

Službeni list

Europske unije

Hrvatsko izdanje

Posebno izdanje 2013.

06. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja
usluga

Cijena: 10 EUR

HR

Svezak 12

Sadržaj

Uvodna napomena 1

		<i>Referenca</i>		
Godina	SL	Stranica		
1991.	L 205	48	(91/371/EEZ)	31991L0371
			Direktiva Vijeća od 20. lipnja 1991. o provedbi Sporazuma između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije o izravnom osiguranju osim životnog osiguranja	3
	L 373	29	(91/672/EEZ)	31991L0672
			Direktiva Vijeća od 16. prosinca 1991. o uzajamnom priznavanju nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz putnika i robe unutarnjim vodnim putovima	4
	L 374	7	(91/674/EEZ)	31991L0674
			Direktiva Vijeća od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje	8
1994.	L 135	5		31994L0019
			Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita	33
1998.	L 330	1		31998L0078
			Direktiva 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja	43
2001.	L 110	28		32001L0017
			Direktiva 2001/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o reorganizaciji i likvidaciji društava za osiguranje	55
2004.	L 3	36	(2004/10/EZ)	32004D0010
			Odluka Komisije od 5. studenoga 2003. o osnivanju Europskog odbora za bankarstvo ⁽¹⁾	67
	L 105	39	(2004/332/EZ)	32004D0332
			Odluka Komisije od 2. travnja 2004. o primjeni Direktive Vijeća 72/166/EEZ u odnosu na provjere osiguranja od odgovornosti za upotrebu motornih vozila (priopćeno pod brojem dokumenta C(2004) 1235) ⁽¹⁾	69
2007.	L 180	5	(2007/475/EZ)	32007D0475
			Odluka Komisije od 25. lipnja 2007. o kompatibilnosti mjera koje poduzima Italija sukladno članku 3.a stavku 1. Direktive Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja s propisima Zajednice	70

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

		<i>Referenca</i>		
Godina	SL	Stranica		
2009.	L 146	37		32009L0044
			Direktiva 2009/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o izmjeni Direktive 98/26/EZ o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira i Direktive 2002/47/EZ o ugovorima o financijskom kolateralu s obzirom na povezane sustave i kreditna potraživanja ⁽¹⁾	73
2010.	L 331	12		32010R1093
			Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ	80
2011.	L 59	4		32011R0213
			Uredba Komisije (EU) br. 213/2011 od 3. ožujka 2011. o izmjeni priloga II. i V. Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o priznavanju stručnih kvalifikacija ⁽¹⁾	116
2012.	L 256	4		32012R0862
			Delegirana uredba Komisije (EU) br. 862/2012 od 4. lipnja 2012. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 809/2004 u pogledu informacija o suglasnosti za korištenje prospekta, informacija o temeljnim indeksima i zahtjeva za izvješćem koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori ⁽¹⁾	120
	L 274	30	(2012/627/EU)	32012D0627
			Provedbena odluka Komisije od 5. listopada 2012. o priznavanju jednakosti zakonskog i nadzornog okvira Australije zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o agencijama za kreditni rejting ⁽¹⁾	130
	L 352	20		32012R1247
			Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1247/2012 od 19. prosinca 2012. o provedbenim tehničkim standardima u vezi s formatom i učestalošću izvješća o trgovanju trgovinskim repozitorijima u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju ⁽¹⁾	132
	L 352	30		32012R1248
			Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1248/2012 od 19. prosinca 2012. o provedbenim tehničkim standardima u vezi s formatom zahtjeva za registraciju trgovinskih repozitorija u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju ⁽¹⁾	142
	L 352	32		32012R1249
			Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1249/2012 od 19. prosinca 2012. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda u vezi s formatom evidencija koje čuvaju središnje druge ugovorne stranke u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju ⁽¹⁾	144
2013.	L 52	1		32013R0148
			Delegirana uredba Komisije (EU) br. 148/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju u vezi s regulatornim tehničkim standardima za minimalne podatke koje je potrebno dostavljati trgovinskim repozitorijima ⁽¹⁾	152

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

		<i>Referenca</i>	
Godina	SL	Stranica	
2013.	L 52	37	32013R0152
			Delegirana uredba Komisije (EU) br. 152/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju, u vezi s regulatornim tehničkim standardima o kapitalnim zahtjevima za središnje druge ugovorne strane ⁽¹⁾ 162
	L 52	41	32013R0153
			Delegirana uredba Komisije (EU) br. 153/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s regulatornim tehničkim standardima o zahtjevima za središnje druge ugovorne strane ⁽¹⁾ 166
	L 83	1	32013R0231
			Delegirana uredba Komisije (EU) br. 231/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, financijsku polugu, transparentnost i nadzor ⁽¹⁾ 200
	L 132	1	32013R0447
			Provedbena uredba Komisije (EU) br. 447/2013 od 15. svibnja 2013. o utvrđivanju postupka za UAIF-ove koji odaberu da se na njih primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća 295
	L 132	3	32013R0448
			Provedbena uredba Komisije (EU) br. 448/2013 od 15. svibnja 2013. o utvrđivanju postupka za određivanje referentne države članice UAIF-a izvan EU-a u skladu s Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća 297
	L 158	362	32013L0023
			Direktiva Vijeća 2013/23/EU od 13. svibnja 2013. o prilagođavanju određenih direktiva u području financijskih usluga zbog pristupanja Republike Hrvatske 300

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

Uvodna napomena

U skladu s člankom 52. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, potpisanog 9. prosinca 2011., tekstovi akata institucija donesenih prije pristupanja koje su te institucije sastavile na hrvatskom jeziku od dana pristupanja vjerodostojni su pod istim uvjetima kao i tekstovi sastavljeni na sadašnjim službenim jezicima. Tim se člankom također predviđa da se tekstovi objavljuju u *Službenom listu Europske unije* ako su tekstovi na sadašnjim jezicima tako objavljeni.

U skladu s tim člankom objavljuje se posebno izdanje *Službenog lista Europske unije* na hrvatskom jeziku, koje sadržava tekstove obvezujućih općih akata. To izdanje obuhvaća akte usvojene u razdoblju od 1952. godine do dana pristupanja.

Objavljeni tekstovi podijeljeni su na 20 poglavlja koja slijede raspored iz Registra važećeg zakonodavstva Europske unije, i to:

- 01 Opća, financijska i institucionalna pitanja
- 02 Carinska unija i slobodno kretanje robe
- 03 Poljoprivreda
- 04 Ribarstvo
- 05 Sloboda kretanja radnika i socijalna politika
- 06 Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga
- 07 Prometna politika
- 08 Politika tržišnog natjecanja
- 09 Porezi
- 10 Ekonomska i monetarna politika i slobodno kretanje kapitala
- 11 Vanjski odnosi
- 12 Energetika
- 13 Industrijska politika i unutarnje tržište
- 14 Regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata
- 15 Okoliš, potrošači i zaštita zdravlja
- 16 Znanost, informiranje, obrazovanje i kultura
- 17 Pravo poduzeća
- 18 Zajednička vanjska i sigurnosna politika
- 19 Područje slobode, sigurnosti i pravde
- 20 Europa građana

Spomenuti registar, koji vodi Ured za publikacije, dostupan je na internetu (eur-lex.europa.eu) na službenim jezicima Europske unije. Bibliografskoj bilješci svakog akta može se pristupiti putem registra, gdje se mogu pronaći upućivanja na posebno izdanje i na ostale analitičke metapodatke.

Akti objavljeni u posebnom izdanju, uz određene iznimke, objavljuju se u obliku u kojem su bili objavljeni u *Službenom listu* na izvornim službenim jezicima. Stoga pri uporabi posebnog izdanja treba uzeti u obzir naknadne izmjene, prilagodbe ili odstupanja koje su usvojile institucije, Europska središnja banka ili su predviđene u Aktu o pristupanju.

Iznimno, kad se opsežni tehnički prilozi poslije zamijene novim priložima, navodi se samo upućivanje na posljednji akt koji zamjenjuje prilog. Takav je slučaj u pojedinim aktima koji sadržavaju popise carinskih oznaka (poglavlje 02), aktima o prijevozu opasnih tvari, aktima o pakiranju i označavanju tih tvari (poglavlja 07 i 13) te nekima od protokola i priloga Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru.

Također, Pravilnik o osoblju objavljuje se kao pročišćeni tekst koji obuhvaća sve izmjene do kraja 2012. godine. Daljnje izmjene objavljuju se u izvornom obliku.

Posebno izdanje sadržava dva sustava numeracije stranica:

- i. izvorna numeracija stranica, zajedno s datumom objave francuskog, talijanskog, njemačkog i nizozemskog izdanja Službenog lista, engleskog i danskog izdanja od 1. siječnja 1973., grčkog izdanja od 1. siječnja 1981., španjolskog i portugalskog izdanja od 1. siječnja 1986., finskog i švedskog izdanja od 1. siječnja 1995., češkog, estonskog, latvijskog, litavskog, mađarskog, malteškog, poljskog, slovačkog i slovenskog izdanja od 1. svibnja 2004. te bugarskog i rumunjskog izdanja od 1. siječnja 2007.

U numeraciji stranica postoje praznine jer svi akti objavljeni u to vrijeme nisu objavljeni u posebnom izdanju. Kada se prilikom citiranja akata upućuje na Službeni list, potrebno je navesti stranicu sukladno izvornoj numeraciji;

- ii. numeracija stranica posebnog izdanja neprekinuta je i ne smije se navoditi prilikom citiranja akata.

Do lipnja 1967. numeracija stranica u Službenom listu počinjala je iznova svake godine. Od tada nadalje svaki broj Službenog lista počinje na prvoj stranici.

Od 1. siječnja 1968. Službeni list podijeljen je na dva dijela:

- Zakonodavstvo („L”),
- Informacije i objave („C”).

Od 1. veljače 2003. prijašnje ime „Službeni list Europskih zajednica” promijenjeno je, na temelju Ugovora iz Nice, u „Službeni list Europske unije”.

31991L0371

L 205/48

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

27.7.1991.

DIREKTIVA VIJEĆA**od 20. lipnja 1991.****o provedbi Sporazuma između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije o izravnom osiguranju osim životnog osiguranja**

(91/371/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 57. stavak 2. posljednju rečenicu i članak 235.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

u suradnji s Europskim parlamentom ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da je Sporazum između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije o izravnom osiguranju osim životnog osiguranja potpisan u Luxembourg u 10. listopada 1989.;

budući da je jedan od učinaka toga Sporazuma nametanje društvima za osiguranje sa sjedištem u Švicarskoj drukčijih pravnih propisa od onih koji se sukladno glavi III. Direktive Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog osiguranja osim životnog ⁽⁴⁾, primjenjuju na agencije i podružnice s poslovnim nastanom u Zajednici, a čija poduzeća imaju sjedišta izvan Zajednice;

budući da usklađeni propisi koji se odnose na te djelatnosti koje u Zajednici obavljaju švicarska društva podložna odredbama navedenog Sporazuma moraju stupiti na snagu istog dana u svim državama članicama Zajednice; budući da taj Sporazum neće stupiti na snagu prije prvoga dana prve kalendarske godine nakon razmjene instrumenata odobrenja,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Države članice izmjenjuju svoje nacionalne propise kako bi se uskladili sa Sporazumom između Europske ekonomske zajednice i Švicarske Konfederacije u razdoblju od 24 mjeseca od obavijesti o ovoj Direktivi. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kad države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Članak 2.

Države članice u svojim nacionalnim propisima izričito navode da njihove izmjene donesene u skladu s ovim Sporazumom ne stupaju na snagu do dana stupanja na snagu Sporazuma.

Članak 3.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg u 20. lipnja 1991.

Za Vijeće
Predsjednik
R. GOEBBELS

⁽¹⁾ SL C 53, 5.3.1990., str. 45.

⁽²⁾ SL C 72, 18.3.1991., str. 175. i Odluka od 12. lipnja 1991. (još nije objavljena u Službenom listu).

⁽³⁾ SL C 56, 7.3.1990., str. 27.

⁽⁴⁾ SL L 228, 16.8.1973., str. 3.

31991L0672

31.12.1991.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 373/29

DIREKTIVA VIJEĆA**od 16. prosinca 1991.****o uzajamnom priznavanju nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz putnika i robe unutarnjim vodnim putovima**

(91/672/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da je primjereno raditi na uvođenju zajedničkih odredaba o plovidbi plovila za plovidbu unutarnjim vodnim putovima u Zajednici;

budući da je radi promicanja slobodne plovidbe na unutarnjim vodnim putovima u Zajednici kao prvi korak primjereno postići uzajamno priznavanje nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz putnika i robe unutarnjim vodnim putovima;

budući da je za plovidbu određenim unutarnjim vodnim putovima potrebno zadovoljiti dodatne zahtjeve u pogledu poznavanja lokalnih okolnosti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Za potrebe ove Direktive, nacionalne svjedodžbe zapovjednika za prijevoz putnika i robe unutarnjim vodnim putovima iz Priloga I. dijele se na:

Skupinu A: nacionalne svjedodžbe zapovjednika koje vrijede za vodne putove pomorskog karaktera navedene u Prilogu II.,

Skupinu B: nacionalne svjedodžbe zapovjednika koje vrijede za druge vodne putove u Zajednici, s izuzetkom rijeka Rajne, Lek i Waal.

Članak 2.

Podložno odredbama članka 3. stavka 5., dozvola zapovjednika za plovidbu Rajnom izdana u skladu s revidiranom Konvencijom o plovidbi Rajnom vrijedi za sve vodne putove u Zajednici.

Članak 3.

1. Sve države članice priznaju valjanost svjedodžbi zapovjednika koje su još uvijek na snazi i navedene su u skupini A u Prilogu I. za plovidbu vodnim putovima pomorskog karaktera navedenima u Prilogu II. kao da su one same izdale te svjedodžbe.

2. Države članice uzajamno priznaju valjanost svjedodžbi zapovjednika koje su još uvijek na snazi i navedena su u skupini B Priloga I. za plovidbu njihovim unutarnjim vodnim putovima, osim onih za koje je potrebna dozvola za plovidbu Rajnom ili koja su navedena u Prilogu II., kao da su same izdale svjedodžbe.

3. Država članica može priznati svjedodžbu zapovjednika navedenu u skupini A ili skupini B Priloga I. pod jednakim uvjetima o najmlađoj dobi, koji vrijede u toj državi članici za izdavanje svjedodžbi zapovjednika u istoj skupini.

4. Država članica može ograničiti priznavanje svjedodžbi zapovjednika na one kategorije plovila za koje ta svjedodžba vrijedi u državi članici koja ju je izdala.

5. Podložno savjetovanju s Komisijom i drugim državama članicama, država članica može zahtijevati da za plovidbu određenim vodnim putovima, osim vodnim putovima pomorskog karaktera navedenima u Prilogu II., zapovjednici zadovoljavaju dodatne uvjete u pogledu poznavanja lokalnih okolnosti jednakih onima za nacionalne zapovjednike.

6. Ova Direktiva ne sprečava državu članicu da od zapovjednika koji plovilima prevoze opasne tvari na njezinome državnom području zahtijeva dodatno znanje.

⁽¹⁾ SL C 120, 7.5.1988., str. 7.

⁽²⁾ SL C 12, 16.1.1989., str. 41.

⁽³⁾ SL C 318, 12.12.1988., str. 18.

Države članice kao dokaz tog znanja priznaju uvjerenje izdano u skladu s brojem 10 170 ADNR-a.

Članak 4.

Komisija prema potrebi poduzima potrebne korake radi prilagođavanja popisa svjedodžbi iz Priloga I. u skladu s postupkom utvrđenim u članku 7.

Članak 5.

Vijeće najkasnije do 31. prosinca 1994. odlučuje kvalificiranom većinom o zajedničkim odredbama u pogledu plovidbe plovila za plovidbu unutarnjim vodnim putovima za prijevoz robe i putnika na temelju prijedloga Komisije kojeg treba podnijeti najkasnije do 31. prosinca 1993.

Članak 6.

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 1. siječnja 1993. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Članak 7.

1. Za potrebe primjene članka 4., Komisiji pomaže odbor sastavljen od predstavnika država članica kojim predsjedava predstavnik Komisije.

2. Predstavnik Komisije odboru podnosi nacrt izmjene Priloga I. Odbor daje svoje mišljenje o nacrtu u roku kojega predsjednik može odrediti u skladu s hitnošću predmeta. Mišljenje se donosi većinom utvrđenom u članku 148. stavku 2. Ugovora u slučaju odluke koju Vijeće treba donijeti na prijedlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica unutar odbora se ponderiraju na način utvrđen u tom članku. Predsjednik ne glasuje.

Komisija donosi izmjenu Priloga I. ako je ona u skladu s mišljenjem odbora.

Ako planirana izmjena nije u skladu s mišljenjem odbora ili ako mišljenje nije dano, Komisija bez odgađanja Vijeću podnosi prijedlog koji se odnosi na mjere koje je potrebno poduzeti. Vijeće donosi odluku kvalificiranom većinom.

Ako u roku od tri mjeseca nakon upućivanja Vijeću ono nije donijelo odluku, Komisija donosi predloženu izmjenu.

Članak 8.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. prosinca 1991.

Za Vijeće
Predsjednik
H. MAIJ-WEGGEN

PRILOG I.

POPIS NACIONALNIH SVJEDODŽBI ZAPOVJEDNIKA ZA PRIJEVOZ PUTNIKA I ROBE UNUTARNJIM VODNIM PUTOVIMA IZ ČLANKA 1. OVE DIREKTIVE**SKUPINA A: Svjedodžbe zapovjednika koje vrijede za vodne putove pomorskog karaktera navedene u Prilogu II.***Kraljevina Belgija*

- „Brevet de conduite A (arrêté royal n° ... du ...)”/„Vaarbrevet A (Koninklijk Besluit nr. ... van ...)”.

Savezna Republika Njemačka

- „Schifferpatent” s dodanom valjanosti za „Seeschiffsstrassen” (Binnenschifferpatentverordnung 7.12.1981.).

Francuska Republika

- Certificat général de capacité de catégorie „A” koji nosi pečat koji potvrđuje valjanost svjedodžbe na vodnim putovima skupine A (2. zona plovidbe u smislu Direktive 82/714/EEZ) ⁽¹⁾ (décret du 23 juillet 1991., Journal officiel du 28 juillet 1991.),
- „Certificats spéciaux de capacité” koji nosi pečat koji potvrđuje valjanost svjedodžbe o vodnim putovima skupine A (2. zona plovidbe u smislu Direktive 82/714/EEZ) (décret du 23 juillet 1991., Journal officiel du 28 juillet 1991.).

Kraljevina Nizozemska

- „Groot Vaarbewijs II” (Binnenschepenwet, Staatsblad 1981, nr. 678).

SKUPINA B: Svjedodžbe zapovjednika u Zajednici, s izuzetkom rijeka Rajne, Lek i Waal*Kraljevina Belgija*

- „Brevet de conduite B (arrêté royal n° ... du ...)”/„Vaarbrevet B (Koninklijk Besluit nr. ... van ...)”.

Savezna Republika Njemačka

- „Schifferpatent” (Binnenschifferpatentverordnung 7.12.1981.).

Francuska Republika

- Certificat général de capacité de catégorie „A”, koji ne nosi pečat koji potvrđuje valjanost svjedodžbe na vodnim putovima skupine A (2. zona plovidbe u smislu Direktive 82/714/EEZ) (décret du 23 juillet 1991., Journal officiel du 28 juillet 1991.),
- „Certificats spéciaux de capacité” koji ne nosi pečat koji potvrđuje valjanost svjedodžbe na plovnim putovima skupine A (2. zona plovidbe u smislu Direktive 82/714/EEZ) (décret du 23 juillet 1991., Journal officiel du 28 juillet 1991.).

Kraljevina Nizozemska

- „Groot Vaarbewijs I” (Binnenschepenwet, Staatsblad 1981, nr. 678).

⁽¹⁾ SL L 301, 28.10.1982., str. 1.

*PRILOG II.***POPIS VODNIH PUTOVA POMORSKOG KARAKTERA IZ ČLANKA 2. DIREKTIVE****Kraljevina Belgija**

Maritime Scheldt

Savezna Republika Njemačka

Zona 1 i zona 2 Priloga I. Direktivi 82/714/EEZ

Kraljevina Nizozemska

Dollard, Eems, Waddenzee, IJsselmeer, Istočni i Zapadni Scheldt

31991L0674

31.12.1991.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 374/7

DIREKTIVA VIJEĆA**od 19. prosinca 1991.****o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje**

(91/674/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

budući da se, s obzirom na veliku važnost društava za osiguranje u Zajednici, takvo usklađivanje više ne može odgađati nakon provedbe Direktive 78/660/EEZ;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 54.,

budući da Direktiva Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o konsolidiranim financijskim izvještajima⁽⁶⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/605/EEZ, predviđa izuzeća za društva za osiguranje samo do isteka roka predviđenog za primjenu ove Direktive; budući da ova Direktiva mora stoga također sadržavati posebne odredbe za društva za osiguranje o konsolidiranim financijskim izvještajima;

uzimajući u obzir prijedlog Komisije⁽¹⁾,

u suradnji s Europskim parlamentom⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora⁽³⁾,

budući da je takvo usklađivanje hitno potrebno jer društva za osiguranje posluju preko granica; budući da je za vjerovnike, dužnike, članove, ugovaratelje osiguranja i njihove savjetnike kao i za širu javnost bolja usporedivost godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja takvih društava od presudne važnosti;

budući da članak 54. stavak 3. točka (g) Ugovora zahtijeva, u mjeri u kojoj je potrebno, usklađivanje zaštitnih odredbi koje su u svrhu zaštite interesa članova i trećih osoba propisane u državama članicama za trgovačka društva u smislu drugog stavka članka 58. Ugovora, kako bi te odredbe bile jednakovrijedne u čitavoj Zajednici;

budući da su u državama članicama društva za osiguranje različitih pravnih oblika međusobno konkurentna; budući da se društva koja se bave poslovima izravnog osiguranja obično također bave poslovima reosiguranja i tako konkuriraju specijaliziranim društvima za reosiguranje; budući da je zbog toga primjereno usklađenje ne ograničiti na pravne oblike obuhvaćene Direktivom 78/660/EEZ, već odabrati područje primjene koje odgovara onome iz Direktive Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja⁽⁷⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/618/EEZ⁽⁸⁾, te na ono iz Direktive Vijeća 79/267/EEZ od 5. ožujka 1979. o usklađivanju zakona i drugih propisa u

budući da Direktivu Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava⁽⁴⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/605/EEZ⁽⁵⁾, ne treba primjenjivati na društva za osiguranje, u daljem tekstu „društva za osiguranje”, do sljedećeg usklađenja;

⁽¹⁾ SL C 131, 18.4.1987., str. 1.

⁽²⁾ SL C 96, 17.4.1989., str. 93. i
SL C 326, 16.12.1991.

⁽³⁾ SL C 319, 30.11.1987., str. 13.

⁽⁴⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

⁽⁵⁾ SL L 317, 16.11.1990., str. 60.

⁽⁶⁾ SL L 193, 18.7.1983., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 228, 16.8.1973., str. 3.

⁽⁸⁾ SL L 330, 29.11.1990., str. 44.

odnosu na osnivanje i obavljanje poslova izravnog životnog osiguranja⁽¹⁾, kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/619/EEZ⁽²⁾ ali koje također obuhvaća određena društva koja su izuzeta iz područja primjene tih Direktiva, kao i društva za reosiguranje;

budući da, iako se, s obzirom na posebne karakteristike društava za osiguranje, može činiti primjerenim predložiti zasebnu direktivu o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima takvih društava, to nužno ne zahtijeva uspostavu skupa normi različitih od onih iz direktiva 78/660/EEZ i 83/349/EEZ; budući da takve zasebne norme ne bi bile ni prikladne niti dosljedne načelima koja podupiru usklađivanje prava trgovačkih društava, jer s obzirom na važan položaj koji zauzimaju u gospodarstvu Zajednice društva za osiguranje ne mogu biti izuzeta iz okvira pravila sastavljenih za društva općenito; budući da su iz tog razloga samo pojedine karakteristike društava za osiguranje uzete u obzir i da se ova Direktiva bavi samo izuzećima od pravila predviđenih direktivama 78/660/EEZ i 83/349/EEZ;

budući da postoje velike razlike u strukturi i sadržaju bilanci društava za osiguranje u različitim državama članicama; budući da ova direktiva stoga mora predvidjeti jednaku strukturu i jednake oznake stavki za bilance svih društava za osiguranje Zajednice;

budući da, ako godišnji financijski izvještaji i konsolidirani financijski izvještaji trebaju biti usporedivi, neka osnovna pitanja koja se tiču iskazivanja određenih poslova u bilanci moraju se regulirati;

budući da je u svrhu bolje usporedivosti također nužno da sadržaj različitih stavki bilance bude točno određen;

budući da bi moglo biti korisno razlučiti između obveza osiguratelja i obveza reosiguratelja tako da se u imovini iskaže udio reosiguratelja u tehničkim pričuvama kao imovina;

budući da struktura računa dobiti i gubitka također treba biti utvrđena i pojedine stavke u njemu trebaju biti definirane;

budući da, s obzirom na specifičnu prirodu osigurateljne industrije može biti korisno da se nerealizirani dobiti i gubici uzimaju u obzir u računu dobitka i gubitka;

budući da usporedivost brojeva u bilanci i računu dobiti i gubitka u osnovi ovisi i o vrijednostima po kojima su aktiva i pasiva prikazane u bilanci; budući da se za pravilno razumijevanje financijske situacije društva za osiguranje mora objaviti

sadašnja vrijednost ulaganja kao i njihova vrijednost temeljena na načelu nabavne cijene ili troškova proizvodnje; budući da je, ipak, obvezno objavljivanje sadašnje vrijednosti ulaganja, barem u bilješkama uz financijske izvještaje, propisano isključivo u svrhu usporedivosti i transparentnosti i ne treba voditi do promjena u poreznom tretmanu društava za osiguranje;

budući da se prilikom izračunavanja pričuva životnog osiguranja mogu koristiti aktuarske metode koje se obično primjenjuju na tržištu ili su prihvaćene od strane nadzornih tijela za sektor osiguranja; budući da te metode može primijeniti bilo koji aktuar ili stručnjak u skladu s uvjetima koji mogu biti propisani nacionalnim pravima uz poštovanje aktuarskih načela priznatih u okviru sadašnjeg i budućeg usklađivanja temeljnih pravila za bonitetni i financijski nadzor poslova izravnog životnog osiguranja;

budući da prilikom izračunavanja pričuva šteta s jedne strane svako skriveno diskontiranje ili oduzimanje mora biti zabranjeno, a s druge strane točni uvjeti za primjenu otvorenog diskontiranja ili oduzimanja moraju biti definirani, u svrhu opreza i transparentnosti;

budući da su s obzirom na posebnu prirodu društava za osiguranje nužne određene promjene s obzirom na bilješke uz financijske izvještaje i konsolidirane financijske izvještaje;

budući da, u skladu s namjerom da se obuhvate sva društva za osiguranje koja spadaju u područja primjene direktiva 73/239/EEZ i 79/267/EEZ, kao i određena druga društva za osiguranje, izuzeća poput onih za mala i srednja društva za osiguranje iz Direktive 78/660/EEZ nisu predviđena, ali određena mala društva za uzajamno osiguranje koja su izuzeta iz područja primjene direktiva 73/239/EEZ i 79/267/EEZ ne bi smjela biti obuhvaćena;

budući da iz istih razloga područje primjene koje je omogućilo državama članicama prema Direktivi 83/349/EEZ da izuzmu matična društva grupa iz obveze konsolidiranja ako društva koja se trebaju konsolidirati zajedno ne prelaze određenu veličinu nije prošireno na društva za osiguranje;

budući da su, s obzirom na njegova specifična obilježja, posebne odredbe nužne za udruhu osiguratelja poznatu kao Lloyd's;

budući da se odredbe ove Direktive također primjenjuju na konsolidirane financijske izvještaje sastavljene od strane matičnog društva koje je financijski holding čija su društva kćeri isključivo ili uglavnom društva za osiguranje;

⁽¹⁾ SL L 63, 13.3.1979., str. 1.

⁽²⁾ SL L 330, 29.11.1990., str. 50.

budući da ispitivanje problema proizašlih u vezi s ovom Direktivom, a posebno pitanja njezine primjene, zahtijeva suradnju predstavnika država članica i Komisije u kontaktnom odboru; budući da je u svrhu izbjegavanja povećanja broja takvih odbora poželjno da se takva suradnja ostvari u odboru predviđenom člankom 52. Direktive 78/660/EEZ; budući da, međutim, prilikom ispitivanja problema koji se odnose na društva za osiguranje taj odbor mora biti sastavljen na adekvatan način;

budući da, s obzirom na složenost materije društvima za osiguranje koje pokriva ova Direktiva mora biti omogućeno odgovarajuće vremensko razdoblje za provođenje njezinih odredaba;

budući da se to razdoblje mora produžiti kako bi se mogla izvršiti potrebna usklađenja koja se odnose s jedne strane na udrugu osiguratelja poznatu kao Lloyd's i s druge strane na ona društva koja, kada se ova Direktiva počne primjenjivati, još iskazuju svoja ulaganja po nabavnoj cijeni;

budući da je potrebno predvidjeti preispitivanje određenih odredbi ove Direktive nakon razdoblja njezine primjene od pet godina, s obzirom na postavljanje ciljeva veće transparentnosti i bolje usklađenosti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

ODJELJAK 1.

Preliminarne odredbe i područje primjene

Članak 1.

1. Članci 2. i 3., članak 4. stavci 1., 3., 4. i 5., članci 6., 7., 13. i 14., članak 15. stavci 3. i 4., članci od 16. do 21., od 29. do 35., od 37. do 42., članak 43. stavak 1. točke od 1. do 7. i od 9. do 13., članak 45. stavak 1., članak 46., članci od 48. do 50., članak 51. stavak 1., članak 54., članci od 56. do 59. i članak 61. Direktive 78/660/EEZ primjenjuju se na društva iz članka 2. ove Direktive, osim ako ova Direktiva određuje drukčije.

2. Upućivanja u direktivama 78/660/EEZ i 83/349/EEZ na članke 9. i 10. (bilanca) ili na članke od 23. do 26. (račun dobiti i gubitka) Direktive 78/660/EEZ smatraju se upućivanjima na članak 5. (bilanca) ili članak 29. (račun dobiti i gubitka) ove Direktive.

3. Upućivanja u direktivama 78/660/EEZ i 83/349/EEZ na članke od 31. do 42. Direktive 78/660/EEZ smatraju se upućivanjima na te članke uzimajući u obzir članke 45. do 62. ove Direktive.

4. Kada se prije spomenute odredbe Direktive 78/660/EEZ odnose na stavke bilance za koje ova Direktiva ne propisuje odgovarajuću stavku bilance, one se smatraju upućivanjima na

stavke u članku 6. ove Direktive u kojima su navedene odgovarajuće stavke aktive i pasive.

Članak 2.

1. Mjere usklađivanja propisane ovom Direktivom primjenjuju se na trgovačka društva u smislu drugog stavka članka 58. Ugovora koja su:

(a) društva u smislu članka 1. Direktive 73/239/EEZ, isključujući ona društva za uzajamno osiguranje koja su izuzeta iz područja primjene te Direktive na temelju njezina članka 3., ali uključujući tijela iz njezina članka 4. točaka (a), (b), (c) i (e), osim ako se njihova djelatnost ne sastoji u cijelosti ili uglavnom od obavljanja poslova osiguranja;

(b) društva u smislu članka 1. Direktive 79/267/EEZ, isključujući ona tijela i društva za uzajamno osiguranje iz članka 2. stavaka 2. i 3. te članka 3. te Direktive; ili

(c) društva koja obavljaju poslove reosiguranja.

U ovoj Direktivi takva društva nazivaju se društvima za osiguranje.

2. Sredstva mirovinskog fonda u smislu članka 1. stavka 2. točaka (c) i (d) Direktive 79/267/EEZ kojima društvo za osiguranje upravlja u svoje ime ali za račun treće osobe iskazuju se u bilanci ako društvo stekne pravo vlasništva nad spomenutom imovinom. Ukupan iznos takve imovine i obveza iskazuje se zasebno ili u bilješkama uz financijske izvještaje, raščlanjen prema različitim stavkama aktive i pasive. Međutim, države članice mogu dopustiti prikazivanje takvih sredstava kao izvanbilančnih stavki, pod uvjetom da postoje posebna pravila po kojima takva sredstva mogu biti isključena iz imovine raspoložive za distribuciju u slučaju likvidacije društva za osiguranje (ili sličnog postupka).

Imovina stečena u ime i za račun treće osobe ne smije se iskazivati u bilanci.

Članak 3.

Odredbe ove Direktive koje se odnose na životno osiguranje primjenjuju se *mutatis mutandis* na društva za osiguranje koja se bave samo poslovima zdravstvenog osiguranja i to čine isključivo ili uglavnom prema tehničkim načelima životnog osiguranja.

Države članice mogu primijeniti prvi stavak na poslove zdravstvenog osiguranja kojima se bavi kompozitno društvo prema tehničkim načelima životnog osiguranja kada takvi poslovi zauzimaju velik opseg.

Članak 4.

Ova se Direktiva primjenjuje na udruhu osiguratelja poznatu kao Lloyd's uz vršenje prilagodbi navedenih u Prilogu, kojima se uzima u obzir posebna priroda i struktura Lloyd's-a.

ODJELJAK 2.

Opće odredbe o bilanci i računu dobiti i gubitka

Članak 5.

Kombinacija stavki pod uvjetima propisanim u članku 4. stavku 3. točki (a) ili (b) Direktive 78/660/EEZ ograničava se u slučaju društava za osiguranje,

— u pogledu bilance, na stavke kojima prethode arapski brojevi, osim stavki koje se odnose na tehničke pričuve, i

— u pogledu računa dobiti i gubitka, na stavke kojima prethodi jedno ili više malih slova, osim stavki I (1) i (4) te II (1), (5) i (6).

Kombinacija je dopuštena samo prema pravilima koja određuju države članice.

ODJELJAK 3.

Obrazac bilance

Članak 6.

Države članice propisuju sljedeći obrazac za bilance:

Aktiva

A. Upisani a neplaćeni kapital

odvojeno iskazujući kapital pozvan da se plati (osim ako nacionalno pravo ne predviđa da se pozvani kapital iskaže u okviru pasive, u kojem se slučaju dio pozvanog ali još neplaćenog kapitala mora iskazati kao aktiva pod stavkom A ili pod stavkom E (IV))

B. Nematerijalna imovina

prema stavkama B i C (I) članka 9. Direktive 78/660/EEZ, iskazujući odvojeno:

— osnivačke izdatke, kako je definirano nacionalnim pravom i ako nacionalno pravo dopušta da budu iskazani kao aktiva (osim ako nacionalno pravo ne predviđa njihovo prikazivanje u bilješkama uz financijske izvještaje),

— goodwill, ako je stečen uz naknadu (osim ako nacionalno pravo ne predviđa njegovo prikazivanje u bilješkama uz financijske izvještaje).

C. Ulaganja

I. Zemljišta i zgrade:

zasebno iskazujući zemljišta i zgrade koji služe društvu za osiguranje za obavljanje djelatnosti (osim ako nacionalno pravo ne predviđa njihovo prikazivanje u bilješkama uz financijske izvještaje).

II. Ulaganja u povezana društva i sudjelujući udjeli:

1. Udjeli u povezanim društvima.
2. Dužnički vrijednosni papiri izdani od strane povezanih društava i zajmovi povezanim društvima.
3. Sudjelujući udjeli.
4. Dužnički vrijednosni papiri izdani od strane društva i zajmovi društvima s kojima je društvo za osiguranje povezano na temelju sudjelujućeg udjela.

III. Ostala financijska ulaganja:

1. Dionice i drugi vrijednosni papiri koji donose promjenjiv prihod te udjeli u uzajamnim investicijskim fondovima.
2. Dužnički vrijednosni papiri i ostali vrijednosni papiri s fiksnim prinomom.
3. Sudjelovanje u zajedničkim ulaganjima.
4. Zajmovi jamčeni hipotekom.
5. Ostali zajmovi.
6. Depoziti kod kreditnih institucija.
7. Ostalo.

IV. Depoziti kod preuzetog poslovanja osiguranja u reosiguranje

D. Ulaganja za račun i rizik ugovaratelja životnog osiguranja

E. Potraživanja

(Iznosi koje duguju:

- povezana društva, i
- društva s kojima je društvo za osiguranje povezano na temelju sudjelujućeg udjela

iskazuju se zasebno kao podstavke stavki I., II. i III.).

I. Potraživanja iz poslova izravnog osiguranja

1. ugovaratelji osiguranja;
2. posrednici.

- II. Potraživanja iz poslova reosiguranja.
- III. Ostala potraživanja.
- IV. Upisani kapital pozvan da se plati, ali još neuplaćen
(osim ako nacionalno pravo ne predviđa da kapital pozvan da se plati, ali još neuplaćen, bude iskazan kao aktiva pod stavkom A).
- F. Ostala imovina
- I. Materijalna imovina i zalihe kako su navedene pod točkom C (II) i točkom D (I) u članku 9. Direktive 78/660/EEZ, osim zemljišta i zgrada, zgrada u izgradnji i predujmova za zemljišta i zgrade.
- II. Novac u banci i blagajni.
- III. Vlastite dionice (s naznakom njihove nominalne vrijednosti ili, u nedostatku nominalne vrijednosti, njihove knjigovodstvene vrijednosti) ako nacionalno pravo dopušta njihovo iskazivanje u bilanci:
- IV. Ostalo.
- G. Plaćeni troškovi budućeg razdoblja i nedospjela naplata prihoda.
- I. Razgraničene kamate i najamnine.
- II. Razgraničeni troškovi pribave (odvojeno za one koji proizlaze iz poslova neživotnog osiguranja i one koji proizlaze iz poslova životnog osiguranja).
- III. Ostali plaćeni troškovi budućeg razdoblja i nedospjela naplata prihoda
- H. Gubitak poslovne godine
(osim ako nacionalno pravo ne predviđa da bude iskazan kao pasiva pod stavkom A (VI)).

Pasiva

A. Kapital i rezerve

I. Upisani kapital ili istovjetna sredstva

(osim ako nacionalno pravo ne predviđa da se pozvani kapital iskaže pod ovom stavkom. U tom slučaju iznosi upisanog i uplaćenog kapitala moraju se iskazati odvojeno).

II. Premije na emitirane dionice.

III. Revalorizacijska rezerva.

IV. Rezerve.

V. Prenesena dobit ili gubitak.

VI. Dobit ili gubitak poslovne godine

(osim ako nacionalno pravo ne predviđa da se iskaže kao aktiva pod stavkom H ili kao pasiva pod stavkom I).

B. Podređene obveze

C. Tehničke pričuve

1. Pričuva za prijenosne premije:

(a) bruto iznos

(b) udio reosiguranja (—)

.....

2. Pričuva životnih osiguranja:

(a) bruto iznos (—)

(b) udio reosiguranja (—)

.....

3. Pričuva šteta

(a) bruto iznos

(b) udio reosiguranja (—)

.....

4. Pričuva za povrate premija ovisne i neovisne o rezultatu (osim ako nije iskazana pod stavkom 2):
- (a) bruto iznos
- (b) udio reosiguranja (—)
5. Pričuva za kolebanje šteta
6. Ostale tehničke pričuve:
- (a) bruto iznos
- (b) udio reosiguranja (—)
- D. *Tehničke pričuve za osiguranje iz skupine životnih osiguranja kod kojih ugovaratelj osiguranja preuzima investicijski rizik:*
- (a) bruto iznos
- (b) udio reosiguranja (—)

E. *Ostale pričuve*

1. Pričuve za mirovine i slične obveze.
2. Pričuve za oporezivanja.
3. Ostale pričuve.

F. *Depoziti zadržani iz posla predanog u reosiguranje*G. *Ostale obveze*

(obveze prema:

- povezanim društvima, i
- društvima s kojima je društvo za osiguranje povezano odnosnom sudjelovanja

iskazuju se zasebno, kao podstavke.)

- I. Obveze koje proizlaze iz poslova izravnog osiguranja.
- II. Obveze koje proizlaze iz poslova reosiguranja.
- III. Dugoročni zajmovi, iskazujući zasebno konvertibilne zajmove.
- IV. Obveze prema kreditnim institucijama.
- V. Ostale obveze, uključujući porez i socijalno osiguranje.

H. *Odgođeno plaćanje troškova i prihod budućeg razdoblja*I. *Dobit poslovne godine*

(osim ako nacionalno pravo ne predviđa da se iskaže kao pasiva pod stavkom A (VI)).

Članak 7.

Članak 14. Direktive 78/660/EEZ ne primjenjuje se na obveze povezane s poslovima osiguranja.

ODJELJAK 4.

Posebne odredbe koje se odnose na određene stavke bilance

Članak 8.

Članak 15. stavak 3. Direktive 78/660/EEZ primjenjuje se samo na stavke aktive B i C (I) i (II) kako su definirane u članku 6. ove Direktive. Svaka promjena tih stavki iskazuje se na osnovi vrijednosti bilance na početku poslovne godine.

Članak 9.

Aktiva: stavka C (III) (2)*Dužnički vrijednosni papiri i ostali vrijednosni papiri s fiksnim prihodom*

1. Ova stavka obuhvaća prenosive dužničke vrijednosne papire i ostale vrijednosne papire s fiksnim prihodom izdane od strane kreditnih institucija, drugih društava ili javnih tijela, ako oni nisu obuhvaćeni stavkom C (II) (2) ili (4).

2. Vrijednosni papiri koji donose kamate čija se stopa mijenja u skladu s posebnim faktorima, na primjer s kamatnom stopom na međubankovnom tržištu vrijednosnih papira ili na eurotržištu, također se smatraju dužničkim vrijednosnim papirima ili vrijednosnim papirima s fiksnim prihodom.

Članak 10.

Aktiva: stavka C (III) (3)*Sudjelovanje u zajedničkim ulaganjima*

Ova stavka obuhvaća udjel koje društvo drži u zajedničkim ulaganjima nekoliko društva ili mirovinskih fondova, čije je upravljanje povjereno jednom od tih društava ili jednom od tih mirovinskih fondova.

Članak 11.

Aktiva: stavke C (III) (4) i (5)*Zajmovi jamčeni hipotekom i ostali zajmovi*

Zajmovi ugovarateljima osiguranja pri kojima je policia glavno osiguranje uključuju se u stavku „Ostali zajmovi” i njihov se iznos prikazuje u bilješkama uz financijske izvještaje. Zajmovi jamčeni hipotekom iskazuju se kao takvi čak i kada su dodatno osigurani policama osiguranja. Kada je iznos „Ostalih zajmova” koji nije osiguran policama značajan, odgovarajuće raščlanjenje daje se u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 12.

Aktiva: stavka C (III) (6)*Depoziti kod kreditnih institucija*

Ova stavka obuhvaća svote čije je povlačenje ovisno o vremenskom ograničenju. Svote deponirane bez takvih ograničenja iskazuju se pod stavkom F (II) čak i ako donose kamatu.

Članak 13.

Aktiva: stavka C (III) (7)*Ostalo*

Ova stavka obuhvaća ona ulaganja koja nisu obuhvaćena stavkama C (III) (1) do (6). Kada je iznos takvih ulaganja značajan, ona se moraju prikazati u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 14.

Aktiva: stavka C (IV)*Depoziti kod preuzetog poslovanja osiguranja u reosiguranje*

U bilanci društva koje prihvaća reosiguranje ova stavka obuhvaća iznose koje duguju društva cedenti i koji odgovaraju

garancijama koje su deponirane kod tih društava cedentata ili kod trećih osoba ili koje su zadržala ta društva.

Ti iznosi ne smiju se spajati s ostalim iznosima koje duguje osiguratelj cedent reosiguratelju ni kompenzirani s iznosima koje reosiguratelj duguje osiguratelju cedentu.

Vrijednosni papiri deponirani kod društva cedenta ili treće osobe koji ostaju vlasništvo društva koje prihvaća reosiguranje unose se u financijske izvještaje potonjeg kao ulaganje, pod odgovarajućom stavkom.

Članak 15.

Aktiva: stavka D*Ulaganja za račun i rizik ugovaratelja životnog osiguranja.*

Kod životnog osiguranja ova stavka obuhvaća s jedne strane ulaganja čija se vrijednost koristi za određivanje vrijednosti ili dobiti policia vezanih uz investicijski fond i s druge strane ulaganja koja služe kao pokriće za obveze iz policia čiji je iznos vezan uz indeks. Ova stavka također obuhvaća ulaganja koja se drže za članove društva tontine i namijenjena su raspodjeli među tim članovima.

Članak 16.

Aktiva: stavka F (IV)*Ostalo*

Ova stavka obuhvaća imovinu koja nije obuhvaćena stavkama F (I), (II) i (III). Kada je takva imovina značajna, mora se prikazati u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 17.

Aktiva: stavka G (I)*Razgraničene kamate i najamnine*

Ova stavka obuhvaća stavke koje predstavljaju kamate i najamnine koji su zarađeni do datuma bilance, ali još nisu dospjeli.

Članak 18.

Aktiva: stavka G (II)*Razgraničeni troškovi pribave*

1. Troškovi policia osiguranja odgađaju se u skladu s člankom 18. Direktive 78/660/EEZ ako takvu odgodu države članice nisu zabranile.

2. Države članice mogu, međutim, dopustiti odbitak troškova pribave od prijenosnih premija u poslovima neživotnog osiguranja te njihov odbitak aktuarskom metodom od matematičkih rezervi u poslovima životnog osiguranja. Kada se koristi ta metoda, iznosi odbijeni od pričuva moraju se naznačiti u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 19.

Pasiva: stavka A (I)

Upisani kapital ili istovjetna sredstva

Ova stavka obuhvaća sve iznose, bez obzira na njihove stvarne oznake, koji se, u skladu s pravnim oblikom društva za osiguranje, prema nacionalnom pravu dotične države članice smatraju vlastitim kapitalom upisanim od strane dioničara ili drugih osoba.

Članak 20.

Pasiva: stavka A (IV)

Rezerve

Ova stavka obuhvaća sve vrste rezervi navedenih u članku 9. Direktive 78/660/EEZ pod stavkom pasive A (IV), kako su tamo definirane. Države članice mogu također zahtijevati druge vrste rezervi ako je to nužno za društva za osiguranje čiji pravni oblik nije obuhvaćen Direktivom 78/660/EEZ.

Rezerve se iskazuju zasebno kao podstavke stavke pasive A (IV) u bilanci dotičnog društva za osiguranje, izuzev revalorizacijske rezerve, koja se iskazuje kao pasiva pod stavkom A (III).

Članak 21.

Pasiva: stavka B

Podređene obveze

Kada je ugovorom uređeno da se u slučaju likvidacije ili stečaja obveze, bilo da postoje u obliku potvrda ili ne, plaćaju tek nakon što su podmirene ostale obveze prema vjerovnicima, dotične obveze iskazuju se pod ovom stavkom.

Članak 22.

Kada države članice dopuštaju da bilanca društva obuhvaća sredstva čija dodjela ugovarateljima osiguranja ili dioničarima nije utvrđena do kraja poslovne godine, ti iznosi iskazuju se kao pasiva pod stavkom Ba (Sredstva za buduću raspodjelu).

Promjene ove točke proizlaze iz stavke II (12a) (Prijenosi u sredstva za buduću raspodjelu ili iz njih) računa dobiti i gubitka.

Članak 23.

Pasiva: stavka C

Tehničke pričuve

Članak 20. Direktive 78/660/EEZ primjenjuje se na tehničke pričuve, podložno člancima 24. do 30. ove Direktive.

Članak 24.

Pasiva: stavke C (1) (b), (2) (b), (3) (b), (4) (b) i (6) (b) i stavka D (b)

Udio reosiguranja

1. Udjeli reosiguranja obuhvaćaju stvarne ili procijenjene iznose koji se, prema ugovornim sporazumima s reosigurateljima, oduzimaju od bruto iznosa tehničkih pričuva.

2. Kod pričuve za prijenosne premije udjeli reosiguranja računaju se prema metodama iz članka 57. ili u skladu s uvjetima iz police reosiguranja.

3. Države članice mogu zahtijevati ili dopustiti da se udjeli reosiguranja iskažu kao aktiva. Ako se koristi ta mogućnost, ti se iznosi iskazuju kao aktiva pod stavkom Da (Udio reosiguratelja u tehničkim pričuvama), dalje podijeljenom kako slijedi:

1. Pričuva za prijenosne premije

2. Pričuva životnih osiguranja

3. Pričuva šteta

4. Pričuva za povrate premija ovisne i neovisne o rezultatu (osim ako nije iskazana pod točkom 2.)

5. Ostale tehničke pričuve

6. Tehničke pričuve za osiguranje iz skupine životnih osiguranja kod kojih ugovaratelj osiguranja preuzima investicijski rizik.

Neovisno o članku 5. ove se stavke ne spajaju.

Članak 25.

Pasiva: stavka C (1)*Pričuva za prijenosne premije*

Pričuva za prijenosne premije obuhvaća iznos koji predstavlja onaj dio zaračunate bruto premije koji će biti dodijeljen sljedećoj poslovnoj godini ili narednim poslovnim godinama. U slučaju životnog osiguranja države članice mogu do daljeg usklađivanja zahtijevati ili dopustiti da se pričuva za prijenosne premije uključi u stavku C (2).

Ako u skladu s člankom 26. stavka C (1) također uključuje iznos pričuve za neistekle rizike, opis stavke glasi „Pričuva za prijenosne premije i neistekle rizike”. Ako je iznos neisteklih rizika značajan, iskazuje se zasebno ili u bilanci ili u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 26.

Pasiva: stavka C (6)*Ostale tehničke pričuve*

Ova stavka između ostalog obuhvaća pričuvu za neistekle rizike, odnosno iznos odvojen pored prijenosnih premija za rizike koje snose društva za osiguranje po isteku poslovne godine kako bi se predvidjele štete i troškovi važećih ugovora o osiguranju koji su viši nego pripadajuće prijenosne premije i eventualna potraživanja po premiji po tim ugovorima. Međutim, ako nacionalno zakonodavstvo tako predviđa, pričuva za neistekle rizike može se dodati pričuvi za prijenosne premije u smislu članka 25. i uključiti u iznos iskazan pod stavkom C (1).

Ako je iznos neisteklih rizika značajan, iskazuje se zasebno ili u bilanci ili u bilješkama uz financijske izvještaje.

Ako se mogućnost predviđena u drugom stavku članka 3. ne koristi, ova stavka također uključuje rezerve za zdravstveno osiguranje u višoj starosnoj dobi.

Članak 27.

Pasiva: stavka C (2)*Pričuva životnih osiguranja*

Pričuva životnih osiguranja obuhvaća aktuarski procijenjenu vrijednost obveza društva za osiguranje uključujući već iskazane bonuse i nakon odbitka aktuarske vrijednosti budućih premija.

Članak 28.

Pasiva: stavka C (3)*Pričuva šteta*

Pričuva šteta ukupni je procijenjeni krajnji trošak društva za osiguranje za likvidaciju svih šteta nastalih u slučajevima koji su se dogodili do isteka poslovne godine, bilo da su prijavljene ili ne, umanjen za iznose već plaćene za takve štete.

Članak 29.

Pasiva: stavka C (4)*Pričuva za povrate premija ovisne i neovisne o rezultatu*

Pričuva za povrate premija ovisne i neovisne o rezultatu obuhvaća iznose namijenjene ugovarateljima ili korisnicima osiguranja ili u vidu bonusa i popusta u smislu članka 39., ako takvi iznosi već nisu uplaćeni ugovarateljima ili korisnicima osiguranja ili uključeni u stavku Ba (Sredstva za buduću raspodjelu) u smislu članka 22., prvog stavka, ili u stavku C (2).

Članak 30.

Pasiva: stavka C (5)*Pričuva za kolebanje šteta*

1. Pričuva za kolebanje šteta obuhvaća sve iznose odvojene u skladu s uvjetima iz zakona i drugih propisa u svrhu izravnavanja neravnomjernog nastajanja štetnih događaja sljedećih godina ili u svrhu predviđanja posebnih rizika.

2. Ako su zbog nedostatka takvih uvjeta iz zakona i drugih propisa u istu svrhu oblikovane rezerve u smislu članka 20., to se prikazuje u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 31.

Pasiva: stavka D*Tehničke pričuve za osiguranje iz skupine životnih osiguranja kod kojih ugovaratelj osiguranja preuzima investicijski rizik.*

Ova stavka obuhvaća tehničke pričuve za pokrivanje obveza koje se odnose na ulaganja u kontekstu polica životnog osiguranja čija se vrijednost ili dobit određuje prema ulaganjima za koja ugovaratelj osiguranja preuzima investicijski rizik ili je vezana uz indeks.

Sve dodatne tehničke pričuve oblikovane za pokrivanje rizika smrti, poslovnih rashoda ili ostalih rizika (poput isplata plativih na datum dospjeća ili zajamčenih otkupnih vrijednosti) iskazuju se pod stavkom C (2).

Stavka D također obuhvaća tehničke pričuve koje predstavljaju obveze organizatora tontina prema njihovim članovima.

Članak 32.

Pasiva: stavka F

Depoziti zadržani iz posla predanog u reosiguranje

U bilanci društva cedenta ova stavka obuhvaća iznose koje je prema ugovoru o reosiguranju društvo cedent zadržalo kao sigurnost ili mu ih je društvo za reosiguranje u tu svrhu položilo. Ti iznosi ne smiju se spajati s ostalim obvezama ili potraživanjima prema društvu za reosiguranje.

Ako je društvo cedent zaprimilo kao polog vrijednosne papire koji su mu preneseni, ova stavka obuhvaća iznos koji društvo cedent duguje na temelju obveze povrata.

ODJELJAK 5.

Obrazac računa dobiti i gubitka

Članak 33.

1. Države članice propisuju obrazac predviđen člankom 34. za račune dobiti i gubitka.

2. Tehnički račun za poslove neživotnog osiguranja koristi se za one poslove izravnog osiguranja koje spadaju u područje primjene Direktive 73/239/EEZ i za odgovarajuće poslove reosiguranja.

3. Tehnički račun za poslove životnog osiguranja koristi se za one poslove izravnog osiguranja koji spadaju u područje primjene Direktive 79/267/EEZ i za odgovarajuće poslove reosiguranja.

4. Države članice mogu zahtijevati ili dopustiti društvima koja obavljaju isključivo poslove reosiguranja korištenje tehničkog računa poslova neživotnog osiguranja za sve svoje poslove. To se također primjenjuje na društva koja obavljaju poslove izravnog neživotnog osiguranja kao i reosiguranja.

Članak 34.

Račun dobiti i gubitka

I. Tehnički račun – poslovi neživotnog osiguranja

1. Zараđene premije, neto od reosiguranja:

(a) zaračunate bruto premije	
(b) premije predane u reosiguranje (—)
(c) promjena bruto pričuve za prijenosne premije i, ako nacionalno zakonodavstvo dopušta unos te pričuve u stavku pasive C (1), pričuve za neistekle rizike (+/)	
(d) promjena pričuve za prijenosne premije, udio reosiguratelja (+/)

2. Raspoređeni prihodi od ulaganja preneseni s netehničkog računa (stavka III (6))

.....

3. Ostali tehnički prihodi, neto od reosiguranja

.....

4. Izdaci za osigurane slučajeve, neto od reosiguranja:

(a) isplate za osigurane slučajeve

(aa) bruto iznos

.....

(bb) udio reosiguratelja (—)

.....

(b) promjena pričuve šteta,			
(aa) bruto iznos		
(bb) udio reosiguratelja (—)
5. Promjene ostalih tehničkih pričuva, neto od reosiguranja, neiskazane pod ostalim stavkama (+/)		
6. Troškovi za povrate premija ovisne i neovisne o rezultatu, neto od reosiguranja		
7. Neto poslovni rashodi			
(a) troškovi pribave		
(b) promjena razgraničenih troškova pribave (+/)		
(c) administrativni troškovi		
(d) provizije od reosiguranj i udjeli u dobiti (—)	
8. Ostali tehnički izdaci, neto od reosiguranja		
9. Promjena pričuve za kolebanje šteta (+/)		
10. Međuzbroj (stanje tehničkog računa za poslove neživotnog osiguranja (stavka III 1))		
 II. Tehnički račun – Poslovi životnog osiguranja			
1. Zarađene premije, neto od reosiguranja:			
(a) zaračunate bruto premije		
(b) premije predane u reosiguranje (—)		
(c) promjena pričuve za prijenosne premije, neto od reosiguranja (+/)	
2. Prihodi od ulaganja:			
(a) prihodi od sudjelovanja, u tome od povezanog društva		
(b) prihodi od ostalih ulaganja, u tome od povezanog društva		
(aa) prihodi od zemljišta i zgrada		
(bb) prihodi od ostalih ulaganja	
(c) prihodi od pripisa		
(d) dobiti od realizacije ulaganja	
3. Nerealizirani dobiti od ulaganja		
4. Ostali tehnički prihodi, neto od reosiguranja		
5. Izdaci za osigurane slučajeve, neto od reosiguranja:			
(a) isplate za osigurane slučajeve			
(aa) bruto iznos		
(bb) udio reosiguratelja (—)	

(b) promjena pričuve šteta			
(aa) bruto iznos		
(bb) udio reosiguratelja (—)
6. Promjena ostalih tehničkih pričuva, neto od reosiguranja, neiskazana pod ostalim stavkama (+/):			
(a) pričuva životnih osiguranja, neto od reosiguranja			
(aa) bruto iznos		
(bb) udio reosiguratelja (—)	
(b) ostale tehničke pričuve, neto od reosiguranja	
7. Troškovi za povrate premija ovisne i neovisne o rezultatu, neto od reosiguranja		
8. Neto poslovni rashodi:			
(a) troškovi pribave,		
(b) promjena razgraničenih troškova pribave (+/)		
(c) administrativni troškovi		
(d) provizije od reosiguranja i udjeli u dobiti (—)	
9. Troškovi ulaganja:			
(a) troškovi upravljanja ulaganjima, uključujući kamate		
(b) ispravci vrijednosti ulaganja		
(c) gubici od realizacije ulaganja	
10. Nerealizirani gubici od ulaganja		
11. Ostali tehnički izdaci, neto od reosiguranja		
12. Raspoređeni prihodi od ulaganja preneseni na netehnički račun (-) (stavka III 4))		
13. Međuzbroj: (stanje tehničkog računa – poslovi životnog osiguranja) (stavka III 2))		
III. <i>Netehnički račun</i>			
1. Stanje tehničkog računa – poslovi neživotnog osiguranja (stavka I (10))		
2. Stanje tehničkog računa – poslovi životnog osiguranja (stavka II (13))		
3. Prihodi od ulaganja			
(a) prihodi od sudjelovanja, u tome od povezanog društva		
(b) prihodi od ostalih ulaganja, u tome od povezanog društva			
(aa) prihodi od zemljišta i zgrada		
(bb) prihodi od ostalih ulaganja	

(c) prihodi od pripisa	
(d) dobiti od realizacije ulaganja
4. Raspoređeni prihodi od ulaganja preneseni s tehničkog računa životnog osiguranja (stavka II (12))	
5. Troškovi ulaganja:		
(a) troškovi upravljanja ulaganjima, uključujući kamate	
(b) ispravci vrijednosti ulaganja	
(c) gubici od realizacije ulaganja
6. Raspoređeni prihodi od ulaganja preneseni na tehnički račun neživotnog osiguranja (stavka I 2))	
7. Ostali prihodi	
8. Ostali troškovi, uključujući ispravke vrijednosti	
9. Porez na rezultat redovnih poslovnih djelatnosti	
10. Rezultat redovnih poslovnih djelatnosti nakon oporezivanja	
11. Izvanredni prihodi	
12. Izvanredni troškovi	
13. Izvanredna dobit ili gubitak	
14. Porez na izvanrednu dobit ili gubitak	
15. Ostali porezi koji nisu prikazani u prethodnim stavkama	
16. Dobit ili gubitak poslovne godine	

ODJELJAK 6.

Posebne odredbe koje se odnose na određene stavke računa dobiti i gubitka

Članak 35.

Tehnički račun neživotnog osiguranja: stavka I (1) (a)

Tehnički račun životnog osiguranja: stavka (1) (a)

Zaračunate bruto premije

Zaračunate bruto premije obuhvaćaju sve iznose dospjele tijekom poslovne godine prema ugovorima o osiguranju, bez obzira na činjenicu da se takvi iznosi mogu u cijelosti ili djelomice odnositi na kasniju poslovnu godinu, te uključuju *inter alia*:

i. premije koje tek treba zaračunati, ako se izračun premije može izvršiti tek na kraju godine:

ii. — jednokratne premije, uključujući plaćanja za godišnje rente,

— u životnom osiguranju, jednokratne premije proizašle iz pričuva za povrate premija ovisne i neovisne o rezultatu, ako se one moraju smatrati premijama na temelju ugovora i ako nacionalno zakonodavstvo zahtijeva ili dopušta da budu iskazane kao premije;

iii. dodatne premije u slučaju polugodišnjeg, kvartalnog ili mjesečnog plaćanja i dodatne uplate ugovaratelja osiguranja za troškove koje snosi društvo za osiguranje;

iv. u slučaju suosiguranja, udio društva u ukupnim premijama;

v. dospjele premije reosiguranja od društava za osiguranje cedenata i retrocedenata, uključujući iznose ulaza u portfelj,

nakon odbitka:

— iznosa povlačenja iz portfelja u korist društava za osiguranje cedenata i retrocedenata, i

— storniranja.

Gore navedeni iznosi ne uključuju iznose poreza ili troškova naplaćenih s premijama.

Članak 36.

Tehnički račun neživotnog osiguranja: stavka I (1) (b)

Tehnički račun životnog osiguranja: stavka II (1) (b)

Premije predane u reosiguranje

Premije predane u reosiguranje obuhvaćaju sve premije koje su plaćene ili se trebaju platiti prema ugovorima o reosiguranju sklopljenima od strane društva za osiguranje. Iznosi ulaza u portfelj koji se trebaju platiti pri zaključivanju ili izmjenama ugovora o osiguranju dodaju se; iznosi povlačenja iz portfelja moraju se odbiti.

Članak 37.

Tehnički račun neživotnog osiguranja: stavke I (1), (c) i (d)

Tehnički račun životnog osiguranja: stavka II (1) (c)

Promjena pričuve za prijenosne premije, neto od reosiguranja

Do sljedećeg usklađenja države članice mogu u slučaju životnog osiguranja zahtijevati ili dopustiti da promjena pričuve za prijenosne premije budu uključena u promjenu pričuve životnih osiguranja.

Članak 38.

Tehnički račun neživotnog osiguranja: stavka I (4)

Tehnički račun životnog osiguranja: stavka II (5)

Izdaci za osigurane slučajeve, neto od reosiguranja

1. Izdaci za osigurane slučajeve obuhvaćaju sva plaćanja izvršena u poslovnoj godini, uz dodatak pričuve šteta na kraju poslovne godine, ali uz odbitak pričuve šteta na početku poslovne godine.

Ti iznosi uključuju isplate renta, otkupe osiguranja, iznose unosa i povlačenja pričuva šteta društava za osiguranje cedena i društava za reosiguranje, eksterne i interne troškove vezane za likvidaciju šteta i troškove za nastale a neprijavljene štete poput onih iz članka 60. stavka 1. točke (b), i stavka 2. točke (a).

Svote koje se mogu nadoknaditi na temelju subrogacije i spašavanja u smislu članka 60. stavka 1. točke (d) odbijaju se.

2. Ako je razlika između:

— pričuve šteta formiranih na početku godine za nelikvidirane štete nastale prethodnih godina, i

— plaćanja izvršenih tijekom godine na temelju šteta nastalih prethodnih godina i pričuva šteta iskazanih na kraju godine za takve nelikvidirane štete značajna, prikazuje se u bilješkama uz financijske izvještaje, raščlanjena prema kategorijama i iznosima.

Članak 39.

Tehnički račun neživotnog osiguranja: stavka I (6)

Tehnički račun životnog osiguranja: stavka II (7)

Povrati premija ovisni i neovisni o rezultatu (bonusi i popusti), neto od reosiguranja

Bonusi obuhvaćaju sve iznose zaračunate za poslovnu godinu koji su plaćeni ili se trebaju platiti ugovarateljima osiguranja i drugim osiguranicima ili su rezervirani u njihovu korist, uključujući iznose koji se koriste za povećanje tehničkih pričuva ili primjenjuju za smanjenje budućih premija, ako takvi iznosi predstavljaju raspodjelu viška ili dobiti proizašle iz sveukupnog poslovanja ili dijela poslovanja, uz odbitak iznosa rezerviranih prethodnih godina koji nisu više potrebni.

Popusti obuhvaćaju takve iznose ako oni predstavljaju djelomični povrat premija na temelju isteka pojedinačnih ugovora.

Ako su značajni, troškovi zaračunati za bonuse, kao i oni za popuste, prikazuju se odvojeno u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 40.

Tehnički račun neživotnog osiguranja: stavka I (7) (a)

Tehnički račun životnog osiguranja: stavka II (8) (a)

Troškovi pribave

Troškovi pribave obuhvaćaju troškove koji proizlaze iz zaključivanja ugovora o osiguranju. Oni pokrivaju izravne troškove, kao što su troškovi provizije za sklapanje ugovora o osiguranju ili troškovi sastavljanja dokumenata o osiguranju ili uključivanja

ugovora o osiguranju u portfelj, kao i neizravne troškove, kao što su troškovi reklamiranja ili administrativni troškovi povezani s obradom ponuda i izdavanjem polica.

Države članice mogu zahtijevati da provizije za produljenje polica budu upisane pod stavkom I (7) (c) ili II (8) (c).

Članak 41.

Tehnički račun neživotnog osiguranja: stavka I (7) (c)

Tehnički račun životnog osiguranja: stavak II (8) (c)

Administrativni troškovi

Administrativni troškovi uključuju troškove proizašle iz naplate premija, upravljanja portfeljem, obrađivanja bonusa i popusta te troškove aktivnog i pasivnog reosiguranja. Posebno uključuju troškove osoblja i rezerviranja za amortizaciju uredskog namještaja i opreme ako se ona ne trebaju iskazati pod troškovima pribave, nastalim štetama ili troškovima ulaganja.

Članak 42.

Tehnički račun životnog osiguranja: stavke II (2) i (9)

Netehnički računi: stavke III (3) i (5)

Prihodi od ulaganja i troškovi ulaganja

1. Svi prihodi od ulaganja i troškovi ulaganja koji se odnose na neživotno osiguranje iskazuju se u netehničkom računu.

2. U slučaju društava koja obavljaju isključivo poslove životnog osiguranja, prihodi od ulaganja i troškovi ulaganja iskazuju se u tehničkom računu životnog osiguranja.

3. U slučaju društava koja obavljaju poslove i životnog i neživotnog osiguranja, prihodi od ulaganja i troškovi ulaganja iskazuju se, ako su izravno povezani s obavljanjem poslova životnog osiguranja, u tehničkom računu životnog osiguranja.

4. Države članice mogu zahtijevati ili dopustiti prikazivanje prihoda od ulaganja i troškova ulaganja prema podrijetlu ili određivanju ulaganja tako da predvide, ako je potrebno, nove stavke u tehničkom računu neživotnog osiguranja, analogno odgovarajućim stavkama u tehničkom računu životnog osiguranja.

Članak 43.

Tehnički račun neživotnog osiguranja: stavka I (2)

Tehnički račun životnog osiguranja: stavka II (2)

Netehnički račun: stavke III (4) i (6)

Raspoređeni prihodi od ulaganja

1. Ako je dio prihoda od ulaganja prenesen na tehnički račun neživotnog osiguranja, prijenos s netehničkog računa odbija se od stavke III (6) i dodaje stavki I (2).

2. Ako je dio prihoda od ulaganja prikazan u tehničkom računu životnog osiguranja prenesen na netehnički račun, preneseni iznos odbija se od stavke II (12) i dodaje stavki III (4).

3. Države članice mogu propisati način i visinu prijenosa raspoređenog prihoda iz jednog dijela računa dobiti i gubitka u drugi. Razlozi za takve prijenose i temelji na kojima su oni izvršeni prikazuju se u bilješkama uz financijske izvještaje u svakom slučaju; ovisno o slučaju, dovoljno je upućivanje na tekst odgovarajuće odredbe.

Članak 44.

Tehnički račun životnog osiguranja: stavke II (3) i (10)

Nerealizirani dobiti i gubici od ulaganja

1. U poslovima životnog osiguranja države članice mogu dopustiti da se varijacije u razlici prikažu u cijelosti ili djelomično u stavkama II (3) i (10) računa dobiti i gubitka između:

— procjene vrijednosti ulaganja prema sadašnjoj vrijednosti ili pomoću jedne od metoda prema članku 33. stavku 1. Direktive 78/660/EEZ, i

— procjene njihove vrijednosti prema nabavnoj cijeni.

U svakom slučaju države članice zahtijevaju da se iznosi iz prvog stavka prikažu u prethodno spomenutim stavkama kada se odnose na ulaganja iskazana kao aktiva pod stavkom D.

2. Države članice koje zahtijevaju ili dopuštaju procjenu ulaganja iskazanih kao aktiva pod stavkom C po njihovoj sadašnjoj vrijednosti mogu kod poslova neživotnog osiguranja dopustiti prikazivanje, bilo u cijelosti ili djelomično, u stavki III (3a) i u stavki III (5a) računa dobiti i gubitka, varijacija u razlici između procjene tih ulaganja po sadašnjoj vrijednosti i procjene njihove vrijednosti prema nabavnoj cijeni.

ODJELJAK 7.

Pravila procjene

Članak 45.

Članak 32. Direktive 78/660/EEZ, prema kojem se procjena stavki iskazanih u godišnjim financijskim izvještajima mora temeljiti na načelu nabavne cijene ili troškova proizvodnje, primjenjuje se na ulaganja podložno članku 46. do 49. ove Direktive.

Članak 46.

1. Države članice mogu zahtijevati ili dopustiti procjenu ulaganja iskazanih kao aktiva pod stavkom C na temelju sadašnje vrijednosti izračunate u skladu s člancima 48. i 49.

2. Ulaganja iskazana kao aktiva pod stavkom D iskazuju se po sadašnjoj vrijednosti.

3. Ako se ulaganja iskazuju po nabavnoj cijeni, njihova sadašnja vrijednost prikazuje se u bilješkama uz financijske izvještaje.

Međutim, države članice u kojima se na dan priopćenja ove Direktive ulaganja iskazuju po nabavnoj cijeni mogu društvima dati mogućnost da u bilješkama uz financijske izvještaje sadašnju vrijednost ulaganja iskazanih kao aktiva pod stavkom C (I) prvi put prikažu najkasnije pet godina od datuma iz članka 70. stavka 1. te da sadašnju vrijednost ostalih ulaganja prvi put prikažu najkasnije pet godina od istog datuma.

4. Ako se ulaganja iskazuju po sadašnjoj vrijednosti, njihova nabavna cijena prikazuje se u bilješkama uz financijske izvještaje.

5. Ista metoda procjene primjenjuje se na sva ulaganja uključena u stavke označene arapskim brojem ili iskazana kao aktiva pod stavkom C (1).

6. Metoda primijenjena na svaku stavku ulaganja navodi se u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 47.

Članak 33. stavci 2. i 3. Direktive 78/660/EEZ primjenjuju se ako se ulaganja procjenjuju prema sadašnjoj vrijednosti, osim kada je drukčije određeno člancima 37. i 44. ove Direktive.

Članak 48.

1. U slučaju ulaganja koja nisu zemljišta ili zgrade sadašnja vrijednost znači tržišnu vrijednost, osim kada je drukčije određeno stavkom 5.

2. Ako su ulaganja službeno uvrštena na službenoj burzi, tržišna vrijednost znači vrijednost na dan bilance ili, kada dan bilance nije trgovinski dan, na posljednji trgovinski dan prije tog dana.

3. Ako postoji tržište za ulaganja različita od onih iz stavka 2., tržišna vrijednost znači prosječnu cijenu po kojoj se takvim ulaganjima trguje na dan bilance ili, kada dan bilance nije trgovinski dan, na posljednji trgovinski dan prije tog dana.

4. Ako su ulaganja iz stavaka 2. i 3. na dan sastavljanja financijskih izvještaja već prodana ili će biti prodana u kratkom roku, tržišna se vrijednost umanjuje za nastale ili procijenjene troškove realizacije.

5. Osim u slučaju kada se metoda udjela primjenjuje u skladu s člankom 59. Direktive 78/660/EEZ, sva ostala ulaganja procjenjuju se na temelju razumne i oprezne procjene moguće ostvarive vrijednosti.

6. U svim slučajevima metoda procjene mora biti precizno opisana, a razlozi njezine primjene navedeni u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 49.

1. U slučaju zemljišta i zgrada sadašnja vrijednost znači tržišnu vrijednost na datum procjene, koja se, tamo gdje je to primjenljivo, umanjuje u skladu sa stavcima 4. i 5.

2. Tržišna vrijednost znači cijenu po kojoj bi se zemljišta i zgrade mogli prodati na datum procjene na temelju privatnog ugovora između prodavatelja koji je spreman na prodaju i kupca koji s njim nije povezan privatnim vezama, uz pretpostavku da je imovina otvoreno ponuđena na tržištu, da tržišni uvjeti dopuštaju urednu prodaju i da postoji prikladno razdoblje za pregovore o prodaji s obzirom na prirodu imovine.

3. Tržišna se vrijednost utvrđuje zasebnom procjenom svakog pojedinog zemljišta i pojedine zgrade, koja se vrši barem svakih pet godina u skladu s opće priznatim metodama ili metodama koje odobravaju nadzorna tijela za poslove osiguranja. Članak 35. stavak 1. točka b Direktive 78/660/EEZ ne primjenjuje se.

4. Ako je vrijednost bilo kojeg zemljišta ili zgrade umanjena u odnosu na prethodnu procjenu prema stavku 3., provode se odgovarajući ispravci vrijednosti. Niža vrijednost koja se na taj način utvrdi ne uvećava se u narednim bilancama osim ako takvo povećanje ne proizađe iz novog utvrđivanja tržišne vrijednosti u skladu sa stavcima 2. i 3.

5. Ako su na dan sastavljanja financijskih izvještaja zemljišta i zgrade već prodani ili će biti prodani u kratkom roku, vrijednost utvrđena u skladu sa stavcima 2. i 4. umanjuje se za nastale ili procijenjene troškove realizacije.

6. Ako nije moguće utvrditi tržišnu vrijednost nekog zemljišta ili zgrade, vrijednost utvrđena na temelju načela nabavne cijene ili troškova proizvodnje smatra se sadašnjom vrijednošću.

7. Metoda kojom je utvrđena sadašnja vrijednost zemljišta ili zgrade te njihova raščlamba prema poslovnoj godini procjene prikazuje se u bilješkama uz financijske izvještaje.

Članak 50.

U slučaju kada se članak 33. Direktive 78/660/EEZ primjenjuje na društva za osiguranje, to se čini na sljedeći način:

- (a) stavak 1. točka (a) primjenjuje se na imovinu iskazanu pod stavkom aktive F (I) u članku 6. ove Direktive;
- (b) stavak 1. točka (c) primjenjuje se na imovinu iskazanu pod stavkama aktive C (I), (II), (III) i (IV) i F (I) (osim zaliha) i (III) u članku 6. ove Direktive.

Članak 51.

Članak 35. Direktive 78/660/EEZ primjenjuje se na društva za osiguranje pod sljedećim uvjetima:

- (a) primjenjuje se na imovinu iskazanu pod stavkama aktive B i C i na dugotrajnu imovinu iskazanu pod stavkom aktive F (I) u članku 6. ove Direktive.
- (b) stavak 1. točka (c) (aa) primjenjuje se na imovinu iskazanu pod stavkama aktive C (II), (III) i (IV) i F (III) u članku 6. ove Direktive.

Države članice mogu zahtijevati da se naprave ispravci vrijednosti za prenosive vrijednosne papire koji su iskazani kao ulaganja tako da se iskažu po nižoj vrijednosti koja će im se dodijeliti na dan bilance.

Članak 52.

Članak 38. Direktive 78/660/EEZ primjenjuje se na imovinu iskazanu pod stavkom aktive F (I) u članku 6. ove Direktive.

Članak 53.

Članak 39. Direktive 78/660/EEZ primjenjuje se na imovinu iskazanu pod stavkama aktive E (I), (II) i (III) i F (II) u članku 6. ove Direktive.

Članak 54.

U neživotnom osiguranju iznos svih razgraničenih troškova pribave određuje se na osnovici sukladnoj onoj koja se koristi za prijenosne premije.

Kod životnog osiguranja izračun iznosa svih troškova pribave koji se trebaju razgraničiti može se uključiti u aktuarski izračun iz članka 59.

Članak 55.

1. (a) Ako nisu procijenjeni po tržišnoj vrijednosti, dužnički vrijednosni papiri i ostali vrijednosni papiri s fiksnim prinosom iskazani kao imovina pod stavkama aktive C (II) i (III) iskazuju se u bilanci po nabavnoj cijeni. Države članice mogu međutim zahtijevati ili dopustiti da se takvi dužnički vrijednosni papiri u bilanci iskažu kao iznos otplativ na dan dospijeća.

- (b) Ako je nabavna cijena vrijednosnih papira iz točke (a) veća od iznosa otplativog na dan dospijeća, iznos razlike tereti se na račun dobiti i gubitka. Države članice mogu međutim zahtijevati ili dopustiti da se iznos razlike otpiše u obrocima, tako da je u cijelosti otpisan kada vrijednosni papiri budu otplaćeni. Ta se razlika mora iskazati zasebno u bilanci ili u bilješkama uz financijske izvještaje.

- (c) Ako je nabavna cijena vrijednosnih papira iz točke (a) manja od iznosa otplativog na dan dospijeća, države članice mogu zahtijevati ili dopustiti da se iznos razlike knjiži kao prihod u obrocima tijekom razdoblja koje je preostalo do otplate. Ta se razlika mora iskazati zasebno u bilanci ili u bilješkama uz financijske izvještaje.

2. U slučaju kada se dužnički vrijednosni papiri ili ostali vrijednosni papiri s fiksnim prinosom koji nisu procijenjeni po tržišnoj vrijednosti prodaju prije dospijeća, a primici koriste za kupovinu drugih dužničkih vrijednosnih papira ili vrijednosnih papira s fiksnim prinosom, države članice mogu dopustiti da se razlika između primitaka od prodaje i njihove knjigovodstvene vrijednosti jednakomjerno raspodijeli kroz vrijeme preostalo do dospijeća početnog ulaganja.

Članak 56.

Tehničke pričuve

Iznos tehničkih pričuva mora u svakom trenutku biti takav da društvo može pokriti obveze koje proizlaze iz ugovora o osiguranju u okviru u kojem je to predvidivo razumnim promatranjem.

Članak 57.

Pričuva za prijenosne premije

1. Pričuva za prijenosne premije u načelu se izračunava zasebno za svaki ugovor o osiguranju. Države članice mogu međutim dopustiti korištenje statističkih metoda, posebno proporcionalnih i paušalnih metoda, ako se može očekivati da će one dati približno iste rezultate kao i pojedinačni izračuni.

2. U poslovima osiguranja gdje pretpostavka o vremenskoj proporcionalnosti između rizika i premije nije odgovarajuća, primjenjuju se metode izračuna koje uzimaju u obzir različiti razvoj rizika tijekom vremena.

Članak 58.

Pričuva za neistekle rizike

Pričuva za neistekle rizike iz članka 26. izračunava se na temelju troškova za štete i administrativnih troškova koji će se vjerojatno pojaviti nakon isteka poslovne godine, a prema ugovorima koji su zaključeni prije tog datuma, ako njihova procijenjena vrijednost premašuje pričuvu za prijenosne premije, kao i sva druga potraživanja po premiji po tim ugovorima.

Članak 59.

Pričuva životnih osiguranja

1. Pričuva životnih osiguranja u načelu se izračunava zasebno za svaki ugovor o životnom osiguranju. Države članice mogu međutim dopustiti korištenje statističkih ili matematičkih metoda ako se može očekivati da će one dati približno iste rezultate kao i pojedinačni izračuni. Sažetak glavnih pretpostavki daje se u bilješkama uz financijske izvještaje.

2. Izračun jednom godišnje vrši aktuar ili drugi stručnjak iz tog područja na temelju priznatih aktuarskih metoda.

Članak 60.

Pričuve šteta

1. Neživotno osiguranje

(a) Pričuva se u načelu izračunava za svaki slučaj zasebno na temelju troškova koji se očekuju. Statističke se metode mogu koristiti ako im je rezultat odgovarajuća pričuva s obzirom na prirodu rizika; države članice mogu međutim propisati da je za primjenu takvih metoda potrebno prethodno odobrenje.

(b) Ta pričuva također uzima u obzir štete nastale a neprijavljene do dana bilance; iznos pričuve utvrđuje se uzimajući u obzir prethodno iskustvo u pogledu broja i visine šteta prijavljenih nakon dana bilance.

(c) Troškovi likvidacije šteta uključuju se u izračun pričuve bez obzira na njihovo podrijetlo.

(d) Nadoknativi iznosi koji nastaju kupnjom prava ugovaratelja osiguranja u odnosu na treće osobe (subrogacijom) ili zakonitim vlasništvom nad osiguranom imovinom (spašavanjem)

oduzimaju se od pričuve šteta; ti se iznosi procjenjuju po načelu opreznosti. U slučaju da su ti iznosi značajni, prikazuju se u bilješkama uz financijske izvještaje.

(e) Iznimno od točke (d), države članice mogu zahtijevati ili dopustiti da se nadoknativi iznosi prikazu kao aktiva.

(f) Kada se plaćanja na temelju štete moraju izvršiti u obliku rente, iznosi koji se moraju rezervirati za tu svrhu izračunavaju se priznatim aktuarskim metodama.

(g) Zabranjeno je skriveno diskontiranje ili oduzimanje, bilo da je ono rezultat utvrđivanja sadašnje vrijednosti rezerviranja za štetu za koju se očekuje da će se kasnije likvidirati po višem iznosu, ili da je izvršeno na neki drugi način.

Države članice mogu dopustiti otvoreno diskontiranje ili oduzimanje kako bi se u obzir uzeli prihodi od ulaganja. Takva diskontiranja ili oduzimanja nisu dopuštena osim u sljedećim slučajevima:

i. očekivani je prosječni datum likvidacije štete najmanje četiri godine nakon dana izrade godišnjeg obračuna;

ii. diskontiranje ili oduzimanje obavlja se po prizatom opreznom postupku; nadležno tijelo mora biti unaprijed obaviješteno o svakoj izmjeni postupka;

iii. pri izračunu ukupnog troška likvidacije šteta društvo uzima u obzir sve čimbenike koji bi mogli prouzrokovati povećanje tog troška;

iv. društvo ima na raspolaganju dovoljno podataka za stvaranje pouzdanog modela učestalosti likvidacije šteta;

v. kamatna stopa korištena za izračun sadašnjih vrijednosti ne premašuje oprezno procijenjenu stopu prinosa od sredstava uložениh na ime pričuva šteta tijekom razdoblja potrebnog za isplatu takvih šteta. Osim toga, stopa ne smije premašiti ni jedno od sljedećeg:

— stopu prinosa na takva ulaganja tijekom proteklih pet godina,

— stopu prinosa na takva ulaganja u godini koja prethodi danu bilance.

Prilikom diskontiranja ili oduzimanja društvo u bilješkama uz svoje financijske izvještaje prikazuje ukupan iznos

pričuva prije diskontiranja ili oduzimanja, kategorije šteta koje se se diskontiraju ili od kojih su obavljena oduzimanja te metode korištene za svaku kategoriju šteta, naročito stope korištene za procjene iz prethodnog podstavka, podtočaka iii. i v. te kriterije primijenjene za procjenu razdoblja koje će proteći prije likvidacije šteta.

2. Životno osiguranje

(a) Iznos pričuve šteta jednak je sumi koja se mora isplatiti korisnicima osiguranja, plus troškovi likvidacije šteta. Taj iznos uključuje i pričuvu za nastale a neprijavljene štete.

(b) Države članice mogu zahtijevati da se iznos iz točke (a) prikazuje u stavci pasive C (2).

Članak 61.

1. Do sljedećeg usklađenja države članice mogu zahtijevati ili dopustiti primjenu sljedećih metoda ako su zbog prirode neke vrste ili tipa osiguranja informacije o potraživanjima po premiji, o štetama koje se moraju isplatiti, ili o oboma, a koje se odnose na osigurateljnu godinu, u trenutku sastavljanja godišnjih financijskih izvještaja nedovoljne za točne procjene koje se moraju napraviti.

Metoda 1.

Višak iznosa zaračunatih premija nad troškovima za štete i troškovima plaćenim na temelju ugovora koji počinju u osigurateljnoj godini čini tehničku pričuvu koja je uključena u tehničku pričuvu šteta koja se u bilanci iskazuje u stavci pasive C (3). Ta se pričuva također može izračunati na temelju određenog postotka zaračunatih premija ako je takva metoda prikladna za vrstu osiguranog rizika. Ako se pokaže potrebnim, iznos te tehničke pričuve uvećava se kako bi bio dostatan za pokrivanje postojećih i budućih obveza. Tehnička pričuva formirana takvom metodom zamjenjuje se pričuvom šteta izračunatom na uobičajeni način čim se prikupi dovoljno informacija, a najkasnije do kraja treće godine nakon osigurateljne godine.

Metoda 2.

Brojevi prikazani u tehničkom računu ili u nekim njegovim stavkama odnose se na godinu koja u cijelosti ili djelomično prethodi poslovnoj godini. Ta godina ne smije prethoditi poslovnoj godini za više od 12 mjeseci. Iznosi tehničke pričuve iskazani u godišnjim financijskim izvještajima uvećavaju se prema potrebi kako bi bili dostatni za pokrivanje postojećih i budućih obveza.

2. Ako je usvojena jedna od metoda opisana u stavku 1., ona se i dalje sustavno primjenjuje u sljedećim godinama, osim ako okolnosti ne opravdaju promjenu. Upotreba jedne od metoda prikazuje se u bilješkama uz financijske izvještaje i obrazlaže; u

slučaju promjene primijenjene metode u bilješkama uz financijske izvještaje navodi se učinak te promjene na imovinu, obveze, financijski položaj i dobit ili gubitak. Ako se koristi Metoda 1, vrijeme koje protekne prije nego što se formira pričuva šteta na uobičajenoj osnovi navodi se u bilješkama uz financijske izvještaje. Ako se koristi Metoda 2, vrijeme za koje prethodna godina na koju se odnose brojke prethodi poslovnoj godini i opseg poslova o kojima je riječ prikazuju se u bilješkama uz financijske izvještaje.

3. Za potrebe ovog članka „osigurateljna godina” znači poslovnu godinu u kojoj su započeli ugovori o osiguranju u vrsti ili tipu osiguranja o kojem je riječ.

Članak 62.

Do sljedećeg usklađenja one države članice koje zahtijevaju formiranje pričuva za kolebanje šteta propisuju pravila procjene koja će se na njih primjenjivati.

ODJELJAK 8.

Sadržaj bilješki uz financijske izvještaje

Članak 63.

Umjesto informacija predviđenih člankom 43. stavkom 1. točkom 8. Direktive 78/660/EEZ, društva za osiguranje navode sljedeće pojedinosti:

I. U poslovima neživotnog osiguranja bilješke uz financijske izvještaje prikazuju:

1. zaračunate bruto premije;
2. zarađene bruto premije;
3. bruto troškove za štete;
4. bruto poslovne rashode;
5. saldo reosiguranja;

Ti se iznosi raščlanjuju prema izravnom osiguranju i preuzetom poslovanju osiguranja u reosiguranje ako preuzeto poslovanje osiguranja u reosiguranje iznosi 10 % ili više zaračunatih bruto premija, a unutar izravnog osiguranja iznosi se raščlanjuju prema sljedećim podskupinama osiguranja:

- osiguranje od nezgode i zdravstveno osiguranje,
- osiguranje od odgovornosti za upotrebu motornih vozila,

- osiguranje motornih vozila, ostale kategorije,
- pomorsko osiguranje, osiguranje zrakoplova i transportno osiguranje,
- osiguranje od požara i druga osiguranja imovine,
- osiguranje od odgovornosti,
- osiguranje kredita i jamstava,
- osiguranje troškova pravne zaštite,
- putno osiguranje,
- ostala osiguranja.

Raščlamba po podskupinama unutar izravnog osiguranja nije potrebna kada iznos zaračunatih bruto premija u izravnom osiguranju za podskupinu o kojoj je riječ ne premašuje 10 milijuna ECU. Međutim, društva u svakom slučaju prikazuju iznose koji se odnose na tri najveće podskupine u njihovu poslovanju.

II. U poslovima životnog osiguranja bilješke uz financijske izvještaje prikazuju:

1. zaračunate bruto premije, raščlanjene prema izravnom osiguranju i preuzetom poslovanju osiguranja u reosiguranje ako preuzeto poslovanje osiguranja u reosiguranje iznosi 10 % ili više od zaračunatih bruto premija, a unutar izravnog osiguranja iznosi se raščlanjuju kako bi prikazali:

- (a) i. pojedinačne premije;
 - ii. premije u okviru grupnih ugovora;
- (b) i. višekratne premije;
 - ii. jednokratne premije;
- (c) i. premije u okviru ugovora bez sudjelovanja u dobiti;
 - ii. premije u okviru ugovora sa sudjelovanjem u dobiti;
 - iii. premije u okviru ugovora kod kojih ugovaratelj osiguranja preuzima investicijski rizik.

Prikazivanje brojeva koji se odnose na točke (a), (b) ili (c) ne zahtijeva se u slučaju kada njihov iznos ne premašuje 10 % od zaračunatih bruto premija u izravnom osiguranju;

2. saldo reosiguranja;

III. U slučaju članka 33. stavka 4., bruto premije raščlanjene prema životnom osiguranju i neživotnom osiguranju.

IV. U svim slučajevima, ukupne bruto premije izravnog osiguranja koje proizlaze iz ugovora koje su zaključila društva za osiguranje

— u državi članici gdje je njegova središnja uprava,

— u ostalim državama članicama, i

— u trećim državama,

osim što se prikazivanje brojeva koji se odnose na prije navedeno ne zahtijeva ako oni ne premašuju 5 % od ukupnih bruto premija.

Članak 64.

U bilješkama uz financijske izvještaje društva za osiguranje prikazuju ukupan iznos provizija za poslove izravnog osiguranja koje su unesene u financijske izvještaje za poslovnu godinu. Taj se zahtjev odnosi na sve vrste provizija, a posebno na provizije za pribavu, produljenje, naplatu i provizije za upravljanje portfeljem.

ODJELJAK 9.

Odredbe koje se odnose na konsolidirane financijske izvještaje

Članak 65.

1. Društva za osiguranje sastavljaju konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirane godišnje izvještaje u skladu s Direktivom 83/349/EEZ, osim ako nije drukčije određeno u ovom odjeljku.

2. Ako država članica ne primjenjuje članak 5. Direktive 83/349/EEZ, stavak 1. primjenjuje se i na matična društva, čiji je jedini i glavni cilj stjecanje udjela u društvima kćerima i njihovo pretvaranje u dobit, ako su društva kćeri isključivo ili uglavnom društva za osiguranje.

Članak 66.

Direktiva 83/349/EEZ primjenjuje se podložno sljedećim odredbama:

1. članci 4., 6. i 40. ne primjenjuju se;

2. podaci iz prve i druge alineje članka 9. stavka 2., to jest:

— iznos dugotrajne imovine, i

— neto promet,

zamjenjuju se pojedinostima o zaračunatim bruto premijama prema članku 35. ove Direktive;

3. država članica može također primijeniti članak 12. Direktive 83/349/EEZ na dva ili više društava za osiguranje koja nisu povezana na način opisan u članku 1. stavcima 1. ili 2. iste Direktive, već se njima upravlja na zajedničkoj osnovi koja se ne temelji na ugovoru ili odredbama ugovora o osnivanju ili

statuta društva. Upravljanje na zajedničkoj osnovi može se također sastojati od važnih i trajnih veza u području reosiguranja;

4. Države članice mogu dopustiti odstupanja od članka 26. stavka 1. točke (c) Direktive 83/349/EEZ ako je posao sklopljen prema normalnim tržišnim uvjetima i ako su time utemeljena prava ugovaratelja osiguranja. Svako se takvo odstupanje navodi, a ako ono ima značajan učinak na imovinu, obveze, financijsku poziciju i dobit ili gubitak svih društava uključenih u konsolidaciju, taj se podatak mora prikazati u bilješkama uz konsolidirane financijske izvještaje;
5. Članak 27. stavak 3. Direktive 83/349/EEZ primjenjuje se uz uvjet da dan bilance društva koje je uključeno u konsolidaciju ne prethodi danu konsolidirane bilance za više od šest mjeseci;
6. Članak 29. Direktive 83/349/EEZ ne primjenjuje se na one stavke pasive čiju su procjenu obavila društva uključena u konsolidaciju na temelju primjene odredbi specifičnih za društva za osiguranje ili na one stavke aktive čije promjene vrijednosti također utječu na prava ugovaratelja osiguranja ili ih utemeljuju. Korištenje takve iznimke prikazuje se u bilješkama uz konsolidirane financijske izvještaje.

Članak 67.

Samo u konsolidiranim financijskim izvještajima države članice mogu zahtijevati ili dopustiti da se svi prihodi od ulaganja i troškovi ulaganja prikažu u netehničkom računu, čak i onda kada su takvi prihodi i troškovi povezani s poslovima životnog osiguranja.

Osim toga, države članice mogu u takvim slučajevima zahtijevati ili dopustiti raspodjelu dijela prihoda od ulaganja na tehnički račun životnog osiguranja.

ODJELJAK 10.

Objavljivanje

Članak 68.

1. Propisno odobreni godišnji financijski izvještaji društava za osiguranje, zajedno s godišnjim izvješćima i izvještajima osoba odgovornih za reviziju financijskih izvještaja, objavljuju se prema zakonima svake države članice u skladu s člankom 3. Direktive 68/151/EEZ ⁽¹⁾.

Zakoni države članice mogu međutim predvidjeti da se godišnja izvješća ne moraju objavljivati kako je određeno prvim podstavkom. U tom slučaju ona moraju biti dostupna javnosti u središnjoj upravi društva u dotičnoj državi članici. Primjerak cijelog ili dijela bilo kojeg izvještaja moraju biti dostupni na zahtjev. Cijena primjerka ne smije premašiti njegov administrativni trošak.

2. Stavak 1. primjenjuje se i na propisno odobrene konsolidirane financijske izvještaje, na konsolidirano godišnje izvješće te izvještaje osoba odgovornih za reviziju financijskih izvještaja.

3. U slučaju da društvo za osiguranje koje je sastavilo godišnje financijske izvještaje ili konsolidirane financijske izvještaje nije osnovano kao jedno od vrsta društava navedenih u članku 1. stavku 1. Direktive 78/660/EEZ i po nacionalnom pravu svoje države nije obvezno objavljivati dokumente iz stavaka 1. i 2. ovog članka kako je to propisano člankom 3. Direktive 68/151/EEZ, ono je barem obvezno u svojoj središnjoj upravi te dokumente učiniti dostupnima javnosti. Primjerci takvih dokumenata moraju biti dostupni na zahtjev. Cijena primjeraka ne smije premašiti njihov administrativni trošak.

4. Države članice predviđaju odgovarajuće sankcije u slučaju da se društva ne pridržavaju pravila o objavljivanju propisanih ovim člankom.

ODJELJAK 11.

Završne odredbe

Članak 69.

Kontaktни odbor osnovan u skladu s člankom 52. Direktive 78/660/EEZ ima, kada je osnovan na odgovarajući način, sljedeće funkcije:

- (a) olakšati, ne dovodeći u pitanje članke 169. i 170. Ugovora, usklađenu primjenu ove Direktive putem redovitih sastanaka na kojima će se ponajviše raspravljati o praktičnim problemima u vezi s njezinom primjenom;
- (b) savjetovati Komisiju, ako se ukaže potreba, o dopunama ili izmjenama ove Direktive.

Članak 70.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. siječnja 1994. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom

⁽¹⁾ SL L 65, 14.3.1968., str. 8.

njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice mogu predvidjeti da se propisi iz stavka 1. primjenjuju prvi put na godišnje financijske izvještaje i konsolidirane financijske izvještaje za poslovne godine koje počinju 1. siječnja 1995. ili tijekom kalendarske 1995. godine.

3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 71.

Pet godina nakon datuma iz članka 70. stavka 2. Vijeće na prijedlog Komisije razmatra i prema potrebi mijenja sve odredbe ove Direktive koje državama članicama daju slobodu

izbora, uzimajući u obzir iskustva stečena prilikom primjene ove Direktive, a naročito ciljeve postizanja veće transparentnosti i usklađivanja odredbi iz ove Direktive.

Članak 72.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 1991.

Za Vijeće
Predsjednik
P. DANKERT

PRILOG

ODREDBE KOJE SE ODNOSU NA LLOYD'S

A. Opće odredbe

Za potrebe ove Direktive, i Lloyd's i Lloyd'sovi sindikati smatraju se društvima za osiguranje.

Podložno potrebnim prilagodbama opisanima u dijelu B:

- Lloyd's-ovi sindikati sastavljaju godišnje financijske izvještaje („financijski izvještaji sindikata“), i
- Lloyd's sastavlja agregirane financijske izvještaje („agregirani financijski izvještaji“) umjesto konsolidiranih financijskih izvještaja propisanih Direktivom 83/349/EEZ.

U ovom Dodatku „Lloyd'sovi financijski izvještaji“ znače oba gore navedena tipa financijskih izvještaja.

B. Posebne odredbe

1. Sadržaj financijskih izvještaja sindikata

Podložno stavku 9. financijski izvještaji sindikata sastavljaju se na kumulativnoj osnovi za tri osigurateljne godine istodobno, a obuhvaćaju zaseban osigurateljni financijski izvještaj („underwriting account“) za svaku takvu godinu kao i bilancu za sve te godine zajedno. Izvještaji koji se sastavljaju nakon 12 odnosno 24 mjeseca poznati su kao izvještaji otvorenih godina („open years“). Osigurateljni financijski izvještaj sastavlja se analogno odredbama koje reguliraju sastavljanje računa dobiti i gubitka; osim toga, pokazuje:

- (a) za svaku stavku, promjene brojeva od prethodnog datuma bilance;
- (b) najvišu granicu premija sindikata za dotičnu osigurateljnu godinu.

2. Sadržaj agregiranih financijskih izvještaja

Agregirani financijski izvještaji sastavljaju se kumuliranjem financijskih izvještaja svih Lloyd'sovih sindikata. Oni sadržavaju bilješku s detaljima o:

- (a) poslovanju između sindikata, uključujući zaračunate premije i likvidirane štete;
- (b) metodi kojom se u obzir uzimaju obračunske godine koje još nisu zatvorene nakon isteka triju godina („run-off years of account“) iz stavka 9.;
- (c) metodi kojom se izračunava granica premija za pojedinačne članove Lloyd'sovih sindikata.

3. Kapital

Lloyd's i Lloyd'sovi sindikati nemaju obvezu objavljivanja u agregiranim financijskim izvještajima i financijskim izvještajima sindikata podataka za stavke pasive A (I) (Upisani kapital ili istovjetna sredstva), A (II) (Premije na emitirane dionice) i A (IV) (Rezerve). Umjesto toga Lloyd's prilaže bilješku agregiranim financijskim izvještajima u kojoj se objavljuje sljedeće:

- (a) Osobna sredstva članova
 - 1. Lloyd'sovi depoziti
 - 2. Fond osobnih rezervi
 - 3. Poseban fond rezervi
 - 4. Druga prikazana sredstva
- (b) Sredstva samog Lloyd'sa
 - 1. Neto imovina Središnjeg fonda
 - 2. Neto imovina korporacije Lloyd's

4. Oporezivanje

- (a) Lloyd's i Lloyd'sovi sindikati nemaju obvezu objavljivanja u agregiranim financijskim izvještajima i financijskim izvještajima sindikata podataka za stavke pasive E (2) (Pričuve za oporezivanje) i G (V) (Ostale obveze, uključujući porez i socijalno osiguranje) samo u pogledu obveza za porez i za stavke III (9) (Porez na rezultat redovnih poslovnih djelatnosti) i III (14) (Porez na izvanrednu dobit ili gubitak) u računu dobiti i gubitaka, uz izuzeće iznosa koji se oduzimaju kao porez po odbitku.

- (b) Međutim, bilješka uz sve Lloyd'sove račune mora navesti zašto nije prikazano plaćanje poreza kao i koja se osnovna porezna stopa primjenjuje na iznose koji se oduzimaju kao porez po odbitku.

5. Računovodstvena načela

(a) Nastavak poslovanja

Načelo nastavka poslovanja prema članku 31. stavku 1. točki (a) Direktive 78/660/EEZ ne primjenjuje se na Lloyd'sove financijske izvještaje.

(b) Obračunate, a neplaćene obveze

Načelo obračunatih, a neplaćenih obveza prema članku 31. stavku 1. točki (d) Direktive 78/660/EEZ ne primjenjuje se na Lloyd'sove financijske izvještaje.

(c) Raspodjela prihoda

Najkasnije tri godine nakon datuma iz članka 70. stavka 1. Lloyd's i Lloyd'sovi sindikati raspoređuju prihod koji dolazi od ugovora o osiguranju na osigurateljne godine na temelju datuma početka ugovora o osiguranju.

(d) Ostala računovodstvena načela

U svim Lloyd'sovim financijskim izvještajima:

- slične se stavke jednako tretiraju,
- nadoknade od reosiguranja uzimaju se u obzir prema otvorenim godinama kada je sindikat platio štetu,
- poslovni rashodi raspodjeljuju se na onu osigurateljnu godinu u kojoj su nastali.

6. Tehničke pričuve

Podložno stavku 9. i iznimno od članaka 56. i 60., tehničke se pričuve u Lloyd'sovim financijskim izvještajima ne iskazuju.

Međutim:

- (a) osigurateljni financijski izvještaji za otvorene godine iskazuju višak naplaćenih premija nad plaćenim štetu i troškovima, analogno članku 61.
- (b) pričuva šteta izračunava se pri zatvaranju osigurateljne godine i iskazuje se u skladu sa stavkom 8.

7. Otvorene godine

Sindikati sastavljaju financijske izvještaje za otvorene godine na temelju blagajničkih primitaka i izdataka.

8. Premija reosiguranja na zatvaranju trogodišnjeg razdoblja („Reinsurance to close“)

Podložno stavku 9., sindikati zatvaraju financijske izvještaje po isteku trogodišnjeg razdoblja plaćanjem premije („reinsurance to close“) i objavljuje barem sljedeće informacije:

— bruto pričuva za prijavljene štete
— predviđene nadoknade reosiguranja (—)
— neto pričuva za prijavljene štete
— pričuva za bruto nastale a neprijavljene štete
— predviđene nadoknade reosiguranja (—)
— pričuva za neto nastale a neprijavljene štete
— neto premija reosiguranja na zatvaranju trogodišnjeg razdoblja („Reinsurance to close“) na kraju osigurateljne godine (ukupan neto)

9. Osigurateljne godine koje još nisu zatvorene nakon isteka triju godina („Run-off years of account“)

- (a) Za potrebe ovog stavka osigurateljna godina koja još nije zatvorena nakon isteka triju godina („run-off year of account“) je ona kod koje, na datum na koji bi normalno bila zatvorena u skladu sa stavkom 8, postoji neizvjesnost rezultata tako da se ne može izračunati neto premija reosiguranja na zatvaranju trogodišnjeg razdoblja („reinsurance to close“) i koja stoga ostaje otvorena sve dok se neizvjesnost ne otkloni.

- (b) Za svaku osigurateljnu godinu koja još nije zatvorena nakon isteka triju godina financijski izvještaji sindikata sadrže osigurateljni financijski izvještaj u kojem je iskazan iznos rezerviran za pokrivanje svih poznatih i nepoznatih postojećih obveza; taj iznos predstavlja pričuvu šteta procijenjenu na uobičajeni način.

10. *Iskazivanje depozita kod cedenta*

U razdoblju od najviše tri godine nakon datuma iz članka 70. stavka 1. Lloyd's i Lloyd'sovi sindikati ne moraju objaviti podatke za stavke aktive C (IV) (depoziti kod preuzetog poslovanja osiguranja u reosiguranje).

11. *Poslovi životnog osiguranja*

Iznimno od članka 33. stavka 3. Lloyd'sovi poslovi životnog osiguranja (čisto osiguranje za slučaj smrti na razdoblje ne dulje od 10 godina) mogu se iskazati u Lloyd'sovim financijskim izvještajima u formatu određenom člankom 34. (I) za poslove neživotnog osiguranja.

12. *Bruto premije*

Iznimno od članka 35. bruto premija može se prikazati umanjena za proviziju posrednika. Kao dodatak zahtjevima iz članka 35., u odnosu na stavku I (1) (a) i II (1) (a) (zaračunate bruto premije, neto od reosiguranja) računa dobiti i gubitka prilaže se bilješka:

- u svakom financijskom izvještaju sindikata koja objašnjava temelj po kojem se plaćaju provizije i provizije posrednika i koja daje procjenu prosječne stope provizija i provizija posrednika za svaku glavnu vrstu poslova koju obavlja sindikat,
- u agregiranim financijskim izvještajima koja daje procjenu prosječne stope provizija i provizija posrednika na cijelom tržištu osiguranja.

13. *Sadržaj bilješki uz Lloyd'sove financijske izvještaje*

U bilješkama uz Lloyd'sove financijske izvještaje bruto premije imaju značenje kao što je određeno u stavku 12.

31994L0019

31.5.1994.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 135/5

DIREKTIVA 94/19/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. svibnja 1994.****o sustavima osiguranja depozita**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 57. stavak 2. prvu i treću rečenicu,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s postupkom navedenim u članku 189.b Ugovora ⁽³⁾,

budući da, u skladu s ciljevima Ugovora, treba unaprijediti usklađen razvoj poslovanja kreditnih institucija u cijeloj Zajednici putem ukidanja svih ograničenja prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga, istovremeno povećavajući stabilnost bankarskog sustava i zaštite štediša;

budući da, kad se ukinu ograničenja poslovanja kreditnih institucija, treba uzeti u obzir situaciju do koje može doći ako depoziti u kreditnoj instituciji koja ima podružnice u ostalim državama članicama postanu nedostupni; budući da je neophodno osigurati usklađenu minimalnu razinu osiguranja depozita bez obzira gdje u Zajednici se depoziti nalazili; budući da je osiguranje depozita jednako važno kao i bonitetna pravila za ostvarenje jedinstvenog bankarskog tržišta;

budući da u slučaju zatvaranja insolventne kreditne institucije deponenti bilo koje podružnice smještene u državi članici, osim one u kojoj dotična kreditna institucija ima sjedište, moraju biti zaštićeni istim sustavom osiguranja kao i ostali deponenti te institucije;

budući da se trošak za kreditne institucije iz sudjelovanja u sustavu osiguranja ne može uspoređivati s troškom koji bi proizašao iz masovnog povlačenja bankovnih depozita, ne

samo iz kreditne institucije u teškoćama, već i iz zdravih institucija kao posljedica gubitka povjerenja štediša u zdravlje bankarskog sustava;

budući da djelovanje koje su poduzele države članice kao odgovor na preporuku Komisije 87/63/EEZ od 22. prosinca 1986. o uvođenju sustava osiguranja depozita u Zajednici ⁽⁴⁾ nije u potpunosti postiglo željeni cilj; budući da ta situacija može dovesti u pitanje pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta;

budući da Druga direktiva Vijeća 89/646/EEZ od 15. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na osnivanje i obavljanje poslovanja kreditnih institucija i o izmjeni Direktive 77/780/EEZ ⁽⁵⁾, propisuje sustav jedinstvenog odobrenja svake kreditne institucije i nadzora od strane tijela matične države članice koja je stupila na snagu 1. siječnja 1993.;

budući da podružnica više ne treba odobrenje za rad u bilo kojoj državi članici domaćinu, jer jedinstveno odobrenje vrijedi u čitavoj Zajednici, a njezinu solventnost nadziru nadležna tijela matične države članice; budući da ta situacija opravdava pokrivanje svih podružnica iste kreditne institucije osnovanih u Zajednici jedinstvenim sustavom osiguranja; budući da taj sustav može biti samo onakav kakav postoji za tu kategoriju institucije u državi u kojoj je sjedište te institucije, posebno zbog veze koja postoji između nadzora nad solventnošću podružnice i njezinog sudjelovanja u sustavu osiguranja depozita;

budući da usklađivanje mora biti ograničeno na glavne elemente sustava osiguranja depozita i u vrlo kratkom roku osigurati isplatu prema osiguranju izračunatom na temelju usklađene minimalne razine;

budući da sustavi osiguranja depozita moraju intervenirati čim depoziti postanu nedostupni;

budući da je iz pokrića posebno primjereno isključiti depozite kreditnih institucija u njihovo ime i za vlastiti račun; budući da to ne treba dovesti u pitanje pravo u okviru sustava osiguranja na poduzimanje mjera potrebnih za spašavanje kreditne institucije koja dospije u teškoće;

⁽¹⁾ SL C 163, 30.6.1992., str. 6. i

SL C 178, 30.6.1993., str. 14.

⁽²⁾ SL C 332, 16.12.1992., str. 13.

⁽³⁾ SL C 115, 26.4.1993., str. 96. i Odluka Europskog parlamenta od 9. ožujka 1994. (SL C 91, 28.3.1994.).

⁽⁴⁾ SL L 33, 4.2.1987., str. 16.

⁽⁵⁾ SL L 386, 30.12.1989., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 92/30/EEZ (SL L 110, 28.4.1992., str. 52.).

budući da usklađivanje sustava osiguranja depozita unutar Zajednice ne dovodi samo po sebi u pitanje postojanje postojećih sustava za zaštitu kreditnih institucija, posebno osiguravanjem njihove solventnosti i likvidnosti, tako da depoziti kod takvih kreditnih institucija, uključujući njihove podružnice u ostalim državama članicama, ne postanu nedostupni; budući da za takve alternativne sustave koji imaju različitu zaštitnu ulogu nadležna tijela mogu pod određenim uvjetima smatrati da zadovoljavaju ciljeve ove Direktive; budući da će ta nadležna tijela provjeravati ispunjavanje tih uvjeta;

budući da je u nekoliko država članica sustav osiguranja depozita odgovornost profesionalnih organizacija, druge države članice imaju sustav koji je uspostavljen i reguliran na zakonskoj osnovi, a neki sustavi, iako definirani na ugovornoj osnovi, djelomično su regulirani zakonom; budući da takva raznolikost statusa predstavlja problem samo u smislu obveznog sudjelovanja u sustavu i isključenja iz sustava; budući da je stoga potrebno poduzeti korake za ograničavanje ovlasti sustava u ovom području;

budući da zadržavanje sustava u Zajednici koji pokrivaju depozite iznad iznosa utvrđenog usklađenim minimumom može, unutar istog područja, dovesti do razlika u naknadama i nejednakih konkurencijskih uvjeta između državnih institucija i podružnica institucija iz drugih država članica; budući da, kako bi se spriječili takvi nedostaci, podružnice trebaju biti ovlaštene uključiti se u sustav država domaćina kako bi svojim deponentima mogle ponuditi osiguranje istovrijedno onima koja se nude u državama u kojima se nalaze; budući da je primjereno da nakon određenog broja godina Komisija treba izvijestiti o razmjeru u kojem su se podružnice koristile ovom mogućnošću i o teškoćama na koje su one ili sustavi osiguranja nailazili u provođenju ovih odredbi; budući da se ne isključuje mogućnost da matična država članica sama ponudi takvo dopunsko osiguranje, pridržavajući se uvjeta koje takvi sustavi mogu utvrditi;

budući da poremećaje na tržištu mogu prouzročiti podružnice kreditnih institucija koje nude razine osiguranja više od onih koje nude odobrene kreditne institucije u državama članicama domaćinima; budući da nije primjereno da razina opsega osiguranja koje nude sustavi osiguranja postane instrument konkurentnosti; budući da je stoga potrebno, barem u početnom razdoblju, odrediti da razina i opseg osiguranja koje sustav matične države članice nudi deponentima u podružnicama smještenim u drugoj državi članici ne prelazi maksimalnu razinu i opseg koji se takvim sustavom nudi u državi članici domaćinu; budući da je moguće poremećaje tržišta potrebno preispitati nakon određenog broja godina na temelju prikupljenog iskustva i u svjetlu kretanja u bankarskom sektoru;

budući da ova Direktiva u načelu zahtijeva uključenje svih kreditnih institucija u sustav osiguranja depozita; budući da direktive koje reguliraju ulazak kreditnih institucija koje imaju sjedište u državi koja nije država članica, a posebno Prva direktiva Vijeća (77/780/EEZ) od 12. prosinca 1977. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na osnivanje i obavljanje djelatnosti kreditnih institucija⁽¹⁾ dozvoljavaju državama članicama da odluče žele li i pod kojim uvjetima dopustiti podružnicama kreditnih institucija poslovanje na svojim državnim područjima; budući da podružnice te vrste neće uživati slobodu pružanja usluga prema drugom stavku članka 59. Ugovora, niti pravo poslovnog nastana u državama članicama osim onih u kojima su osnovane; budući da, prema tome, država članica koja dopušta ulaz podružnicama treba odlučiti kako primjenjivati načela ove Direktive na takve podružnice u skladu s člankom 9. stavkom 1. Direktive 77/780/EEZ i potrebom zaštite deponentata i održavanja integriteta financijskog sustava; budući da je neophodno da deponenti takvih podružnica budu u potpunosti svjesni pravila o reguliranju osiguranja koja se na njih primjenjuju;

budući da s jedne strane, minimalna razina osiguranja propisana ovom Direktivom ne treba ostaviti preveliki dio depozita bez zaštite u interesu zaštite potrošača i stabilnosti financijskog sustava; budući da s druge strane ne bi bilo primjereno postaviti u Zajednici razinu zaštite koja bi u nekim slučajevima mogla poticati loše upravljanje kreditnim institucijama; budući da je potrebno uzeti u obzir troškove financiranja sustava; budući da se čini razumnim utvrditi usklađeni minimum razine osiguranja na 20 000 ECU; budući da bi mogle biti potrebne ograničene prijelazne odredbe kako bi se omogućilo da se sustavi pridržavaju tog iznosa;

budući da neke države članice nude deponentima osiguranje njihovih depozita koje premašuje iznos usklađene minimalne razine osiguranja određene u ovoj Direktivi; budući da se ne čini prikladnim tražiti da se takvi sustavi, od kojih su neki tek nedavno uvedeni u skladu s Preporukom 87/63/EEZ, mijenjaju u ovom trenutku;

budući da se državi članici mora dopustiti isključivanje određenih kategorija posebno navedenih depozita ili deponentata iz osiguranja koje pružaju sustavi osiguranja depozita, ako smatra da ne trebaju posebnu zaštitu;

budući da se u pojedinim državama članicama, kako bi se potaknulo deponente da pažljivo ispituju kvalitetu kreditne

⁽¹⁾ SL L 322, 17.12.1977., str. 30. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/646/EEZ (SL L 386, 30.12.1989., str. 1.).

institucije, nedostupni depoziti ne nadoknađuju u potpunosti; budući da takvu praksu treba ograničiti s obzirom na depozite ispod minimalne usklađene razine;

budući da je zadržano načelo usklađenog minimalnog ograničenja po deponentu, a ne po depozitu; budući da je stoga primjereno uzeti u obzir depozite deponenata koji ili nisu spomenuti kao vlasnici računa ili nisu jedini vlasnici; budući da se ograničenje stoga mora primjenjivati na svakog deponenta koji se može identificirati; budući da se to ne treba primjenjivati na društva za zajednička ulaganja na koja se primjenjuju posebna zaštitna pravila koja se ne primjenjuju na prethodno spomenute depozite;

budući da je informacija bitan element zaštite deponenata i mora stoga također biti predmetom minimalnog broja obvezujućih odredbi; budući da bi, međutim, neregulirana upotreba uputa koje se odnose na iznos i opseg sustava osiguranja depozita u svrhe oglašavanja mogla utjecati na stabilnost bankarskog sustava ili povjerenje deponenata; budući da države članice stoga trebaju utvrditi pravila koja ograničavaju upotrebu takvih uputa;

budući da u određenim specifičnim slučajevima, u pojedinim državama članicama u kojima ne postoje sustavi osiguranja depozita za određene vrste kreditnih institucija koje primaju izrazito mali dio depozita, uvođenje takvog sustava bi u nekim slučajevima moglo trajati dulje nego je predviđeno za prenošenje ove Direktive; budući da u takvim slučajevima može biti opravdano prijelazno odstupanje od obveze sudjelovanja u sustavu osiguranja depozita; budući da, međutim, posluju li takve kreditne institucije u inozemstvu, država članica ima pravo tražiti njihovo sudjelovanje u njezinom sustavu osiguranja depozita;

budući da u ovoj Direktivi nije neophodno uskladiti načine financiranja sustava osiguranja depozita ili samih kreditnih institucija, s obzirom na to da s jedne strane, trošak financiranja takvih programa u načelu snosi sama kreditna institucija, a s druge strane, da financijski kapacitet takvih sustava mora biti proporcionalan njihovim obvezama; budući da to, međutim, ne smije ugroziti stabilnost bankarskog sustava dotične države članice;

budući da ova Direktiva ne može imati za posljedicu odgovornost država članica ili njihovih nadležnih tijela s obzirom na deponente, ako su osigurali uvođenje i službeno priznanje jednog ili više sustava osiguranja depozita ili samih kreditnih institucija i osiguranje nadoknade ili zaštite deponenata pod uvjetima propisanim u ovoj Direktivi;

budući da je zaštita depozita važan element u ostvarenju unutarnjeg tržišta i neophodan dodatak sustavu nadzora kreditnih institucija s obzirom na solidarnost koju stvara među svim institucijama u određenom financijskom tržištu u slučaju propasti bilo koje od njih,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Za potrebe ove Direktive:

1. „*depozit*” znači svako potraživanje koje proizlazi iz sredstava stavljenih na račun ili iz privremenih stanja koja proizlaze iz uobičajenih bankovnih transakcija i koje kreditna institucija mora vratiti u skladu s primjenljivim zakonskim i ugovornim uvjetima, kao i svako dugovanje dokazano potvrdom koju je izdala kreditna institucija.

Udjeli u stambenim štedionicama u Ujedinjenoj Kraljevini i Irskoj, osim onih kapitalne prirode obuhvaćeni člankom 2., smatraju se depozitima.

Obveznice koje zadovoljavaju uvjete propisane u članku 22. stavku 4. Direktive Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ⁽¹⁾ ne smatraju se depozitima.

U svrhu izračunavanja potraživanja, države članice primjenjuju pravila i propise koji se odnose na prijeboj i protupotraživanje u skladu sa zakonskim i ugovornim uvjetima koji se primjenjuju na depozit;

2. „*zajednički račun*” znači račun otvoren na ime dvije ili više osoba ili preko kojeg dvije ili više osoba imaju pravo poslovati na osnovu potpisa jedne ili više tih osoba;

3. „*nedostupan depozit*” znači depozit koji je dospio i koji je naplativ ali koji kreditna institucija nije isplatila prema primjenljivim zakonskim i ugovornim obavezama, kada:
 - i. su relevantna nadležna tijela utvrdila da se prema njihovom mišljenju dotična kreditna institucija za sada ne čini sposobnom, zbog razloga koji su direktno povezani s njezinom financijskom situacijom, izvršiti povrat depozita i da trenutačno nema izgleda da će to biti u stanju izvršiti.

Nadležna tijela donose tu ocjenu što je prije moguće i najkasnije 21 dan nakon što se uvjere da kreditna institucija nije isplatila dospjele i naplative depozite; ili

ii. je sudska vlast donijela odluku zbog razloga koji su direktno povezani s financijskom situacijom kreditne institucije, a koja ima za posljedicu obustavupotraživanja

⁽¹⁾ SL L 375, 31.12.1985., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 88/220EEZ (SL L 100, 19.4.1988., str. 31.).

deponenata od kreditne institucije, ako je ta odluka donesena prije donošenja prethodno spomenute ocjene;

4. „*kreditna institucija*” znači društvo čija se djelatnost sastoji od primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava građana i odobravanja kredita za svoj račun;
5. „*podružnica*” znači mjesto poslovanja koje čini pravno ovisan dio određene kreditne institucije i koje direktno vrši sve ili neke od poslovnih aktivnosti svojstvene poslovanju kreditnih institucija; bilo koji broj podružnica osnovanih u istoj državi članici od strane kreditne institucije koja ima sjedište u drugoj državi članici smatra se jednom podružnicom.

Članak 2.

Sljedeće se stavke isključuju iz obveze plaćanja prema sustavima osiguranja:

- pridržavajući se članka 8. stavka 3., depoziti ostalih kreditnih institucija u njihovu korist i za njihov vlastiti račun,
- svi instrumenti koji bi se mogli definirati kao „*vlastita sredstva*” u smislu članka 2. Direktive Vijeća 89/299/EEZ od 17. travnja 1989. o vlastitim sredstvima kreditnih institucija ⁽¹⁾,
- depoziti koji proizlaze iz transakcija za koje su donesene kaznene presude za pranje novca kako je određeno člankom 1. Direktive Vijeća 91/308/EEZ od 10. lipnja 1991. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ⁽²⁾.

Članak 3.

1. Svaka država članica osigurava unutar svog državnog područja uvođenje i službeno priznanje jednog ili više sustava osiguranja depozita. Osim u situacijama predviđenim u drugom podstavku i stavku 4., nijedna odobrena kreditna institucija u toj državi članici u skladu s člankom 3. Direktive 77/780/EEZ ne može primati depozite ako nije član takvog sustava.

Međutim, država članica može izuzeti određenu kreditnu instituciju od obveze pripadanja sustavu osiguranja depozita u slučaju kada ta kreditna institucija pripada sustavu koji štiti samu kreditnu instituciju i posebno osigurava njezinu likvidnost i solventnost, na taj način osiguravajući zaštitu deponenata koja je najmanje istovrijedna onoj koju pruža sustav osiguranja depozita i koji po mišljenju nadležnih tijela ispunjava sljedeće uvjete:

- sustav mora postojati i biti službeno priznat u trenutku donošenja ove Direktive,
- sustav mora biti uspostavljen na način kojim se sprečava da depoziti kod kreditnih institucija koje pripadaju sustavu postanu nedostupni i kojim se osigurava raspoloživost sredstva potrebnih za tu namjenu,
- sustav se ne smije sastojati od jamstva koje je određenoj kreditnoj instituciji dala sama država članica ili neko od njezinih lokalnih ili regionalnih tijela,
- sustav mora osigurati obavješćivanje deponenata u skladu s uvjetima utvrđenim u članku 9.

Države članice koje se koriste ovom opcijom o tome obavješćuju Komisiju; posebno obavješćuju Komisiju o obilježjima takvih zaštitnih sustava i kreditnim institucijama na koje se primjenjuju i o eventualnim naknadnim promjenama dostavljenih informacija. Komisija o tome obavješćuje Savjetodavni odbor za bankarstvo.

2. Ako kreditna institucija ne postupa u skladu s obvezama koje proizlaze iz njenog članstva u sustavu osiguranja depozita, o tome se obavješćuju nadležna tijela koja su joj izdala odobrenje za rad koja u suradnji sa sustavom osiguranja poduzimaju sve odgovarajuće mjere, uključujući i nametanje sankcija, kako bi se osiguralo da kreditna institucija poštuje svoje obveze.

3. Ako te mjere ne osiguraju poštovanje obaveza od strane kreditne institucije, sustav može, kad nacionalno pravo dopušta isključenje člana, uz izričitu suglasnost nadležnih tijela dati obavijest najmanje 12 mjeseci unaprijed o namjeri isključivanja kreditne institucije iz članstva u sustavu. Depoziti primljeni prije isteka najavljenog roka i dalje su u potpunosti pokriveni sustavom. Ako po isteku najavljenog roka kreditna institucija nije u skladnosti s obvezama, sustav osiguranja može, opet uz izričit pristanak nadležnih tijela, izvršiti isključenje.

4. U slučajevima kad to nacionalno pravo dopušta i uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su joj izdala odobrenje za rad, kreditna institucija koja je isključena iz sustava osiguranja depozita može nastaviti primati depozite ako je prije isključenja uspostavila alternativne aranžmane osiguranja kojima se deponentima osigurava razina i opseg zaštite koja je najmanje istovrijedna onoj koju pruža službeno priznati sustav.

5. Ako kreditna institucija čije se isključenje predlaže na temelju stavka 3. nije u mogućnosti uspostaviti alternative koje su u skladu s uvjetima propisanim u stavku 4., nadležna tijela koja su joj izdala odobrenje za rad odmah ga oduzimaju.

Članak 4.

1. Sustavi osiguranja depozita uvedeni i službeno priznati u određenoj državi članici u skladu s člankom 3. stavkom 1.

⁽¹⁾ SL L 124, 5.5.1989., str. 16. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 92/16/EEZ (SL L 75, 21.3.1992., str. 48.).

⁽²⁾ SL L 166, 28.6.1991., str. 77.).

primjenjuju se na deponente u podružnicama koje su osnovale kreditne institucije u ostalim državama članicama.

Do 31. prosinca 1999. ni razina niti opseg, uključujući i postotak osiguranja ne smiju premašiti maksimalnu razinu ili opseg osiguranja koje nudi sustav osiguranja na državnom području države članice domaćina.

Prije tog datuma Komisija sastavlja izvješće na temelju prikupljenog iskustva u primjeni drugog podstavka i razmatra potrebu produljenja takvih aranžmana. Ako je primjereno, Komisija upućuje prijedlog za direktivu Europskom parlamentu i Vijeću, s ciljem produljenja njihove valjanosti.

2. Kad razina i/ili opseg, uključujući postotak, osiguranja koje nudi sustav osiguranja države članice domaćina premašuje razinu i/ili opseg pokriva predviđenog u državi članici u kojoj je kreditna institucija odobrena, država članica domaćin osigurava službeno priznati sustav osiguranja depozita na svom državnom području kojem podružnica može dobrovoljno pristupiti kako bi dopunila osiguranje koje njezini deponenti već uživaju s obzirom na njezino članstvo u sustavu osiguranja matične države članice.

Sustav kojem će pristupiti podružnica pokriva kategoriju institucije kojoj ona pripada ili koja je najbližnja onoj u državi članici domaćinu.

3. Države članice osiguravaju objektivne i općenito prihvaćene uvjete za članstvo podružnica u sustavu države članice domaćina u skladu sa stavkom 2. Pristupanje se uvjetuje ispunjenjem relevantnih obveza članstva, uključujući posebno plaćanje svih doprinosa i ostalih davanja. U provedbi ovog stavka države članice slijede opća načela određena u Prilogu II.

4. Ako podružnica kojoj je odobreno dobrovoljno članstvo prema stavku 2. ne poštuje obveze preuzete kao član sustava osiguranja depozita, o tome treba obavijestiti nadležna tijela koja su izdala odobrenje koja će, u suradnji sa sustavom osiguranja, poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo poštovanje prethodno spomenutih obveza.

Ako te mjere ne osiguraju da podružnica poštuje prethodno spomenute obveze, nakon odgovarajućeg otkaznog roka od najmanje 12 mjeseci, sustav osiguranja može, uz pristanak nadležnih tijela koja su izdala dozvolu za rad, isključiti podružnicu. Depoziti primljeni prije datuma isključenja i dalje su pokriveni dobrovoljnim sustavom do datuma njihovog dospijanja. Deponenti se obavješćuju o povlačenju dopunskog osiguranja.

5. Komisija podnosi izvješće o primjeni stavaka 2., 3., i 4. najkasnije do 31. prosinca 1999. i ako je potrebno, predlaže njihove izmjene.

Članak 5.

Depoziti na računima kreditne institucije u trenutku oduzimanja odobrenja za rad te kreditne institucije u skladu s člankom 3. Direktive 77/780/EEZ i dalje su pokriveni sustavom osiguranja.

Članak 6.

1. Države članice provjeravaju imaju li podružnice osnovane od strane kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice pokriće istovrijedno onom koje je propisano ovom Direktivom.

Ne učine li to, države članice mogu, pridržavajući se članka 9. stavka 1. Direktive 77/780/EEZ, odrediti da podružnice osnovane od strane kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice moraju pristupiti sustavima osiguranja depozita koji su u funkciji unutar njihovih državnih područja.

2. Kreditna institucija osigurava trenutnim i potencijalnim deponentima u podružnicama koje je osnovala kreditna institucija sa sjedištem izvan Zajednice sve relevantne informacije koje se odnose na aranžmane osiguranja za osiguranje njihovih depozita.

3. Informacije navedene u stavku 2. moraju biti dostupne na službenom jeziku ili jezicima države članice u kojoj je podružnica osnovana, na način propisan nacionalnim pravom i moraju biti sastavljene na jasan i razumljiv način.

Članak 7.

1. Sustavi osiguranja depozita moraju propisati da je ukupan iznos depozita svakog deponenta osiguran do iznosa od 20 000 ECU u slučaju da depoziti postanu nedostupni.

Do 31. prosinca 1999. države članice u kojima u trenutku usvajanja ove Direktive depoziti nisu osigurani na iznos do 20 000 ECU, mogu zadržati maksimalni iznos koji propisuju njihovi sustavi osiguranja, pod uvjetom da taj iznos nije manji od 15 000 ECU.

2. Države članice mogu odrediti isključenje određenih deponentata ili depozita iz osiguranja ili im odrediti nižu razinu osiguranja. Ta su isključenja navedena u Prilogu I.

3. Ovaj članak ne sprečava zadržavanje ili donošenje odredbi koje nude više ili sve obuhvatnije osiguranje depozita. Sustavi osiguranja depozita mogu naime, uzimajući u obzir socijalne faktore, određene vrste depozita pokrivati u potpunosti.

4. Države članice mogu ograničiti osiguranje predviđeno u stavku 1. ili ono navedeno u stavku 3. na određeni postotak depozita. Međutim, osigurani postotak mora iznositi 90 % ili više ukupnih depozita kako bi iznos za isplatu po osiguranju dostigao iznos naveden u stavku 1.

5. Komisija periodično preispituje iznos naveden u stavku 1., a najmanje jednom svakih pet godina. Ako je potrebno, Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću prijedlog za direktivu radi usklađivanja iznosa navedenog u stavku 1., uzimajući posebno u obzir kretanja u bankarskom sektoru i gospodarsku i monetarnu situaciju u Zajednici. Prva se revizija provodi pet godina nakon razdoblja navedenog u članku 7. stavku 1. drugom podstavku.

6. Države članice osiguravaju da prava deponenata na naknadu mogu biti predmetom zahtjeva koji podnosi deponent protiv sustava osiguranja depozita.

Članak 8.

1. Ograničenja navedena u članku 7. staccima 1., 3. i 4. primjenjuju se na ukupne depozite kod iste kreditne institucije, bez obzira na broj depozita, valutu i lokaciju unutar Zajednice.

2. Udio svakog deponenta u zajedničkom računu uzima se u obzir kod izračunavanja ograničenja predviđenih člankom 7. staccima 1., 3. i 4.

Ako ne postoje posebne odredbe, takav se račun dijeli među deponentima na jednake dijelove.

Države članice mogu odrediti da se depoziti na računu na koji imaju pravo dvije ili više osoba, kao članovi poslovnog partnerstva, udruženja ili grupacije slične prirode bez statusa pravne osobe, mogu zbrojiti i tretirati kao sredstva jednog deponenta za potrebe izračunavanja ograničenja predviđenih u članku 7. staccima 1., 3. i 4.

3. Kad deponent nema apsolutno pravo na iznose s računa, osiguranje povlači osoba koja ima to apsolutno pravo, pod uvjetom da je ta osoba identificirana ili ju je moguće identificirati prije datuma kada nadležna tijela donesu ocjenu navedenu u članku 1. stavku 3. točki i. ili kada pravosudno tijelo donese odluku navedenu u članku 1. stavku 3. točki ii. Kad više osoba ima apsolutno pravo, kod izračunavanja ograničenja navedenih

u članku 7. staccima 1., 3. i 4. uzima se u obzir udio svake od njih u skladu s aranžmanima prema kojima se tim iznosima upravlja.

Ova se odredba ne primjenjuje na društva za zajednička ulaganja.

Članak 9.

1. Države članice osiguravaju da kreditne institucije trenutnim i potencijalnim deponentima stave na raspolaganje informacije potrebne za informiranje o sustavima osiguranja depozita kojih su ta institucija i njezine podružnice članovi unutar Zajednice ili drugih aranžmana predviđenih u članku 3. stavku 1. drugom podstavku, ili u članku 3. stavku 4. Deponente se obavješćuje o odredbama sustava osiguranja depozita ili drugih aranžmana koji se primjenjuju, uključujući iznos i opseg osiguranja koji pruža sustav osiguranja. Te informacije stavljaju se na raspolaganju u lako razumljivom obliku.

Na zahtjev se također osiguravaju informacije o uvjetima nadoknade i formalnostima koje treba izvršiti radi ostvarenja nadoknade.

2. Informacije predviđene u stavku 1. stavljaju se na raspolaganje na način propisan nacionalnim pravom na službenom jeziku ili jezicima države članice u kojoj je podružnica osnovana.

3. Države članice utvrđuju pravila kojima se ograničava upotreba u svrhe oglašavanja informacija navedenih u stavku 1., kako bi se spriječilo da takva upotreba utječe na stabilnost bankovnog sustava ili povjerenje deponenata. Države članice mogu posebno ograničiti takvo oglašavanje na činjenično upućivanje na sustav kojem određena kreditna institucija pripada.

Članak 10.

1. Sustavi osiguranja depozita moraju biti u mogućnosti izvršiti isplatu propisno provjerenih zahtjeva deponenata u odnosu na nedostupne depozite u roku tri mjeseca od dana donošenja ocjene nadležnih tijela opisane u članku 1. stavku 3. točki i. ili dana donošenja odluke sudskih tijela opisane u članku 1. stavku 3. točki ii.

2. U iznimnim situacijama i u posebnim slučajevima, sustav osiguranja može podnijeti zahtjev nadležnim tijelima za produženje tog roka. Takvo produženje ne prelazi tri mjeseca. Nadležna tijela mogu, na zahtjev sustava osiguranja, odobriti najviše dva daljnja produženja od kojih niti jedno ne prelazi tri mjeseca.

3. Sustav osiguranja se ne može pozvati na vremensko ograničenje utvrđeno u staccima 1. i 2. kako bi odbio mogućnost

osiguranja deponentu koji nije mogao pravovremeno podnijeti zahtjev za potraživanje po osiguranju.

4. Dokumenti koji se odnose na uvjete koje treba ispuniti i formalnosti koje treba izvršiti kako bi se ispunili uvjeti za isplatu po osiguranju navedeni u stavku 1. sastavljaju se detaljno na način koji je propisan nacionalnim pravom, na službenom jeziku ili jezicima države članice u kojoj se nalazi osigurani depozit.

5. Neovisno o vremenskom ograničenju utvrđenom u stavcima 1. i 2., u slučajevima kad je deponent ili bilo koja osoba koja ima pravo ili interes prema iznosima koji se drže na računu optužena za prekršaj koji proizlazi iz ili je u vezi s pranjem novca kako je utvrđeno člankom 1. Direktive 91/308/EEZ, sustav osiguranja može obustaviti sva plaćanja do donošenja sudske presude.

Članak 11.

Ne dovodeći u pitanje sva ostala prava koja mogu imati prema nacionalnom pravu, sustavi koji vrše isplatu po osiguranju imaju pravo na subrogaciju za prava deponenata u postupku likvidacije u iznosu koji je jednak njihovim isplata.

Članak 12.

Neovisno o članku 3., one institucije koje su odobrene u Španjolskoj ili Grčkoj i koje su navedene u Prilogu III. izuzete su iz obveze pripadanja sustavu osiguranja depozita do 31. prosinca 1999.

Takve kreditne institucije dužne su izričito upozoriti njihove trenutne i potencijalne deponente na činjenicu da one nisu članovi bilo kakvih sustava osiguranja depozita.

Tijekom tog razdoblja, u slučaju da takva kreditna institucija osnuje ili je osnovala podružnicu u drugoj državi članici, ta država članica može tražiti od dotične podružnice pristupanje sustavu osiguranja depozita koji se primjenjuje unutar njezinog državnog područja na temelju uvjeta koji su u skladu s onima propisanim u članku 4. stavcima 2., 3. i 4.

Članak 13.

Na popisu odobrenih kreditnih institucija koje je Komisija dužna sastaviti u skladu s člankom 3. stavkom 7. Direktive 77/780/EEZ, Komisija navodi status svake kreditne institucije u odnosu na ovu Direktivu.

Članak 14.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 1. srpnja 1995. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnoga prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 15.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 16.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. svibnja 1994.

Za Europski parlament
Predsjednik
E. KLEPSCH

Za Vijeće
Predsjednik
G. ROMEOS

PRILOG I.

Popis isključenja kako je navedeno u članku 7. stavku 2.

1. Depoziti financijskih institucija kako je određeno u članku 1. stavku 6. Direktive 89/646/EEZ.
2. Depoziti osiguravajućih društava.
3. Depoziti državnih i središnjih upravnih tijela.
4. Depoziti pokrajinskih, regionalnih, lokalnih i gradskih tijela.
5. Depoziti društava za zajednička ulaganja.
6. Depoziti mirovinskih fondova.
7. Depoziti rukovodećeg osoblja i članova uprave kreditne institucije, članova društva s osobnom odgovornošću za obveze kreditne institucije, osoba s najmanje 5 % dionica u temeljnom kapitalu kreditne institucije, osoba odgovornih za provođenje zakonske revizije računovodstvenih dokumenata kreditne institucije i deponenata sličnog statusa u ostalim društvima iste grupe.
8. Depoziti bliske rodbine i trećih osoba koji djeluju u ime deponenata navedenih pod točkom 7.
9. Depoziti ostalih društava iste grupe.
10. Depoziti kojima se ne otkriva identitet deponenta.
11. Depoziti na koje je deponent, na individualnoj osnovi, od iste kreditne institucije dobio tarife i financijske koncesije koji su pridonijeli pogoršanju njezine financijske situacije.
12. Dužnički vrijednosni papiri izdani od strane iste institucije i obveze koje proizlaze iz vlastitih akceptata i mjenica.
13. Depoziti u valutama osim:
 - onih država članica,
 - ECU.
14. Depoziti društava čija veličina ne dozvoljava sastavljanje skraćene bilance u skladu s člankom 11. Četvrte direktive Vijeća (78/660/EEZ) od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima određenih tipova trgovačkih društava ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 90/605/EEZ (SL L 317, 16.11.1990., str. 60).

PRILOG II.

Opća načela

Kada podružnica podnese zahtjev za pristupanje sustavu za dopunsko osiguranje države članice domaćina, sustav države članice domaćina bilateralno će sa sustavom matične države članice odrediti odgovarajuća pravila i postupke za isplatu nadoknade deponentima u toj podružnici. Sljedeća načela primjenjuju se kako za određivanje tih postupaka tako i za određivanje uvjeta koje treba ispuniti za članstvo, primjenljivih na takvu podružnicu (kao što je navedeno u članku 4. stavku 2.):

- (a) sustav države članice domaćina zadržava puno pravo nametnuti svoj cilj i općenito primjenljiva pravila kreditnim institucijama sudionicama sustava; on ima pravo tražiti relevantne informacije i provjeriti takve informacije kod nadležnih tijela matične države članice;
- (b) sustav države članice domaćina udovoljava zahtjevu za isplatu po dopunskoj nadoknadi na temelju izjave nadležnih tijela matične države članice o nedostupnosti depozita. Sustav države članice domaćina zadržava puno pravo provjere prava deponenta prema svojim vlastitim standardima i postupcima prije isplate dopunske nadoknade;
- (c) sustavi matične države članice i države članice domaćina dužni su uspostaviti punu međusobnu suradnju kako bi se osiguralo da deponenti primaju nadoknadu promptno i u točnom iznosu. Posebno, oni postižu dogovore o tome kako eventualna protupotraživanja, koja prema pravilima jednog ili drugog sustava mogu dovesti do prijeboja, utječu na isplatu nadoknade deponentu iz svakog od sustava;
- (d) sustavi države članice domaćina imaju pravo zaračunati podružnicama dopunsko osiguranje na odgovarajućoj osnovi koja uzima u obzir osiguranje koje se financira sustavom matične države članice. Radi olakšavanja zaračunavanja, sustav države članice domaćina ima pravo pretpostaviti da će njegova obveza u svim okolnostima biti ograničena na razliku između osiguranja kojeg on nudi i onog kojeg nudi matična država članica bez obzira na to isplaćuje li matična država članica zaista ikakvu nadoknadu za depozite koji se drže na državnom području države članice domaćina.

PRILOG III.

Popis kreditnih institucija spomenutih u članku 12.

- (a) Specijalizirane vrste španjolskih institucija čiji je pravni status trenutačno u postupku reforme, odobrene kao
- Entidades de Financiación o Factoring,
 - Sociedades de Arrendamiento Financiero,
 - Sociedades de Crédito Hipotecario;

- (b) sljedeće španjolske državne institucije:

- Banco de Crédito Agrícola, SA,
- Banco Hipotecario de España, SA,
- Banco de Crédito Local, SA;

- (c) Sljedeće grčke kreditne zadruge:

- Lamia Credit Cooperative,
- Ioannina Credit Cooperative,
- Xylocastron Credit Cooperative,

kao i niže navedene kreditne zadruge slične prirode koje su odobrene ili su u postupku dobivanja odobrenja za rad na dan usvajanja ove Direktive:

- Chania Credit Cooperative,
 - Iraklion Credit Cooperative,
 - Magnissia Credit Cooperative,
 - Larissa Credit Cooperative,
 - Patras Credit Cooperative,
 - Thessaloniki Credit Cooperative.
-

31998L0078

5.12.1998.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 330/1

DIREKTIVA 98/78/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 27. listopada 1998. o****dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

osiguranja osim životnog osiguranja⁽⁴⁾ i Prvom direktivom Vijeća 79/267/EEZ od 5. ožujka 1979. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na pokretanje i obavljanje poslova izravnog životnog osiguranja⁽⁵⁾ zahtijeva se od društava za osiguranje da održavaju granice solventnosti.

uzimajući u obzir Sporazum o osnivanju Europske zajednice, posebno njegov članak 57. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije⁽¹⁾,

- (2) U skladu s Direktivom Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno osiguranje osim životnog osiguranja te kojom se izmjenjuje Direktiva 73/239/EEZ i Direktiva 88/357/EEZ⁽⁶⁾ te s Direktivom Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno životno osiguranje i o izmjeni direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ⁽⁷⁾, osnivanje i obavljanje poslova osiguranja podliježe izdavanju jedinstvenog odobrenja za rad koje izdaju tijela države članice u kojoj društvo za osiguranje ima registrirano sjedište (matična država članica); budući da navedeno odobrenje društvu dopušta obavljanje poslova u cijeloj Zajednici na temelju prava na poslovni nastan ili slobode pružanja usluga; budući da su nadležna tijela matične države članice odgovorna za praćenje financijske stabilnosti društava za osiguranje, uključujući i njihovu solventnost.

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora⁽²⁾,

u skladu s postupkom iz članka 189.b Sporazuma⁽³⁾,

budući da:

- (3) Mjerama vezanim uz dodatni nadzor društava za osiguranje u grupi osiguravatelja tijelima koja provode nadzor društava za osiguranje trebalo bi omogućiti donošenje utemeljenijeg mišljenja o njegovu financijskom položaju; budući da bi takav dodatni nadzor trebao uzeti u obzir određena društva koja trenutačno ne podliježu nadzoru prema direktivama Zajednice; budući da ova Direktiva ni na koji način ne podrazumijeva da se od država članica zahtijeva provođenje nadzora takvih društava na pojedinačnoj osnovi.

- (1) Prvom direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na pokretanje i obavljanje poslova izravnog

⁽¹⁾ SL C 341, 19.12.1995., str. 16., i SL C 108, 7.4.1998., str. 48.

⁽²⁾ SL C 174, 17.6.1996., str. 16.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 23. listopada 1997. (SL C 339, 10.11.1997., str. 136.), Zajedničko stajalište Vijeća od 30. ožujka 1998. (SL C 204, 30.6.1998., str. 1.), Odluka Europskog parlamenta od 16. rujna 1998. (SL C 313, 12.10.1998.) i Odluka Vijeća od 13. listopada 1998.

⁽⁴⁾ SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 95/26/EZ (SL L 168, 18.7.1995., str. 7.).

⁽⁵⁾ SL L 63, 13.3.1979., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 95/26/EZ

⁽⁶⁾ SL L 228, 11.8.1992., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 95/26/EZ.

⁽⁷⁾ SL L 360, 9.12.1992., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 95/26/EZ.

- (4) Društva za osiguranje na zajedničkom tržištu osiguranja nalaze se u izravnom međusobnom tržišnom natjecanju, a zbog čega pravila koja se odnose na kapitalne zahtjeve moraju biti istovjetna; budući da se u tu svrhu ne smije prepustiti državama članicama isključivo pravo odlučivanja o kriterijima koji se primjenjuju na utvrđivanje dodatnog nadzora; budući da je donošenje zajedničkih temeljnih pravila u interesu Zajednice, jer se na taj način sprečava narušavanje tržišnog natjecanja; budući da je potrebno ukloniti određene razlike između prava država članica u pogledu pravila nadzora kojima podliježu društva za osiguranje koja su dio grupe osiguravatelja.
- (5) Usvojeni pristup sastoji se od postizanja usklađenosti koja je bitna, nužna i dostatna za postizanje uzajamnog priznavanja relevantnih sustava nadzora u tom području; budući da je cilj ove Direktive posebno zaštititi interese osiguranih osoba.
- (6) Određenim se odredbama ove Direktive utvrđuju minimalni standardi; budući da matična država članica može utvrditi stroža pravila za društva za osiguranje koja su dobila odobrenje za rad od njezinih nadležnih tijela.
- (7) Ovom se Direktivom predviđa dodatni nadzor bilo kojeg društva za osiguranje koje je sudjelujuće društvo u barem jednom društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje ili društvu za osiguranje države koja nije članica te dodatni nadzor, a prema različitim pravilima, bilo kojeg društva za osiguranje čije je matično društvo osiguravateljni holding, društvo za reosiguranje, društvo za osiguranje države koja nije članica ili mješoviti osiguravateljni holding; budući da je nadzor pojedinačnih društava za osiguranje od strane nadležnih tijela i nadalje bitno načelo nadzora osiguranja.
- (8) Potrebno je izračunati prilagođenu solventnost društava za osiguranje koja su dio grupe osiguravatelja; budući da nadležna tijela u Zajednici primjenjuju različite metode za sagledavanje učinaka na financijski položaj društva za osiguranje koji se mogu pripisati činjenici da je ono dio grupe osiguravatelja; budući da se ovom Direktivom utvrđuju tri metode za provedbu navedenog izračuna; budući da je prihvaćeno načelo po kojem su navedene metode istovjetne.
- (9) Na solventnost društva za osiguranje koje je društvo kći osiguravateljnog holdinga, društva za reosiguranje ili društva za osiguranje iz države koja nije članica mogu utjecati financijska sredstva grupe kojoj ono pripada, kao i raspodjela financijskih sredstava unutar te grupe; budući da bi nadležna tijela trebala imati mogućnost provođenja dodatnog nadzora kao i poduzimanja odgovarajućih mjera na razini društva za osiguranje kad njegova solventnost jest ili može biti ugrožena.
- (10) Nadležna bi tijela trebala imati pristup svim informacijama koje su bitne za provođenje dodatnog nadzora; budući da bi se trebala uspostaviti suradnja između tijela odgovornih za nadzor društava za osiguranje te između navedenih tijela i tijela odgovornih za nadzor ostalih financijskih sektora.
- (11) Transakcije unutar grupe mogu utjecati na financijski položaj društva za osiguranje; budući da bi nadležna tijela trebala moći provoditi opći nadzor nad određenim vrstama takvih poslova koji se odvijaju unutar grupe te poduzimati odgovarajuće mjere na razini društva za osiguranje kad njegova solventnost jest ili može biti ugrožena,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

- (a) „društvo za osiguranje” znači društvo koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 73/239/EEZ ili člankom 6. Direktive 79/267/EEZ;
- (b) „društvo za osiguranje države koja nije članica” znači društvo kojem bi bilo potrebno odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 73/239/EEZ ili člankom 6. Direktive 79/267/EEZ da bi imalo registrirano sjedište u Zajednici;
- (c) „društvo za reosiguranje” znači društvo koje nije ni društvo za osiguranje ni društvo za osiguranje države koja nije članica, a čiji se glavni poslovi sastoje od prihvaćanja rizika koje je ustupilo društvo za osiguranje, društvo za osiguranje države koja nije članica ili druga društva za reosiguranje;

- (d) „matično društvo” znači matično društvo u smislu članka 1. Direktive 83/349/EEZ ⁽¹⁾ i svako društvo koje po mišljenju nadležnih tijela vrši značajan utjecaj nad drugim društvom;
- (e) „društvo kći” znači društvo kći u smislu članka 1. Direktive 83/349/EEZ i svako društvo nad kojim po mišljenju nadležnih tijela matično društvo vrši značajan utjecaj. Svako društvo kći društva kćeri također se smatra društvom kćeri matičnog društva koje je na čelu tih društava;
- (f) „sudjelovanje” znači sudjelovanje u smislu članka 17., prve rečenice, Direktive 78/660/EEZ ⁽²⁾ ili držanje, izravno ili neizravno, 20 % ili više prava glasa ili kapitala društva;
- (g) „sudjelujuće društvo” znači društvo koje je ili matično društvo ili drugo društvo koje drži udjele;
- (h) „povezano društvo” znači ili društvo kći ili drugo društvo u kojem se drže udjeli;
- (i) „osiguravateljni holding” znači matično društvo čija je glavna djelatnost stjecanje i držanje udjela u društvima kćerima, kad su ta društva kćeri isključivo ili pretežno društva za osiguranje, društva za reosiguranje ili društva za osiguranje države koja nije članica, s tim da je najmanje jedno od spomenutih društava kćeri društvo za osiguranje;
- (j) „mješoviti osiguravateljni holding” znači matično društvo koje nije društvo za osiguranje, društvo za osiguranje države koja nije članica, društvo za reosiguranje ni osiguravateljni holding, a koje među svojim društvima kćerima ima barem jedno društvo za osiguranje;
- (k) „nadležna tijela” znači nacionalna tijela koja su zakonima ili drugim propisima ovlaštena za nadzor društava za osiguranje.

⁽¹⁾ Sedma direktiva Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o konsolidiranim financijskim izvještajima (SL L 193, 18.7.1983., str. 1.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1994.

⁽²⁾ Četvrta direktiva Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava (SL L 222, 14.8.1978., str. 11.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1994.

Članak 2.

Slučajevi primjene dodatnog nadzora društava za osiguranje

1. Pored odredbi direktiva 73/239/EEZ i 79/267/EEZ kojima se utvrđuju pravila nadzora društava za osiguranje, države članice predviđaju nadzor bilo kojeg društva za osiguranje koje je sudjelujuće društvo u barem jednom društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje ili društvu za osiguranje države koja nije članica, nadopunjen na način predviđen u člancima 5., 6., 8. i 9.

2. Svako društvo za osiguranje čije je matično društvo osiguravateljni holding, društvo za reosiguranje ili društvo za osiguranje države koja nije članica podliježe dodatnom nadzoru na način predviđen u članku 5. stavku 2. te u člancima 6., 8. i 10.

3. Svako društvo za osiguranje čije je matično društvo mješoviti osiguravateljni holding podliježe dodatnom nadzoru na način predviđen u članku 5. stavku 2. te u člancima 6. i 8.

Članak 3.

Područje primjene dodatnog nadzora

1. Provođenje dodatnog nadzora u skladu s člankom 2. ni na koji način ne podrazumijeva da se od nadležnih tijela zahtijeva da pojedinačno nadziru društva za osiguranje država koje nisu članice, osiguravateljne holdinge, mješovite osiguravateljne holdinge ili društva za reosiguranje.

2. Dodatni nadzor uzima u obzir:

— povezana društva društva za osiguranje,

— sudjelujuća društva u društvu za osiguranje,

— povezana društva sudjelujućeg društva u društvu za osiguranje,

iz članka 5., 6., 8., 9. i 10.

3. Države članice mogu odlučiti da se pri dodatnom nadzoru iz članka 2. ne uzimaju u obzir društva koja imaju registrirano sjedište u državi koja nije članica kad postoje zakonske zapreke za prijenos potrebnih informacija, ne dovodeći u pitanje odredbe točke 2.5. Priloga I. i točke 4. Priloga II.

Nadalje, nadležna tijela odgovorna za provođenje dodatnog nadzora mogu, u dolje navedenim slučajevima, na pojedinačnoj osnovi odlučiti da pri dodatnom nadzoru iz članka 2. ne uzimaju u obzir neko društvo ako:

— je društvo koje bi trebalo biti uključeno zanemarivog značaja u odnosu na ciljeve dodatnog nadzora društava za osiguranje,

— bi uključivanje financijskog položaja društva bilo neodgovarajuće ili obmanjujuće u odnosu na ciljeve dodatnog nadzora društava za osiguranje.

Članak 4.

Nadležna tijela za provedbu dodatnog nadzora

1. Dodatni nadzor provode nadležna tijela države članice u kojoj je društvo za osiguranje dobilo odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 73/239/EEZ ili člankom 6. Direktive 79/267/EEZ.

2. Kada društva za osiguranje koja su dobila odobrenje za rad u dvije ili više država članica imaju za matično društvo isti osiguravateljni holding, društvo za reosiguranje, društvo za osiguranje države koja nije članica ili mješoviti osiguravateljni holding, nadležna tijela dotičnih država članica mogu se dogovoriti koje će od njih biti odgovorno za provedbu dodatnog nadzora.

3. Kad u državi članici postoji više od jednog nadležnog tijela za bonitetni nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje, ta država članica poduzima mjere potrebne za organizaciju usklađivanja tih tijela.

Članak 5.

Dostupnost i kvaliteta informacija

1. Države članice predviđaju da nadležna tijela zahtijevaju da svako društvo za osiguranje koje podliježe dodatnom nadzoru ima odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole u svrhu predočenja svih podataka i informacija relevantnih za provođenje takvog dodatnog nadzora.

2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da u području njihove nadležnosti ne postoje zakonske zapreke koje bi društvima koja podliježu dodatnom nadzoru te njihovim povezanim društvima i sudjelujućim društvima onemogućile međusobnu razmjenu svih informacija relevantnih za provođenje takvog dodatnog nadzora.

Članak 6.

Pristup informacijama

1. Države članice predviđaju da njihova nadležna tijela odgovorna za provođenje dodatnog nadzora imaju pristup svim informacijama koje su relevantne za nadzor društva za osiguranje koje podliježe takvom dodatnom nadzoru. Nadležna tijela mogu se obratiti izravno dotičnim društvima iz članka 3. stavka 2. kako bi došla do potrebnih informacija samo ako su od društva za osiguranje već tražene te informacije, a ono ih nije dostavilo.

2. Države članice predviđaju da njihova nadležna tijela mogu na njihovu državnom području, sama ili uz posredovanje osoba koje imenuju u tu svrhu, provesti izravnu provjeru informacija iz stavka 1. u:

— društvu za osiguranje koje podliježe dodatnom nadzoru,

— društvima kćerima tog društva za osiguranje,

— matičnim društvima tog društva za osiguranje,

— društvima kćerima matičnog društva tog društva za osiguranje.

3. Kada, pri primjeni odredbi ovog članka, nadležna tijela neke države članice žele u određenim slučajevima provjeriti važne informacije koje se odnose na društvo koje se nalazi u drugoj državi članici i koje je povezano društvo za osiguranje, društvo kći, matično društvo ili društvo kći matičnog društva društva za osiguranje koje podliježe dodatnom nadzoru, ona moraju zatražiti od nadležnih tijela te druge države članice da provedu spomenutu provjeru. Tijela koja zaprimaju takav zahtjev moraju po njemu postupiti u okviru svoje nadležnosti tako da sama provedu provjeru, omogućujući tijelima koja su podnijela zahtjev da je ona provedu ili da omoguće revizoru ili stručnjaku da je oni provedu.

Članak 7.

Suradnja između nadležnih tijela

1. Kad su društva za osiguranje osnovana u različitim državama članicama izravno ili neizravno povezana ili imaju zajedničko sudjelujuće društvo, nadležna tijela svake države članice na zahtjev dostavljaju jedna drugima sve relevantne informacije koje mogu omogućiti ili olakšati provedbu nadzora na temelju ove Direktive te dostavljaju na vlastitu inicijativu bilo kakve informacije za koje smatraju da su bitne drugim nadležnim tijelima.

2. Kad su društvo za osiguranje i kreditna institucija kako je definirana u Direktivi 77/780/EEZ ⁽¹⁾ ili investicijsko društvo kako je definirano u Direktivi 93/22/EEZ ⁽²⁾, ili oboje, izravno ili neizravno povezani ili imaju zajedničko sudjelujuće društvo, nadležna tijela i tijela s javnim ovlastima za nadzor tih drugih društava međusobno usko surađuju. Ne dovodeći u pitanje njihove pojedinačne ovlasti, ta tijela jedna drugima dostavljaju bilo kakve informacije koje bi mogle pojednostavniti njihove zadaće, posebno u okviru ove Direktive.

3. Informacije dobivene na temelju ove Direktive, a posebno bilo kakva razmjena informacija između nadležnih tijela koja je predviđena ovom Direktivom, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne definirane člankom 16. Direktive 92/49/EEZ i člankom 15. Direktive 92/96/EEZ.

Članak 8.

Transakcije unutar grupe

1. Države članice predviđaju da nadležna tijela provode opći nadzor nad transakcijama između:

(a) društva za osiguranje i:

- i. povezanog društva društva za osiguranje;
- ii. sudjelujućeg društva u društvu za osiguranje;
- iii. povezanog društva sudjelujućeg društva u društvu za osiguranje;

(b) društva za osiguranje i fizičke osobe koja sudjeluje u:

- i. društvu za osiguranje ili bilo kojem od njegovih povezanih društava;
- ii. sudjelujućem društvu u društvu za osiguranje;
- iii. povezanom društvu sudjelujućeg društva u društvu za osiguranje.

⁽¹⁾ Prva direktiva Vijeća 77/780/EEZ od 12. prosinca 1977. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na osnivanje i obavljanje djelatnosti kreditnih institucija (SL L 322, 17.12.1977., str. 30.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 96/13/EZ (SL L 66, 16.3.1996., str. 15.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira (SL L 141, 11.6.1993., str. 27.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 97/9/EZ (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.).

Te se transakcije prvenstveno odnose na:

- zajmove,
- jamstva i izvanbilančne transakcije,
- prihvatljive elemente granice solventnosti,
- ulaganja,
- poslove reosiguranja,
- sporazume o podjeli troškova.

2. U tu svrhu države članice zahtijevaju da društva za osiguranje izvješćuju nadležna tijela o značajnim transakcijama iz stavka 1. barem jednom godišnje.

Ako se na temelju tih informacija pokaže da solventnost društva za osiguranje jest ili bi mogla biti ugrožena, nadležna tijela poduzimaju odgovarajuće mjere na razini društva za osiguranje.

Članak 9.

Zahtjev za prilagođenu solventnost

1. U slučaju iz članka 2. stavka 1. države članice zahtijevaju provedbu izračuna prilagođene solventnosti u skladu s Prilogom I.

2. Sva povezana društva, sudjelujuća društva ili povezana društva sudjelujućeg društva obuhvaćena su izračunom iz stavka 1.

3. Ako izračun iz stavka 1. pokaže da je prilagođena solventnost negativna, nadležna tijela poduzimaju odgovarajuće mjere na razini dotičnog društva za osiguranje.

Članak 10.

Društva za reosiguranje, osiguravateljni holdinzi i društva za osiguranje država koje nisu članice

1. U slučaju iz članka 2. stavka 2. države članice zahtijevaju primjenu metode dodatnog nadzora u skladu s Prilogom II.

2. U slučaju iz članka 2. stavka 2. izračun uključuje sva povezana društva osiguravateljnog holdinga, društva za reosiguranje ili društva za osiguranje države koja nije članica, na način predviđen u Prilogu II.

3. Ako na temelju tog izračuna nadležna tijela zaključe da solventnost društva za osiguranje koje je društvo kći osiguravateljnog holdinga, društva za reosiguranje ili društva za

osiguranje države koja nije članica jest ili bi mogla biti ugrožena, poduzimaju odgovarajuće mjere na razini tog društva za osiguranje.

Članak 11.

Provedba

1. Države članice najkasnije do 5. lipnja 2000. donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.
2. Države članice predviđaju da se zakoni i propisi iz stavka 1. prvi put primjenjuju na nadzor financijskih izvještaja za poslovnu godinu koja počinje 1. siječnja 2001. ili tijekom te kalendarske godine.
3. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.
4. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

5. Najkasnije do 1. siječnja 2006. Komisija Odboru za osiguranje dostavlja izvješće o primjeni ove Direktive te, ako je potrebno, o potrebi za daljnjim usklađivanjem.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 13.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 27. listopada 1998.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. M. GIL-ROBLES

Za Vijeće
Predsjednik
E. HOSTASCH

PRILOG I.

OBRAČUN PRILAGOĐENE SOLVENTNOSTI DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE

1. ODABIR METODE IZRAČUNA I OPĆA NAČELA

- A. Države članice predviđaju da se izračun prilagođene solventnosti društava za osiguranje iz članka 2. stavka 1. provodi u skladu s jednom od metoda koje su opisane u točki 3. Država članica može, međutim, predvidjeti da nadležna tijela odobravaju ili propisuju primjenu jedne od metoda iz točke 3. koja je različita od one koju je odabrala država članica.

B. **Proporcionalnost**

Pri izračunu prilagođene solventnosti društva za osiguranje uzima se u obzir proporcionalni udjel koji sudjelujuće društvo drži u svojim povezanim društvima.

„Proporcionalni udjel” u slučaju primjene metode 1 ili metode 2 koje su opisane u točki 3. znači udjel upisanog kapitala koji, izravno ili neizravno, drži sudjelujuće društvo, dok u slučaju primjene metode 3. koja je opisana u točki 3. znači postotke koji se koriste za izradu konsolidiranih financijskih izvještaja.

Međutim, bez obzira na metodu koja se koristi, kad je povezano društvo društvo kći i ima manjak solventnosti, treba uzeti u obzir ukupan manjak solventnosti društva kćeri.

Međutim, kad je po mišljenju nadležnih tijela odgovornost matičnog društva koje drži udjel u kapitalu strogo i nedvosmisleno ograničena na taj udjel u kapitalu, ta nadležna tijela mogu dopustiti da se manjak solventnosti društva kćeri uzme u obzir na temelju proporcionalnosti.

C. **Isključivanje dvostrukog korištenja elemenata granice solventnosti**C.1. *Opći tretman elemenata granice solventnosti*

Bez obzira na metodu koja se koristi za izračun prilagođene solventnosti društva za osiguranje, treba isključiti dvostruko korištenje prihvatljivih elemenata granice solventnosti među različitim društvima za osiguranje koja se uzimaju u obzir pri tom izračunu.

U tu svrhu, pri izračunu prilagođene solventnosti društva za osiguranje i kad metode opisane u točki 3. to ne predviđaju, isključuju se sljedeći iznosi:

- vrijednost bilo kakve imovine tog društva za osiguranje koja predstavlja financiranje prihvatljivih elemenata granice solventnosti jednog od njegovih povezanih društava za osiguranje,
- vrijednost bilo kakve imovine povezanog društva za osiguranje tog društva za osiguranje koja predstavlja financiranje prihvatljivih elemenata granice solventnosti tog društva za osiguranje,
- vrijednost bilo kakve imovine povezanog društva za osiguranje tog društva za osiguranje koja predstavlja financiranje prihvatljivih elemenata granice solventnosti bilo kojeg drugog povezanog društva za osiguranje tog društva za osiguranje.

C.2. *Tretman određenih elemenata*

Ne dovodeći u pitanje odredbe odjeljka C.1.:

- rezerve iz dobiti i dobit budućeg razdoblja koji nastaju u povezanom društvu za osiguranje koje se bavi poslovima životnog osiguranja društva za osiguranje za koje se izračunava prilagođena solventnost, i
- sav upisani, ali neuplaćeni kapital povezanog društva za osiguranje društva za osiguranje za koje se izračunava prilagođena solventnost,

mogu biti uključeni u izračun samo ako ispunjavaju uvjete za pokriće potrebne granice solventnosti tog povezanog društva. Međutim, sav upisani, ali neuplaćeni kapital koji predstavlja potencijalnu obvezu sudjelujućeg društva u potpunosti se isključuje iz izračuna.

Sav upisani, ali neuplaćeni kapital sudjelujućeg društva za osiguranje koji predstavlja potencijalnu obvezu povezanog društva za osiguranje također se isključuje iz izračuna.

Sav upisani, ali neuplaćeni kapital povezanog društva za osiguranje koji predstavlja potencijalnu obvezu drugog povezanog društva za osiguranje istog sudjelujućeg društva za osiguranje isključuje se iz izračuna.

C.3. Prenosivost

Ako nadležna tijela smatraju da se određeni prihvatljivi elementi granice solventnosti povezanog društva za osiguranje, osim onih iz odjeljka C.2., ne mogu učinkovito staviti na raspolaganje za pokriće potrebne granice solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje za koje se izračunava prilagođena solventnost, ti se elementi mogu uključiti u izračun samo ako su prihvatljivi za pokriće potrebne granice solventnosti povezanog društva.

C.4. Zbroj elemenata iz odjeljaka C.2. i C.3. ne smije prijeći potrebnu granicu solventnosti povezanog društva za osiguranje.

D. Isključivanje stvaranja kapitala unutar grupe

Pri izračunu prilagođene solventnosti ne uzimaju se u obzir prihvatljivi elementi granice solventnosti koji proizlaze iz uzajamnog financiranja društva za osiguranje i:

- povezanog društva,
- sudjelujućeg društva,
- drugog povezanog društva bilo kojeg od njegovih sudjelujućih društava.

Nadalje, ne uzima se u obzir niti jedan prihvatljivi element granice solventnosti povezanog društva za osiguranje društva za osiguranje za koje se izračunava prilagođena solventnost ako dotični element proizlazi iz uzajamnog financiranja s nekim drugim povezanim društvom tog društva za osiguranje.

Uzajamno financiranje postoji naročito onda kada društvo za osiguranje ili neko od njegovih povezanih društava drži udjele u drugom društvu ili daje zajmove drugom društvu koje izravno ili neizravno drži prihvatljivi element granice solventnosti prvog društva.

E. Nadležna tijela osiguravaju da se prilagođena solventnost izračunava učestalošću koja je utvrđena u direktivama 73/239/EEZ i 79/267/EEZ za izračun granice solventnosti društava za osiguranje. Vrijednost imovine i obveza procjenjuje se u skladu s odgovarajućim odredbama direktiva 73/239/EEZ, 79/267/EEZ i 91/674/EEZ ⁽¹⁾.

2. PRIMJENA METODA IZRAČUNA

2.1. Povezana društva za osiguranje

Izračun prilagođene solventnosti obavlja se u skladu s općim načelima i metodama koje su navedene u ovom Prilogu.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 91/674/EEZ od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje (SL L 374, 31.12.1991., str. 7).

Bez obzira na metodu koja se koristi, kada društvo za osiguranje ima više od jednog povezanog društva za osiguranje, izračun prilagođene solventnosti obavlja se uključivanjem svakog od tih povezanih društava za osiguranje.

U slučaju sukcesivnih sudjelovanja (na primjer, kad je društvo za osiguranje sudjelujuće društvo u drugom društvu za osiguranje koje je također sudjelujuće društvo u nekom društvu za osiguranje) izračun prilagođene solventnosti obavlja se na razini svakog sudjelujućeg društva za osiguranje koje ima najmanje jedno povezano društvo za osiguranje.

Države članice mogu društvo za osiguranje izuzeti od obveze izračuna prilagođene solventnosti:

- ako je društvo povezano društvom drugog društva za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u istoj državi članici i ako se to povezano društvo uzima u obzir pri izračunu prilagođene solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje, ili
- ako je društvo za osiguranje povezano društvom osiguravateljnog holdinga ili društva za reosiguranje koje ima registrirano sjedište u istoj državi članici kao i društvo za osiguranje i ako se pri izračunu uzima u obzir i osiguravateljni holding ili društvo za reosiguranje i povezano društvo za osiguranje.

Države članice također mogu društvo za osiguranje izuzeti od obveze izračuna prilagođene solventnosti ako je ono povezano društvom za osiguranje drugog društva za osiguranje, društva za reosiguranje ili osiguravateljnog holdinga koje ima registrirano sjedište u drugoj državi članici i ako su nadležna tijela dotičnih država članica pristala odobriti nadležnom tijelu potonje države članice provedbu dodatnog nadzora.

U svakom slučaju, izuzeće se može odobriti samo ako su nadležna tijela sigurna da su prihvatljivi elementi granice solventnosti društava za osiguranje uključenih u izračun primjereno raspoređeni među tim društvima.

Države članice mogu predvidjeti da se, kad povezano društvo za osiguranje ima registrirano sjedište u državi članici različitoj od države članice društva za osiguranje za koje se obavlja izračun prilagođene solventnosti, pri izračunu uzima u obzir, kad je riječ o povezanom društvu, stanje solventnosti kako ga procijene nadležna tijela te druge države članice.

2.2. Povezana društva za reosiguranje

Pri izračunu prilagođene solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje u društvu za reosiguranje, to povezano društvo za reosiguranje tretira se, isključivo za potrebe izračuna, analogno povezanom društvu za osiguranje, pri čemu se primjenjuju opća načela i metode opisani u ovom Prilogu.

U tu se svrhu za svako povezano društvo za reosiguranje utvrđuje fiktivna potrebna solventnost na temelju pravila koja su određena člankom 16. stavcima od 2. do 5. Direktive 73/239/EEZ ili člankom 19. Direktive 79/267/EEZ. Međutim, u slučaju značajnih poteškoća u primjeni navedenih pravila nadležna tijela mogu dopustiti da se fiktivna potrebna solventnost za životno osiguranje izračunava na temelju prvog rezultata kako je opisano u članku 16. stavku 3. Direktive 73/239/EEZ. Isti elementi koji se nalaze u članku 16. stavku 1. Direktive 73/239/EEZ i članku 18. Direktive 79/267/EEZ priznaju se kao prihvatljivi za fiktivnu granicu solventnosti. Vrijednost imovine i obveza procjenjuje se u skladu s istim pravilima koja su navedena u tim direktivama te u Direktivi 91/674/EEZ.

2.3. Posrednički osiguravateljni holdinzi

Pri izračunu prilagođene solventnosti nekog društva za osiguranje koje sudjeluje u društvu za osiguranje, povezanom društvu za reosiguranje ili društvu za osiguranje države koja nije članica preko osiguravateljnog holdinga, u obzir se uzima položaj posredničkog osiguravateljnog holdinga. Samo u svrhu tog izračuna, koji treba napraviti u skladu s općim načelima i metodama opisanim u ovom Prilogu, taj osiguravateljni holding tretira se kao društvo za osiguranje na koje se odnosi potrebna solventnost nula i koje podliježe istim uvjetima poput onih koji su utvrđeni člankom 16. stavkom 1. Direktive 73/239/EEZ ili člankom 18. Direktive 79/267/EEZ, u pogledu prihvatljivih elemenata granice solventnosti.

2.4. Povezana društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja imaju registrirano sjedište u državama koje nisu članice

A. Povezana društva za osiguranje država koje nisu članice

Pri izračunu prilagođene solventnosti društva za osiguranje koje je sudjelujuće društvo u društvu za osiguranje države koja nije članica, potonje se isključivo u svrhu izračuna tretira kao povezano društvo za osiguranje, primjenjujući opća načela i metode opisane u ovom Prilogu.

Međutim, kada država koja nije članica u kojoj to društvo ima registrirano sjedište zahtijeva da ono podliježe zahtjevima za odobrenje za rad i potrebnu solventnost koji su barem usporedivi s onima utvrđenim u direktivama 73/239/EEZ ili 79/267/EEZ, uzimajući u obzir elemente pokrića potrebne solventnosti, države članice mogu predvidjeti da se pri izračunu uzme u obzir, u pogledu tog društva, potrebna solventnost i prihvatljivi elementi potrebne solventnosti kako je propisala dotična država koja nije članica.

B. Povezana društva za reosiguranje država koje nisu članice

Neovisno o odjeljku 2.2, pri izračunu prilagođene solventnosti društva za osiguranje koje je sudjelujuće društvo u društvu za reosiguranje koje ima registrirano sjedište u državi koja nije članica, a podložno uvjetima iz gore navedene točke A, države članice mogu predvidjeti da izračun u pogledu potonjeg društva uzme u obzir kapitalni zahtjev i elemente prihvatljive za zadovoljenje tog zahtjeva kako je odredila dotična država koja nije članica. Kad takvim odredbama podliježu samo društva za osiguranje te države koja nije članica, fiktivni kapitalni zahtjev povezanog društva za reosiguranje i elementi prihvatljivi za zadovoljenje tog fiktivnog zahtjeva mogu se izračunati na način kao da je dotično društvo povezano društvo za osiguranje te države koja nije članica.

2.5. Nedostupnost potrebnih informacija

Kad iz bilo kojeg razloga nadležnim tijelima nisu dostupne informacije potrebne za izračun prilagođene solventnosti društva za osiguranje, a koje se odnose na povezano društvo s registriranim sjedištem u državi članici ili državi koja nije članica, od prihvatljivih elemenata prilagođene granice solventnosti odbija se knjigovodstvena vrijednost tog društva u sudjelujućem društvu za osiguranje. U tom slučaju nerealizirana dobit povezana s takvim sudjelovanjem nije prihvatljiv element prilagođene granice solventnosti.

3. METODE IZRAČUNA

Metoda 1: Metoda odbitka i agregiranja

Prilagođena solventnost sudjelujućeg društva za osiguranje je razlika između:

i. zbroja:

- (a) prihvatljivih elemenata granice solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje; i
- (b) proporcionalnog udjela sudjelujućeg društva za osiguranje u prihvatljivim elementima granice solventnosti povezanog društva za osiguranje;

i

ii. zbroja:

- (a) knjigovodstvene vrijednosti povezanog društva za osiguranje u sudjelujućem društvu za osiguranje; i
- (b) potrebne solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje; i
- (c) proporcionalnog udjela potrebne solventnosti povezanog društva za osiguranje.

Kad se sudjelovanje u povezanom društvu za osiguranje u cijelosti ili djelomično sastoji od neizravnog držanja, tada točka ii. podtočka (a) uključuje vrijednost takvog neizravnog držanja, uzimajući u obzir odgovarajuće sukcesivne udjele, a točka i. podtočka (b) i točka ii. podtočka (c) uključuju odgovarajuće proporcionalne udjele prihvatljivih elemenata granice solventnosti povezanog društva za osiguranje odnosno potrebne solventnosti povezanog društva za osiguranje.

Metoda 2: Metoda oduzimanja potrebne solventnosti

Prilagođena solventnost sudjelujućeg društva za osiguranje je razlika između:

i. zbroja prihvatljivih elemenata granice solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje;

i

ii. zbroja:

(a) potrebne solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje; i

(b) proporcionalnog udjela potrebne solventnosti povezanog društva za osiguranje.

Pri vrednovanju prihvatljivih elemenata granice solventnosti sudjelovanje u smislu ove Direktive vrednuje se metodom udjela, u skladu s opcijom navedenom u članku 59. stavku 2. točki (b) Direktive 78/660/EEZ.

Metoda 3: Metoda temeljena na računovodstvenoj konsolidaciji

Izračun prilagođene solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje obavlja se na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja. Prilagođena solventnost sudjelujućeg društva za osiguranje je razlika između:

prihvatljivih elemenata granice solventnosti izračunane na temelju konsolidiranih podataka, i

(a) zbroja potrebne solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje i proporcionalnih udjela potrebne solventnosti povezanih društava za osiguranje, na temelju postotaka koji se koriste za izradu konsolidiranih financijskih izvještaja;

(b) ili potrebne solventnosti izračunane na temelju konsolidiranih podataka.

Za izračun prihvatljivih elemenata granice solventnosti i potrebne solventnosti na temelju konsolidiranih podataka primjenjuju se odredbe direktiva 73/239/EEZ, 79/267/EEZ i 91/674/EEZ.

PRILOG II.

DODATNI NADZOR DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE KOJA SU DRUŠTVA KĆERI OSIGURAVATELJNOG HOLDINGA, DRUŠTVA ZA REOSIGURANJE ILI DRUŠTVA ZA OSIGURANJE DRŽAVE KOJA NIJE ČLANICA

1. U slučaju dvaju ili više društava za osiguranje iz članka 2. stavka 2. koja su društva kćeri osiguravateljnog holdinga, društva za reosiguranje ili društva za osiguranje države koja nije članica i koja su osnovana u različitim državama članicama, nadležna tijela osiguravaju dosljednu primjenu metode opisane u ovom Prilogu.

Nadležna tijela provode dodatni nadzor učestalošću jednakom onoj koja je utvrđena u direktivama 73/239/EEZ i 79/267/EEZ za izračun granice solventnosti društava za osiguranje.

2. Države članice mogu društvo za osiguranje izuzeti od obveze izračuna predviđenog ovim Prilogom:

- ako je to društvo za osiguranje povezano društvom drugog društva za osiguranje i ako je ono uzeto u obzir pri izračunu koji je predviđen ovim Prilogom, a koji se obavlja za to drugo društvo,
- ako to društvo za osiguranje i jedno ili više drugih društava za osiguranje koja su dobila odobrenje za rad u istoj državi članici imaju kao matično društvo isti osiguravateljni holding, društvo za reosiguranje ili društvo za osiguranje države koja nije članica, te je to društvo za osiguranje uzeto u obzir pri izračunu koji je predviđen ovim Prilogom, a koji se obavlja za jedno od tih drugih društava,
- ako to društvo za osiguranje i jedno ili više drugih društava za osiguranje koja su dobila odobrenje za rad u drugim državama članicama imaju kao matično društvo isti osiguravateljni holding, društvo za reosiguranje ili društvo za osiguranje države koja nije članica, te je u skladu s člankom 4. stavkom 2. zaključen sporazum kojim se nadzornom tijelu druge države članice dopušta dodatni nadzor obuhvaćen ovim Prilogom.

U slučaju sukcesivnih sudjelovanja (na primjer: osiguravateljni holding ili društvo za reosiguranje koje i samo pripada drugom osiguravateljnom holdingu, društvu za reosiguranje ili društvu za osiguranje države koja nije članica), države članice mogu primijeniti izračune predviđene ovim Prilogom samo na razini krajnjeg matičnog društva društva za osiguranje koje je osiguravateljni holding, društvo za reosiguranje ili društvo za osiguranje države koja nije članica.

3. Nadležna tijela osiguravaju da se izračuni slični onima koji su opisani u Prilogu I. primjenjuju na razini osiguravateljnog holdinga, društva za reosiguranje ili društva za osiguranje države koja nije članica.

Sličnost se sastoji u primjeni općih načela i metoda opisanih u Prilogu I. na razini osiguravateljnog holdinga, društva za reosiguranje ili društva za osiguranje države koja nije članica.

Isključivo za potrebe tog izračuna matično društvo tretira se kao društvo za osiguranje za koje vrijedi:

- potrebna solventnost nula u slučaju osiguravateljnog holdinga,
- fiktivna potrebna solventnosti u skladu s odjeljkom 2.2. Priloga I. u slučaju društva za reosiguranje, ili u skladu s odjeljkom 2.4. točkom (B) Priloga I. u slučaju društva za reosiguranje s registriranim sjedištem u državi koja nije članica,
- potrebna solventnost utvrđena u skladu s načelima iz odjeljka 2.4. točke (A) Priloga I. u slučaju društva za osiguranje iz države koja nije članica,

i koje u pogledu prihvatljivih elemenata granice solventnosti podliježe uvjetima navedenim u članku 16. stavku 1. Direktive 73/239/EEZ ili u članku 18. Direktive 79/267/EEZ.

4. **Nedostupnost potrebnih informacija**

Kad iz bilo kojeg razloga nadležnim tijelima nisu dostupne informacije potrebne za izračun predviđen ovim Prilogom, a koje se odnose na povezano društvo s registriranim sjedištem u državi članici ili državi koja nije članica, od prihvatljivih elemenata za izračun predviđen ovim Prilogom odbija se knjigovodstvena vrijednost tog društva u sudjelujućem društvu. U tom slučaju nerealizirana dobit povezana s takvim sudjelovanjem nije prihvatljiv element izračuna.

32001L0017

L 110/28

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

20.4.2001.

DIREKTIVA 2001/17/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 19. ožujka 2001.****o reorganizaciji i likvidaciji društava za osiguranje**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

Uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2. i članak 55.,

Uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

Uzimajući u obzir mišljenje Ekonomskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

društava za osiguranje, koje izdaje nadzorno tijelo matične države članice. To jedinstveno odobrenje za rad omogućava društvu za osiguranje da obavlja poslove u Zajednici na temelju poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga bez ikakvog daljnjeg odobrenja za rad države članice domaćina i uz isključivi nadzor nadzornih tijela matične države članice.

(1) Prva direktiva Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na pokretanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja ⁽⁴⁾, dopunjena Direktivom 92/49/EEZ ⁽⁵⁾, i Prva direktiva Vijeća 79/267/EEZ od 5. ožujka 1979. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na pokretanje i obavljanje poslova izravnog životnog osiguranja ⁽⁶⁾, dopunjena Direktivom 92/96/EEZ ⁽⁷⁾, predviđaju jedinstveno odobrenje za rad

(2) Direktive s područja osiguranja koje za društva za osiguranje predviđaju jedinstveno odobrenje za rad na razini Zajednice ne sadrže pravila o usklađivanju u slučaju postupka likvidacije. Društva za osiguranje kao i druge financijske institucije izričito su isključene iz područja primjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku ⁽⁸⁾. U interesu je urednog funkcioniranja unutarnjeg tržišta i zaštite vjerovnika da se za postupak likvidacije društava za osiguranje donesu koordinirana pravila na razini Zajednice.

(3) Pravila o usklađivanju također se trebaju donijeti kako bi se osiguralo da reorganizacijske mjere koje je usvojilo nadležno tijelo države članice kako bi se očuvala ili obnovila financijska stabilnost društva za osiguranje i, ako je ikako moguće, spriječila likvidacija, postignu punu učinkovitost u cijeloj Zajednici. Reorganizacijske mjere sadržane u ovoj Direktivi one su mjere koje utječu na postojeća prava uključenih strana s iznimkom samog društva za osiguranje. Mjere predviđene u članku 20. Direktive 73/239/EEZ i članku 24. Direktive 79/267/EEZ treba uključiti u područje primjene ove Direktive pod uvjetom da su u skladu s uvjetima sadržanim u definiciji reorganizacijskih mjera.

(4) Ova Direktiva ima područje primjene na razini cijele Zajednice koje se proteže na društva za osiguranje definirana u Direktivama 73/239/EEZ i 79/267/EEZ koja imaju središnju upravu u Zajednici, na podružnice društava za osiguranje na području Zajednice koje imaju središnju upravu u trećim zemljama i na vjerovnike s boravištem u Zajednici. Ova Direktiva ne bi trebala uređivati učinke reorganizacijskih mjera i postupak likvidacije u odnosu na treće zemlje.

⁽¹⁾ SL C 71, 19.3.1987., str. 5., i SL C 253, 6.10.1989., str. 3.

⁽²⁾ SL C 319, 30.11.1987., str. 10.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 15. ožujka 1989. (SL C 96, 17.4.1989., str. 99.), potvrđeno 27. listopada 1999., Zajedničko stajalište Vijeća od 9. listopada 2000. (SL C 344, 1.12.2000., str. 23.) i Odluka Europskog parlamenta od 15. veljače 2001.

⁽⁴⁾ SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 95/26/EZ (SL L 168, 18.7.1995., str. 7.).

⁽⁵⁾ Direktiva Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja te o izmjeni direktiva 73/239/EEZ i 88/357/EEZ (Treća direktiva o neživotnom osiguranju) (SL L 228, 11.8.1992., str. 1.).

⁽⁶⁾ SL L 63, 13.3.1979., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 95/26/EZ.

⁽⁷⁾ Direktiva Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno životno osiguranje i o izmjeni Direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ (Treća Direktiva o životnom osiguranju) (SL L 360, 9.12.1992., str. 1.).

⁽⁸⁾ SL L 160, 30.6.2000., str. 1.

- (5) Ova se Direktiva treba odnositi na postupke likvidacije bez obzira na to jesu li pokrenuti zbog insolventnosti ili ne i bez obzira na to jesu li redovni ili prisilni. Treba se primjenjivati na sveukupne postupke definirane zakonodavstvom matične države članice u skladu s člankom 9., a koji uključuju unovčenje imovine društva za osiguranje i raspodjelu sredstava od unovčenja. Postupci likvidacije koji nisu pokrenuti zbog insolventnosti, a kod kojih plaćanje potraživanja iz osiguranja uključuje redosljed prioriteta u skladu s člankom 10. također trebaju spadati u područje primjene ove Direktive. Kod potraživanja zaposlenika društva za osiguranje koji proizlaze iz ugovora o radu i radnog odnosa treba postojati mogućnost prijenosa na nacionalni jamstveni sustav za plaće; na takva prenesena potraživanja treba se primjenjivati postupak utvrđen pravom matične države članice (*lex concursus*) u skladu s načelima ove Direktive. Odredbe ove Direktive trebaju se na odgovarajući način primjenjivati na različite slučajeve postupka likvidacije.
- (6) Donošenje reorganizacijskih mjera ne isključuje pokretanje postupka likvidacije. Postupak likvidacije može se pokrenuti u slučajevima kad reorganizacijske mjere nisu bile donesene ili nakon donošenja reorganizacijskih mjera, a može se zaključiti nagodbom ili drugim sličnim mjerama, uključujući reorganizacijske mjere.
- (7) U skladu s postojećim načelima insolventnosti, definicija podružnice treba uzeti u obzir činjenicu da samo društvo za osiguranje ima pravnu osobnost. Zakonodavstvo matične države članice treba kod likvidacije društva za osiguranje odrediti način na koji je nužno postupati s imovinom i obvezama neovisnih osoba koje imaju trajno ovlaštenje djelovati u svojstvu opunomoćenika društva za osiguranje.
- (8) Potrebno je razlikovati tijela nadležna za reorganizacijske mjere i postupke likvidacije i nadzorna tijela društava za osiguranje. Nadležna tijela mogu biti upravna ili sudska tijela, ovisno o zakonodavstvu dotične države članice. Cilj ove Direktive nije usklađenje nacionalnog zakonodavstva u pogledu raspodjele nadležnosti između tih tijela.
- (9) Cilj ove Direktive nije usklađenje nacionalnog zakonodavstva u pogledu reorganizacijskih mjera i postupaka likvidacije, već joj je cilj osigurati uzajamno priznavanje reorganizacijskih mjera i zakonodavstva o likvidaciji koje su države članice donijele u pogledu društava za osiguranje, kao i potrebnu suradnju. Uzajamno priznavanje ostvaruje se u ovoj Direktivi kroz načela jedinstva, univerzalnosti, usklađenosti, publiciteta, jednakog postupanja i zaštite vjerovnika u osiguranju.
- (10) Samo nadležna tijela matične države članice trebaju biti ovlaštena za donošenje odluka o postupku likvidacije društava za osiguranje (načelo jedinstva). Taj postupak treba proizvesti učinke u cijeloj Zajednici i trebaju ga priznati sve države članice. Kao opće pravilo, u postupku likvidacije trebalo bi uzeti u obzir svu imovinu i obveze društva za osiguranje (načelo univerzalnosti).
- (11) Pravo matične države članice trebalo bi regulirati odluku o likvidaciji društva za osiguranje, sam postupak likvidacije i njegove materijalne i procesne učinke na dotične osobe i pravne odnose, osim kad ova Direktiva predviđa drukčije. Stoga bi se svi uvjeti za pokretanje, provedbu i završetak postupka likvidacije općenito trebali regulirati pravom matične države članice. Kako bi se olakšala primjena ove Direktive, ona bi trebala sadržavati neiscrpan popis područja za koja je posebno mjerodavno zakonodavstvo matične države članice.
- (12) Nadzorna tijela matične države članice i svih drugih država članica potrebno je po hitnom postupku obavijestiti o pokretanju postupaka likvidacije (načelo usklađenosti).
- (13) Od primarnog je značaja da osiguranici, ugovaratelji osiguranja, korisnici osiguranja i svaka oštećena osoba s pravom izravnog postupanja protiv društva za osiguranje na temelju potraživanja proizašlog iz poslova osiguranja budu zaštićeni u postupku likvidacije. Ta zaštita ne bi trebala uključivati potraživanja koja ne proizlaze iz obveza po ugovoru o osiguranju ili poslova osiguranja, nego iz građanskopravne odgovornosti koju je uzrokovao opunomoćenik tijekom pregovora, a za što prema zakonu primjenjivom na ugovor o osiguranju ili poslove osiguranja opunomoćenik sam nije odgovoran po dotičnom ugovoru ili poslovima osiguranja. Kako bi ostvarile taj cilj, države članice trebale bi osigurati posebno postupanje prema vjerovnicima u osiguranju prema jednoj od dvije metode predviđene ovom Direktivom. Države članice mogu po izboru potraživanjima iz osiguranja dati apsolutnu prednost u odnosu na svako drugo potraživanje u pogledu naplate iz imovine za pokriće tehničkih pričuva ili im mogu dati poseban status u pogledu naplate iz cjelokupne imovine društva

- za osiguranje, pri čemu prednost u odnosu na ta potraživanja smiju imati samo potraživanja za isplatu plaća, socijalno osiguranje, poreze i potraživanja osigurana stvarnim pravom. Ni jedna od te dvije metode predviđene ovom Direktivom ne sprječava državu članicu da utvrdi razlike u statusu između različitih kategorija potraživanja iz osiguranja.
- (14) Ova bi Direktiva trebala osigurati odgovarajuću ravnotežu između zaštite vjerovnika u osiguranju i ostalih povlašćenih vjerovnika koji su zaštićeni zakonodavstvom države članice, a ne usklađivati različite sustave povlašćenih vjerovnika koji postoje u državama članicama.
- (15) Dvije metode koje se mogu izabrati za postupanje s potraživanjima iz osiguranja smatraju se u biti istovjetnima. Prva metoda osigurava korištenje imovine za pokriće tehničkih pričuva za plaćanje potraživanja iz osiguranja, a druga metoda osigurava potraživanjima iz osiguranja status vjerovnika koji dopušta ne samo naplatu iz imovine za pokriće tehničkih pričuva, već iz cjelokupne imovine društva za osiguranje.
- (16) Države članice koje radi zaštite vjerovnika u osiguranju odaberu metodu prema kojoj potraživanjima iz osiguranja daju apsolutnu prednost u pogledu naplate iz imovine za pokriće tehničkih pričuva trebale bi zahtijevati od svojih društava za osiguranje da uspostave i ažuriraju poseban registar takve imovine. Takav je registar koristan instrument za iskazivanje imovine koja služi za plaćanje takvih potraživanja.
- (17) Kako bi se učvrstila istovjetnost obiju metoda postupanja s potraživanjima iz osiguranja, ovom bi Direktivom trebalo obvezati države članice koje primjenjuju metodu iz članka 10. stavka 1. točke b da od svakog društva za osiguranje zahtijevaju da potraživanja koja prema toj metodi mogu imati prednost u odnosu na potraživanja iz osiguranja i koja su zabilježena u financijskim izvještajima društva za osiguranje u svakom trenutku i neovisno o eventualnoj likvidaciji budu pokrivena imovinom koja se na temelju važećih direktiva o osiguranju smije upotrijebiti za pokriće tehničkih pričuva.
- (18) Matična država članica trebala bi moći predvidjeti da se kod prijenosa prava vjerovnika u osiguranju na jamstveni sustav uspostavljen u dotičnoj matičnoj državi članici na potraživanja iz tog sustava ne primjenjuje postupanje s potraživanjima iz osiguranja prema ovoj Direktivi.
- (19) Pokretanje postupka likvidacije trebalo bi uključivati oduzimanje odobrenja za rad društva za osiguranje, ako to odobrenje nije već ranije oduzeto.
- (20) Odluka o pokretanju postupka likvidacije, koji u skladu s načelom univerzalnosti može proizvesti učinke u cijeloj Zajednici, treba u Zajednici imati odgovarajući publicitet. Kako bi se zaštitile zainteresirane strane, odluku bi trebalo objaviti u skladu s odredbama matične države članice i u *Službenom listu Europskih zajednica*, a osim toga i na druge načine koje utvrde nadzorna tijela ostalih država članica na svojim državnim područjima. Povrh objavljivanja odluke, poznati vjerovnici koji imaju boravište na području Zajednice trebaju biti pojedinačno obaviješteni o odluci, a ta bi obavijest treba sadržavati barem one elemente koji su navedeni u ovoj Direktivi. Likvidatori isto tako moraju redovito obavještavati vjerovnike o napretku postupka likvidacije.
- (21) Vjerovnici bi trebali imati pravo u postupku likvidacije prijaviti svoja potraživanja ili dostaviti pismene primjedbe. S potraživanjima vjerovnika koji imaju boravište u državi članici koja nije matična država članica treba postupati na isti način kao i s istovjetnim potraživanjima u matičnoj državi članici bez pravljenja razlike prema nacionalnosti ili boravištu (načelo jednakog postupanja).
- (22) Prema ovoj Direktivi na reorganizacijske mjere koje je donijelo nadležno tijelo države članice trebaju se primjenjivati načela slična, *mutatis mutandis*, načelima predviđenim za postupak likvidacije. Objavljivanje tih reorganizacijskih mjera treba se ograničiti na slučaj u kojem strane koje nisu samo društvo za osiguranje mogu u matičnoj državi članici uložiti žalbu. Kad reorganizacijske mjere utječu isključivo na prava dioničara, članova ili zaposlenika društva za osiguranje u jednom od tih svojstava, nadležna tijela trebaju odrediti način na koji se dotične strane obavješćuju u skladu s relevantnim zakonodavstvom.
- (23) Ova Direktiva predviđa usklađena pravila za određivanje prava koje se primjenjuje na reorganizacijske mjere i postupke likvidacije društava za osiguranje. Cilj ove Direktive nije utvrditi pravila međunarodnog privatnog prava kojima se određuje pravo primjenjivo na ugovore i ostale pravne odnose. Ovoj Direktivi posebno nije cilj određivati kojim se propisima regulira postojanje ugovora, prava i obveza ugovornih stranaka i procjena dugova.
- (24) Od općeg pravila ove Direktive, prema kojem se reorganizacijske mjere i postupci likvidacije reguliraju pravom matične države članice, potrebno je utvrditi nekoliko iznimaka kako bi se zaštitila legitimna očekivanja i

pravna sigurnost određenih transakcija u državama članicama koje nisu matične države članice. Te iznimke trebaju se odnositi na učinke takvih reorganizacijskih mjera ili postupaka likvidacije na određene ugovore i prava, stvarna prava trećih osoba, pridržaj prava vlasništva, prijeboj, uređena tržišta, štetne pravne radnje, treće osobe u svojstvu kupaca i parnice pred sudom.

- (25) Iznimka iz članka 19., koja se odnosi na učinke reorganizacijskih mjera i postupaka likvidacije na određene ugovore i prava, treba biti ograničena na učinke koji su tamo navedeni i ne smije se odnositi na druga pitanja u vezi sa reorganizacijskim mjerama i postupcima likvidacije kao što su prijava, provjera i prihvat potraživanja povezanih s takvim ugovorima i pravima te utvrđivanje njihova statusa, a što treba regulirati zakonodavstvo matične države članice.
- (26) Za učinke reorganizacijskih mjera i postupaka likvidacije na parnicu pred sudom u vezi s imovinom ili pravom koje je društvu za osiguranje oduzeto treba iznimno biti mjerodavno pravo države članice u kojoj se vodi parnica, a ne pravo matične države članice. Na učinke tih mjera i postupaka na pojedinačne ovršne radnje koje proizlaze iz tih parnica treba se u skladu s općim pravilom ove Direktive primijeniti zakonodavstvo matične države članice.
- (27) Sve osobe od kojih se zatraži da prime ili proslijede podatke u okviru postupaka izvještavanja predviđenih ovom Direktivom podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne na način kako je to utvrđeno člankom 16. Direktive 92/49/EEZ i člankom 15. Direktive 92/96/EEZ, s iznimkom sudskih tijela na koje se primjenjuje odgovarajuće nacionalno zakonodavstvo.
- (28) Isključivo za potrebe primjene odredbi ove Direktive na reorganizacijske mjere i postupke likvidacije koji se odnose na podružnice na području Zajednice društava za osiguranje čija se središnja uprava nalazi u trećoj zemlji, matična država članica treba se definirati kao država članica u kojoj se nalazi podružnica, a nadzorna tijela i nadležna tijela kao tijela te države članice.
- (29) Kad društvo za osiguranje čija se središnja uprava nalazi izvan Zajednice ima podružnice u više država članica, kod primjene ove Direktive svaka se podružnica tretira kao neovisno društvo. U tom slučaju nadležna tijela, nadzorna tijela, upravitelji i likvidatori trebaju nastojati koordinirati svoje radnje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Područje primjene

- Ova se Direktiva primjenjuje na reorganizacijske mjere i postupke likvidacije koji se odnose na društva za osiguranje.
- Ova se Direktiva također primjenjuje u skladu s člankom 30. na reorganizacijske mjere i postupke likvidacije koji se odnose na podružnice na području Zajednice društava za osiguranje sa središnjom upravom izvan Zajednice.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

- „društvo za osiguranje” znači društvo koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 73/239/EEZ ili člankom 6. Direktive 79/267/EEZ;
- „podružnica” znači svaka trajna prisutnost društva za osiguranje na državnom području države članice koja nije matična država članica, koja obavlja poslove osiguranja;
- „reorganizacijske mjere” znači mjere koje uključuju intervenciju upravnih ili sudskih tijela čiji je cilj očuvati ili obnoviti financijski položaj društva za osiguranje i koje utječu na postojeća prava uključenih strana s iznimkom samog društva za osiguranje, uključujući između ostalog mjere koje dopuštaju obustavu plaćanja, obustavu ovršnih radnji ili smanjenje potraživanja;
- „postupci likvidacije” znači sveukupni postupci koji uključuju novčenje imovine društva za osiguranje i raspodjelu sredstava među vjerovnicima, dioničarima odnosno članovima na odgovarajući način, što nužno uključuje intervenciju upravnih ili sudskih tijela države članice, a tu se ubrajaju i sveukupni postupci koji se zaključuju nagodbom ili sličnom mjerom; pri tome je nevažno jesu li postupci pokrenuti zbog insolventnosti ili ne i bez obzira na to jesu li redovni ili prisilni;

- (e) „matična država članica” znači država članica u kojoj je društvo za osiguranje dobilo odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 73/239/EEZ ili člankom 6. Direktive 79/267/EEZ;
- (f) „država članica domaćin” znači država članica koja nije matična država članica, a u kojoj društvo za osiguranje ima podružnicu;
- (g) „nadležna tijela” znači upravna ili sudska tijela država članica nadležna za reorganizacijske mjere ili postupke likvidacije;
- (h) „nadzorna tijela” znači nadležna tijela u smislu članka 1. točke (k) Direktive 92/49/EEZ i članka 1. točke (l) Direktive 92/96/EEZ;
- (i) „upravitelj” znači osoba ili tijelo koje su imenovala nadležna tijela u svrhu provedbe reorganizacijskih mjera;
- (j) „likvidator” znači osoba ili tijelo koje su nadležna tijela ili u danom slučaju upravni organi društva za osiguranje imenovali u svrhu provedbe postupka likvidacije;
- (k) „potraživanja iz osiguranja” znači svaki iznos koji društvo za osiguranje duguje osiguranicima, ugovarateljima osiguranja, korisnicima osiguranja ili bilo kojoj oštećenoj osobi s pravom izravnog postupanja protiv društva za osiguranje, a koji proizlazi iz ugovora o osiguranju ili poslova predviđenih člankom 1. stavcima 2. i 3. Direktive 79/267/EEZ u okviru poslova izravnog osiguranja, uključujući iznose koji su izdvojeni za gore navedene osobe kad su pojedini elementi dugovanja još nepoznati. Premije koje društvo za osiguranje duguje zato što takav ugovor o osiguranju ili posao u skladu s pravom koje se primjenjuje na te ugovore ili poslove nije zaključen ili je otkazan prije pokretanja postupka likvidacije također se smatraju potraživanjima iz osiguranja.

GLAVA II.

REORGANIZACIJSKE MJERE

Članak 3.

Područje primjene

Ova se glava odnosi na reorganizacijske mjere navedene u članku 2. točki (c).

Članak 4.

Donošenje reorganizacijskih mjera – mjerodavno pravo

1. Samo nadležna tijela matične države članice imaju pravo donijeti odluku o reorganizacijskim mjerama u vezi s društvom za osiguranje, uključujući njegove podružnice u drugim državama članicama. Reorganizacijske mjere ne isključuju mogućnost pokretanja postupka likvidacije od strane matične države članice.

2. Reorganizacijske mjere provode se prema zakonima, propisima i postupcima koji se primjenjuju u matičnoj državi članici, osim kad je člancima 19. do 26. predviđeno drukčije.

3. Reorganizacijske mjere imaju neograničen učinak u cijeloj Zajednici u skladu sa zakonodavstvom matične države članice bez ikakvih daljnjih formalnosti, a također i protiv trećih osoba u drugim državama članicama, čak i ako prema zakonodavstvu tih drugih država članica takve reorganizacijske mjere nisu predviđene ili njihova provedba ovisi o uvjetima koji nisu ispunjeni.

4. Reorganizacijske mjere na snazi su u cijeloj Zajednici nakon stupanja na snagu u državi članici u kojoj su donesene.

Članak 5.

Izvjestavanje nadzornih tijela

Nadležna tijela matične države članice po hitnom postupku obavješćuju nadzorna tijela matične države članice o svojoj odluci u vezi sa reorganizacijskim mjerama, po mogućnosti prije usvajanja mjera, a ako to nije moguće, odmah nakon toga. Nadzorna tijela matične države članice po hitnom postupku obavješćuju nadzorna tijela svih drugih država članica o odluci da se donesu reorganizacijske mjere, kao i o eventualnim konkretnim učincima tih mjera.

Članak 6.

Objavljanje

1. Kad je u matičnoj državi članici moguća žalba protiv neke reorganizacijske mjere, nadležna tijela matične države članice, upravitelj ili za to ovlaštena osoba u matičnoj državi članici objavljuje svoju odluku o reorganizacijskim mjerama u skladu s postupkom objavljivanja predviđenim u matičnoj državi

članici i osim toga, što je prije moguće, u *Službenom listu Europskih zajednica* objavljuje izvadak iz isprave kojom se nalažu reorganizacijske mjere. Nadzorna tijela svih drugih država članica koja su obaviještena o odluci o reorganizacijskim mjerama u skladu s člankom 5. mogu osigurati objavljivanje te odluke na svom državnom području na način koji smatraju prikladnim.

2. U objavi predviđenoj u stavku 1. također se navodi nadležno tijelo matične države članice, mjerodavno pravo kako je predviđeno u članku 4. stavku 2. i eventualno imenovani upravitelj. Objavljivanje se vrši na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice u kojoj se objavljuje obavijest.

3. Reorganizacijske mjere primjenjuju se bez obzira na odredbe o objavljivanju navedene u stavcima 1. i 2. i imaju neograničen učinak u odnosu na vjerovnike, osim u slučaju da nadležno tijelo matične države članice ili pravo te države ne predviđaju drukčije.

4. Kad reorganizacijske mjere utječu isključivo na prava dioničara, članova ili zaposlenika društva za osiguranje u jednom od tih svojstava, ovaj se članak ne primjenjuje osim u slučaju da pravo koje je mjerodavno za te reorganizacijske mjere ne predviđa drukčije. Nadležna tijela određuju način na koji način zainteresirane strane na koje utječu te reorganizacijske mjere moraju biti obaviještene u skladu s odgovarajućim zakonodavstvom.

Članak 7.

Obavijest poznatim vjerovnicima – pravo na prijavu potraživanja

1. Kad zakonodavstvo matične države članice nalaže da se potraživanje prijavi kako bi se priznalo ili predviđa obvezno priopćenje reorganizacijskih mjera vjerovnicima koji imaju uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu u toj državi, nadležna tijela matične države članice ili upravitelj također obavješćuju one vjerovnike koji imaju uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu u drugoj državi članici, a u skladu s postupcima utvrđenim u članku 15. i članku 17. stavku 1.

2. Kad zakonodavstvo matične države članice predviđa pravo vjerovnika koji imaju uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu u toj državi da prijave potraživanja ili dostave primjedbe u vezi sa svojim potraživanjima, vjerovnici koji imaju uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu u drugoj državi članici imaju isto pravo prijave potraživanja ili dostavljanja primjedbi u skladu s načinima utvrđenim u članku 16. i članku 17. stavku 2.

GLAVA III.

POSTUPAK LIKVIDACIJE

Članak 8.

Pokretanje postupka likvidacije – obavijest nadzornim tijelima

1. Samo nadležna tijela matične države članice imaju pravo donijeti odluku o pokretanju postupka likvidacije društva za osiguranje, uključujući njegove podružnice u drugim državama članicama. Ta se odluka može donijeti u slučajevima kad reorganizacijske mjere nisu bile donesene ili nakon donošenja reorganizacijskih mjera.

2. Odluka donesena u skladu sa zakonodavstvom matične države članice o pokretanju postupka likvidacije društva za osiguranje, uključujući njegove podružnice u drugim državama članicama, priznaje se bez daljnjih formalnosti na državnom području svih drugih država članica i tamo je na snazi čim stupi na snagu odluka u državi članici u kojoj je postupak pokrenut.

3. Nadzorna tijela matične države članice obavješćuju se po hitnom postupku o odluci o pokretanju postupka likvidacije, ako je moguće prije pokretanja postupka, a ako to nije moguće, odmah nakon toga. Nadzorna tijela matične države članice po hitnom postupku obavješćuju nadzorna tijela svih drugih država članica o odluci o pokretanju postupka likvidacije, kao i o eventualnim konkretnim učincima tog postupka.

Članak 9.

Mjerodavno pravo

1. Odluka o pokretanju postupka likvidacije društva za osiguranje, postupak likvidacije i njegovi učinci uređeni su zakonima i drugim propisima koji se primjenjuju u matičnoj državi članici društva za osiguranje, osim kad je člancima 19. do 26. predviđeno drukčije.

2. Pravom matične države članice posebno se određuje:

(a) imovina koja čini dio likvidacijske mase i postupanje s imovinom stečenom od strane društva za osiguranje ili prenesenom na društvo za osiguranje nakon pokretanja postupka likvidacije;

(b) ovlaštenja društva za osiguranje i likvidatora;

(c) uvjeti za učinkovitost prijeboga;

- (d) učinci postupka likvidacije na tekuće ugovore društva za osiguranje;
- (e) učinci postupka likvidacije na postupke koji su pokrenuli pojedini vjerovnici, s iznimkom parnica pred sudom kako je predviđeno člankom 26.;
- (f) koja se potraživanja trebaju prijaviti u odnosu na likvidacijsku masu društva za osiguranje i kako se postupa s potraživanjima podnesenim nakon pokretanja postupka likvidacije;
- (g) pravila koja se primjenjuju na prijavu, provjeru i prihvrat potraživanja;
- (h) pravila koja se primjenjuju na raspodjelu sredstava od unovčenja imovine, utvrđivanje statusa potraživanja i prava vjerovnika koji su djelomično zadovoljeni nakon pokretanja postupka likvidacije na temelju stvarnog prava ili prijebijem;
- (i) uvjeti i učinci završetka postupka likvidacije, napose nagodbom;
- (j) prava vjerovnika nakon završetka postupka likvidacije;
- (k) tko snosi troškove i izdatke nastale tijekom postupka likvidacije;
- (l) pravila o ništetnosti, ništavosti ili neizvršivosti pravnih radnji koje su štetne za sve vjerovnike.

Članak 10.

Postupanje s potraživanjima iz osiguranja

1. Države članice osiguravaju da potraživanja iz osiguranja imaju prednost u odnosu na druga potraživanja prema društvu za osiguranje u skladu s jednom od sljedeće dvije ili objema metodama:
 - (a) potraživanja iz osiguranja imaju u pogledu naplate iz imovine za pokriće tehničke pričuve apsolutnu prednost u odnosu na sva druga potraživanja prema društvu za osiguranje;
 - (b) potraživanja iz osiguranja imaju u pogledu naplate iz cjelokupne imovine društva za osiguranje prednost u odnosu na sva druga potraživanja prema društvu za osiguranje, pri čemu su jedine moguće iznimke:
 - i. potraživanja zaposlenika koji proizlaze iz ugovora o radu i radnog odnosa;

- ii. porezna potraživanja javnih tijela;
- iii. potraživanja sustava socijalnog osiguranja;
- iv. potraživanja osigurana stvarnim pravom koja se odnose na imovinu.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice mogu predvidjeti da sveukupni ili djelomični izdaci koji proizlaze iz postupka likvidacije u smislu njihova nacionalnog zakonodavstva imaju prednost u odnosu na potraživanja iz osiguranja.

3. Države članice koje su izabrale metodu predviđenu u stavku 1. točki (a) zahtijevaju da društva za osiguranje uspostave i ažuriraju poseban registar u skladu s odredbama navedenim u Prilogu.

Članak 11.

Prijenos na jamstveni sustav

Matična država članica može predvidjeti da se kod prijenosa prava vjerovnika u osiguranju na jamstveni sustav uspostavljen u toj državi članici na potraživanja iz tog sustava ne primjenjuju odredbe članka 10. stavka 1.

Članak 12.

Pokriće povlaštenih potraživanja imovinom

Odstupajući od odredaba članka 18. Direktive 73/239/EEZ i članka 21. Direktive 79/267/EEZ, države članice koje primjenjuju metodu navedenu u članku 10. stavku 1. točki (b) ove Direktive zahtijevaju od svakog društva za osiguranje da potraživanja koja mogu imati prednost u odnosu na potraživanja iz osiguranja u skladu s člankom 10. stavkom 1. točkom (b) i koja su zabilježena u financijskim izvještajima društva za osiguranje u svakom trenutku i neovisno o eventualnoj likvidaciji budu pokrivena imovinom navedenom u članku 21. Direktive 92/49/EEZ i članku 21. Direktive 92/96/EEZ.

Članak 13.

Oduzimanje odobrenja za rad

1. Kad se donosi odluka o pokretanju postupka likvidacije društva za osiguranje, odobrenje društva za osiguranje oduzima se u skladu s postupkom utvrđenim člankom 22. Direktive 73/239/EEZ i člankom 26. Direktive 79/267/EEZ, osim ako je ono potrebno u svrhu stavka 2. i ako nije već ranije oduzeto.
2. Oduzimanje odobrenja za rad u skladu sa stavkom 1. ne sprječava likvidatora ili drugu osobu imenovanu od strane

nadležnog tijela da obavlja neke poslove društva za osiguranje ako je to potrebno ili prikladno za potrebe likvidacije. Matična država članica može predvidjeti da se ti poslovi obavljaju uz suglasnost i pod nadzorom nadzornih tijela matične države članice.

Članak 14.

Objavljivanje

1. Nadležno tijelo, likvidator ili osoba imenovana u tu svrhu od strane nadležnog tijela objavljuje odluku o pokretanju postupka likvidacije u skladu s postupkom objavljivanja predviđenim u matičnoj državi članici, a također objavljuje izvadak iz odluke o likvidaciji u *Službenom listu Europskih zajednica*. Nadzorna tijela svih drugih država članica koja su obaviještena o odluci o pokretanju postupka likvidacije u skladu s člankom 8. stavkom 3. mogu osigurati objavljivanje te odluke na svom državnom području na način koji smatraju prikladnim.

2. U objavi odluke o pokretanju postupka likvidacije predviđenoj u stavku 1. također se navodi nadležno tijelo matične države članice, mjerodavno pravo i imenovani likvidator. Objava je na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice u kojoj se objavljuje obavijest.

Članak 15.

Obavijest poznatim vjerovnicima

1. Kad se pokrene postupak likvidacije, nadležna tijela matične države članice, likvidator ili neka druga osoba imenovana u tu svrhu od strane nadležnih tijela bez odlaganja o tome pojedinačno pismenim putem obavješćuju svakog poznatog vjerovnika koji ima uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu u drugoj državi članici.

2. Obavijest iz stavka 1. posebno navodi vremenske rokove, kazne utvrđene u vezi s navedenim vremenskim rokovima, tijelo ili tijelo vlasti ovlašteno za zaprimanje prijave potraživanja ili primjedbi u vezi s potraživanjima i druge utvrđene mjere. U obavijesti se također navodi trebaju li vjerovnici čija su potraživanja povlaštena ili osigurana stvarnim pravom prijaviti svoja potraživanja. Kod potraživanja iz osiguranja u obavijesti se nadalje navode opći učinci postupka likvidacije na ugovore o osiguranju, a naročito datum od kad ugovori o osiguranju ili poslovi osiguranja prestaju imati pravne učinke te prava i obveze osiguranika u vezi s dotičnim ugovorom odnosno poslovima.

Članak 16.

Pravo na prijavu potraživanja

1. Svaki vjerovnik koji ima uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu u državi članici koja nije matična država

članica, uključujući javna tijela u državama članicama, ima pravo prijaviti potraživanja ili dostaviti pismene primjedbe u vezi s potraživanjima.

2. Potraživanja svih vjerovnika koji imaju uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu u državi članici koja nije matična država članica, uključujući gore spomenuta tijela, tretiraju se na isti način i odobrava im se isti status kao i istovrsnim potraživanjima koja mogu prijaviti vjerovnici s boravištem, prebivalištem ili središnjom upravom u matičnoj državi članici.

3. Osim u slučajevima kad pravo matične države članice dopušta drukčije, vjerovnik dostavlja kopije eventualne dokazne dokumentacije i navodi vrstu potraživanja, datum njegova nastanka i iznos, poziva li se u vezi s potraživanjem na prednost, osiguranje stvarnim pravom ili pridržaj prava vlasništva i koja je imovina predmet njegova jamstva. Nije potrebno navoditi prednost koja je odobrena potraživanjima iz osiguranja na temelju članka 10.

Članak 17.

Jezici i obrazac

1. Informacije u obavijesti iz članka 15. dostavljaju se na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika matične države članice. U tu se svrhu koristiti obrazac s naslovom „Poziv na prijavu potraživanja; potrebno je pridržavati se vremenskih rokova”, ili kad pravo matične države članice predviđa mogućnost dostavljanja primjedbi u vezi s potraživanjima „Poziv na dostavu primjedbi u vezi s potraživanjima; potrebno je pridržavati se vremenskih rokova”, i to na svim službenim jezicima Europske unije.

Međutim, kad poznati vjerovnik ima potraživanje od osiguranja, informacije u obavijesti iz članka 15. dostavljaju se na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice u kojoj vjerovnik ima uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu.

2. Svaki vjerovnik koji ima uobičajeno boravište, prebivalište ili središnju upravu u državi članici koja nije matična država članica može prijaviti potraživanje ili dostaviti primjedbe u vezi sa svojim potraživanjem na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika te druge države članice. Međutim, u tom slučaju prijava njegova potraživanja ili dostavljene primjedbe u vezi s njegovim potraživanjem nose naslov „Prijava potraživanja” odnosno „Dostava primjedbi u vezi s potraživanjima” na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika matične države članice.

Članak 18.**Redovito obavješćivanje vjerovnika**

1. Likvidatori redovito obavješćuju vjerovnike na prikladan način, a naročito u vezi s napretkom postupka likvidacije.

2. Nadzorna tijela država članica mogu od nadzornih tijela matične države članice zatražiti informacije o tijeku postupka likvidacije.

GLAVA IV.

ZAJEDNIČKE ODREDBE ZA REORGANIZACIJSKE MJERE I POSTUPAK LIKVIDACIJE**Članak 19.****Učinci na određene ugovore i prava**

Odstupajući od odredaba članaka 4. i 9., na učinke uvođenja reorganizacijskih mjera odnosno pokretanja postupka likvidacije na niže navedene ugovore i prava primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) za ugovore o radu i radne odnose mjerodavno je isključivo pravo države članice koje se primjenjuje na ugovor o radu odnosno radni odnos;

(b) za ugovor kojim se daje pravo uporabe ili stjecanja nepokretne imovine mjerodavno je isključivo pravo države članice na čijem se državnom području nalazi nepokretna imovina;

(c) za prava društva za osiguranje u pogledu nepokretne imovine, broda ili zrakoplova koji podliježu upisu u javni registar mjerodavno je pravo države članice pod čijom se nadležnosti vodi registar.

Članak 20.**Stvarna prava trećih osoba**

1. Uvođenje reorganizacijskih mjera odnosno pokretanje postupka likvidacije ne utječe na stvarna prava vjerovnika ili trećih osoba u pogledu materijalne ili nematerijalne, pokretne ili nepokretne imovine – kako određenog dijela imovine tako i skupine neodređenih dijelova imovine čiji se sastav povremeno mijenja – koja pripada društvu za osiguranje i koja se nalazi na području druge države članice u trenutku uvođenja dotičnih mjera ili pokretanja dotičnih postupaka.

2. Prava iz stavka 1. napose su:

(a) pravo na neposredno ili posredno unovčenje imovine i na ostvarenje namirenja iz prihoda ili iz sredstava od te imovine, posebno na temelju založnog prava ili hipoteke;

(b) isključivo pravo na naplatu potraživanja, posebno na temelju založnog prava u pogledu potraživanja ili na temelju ustupanja potraživanja u vidu jamstva;

(c) pravo na povrat imovine od svakog tko posjeduje ili koristi imovinu protivno volji osobe koja na to ima pravo;

(d) stvarno pravo na profitabilno korištenje imovine.

3. Pravo koje je zavedeno u javnom registru i izvršivo u odnosu na treće osobe, a prema kojem se može ishoditi stvarno pravo u smislu stavka 1., smatra se stvarnim pravom.

4. Stavak 1. ne isključuje zahtijevanje ništivosti, ništivosti ili neizvršivosti pravnih radnji iz članka 9. stavka 2. točke (l).

Članak 21.**Pridržaj prava vlasništva**

1. Uvođenje reorganizacijskih mjera odnosno pokretanje postupka likvidacije društva za osiguranje koje kupuje neku imovinu ne utječe na pravo prodavatelja utemeljeno na pridržaju prava vlasništva kad se u trenutku uvođenja tih mjera odnosno pokretanja tog postupka imovina nalazi na području države članice koja nije država u kojoj su uvedene te mjere odnosno pokrenut taj postupak.

2. Uvođenje reorganizacijskih mjera odnosno pokretanje postupka likvidacije društva za osiguranje koje prodaje neku imovinu ne predstavlja, a nakon što je imovina već isporučena, osnovu za opoziv ili raskid prodaje niti sprječava kupca u stjecanju prava vlasništva kad se u trenutku uvođenja tih mjera ili pokretanja tog postupka prodana imovina nalazi na području države članice koja nije država u kojoj su uvedene te mjere ili pokrenut taj postupak.

3. Stavak 1. ne isključuje zahtijevanje ništivosti, ništivosti ili neizvršivosti pravnih radnji iz članka 9. stavaka 2. točke (l).

Članak 22.**Prijeboj**

1. Uvođenje reorganizacijskih mjera ili pokretanje postupka likvidacije ne utječe na pravo vjerovnika da zahtijeva prijeboj svojih potraživanja s potraživanjima društva za osiguranje kad je takav prijeboj dopušten prema pravu koje se primjenjuje na potraživanje društva za osiguranje.

2. Stavak 1. ne isključuje zahtijevanje ništetnosti, ništavosti ili neizvršivosti pravnih radnji iz članka 9. stavka 2. točke (l).

Članak 23.**Uređena tržišta**

1. Ne dovodeći u pitanje članak 20., za učinke reorganizacijskih mjera odnosno pokretanja postupka likvidacije na prava i obveze sudionika na uređenom tržištu mjerodavno je isključivo pravo koje se primjenjuje na to tržište.

2. Stavak 1. ne isključuje zahtijevanje ništetnosti, ništavosti ili neizvršivosti pravnih radnji iz članka 9. stavka 2. točke (l) kod plaćanja ili transakcija prema pravu koje se primjenjuje na to tržište.

Članak 24.**Štetne pravne radnje**

Članak 9. stavak 2. točka (l) ne primjenjuje se kad osoba koja je stekla korist pravnom radnjom koja je štetna za sve vjerovnike predoči dokaz:

- (a) da dotična pravna radnja podliježe pravu države članice koja nije matična država članica; i
- (b) da se ta pravna radnja u dotičnom slučaju ni na koji način prema tom pravu ne može osporiti.

Članak 25.**Zaštita trećih osoba u svojstvu kupaca**

Kad na temelju pravne radnje zaključene nakon uvođenja reorganizacijskih mjera odnosno pokretanja postupka likvidacije društvo za osiguranje za određenu naknadu raspolaže:

- (a) nepokretnom imovinom;
- (b) brodom ili zrakoplovom koji podliježe upisu u javni registar; ili
- (c) prenosivim ili drugim vrijednosnim papirima čije postojanje ili prijenos pretpostavlja upis u registar ili račun propisan zakonom ili koji su pohranjeni u središnji depozitarni sustav koji podliježe pravu države članice;

valjanost te radnje ravna se prema pravu države članice na čijem se području nalazi nepokretna imovina odnosno pod čijom se nadležnosti vodi registar, račun ili sustav pohranjivanja.

Članak 26.**Parnice pred sudom**

Za učinke reorganizacijskih mjera odnosno postupka likvidacije na parnice pred sudom u vezi s imovinom ili pravom koje je društvu za osiguranje oduzeto mjerodavno je isključivo pravo države članice u kojoj se parnica vodi.

Članak 27.**Upravitelji i likvidatori**

1. Imenovanje upravitelja ili likvidatora dokazuje se ovjerenom kopijom originalne odluke kojom je on imenovan ili nekom drugom potvrdom izdanom od strane nadležnih tijela matične države članice.

Može se zahtijevati prijevod na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice na čijem području upravitelj ili likvidator želi djelovati. Ne zahtijeva se verifikacija ili neka druga slična formalnost.

2. Upravitelji i likvidatori imaju pravo na državnom području svih država članica koristiti sve one ovlasti koje imaju pravo koristiti na području matične države članice. Mogu se imenovati osobe koje pomažu odnosno, ovisno o slučaju, zastupaju upravitelje i likvidatore prema pravu matične države članice, a u sklopu reorganizacijskih mjera ili postupka likvidacije, posebno u državama članicama domaćinima, a naročito radi pomoći u svladavanju eventualnih poteškoća na koje mogu naići vjerovnici u državi članici domaćinu.

3. U korištenju svojih ovlasti prema zakonodavstvu matične države članice upravitelj ili likvidator pridržavaju se zakona država članica na čijem području žele djelovati, a posebno u

pogledu postupka za unovčenje imovine i obavješćivanje zaposlenika. Te ovlasti ne smiju uključivati primjenu sile niti pravo donošenja odluke u sudskim postupcima ili sporovima.

Članak 28.

Upis u javni registar

1. Upravitelj, likvidator ili neko drugo tijelo ili osoba koja je uredno ovlaštena u matičnoj državi članici može zahtijevati da se reorganizacijske mjere ili odluka o pokretanju postupka likvidacije upiše u zemljišne knjige, trgovački registar i svaki drugi javni registar koji se vodi u ostalim državama članicama.

Međutim, ako država članica propisuje obvezatan upis, tijelo ili osoba iz stavka 1. poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se upis izvršio.

2. Troškovi upisa smatraju se troškovima i izdacima postupka.

Članak 29.

Poslovna tajna

Sve osobe od kojih se zatraži da prime ili odaju podatke u okviru postupaka izvještavanja predviđenih člancima 5., 8. i 30. podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne na način kako je to utvrđeno člankom 16. Direktive 92/49/EEZ i člankom 15. Direktive 92/96/EEZ, s iznimkom sudskih tijela na koje se primjenjuju postojeće nacionalne odredbe.

Članak 30.

Podružnice društava za osiguranje iz trećih zemalja

1. Neovisno o definicijama utvrđenim člankom 2. točkama (e), (f) i (g), a za potrebe primjene odredbi ove Direktive na reorganizacijske mjere i postupak likvidacije koji se odnose na podružnicu u državi članici društva za osiguranje čija se središnja uprava nalazi izvan Zajednice:

(a) „matična država članica” znači država članica u kojoj je podružnica dobila odobrenje za rad u skladu s člankom 23. Direktive 73/239/EEZ i člankom 27. Direktive 79/267/EEZ; a

(b) „nadzorna tijela” i „nadležna tijela” znači ona tijela države članice u kojoj je podružnica dobila odobrenje za rad.

2. Kad društvo za osiguranje čija se središnja uprava nalazi izvan Zajednice ima podružnice u više država članica, kod primjene ove Direktive svaka se podružnica tretira kao neovisno društvo. Nadležna tijela i nadzorna tijela tih država članica nastoje koordinirati svoje radnje. Svi upravitelji ili likvidatori isto tako nastoje koordinirati svoje radnje.

Članak 31.

Provedba ove Direktive

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 20. travnja 2003. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kad države članice donose te propise, ti propisi prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Nacionalne odredbe koje se donesu u sklopu primjene ove Direktive primjenjuju se samo na reorganizacijske mjere koje su uvedene odnosno postupke likvidacije koji su pokrenuti nakon datuma navedenog u stavku 1. Za reorganizacijske mjere koje su uvedene odnosno postupke likvidacije koji su pokrenuti prije tog datuma i nadalje je mjerodavno pravo koje je za njih bilo mjerodavno u trenutku uvođenja mjera odnosno pokretanja postupka.

3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredbi nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 32.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 33.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. ožujka 2001.

Za Europski parlament

Predsjednica

N. FONTAINE

Za Vijeće

Predsjednik

A. LINDH

PRILOG

POSEBNI REGISTAR IZ ČLANKA 10. STAVKA 3.

1. Svako društvo za osiguranje mora u svojoj središnjoj upravi voditi poseban registar imovine koja služi za pokriće tehničkih pričuva izračunatih i uložениh u skladu s propisima matične države članice.
 2. Kad društvo za osiguranje obavlja poslove i neživotnog i životnog osiguranja, ono mora u svojoj središnjoj upravi voditi zasebne registre za svaki od tih poslova. Međutim, kad država članica ovlasti društvo za osiguranje za obavljanje poslova životnog osiguranja i pokrivanje rizika navedenih pod točkama 1. i 2. Priloga A Direktivi 73/239/EEZ, ona može predvidjeti da to društvo za osiguranje mora voditi jedan registar za sve svoje poslove.
 3. Ukupna vrijednost upisane imovine, vrednovane u skladu s propisima koji se primjenjuju u matičnoj državi članici, ni u kojem trenutku ne smije biti manja od vrijednosti tehničkih pričuva.
 4. Kad je neka imovina koja je unesena u registar opterećena stvarnim pravom u korist vjerovnika ili treće osobe, s posljedicom da dio vrijednosti imovine nije raspoloživ u svrhu pokrivanja obveza, ta se činjenica upisuje u registar, a iznos koji nije raspoloživ ne uključuje se u ukupnu vrijednost navedenu pod točkom 3.
 5. Kad je imovina koja je upotrijebljena za pokriće tehničkih pričuva opterećena stvarnim pravom u korist vjerovnika ili treće osobe a da uvjeti pod točkom 4. nisu ispunjeni, ili kad takva imovina podliježe pridržaju prava vlasništva u korist vjerovnika ili treće osobe ili kad vjerovnik ima pravo zahtijevati prijeboj svog potraživanja s potraživanjem društva za osiguranje, postupanje s tom imovinom u slučaju likvidacije društva za osiguranje u pogledu metode predviđene člankom 10. stavkom 1. točkom (a) određuje se zakonodavstvom matične države članice, osim kad se na tu imovinu primjenjuju članci 20., 21. ili 22.
 6. Sastav imovine koja je u trenutku pokretanja postupka likvidacije upisana u registar u skladu s točkama 1. do 5. ne smije se mijenjati nakon toga, niti se, s iznimkom korekcija čisto administrativnih pogrešaka, smije vršiti ikakva izmjena bez odobrenja nadležnih tijela.
 7. Neovisno o točki 6. likvidatori moraju navedenoj imovini dodati njezine prinose i neto premije primljene u vezi s dotičnom vrstom posla u razdoblju između pokretanja postupka likvidacije i trenutka plaćanja potraživanja iz osiguranja ili do izvršenja prijenosa portfelja.
 8. Ako su sredstva od unovčenja imovine manja od njezine procijenjene vrijednosti u registru, likvidatori moraju to obrazložiti pred nadležnim tijelima matične države članice.
 9. Nadzorna tijela država članica moraju poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurala punu primjenu odredbi ovog Priloga od strane društava za osiguranje.
-

32004D0010

L 3/36

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

7.1.2004.

ODLUKA KOMISIJE**od 5. studenoga 2003.****o osnivanju Europskog odbora za bankarstvo****(Tekst značajan za EGP)**

(2004/10/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

budući da:

- (1) U lipnju 2001. Komisija je donijela Odluke 2001/527/EZ ⁽¹⁾ i 2001/528/EZ ⁽²⁾ kojima se osnivaju Odbor europskih regulatora za vrijednosne papire, odnosno Europski odbor za vrijednosne papire.
- (2) U Rezolucijama od 5. veljače i 21. studenoga 2002., Europski je parlament podržao pristup na četiri razine koji se zagovara u konačnom izvješću Odbora mudrih o reguliranju europskih tržišta vrijednosnih papira i poziva da se određeni aspekti tog pristupa prošire na bankarski i osiguravajući sektor koji podliježe jasnoj obvezi Vijeća da se provedu reforme da bi se zajamčila odgovarajuća institucionalna ravnoteža.
- (3) Vijeće je 3. prosinca 2002. pozvalo Komisiju da provede te dogovore u područjima bankarstva i osiguranja te strukovnih mirovina i da se u što skorijem roku osnuju novi odbori u savjetodavnom svojstvu u vezi s tim područjima.
- (4) Direktivom 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ⁽³⁾ osnovan je Savjetodavni odbor za bankarstvo da bi savjetovao Komisiju u vezi s razvojem zakonodavstva i pomogao Komisiji pri izvršenju njezinih provedbenih ovlasti u području bankarstva.
- (5) Komisija je predložila Direktivu o izmjeni, između ostalog, Direktive 2000/12/EZ, Direktive Vijeća 93/6/EEZ od 15. ožujka 1993. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ⁽⁴⁾, Direktive 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita ⁽⁵⁾ i Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i

93/22/EEZ i Direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ da bi se stavile izvan snage savjetodavne funkcije Savjetodavnog odbora za bankarstvo.

- (6) Ta izmjena zahtijeva odgovarajuće i istodobno osnivanje nove savjetodavne skupine za savjetovanje Komisije u vezi s razvojem bankarskog zakonodavstva Zajednice pod nazivom „Europski odbor za bankarstvo”.
- (7) Da bi se izbjeglo udvostručavanje, Odluka treba stupiti na snagu istodobno kad i bilo koja direktiva o stavljanju izvan snage isključivo savjetodavne funkcije Savjetodavnog odbora za bankarstvo.
- (8) Kada Europski odbor za bankarstvo pruža savjet o odredbama koje su primjenjive na kreditne institucije i investicijska društva, njegov sastav treba biti takav da osigura da se uzme u obzir gledište investicijskih društava.
- (9) Osnivanje Europskog odbora za bankarstvo ne treba isključivati druge oblike suradnje između različitih tijela uključenih u reguliranje i nadzor kreditnih institucija, posebno u okviru Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo osnovanog Odlukom Komisije 2004/5/EZ ⁽⁷⁾,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Ovime se osniva savjetodavna skupina za bankarske djelatnosti u Zajednici, pod nazivom „Europski odbor za bankarstvo”, dalje u tekstu „Odbor”.

Članak 2.

Odbor savjetuje Komisiju, na zahtjev Komisije, o pitanjima politike koja se odnose na bankarske djelatnosti i o prijedlozima Komisije u tom području.

Članak 3.

Odbor je sastavljen od visokih predstavnika država članica. Odborom predsjedava predstavnik Komisije.

⁽¹⁾ SL L 191, 13.7.2001., str. 43.

⁽²⁾ SL L 191, 13.7.2001., str. 45.

⁽³⁾ SL L 126, 26.5.2000., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 141, 11.6.1993., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 135, 31.5.1994., str. 28.

⁽⁶⁾ SL L 35, 11.2.2003., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 3, 7.1.2004., str. 28.

Predsjednik Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo osnovanog Odlukom Komisije 2004/5/EZ sudjeluje na sastancima Odbora kao promatrač. Europska središnja banka zastupljena je kao promatrač.

Komisija može pozvati stručnjake i promatrače da prisustvuju sastancima.

Tajništvo osigurava Komisija.

Članak 4.

Odbor donosi svoj poslovnik. Odbor se sastaje u redovitim razmacima i kada to zahtijevaju okolnosti. Komisija može sazvati žurni sastanak ako smatra da to zahtijevaju okolnosti.

Članak 5.

Ova Odluka stupa na snagu na dan stupanja na snagu direktive o ukidanju isključivo savjetodavnih funkcija Savjetodavnog odbora za bankarstvo.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. studenoga 2003.

Za Komisiju
Frederik BOLKESTEIN
Član Komisije

32004D0332

14.4.2004.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 105/39

ODLUKA KOMISIJE**od 2. travnja 2004.****o primjeni Direktive Vijeća 72/166/EEZ u odnosu na provjere osiguranja od odgovornosti za upotrebu motornih vozila***(priopćeno pod brojem dokumenta C(2004) 1235)***(Tekst značajan za EGP)**

(2004/332/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući o obzir Direktivu Vijeća 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. o usklađivanju zakonodavstava država članica o osiguranju od odgovornosti za upotrebu motornih vozila i o provedbi obveze osiguranja od takve odgovornosti⁽¹⁾, a posebno njezin članak 7. stavak 3,

budući da:

- (1) Odnosi između nacionalnih osiguravateljskih ureda (dalje u tekstu: uredi) država članica, i onih u Hrvatskoj, Cipru, Češkoj Republici, Mađarskoj, Islandu, Norveškoj, Slovačkoj, Sloveniji i Švicarskoj su uređeni multilateralim sporazumom od 30. svibnja 2002. (dalje u tekstu: Sporazum);
- (2) Sporazum je bio priložen odluci Komisije 2003/564/EZ od 28. srpnja 2003. o primjeni Direktive Vijeća 72/166/EEZ u odnosu na provjere osiguranja od odgovornosti za upotrebu motornih vozila⁽²⁾ koja je zahtijevala od svake države članice da ne obavlja provjeru osiguranja od odgovornosti za vozila koja su normalno registrirana u drugoj državi članici ili na državnom području Hrvatske, Cipra, Češke Republike, Mađarske, Islanda, Norveške, Slovačke, Slovenije i Švicarske i koja podliježu Sporazumu.
- (3) 1. studenoga 2003. uredi država članica i uredi Hrvatske, Cipra, Češke Republike, Estonije, Mađarske, Islanda, Latvije, Litve, Malte, Norveške, Poljske, Slovačke, Slovenije i Švicarske, potpisali su dodatak br. 1 Sporazumu, kojim je Sporazum proširen tako da uključuje urede Estonije, Latvije, Litve, Malte i Poljske. Dodatak sadrži praktične

aranžmane za ukidanje provjera osiguranja vozila normalno registriranih na državnom području potonjih zemalja.

- (4) Stoga su ispunjeni svi uvjeti za ukidanje provjere osiguranja od odgovornosti za upotrebu motornih vozila u skladu s Direktivom 72/166/EEC između država članica i Estonije, Latvije, Litve, Malte i Poljske,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Od 30. travnja 2004. države članice prestaju obavljati provjere osiguranja od odgovornosti za vozila koja su normalno registrirana na državnom području Estonije, Latvije, Litve, Malte i Poljske, koje podliježu Dodatku br. 1 od 1. studenoga 2003. Multilateralnom sporazumu između nacionalnih osiguravateljskih ureda država članica Europskog gospodarskog prostora i drugih pridruženih država.

Članak 2.

Države članice odmah obavješćuju Komisiju o mjerama za primjenu ove Odluke.

Članak 3.

Ova je Oduka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. travnja 2004.

Za Komisiju
Frederik BOLKESTEIN
Član Komisije

⁽¹⁾ SL L 103, 25.1972., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 84/5/EEZ (SL L 8, 11.1.1984., str. 17.).

⁽²⁾ SL L 192, 31.7.2003., str. 23.

32007D0475

10.7.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 180/5

ODLUKA KOMISIJE

od 25. lipnja 2007.

o kompatibilnosti mjera koje poduzima Italija sukladno članku 3.a stavku 1. Direktive Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja s propisima Zajednice

(2007/475/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

(3) Komisija je prilikom svog razmatranja uzela u obzir raspoložive podatke o talijanskom medijskom prostoru.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

(4) Popis događaja od velike važnosti za društvo koji su uključeni u talijanske mjere sastavljen je na jasan i transparentan način.

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 3.a stavak 2.,

(5) Komisija je sa zadovoljstvom utvrdila da događaji navedeni u talijanskim mjerama ispunjavaju najmanje dva od sljedećih kriterija za koje se smatra da su pouzdani pokazatelji važnosti događaja za društvo: i. poseban opći odjek u državi članici, a ne samo važnost onima koji inače prate predmetni sport ili aktivnost; ii. općenito priznata, izrazita kulturna važnost koju tom događaju pridaje stanovništvo države članice, posebno kao katalizator kulturnog identiteta; iii. sudjelovanje državne reprezentacije u predmetnom natjecanju ili turniru od međunarodne važnosti; i iv. činjenica da se događaj tradicionalno emitira na besplatnoj televiziji i privlači veliki dio televizijskoga gledateljstva.

uzimajući u obzir mišljenje Odbora osnovanog sukladno članku 23.a Direktive 89/552/EEZ,

budući da:

(1) Italija je dopisom od 10. svibnja 1999. obavijestila Komisiju o mjerama koje je poduzela 9. ožujka 1999. sukladno članku 3.a stavku 1. Direktive 89/552/EEZ.

(2) Komisija je u roku od tri mjeseca nakon primitka te obavijesti provjerila jesu li predmetne mjere u skladu s propisima Zajednice, posebno u pogledu razmjernosti mjera i transparentnosti nacionalnog postupka za savjetovanje.

(6) Znanat broj događaja navedenih u talijanskim mjerama, uključujući ljetne i zimske Olimpijske igre, utakmice Svjetskog prvenstva u nogometu i Europskog prvenstva u nogometu u kojima sudjeluje talijanska nacionalna reprezentacija, kao i finalne utakmice tih turnira, spadaju u kategoriju događaja koji se tradicionalno smatraju događajima od velike važnosti za društvo, kako je izričito navedeno u uvodnoj odredbi 18. Direktive 97/36/EZ. Ti događaji u cijelosti imaju poseban opći odjek u Italiji, budući da su posebno popularni među općim stanovništvom, a ne samo među onima koji obično prate sportske događaje. Štoviše, oni su od opće-prihvaćene izrazite kulturne važnosti za talijansko stanovništvo, s obzirom na njihov važan doprinos međusobnom razumijevanju među ljudima i važnost sporta za talijansko društvo u cjelini i za nacionalni ponos, budući da pružaju priliku najboljim talijanskim sportašima i sportašicama da uspiju na tim najvažnijim međunarodnim natjecanjima.

⁽¹⁾ SL L 298, 17.10.1989., str. 23. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 97/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 202, 30.7.1997., str. 60.).

- (7) Ostali navedeni nogometni događaji imaju poseban opći odjek u Italiji te su od općeprihvaćene izrazite kulturne važnosti za talijansko stanovništvo, s obzirom na važnost nogometa za talijansko društvo u cjelini i za nacionalni ponos, budući da pružaju priliku talijanskim ekipama da uspiju na vrhunskim nogometnim utakmicama koje privlače međunarodnu pozornost.
- (8) Biciklistička utrka Giro d'Italia ima poseban opći odjek u Italiji te općepriзнatu izrazitu kulturnu važnost kao katalizator nacionalnog kulturnog identiteta, ne samo zbog svoje važnosti kao vrhunski sportski događaj, već i kao prigoda za promicanje države Italije.
- (9) Poseban opći odjek u Italiji te općepriзнata izrazita kulturna važnost Velike nagrade Italije u Formuli 1 za talijansko stanovništvo rezultat je velikog uspjeha talijanskih automobila na utrkama Formule 1.
- (10) Festival talijanske glazbe u San Remu ima poseban opći odjek u Italiji te općepriзнatu izrazitu kulturnu važnost za talijanski kulturni identitet kao događaj „popularne kulture” koji je dio talijanske kulturne tradicije.
- (11) Iz razloga velikog javnog interesa za osiguranjem pristupa široke javnosti emitiranju događaja od velike važnosti za društvo, talijanske mjere čine se razmjernima i može ih se smatrati opravdanim odstupanjem od temeljne slobode pružanja usluga iz Ugovora o EZ-u.
- (12) Talijanske mjere su u skladu s pravilima EZ-a o tržišnom natjecanju jer se definicija televizijskih kuća koje ispunjavaju uvjete za emitiranje navedenih događaja temelji na objektivnim kriterijima koji omogućuju stvarno i potencijalno tržišno natjecanje za stjecanje prava na emitiranje tih događaja. Usto, broj navedenih događaja nije toliko nerazmjernan da bi krivulja tržišnog natjecanja ukazivala na pad tržišta besplatne televizije i pretplatničke televizije.
- (13) Nakon što je Komisija ostale države članice obavijestila o talijanskim mjerama i nakon savjetovanja s Odborom osnovanim sukladno članku 23.a Direktive 89/552/EEZ, glavni direktor za obrazovanje i kulturu je dopisom od 5. srpnja 1999. obavijestio Italiju da Europska komisija nema namjere uložiti prigovor na izvještene mjere.
- (14) Komisija je 7. rujna 1999. obaviještena o izmjeni talijanskih mjera. Tom izmjenom nisu izvršene nikakve promjene navedenih događaja.
- (15) Talijanske mjere su objavljene u seriji „C” *Službenog lista Europskih zajednica* ⁽¹⁾ sukladno članku 3.a stavku 2. Direktive 89/552/EEZ. Ispravak te objave kasnije je objavljen u seriji „C” *Službenog lista Europskih zajednica* ⁽²⁾.
- (16) Iz presude prvostupanjskog suda u predmetu T-33/01, Infront WM protiv Komisije, proizlazi da izjava o tome da su mjere koje su poduzete u skladu s člankom 3.a stavkom 1. Direktive 89/552/EEZ u skladu s propisima Zajednice, predstavlja odluku u smislu članka 249. Ugovora o EZ-u koju stoga Komisija mora prihvatiti. Sukladno tome, ovom Odlukom je potrebno izjaviti da su mjere o kojima je izvijestila Italija u skladu s propisima Zajednice. Te je mjere, kako su utvrđene u Prilogu ovoj Odluci, potrebno objaviti u Službenom listu sukladno članku 3.a stavku 2. Direktive 89/552/EEZ,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Mjere poduzete u skladu s člankom 3.a stavkom 1. Direktive 89/552/EEZ o kojima je Italija 10. svibnja 1999. obavijestila Komisiju, u obliku kako su objavljene u *Službenom listu Europskih zajednica* C 277 od 30. rujna 1999. (ispravak u *Službenom listu Europskih zajednica* C 208 od 26. srpnja 2001.), u skladu su s propisima Zajednice.

Članak 2.

Mjere, kako su utvrđene u Prilogu ovoj Odluci, objavljuju se u Službenom listu sukladno članku 3.a stavku 2. Direktive 89/552/EEZ.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. lipnja 2007.

Za Komisiju
Viviane REDING
Članica Komisije

⁽¹⁾ SL L 277, 30.9.1999., str. 3.

⁽²⁾ SL L 208, 26.7.2001., str. 27.

PRILOG

Objava u skladu s člankom 3.a stavkom 2. Direktive Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja

Mjere koje je poduzela Italija i koje se objavljuju sukladno članku 3.a stavku 2. Direktive 89/552/EEZ navedene su u sljedećim izvadcima iz Odluke br. 8/1999 tijela za komunikacije od 9. ožujka 1999., kako je izmijenjena Odlukom br. 172/1999 istog tijela od 28. srpnja 1999.:

„Članak 1.

1. Ova Odluka odnosi se na televizijsko emitiranje događaja koji se smatraju događajima od velike važnosti za društvo.
2. „Događaj od velike važnosti za društvo” znači sportski ili nesportski događaj koji ispunjava barem dva od sljedeća četiri kriterija:
 - (a) za događajem i njegovim ishodom vlada poseban i široko rasprostranjeni interes u Italiji, a za njega su zainteresirane i osobe koje obično ne gledaju takvu vrstu događaja na televiziji;
 - (b) događaj je opće prepoznat od široke javnosti, ima posebnu kulturnu važnost i jača talijanski kulturni identitet;
 - (c) na događaju sudjeluje nacionalna reprezentacija u određenoj sportskoj disciplini na velikom međunarodnom turniru;
 - (d) događaj se tradicionalno emitira na besplatnoj televiziji te uživa visok postotak gledanosti u Italiji.

Članak 2.

1. Tijelo je sastavilo sljedeći popis događaja za koje se smatra da su od velike važnosti za društvo i koje televizijske kuće u Italiji ne smiju prenositi ekskluzivno i u kodiranom obliku, kako bi ih veliki dio (više od 90 %) talijanske javnosti mogao pratiti na besplatnoj televiziji bez dodatnih troškova za kupovinu dodatne opreme:
 - (a) ljetne i zimske Olimpijske igre;
 - (b) finale Svjetskog prvenstva u nogometu i sve utakmice u kojima sudjeluje talijanska nacionalna reprezentacija;
 - (c) finalna utakmica Europskog prvenstva u nogometu i sve utakmice u kojima sudjeluje talijanska nacionalna reprezentacija;
 - (d) sve domaće i inozemne utakmice na službenim natjecanjima u kojima sudjeluje talijanska nacionalna reprezentacija;
 - (e) finale i polufinala Lige prvaka i Kupa UEFA-e, ako u njima sudjeluje talijanska ekipa;
 - (f) biciklističko natjecanje Giro d'Italia;
 - (g) Velika nagrada Italije u Formuli 1;
 - (h) festival talijanske glazbe u San Remu.
2. Događaji iz gornje točke 1. podtočki (b) i (c) moraju se izravno pratiti u cijelosti. Što se tiče ostalih događaja, u vezi s njima televizijske kuće slobodno odlučuju o rješenjima za nekodirani prijenos.”

32009L0044

10.6.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 146/37

DIREKTIVA 2009/44/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 6. svibnja 2009.****o izmjeni Direktive 98/26/EZ o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira i Direktive 2002/47/EZ o ugovorima o financijskom kolateralu s obzirom na povezane sustave i kreditna potraživanja****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ utvrđuje se režim kojim se domaćim i stranim sudionicima u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira jamči konačnost naloga za prijenos i saldiranje te utuživost kolaterala.
- (2) U Izvješću Komisije o ocjeni Direktive o konačnosti namire 98/26/EZ od 7. travnja 2006. zaključuje se da Direktiva 98/26/EZ općenito funkcionira dobro. U izvješću se ističe da u području platnih sustava i sustava za namiru vrijednosnih papira u tijeku mogu biti značajne promjene te se utvrđuje da je potrebno pojasniti i pojednostavniti Direktivu 98/26/EZ.
- (3) Glavna se promjena odnosi na povećani broj veza među sustavima koji su u trenutku izrade Direktive 98/26/EZ postojali gotovo isključivo na nacionalnoj osnovi i neovisno o drugim sustavima. Ova je promjena posljedica Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata ⁽⁵⁾ i Europskoga kodeksa dobre prakse za prijeboj i namiru. Radi prilagodbe tim kretanjima potrebno je pojasniti pojam interoperativnog sustava i odgovornost upravitelja sustava.

(4) Direktivom 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ utvrđuje se jedinstveni pravni okvir Zajednice za prekogranično korištenje financijskih kolaterala te se tako ukida većina formalnih zahtjeva koji su tradicionalno vrijedili za ugovore o kolateralima.

(5) Europska središnja banka od 1. siječnja 2007. odlučila je uvesti kreditna potraživanja kao prihvatljivu vrstu kolaterala za kreditne poslove u Eurosustavu. Radi jačanja gospodarskog učinka korištenja kreditnih potraživanja Europska središnja banka preporučila je proširenje područja primjene Direktive 2002/47/EZ. Ovo se pitanje razmatralo u Izvješću Komisije o ocjeni Direktive o financijskom kolateralu (2002/47/EZ) od 20. prosinca 2006. te je podržano mišljenje Europske središnje banke. Korištenjem kreditnih potraživanja povećava se skup dostupnih kolaterala. Nadalje, daljnja usklađivanja u području platnih sustava i sustava namire vrijednosnih papira dodatno bi doprinijela stvaranju jednakih uvjeta za kreditne institucije u svim državama članicama. Kada bi se korištenje kreditnih potraživanja kao kolaterala dodatno olakšalo, od toga bi koristili imali i potrošači i dužnici budući da bi upotreba kreditnih potraživanja kao kolaterala u konačnici mogla dovesti do intenzivnijeg tržišnog natjecanja i bolje dostupnosti kredita.

(6) Radi olakšavanja korištenja kreditnih potraživanja važno je ukinuti ili zabraniti upravne propise poput obveza obavješćivanja i registracije kojima bi se onemogućilo ustupanje kreditnih potraživanja. Isto tako, da se ne bi ugrozio položaj primatelja kolaterala, dužnici bi se trebali moći pravovaljano odreći svojih prava na prijeboj prema vjerovnicima. Jednako načelo također bi se trebalo primijeniti na potrebu uvođenja mogućnosti da dužnik odstupi od odredbi o čuvanju bankovne tajne jer u suprotnom primatelj kolaterala možda neće imati dovoljno podataka za valjanu procjenu vrijednosti predmetnih kreditnih potraživanja. Te odredbe ne smiju dovesti u pitanje Direktivu 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ SL C 216, 23.8.2008., str. 1.

⁽²⁾ Mišljenje od 3. prosinca 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 18. prosinca 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 27. travnja 2009.

⁽⁴⁾ SL L 166, 11.6.1998., str. 45.

⁽⁵⁾ SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 168, 27.6.2002., str. 43.

⁽⁷⁾ SL L 133, 22.5.2008., str. 66.

- (7) Države članice nisu iskoristile mogućnost predviđenu člankom 4. stavkom 3. Direktive 2002/47/EZ da izuzmu pravo primatelja kolaterala na prisvajanje. Ista se odredba stoga treba brisati.
- (8) Direktive 98/26/EZ i 2002/47/EZ bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti.
- (9) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljem zakonodavstvu ⁽¹⁾ države članice potiču se da za sebe i u interesu Zajednice izrade i objave vlastite tablice koje u što je moguće većoj mjeri prikazuju korelaciju između ove Direktive i mjera za prenošenje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 98/26/EZ

Direktiva 98/26/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Briše se uvodna izjava 8.
2. Umeće se sljedeća uvodna izjava:

„(14.a) budući da nadležni državni organi i nadzorna tijela trebaju osigurati da upravitelji sustava koji čine interoperativne sustave, koliko je to moguće, dogovore zajednička pravila o trenutku ulaza u interoperativne sustave. Nadležni državni organi i nadzorna tijela trebaju osigurati da pravila o trenutku ulaza u interoperativni sustav budu međusobno usklađena koliko je to moguće i neophodno da bi se izbjegla pravna neizvjesnost u slučaju neispunavanja obveza u jednom od uključenih sustava.”

3. Umeće se sljedeća uvodna izjava:

„(22.a) u slučaju interoperativnih sustava nepostojanje međusobne usklađenosti o tome koja se pravila primjenjuju na trenutak ulaza i neopozivosti može sudionike u jednom sustavu ili čak samog upravitelja sustava izložiti učinku prelijevanja neispunjenja obveza iz drugog sustava. Radi ograničavanja sistemskog rizika poželjno je osigurati da upravitelji interoperativnih sustava međusobno usklađuju pravila o trenutku ulaza i neopozivosti u sustavima kojima upravljaju.”

4. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki (a) izraz „europskom novčanom jedinicom” zamjenjuje se riječju „eurom”;

(b) u točki (c) druga se alineja zamjenjuje sljedećim:

„— poslovanjem središnjih banaka država članica ili Europske središnje banke u njihovoj funkciji središnjih banaka.”

5. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) mijenja se kako slijedi:

i. prva se alineja zamjenjuje sljedećim:

„— među tri ili više sudionika – ne uključujući upravitelja tog sustava, mogućeg posrednika za namire, moguću glavnu stranku, moguću klirinšku kuću, mogućeg posrednog sudionika – sa zajedničkim pravilima i standardiziranim sporazumima o prijeboju, sa ili bez glavne stranke, ili o izvršenju naloga za prijenos među sudionicima;”

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Sporazum sklopljen među interoperativnim sustavima ne čini sustav.”;

(b) u točki (b), prva i druga alineja zamjenjuju se sljedećim:

„— kreditnu instituciju kako je definirana u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (preinaka) (*), uključujući institucije navedene u članku 2. te Direktive,

— investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata (**), osim institucija iz njezinog članka 2. stavka 1.,

(*) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

(**) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.”;

(c) točka (f) mijenja se kako slijedi:

i. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„(f) ‚sudionik’ znači institucija, glavna stranka, posrednik za namire, klirinška kuća ili upravitelj sustava.”;

⁽¹⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

ii. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Država članica može odlučiti da se za potrebe ove Direktive neizravni sudionik može smatrati sudionikom kada je to opravdano na temelju sistemskog rizika. Kada se neizravni sudionik smatra sudionikom na temelju sistemskog rizika, to ne ograničava odgovornost sudionika preko kojeg neizravni sudionik sustavu prosljeđuje naloge za prijenos.”;

(d) točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) ‚neizravni sudionik‘ znači institucija, glavna stranka, posrednik za namire, klirinška kuća ili upravitelj sustava u ugovornom odnosu sa sudionikom u sustavu koji izvršava naloge za prijenos, što posrednom sudioniku omogućuje prosljeđivanje naloga kroz sustav pod uvjetom da je upravitelju sustava neizravni sudionik poznat.”;

(e) točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) ‚vrijednosni papiri‘ znači svi instrumenti iz odjeljka C Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ.”;

(f) u točki (i) prva se alineja zamjenjuje sljedećim:

„— svaku uputu sudionika da se primatelju na raspolaganje stavi određen iznos novca knjiženjem na računima kreditne institucije, središnje banke, glavne stranke ili posrednika za namire ili svaku uputu iz koje proizlazi preuzimanje ili ispunjenje obveze plaćanja kako je definirana pravilima sustava, ili”;

(g) točka (l) zamjenjuje se sljedećim:

„(l) ‚račun namire‘ znači račun kod središnje banke, posrednika za namire ili glavne stranke koji se koristi za držanje sredstava ili vrijednosnih papira te za namiru transakcija među sudionicima u sustavu.”;

(h) točka (m) zamjenjuje se sljedećim:

„(m) ‚založni vrijednosni papiri‘ znači sva imovina koja se može unovčiti uključujući, bez ograničenja, financijske kolaterale iz članka 1. stavka 4. točke (a) Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o ugovorima o financijskom kolateralu (*) koja je pribavljena na temelju zaloga (uključujući i novac pribavljen na temelju zaloga), povratnom kupnjom ili sličnim sporazumom, ili na drugi način, a za potrebe zaštite prava

i obveza koji mogu nastati u vezi sa sustavom, ili je pribavljena središnjim bankama država članica ili Europskoj središnjoj banci;

(*) SL L 168, 27.6.2002., str. 43.”;

(i) dodaju se sljedeće točke:

„(n) ‚radni dan‘ uključuje i dnevne i noćne namire te obuhvaća sve događaje koji se dese tijekom poslovnog ciklusa sustava;

(o) ‚interoperativni sustavi‘ znači jedan ili više sustava čiji su upravitelji međusobno sklopili sporazum koji obuhvaća izvršenje naloga za prijenos među sustavima;

(p) ‚upravitelj sustava‘ znači subjekt ili subjekti koji su pravno odgovorni za rad sustava. Upravitelj sustava također može biti posrednik za namire, glavna stranka ili klirinška kuća.”

6. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nalozi za prijenos i saldiranje valjani su i obvezujući za treće osobe čak i u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad sudionikom pod uvjetom da su nalozi za prijenos u sustav ušli prije trenutka otvaranja stečajnog postupka kako je definiran u članku 6. stavku 1. Ovo se primjenjuje čak i u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad sudionikom (u dotičnom sustavu ili u interoperativnom sustavu) ili upraviteljem interoperativnog sustava koji nije sudionik.

Kada nalozi za prijenos u sustav uđu nakon trenutka otvaranja stečajnog postupka i izvrše se na radni dan, kako je definiran pravilima sustava, tijekom kojeg dolazi do otvaranja takvog postupka, nalozi za prijenos su valjani i obvezujući za treće osobe samo ako upravitelj sustava može dokazati da u trenutku u kojem su dotični nalozi za prijenos postali neopozivi, nije znao niti je mogao znati za otvaranje takvog postupka.”;

(b) dodaje se sljedeća točka:

„4. U slučaju interoperativnih sustava, svaki sustav vlastitim pravilima utvrđuje trenutak ulaza u svoj sustav tako da, koliko je to moguće, osigura da pravila svih dotičnih interoperativnih sustava u ovom smislu budu međusobno usklađena. Osim ako nije izričito propisano pravilima svih uključenih interoperativnih sustava, na pravila jednog sustava o trenutku ulaza u sustav ne mogu utjecati pravila drugog sustava s kojim je interoperativan.”

7. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Države članice mogu propisati da otvaranje stečajnog postupka nad sudionikom ili upraviteljem interoperativnog sustava nije prepreka za korištenje raspoloživih sredstava ili vrijednosnih papira na računu za namiru tog sudionika za ispunjenje njegovih obveza u sustavu ili u nekom interoperativnom sustavu na radni dan koji je dan otvaranja stečajnog postupka. Države članice također mogu predvidjeti da se takav sudionikov kredit povezan sa sustavom koristi uz raspoložive, postojeće založne vrijednosne papire za ispunjenje obveza tog sudionika u sustavu ili u nekom interoperativnom sustavu.”

8. U članku 5. dodaje se sljedeći stavak:

„U slučaju interoperativnih sustava, svaki sustav svojim pravilima utvrđuje trenutak neopozivosti tako da, koliko je to moguće, osigura da pravila svih dotičnih interoperativnih sustava u ovom smislu budu međusobno usklađena. Osim ako se pravilima svih interoperativnih sustava izričito ne odredi drukčije, na pravila o trenutku neopozivosti jednog sustava neće utjecati pravila drugih sustava s kojima je taj sustav interoperativan.”

9. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Stečajni postupak nema retroaktivne učinke na prava i obveze sudionika koje proizlaze iz ili su u vezi s njegovim sudjelovanjem u sustavu prije trenutka otvaranja postupka kako je definiran u članku 5. stavku 1. Ovo se između ostalog primjenjuje na prava i obveze sudionika u interoperativnom sustavu ili upravitelja interoperativnog sustava koji nije sudionik.”

10. Članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

1. Na prava upravitelja sustava ili sudionika na založne vrijednosne papire pribavljene u vezi sa sustavom ili interoperativnim sustavom te prava središnjih banaka država članica ili Europske središnje banke na pribavljene založne vrijednosne papire ne utječe otvaranje stečajnog postupka nad:

- (a) sudionikom (dotičnog sustava ili nekog interoperativnog sustava);
- (b) upraviteljem interoperativnog sustava koji nije sudionik;

(c) osobom koja je druga ugovorna strana u odnosu sa središnjim bankama država članica ili Europskom središnjom bankom; ili

(d) bilo kojom trećom osobom koja je pribavila založne vrijednosne papire.

Takvi se založni vrijednosni papiri mogu koristiti u svrhu ostvarenja prava radi kojih su pribavljeni.

2. Kada su vrijednosni papiri uključujući i prava na vrijednosne papire dani kao založni vrijednosni papiri sudionicima, upraviteljima sustava, središnjim bankama država članica ili Europskoj središnjoj banci kako je navedeno u stavku 1., a njihovo je pravo (ili pravo bilo kojeg punomoćnika, posrednika ili treće osobe koji ih zastupaju) na vrijednosne papire valjano upisano u registru, na računu ili u središnjem repozitoriju koji se nalazi u državi članici, na prava tih subjekata kao imatelja založnih vrijednosnih papira primjenjuje se pravo te države članice.”

11. Članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

1. Države članice navode sustave i upravitelje sustava koji se trebaju obuhvatiti ovom Direktivom i prijavljuju ih Komisiji te obavješćuju Komisiju o nadležnim tijelima koja su odabrali u skladu s člankom 6. stavkom 2.

Upravitelj sustava državi članici navodi čije se pravo primjenjuje te navodi sudionike sustava uključujući i eventualne posredne sudionike i promjene u vezi s istima.

Uz navode iz drugog podstavka, države članice za sustave koji su u njihovoj nadležnosti mogu uvesti nadzor i obveze odobravanja.

Sve osobe s opravdanim interesom na njihov zahtjev institucija izvještava o sustavima u kojima sudjeluje te daje informacije o glavnim pravilima kojima se uređuje rad tog sustava.

2. Sustavi koji su nastali prije stupanja na snagu nacionalnih uredbi za provedbu Direktive 2009/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o izmjeni Direktive 98/26/EZ o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira i Direktive 2002/47/EZ o ugovorima o financijskom kolateralu s obzirom na povezane sustave i kreditna potraživanja (*) za potrebe ove Direktive i dalje postoje.

Nalog za prijenos koji u sustav uđe prije stupanja na snagu nacionalnih odredbi za provedbu Direktive 2009/44/EZ, ali se namiri poslije toga, za potrebe ove Direktive smatra se nalogom za prijenos.

(*) SL L 146, 10.6.2009., str. 37.”

Članak 2.

Izmjene Direktive 2002/47/EZ

Direktiva 2002/47/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Uvodna izjava 9. zamjenjuje se sljedećim:

„(9) Radi ograničavanja administrativnog opterećenja za strane koje koriste financijske kolaterale u smislu ove Direktive, jedini uvjet za učinkovitost zalog koji se od njih može zahtijevati u skladu s nacionalnim propisima o financijskim kolateralima trebao bi biti da financijski kolateral bude pod nadzorom primatelja kolaterala ili osobe koja ga zastupa, ne isključujući tehnike osiguranja kod kojih je davatelju osiguranja dopuštena zamjena kolaterala ili povlačenje viška kolaterala. Ovom se Direktivom državama članicama ne bi trebalo zabraniti da zahtijevaju da se kreditno potraživanje izruči upisom u popis potraživanja.”

2. Uvodna izjava 20. zamjenjuje se sljedećim:

„(20) Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje valjanost niti učinak ugovornih odredbi financijskih instrumenata ili kreditnih potraživanja danih kao financijskih kolaterala poput prava, obveza ili drugih uvjeta sadržanih u uvjetima za izdavanje takvih instrumenata, niti bilo koja druga prava i obveze i drugi uvjeti koji vrijede među izdavateljima i imateljima takvih instrumenata ili među dužnicima i vjerovnicima takvih kreditnih potraživanja.”

3. Dodaje se sljedeća uvodna izjava:

„(23) Ova Direktiva ne utječe na prava država članica da u vezi kreditnih potraživanja uvedu propise radi osiguranja valjanosti ugovora o financijskim kolateralima u odnosu na treće osobe.”

4. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) središnja banka, Europska središnja banka, Banka za međunarodne namire, multilateralna razvojna banka iz dijela 1. odjeljka 4. Priloga VI. Direktivi 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (preinačeno) (*), Međunarodni monetarni fond i Europska investicijska banka;

(*) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.”;

(b) u stavku 2. podstavku (c), točke i. do iv. zamjenjuju se sljedećim:

„i. kreditne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/48/EZ, uključujući institucije iz članka 2. te Direktive;

ii. investicijska društva kako su definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata (*);

iii. financijske institucije kako su definirane u članku 1. stavku (a) Direktive 2006/48/EZ

iv. osiguravajuća društva kako su definirana u članku 1. stavku (a) Direktive Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja (Treća direktiva o neživotnom osiguranju) (**) i osiguravajuća društva kako su definirana u članku 1. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (**);

(*) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

(**) SL L 228, 11.8.1992., str. 1.

(***) SL L 345, 19.12.2002., str. 1.”;

(c) stavak 4. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) Financijski kolaterali koji se pribavljaju jesu gotovina, financijski instrumenti ili kreditna potraživanja;”;

(d) u stavku 4. dodaje se sljedeća točka:

„(c) Države članice iz područja primjene ove Direktive mogu isključiti kreditna potraživanja kada je dužnik potrošač kako je definiran u članku 3. stavku (a) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima (*) ili mikro ili malo poduzeće kako je definirano u članku 1. i članku 2. stavcima 2. i 3. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (**), osim ako je primatelj kolaterala ili davatelj kolaterala kod takvih kreditnih potraživanja jedna od institucija iz članka 1. stavka 2. točke (b) ove Direktive.

(*) SL L 133, 22.5.2008., str. 66.

(**) SL L 124, 20.5.2003., str. 36.”;

(e) stavak 5. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku dodaje se sljedeća rečenica:

„Kod kreditnih potraživanja, upis u popis kreditnih potraživanja koji se primatelju kolaterala dostavlja u pisanom obliku ili na neki drugi zakonski istovjetan način dovoljan je da se utvrdi kreditno potraživanje i pruži dokaz da je potraživanje dano kao financijski kolateral među stranama.”;

ii. sljedeći se podstavak umeće nakon drugog podstavka:

„Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, države članice mogu propisati da je upis u popis kolaterala koji se primatelju kolaterala dostavlja u pisanom obliku ili na neki drugi zakonski istovjetan način, također dovoljan da se utvrdi kreditno potraživanje i da se dužniku ili trećoj osobi dokaže da je potraživanje dano kao financijski kolateral.”

5. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) ‚ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava’ znači ugovor, uključujući i ugovore o povratnoj kupnji, u skladu s kojim davatelj osiguranja prenosi puno pravo vlasništva nad financijskim kolateralom ili sva prava nad tim financijskim kolateralom, primatelju kolaterala za potrebe osiguranja ili drukčijeg pokrivanja ispunjenja relevantnih financijskih obveza.

(c) ‚ugovor o financijskom kolateralu sa zasnivanjem posebnog založnog prava’ znači ugovor u skladu s kojim davatelj kolaterala daje financijski kolateral kao osiguranje primatelju osiguranja ili u njegovu korist, pri čemu davatelj kolaterala u trenutku zasnivanja založnog prava zadržava puno ili kvalificirano vlasništvo ili sva prava nad financijskim kolateralom.”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(o) ‚kreditna potraživanja’ znači novčana potraživanja koja proizlaze iz ugovora, pri čemu kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/48/EZ, uključujući institucije iz članka 2. te Direktive, daje kredit u obliku zajma.”;

(b) u stavku 2. druga se rečenica zamjenjuje sljedećom:

„Sva prava na zamjenu, prava na povlačenje viška financijskog kolaterala u korist davatelja kolaterala ili, u slučaju kreditnih potraživanja, pravo na ubiranje

prihoda od tih prava do daljnjega, ne dovode u pitanje pribavljanje financijskog kolaterala primatelju kolaterala kako je navedeno u ovoj Direktivi.”

6. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:

„Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavak 5., kada se kao financijski kolaterali daju kreditna potraživanja, države članice ne smiju zahtijevati da njihovo zasnivanje, njihova valjanost, učinkovitost, prednost, utuživost ili prihvatljivost njihova dokaza ovise o provedbi neke formalne radnje kao što je registracija ili obavješćivanje dužnika o kreditnom potraživanju koje se daje kao kolateral. Međutim, države članice mogu zahtijevati provedbu formalnih radnji kao što su registracija ili obavješćivanje dužnika radi njihove učinkovitosti, prednosti, utuživosti ili prihvatljivosti njihova dokaza naspram dužnika ili trećih osoba.

Komisija do 30. lipnja 2014. izvješćuje Europski parlament i Vijeće jesu li odredbe ovog stavka i dalje primjerene.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ne dovodeći u pitanje Direktivu Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepravednim uvjetima u potrošačkim ugovorima (*) i nacionalne odredbe o nepravednim uvjetima ugovora, države članice osiguravaju da se dužnici kreditnih potraživanja u pisanom obliku ili na drugi zakonski istovjetan način mogu valjano odreći:

i. svojih prava na prijeboj s vjerovnicima kreditnih potraživanja te s osobama kojima je vjerovnik ustupio, založio ili na drugi način mobilizirao kreditno potraživanje kao kolateral; i

ii. svojih prava koja proizlaze iz propisa o čuvanju bankovne tajne koja bi u suprotnom onemogućila ili ograničila sposobnost vjerovnika kreditnog potraživanja da osigura podatke o kreditnom potraživanju ili dužniku u smislu korištenja kreditnog potraživanja kao kolaterala.

(*) SL L 95, 21.4.1993., str. 29.”

7. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(c) kreditna potraživanja, prodajom ili prisvajanjem i prijebojem njihove vrijednosti s relevantnim financijskim obvezama ili uvažavanjem njihove vrijednosti prilikom otpuštanja relevantnih financijskih obveza.”;

- (b) u stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
- „(b) su se strane u ugovoru o financijskom kolateralu sa zasnivanjem posebnog založnog prava dogovorile o vrednovanju financijskih instrumenata i kreditnih potraživanja.”;
- (c) stavak 3 briše se.
8. U članku 5. dodaje se sljedeći stavak:
- „6. Ovaj se članak ne primjenjuje na kreditna potraživanja.”
9. Sljedeći se članak umeće nakon članka 9.:
- „Članak 9.a
- Direktiva 2008/48/EZ
- Određbe ove Direktive ne dovode u pitanje Direktivu 2008/48/EZ.”

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 30. prosinca 2010. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One primjenjuju te mjere od 30. lipnja 2011.

Kada države članice donesu ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Primatelji

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 6. svibnja 2009.

Za Europski parlament

Predsjednik

H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće

Predsjednik

J. KOHOUT

32010R1093

L 331/12

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

15.12.2010.

UREDBA (EU) br. 1093/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 24. studenoga 2010.****o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Financijska kriza u 2007. i 2008. razotkrila je značajne nedostatke u financijskom nadzoru, kako u pojedinim slučajevima tako i u odnosu na financijski sustav u cjelini. Nadzorni modeli na nacionalnoj razini zaostajali su za financijskom globalizacijom i integriranim i međusobno povezanim europskim financijskim tržištima na kojima mnoge financijske institucije obavljaju prekogranične poslove. Kriza je razotkrila nedostatke u područjima suradnje, koordinacije, dosljedne primjene prava Unije i povjerenja među nacionalnim nadzornim tijelima.
- (2) Prije i tijekom financijske krize Europski parlament je zahtijevao bolje integrirani europski nadzor kako bi se osigurala istinski jednaka pravila igre za sve činitele na razini Unije i kako bi se odrazila sve veća integriranost financijskih tržišta u Uniji (u svojim rezolucijama od 13. travnja 2000. o komunikaciji Komisije o provedbi okvira za financijska tržišta: akcijski plan ⁽⁴⁾ od 21. studenoga 2002. o pravilima bonitetnog nadzora u Europskoj uniji ⁽⁵⁾, od 11. srpnja 2007. o politici financijskih usluga (od 2005. do 2010.) – Bijela knjiga ⁽⁶⁾, od 23. rujna 2008. s preporukama Komisiji o spekulativnim fondovima i vlasničkim ulaganjima koja ne kotiraju na burzi ⁽⁷⁾ (engl. *private equity*) i od 9. listopada 2008. s preporukama Komisiji o nastavku Lamfalussyjevog procesa:

buduća struktura nadzora ⁽⁸⁾ i u svojim stajalištima od 22. travnja 2009. o izmijenjenom prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ⁽⁹⁾ i od 23. travnja 2009. o prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o agencijama za procjenu kreditnog rejtinga ⁽¹⁰⁾.

- (3) U studenome 2008. Komisija je ovlastila Skupinu na visokoj razini kojom je predsjedao Jacques de Larosière da izradi preporuke o tome kako ojačati europske nadzorne režime s ciljem bolje zaštite građana i ponovne izgradnje povjerenja u financijski sustav. U svojem završnom izvješću podnesenom 25. veljače 2009. (dalje u tekstu: „de Larosièreovo izvješće“) Skupina na visokoj razini preporučila je da se nadzorni okvir ojača kako bi se smanjio rizik i ozbiljnost budućih financijskih kriza. Preporučila je reforme strukture nadzora financijskoga sektora u Uniji. Skupina je također zaključila da treba uspostaviti Europski sustav financijskih nadzornih tijela koji bi se sastojao od triju europskih nadzornih tijela: jednog za bankarstvo, jednog za vrijednosne papire i jednog za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, te preporučila osnivanje Europskog vijeća za systemske rizike. U izvješću su predstavljene reforme koje su stručnjaci smatrali potrebnima i na kojima se odmah trebalo početi raditi.
- (4) U svojoj Komunikaciji od 4. ožujka 2009. pod naslovom „Poticanje europskog oporavka“ Komisija je predložila pripremu nacrtu zakonodavstva kojim se uspostavlja Europski sustav financijskog nadzora i osniva Europski odbor za systemske rizike. U svojoj Komunikaciji od 27. svibnja 2009. pod naslovom „Europski financijski nadzor“ dala je detaljniji prikaz moguće arhitekture tog novog nadzornog okvira u kojemu se odražava bit de Larosièreova izvješća.
- (5) Europsko vijeće je u svojim zaključcima od 19. lipnja 2009. potvrdilo da treba uspostaviti Europski sustav financijskih nadzornih tijela koji bi se sastojao od tri nova europska nadzorna tijela. Sustav bi trebao težiti poboljšanju kvalitete i dosljednosti nacionalnog nadzora, jačanju nadzora prekograničnih grupacija i uspostavljanju jedinstvenih europskih pravila koja bi se primjenjivala na sve financijske institucije na unutarnjem tržištu. Naglasilo

⁽¹⁾ SL C 13, 20.1.2010., str. 1.⁽²⁾ Mišljenje od 22. siječnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 22. rujna 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 17. studenoga 2010.⁽⁴⁾ SL C 40, 7.2.2001., str. 453.⁽⁵⁾ SL C 25 E, 29.1.2004., str. 394.⁽⁶⁾ SL C 175 E, 10.7.2008., str. 392.⁽⁷⁾ SL C 8 E, 14.1.2010., str. 26.⁽⁸⁾ SL C 9 E, 15.1.2010., str. 48.⁽⁹⁾ SL C 184 E, 8.7.2010., str. 214.⁽¹⁰⁾ SL C 184 E, 8.7.2010., str. 292.

je da europska nadzorna tijela također trebaju imati nadzorne ovlasti nad agencijama za procjenu kreditnog rejtinga i pozvalo Komisiju da pripremi konkretne prijedloge o tome kako bi Europski sustav financijskih nadzornih tijela mogao igrati važnu ulogu u kriznim situacijama, naglašavajući da odluke koje donose europska nadzorna tijela ne bi smjele utjecati na fiskalne odgovornosti država članica.

- (6) Europsko se vijeće 17. lipnja 2010. složilo da „države članice trebaju uvesti sustave pristojbi i poreza financijskim institucijama kako bi se osigurala pravedna raspodjela tereta i odredili poticaji za obuzdavanje sistemskog rizika. Te pristojbe i porezi trebaju biti dio vjerodostojnog okvira za sanaciju. Hitno je potreban daljnji rad na njihovim glavnim značajkama i potrebno je pažljivo razmotriti pitanja jednakih pravila igre za sve te kumulativne učinke različitih regulatornih mjera”.
- (7) Financijska i gospodarska kriza stvorila je stvarne i ozbiljne rizike za stabilnost financijskoga sustava i funkcioniranje unutarnjega tržišta. Ponovno uspostavljanje i održavanje stabilnog i pouzdanog financijskog sustava apsolutni je preduvjet za očuvanje povjerenja i usklađenosti na unutarnjem tržištu, a time i za očuvanje i poboljšanje uvjeta za uspostavu u potpunosti integritanog i funkcionalnog unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga. Nadalje, dublja i bolje integrirana financijska tržišta pružaju bolje mogućnosti za financiranje i diverzifikaciju rizika, te time pridonose poboljšanju sposobnosti gospodarstava da apsorbiraju šokove.
- (8) Unija je dosegla granice onoga što se može učiniti sa sadašnjim statusom odborā europskih nadzornih tijela. Unija ne može ostati u situaciji kada ne postoji mehanizam koji bi osigurao da nacionalna nadzorna tijela donose najbolje moguće nadzorne odluke za prekogranične financijske institucije; kada nema dovoljno suradnje i razmjene informacija među nacionalnim nadzornim tijelima, kada zajedničke akcije nacionalnih tijela zahtijevaju složene aranžmane kako bi se u obzir uzeli najrazličitiji regulatorni i nadzorni zahtjevi, kada su nacionalna rješenja najčešće jedini mogući odgovor na probleme na razini Unije i kada postoje različita tumačenja istoga pravnog teksta. Kako bi se uklonili ovi nedostaci i osigurao sustav koji je u skladu s ciljem stabilnog i jedinstvenog financijskog tržišta Unije za financijske usluge te koji nacionalna nadzorna tijela povezuje unutar čvrste mreže Unije potrebno je oblikovati Europski sustav financijskog nadzora (dalje u tekstu: „ESFS”).
- (9) ESFS treba biti integrirana mreža nacionalnih i Unijinih nadzornih tijela, pri čemu bi svakodnevni nadzor ostao

na nacionalnoj razini. Također treba postići veću usklađenost i dosljednu primjenu pravila za financijske institucije i tržišta u cijeloj Uniji. Osim europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) (dalje u tekstu: „Tijelo”), također je potrebno osnovati europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala), kao i Zajednički odbor europskih nadzornih tijela (dalje u tekstu: „Zajednički odbor”). Europski odbor za sistemske rizike (dalje u tekstu: „ESRB”) treba biti dio ESFS-a za potrebe zadaća navedenih u ovoj Uredbi i Uredbi (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

- (10) Europska nadzorna tijela (dalje u tekstu zajedno se nazivaju: „europska nadzorna tijela”) trebaju zamijeniti Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/78/EZ ⁽²⁾, Odbor europskih nadzornih tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/79/EZ ⁽³⁾ i Odbor europskih regulatora za vrijednosne papire koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/77/EZ ⁽⁴⁾ i preuzeti sve zadaće i nadležnosti tih odbora, uključujući, prema potrebi, i nastavak rada i projekata koji su u tijeku. Opseg djelovanja svakog europskog nadzornog tijela treba biti jasno definiran. Europska nadzorna tijela trebaju biti odgovorna Europskom parlamentu i Vijeću. Kada se ta odgovornost odnosi na međusektorska pitanja koja su bila koordinirana preko Zajedničkog odbora, europska nadzorna tijela trebaju preko Zajedničkog odbora biti odgovorna za takvu koordinaciju.
- (11) Tijelo treba djelovati s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta, posebno osiguravanjem visoke, efektivne i dosljedne razine regulative i nadzora, uzimajući u obzir različite interese svih država članica i različitu prirodu financijskih institucija. Tijelo treba štiti javne vrijednosti kao što su stabilnost financijskog sustava, transparentnost tržišta i financijskih proizvoda te zaštita deponenata i ulagatelja. Tijelo također treba sprečavati regulatornu arbitražu i jamčiti jednaka pravila igre za sve te jačati međunarodnu koordinaciju nadzora za dobrobit cjelokupnoga gospodarstva, uključujući financijske institucije i druge zainteresirane strane, potrošače i zaposlenike. Njegove zadaće također trebaju uključivati promicanje konvergencije u području nadzora i pružanje savjeta institucijama Unije u područjima regulacije i nadzora bankarstva, plaćanja i elektroničkog novca te s time povezanih pitanja korporativnog upravljanja, revizije i financijskog izvještavanja. Tijelu također treba povjeriti određene odgovornosti za postojeće i nove financijske djelatnosti.

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 1.

⁽²⁾ SL L 25, 29.1.2009., str. 23.

⁽³⁾ SL L 25, 29.1.2009., str. 28.

⁽⁴⁾ SL L 25, 29.1.2009., str. 18.

- (12) Tijelo također treba moći privremeno zabraniti ili ograničiti određene financijske djelatnosti koje prijete urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela u slučajevima koji su navedeni i pod uvjetima koji su propisani u zakonodavnim aktima navedenima u ovoj Uredbi. Ako se zahtijeva takva privremena zabrana u izvanrednim situacijama, Tijelo treba tako postupiti u skladu s i pod uvjetima propisanim ovom Uredbom. U slučajevima kada privremena zabrana ili ograničenje određenih financijskih djelatnosti ima međusektorski učinak, sektorsko zakonodavstvo treba osigurati da se Tijelo preko Zajedničkog odbora treba posavjetovati i koordinirati svoje djelovanje, prema potrebi, s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala).
- (13) Tijelo treba na primjeren način uzeti u obzir učinak svojih aktivnosti na tržišno natjecanje i inovacije na unutarnjem tržištu, na globalnu konkurentnost Unije, na financijsku uključenost i na novu strategiju Unije koja se odnosi na radna mjesta i rast.
- (14) Kako bi ostvarilo svoje ciljeve, Tijelo treba imati pravnu osobnost te upravnu i financijsku autonomiju.
- (15) Na temelju rada međunarodnih tijela, sistemski rizik treba definirati kao rizik od poremećaja u financijskom sustavu koji mogu imati ozbiljne negativne posljedice za unutarnje tržište i realno gospodarstvo. Sve vrste financijskih posrednika, tržišta i infrastruktura mogu u određenoj mjeri biti potencijalno sistemski važne.
- (16) Prekogrančni rizik uključuje sve rizike koji proizlaze iz gospodarskih neravnoteža ili financijskih poremećaja u svim ili nekim dijelovima Unije koji mogu imati značajne negativne posljedice za transakcije među gospodarskim subjektima dviju ili više država članica, za funkcioniranje unutarnjeg tržišta ili za javne financije Unije ili bilo koje njezine države članice.
- (17) Sud Europske unije u svojoj presudi od 2. svibnja 2006. u predmetu C-217/04 (Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije) smatrao je da „ništa u tekstu članka 95. EZ (sada članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)) ne upućuje na to da se mjere koje je donio zakonodavac Zajednice na temelju te odredbe odnose samo na pojedine države članice. Zakonodavac može smatrati da je potrebno osigurati osnivanje tijela Zajednice koje je odgovorno doprinijeti provedbi procesa usklađivanja u situacijama kada se pokaže da je primjereno donijeti neobvezujuće mjere potpore i okvirne mjere kako bi se olakšala ujednačena provedba i primjena akata koji se temelje na toj odredbi”⁽¹⁾. Cilj i zadaće Tijela – pomaganje nadležnim nacionalnim nadzornim tijelima u dosljednom tumačenju i primjeni pravila Unije i doprinosenje financijskoj stabilnosti koja je potrebna za financijsku integraciju – blisko su povezani s ciljevima pravne stečevine Unije koja se odnosi na unutarnje tržište za financijske usluge. Tijelo bi stoga trebalo osnovati na temelju članka 114. UFEU-a.
- (18) Sljedeći zakonodavni akti utvrđuju zadaće za nadležna tijela država članica, uključujući njihovu međusobnu suradnju i suradnju s Komisijom: Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija⁽²⁾, Direktiva 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija⁽³⁾, Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita⁽⁴⁾.
- (19) Postojeće zakonodavstvo Unije kojim se uređuje područje obuhvaćeno ovom Uredbom uključuje i Direktivu 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dopunskom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu⁽⁵⁾, Direktivu 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja⁽⁶⁾, Uredbu (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2006. o informacijama o uplatitelju koje se prilažu prijenosu novčanih sredstava⁽⁷⁾, Direktivu 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca⁽⁸⁾ i relevantne dijelove Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma⁽⁹⁾, Direktive 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima⁽¹⁰⁾ i Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Izvješća Europskog suda 2006. str. I-03771, stavak 44.

⁽²⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

⁽³⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 201.

⁽⁴⁾ SL L 135, 31.5.1994., str. 5.

⁽⁵⁾ SL L 35, 11.2.2003., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 330, 5.12.1998., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 345, 8.12.2006., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 267, 10.10.2009., str. 7.

⁽⁹⁾ SL L 309, 25.11.2005., str. 15.

⁽¹⁰⁾ SL L 271, 9.10.2002., str. 16.

⁽¹¹⁾ SL L 319, 5.12.2007., str. 1.

- (20) Poželjno je da Tijelo promiče dosljedan pristup u području osiguranja depozita kako bi se osigurala jednaka pravila igre za sve i jednak tretman deponenata u cijeloj Uniji. Budući da sustavi osiguranja depozita podliježu nadzoru u njihovim državama članicama, a ne regulatornom nadzoru, Tijelo treba moći izvršavati svoje ovlasti iz ove Uredbe koje se odnose na sam sustav osiguranja depozita i na njegov subjekt.
- (21) U skladu s Deklaracijom (br. 39) o članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) koja je priložena Završnom aktu Međuvladine konferencije koja je donijela Ugovor iz Lisabona, za razradu regulatornih tehničkih standarda potrebna je stručna tehnička pomoć u obliku koji je specifičan za područje financijskih usluga. Potrebno je omogućiti Tijelu da takvu stručnu pomoć pruži i u vezi sa standardima ili dijelovima standarda koji nisu utemeljeni na nacrtu tehničkog standarda koji je razradilo Tijelo.
- (22) Postoji potreba za uvođenje efektivnog instrumenta za uspostavu usklađenih regulatornih tehničkih standarda u području financijskih usluga kako bi se osigurala, također jedinstvenim pravilnikom, jednaka pravila igre za sve i odgovarajuća zaštita deponenata ulagatelja i potrošača u cijeloj Uniji. Kao tijelu s visoko specijaliziranim stručnim znanjem, učinkovito je i primjereno povjeriti Tijelu, u područjima koja su definirana pravom Unije, razradu nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji ne uključuju odabir politika.
- (23) Komisija treba potvrditi te nacрте regulatornih tehničkih standarda delegiranim aktima iz članka 290. UFEU-a kako bi im dala obvezujući pravni učinak. Oni trebaju podlijegati izmjenama samo u vrlo ograničenim i izvanrednim okolnostima s obzirom na to da je Tijelo u bliskom dodiru s financijskim tržištima i najbolje poznaje njihovo svakodnevno funkcioniranje. Nacrti regulatornih tehničkih standarda podlijegali bi izmjenama ako bi bili neusklađeni s pravom Unije, ako ne bi poštovali načelo proporcionalnosti ili ako bi bili u suprotnosti s temeljnim načelima unutarnjeg tržišta za financijske usluge koja su sadržana u pravnoj stečevini Unije koja se odnosi na područje financijskih usluga. Komisija ne bi trebala mijenjati sadržaj nacrtu regulatornih tehničkih standarda koje je Tijelo pripremlilo bez prethodnog usklađivanja s Tijelom. Kako bi se osigurao neometan i žuran proces donošenja tih standarda Komisiji bi trebalo odrediti rok za odlučivanje o potvrđivanju nacrtu regulatornih tehničkih standarda.
- (24) S obzirom na tehničku stručnost Tijela u područjima u kojima bi se trebali razviti regulatorni tehnički standardi, valja primijetiti navedenu namjeru Komisije da se u pravilu oslanja na nacрте regulatornih tehničkih standarda koje joj podnese Tijelo s ciljem donošenja odgovarajućih delegiranih akata. Međutim, u slučajevima kada Tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda u roku koji je utvrđen relevantnim zakonodavnim aktom, treba osigurati da se rezultat izvršavanja delegirane ovlasti doista ostvari i da se zadrži učinkovitost procesa odlučivanja. U tim slučajevima, Komisija treba biti ovlaštena za donošenje regulatornih tehničkih standarda ako ne postoji nacrt koji je napravilo Tijelo.
- (25) Komisija također treba biti ovlaštena za donošenje provedbenih tehničkih standarda putem provedbenih akata iz članka 291. UFEU-a.
- (26) U područjima koja nisu obuhvaćena regulatornim ili provedbenim tehničkim standardima Tijelo treba biti ovlašteno za donošenje smjernica i preporuka o primjeni prava Unije. Kako bi se osigurala transparentnost i ojačala usklađenost nacionalnih nadzornih tijela s tim smjernicama i preporukama, Tijelo treba moći objaviti razloge zbog kojih nadzorna tijela nisu usklađena s tim smjernicama i preporukama.
- (27) Osiguravanje pravilne i potpune primjene prava Unije temeljni je preduvjet za cjelovitost, transparentnost, učinkovitost i uredno funkcioniranje financijskih tržišta, stabilnost financijskog sustava i neutralnih uvjeta tržišnog natjecanja za financijske institucije u Uniji. Stoga treba uspostaviti mehanizam kojim Tijelo rješava slučajeve izostanka primjene ili nepravilne primjene prava Unije koji dovode do njegova kršenja. Taj bi se mehanizam trebao primjenjivati u područjima gdje pravo Unije definira jasne i bezuvjetne obveze.
- (28) Potrebno je primjenjivati mehanizam od tri koraka kako bi se omogućio proporcionalan odgovor na slučajeve nepravilne ili nedostatne primjene prava Unije. Prvo, Tijelo bi trebalo biti ovlašteno za ispitivanje navodne nepravilne ili nedostatne primjene obveza iz prava Unije od strane nacionalnih tijela u njihovoj nadzornoj praksi, što se zaključuje preporukom. Drugo, ako nadležno nacionalno tijelo ne poštuje preporuku, Komisija bi trebala biti ovlaštena za izdavanje formalnog mišljenja, uzimajući u obzir preporuku Tijela, u kojem se od nadležnog tijela zahtijeva poduzimanje potrebnih mjera kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije.
- (29) Treće, radi prevladavanja iznimnih situacija dugotrajnog nedjelovanja dotičnog nadležnog tijela, Tijelo bi trebalo biti ovlašteno da u krajnjem slučaju donese odluke upućene pojedinim financijskim institucijama. Ta bi ovlast trebala biti ograničena na iznimne okolnosti u kojima nadležno tijelo nije usklađeno s formalnim mišljenjem koje mu je upućeno, te u kojima je pravo Unije izravno primjenjivo na financijske institucije na temelju postojećih ili budućih propisa Unije.

- (30) Ozbiljne prijetnje urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti financijskog sustava u Uniji zahtijevaju brz i usklađen odgovor na razini Unije. Stoga bi Tijelo trebalo moći zahtijevati od nacionalnih nadzornih tijela poduzimanje određenih mjera za rješavanje izvanrednih situacija. Ovlašt da odredi postojanje izvanredne situacije trebala bi biti dodijeljena Vijeću, na zahtjev bilo kojeg europskog nadzornog tijela, Komisije ili ESRB-a.
- (31) Tijelo bi trebalo moći zahtijevati od nacionalnih nadzornih tijela poduzimanje određenih mjera za rješavanje izvanrednih situacija. Mjere koje Tijelo poduzme u tom pogledu ne bi trebale dovesti u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a da pokrene postupak zbog povrede obveze protiv države članice tog nadzornog tijela zbog toga što je propustila poduzeti te mjere, te ne bi trebale dovesti u pitanje pravo Komisije da u takvim okolnostima zatraži privremene mjere u skladu s poslovníkom Suda Europske unije. Nadalje, one ne bi trebale dovesti u pitanje bilo kakvu obvezu koja bi mogla nastati za državu članicu u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije ako njezina nadzorna tijela propuste poduzeti mjere koje zahtijeva Tijelo.
- (32) Radi osiguranja učinkovitog i efektivnog nadzora i uravnoteženog razmatranja stajališta nadležnih tijela u različitim državama članicama, Tijelo bi trebalo moći rješavati sporove u prekograničnim pitanjima među tim nadležnim tijelima, uključujući i unutar kolegija nadzornih tijela, pri čemu bi njegove odluke imale obvezujuć učinak. Potrebno je osigurati fazu miranja tijekom koje nadležna tijela mogu postići sporazum. Nadležnost Tijela trebala bi obuhvaćati sporove oko postupka nadležnog tijela države članice, sadržaj njegovog djelovanja ili propuštanja djelovanja u slučajevima navedenima u pravno obvezujućim aktima Unije iz ove Uredbe. U takvoj situaciji jedno od uključenih nadzornih tijela trebalo bi biti ovlašteno uputiti predmet Tijelu, koje bi trebalo djelovati u skladu s ovom Uredbom. Tijelo bi trebalo biti ovlašteno zahtijevati od dotičnih nadležnih tijela da poduzmu određenu mjeru ili da se suzdrže od djelovanja radi rješavanja tog pitanja i osiguranja usklađenosti s pravom Unije, što ima obvezujuć učinak na dotična nadležna tijela. Ako nadležno tijelo ne postupi u skladu s odlukom o rješavanju spora koja mu je upućena, Tijelo bi trebalo biti ovlašteno donijeti odluke izravno upućene financijskim institucijama u područjima prava Unije koja su na njih izravno primjenjiva. Ovlašt donošenja takvih odluka trebala bi se primjenjivati samo u krajnjem slučaju, a i tada samo radi osiguranja pravilne i dosljedne primjene prava Unije. U slučajevima kada relevantno zakonodavstvo Unije dodjeljuje diskrecijsko pravo nadležnim tijelima država članica, odluke koje donosi Tijelo ne mogu zamijeniti ostvarivanje tog diskrecijskog prava u skladu s pravom Unije.
- (33) Kriza je pokazala da je sadašnji sustav suradnje među nacionalnim tijelima čije su ovlasti ograničene na pojedine države članice nedovoljan u pogledu financijskih institucija koje obavljaju prekogranične poslove.
- (34) Stručne skupine koje su osnovale države članice radi ispitivanja uzroka krize i davanja prijedloga za poboljšanje regulacije i nadzora financijskog sektora potvrdile su da sadašnje uređenje ne predstavlja dobru osnovu za buduću regulaciju i nadzor prekograničnih financijskih institucija u cijeloj Uniji.
- (35) Kao što se navodi u de Larosièreovu izvješću, „zapravo imamo dvije alternative: prva je ‚svatko za sebe‘, moli susjeda za pomoć, ili druga, poboljšana, pragmatična, razborita europska suradnja za dobrobit svih da bi se očuvalo otvoreno svjetsko gospodarstvo. To bi bez sumnje donijelo gospodarske dobiti.”
- (36) Kolegiji nadzornih tijela imaju važnu ulogu u učinkovitom, efektivnom i dosljednom nadzoru financijskih institucija koje obavljaju prekogranične poslove. Tijelo bi trebalo doprinijeti promicanju i praćenju učinkovitog, efektivnog i dosljednog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela i, u tom pogledu, imati vodeću ulogu u osiguravanju dosljednog i usklađenog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela za prekogranične financijske institucije u cijeloj Uniji. Tijelo bi stoga trebalo imati potpuno pravo sudjelovanja u kolegijima nadzornih tijela radi racionalizacije funkcioniranja kolegija nadzornih tijela i procesa razmjene informacija unutar njih te poticanja konvergencije i dosljednosti među kolegijima u primjeni prava Unije. Kao što se navodi u de Larosièreovu izvješću, „narušavanje tržišnog natjecanja i regulatorna arbitraža koja proizlazi iz različitih nadzornih praksi moraju se izbjegavati jer mogu narušiti financijsku stabilnost – među ostalim, poticanjem premještanja financijske djelatnosti u države u kojima je nadzor blaži. Nadzorni sustav mora se smatrati pravednim i uravnoteženim.”
- (37) Konvergencija u području sprečavanja, upravljanja i rješavanja kriza, uključujući mehanizme financiranja, potrebna je kako bi financijski sustav snosio troškove i kako bi tijela javne vlasti mogla sanirati posrnule financijske institucije, uz istodobno minimiziranje učinka na financijski sustav, oslanjanje na sredstva poreznih obveznika za spašavanje banaka i korištenje sredstava javnog sektora, ograničavajući štetu za gospodarstvo i koordinirajući primjenu nacionalnih mjera za sanaciju. U tom je pogledu nužno razviti zajednički skup pravila za cjelokupni skup instrumenata za sprečavanje i saniranje posrnutih banaka, posebno za rješavanje krize velikih, prekograničnih ili međusobno povezanih institucija, te je potrebno procijeniti potrebu za delegiranjem dodatnih relevantnih ovlasti Tijelu, kao i način na koji bi banke i štedne institucije mogle odrediti zaštitu štediša kao prioritet.

- (38) U trenutačnom preispitivanju Direktive 94/19/EZ i Direktive 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. ⁽¹⁾ o sustavima za zaštitu ulagatelja zamijećena je namjera Komisije da posveti posebnu pozornost potrebi da se osigura daljnje usklađivanje u cijeloj Uniji. U sektoru osiguranja zamijećena je i namjera Komisije da ispita mogućnost uvođenja pravila Unije o zaštiti osiguranika u slučaju posrnutih društava za osiguranje. Europska nadzorna tijela bi trebala imati važnu ulogu u tim područjima te im treba dodijeliti odgovarajuće ovlasti u pogledu europskih sustava jamstava.
- (39) Delegiranje zadaća i odgovornosti može biti koristan instrument u funkcioniranju mreže nadzornih tijela kako bi se smanjilo dupliciranje nadzornih zadaća, poticala suradnja i time racionalizirao nadzorni proces, te smanjilo opterećenje za financijske institucije. Ova bi Uredba stoga trebala osigurati jasnu pravnu osnovu za takvo delegiranje. Poštujući opće pravilo da bi delegiranje trebalo biti dopušteno, države članice trebale bi moći uvesti posebne uvjete za delegiranje odgovornosti, na primjer, vezano uz informacije i obavijesti o postupcima delegiranja. Delegiranje zadaća znači da zadaće provodi Tijelo ili nacionalno nadzorno tijelo koje nije odgovorno tijelo, dok je za nadzorne odluke i dalje odgovorno tijelo koje je zadaće delegiralo. Delegiranjem odgovornosti, Tijelo ili nacionalno nadzorno tijelo (na koje se delegira) bi trebale moći odlučivati o određenim nadzornim pitanjima u svoje ime umjesto tijela koje delegira odgovornosti. Na delegiranja bi se trebalo primjenjivati načelo da se nadležnost za nadzor dodjeljuje nadzornom tijelu koje je najprimjerenije za poduzimanje mjera u vezi s određenim predmetom. Preraspodjela odgovornosti bila bi primjerena, na primjer, zbog ekonomije razmjera ili opsega, usklađenosti grupnog nadzora i optimalne upotrebe tehničke stručnosti u nacionalnim nadzornim tijelima. Tijelo koje delegira odgovornosti i ostala nadležna tijela trebaju priznati odluke tijela kojem se delegiraju odgovornosti kao odlučujuće ako su te odluke unutar opsega tog delegiranja. Relevantno zakonodavstvo Unije moglo bi dodatno definirati načela za preraspodjelu odgovornosti na temelju sporazuma. Tijelo bi trebalo svim odgovarajućim sredstvima olakšati i pratiti sporazume o delegiranju među nacionalnim nadzornim tijelima.
- Tijelo bi trebalo biti unaprijed obaviješteno o namjeranim sporazumima o delegiranju kako bi moglo, gdje je primjereno, iskazati svoje mišljenje. Trebalo bi centralizirati objavljivanje takvih sporazuma kako bi se svim dotičnim stranama osigurale pravodobne, transparentne i lako dostupne informacije o sporazumima. Tijelo bi trebalo utvrditi i distribuirati najbolje prakse u pogledu delegiranja i sporazuma o delegiranju.
- (40) Tijelo bi trebalo aktivno poticati konvergenciju u području nadzora u cijeloj Uniji s ciljem uspostave zajedničke kulture nadzora.
- (41) Stručni pregledi učinkovito su i efektivno sredstvo za poticanje dosljednosti unutar mreže financijskih nadzornih tijela. Tijelo bi stoga trebalo razviti metodološki okvir za takve preglede, te bi ih trebalo redovito provoditi. Pregledi bi trebali biti usmjereni ne samo na konvergenciju nadzornih praksi, već i na sposobnost nadzornih tijela da postignu visoko kvalitetne rezultate nadzora, kao i na neovisnost tih nadležnih tijela. Rezultati stručnih pregleda trebali bi se objavljivati uz suglasnost nadležnog tijela koje podliježe pregledu. Također je potrebno utvrditi najbolje prakse i objaviti ih.
- (42) Tijelo bi trebalo aktivno promicati koordinirani odgovor Unije u vezi s nadzorom, posebno radi osiguranja urednog funkcioniranja i cjelovitosti financijskih tržišta te stabilnosti financijskog sustava u Uniji. Osim ovlasti da poduzme mjere u izvanrednim situacijama, Tijelu bi stoga trebala biti povjerena opća koordinacijska funkcija unutar ESFS-a. Djelovanje Tijela trebalo bi biti posebno usmjereno na neometani protok svih relevantnih informacija među nadležnim tijelima.
- (43) Kako bi se zaštitila financijska stabilnost potrebno je u ranoj fazi utvrditi prekogranične i međusektorske trendove, potencijalne rizike i osjetljivosti koje proizlaze iz mikrobonitetne razine. Tijelo bi trebalo pratiti i procjenjivati takva kretanja u području svoje nadležnosti te, prema potrebi, obavješćivati redovito i, ukoliko je potrebno, izvanredno Europski parlament, Vijeće, Komisiju, ostala europska nadzorna tijela i ESRB. Isto tako, Tijelo bi u suradnji s ESRB-om trebalo pokrenuti i koordinirati testiranja otpornosti na stres na razini Unije radi procjene otpornosti financijskih institucija na nepovoljna tržišna kretanja, te bi trebalo osigurati da se na ta testiranja na nacionalnoj razini primjenjuje što dosljednija metodologija. Kako bi pravilno obavljalo svoje funkcije, Tijelo bi trebalo provoditi ekonomske analize tržišta i učinka potencijalnih tržišnih kretanja.
- (44) S obzirom na globalizaciju financijskih usluga i povećanu važnost međunarodnih standarda, Tijelo bi trebalo poticati dijalog i suradnju sa nadzornim tijelima izvan Unije. Trebalo bi biti ovlašteno za razvijanje kontakata i sklopljenje administrativnih sporazuma s nadzornim tijelima i administracijom trećih zemalja i s međunarodnim organizacijama, uz potpuno poštovanje postojećih uloga i odgovarajućih nadležnosti država članica i institucija Unije. U radu Tijela trebale bi moći sudjelovati države s kojima je Unija sklopila sporazume kojima su one usvojile i primjenjuju pravo Unije, a Tijelo bi trebalo moći

⁽¹⁾ SL L 84, 26.3.1997., str. 22.

suradivati s trećim zemljama koje primjenjuju zakonodavstvo koje se priznaje kao istovjetno zakonodavstvu Unije.

- (45) Tijelo bi trebalo djelovati u okviru svoje nadležnosti kao neovisno savjetodavno tijelo za Europski parlament, Vijeće i Komisiju. Ne dovodeći u pitanje nadležnosti dotičnih nadležnih tijela, Tijelo bi trebalo moći dati svoje mišljenje o bonitetnoj procjeni spajanja i preuzimanja na temelju Direktive 2006/48/EZ kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ ⁽¹⁾, u slučajevima kada se prema toj Direktivi zahtijevaju savjetovanja među nadležnim tijelima iz dviju ili više država članica.
- (46) Kako bi efektivno obavljalo svoje dužnosti Tijelo treba imati pravo zahtijevati sve potrebne informacije. Da bi se izbjeglo dupliciranje obveza financijskih institucija u pogledu izvješćivanja, te bi informacije uobičajeno trebala osigurati nacionalna nadzorna tijela koja su najbliža financijskim tržištima i institucijama, te bi trebala uzimati u obzir već postojeće statističke podatke. Međutim, u krajnjem slučaju, Tijelo bi trebalo moći uputiti opravdan i obrazložen zahtjev za informacijama izravno financijskoj instituciji ako nacionalno nadležno tijelo ne osigura ili ne može osigurati takve informacije pravodobno. Nadzorna tijela država članica trebaju biti obvezna pomagati Tijelu u provedbi takvih izravnih zahtjeva. U tom kontekstu, nužno je izraditi zajedničke obrasce za izvješćivanje. Mjere za prikupljanje informacija ne bi smjele dovoditi u pitanje pravni okvir Europskog statističkog sustava i Europskog sustava središnjih banaka u području statistike. Ova Uredba stoga ne smije dovoditi u pitanje ni Uredbu (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici ⁽²⁾ ni Uredbu Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke ⁽³⁾.
- (47) Bliska suradnja između Tijela i ESRB-a nužna je za potpunu efektivnost funkcioniranja ESRB-a i daljnje praćenje njegovih upozorenja i preporuka. Tijelo i ESRB trebali bi međusobno razmjenjivati relevantne informacije. Podaci koji se odnose na pojedina poduzeća trebali bi se dostavljati samo na temelju obrazloženog zahtjeva. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje je ESRB uputio Tijelu ili nacionalnom nadzornom tijelu, Tijelo bi trebalo, prema potrebi, osigurati daljnje praćenje.
- (48) Tijelo bi se trebalo savjetovati sa zainteresiranim stranama o regulatornim ili provedbenim tehničkim standardima, smjernicama i preporukama, te im osigurati realnu mogućnost davanja primjedbi na predložene mjere. Prije donošenja nacrtu regulatornih ili provedbenih tehničkih standarda, smjernica i preporuka, Tijelo bi trebalo provesti studiju učinka. Radi učinkovitosti, s tim bi ciljem trebalo upotrebljavati Interesnu skupinu za bankarstvo u kojoj bi proporcionalno trebali biti zastupljene kreditne i investicijske institucije Unije, koje predstavljaju različite modele i veličine financijskih institucija i poduzeća, uključujući, gdje je to primjereno, institucionalne ulagatelje i ostale financijske institucije koje same upotrebljavaju financijske usluge, mala i srednja poduzeća, sindikate, akademike, potrošače i druge korisnike bankovnih usluga. Interesna skupina za bankarstvo trebala bi djelovati kao veza s drugim skupinama korisnika u području financijskih usluga koje je osnovala Komisija ili koje su osnovane na temelju zakonodavstva Unije.
- (49) Članovi Interesne skupine za bankarstvo koji predstavljaju neprofitne organizacije ili akademike trebali bi primiti odgovarajuću naknadu da bi se osobama koje nemaju dovoljno financijskih sredstava i nisu predstavnici sektora omogućilo potpuno sudjelovanje u raspravama o financijskoj regulativi.
- (50) Države članice imaju temeljnu odgovornost osigurati koordinirano upravljanje u kriznim situacijama i očuvati financijsku stabilnost u kriznim situacijama, posebno u vezi sa stabilizacijom i sanacijom pojedinih posrnutih financijskih institucija. Odluke koje donosi Tijelo u izvanrednim situacijama ili slučajevima rješavanja spora, a koje utječu na stabilnost financijske institucije, ne bi smjele utjecati na fiskalne odgovornosti država članica. Trebalo bi uspostaviti mehanizam kojim bi se države članice mogle pozvati na tu zaštitnu mjeru i u konačnici uputiti predmet Vijeću da donese odluku. Međutim, taj se zaštitni mehanizam ne bi smio zloupotrebljavati, posebno s obzirom na odluku koju je donijelo Tijelo i koja nema supstancijalan ili značajan fiskalni učinak, kao što je smanjenje prihoda povezano s privremenom zabranom određenih djelatnosti ili proizvoda radi zaštite potrošača. Pri donošenju odluka u okviru zaštitnog mehanizma, Vijeće bi trebalo glasovati u skladu s načelom prema kojemu svaki član ima jedan glas. Primjereno je da se Vijeću dodijeli uloga u tom pitanju s obzirom na posebne odgovornosti država članica. Zbog osjetljivosti pitanja treba osigurati strogu tajnost.
- (51) U postupcima odlučivanja Tijelo bi trebalo biti vezano pravilima Unije i općim načelima zakonitog postupanja i

⁽¹⁾ Direktiva 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 92/49/EEZ i direktiva 2002/83/EZ, 2004/39/EZ, 2005/68/EZ i 2006/48/EZ o postupovnim pravilima i kriterijima procjene za bonitetnu procjenu pripajanja i povećanja udjela u financijskom sektoru (SL L 247, 21.9.2007., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 87, 31.3.2009., str. 164.

⁽³⁾ SL L 318, 27.11.1998., str. 8.

- transparentnosti. U cijelosti bi trebalo poštovati pravo adresata odluka Tijela da daju izjave. Akti Tijela trebali bi biti sastavni dio prava Unije.
- (52) Odbor nadzornih tijela sastavljen od rukovoditelja relevantnih nadležnih tijela u svakoj državi članici, a kojim predsjeda predsjednik Tijela, trebao bi biti glavna instanca za odlučivanje Tijela. Predstavnici Komisije, ESRB-a, Europske središnje banke, europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala) trebaju sudjelovati kao promatrači. Članovi Odbora nadzornih tijela trebaju djelovati neovisno i isključivo u interesu Unije.
- (53) Odbor nadzornih tijela bi u pravilu trebao donositi svoje odluke običnom većinom u skladu s načelom prema kojem svaki član ima jedan glas. Međutim, za akte opće prirode, uključujući one koji se odnose na regulatorne i provedbene tehničke standarde, smjernice i preporuke, proračunska pitanja i zahtjeve država članica za ponovnim razmatranjem odluke Tijela o privremenoj zabrani ili ograničavanju određenih financijskih djelatnosti, primjereno je primijeniti pravila glasovanja kvalificiranom većinom kao što je propisano člankom 16. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji i Protokolom (br. 36) o prijelaznim odredbama priloženim Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije. Slučajeve koji se odnose na rješavanje sporova među nacionalnim nadzornim tijelima trebalo bi ispitati ograničen, objektivni panel koje se sastoji od članova koji nisu ni predstavnici nadležnih tijela koja su stranke u sporu niti imaju bilo kakav interes u sukobu ili izravne veze s dotičnim nadležnim tijelima. Sastav tog panela treba biti primjereno uravnotežen. Odluke koje donosi panel trebao bi odobriti Odbor nadzornih tijela običnom većinom u skladu s načelom prema kojem svaki član ima jedan glas. Međutim, s obzirom na odluke koje donosi konsolidirajuće nadzorno tijelo, članovi koji predstavljaju blokirajuću manjinu mogu odbiti odluku koju predlaže panel kao što je određeno u članku 16. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji i članku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.
- (54) Upravni odbor sastavljen od predsjednika Tijela, predstavnika nacionalnih nadzornih tijela i Komisije trebao bi osigurati da Tijelo provodi svoju misiju i obavlja zadaće koje su mu dodijeljene. Upravnom odboru trebaju biti dodijeljene potrebne ovlasti, između ostalog, predlaganja godišnjeg i višegodišnjeg programa rada, izvršavanja određenih proračunskih ovlasti, donošenja plana politike Tijela koji se odnosi na osoblje, donošenja posebnih odredbi o pravu na pristup dokumentima i predlaganja godišnjeg izvješća.
- (55) Tijelo bi trebao zastupati predsjednik zaposlen na puno radno vrijeme kojega Odbor nadzornih tijela imenuje na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima, te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka koji organizira Odbor nadzornih tijela uz pomoć Komisije. Za imenovanje prvog predsjednika Tijela Komisija bi, između ostalog, trebala sastaviti uži popis kandidata na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima, te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu. Kod naknadnih imenovanja trebala bi se u izvješću sastavljenom u skladu s ovom Uredbom preispitati mogućnost da Komisija sastavi uži popis kandidata. Prije nego što odabrana osoba preuzme svoje dužnosti, te najkasnije mjesec dana nakon što ju je odabrao Odbor nadzornih tijela, Europski parlament trebao bi imati pravo, nakon saslušanja odabrane osobe, iznijeti prigovor na njezino imenovanje.
- (56) Upravljanje Tijelom trebalo bi biti povjereno izvršnom direktoru koji bi trebao imati pravo sudjelovanja na sastancima Odbora nadzornih tijela i upravnog odbora, ali ne bi imao pravo glasa.
- (57) Kako bi se osigurala međusektorska dosljednost u djelatnostima europskih nadzornih tijela, ona bi se trebala koordinirati preko Zajedničkog odbora i, prema potrebi, donositi zajednička stajališta. Zajednički odbor trebao bi koordinirati funkcije europskih nadzornih tijela s obzirom na financijske konglomerate i ostala međusektorska pitanja. Prema potrebi, dotična europska nadzorna tijela trebala bi usporedno donositi akte koji su također u području nadležnosti europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala). Zajedničkim odborom trebali bi naizmjenično predsjedati predsjednik europskih nadzornih tijela s mandatom od 12 mjeseci. Predsjednik Zajedničkog odbora trebao bi biti potpredsjednik ESRB-a. Zajednički odbor trebao bi imati osoblje koje daju europska nadzorna tijela kako bi se omogućila neformalna razmjena informacija i razvoj zajedničke kulture u području nadzora u svim europskim nadzornim tijelima.
- (58) Potrebno je osigurati da se stranke na koje se odnose odluke koje donosi Tijelo mogu poslužiti potrebnim pravnim lijekovima. Radi učinkovite zaštite prava stranaka i radi ekonomičnosti postupka, kada Tijelo ima ovlast donošenja odluka, strankama treba biti dano pravo žalbe Odboru za žalbe. Radi učinkovitosti i dosljednosti, Odbor za žalbe bi trebao biti zajedničko tijelo europskih nadzornih tijela, neovisno o njihovim administrativnim i regulatornim strukturama. Na odluke Odbora za žalbe može se podnijeti žalba Sudu Europske unije.

- (59) Kako bi bila zajamčena njegova potpuna autonomija i neovisnost, Tijelu bi trebalo dodijeliti autonomni proračun s prihodima uglavnom iz obveznih doprinosa nacionalnih nadzornih tijela i iz općeg proračuna Europske unije. Financiranje Tijela od strane Unije podliježe suglasnosti proračunskog tijela u skladu s točkom 47 Međuinstitucionalnoga sporazuma između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 17. svibnja 2006. o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju⁽¹⁾. Trebao bi se primjenjivati postupak donošenja proračuna Unije. Revizorski sud trebao bi provoditi reviziju financijskih izvještaja. Na cjelokupni proračun primjenjuje se postupak davanja razrješnice.
- (60) Uredba (EZ) br.1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF)⁽²⁾ treba se primjenjivati na Tijelo. Tijelo bi također trebalo pristupiti Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF)⁽³⁾.
- (61) Kako bi se osigurali otvoreni i transparentni uvjeti zapošljavanja i jednako postupanje s osobljem, na osoblje Tijela trebaju se primjenjivati Pravilnik o osoblju za dužnosnike i uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica⁽⁴⁾.
- (62) Nužno je da poslovne tajne i druge povjerljive informacije budu zaštićene. Na povjerljivost informacija koje se daju na raspolaganje Tijelu i koje se razmjenjuju unutar mreže trebaju se primjenjivati stroga i efektivna pravila o povjerljivosti.
- (63) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka⁽⁵⁾ i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom prijenosu takvih podataka⁽⁶⁾ u potpunosti se primjenjuju na obradu osobnih podataka za potrebe ove Uredbe.
- (64) Radi osiguranja transparentnog djelovanja Tijela, na njega se treba primjenjivati Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije⁽⁷⁾.
- (65) Trećim zemljama trebalo bi biti dopušteno sudjelovanje u radu Tijela u skladu s odgovarajućim sporazumima koje sklapa Unija.
- (66) Budući da ciljeve ove Uredbe, odnosno poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta osiguravanjem visoke, efektivne i dosljedne razine bonitetne regulative i nadzora, zaštitu deponata i ulagatelja, zaštitu cjelovitosti, učinkovitosti i urednog funkcioniranja financijskih tržišta, održavanje stabilnosti financijskog sustava, te jačanje međunarodne koordinacije nadzora ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se može na bolji način ostvariti na razini Unije zbog razmjera djelovanja, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti kako je određeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (67) Tijelo treba preuzeti sve sadašnje zadaće i ovlasti Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo. Odluku Komisije 2009/78/EZ stoga treba staviti izvan snage na dan osnivanja Tijela, a Odluku br. 716/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o uspostavi programa Zajednice za podupiranje određenih djelatnosti u području financijskih usluga, financijskog izvještavanja i revizije⁽⁸⁾ treba izmijeniti na odgovarajući način. S obzirom na postojeće strukture i poslove Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo, važno je osigurati vrlo blisku suradnju između Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo i Komisije pri određivanju odgovarajućeg prijelaznog režima kako bi se osiguralo da razdoblje tijekom kojeg je Komisija odgovorna za administrativno uspostavljanje i početno administrativno djelovanje Tijela bude što kraće.
- (68) Primjereno je odrediti rok za primjenu ove Uredbe kako bi se osiguralo da Tijelo bude na odgovarajući način pripremljeno za početak djelovanja i neometani prijenos zadaća Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo. Tijelo treba primjereno financirati. Barem u početku, trebalo bi biti financirano 40 % sredstvima Unije, a 60 % doprinosima država članica koji se uplaćuju u skladu s ponderiranjem glasova kako je utvrđeno u članku 3. stavku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.
- (69) Kako bi se omogućilo da Tijelo bude osnovano 1. siječnja 2011., ova Uredba treba stupiti na snagu dan nakon dana objave u *Službenom listu Europske unije*,

⁽¹⁾ SL C 139, 14.6.2006., str. 1.

⁽²⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 1.

⁽³⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 15.

⁽⁴⁾ SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽⁶⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

⁽⁸⁾ SL L 253, 25.9.2009., str. 8.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OSNIVANJE I PRAVNI STATUS

Članak 1.

Osnivanje i opseg djelovanja

1. Ovom Uredbom osniva se europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (dalje u tekstu: „Tijelo”).

2. Tijelo djeluje u okviru ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom te u okviru područja primjene Direktive 2006/48/EZ, Direktive 2006/49/EZ, Direktive 2002/87/EZ, Uredbe (EZ) br. 1781/2006, Direktive 94/19/EZ, i u mjeri u kojoj se ti akti primjenjuju na kreditne i financijske institucije i nadležna tijela koja ih nadziru, u okviru relevantnih dijelova Direktive 2005/60/EZ, Direktive 2002/65/EZ, Direktive 2007/64/EZ i Direktive 2009/110/EZ, uključujući sve direktive, uredbe i odluke koje se temelje na tim aktima, te u okviru bilo kojeg drugog zakonski obvezujućeg akta Unije kojim se Tijelu dodjeljuje zadaće.

3. Tijelo također djeluje u području djelatnosti kreditnih institucija, financijskih konglomerata, investicijskih društava, institucija za platni promet i institucija za elektronički novac, s obzirom na pitanja koja nisu izravno obuhvaćena aktima navedenima u stavku 2., uključujući pitanja korporativnog upravljanja, revizije i financijskog izvješćivanja, pod uvjetom da je to djelovanje Tijela neophodno radi osiguravanja učinkovite i dosljedne primjene tih akata.

4. Odredbe ove Uredbe ne dovode u pitanje ovlasti Komisije da, posebno u skladu s člankom 258. UFEU-a, osigura uskladenost s pravom Unije.

5. Cilj Tijela jest zaštita javnog interesa, doprinosjenjem kratkoročnoj, srednjoročnoj i dugoročnoj stabilnosti i učinkovitosti financijskog sustava u korist gospodarstva Unije, njezinih građana i poduzetnika. Tijelo doprinosi:

- (a) poboljšanju funkcioniranja unutarnjeg tržišta, uključujući posebno pouzdanu, učinkovitu i dosljednu razinu regulative i nadzora;
- (b) osiguravanju cjelovitosti, transparentnosti, učinkovitosti i urednom funkcioniranju financijskih tržišta;
- (c) jačanju međunarodne koordinacije nadzora;
- (d) sprečavanju regulatorne arbitraže i promicanju jednakih uvjeta tržišnog natjecanja;
- (e) osiguranju da preuzimanje kreditnog rizika i drugih rizika bude primjereno regulirano i nadzirano; te
- (f) pojačanju zaštite potrošača.

S tim ciljevima, Tijelo doprinosi osiguranju dosljedne, učinkovite i efektivne primjene akata iz stavka 2., potiče konvergenciju u području nadzora, daje mišljenja Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji, te provodi ekonomske analize tržišta radi poboljšanja ostvarivanja cilja Tijela.

U obavljanju zadaća koje su mu dodijeljene ovom Uredbom Tijelo posvećuje posebnu pozornost svakom sistemskom riziku koji predstavljaju financijske institucije čija bi propast mogla narušiti djelovanje financijskog sustava ili realno gospodarstvo.

U provedbi svojih zadaća Tijelo djeluje neovisno i objektivno i isključivo u interesu Unije.

Članak 2.

Europski sustav financijskog nadzora

1. Tijelo čini dio Europskog sustava financijskog nadzora (ESFS). Glavni cilj ESFS-a jest osigurati da se pravila primjenjiva na financijski sektor provode na odgovarajući način radi očuvanja financijske stabilnosti i osiguravanja povjerenja u financijski sustav kao cjelinu te dostatne zaštite za korisnike financijskih usluga.

2. ESFS obuhvaća sljedeće:

- (a) Europski odbor za sistemske rizike (ESRB), za potrebe zadaća određenih u Uredbi (EU) br. 1092/2010 i ovoj Uredbi;
- (b) Tijelo;
- (c) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
- (d) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾;
- (e) Zajednički odbor europskih nadzornih tijela (dalje u tekstu: Zajednički odbor), za potrebe provedbe zadaća određenih u člancima od 54. do 57. ove Uredbe, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010;
- (f) nadležna ili nadzorna tijela u državama članicama navedena u aktima Unije iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 48.

⁽²⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

3. Tijelo redovito i blisko surađuje s ESRB-om, kao i s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala) preko Zajedničkog odbora, osiguravajući međusektorsku dosljednost u radu i donoseći zajednička stajališta u području nadzora financijskih konglomerata i drugih međusektorskih pitanja.

4. U skladu s načelom iskrene suradnje u skladu s člankom 4. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji, sudionici u ESFS-u moraju surađivati uz povjerenje i potpuno uzajamno poštovanje, posebno u osiguranju protoka odgovarajućih i pouzdanih informacija između njih.

5. Tijela koja su sudionici u ESFS-u moraju nadzirati financijske institucije koje posluju u Uniji u skladu s aktima iz članka 1. stavka 2.

Članak 3.

Odgovornost tijela

Tijela iz članka 2. stavka 2. točaka od (a) do (d) odgovorna su Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „financijske institucije” znači „kreditne institucije” kako je definirano člankom 4. stavkom 1. Direktive 2006/48/EZ, „investicijska društva” kako je definirano člankom 3. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2006/49/EZ, a „financijski konglomerati” kako je definirano člankom 2. stavkom 14. Direktive 2002/87/EZ, osim što, s obzirom na Direktivu 2005/60/EZ, „financijske institucije” znači kreditne institucije i financijske institucije definirane člankom 3. stavcima 1. i 2. te Direktive;

2. „nadležna tijela” znači:

i. nadležna tijela kako su definirana u direktivama 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2007/64/EZ te kako se navodi u Direktivi 2009/110/EZ;

ii. s obzirom na direktive 2002/65/EZ i 2005/60/EZ, tijela koja su nadležna osigurati da kreditne i financijske institucije zadovoljavaju zahtjeve tih direktiva; i

iii. s obzirom na sustave osiguranja depozita, tijela koja upravljaju sustavima osiguranja depozita u skladu s Direktivom 94/19/EZ ili, ako poslovanjem sustava osiguranja depozita upravlja privatno društvo, tijelo javne vlasti koje nadzire te sustave u skladu s tom Direktivom.

Članak 5.

Pravni status

1. Tijelo je tijelo Unije koje ima pravnu osobnost.

2. U svakoj državi članici Tijelo mora imati najširu pravnu sposobnost koju nacionalno pravo priznaje pravnim osobama. Ono može, posebno, stjecati pokretnine i nekretnine i njima raspolagati, te biti stranka u sudskim postupcima.

3. Tijelo zastupa predsjednik.

Članak 6.

Sastav

Tijelo čine:

(1) Odbor nadzornih tijela, koji obavlja zadaće navedene u članku 43.;

(2) upravni odbor, koji obavlja zadaće navedene u članku 47.;

(3) predsjednik, koji obavlja zadaće navedene u članku 48.;

(4) izvršni direktor, koji obavlja zadaće navedene u članku 53.;

(5) Odbor za žalbe, koji obavlja zadaće navedene u članku 60.

Članak 7.

Sjedište

Sjedište Tijela je u Londonu.

POGLAVLJE II.

ZADAĆE I OVLAŠTI TIJELA

Članak 8.

Zadaće i ovlaštija Tijela

1. Tijelo ima sljedeće zadaće:

(a) doprinosi uspostavi visokokvalitetnih zajedničkih regulatornih i nadzornih standarda i praksi, posebno davanjem mišljenja institucijama Unije i razvojem smjernica, preporuka i nacrt regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koji se temelje na zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2.;

- (b) doprinosi dosljednoj primjeni pravno obvezujućih akata Unije, posebno doprinoseći zajedničkoj kulturi u području nadzora, osiguravajući dosljednu, učinkovitu i efektivnu primjenu akata iz članka 1. stavka 2., sprečavajući regulatornu arbitražu, posredujući u sporovima među nadležnim tijelima i rješavajući te sporove, osiguravajući djelotvoran i dosljedan nadzor nad financijskim institucijama, osiguravajući usklađeno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela i poduzimajući mjere, između ostalog, u izvanrednim situacijama;
- (c) potiče i olakšava delegiranje zadaća i odgovornosti među nadležnim tijelima;
- (d) blisko surađuje s ESRB-om, posebno tako što ESRB-u osigurava potrebne informacije za obavljanje njegovih zadaća i osiguravanjem odgovarajućeg daljnjeg praćenja upozorenja i preporuka ESRB-a;
- (e) organizira i povodi analizu stručnih pregleda nadležnih tijela, uključujući izdavanje smjernica i preporuka i utvrđivanje najboljih praksi kako bi se ojačala dosljednost rezultata nadzora;
- (f) prati i procjenjuje tržišna kretanja u području svoje nadležnosti, uključujući, ako je to potrebno, trendove kreditiranja, posebno, građanstva i malih i srednjih poduzeća;
- (g) provodi ekonomske analize tržišta radi informiranja o obavljanju funkcija Tijela;
- (h) potiče zaštitu deponenata i ulagatelja,
- (i) doprinosi dosljednom i usklađenom funkcioniranju kolegija nadzornih tijela, praćenju, procjeni i mjerenju sistemskog rizika, razvoju i usklađivanju planova za oporavak i sanaciju, pružanju visoke razine zaštite deponenata i ulagatelja u cijeloj Uniji i razvoju metoda za sanaciju posrnutih financijskih institucija te procjeni potrebe za odgovarajućim financijskim instrumentima u skladu s člancima od 21. do 26.;
- (j) ispunjava sve druge posebne zadaće navedene u ovoj Uredbi ili u drugim zakonodavnim aktima;
- (k) objavljuje i redovito ažurira na svojoj internetskoj stranici informacije koje se odnose na njegovo područje djelovanja, posebno u okviru njegove nadležnosti, o registriranim financijskim institucijama kako bi osiguralo da informacije budu lako dostupne javnosti;
- (l) preuzima, prema potrebi, sve postojeće i trajne zadaće Odbora europskih nadzornih tijela za bankarstvo (CEBS).
2. Da bi ostvarilo zadaće navedene u stavku 1., Tijelo ima ovlasti navedene u ovoj Uredbi, a posebno za:
- (a) pripremu nacрта regulatornih tehničkih standarda u posebnim slučajevima navedenima u članku 10.;
- (b) pripremu nacрта provedbenih tehničkih standarda u posebnim slučajevima navedenima u članku 15.;
- (c) izdavanje smjernica i preporuka kao što je određeno u članku 16.;
- (d) izdavanje preporuka u posebnim slučajevima navedenima u članku 17. stavku 3.;
- (e) donošenje pojedinačnih odluka upućenih nadležnim tijelima u posebnim slučajevima navedenima u članku 18. stavku 3. i članku 19. stavku 3.;
- (f) u slučajevima u kojima se izravno primjenjuje pravo Unije, donošenje pojedinačnih odluka upućenih financijskim institucijama u posebnim slučajevima navedenima u članku 17. stavku 6., članku 18. stavku 4. i članku 19. stavku 4.;
- (g) davanje mišljenja Europskom parlamentu, Vijeću ili Komisiji kako je utvrđeno člankom 34.;
- (h) prikupljanje potrebnih informacija koje se odnose na financijske institucije kako je utvrđeno člankom 35.;
- (i) razvijanje zajedničkih metodologija za procjenu učinka karakteristika proizvoda i procesa distribucije na financijski položaj institucija i na zaštitu potrošača;
- (j) osiguravanje centralno dostupne baze podataka registriranih financijskih institucija u području svoje nadležnosti, ako je to navedeno u aktima iz članka 1. stavka 2.

Članak 9.

Zadaće koje se odnose na zaštitu potrošača i financijske djelatnosti

1. Tijelo ima vodeću ulogu na tržištu za financijske proizvode ili usluge namijenjene potrošačima u promicanju transparentnosti, jednostavnosti i pravednosti na cijelom unutarnjem tržištu, među ostalim:
- (a) prikupljanjem i analizom podataka te izvješćivanjem o potrošačkim trendovima;
- (b) pregledom i koordinacijom inicijativa nadležnih tijela koje se odnose na financijsku pismenost i obrazovanje;
- (c) razvojem standarda osposobljavanja za sektor; te
- (d) doprinošenjem razvoju zajedničkih pravila objavljivanja.

2. Tijelo prati nove i postojeće financijske djelatnosti i može donijeti smjernice i preporuke s ciljem promicanja sigurnosti i pouzdanosti tržišta i konvergencije regulatorne prakse.

3. Tijelo može isto tako izdavati upozorenja u slučaju da financijska djelatnost ozbiljno ugrožava ciljeve navedene u članku 1. stavku 5.

4. Tijelo osniva kao svoj sastavni dio Odbor za financijske inovacije koji okuplja sva relevantna nadležna nacionalna nadzorna tijela s ciljem postizanja koordiniranog pristupa za regulatorno i nadzorno postupanje s novim ili inovativnim financijskim djelatnostima te pružanja savjeta Tijelu koje ih iznosi Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

5. Tijelo može privremeno zabraniti ili ograničiti određene financijske djelatnosti koje ugrožavaju uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela u slučajevima i pod uvjetima propisanim u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. ili, ako to zahtijevaju izvanredne situacije, u skladu s i pod uvjetima iz članka 18.

Tijelo preispituje odluku navedenu u prvom podstavku u odgovarajućim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca. Ako se odluka ne obnovi nakon razdoblja od tri mjeseca, ona automatski prestaje važiti.

Država članica može zahtijevati od Tijela da ponovno razmotri svoju odluku. U tom slučaju Tijelo odlučuje hoće li zadržati svoju odluku u skladu s postupkom navedenim u drugom podstavku članka 44. stavka 1.

Tijelo također može procijeniti potrebu zabrane ili ograničavanja određenih vrsta financijskih djelatnosti te, ako postoji takva potreba, izvijestiti o tome Komisiju kako bi se olakšalo donošenje svih takvih zabrana ili ograničenja.

Članak 10.

Regulatorni tehnički standardi

1. Ako Europski parlament i Vijeće delegiraju Komisiji ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda delegiranim aktima iz članka 290. UFEU-a kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u područjima koja su izričito navedena u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Tijelo može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda. Tijelo podnosi nacrt standarda Komisiji na potvrđivanje.

Regulatorni tehnički standardi tehničkog su karaktera te ne podrazumijevaju strateške odluke ili odabir politika, a njihov sadržaj ograničen je na zakonodavne akte na kojima se temelje.

Prije njihovog podnošenja Komisiji Tijelo provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima regulatornih tehničkih standarda te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak dotičnih nacrt regulatornih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Tijelo također traži mišljenje Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

Ako Tijelo podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija ga odmah prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

U roku tri mjeseca od primitka nacrt regulatornog tehničkog standarda Komisija odlučuje hoće li ga potvrditi. Komisija može potvrditi nacrt regulatornih tehničkih standarda samo djelomično ili uz izmjene, ako je to u interesu Unije.

Ako Komisija ne namjerava potvrditi nacrt regulatornog tehničkog standarda ili ga namjerava potvrditi djelomično ili uz izmjene, ona vraća nacrt regulatornog tehničkog standarda natrag Tijelu s objašnjenjem razloga zbog kojih ga nije potvrdila ili, ovisno o slučaju, s objašnjenjem razloga za izmjene. Tijelo može u razdoblju od šest tjedana izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda na temelju Komisijinog prijedloga izmjena, te ga ponovno podnijeti Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku tog razdoblja od šest tjedana Tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda ili podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda koji nije izmijenjen tako da je u skladu s izmjenama koje je predložila Komisija, Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima ili ga može odbaciti.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrt regulatornog tehničkog standarda koji je pripremilo Tijelo bez prethodnog usklađivanja s Tijelom kako je određeno u ovom članku.

2. Ako Tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda u roku navedenom u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Komisija može zahtijevati taj nacrt u novom roku.

3. Samo ako Tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda Komisiji u rokovima koji su u skladu sa stavkom 2., Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard delegiranim aktom bez nacrt Tijela.

Komisija provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima regulatornih tehničkih standarda te analizira potencijalne povezanost troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak dotičnih nacrt regulatornih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Komisija također traži mišljenje ili savjet Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

Komisija odmah prosljeđuje nacrt regulatornog tehničkog standarda Europskom parlamentu i Vijeću.

Komisija šalje svoj nacrt regulatornog tehničkog standarda Tijelu. Tijelo može u razdoblju od šest tjedana izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda i podnijeti ga Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku razdoblja od šest tjedana navedenog u četvrtom podstavku Tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard.

Ako u razdoblju od šest tjedana Tijelo podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija može izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda na temelju predloženih izmjena Tijela ili može donijeti regulatorni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima. Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrt regulatornog tehničkog standarda koji je pripremio Tijelo bez prethodnog usklađivanja s Tijelom kako je određeno u ovom članku.

4. Regulatorni tehnički standardi donose se uredbama ili odlukama. One se objavljuju u *Službenom listu Europske unije* i stupaju na snagu na dan koji je u njima naveden.

Članak 11.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz članka 10. dodjeljuje se Komisiji za razdoblje od četiri godine od 16. prosinca 2010. Komisija izrađuje izvješće u vezi s delegiranjem ovlasti najkasnije šest mjeseci prije isteka četverogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja osim ako ga Europski parlament ili Vijeće ne opozovu u skladu s člankom 14.

2. Čim donese regulatorni tehnički standard, Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima iz članaka od 12. do 14.

Članak 12.

Opoziv delegiranja

1. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 10.

2. Institucija koja je započela interni postupak za odlučivanje o opozivu delegiranja ovlasti nastoji o tome obavijestiti drugu instituciju i Komisiju u razumnom roku prije donošenja konačne odluke, uz navođenje delegirane ovlasti koja bi mogla biti predmetom opoziva.

3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Opoziv proizvodi učinke odmah ili na kasniji datum naveden u toj odluci. On ne utječe na valjanost regulatornih tehničkih standarda koji su već na snazi. Ta se odluka objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 13.

Prigovori na regulatorne tehničke standarde

1. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na regulatorni tehnički standard u razdoblju od tri mjeseca od datuma obavijesti o regulatornom tehničkom standardu koji je donijela Komisija. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća to se razdoblje produljuje za tri mjeseca.

Ako Komisija donese regulatorni tehnički standard koji je jednak nacrtu regulatornog tehničkog standarda koji je podnijelo Tijelo, razdoblje u kojem Europski parlament i Vijeće mogu uložiti prigovor jest mjesec dana od datuma obavijesti. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća to se razdoblje produljuje za jedan mjesec.

2. Ako po isteku razdoblja iz stavka 1. ni Europski parlament ni Vijeće ne ulože prigovor na regulatorni tehnički standard, on se objavljuje u *Službenom listu Europske unije* i stupa na snagu na dan koji je u njemu naveden.

Regulatorni tehnički standard može se objaviti u *Službenom listu Europske unije* i stupiti na snagu prije isteka tog razdoblja ako i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor.

3. Regulatorni tehnički standard na koji Europski parlament ili Vijeće ulože prigovor u razdoblju iz stavka 1. ne stupa na snagu. U skladu s člankom 296. UFEU-a, institucija koja ulaže prigovor dužna je navesti razloge za ulaganje prigovora na regulatorni tehnički standard.

Članak 14.

Nepotvrđivanje ili izmjene nacrt regulatornih tehničkih standarda

1. U slučaju da Komisija ne potvrdi nacrt regulatornog tehničkog standarda ili ga izmjeni u skladu s člankom 10., Komisija o tome obavješćuje Tijelo, Europski parlament i Vijeće, navodeći svoje razloge.

2. Prema potrebi, Europski parlament ili Vijeće mogu pozvati odgovornog člana Komisije zajedno s predsjednikom Tijela u roku mjesec dana od obavijesti iz stavka 1. na izvanredan sastanak nadležnog odbora Europskog parlamenta ili Vijeća da iznesu i objasne razlike u svojim stajalištima.

Članak 15.

Provedbeni tehnički standardi

1. Tijelo može izraditi provedbene tehničke standarde provedbenim aktima iz članka 291. UFEU-a u područjima koja su izričito navedena u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. Provedbeni tehnički standardi tehničkog su karaktera te ne podrazumijevaju strateške odluke ili odabir politika, a njihov sadržaj određuje uvjete primjene tih akata. Tijelo podnosi svoj nacrt provedbenih tehničkih standarda Komisiji na potvrđivanje.

Prije podnošenja nacra provedbenih tehničkih standarda Komisiji Tijelo provodi otvorena javna savjetovanja te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak relevantnih nacra provedbenih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Tijelo također traži mišljenje Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

Ako Tijelo podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija ga odmah prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

U roku tri mjeseca od primitka nacra provedbenog tehničkog standarda Komisija odlučuje hoće li ga potvrditi. Komisija može produljiti to razdoblje za 1 mjesec. Komisija može potvrditi nacrt provedbenog tehničkog standarda samo djelomično ili uz izmjene, ako je to u interesu Unije.

Ako Komisija ne namjerava potvrditi nacrt provedbenog tehničkog standarda ili ga namjerava potvrditi djelomično ili uz izmjene, ona ga vraća natrag Tijelu s objašnjenjem razloga zbog kojih ga ne namjerava potvrditi ili, ovisno o slučaju, s objašnjenjem razloga za njegove izmjene. Tijelo može u razdoblju od šest tjedana izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda na temelju predloženih izmjena Komisije te ga ponovno podnijeti Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku razdoblja od šest tjedana iz petog podstavka Tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda ili podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda koji nije izmijenjen tako da je u skladu s izmjenama koje je predložila Komisija, Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima ili ga može odbaciti.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacra provedbenog tehničkog standarda, koji je pripremila Tijelo, bez prethodnog usklađivanja s Tijelom, kako je određeno u ovom članku.

2. U slučajevima kada Tijelo ne podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda u roku navedenom u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Komisija može zahtijevati taj nacrt u novom roku.

3. Samo ako Tijelo ne podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda Komisiji u rokovima koji su u skladu sa stavkom 2., Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard provedbenim aktom, bez nacra Tijela.

Komisija provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima provedbenih tehničkih standarda te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak relevantnih nacra provedbenih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Komisija također traži mišljenje ili savjet Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

Komisija odmah prosljeđuje nacrt provedbenog tehničkog standarda Europskom parlamentu i Vijeću.

Komisija šalje nacrt provedbenog tehničkog standarda Tijelu. Tijelo može u razdoblju od šest tjedana izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda i podnijeti ga Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku razdoblja od šest tjedana navedenog u četvrtom podstavku Tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard.

Ako u razdoblju od šest tjedana Tijelo podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija može izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda na temelju izmjena koje je Tijelo predložilo ili može donijeti provedbeni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacra provedbenih tehničkih standarda koji je pripremila Tijelo, bez prethodnog usklađivanja s Tijelom, kako je određeno u ovom članku.

4. Provedbeni tehnički standardi donose se uredbama ili odlukama. One se objavljuju u *Službenom listu Europske unije* i stupaju na snagu na dan koji je u njima naveden.

Članak 16.

Smjernice i preporuke

1. S ciljem uspostavljanja dosljednih, učinkovitih i efektivnih nadzornih praksi unutar ESFS-a te osiguravanja zajedničke, ujednačene i dosljedne primjene prava Unije, Tijelo izdaje smjernice i preporuke upućene nadležnim tijelima ili financijskim institucijama.

2. Prema potrebi, Tijelo provodi otvorena javna savjetovanja o smjernicama i preporukama te analizira potencijalne povezane troškove i koristi. Takva savjetovanja i analize moraju biti razmjerni s obzirom na opseg, prirodu i učinak smjernica ili preporuka. Tijelo također, prema potrebi, traži mišljenja ili savjet Interesne skupine za bankarstvo iz članka 37.

3. Nadležna tijela i financijske institucije moraju ulagati napore da se usklade s tim smjernicama i preporukama.

U razdoblju od dva mjeseca od izdavanja smjernice ili preporuke svako nadležno tijelo dužno je potvrditi da je usklađeno ili da se namjerava uskladiti s tom smjernicom ili preporukom. U slučaju da nadležno tijelo nije usklađeno ili da se ne namjerava uskladiti, dužno je o tome obavijestiti Tijelo, navodeći svoje razloge.

Tijelo objavljuje činjenicu da nadležno tijelo nije usklađeno ili da se ne namjerava uskladiti s tom smjernicom ili preporukom. Tijelo također može odlučiti, na pojedinačnoj osnovi, objaviti razloge koje je navelo nadležno tijelo za neusklađivanje s tom smjernicom ili preporukom. Nadležno tijelo mora o toj objavi biti unaprijed obaviješteno.

Ako se to zahtijeva u toj smjernici ili preporuci, financijske institucije moraju jasno i detaljno izvješćivati o tome jesu li usklađene s tom smjernicom ili preporukom.

4. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Tijelo obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju o smjernicama i preporukama koje su izdane, navodeći koje nadležno tijelo nije s njima usklađeno te opisujući kako namjerava osigurati da dotično nadležno tijelo u budućnosti poštuje njezine preporuke i smjernice.

Članak 17.

Kršenje prava Unije

1. Ako nadležno tijelo ne primjenjuje akte iz članka 1. stavka 2., ili ih primjenjuje na način za koji se čini da predstavlja kršenje prava Unije, uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde utvrđene u skladu s člancima od 10. do 15., a posebno ako nije osiguralo da financijska institucija zadovoljava zahtjeve propisane tim aktima, Tijelo djeluje u skladu s ovlastima iz stavaka 2., 3. i 6. ovog članka.

2. Na zahtjev jednog nadležnog tijela ili više njih, Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije ili Interesne skupine za bankarstvo ili na vlastitu inicijativu, a nakon što je izvjestilo dotično nadležno tijelo, Tijelo može istražiti navodno kršenje ili nepri-mjenjivanje prava Unije.

Ne dovodeći u pitanje ovlasti iz članka 35., nadležno tijelo bez odgađanja osigurava Tijelu sve informacije koje Tijelo smatra potrebnima u svojoj istrazi.

3. Najkasnije dva mjeseca od početka istrage, Tijelo može uputiti preporuku dotičnom nadležnom tijelu te navesti mjeru koja je potrebna za usklađivanje s pravom Unije.

Nadležno tijelo izvješćuje u roku deset radnih dana od primitka preporuke Tijelo o mjerama koje je poduzelo ili koje namjerava poduzeti kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije.

4. Ako se nadležno tijelo nije uskladilo s pravom Unije u roku mjesec dana od primitka preporuke Tijela, Komisija može, nakon što ju je Tijelo o tome obavijestilo ili na vlastitu inicijativu, izdati formalno mišljenje u kojemu od nadležnog tijela zahtijeva da poduzme mjere potrebne za usklađivanje s pravom Unije. Formalno mišljenje Komisije uzima u obzir preporuku Tijela.

Komisija mora izdati takvo formalno mišljenje najkasnije tri mjeseca od donošenja preporuke. Komisija može produljiti to razdoblje za mjesec dana.

Tijelo i nadležna tijela moraju osigurati Komisiji sve potrebne informacije.

5. Nadležno tijelo dužno je u roku deset radnih dana od primitka formalnog mišljenja iz stavka 4. izvjestiti Komisiju i Tijelo o mjerama koje je poduzelo ili koje namjerava poduzeti radi usklađivanja s tim formalnim mišljenjem.

6. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s formalnim mišljenjem iz stavka 4. u razdoblju koje je u njemu navedeno te ako je potrebno pravodobno ispraviti takvu neusklađenost kako bi se održali ili ponovno uspostavili neutralni uvjeti tržišnog natjecanja ili osiguralo uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskog sustava, Tijelo može, ako su relevantni zahtjevi iz akata navedenih u članku 1. stavku 2. izravno primjenjivi na financijske institucije, donijeti pojedinačnu odluku upućenu financijskoj instituciji kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunio svoje obveze prema pravu Unije, uključujući prestanak bilo kakve prakse.

Odluka Tijela mora biti u skladu s formalnim mišljenjem koje je izdala Komisija u skladu sa stavkom 4.

7. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 6. imaju prednost nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela.

Kada se poduzimaju mjere u vezi s pitanjima koja su predmet formalnog mišljenja u skladu sa stavkom 4. ili donose odluke u skladu sa stavkom 6., nadležna tijela moraju se uskladiti s formalnim mišljenjem ili odlukom, ovisno o slučaju.

8. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Tijelo mora navesti koja se nadležna tijela i financijske institucije nisu uskladili s formalnim mišljenjem ili odlukama iz stavaka 4. i 6. ovog članka.

Članak 18.

Mjere u izvanrednim situacijama

1. U slučaju nepovoljnih kretanja koja mogu ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela, Tijelo aktivno potiče i, ako to smatra potrebnim, koordinira sve mjere koje su poduzele relevantna nacionalna nadležna nadzorna tijela.

Kako bi moglo obavljati tu ulogu poticanja i koordiniranja, Tijelo mora biti u potpunosti obaviješteno o svim relevantnim kretanjima te ga relevantna nacionalna nadležna nadzorna tijela moraju pozivati da kao promatrač sudjeluje u svim relevantnim okupljanjima.

2. Vijeće, uz savjetovanje s Komisijom i ESRB-om te, prema potrebi, s europskim nadzornim tijelima, može donijeti odluku upućenu Tijelu kojom se utvrđuje postojanje izvanredne situacije u smislu ove Uredbe, nakon zahtjeva Tijela, Komisije ili ESRB-a. Vijeće mora preispitivati tu odluku u odgovarajućim razmacima, a najmanje jednom mjesečno. Ako odluka ne bude obnovljena na kraju jednomjesečnog razdoblja, ona automatski prestaje važiti. Vijeće može u bilo kojem trenutku objaviti prestanak izvanredne situacije.

Ako ESRB ili Tijelo smatraju da može nastati izvanredna situacija, oni izdaju povjerljivu preporuku upućenu Vijeću i dostavljaju mu procjenu situacije. Vijeće zatim procjenjuje postoji li potreba za sastankom. U tom je postupku zajamčena povjerljivost.

Ako Vijeće utvrdi postojanje izvanredne situacije, ono o tomu bez odlaganja izvješćuje Europski parlament i Komisiju.

3. Ako je Vijeće donijelo odluku u skladu sa stavkom 2. te u iznimnim okolnostima kada je potrebna koordinirana akcija nacionalnih tijela kao odgovor na nepovoljna kretanja koja mogu ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela, Tijelo može donijeti pojedinačne odluke kojima se od nadležnih tijela zahtijeva da poduzmu potrebne mjere u skladu sa zakonodavstvom iz članka 1. stavka 2. za suočavanje sa svim takvim kretanjima tako da se osigura da financijske institucije i nadležna tijela ispunjavaju zahtjeve propisane tim zakonodavstvom.

4. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s odlukom Tijela iz stavka 3. u razdoblju propisanom u toj odluci, u slučaju da su relevantni zahtjevi propisani u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. i regulatornim tehničkim standardima i provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s tim aktima izravno primjenjivi na financijske institucije, Tijelo može donijeti pojedinačnu odluku upućenu financijskoj instituciji kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunio svoje obveze prema tom zakonodavstvu, uključujući prestanak bilo kakve prakse. To se primjenjuje samo u situacijama u kojima nadležno tijelo ne primjenjuje zakonodavne akte iz članka 1. stavka 2., uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde donesene u skladu s tim aktima, ili ih primjenjuje na način za koji se čini da predstavlja očito kršenje tih akata te ako je potrebno hitno ispravljanje radi ponovnog uspostavljanja urednog funkcioniranja i cjelovitosti financijskih tržišta i stabilnosti cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela.

5. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 4. prevladavaju nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela.

Sve mjere nadležnih tijela u vezi s pitanjima koja su predmet odluka na temelju stavka 3. ili 4. moraju biti usklađene s tim odlukama.

Članak 19.

Rješavanje sporova među nadležnim tijelima u prekograničnim pitanjima

1. Ne dovodeći u pitanje ovlasti propisane člankom 17., ako se nadležno tijelo ne slaže oko postupka ili sadržaja djelovanja ili nedjelovanja nadležnog dijela druge države članice u slučajevima navedenima u aktima iz članka 1. stavka 2., Tijelo, na zahtjev jednog dotičnog nadležnog tijela ili više njih, može pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s postupkom iz stavaka od 2. do 4. ovog članka.

U slučajevima navedenima u zakonodavstvu iz članka 1. stavka 2. te, ako je na temelju objektivnih kriterija, moguće utvrditi postojanje spora među nadležnim tijelima iz različitih država članica, Tijelo može na vlastitu inicijativu pomoći tijelima u postizanju sporazuma u skladu s postupkom iz stavaka od 2. do 4.

2. Tijelo određuje rok za mirenje među nadležnim tijelima uzimajući u obzir relevantne robove navedene u aktima iz članka 1. stavka 2. kao i složenost i žurnost pitanja. U toj fazi Tijelo djeluje kao posrednik.

3. Ako dotična nadležna tijela ne uspiju postići sporazum u sklopu faze mirenja iz stavka 2., Tijelo može u skladu s postupkom navedenim u članku 44. stavku 1. trećem i četvrtom podstavku donijeti odluku kojom se od njih zahtijeva da poduzmu određenu mjeru ili da se suzdrže od poduzimanja mjera radi rješavanja tog pitanja, uz obvezujuće učinke za dotična nadležna tijela kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije.

4. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s odlukom Tijela te time ne osigura da financijska institucija zadovoljava zahtjeve koji su izravno na nju primjenjivi na temelju akata iz članka 1. stavka 2., Tijelo može donijeti pojedinačnu odluku upućenu financijskoj instituciji kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunila svoje obveze prema pravu Unije, uključujući prestanak bilo kakve prakse.

5. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 4. prevladavaju nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela. Sve mjere nadležnih tijela u vezi s činjenicama koje su predmet odluka na temelju stavka 3. ili 4. moraju biti usklađene s tim odlukama.

6. U izvješću iz članka 50. stavka 2. predsjednik Tijela mora navesti prirodu i vrstu sporova među nadležnim tijelima, postignute sporazume i odluke donesene radi rješavanja takvih sporova.

Članak 20.

Rješavanje sporova među nadležnim tijelima na međusektorskoj razini

Zajednički odbor dužan je u skladu s postupkom propisanim u članku 19. i članku 56. rješavati međusektorske sporove koji mogu nastati među nadležnim tijelima kako je definirano člankom 4. stavkom 2. ove Uredbe, Uredbom (EU) 1094/2010 odnosno Uredbom (EU) 1095/2010.

Članak 21.

Kolegij nadzornih tijela

1. Tijelo doprinosi promicanju i praćenju učinkovitog, efektivnog i dosljednog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela, kako je navedeno u Direktivi 2006/48/EZ, te potiče usklađenost primjene prava Unije među kolegijima nadzornih tijela. S ciljem konvergencije najboljih nadzornih praksi, osoblje Tijela može sudjelovati u djelatnostima kolegija nadzornih tijela, uključujući izravne nadzore koje zajednički provode dva nadležna tijela ili više njih.

2. Tijelo ima vodeću ulogu u osiguravanju dosljednog i usklađenog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela za prekogranične institucije u cijeloj Uniji uzimajući u obzir sistemski rizik koji predstavljaju financijske institucije iz članka 23.

Za potrebe ovog stavka i stavka 1. ovog članka Tijelo se smatra „nadležnim tijelom” u smislu relevantnog zakonodavstva.

Tijelo može:

- (a) prikupljati i razmjenjivati sve relevantne informacije u suradnji s nadležnim tijelima radi olakšavanja rada kolegija i uspostavljanja središnjeg sustava i upravljanja središnjim sustavom koji omogućuje nadležnim tijelima u kolegiju pristup tim informacijama;
- (b) pokrenuti i koordinirati testiranja otpornosti na stres na razini Unije u skladu s člankom 32. radi procjene otpornosti financijskih institucija, a posebno sistemskog rizika koji predstavljaju financijske institucije kao što je navedeno u članku 23., na nepovoljna tržišna kretanja i radi procjene mogućnosti povećanja sistemskog rizika u stresnim okolnostima, osiguravajući da se na takva testiranja primjenjuje dosljedna metodologija na nacionalnoj razini te, prema potrebi, upućivanja preporuke nadležnom tijelu da ispravi nedostatke utvrđene u testiranju otpornosti na stres;
- (c) promicati efektivne i učinkovite nadzorne aktivnosti, uključujući procjenu rizika kojima su izložene ili kojima mogu biti izložene financijske institucije, kako je utvrđeno u okviru procesa supervizijskog nadzora ili u stresnim okolnostima;
- (d) nadzirati, u skladu sa zadaćama i ovlastima navedenima u ovoj Uredbi, zadaće koje provode nadležna tijela; te
- (e) tražiti daljnje rasprave kolegija u svim slučajevima u kojima smatra da bi odluka dovela do nepravilne primjene prava Unije ili da ne bi doprinijela cilju konvergencije nadzornih praksi. Ono također može zahtijevati od konsolidirajućeg nadzornog tijela da sazove sastanak kolegija ili da doda točku na dnevnom redu sastanka.

3. Tijelo može izraditi nacrt regulatornih i provedbenih tehničkih standarda kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti primjene s obzirom na odredbe koje se odnose na operativno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela te izdavati smjernice i preporuke koje se donose u skladu s člankom 16. radi promicanja konvergencije nadzornog funkcioniranja i najboljih praksi koje donose kolegiji nadzornih tijela.

4. Tijelo ima pravno obvezujuću posredničku ulogu u rješavanju sporova među nadležnim tijelima u skladu s postupkom navedenim u članku 19. Tijelo može donositi nadzorne odluke koje su izravno primjenjive na dotičnu instituciju u skladu s člankom 19.

Članak 22.

Opće odredbe

1. Tijelo na odgovarajući način razmatra sistemski rizik kako je definiran Uredbom (EU) br. 1092/2010. Uzima u obzir sve rizike od poremećaja financijskih usluga koji:

- (a) su uzrokovani narušavanjem cijelog financijskog sustava ili njegova dijela; i
- (b) mogu imati ozbiljne negativne posljedice za unutarnje tržište i realno gospodarstvo.

Tijelo, prema potrebi, razmatra praćenje i procjenu sistemskog rizika koje su razvili ESRB i Tijelo te odgovara na upozorenja i preporuke ESRB-a u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

2. Tijelo, u suradnji s ESRB-om, izrađuje zajednički skup kvantitativnih i kvalitativnih pokazatelja (prikaz rizika) za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika.

Tijelo također izrađuje odgovarajući sustav testiranja otpornosti na stres kako bi pomoglo u utvrđivanju onih institucija koje mogu predstavljati sistemski rizik. Te institucije moraju biti pod pojačanim nadzorom te, ako je to potrebno, obuhvaćene postupkom za oporavak i sanaciju iz članka 25.

3. Ne dovodeći u pitanje akte iz članka 1. stavka 2., Tijelo, prema potrebi, sastavlja dodatne smjernice i preporuke za financijske institucije kako bi se uzeo u obzir sistemski rizik koji one predstavljaju.

Tijelo mora osigurati da se sistemski rizik koji predstavljaju financijske institucije uzme u obzir prilikom izrade nacrtu regulatornih i provedbenih tehničkih standarda u područjima koja su propisana zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2.

4. Na zahtjev jednog nadležnog tijela ili više njih, Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, ili na vlastiti inicijativu Tijelo može provesti istraživanje u vezi s određenom vrstom financijske institucije ili vrstom proizvoda ili vrstom ponašanja kako bi procijenilo potencijalne prijetnje za stabilnost financijskog sustava i dalo primjerene preporuke za djelovanje dotičnim nadležnim tijelima.

U te svrhe Tijelo može upotrijebiti ovlasti koje su mu dodijeljene prema ovoj Uredbi, kao i prema članku 35.

5. Zajednički odbor osigurava cjelokupnu i međusektorsku koordinaciju aktivnosti koje se provode u skladu s ovim člankom.

Članak 23.

Utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika

1. Uz savjetovanje s ESRB-om, Tijelo razvija kriterije za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika i odgovarajući sustav testiranja otpornosti na stres, što uključuje procjenu mogućnosti povećanja sistemskog rizika koji financijske institucije predstavljaju u stresnim okolnostima. Financijske institucije koje mogu predstavljati sistemski rizik moraju biti pod pojačanim nadzorom te, prema potrebi, obuhvaćene postupcima za oporavak i sanaciju iz članka 25.

2. Tijelo u potpunosti mora uzeti u obzir relevantne međunarodne pristupe kada izrađuje kriterije za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika koji predstavljaju financijske institucije, uključujući one koje su utvrdili Odbor za financijsku stabilnost, Međunarodni monetarni fond i Banka za međunarodne namire.

Članak 24.

Stalna sposobnost odgovora na sistemske rizike

1. Tijelo osigurava postojanje specijalizirane i kontinuirane sposobnosti učinkovitog odgovora na materijalizaciju sistemskih rizika kao što je navedeno u člancima 22. i 23., posebno s obzirom na institucije koje predstavljaju sistemski rizik.

2. Tijelo ispunjava zadaće koje su mu dodijeljene ovom Uredbom i zakonodavstvom iz članka 1. stavka 2. te doprinosi osiguravanju dosljednog i koordiniranog sustava za upravljanje u kriznim situacijama i rješavanje krize u Uniji.

Članak 25.

Postupci za oporavak i sanaciju

1. Tijelo aktivno doprinosi i sudjeluje u razvoju i usklađivanju efektivnih i dosljednih planova za oporavak i sanaciju, postupaka u izvanrednim situacijama i preventivnih mjera za smanjivanje sistemskog učinka bilo kakvih neuspjeha.

2. Tijelo može utvrditi najbolje prakse s ciljem olakšavanja sanacije posrnutih institucija te, posebno, prekograničnih grupa, tako da se izbjegne širenje štetnih učinaka, osiguravajući postojanje odgovarajućih sredstava, uključujući dovoljno resursa te da se omogućiti institucijama ili grupi da budu sanirane na pravilan, isplativ i pravodoban način.

3. Tijelo može izraditi regulatorne i provedbene tehničke standarde kao što je navedeno u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. u skladu s postupkom propisanim člancima od 10. do 15.

Članak 26.**Europski sustavi osiguranja depozita**

1. Tijelo doprinosi jačanju Europskog sustava nacionalnih sustava osiguranja depozita djelujući u okviru ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom kako bi se osigurala pravilna primjena Direktive 94/19/EZ s ciljem osiguranja da su nacionalni sustavi osiguranja depozita primjereno financirani doprinosima financijskih institucija, kao i onih financijskih institucija koje imaju poslovni nastan i primaju depozite u Uniji, no koje imaju sjedište izvan Unije, kako je određeno Direktivom 94/19/EZ, te osiguranja visoke razine zaštite svim deponentima u usklađenom okviru u cijeloj Uniji, čuvajući nedodirnutom stabilizacijsku, zaštitnu ulogu uzajamnih jamstvenih programa, ako su oni u skladu sa zakonodavstvom Unije.

2. Članak 16. koji se odnosi na ovlasti Tijela za donošenje smjernica i preporuka primjenjuje se na sustave osiguranja depozita.

3. Tijelo može izraditi regulatorne i provedbene tehničke standarde kao što je navedeno u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. u skladu s postupkom propisanim člancima od 10. do 15.

4. Preispitivanje ove Uredbe predviđeno člankom 81. posebno ispituje konvergenciju Europskog sustava nacionalnih sustava osiguranja depozita.

Članak 27.**Europski sustav za aranžmane sanacije i financiranje banaka**

1. Tijelo doprinosi razvoju metoda za sanaciju posrnutih financijskih institucija, posebno onih koje mogu predstavljati sistemski rizik, tako da se izbjegne širenje zaraze i da se omogućí prestanak njihovih aktivnosti na ispravan i pravodoban način, uključujući, gdje je primjenjivo, usklađene i snažne mehanizme financiranja, prema potrebi.

2. Tijelo doprinosi procjeni potrebe za sustavom usklađenih, snažnih i vjerodostojnih mehanizama financiranja, pomoću odgovarajućih financijskih instrumenata povezanih sa skupom koordiniranih nacionalnih aranžmana za upravljanje krizom.

Tijelo doprinosi radu u području jednakih pravila igre za sve i kumulativnih učinaka svih sustava davanja i doprinosa financijskih institucija koji mogu biti uvedeni kako bi se osigurala pravedna raspodjela opterećenja i poticaja za obuzdavanje sistemskog rizika kao dijela usklađenog i vjerodostojnog okvira za sanaciju.

Preispitivanje ove Uredbe predviđeno člankom 81. posebno ispituje mogućnost povećanja uloge Tijela u okviru za sprečavanje krize, upravljanje u kriznim situacijama i rješavanje krize te, ako je to potrebno, uspostave Europskog fonda za sanaciju.

Članak 28.**Delegiranje zadaća i odgovornosti**

1. Nadležna tijela mogu, uz suglasnost tijela kojemu se delegiraju odgovornosti, delegirati zadaće i odgovornosti Tijelu ili drugim nadležnim tijelima pod uvjetima navedenima u ovom članku. Države članice mogu odrediti konkretne postupke u pogledu delegiranja odgovornosti kojih se treba pridržavati prije nego što njihova nadležna tijela sklope takve sporazume o delegiranju, te mogu ograničiti opseg delegiranja na ono što je neophodno za efektivni nadzor prekograničnih financijskih institucija ili grupa.

2. Tijelo potiče i olakšava delegiranje zadaća i odgovornosti među nadležnim tijelima utvrđujući one zadaće i odgovornosti koje mogu biti delegirane ili se mogu zajednički izvršavati te promičući najbolje prakse.

3. Delegiranje odgovornosti rezultira preraspodjelom nadležnosti propisanih aktima iz članka 1. stavka 2. Postupak, provedbu te upravni i sudski nadzor koji se odnose na delegirane odgovornosti uređuje pravo tijela kojemu se delegiraju odgovornosti.

4. Nadležna tijela moraju obavijestiti Tijelo o sporazumima o delegiranju koje namjeravaju sklopiti. Sporazumi mogu stupiti na snagu najranije mjesec dana nakon obavješćivanja Tijela.

Tijelo može dati mišljenje o namjeravanom sporazumu u roku mjesec dana nakon što je o njemu obaviješteno.

Tijelo odgovarajućim sredstvima objavljuje sve sporazume o delegiranju koje su sklopila nadležna tijela kako bi osiguralo da su sve relevantne stranke obaviještene na odgovarajući način.

Članak 29.**Zajednička kultura u području nadzora**

1. Tijelo ima aktivnu ulogu u izgradnji zajedničke kulture u području nadzora i dosljednih nadzornih praksi u Uniji, kao i u osiguravanju ujednačenih postupaka i dosljednih pristupa u cijeloj Uniji. Tijelo provodi najmanje sljedeće aktivnosti:

(a) daje mišljenje nadležnim tijelima;

(b) promiče efektivnu bilateralnu i multilateralnu razmjenu informacija među nadležnim tijelima u potpunosti poštujući primjenjive odredbe o povjerljivosti i zaštiti podataka koje su predviđene relevantnim zakonodavstvom Unije;

(c) doprinosi razvoju visokokvalitetnih i ujednačenih nadzornih standarda, uključujući standarde izvješćivanja, te međunarodnih računovodstvenih standarda u skladu s člankom 1. stavkom 3.;

- (d) preispituje primjenu relevantnih regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koje je donijela Komisija te smjernica i preporuka koje je izdalo Tijelo i, prema potrebi, predlaže izmjene; i
- (e) uspostavlja sektorske i međusektorske programe osposobljavanja, olakšava razmjenu osoblja i potiče nadležna tijela da pojačano upotrebljavaju sustave privremenog premještaja zaposlenika i ostalih sredstava.

2. Prema potrebi, Tijelo može razviti nove praktične instrumente i konvergenijske alate radi promicanja zajedničkih nadzornih pristupa i praksi.

Članak 30.

Stručni pregledi nadležnih tijela

1. Tijelo povremeno organizira i provodi stručne preglede nekih ili svih djelatnosti nadležnih tijela kako bi se dodatno ojačala dosljednost rezultata nadzora. U tu svrhu, Tijelo razvija metode koje omogućuju objektivnu procjenu i usporedbu među tijelima koja se pregledavaju. U provođenju stručnih pregleda u obzir se uzimaju postojeće informacije i već provedene procjene koje se odnose na dotično nadležno tijelo.

2. Stručni pregled uključuje, ali bez ograničenja na, procjenu:

- (a) prikladnosti resursa i sustava upravljanja nadležnog tijela, posebno u pogledu efektivne primjene regulatornih tehničkih standarda i provedbene tehničke standarde iz članka od 10. do 15., kao i akata iz članka 1. stavka 2., te sposobnosti odgovora na tržišna kretanja;
- (b) dostignutog stupnja konvergencije u primjeni prava Unije i u nadzornoj praksi, uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde, smjernice i preporuke donesene u skladu s člancima od 10. do 16., kao i opsega u kojem nadzorna praksa ostvaruje ciljeve navedene u pravu Unije;
- (c) najboljih praksi koje su razvila neka nadležna tijela, a čije bi donošenje moglo biti od koristi drugim nadležnim tijelima;
- (d) efektivnosti i stupnja konvergencije postignute s obzirom na provedbu odredbi donesenih u primjeni prava Unije, uključujući administrativne mjere i sankcije propisane za osobe koje su odgovorne u slučaju nepridržavanja tih odredbi.

3. Na temelju stručnog pregleda, Tijelo može izdati smjernice i preporuke u skladu s člankom 16. U skladu s člankom 16. stavkom 3., nadležna tijela nastoje poštovati te smjernice i preporuke. Tijelo uzima u obzir rezultat stručnog pregleda u izradi nacrtu regulatornih tehničkih standarda ili provedbenih tehničkih standarda u skladu s člancima od 10. do 15.

4. Tijelo javno objavljuje najbolje prakse koje je moguće utvrditi iz tih stručnih pregleda. Osim toga, svi ostali rezultati stručnih pregleda mogu se javno objaviti uz suglasnost nadležnog tijela koje je predmet stručnog pregleda.

Članak 31.

Koordinacijska funkcija

Tijelo ima opću koordinacijsku ulogu među nadležnim tijelima, posebno u situacijama kada nepovoljna kretanja mogu ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost financijskog sustava u Uniji.

Tijelo promiče koordinirani odgovor Unije, između ostalog:

- (a) olakšavanjem razmjene informacija među nadležnim tijelima;
- (b) određivanjem opsega i, ako je to moguće i prikladno, provjerom pouzdanosti informacija koje bi trebale biti dostupne svim dotičnim nadležnim tijelima;
- (c) provođenjem neobvezujućeg posredovanja, na zahtjev nadležnih tijela ili na vlastitu inicijativu, ne dovodeći u pitanje članak 19.;
- (d) obavješćivanjem ESRB-a o svim potencijalnim izvanrednim situacijama bez odlaganja;
- (e) poduzimanjem svih odgovarajućih mjera u slučaju kretanja koja mogu ugroziti funkcioniranje financijskih tržišta s ciljem olakšavanja koordinacije mjera koje poduzimaju relevantna nadležna tijela;
- (f) centraliziranjem informacija primljenih od nadležnih tijela u skladu s člancima 21. i 35. kao rezultat obveza u pogledu regulatornog izvješćivanja koje se odnosi na institucije koje su aktivne u više država članica. Tijelo te informacije dijeli s ostalim dotičnim nadležnim tijelima.

Članak 32.

Procjena tržišnih kretanja

1. Tijelo prati i procjenjuje tržišna kretanja u području svoje nadležnosti i, prema potrebi, obavješćuje europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala), ESRB i Europski parlament, Vijeće i Komisiju o relevantnim mikrobonitetnim trendovima, potencijalnim rizicima i osjetljivostima. Tijelo u svoje procjene uključuje ekonomsku analizu tržišta na kojima posluju financijske institucije, kao i procjenu učinka potencijalnih tržišnih kretanja na te institucije.

2. U suradnji s ESRB-om, Tijelo započinje i koordinira na razini Unije procjene otpornosti financijskih institucija na nepovoljna tržišna kretanja. U tu svrhu, Tijelo razvija sljedeće, za primjenu od strane nadležnih tijela:

- (a) zajedničke metodologije za procjenu učinka ekonomskih scenarija na financijski položaj institucije;
- (b) zajedničke pristupe obavješćivanja o rezultatima tih procjena otpornosti financijskih institucija;
- (c) zajedničke metodologije za procjenu učinka pojedinih proizvoda ili distribucijskih procesa na financijski položaj institucije te na deponente, ulagatelje i obavješćivanje klijenata.

3. Ne dovodeći u pitanje zadaće ESRB-a navedene u Uredbi (EU) br. 1092/2010, Tijelo najmanje jednom godišnje, a prema potrebi i češće, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i ESRB-u dostavlja procjene trendova, potencijalnih rizika i osjetljivosti u svojem području nadležnosti.

Tijelo u te procjene uključuje klasifikaciju glavnih rizika i osjetljivosti te, prema potrebi, preporučuje preventivne ili korektivne mjere.

4. Tijelo osigurava odgovarajuću pokrivenost međusektorskih kretanja, rizika i osjetljivosti bliskom suradnjom s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala) preko Zajedničkog odbora.

Članak 33.

Međunarodni odnosi

1. Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće nadležnosti država članica i institucija Unije, Tijelo može razviti kontakte i sklopiti administrativne sporazume s nadzornim tijelima, međunarodnim organizacijama i administracijom trećih zemalja. Ti sporazumi ne stvaraju pravne obveze s obzirom na Uniju i njezine države članice i ne sprečavaju države članice i njihova nadležna tijela da sklapaju bilateralne ili multilateralne sporazume s tim trećim zemljama.

2. Tijelo pomaže u pripremi odluka o istovjetnosti koje se odnose na nadzorne režime u trećim zemljama u skladu s aktima iz članka 1. stavka 2.

3. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Tijelo navodi administrativne sporazume dogovorene s međunarodnim organizacijama ili administracijom trećih zemalja i pomoć pruženu u pripremi odluka o istovjetnosti.

Članak 34.

Ostale zadaće

1. Na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije ili na vlastitu inicijativu Tijelo može dati mišljenje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji o svim pitanjima koja se odnose na njegovo područje nadležnosti.

2. S obzirom na bonitetne procjene spajanja i preuzimanja koje su u području primjene Direktive 2006/48/EZ kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ te koje prema toj Direktivi zahtijevaju savjetovanje među nadležnim tijelima iz dviju ili više država članica, Tijelo može na zahtjev jednog od dotičnih nadležnih tijela izdati i objaviti mišljenje o bonitetnoj procjeni, osim s obzirom na kriterije iz članka 19.a stavka 1. točke (e) Direktive 2006/48/EZ. Mišljenje se izdaje odmah, a u svakom slučaju prije kraja razdoblja procjene u skladu s Direktivom 2006/48/EZ kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ. Članak 35. primjenjuje se na područja za koja Tijelo može izdati mišljenje.

Članak 35.

Prikupljanje informacija

1. Na zahtjev Tijela, nadležna tijela država članica osiguravaju Tijelu sve potrebne informacije za obavljanje dužnosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, pod uvjetom da imaju zakonski pristup relevantnim informacijama, te da je zahtjev za informacijama potreban s obzirom na prirodu dotične dužnosti.

2. Tijelo također može zahtijevati da mu se osiguraju informacije u određenim rokovima i u utvrđenom obliku. Ako je to moguće, takvi zahtjevi se postavljaju upotrebom uobičajenih obrazaca za izvješćivanje.

3. Na opravdani zahtjev nadležnog tijela države članice, Tijelo može osigurati sve informacije koje su potrebne kako bi nadležno tijelo moglo obavljati svoje dužnosti u skladu s obvezama čuvanja profesionalne tajne koje su propisane sektorskim zakonodavstvom i člankom 70.

4. Prije zahtijevanja informacija u skladu s ovim člankom, te da bi se izbjeglo dupliciranje obveza u pogledu izvješćivanja, Tijelo uzima u obzir sve relevantne postojeće statističke podatke koje pripremaju i distribuiraju Europski statistički sustav i Europski sustav središnjih banaka.

5. Ako informacije nisu dostupne ili ako ih nadležna tijela ne stave pravodobno na raspolaganje, Tijelo može uputiti opravdan i obrazložen zahtjev drugim nadzornim tijelima, ministarstvu odgovornom za financiranje ako ono ima na raspolaganju bonitetne informacije, nacionalnoj središnjoj banci ili statističkom uredu dotične države članice.

6. Ako informacije nisu dostupne ili ako se pravodobno ne stave na raspolaganje u skladu sa stavkom 1. ili 5. Tijelo može uputiti opravdan i obrazložen zahtjev izravno relevantnim financijskim institucijama. U obrazloženom zahtjevu potrebno je objasniti zašto je potrebna informacija koja se odnosi na dotičnu pojedinu financijsku instituciju.

Tijelo obavješćuje relevantna nadležna tijela o zahtjevima u skladu s ovim stavkom i stavkom 5.

Na zahtjev Tijela, nadležna tijela pomažu mu u prikupljanju informacija.

7. Tijelo može upotrebljavati povjerljive informacije koje je primilo u skladu s ovim člankom samo za potrebe obavljanja dužnosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom.

Članak 36.

Odnos s ESRB-om

1. Tijelo blisko i redovito surađuje s ESRB-om.
2. Tijelo osigurava ESRB-u redovite i pravodobne informacije koje su mu potrebne za ostvarivanje njegovih zadaća. Svi podaci koji su potrebni za ostvarivanje njegovih zadaća, a koji nisu u sažetom ili agregiranom obliku bez odgađanja se dostavljaju ESRB-u na njegov obrazložen zahtjev kao što je navedeno u članku 15. Uredbe (EU) br. 1092/2010. U suradnji s ESRB-om, Tijelo mora imati primjerene interne postupke za prijenos povjerljivih informacija, posebno informacija koje se odnose na pojedine financijske institucije.
3. U skladu sa stavicama 4. i 5., Tijelo osigurava odgovarajuće daljnje praćenje ESRB-ovih upozorenja i preporuka iz članka 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010.
4. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje ESRB uputi Tijelu, Tijelo bez odgađanja saziva sastanak Odbora nadzornih tijela i procjenjuje implikacije takvih upozorenja ili preporuka za ispunjavanje svojih zadaća.

U okviru relevantnog postupka odlučivanja, Tijelo odlučuje o svakoj mjeri koju treba poduzeti u skladu s ovlastima koje su mu dodijeljene ovom Uredbom za rješavanje pitanja utvrđenih u upozorenjima i preporukama.

Ako Tijelo ne djeluje prema preporuci, ono mora objasniti ESRB-u i Vijeću svoje razloge za to.

5. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje ESRB uputi nadležnom nacionalnom nadzornom tijelu, Tijelo, prema potrebi, upotrebljava ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom kako bi osiguralo pravodobno daljnje praćenje.

Ako adresat ne namjerava slijediti preporuku ESRB-a, ono je dužno obavijestiti Odbor nadzornih tijela o svojim razlozima za nedjelovanje i raspraviti te razloge s Odborom.

Nadležno tijelo mora uzeti u obzir stajališta Odbora nadzornih tijela kada obavješćuje Vijeće i ESRB u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

6. U obavljanju svojih zadaća navedenih u ovoj Uredbi Tijelo u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir upozorenja i preporuke ESRB-a.

Članak 37.

Interesna skupina za bankarstvo

1. Radi lakšeg savjetovanja sa zainteresiranim stranama u područjima relevantnima za zadaće Tijela osniva se Interesna skupina za bankarstvo. Interesna skupina za bankarstvo daje mišljenje o mjerama poduzetima u skladu s člancima od 10. do 15. u vezi s regulatornim tehničkim standardima i provedbenim tehničkim standardima, te u mjeri u kojoj se one ne odnose na pojedine financijske institucije, u skladu s člankom 16. u vezi sa smjericama i preporukama. Ako je žurno potrebno provesti mjere, a savjetovanje postane nemoguće, Interesna skupina za bankarstvo se obavješćuje što je prije moguće.

Interesna skupina za bankarstvo sastaje se najmanje četiri puta godišnje.

2. Interesna skupina za bankarstvo sastoji se od 30 članova koji u uravnoteženom omjeru predstavljaju kreditne i investicijske institucije koje posluju u Uniji, predstavnike njihovih zaposlenika, kao i potrošače, korisnike bankovnih usluga i predstavnike malih i srednjih poduzeća. Najmanje pet njezinih članova moraju biti neovisni ugledni akademici. Deset njezinih članova predstavljaju financijske institucije, od kojih tri predstavljaju zadružne banke i štedne banke.

3. Članove Interesne skupine za bankarstvo imenuje Odbor nadzornih tijela na prijedlog relevantnih zainteresiranih strana. U odlučivanju Odbor nadzornih tijela, po mogućnosti, osigurava odgovarajuću geografsku i spolnu uravnoteženost i zastupljenost zainteresiranih strana iz cijele Unije.

4. Tijelo pruža sve potrebne informacije pridržavajući se obveze čuvanja poslovne tajne kao što je navedeno u članku 70., i osigurava primjerenu tajničku potporu za Interesnu skupinu za bankarstvo. Članovima Interesne skupine za bankarstvo koji predstavljaju neprofitne organizacije, isključujući predstavnike sektora, isplaćuje se odgovarajuća naknada. Interesna skupina za bankarstvo može osnovati radne skupine za tehnička pitanja. Članovi Interesne skupine za bankarstvo imaju mandat od dvije i pol godine, nakon čega se provodi novi selekcijski postupak.

Članove Interesne skupine za bankarstvo mogu biti imenovani na dva uzastopna mandata.

5. Interesna skupina za bankarstvo može podnijeti mišljenja i savjete Tijelu u vezi s bilo kojim pitanjima koja se odnose na zadaće Tijela, s posebnim naglaskom na zadaće navedene u člancima od 10. do 16. i člancima 29., 30. i 32.

6. Interesna skupina za bankarstvo donosi svoj poslovnik dvotrećinskom većinom svojih članova.

7. Tijelo objavljuje mišljenja i savjete Interesne skupine za bankarstvo, kao i rezultate svojih savjetovanja.

Članak 38.

Zaštitne mjere

1. Tijelo osigurava da nijedna odluka koja je donesena u skladu s člancima 18. ili 19. ni na koji način ne utječe na fiskalne odgovornosti država članica.

2. Ako država članica smatra da odluka donesena u skladu s člankom 19. stavkom 3. utječe na njezine fiskalne odgovornosti ona može obavijestiti Tijelo i Komisiju u roku dva tjedna od dostavljanja odluke Tijela nadležnom tijelu da nadležno tijelo neće provesti tu odluku.

U svojoj obavijesti država članica mora jasno i točno objasniti zašto i kako ta odluka utječe na njezine fiskalne odgovornosti.

U slučaju takve obavijesti odluka Tijela se suspendira.

U roku od mjesec dana od slanja obavijesti od strane države članice, Tijelo obavješćuje državu članicu zadržava li svoju odluku ili je mijenja ili opoziva. Ako se odluka zadržava ili mijenja, Tijelo navodi da ne utječe na fiskalne odgovornosti.

Ako Tijelo zadrži svoju odluku, Vijeće donosi odluku većinom danih glasova na jednom od svojih sastanaka najkasnije dva mjeseca nakon što je Tijelo obavijestilo državu članicu, kao što je navedeno u četvrtom podstavku, da je odluka Tijela zadržana.

Ako Vijeće, nakon što je razmotrilo to pitanje, ne donese odluku o zadržavanju odluke Tijela u skladu s petim podstavkom, odluka Tijela se ukida.

3. Ako država članica smatra da odluka donesena u skladu s člankom 18. stavkom 3. utječe na njezine fiskalne odgovornosti ona može obavijestiti Tijelo, Komisiju i Vijeće u roku tri radna dana od dostavljanja odluke Tijela nadležnom tijelu da nadležno tijelo neće provesti tu odluku.

U svojoj obavijesti država članica mora jasno i točno objasniti zašto i kako ta odluka utječe na njezine fiskalne odgovornosti.

U slučaju takve obavijesti odluka Tijela se suspendira.

U roku deset radnih dana Vijeće saziva sastanak i običnom većinom svojih članova donosi odluku o tome hoće li odluka Tijela biti opozvana.

Ako Vijeće, nakon što je razmotrilo to pitanje, ne donese odluku o opozivu odluke Tijela u skladu s četvrtim podstavkom, suspendiranje odluke Tijela se ukida.

4. Ako Vijeće donese odluku u skladu sa stavkom 3. da neće opozvati odluku Tijela koja se odnosi na članak 18. stavak 3., a dotična država članica još uvijek smatra da odluka Tijela utječe na njezine fiskalne odgovornosti, ta država članica može obavijestiti Komisiju i Tijelo, te zatražiti od Vijeća da preispita to pitanje. Dotična država članica mora jasno navesti razloge za svoje neslaganje s odlukom Vijeća.

U roku od četiri tjedna od obavijesti iz prvog podstavka, Vijeće potvrđuje svoju izvornu odluku ili donosi novu odluku u skladu sa stavkom 3.

Vijeće može produljiti rok od četiri tjedna za četiri dodatna tjedna ako to zahtijevaju posebne okolnosti slučaja.

5. Svaka zloporaba ovog članka, posebno s obzirom na odluku Tijela koja nema bitan ili značajan fiskalni učinak, zabranjuje se jer nije u skladu s unutarnjim tržištem.

Članak 39.

Postupci donošenja odluke

1. Prije donošenja odluka predviđenih ovom Uredbom Tijelo mora obavijestiti sve adresate o svojoj namjeri da donese odluku, utvrđujući rok u kojem adresat može izraziti svoje stajalište o tom pitanju, uzimajući u potpunosti u obzir žurnost, složenost i potencijalne posljedice tog pitanja. To se primjenjuje *mutatis mutandis* na preporuke, kao što je navedeno u članku 17. stavku 3.

2. U odlukama Tijela moraju biti navedeni razlozi na kojima se one temelje.

3. Adresati odluka Tijela moraju biti obaviješteni o pravnom lijeku koji im je na raspolaganju prema ovoj Uredbi.

4. Ako Tijelo donese odluku na temelju članka 18. stavka 3. ili 4., ono mora preispitivati tu odluku u odgovarajućim razmacima.

5. Odluke koje Tijelo donosi na temelju članka 17., 18. ili 19. objavljuju se i u njima mora biti naveden identitet dotičnog nadležnog tijela ili financijske institucije, kao i glavni sadržaj odluke, osim ako je takvo objavljivanje u suprotnosti s legitimnim interesima financijskih institucija u zaštiti njihovih poslovnih tajni ili ako bi to moglo ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njezina dijela.

POGLAVLJE III.
ORGANIZACIJA

ODJELJAK 1.

Odbor nadzornih tijela

Članak 40.

Sastav

1. Odbor nadzornih tijela sastoji se od:
 - (a) predsjednika koji nema pravo glasa;
 - (b) rukovoditelja nacionalnog javnog tijela koje je nadležno za nadzor kreditnih institucija u svakoj državi članici, a koji se osobno sastaju najmanje dva puta godišnje;
 - (c) jednog predstavnika Komisije, koji nema pravo glasa;
 - (d) jednog predstavnika Europske središnje banke, koji nema pravo glasa;
 - (e) jednog predstavnika ESRB-a, koji nema pravo glasa;
 - (f) po jednog predstavnika svakoga od drugih dvaju europskih nadzornih tijela, koji nemaju pravo glasa.
2. Odbor nadzornih tijela redovito, a najmanje dva puta godišnje, saziva sastanke s Interesnom skupinom za bankarstvo.
3. Svako nadležno tijelo odgovorno je za imenovanje zamjenika na visokoj razini iz svojeg tijela koji može zamijeniti člana Odbora nadzornih tijela iz stavka 1. točke (b) u slučaju spriječenosti.
4. Ako tijelo iz stavka 1. točke (b) nije središnja banka, član Odbora nadzornih tijela iz te točke može odlučiti povesti predstavnika iz središnje banke države članice koji neće imati pravo glasa.
5. U državama članicama u kojima je više tijela odgovorno za nadzor u skladu s ovom Uredbom, ta se tijela dogovaraju o zajedničkom predstavniku. Unatoč tome, kada tema o kojoj raspravlja Odbor nadzornih tijela nije u području nadležnosti nacionalnog tijela koje predstavlja član iz stavka 1. točke (b), tog člana može pratiti predstavnik relevantnog nacionalnog tijela, koji nema pravo glasa.
6. Za potrebe djelovanja u području primjene Direktive 94/19/EZ člana Odbora nadzornih tijela iz stavka 1. točke (b) može, prema potrebi, pratiti predstavnik relevantnih tijela koja upravljaju sustavima osiguranja depozita u svakoj državi članici, koji nema pravo glasa.
7. Odbor nadzornih tijela može dopustiti prisutnost promatrača.

Izvršni direktor može sudjelovati na sastancima Odbora nadzornih tijela bez prava glasa.

Članak 41.

Interni odbori i paneli

1. Odbor nadzornih tijela može osnovati interne odbore ili panele za posebne zadaće koje se dodjeljuju Odboru nadzornih tijela te može odrediti da se određene jasno definirane zadaće i odluke delegiraju internim odborima ili radnim tijela, upravnom odboru ili predsjedniku.
2. Za potrebe članka 19. Odbor nadzornih tijela saziva neovisni panel radi olakšavanja nepristranog rješavanja spora koje se sastoji od predsjednika i dva člana koji nisu predstavnici nadležnih tijela koja su stranke u sporu, te koji nemaju interesa u sukobu ni izravne veze s dotičnim nadležnim tijelima.
3. Pridržavajući se članka 19. stavka 2. panel predlaže odluku za konačno donošenje od strane Odbora nadzornih tijela u skladu s postupkom navedenim u trećem podstavku članka 44. stavka 1.
4. Odbor nadzornih tijela donosi poslovnik za panel iz stavka 2.

Članak 42.

Neovisnost

U provedbi zadaća koje su im dodijeljene ovom Uredbom, predsjednik i članovi Odbora nadzornih tijela koji imaju pravo glasa djeluju neovisno i objektivno isključivo u interesu Unije kao cjeline, te ne traže i ne primaju upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na članove Odbora nadzornih tijela u obavljanju njihovih zadaća.

Članak 43.

Zadaće

1. Odbor nadzornih tijela daje smjernice za rad Tijelu i zadužen je za donošenje odluka iz poglavlja II.
2. Odbor nadzornih tijela donosi mišljenja, preporuke i odluke, te daje savjete navedene u poglavlju II.
3. Odbor nadzornih tijela imenuje predsjednika.
4. Prije 30. rujna svake godine Odbor nadzornih tijela donosi program rada Tijela za sljedeću godinu na temelju prijedloga upravnog odbora, te ga prosljeđuje na znanje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

Program rada donosi se ne dovodeći u pitanje postupak donošenja godišnjeg proračuna, te se objavljuje.

5. Odbor nadzornih tijela na temelju prijedloga upravnog odbora donosi godišnje izvješće o djelatnostima Tijela, kao i o obavljanju dužnosti predsjednika, na temelju nacрта izvješća iz članka 53. stavka 7., te dostavlja izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji, Revizorskom sudu i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru do 15. lipnja svake godine. To se izvješće objavljuje.

6. Odbor nadzornih tijela donosi višegodišnji program rada Tijela, te ga prosljeđuje na znanje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

Višegodišnji program rada donosi se ne dovodeći u pitanje postupak donošenja godišnjeg proračuna, te se objavljuje.

7. Odbor nadzornih tijela donosi proračun u skladu s člankom 63.

8. Odbor nadzornih tijela ima stegovne ovlasti nad predsjednikom i izvršnim direktorom i može ih razriješiti dužnosti u skladu s člankom 48. stavkom 5. odnosno člankom 51. stavkom 5.

Članak 44.

Donošenje odluka

1. Odluke Odbora nadzornih tijela donose se jednostavnom većinom njegovih članova. Svaki član ima jedan glas.

U vezi s aktima navedenima u člancima od 10. do 16. i mjerama i odlukama donesenima prema članku 9. stavku 5. trećem podstavku i poglavlju VI. i odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, Odbor nadzornih tijela donosi odluke kvalificiranom većinom svojih članova kako je utvrđeno u članku 16. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji i članku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.

U vezi s odlukama u skladu s člankom 19. stavkom 3., za odluke koje donosi konsolidirajuće nadzorno tijelo, odluke koje predlaže panel smatraju se donesenima ako ih je odobrila jednostavna većina, osim ako su ih odbili članovi koji predstavljaju blokirajuću manjinu kako je utvrđeno u članku 16. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji i članku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.

Za sve druge odluke u skladu s člankom 19. stavkom 3., odluke koje predlaže panel donose se jednostavnom većinom članova Odbora nadzornih tijela. Svaki član ima jedan glas.

2. Sastanke Odbora nadzornih tijela saziva predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev jedne trećine članova Odbora nadzornih tijela, a njima predsjedava predsjednik.

3. Odbor nadzornih tijela donosi i objavljuje svoj poslovnik.

4. Poslovnik detaljno određuje aranžmane glasovanja, uključujući, prema potrebi, pravila o kvorumu. Članovi koji nemaju pravo glasa i promatrači, uz izuzetak predsjednika i izvršnog direktora, ne prisustvuju raspravama unutar Odbora nadzornih tijela koje se odnose na pojedine financijske institucije, osim ako je drukčije određeno člankom 75. stavkom 3. ili aktima iz članka 1. stavka 2.

ODJELJAK 2.

Upravni odbor

Članak 45.

Sastav

1. Upravni odbor sastoji se od predsjednika i šest drugih članova Odbora nadzornih tijela koje su izabrali članovi Odbora nadzornih tijela koji imaju pravo glasa.

Osim predsjednika, svaki član upravnog odbora mora imati zamjenika koji ga može zamijeniti u slučaju spriječenosti.

Mandat svakog člana kojeg je izabrao Odbor nadzornih tijela traje dvije i pol godine. Mandat je moguće jedanput produljiti. Sastav upravnog odbora je uravnotežen i razmjern te odražava Uniju u cjelini. Mandati se preklapaju i primjenjuje se odgovarajući sustav rotacije.

2. Odluke upravnog odbora donose se na temelju većine prisutnih članova. Svaki član ima jedan glas.

Izvršni direktor i predstavnik Komisije sudjeluju na sastancima upravnog odbora bez prava glasa.

Predstavnik Komisije ima pravo glasa po pitanjima iz članka 63.

Upravni odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik.

3. Sastanke upravnog odbora saziva predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev najmanje jedne trećine članova upravnog odbora, a njima predsjedava predsjednik.

Upravni odbor sastaje se prije svakog sastanka Odbora nadzornih tijela te onoliko često koliko upravni odbor smatra potrebnim. Sastaje se najmanje pet puta godišnje.

4. Članovima upravnog odbora mogu pomagati, pridržavajući se poslovnika, savjetnici ili stručnjaci. Članovi koji nemaju pravo glasa, uz izuzetak izvršnog direktora, ne prisustvuju raspravama unutar upravnog odbora koje se odnose na pojedine financijske institucije.

Članak 46.**Neovisnost**

Članovi upravnog odbora djeluju neovisno i objektivno isključivo u interesu Unije kao cjeline, te ne traže i ne primaju upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na članove upravnog odbora u obavljanju njihovih zadaća.

Članak 47.**Zadaće**

1. Upravni odbor mora osigurati da Tijelo provodi svoju misiju i obavlja zadaće koje su mu povjerene u skladu s ovom Uredbom.

2. Upravni odbor predlaže godišnji i višegodišnji program rada koji donosi Odbor nadzornih tijela.

3. Upravni odbor izvršava svoje proračunske ovlasti u skladu s člancima 63. i 64.

4. Upravni odbor donosi plan politike Tijela koji se odnosi na osoblje i, na temelju članka 68. stavka 2., potrebne provedbene mjere Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica (dalje u tekstu: „Pravilnik o osoblju”).

5. Upravni odbor donosi posebne odredbe o pravu na pristup dokumentima Tijela u skladu s člankom 72.

6. Upravni odbor predlaže na odobrenje Odboru nadzornih tijela godišnje izvješće o djelatnostima Tijela, kao i o dužnostima predsjednika na temelju nacrtu izvješća iz članka 53. stavka 7.

7. Upravni odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik.

8. Upravni odbor imenuje i razrješuje članove Odbora za žalbe u skladu s člankom 58. stavcima 3. i 5.

ODJELJAK 3.**Predsjednik****Članak 48.****Imenovanje i zadaće**

1. Tijelo zastupa predsjednik koji je neovisni stručnjak zaposlen na puno radno vrijeme.

Predsjednik je odgovoran za pripremu rada Odbora nadzornih tijela te predsjedava sastancima Odbora nadzornih tijela i upravnog odbora.

2. Predsjednika imenuje Odbor nadzornih tijela na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka.

Prije preuzimanja svojih dužnosti, a najkasnije mjesec dana nakon izbora od strane Odbora nadzornih tijela, Europski parlament može, nakon saslušanja kandidata kojeg je odabrao Odbor nadzornih tijela, iznijeti prigovor na imenovanje odabrane osobe.

Odbor nadzornih tijela također među svojim članovima odabire zamjenika koji obavlja funkcije predsjednika u njegovoj odsutnosti. Taj se zamjenik ne odabire među članovima upravnog odbora.

3. Mandat predsjednika traje pet godina i može se još jedanput produljiti.

4. Tijekom devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg mandata predsjednika Odbor nadzornih tijela ocjenjuje:

(a) rezultate postignute u prvom mandatu i način na koji su ostvareni;

(b) dužnosti i zahtjeve Tijela u sljedećim godinama.

Uzimajući u obzir ocjenu, Odbor nadzornih tijela može jedanput produljiti mandat predsjednika, uz potvrdu Europskog parlamenta.

5. Predsjednika može razriješiti dužnosti samo Europski parlament nakon odluke Odbora nadzornih tijela.

Predsjednik ne smije sprečavati Odbor nadzornih tijela da raspravlja o pitanjima koja se odnose na predsjednika, posebno o potrebi za njegovim razrješenjem, te ne smije biti uključen u rasprave koje se na to odnose.

Članak 49.**Neovisnost**

Ne dovodeći u pitanje ulogu Odbora nadzornih tijela s obzirom na zadaće predsjednika, predsjednik ne traži i ne prima upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na predsjednika u obavljanju njegovih zadaća.

U skladu s Pravilnikom o osoblju iz članka 68., predsjednika nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili pogodnosti.

Članak 50.

Izvjешće

1. Europski parlament i Vijeće mogu pozvati predsjednika ili njegovog zamjenika da daju izjavu, u potpunosti poštujući njihovu neovisnost. Predsjednik daje izjavu pred Europskim parlamentom i odgovara na sva pitanja koja mu postave njegovi članovi, kad god se to traži.

2. Predsjednik u pisanom obliku izvješćuje Europski parlament o glavnim djelatnostima Tijela kad god je to zatraženo te najmanje 15 dana prije davanja izjave iz stavka 1.

3. Osim informacija navedenih u člancima od 11. do 18. i člancima 20. i 33., izvješće također uključuje sve relevantne informacije koje izvanredno zatraži Europski parlament.

ODJELJAK 4.

Izvršni direktor

Članak 51.

Imenovanje

1. Tijelom upravlja izvršni direktor koji je neovisni stručnjak zaposlen na puno radno vrijeme.

2. Izvršnog direktora imenuje Odbor nadzornih tijela, nakon potvrđivanja Europskog parlamenta, na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima, i iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu te rukovođećeg iskustva, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka.

3. Mandat izvršnog direktora traje pet godina i može se jedanput produljiti.

4. Tijekom devet mjeseci prije kraja mandata izvršnog direktora Odbor nadzornih tijela posebno ocjenjuje:

(a) rezultate postignute u prvom mandatu i način na koji su ostvareni;

(b) dužnosti i zahtjeve Tijela u sljedećim godinama.

Uzimajući u obzir ocjenu iz prvog podstavka, Odbor nadzornih tijela može jedanput produljiti mandat izvršnog direktora.

5. Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo na temelju odluke Odbora nadzornih tijela.

Članak 52.

Neovisnost

Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće uloge upravnog odbora i Odbora nadzornih tijela s obzirom na zadaće izvršnog direktora, izvršni direktor ne traži i ne prima upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na izvršnog direktora u obavljanju njegovih zadaća.

U skladu s Pravilnikom o osoblju iz članka 68., izvršnog direktora nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili pogodnosti.

Članak 53.

Zadaće

1. Izvršni direktor odgovoran je za upravljanje Tijelom i priprema rad upravnog odbora.

2. Izvršni direktor odgovoran je za provedbu godišnjeg programa rada Tijela prema smjericama Odbora nadzornih tijela i pod kontrolom upravnog odbora.

3. Izvršni direktor poduzima potrebne mjere, posebno donošenje internih administrativnih uputa i objavljivanja obavijesti, kako bi se osiguralo funkcioniranje Tijela u skladu s ovom Uredbom.

4. Izvršni direktor priprema višegodišnji program rada kako je navedeno u članku 47. stavku 2.

5. Svake godine do 30. lipnja, izvršni direktor priprema program rada za sljedeću godinu kako je navedeno u članku 47. stavku 2.

6. Izvršni direktor priprema prednacrt proračuna Tijela na temelju članka 63. te izvršava proračun Tijela u skladu s člankom 64.

7. Izvršni direktor svake godine priprema nacrt izvješća koji sadrži odjeljak o regulatornim i nadzornim aktivnostima Tijela i odjeljak o financijskim i administrativnim pitanjima.

8. S obzirom na osoblje Tijela, izvršni direktor izvršava ovlasti propisane člankom 68. i upravlja pitanjima koja se odnose na osoblje.

POGLAVLJE IV.

ZAJEDNIČKA TIJELA EUROPSKIH NADZORNIH TIJELA

ODJELJAK 1.

Zajednički odbor europskih nadzornih tijela

Članak 54.

Osnivanje

1. Ovime se osniva Zajednički odbor europskih nadzornih tijela.

2. Zajednički odbor djeluje kao forum u kojem Tijelo redovito i blisko surađuje i osigurava međusektorsku dosljednost s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala), posebno vezano uz:

- financijske konglomerate,
- računovodstvo i reviziju,
- mikrobonitetne analize međusektorskih kretanja, rizika i osjetljivosti za financijsku stabilnost,
- investicijske proizvode za građanstvo,
- mjere za borbu protiv pranja novca, te
- razmjenu informacija s ESRB-om i razvoj odnosa između ESRB-a i europskih nadzornih tijela.

3. Zajednički odbor ima osoblje koje dodjeljuje europska nadzorna tijela, a koje djeluje kao tajništvo. Tijelo osigurava odgovarajuća sredstva za administrativne, infrastrukturne i operativne troškove.

4. Ako financijska institucija obuhvaća više različitih sektora, Zajednički odbor rješava sporove u skladu s člankom 56.

Članak 55.

Sastav

1. Zajednički odbor sastoji se od predsjednika europskih nadzornih tijela i, prema potrebi, predsjednika bilo kojeg pododбора koji je osnovan u skladu s člankom 57.

2. Izvršni direktor, predstavnik Komisije i ESRB-a pozivaju se kao promatrači na sastanke Zajedničkog odbora, kao i bilo kojeg pododбора iz članka 57.

3. Predsjednik Zajedničkog odbora imenuje se prema načelu godišnje rotacije predsjednika europskih nadzornih tijela. Predsjednik Zajedničkog odbora jest potpredsjednik ESRB-a.

4. Zajednički odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik. Poslovnik može odrediti dodatne sudionike na sastancima Zajedničkog odbora.

Zajednički odbor sastaje se najmanje jedanput u dva mjeseca.

Članak 56.

Zajednička stajališta i zajednički akti

U okviru svojih zadaća iz poglavlja II., te posebno s obzirom na provedbu Direktive 2002/87/EZ, Tijelo, prema potrebi, donosi zajednička stajališta s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala).

Akte iz članaka od 10. do 15., 17., 18. ili 19. ove Uredbe u odnosu na primjenu Direktive 2002/87/EZ i bilo kojih drugih akata Unije iz članka 1. stavka 2. koji su također u području nadležnosti europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) ili europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), prema potrebi, istodobno donose Tijelo, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala).

Članak 57.

Pododbori

1. Za potrebe članka 56. u okviru Zajedničkog odbora osniva se Pododbor za financijske konglomerate.

2. Pododbor se sastoji od pojedinaca navedenih u članku 55. stavku 1. i jednog predstavnika na visokoj razini koji je sadašnji član osoblja relevantnog nadležnog tijela iz svake države članice.

3. Pododbor među svojim članovima odabire predsjednika, koji je također član Zajedničkog odbora.

4. Zajednički odbor može osnivati dodatne pododbore.

ODJELJAK 2.

Odbor za žalbe

Članak 58.

Sastav i djelovanje

1. Odbor za žalbe jest zajedničko tijelo europskih nadzornih tijela.

2. Odbor za žalbe sastoji se od šest članova i šest zamjenika koji su ugledni pojedinci s dokazanim relevantnim znanjem i stručnim iskustvom, uključujući iskustvo u nadzoru na dovoljno visokoj razini u području bankarstva, osiguranja, strukovnih mirovina, tržišta vrijednosnih papira ili drugih financijskih usluga, isključujući trenutno osoblje nadležnih tijela ili drugih nacionalnih institucija ili institucija Unije uključenih u djelatnosti Tijela. Odbor za žalbe mora imati adekvatnu pravnu stručnost za pružanje stručnih pravnih savjeta o zakonitosti izvršavanja ovlasti Tijela.

Odbor za žalbe imenuje svojeg predsjednika.

3. Upravni odbor Tijela imenuje dva člana Odbora za žalbe i dva zamjenika s užeg popisa koji predlaže Komisija, a nakon objave javnog poziva za iskaz interesa u *Službenom listu Europske unije*, te nakon savjetovanja s Odborom nadzornih tijela.

Ostali članovi imenuju se u skladu s Uredbom (EU) br. 1094/2010 i Uredbom (EU) 1095/2010.

4. Mandat članova Odbora za žalbe traje pet godina. Taj je mandat moguće jedanput produljiti.

5. Član Odbora za žalbe kojeg je imenovao upravni odbor Tijela ne razrješuje se dužnosti za vrijeme svojeg mandata, osim ako je proglašen krivim za ozbiljan propust i upravni odbor donese takvu odluku nakon savjetovanja s Odborom nadzornih tijela.

6. Odluke Odbora za žalbe donose se na temelju većine od barem četiriju od šest njegovih članova. Ako je odluka na koju je podnesena žalba u području primjene ove Uredbe, većina potrebna za donošenje odluke mora uključivati barem jednog od dvaju članova Odbora za žalbe koje je imenovalo Tijelo.

7. Odbor za žalbe saziva njegov predsjednik prema potrebi.

8. Europska nadzorna tijela moraju preko Zajedničkog odbora osigurati odgovarajuću operativnu i tajničku potporu Odboru za žalbe.

Članak 59.

Neovisnost i nepristranost

1. Članovi odbora za žalbe neovisni su u donošenju svojih odluka. Oni ne smiju biti vezani bilo kakvim uputama. Ne smiju obavljati nikakve druge dužnosti s obzirom na Tijelo, njegov upravni odbor ili njegov Odbor nadzornih tijela.

2. Članovi Odbora za žalbe ne sudjeluju u bilo kakvim žalbenim postupcima u kojima imaju osobni interes ako su prethodno bili uključeni kao predstavnici jedne od stranaka u postupku ili ako su sudjelovali u donošenju odluke na koju je podnesena žalba.

3. Ako zbog razloga navedenih u stavcima 1. i 2. ili iz bilo kojih drugih razloga, član Odbora za žalbe smatra da neki drugi član ne bi trebao sudjelovati u nekom žalbenom postupku, dužan je o tome izvijestiti Odbor za žalbe.

4. Svaka stranka u žalbenom postupku može iznijeti prigovor u vezi sa sudjelovanjem nekog člana Odbora za žalbe na temelju razloga navedenih u stavcima 1. i 2. ili zbog sumnje da djeluje pristrano.

Prigovor se ne može temeljiti na nacionalnosti članova, a također je neprihvatljiv ako stranka u žalbenom postupku, iako svjesna da postoji razlog za prigovor, ipak poduzima postupovnu mjeru, a ne iznose prigovor na sastav Odbora za žalbe.

5. Odbor za žalbe odlučuje o mjeri koju je potrebno poduzeti u slučajevima navedenima u stavcima 1. i 2., bez sudjelovanja dotičnog člana.

Radi donošenja takve odluke dotičnog člana zamjenjuje njegov zamjenik u Odboru za žalbe. Ako je zamjenik u sličnoj situaciji, predsjednik određuje zamjenu među ostalim zamjenicima koji su na raspolaganju.

6. Članovi Odbora za žalbe obvezuju se djelovati neovisno i u javnom interesu.

S tim ciljem, oni daju izjavu o obvezama i izjavu o interesima u kojima navode ili da ne postoje nikakvi interesi za koje bi se moglo smatrati da dovode u pitanje njihovu neovisnost ili da ne postoji bilo koji izravan ili neizravan interes za koji bi se moglo smatrati da dovodi u pitanje njihovu neovisnost.

Te se izjave objavljuju jedanput godišnje u pisanom obliku.

POGLAVLJE V.

PRAVNI LIJEKOVI

Članak 60.

Žalbe

1. Svaka fizička ili pravna osoba, uključujući nadležna tijela, može se žaliti protiv odluke Tijela iz članka 17., 18. i 19. i protiv svake druge odluke koju je Tijelo donijelo u skladu s aktima Unije iz članka 1. stavka 2. koja je naslovljena na tu osobu, ili protiv odluke koja se, iako je u obliku odluke naslovljena na drugu osobu, od izravnog i osobnog interesa za tu osobu.

2. Žalba se zajedno s obrazloženjem podnosi Tijelu u pisanom obliku u roku dva mjeseca od datuma kada je dotična osoba primila obavijest o odluci ili, ako nema takve obavijesti, od dana kada je Tijelo objavilo svoju odluku.

Odbor za žalbe odlučuje o žalbi u roku dva mjeseca od podnošenja žalbe.

3. Žalba podnesena u skladu sa stavkom 1. nema suspenzivni učinak.

Međutim, Odbor za žalbe može suspendirati primjenu osporavane odluke ako smatra da to okolnosti zahtijevaju.

4. Ako je žalba dopuštena, Odbor za žalbe ispituje je li osnovana. On poziva stranke u žalbenom postupku da u određenom roku podnesu primjedbe na njegove obavijesti ili na priopćenja drugih stranaka u žalbenom postupku. Stranke u žalbenom postupku imaju pravo dati usmene izjave.

5. Odbor za žalbe može potvrditi odluku koju je donijelo nadležno tijelo Tijela ili može proslijediti slučaj nadležnom tijelu Tijela. To tijelo obvezuje odluka Odbora za žalbe te ono donosi izmijenjenu odluku o dotičnom slučaju.

6. Odbor za žalbe donosi i objavljuje svoj poslovnik.

7. Odluke koje donosi Odbor za žalbe moraju biti obrazložene, a Tijelo ih mora objaviti.

Članak 61.

Postupci pred Sudom Europske unije

1. U skladu s člankom 263. UFEU-a, može se pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije, kojom se osporava odluka koju je donio Odbor za žalbe ili Tijelo u slučajevima kada ne postoji pravo žalbe Odboru za žalbe.

2. Države članice i institucije Unije, kao i sve fizičke ili pravne osobe, mogu pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije protiv odluka Tijela u skladu s člankom 263. UFEU-a.

3. U slučaju da Tijelo ima obvezu djelovati, a ne donese odluku, postupak zbog propuštanja djelovanja može se pokrenuti pred Sudom Europske unije u skladu s člankom 265. UFEU-a.

4. Od Tijela se zahtijeva poduzimanje potrebnih mjera kako bi se postupilo u skladu s presudom Suda Europske unije.

POGLAVLJE VI.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 62.

Proračun Tijela

1. Prihodi Tijela, europskog tijela u skladu s člankom 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica ⁽¹⁾ (dalje u tekstu: „Financijska uredba“), sastoje se, posebno, od bilo koje kombinacije sljedećeg:

(a) obveznih doprinosa nacionalnih javnih tijela nadležnih za nadzor financijskih institucija koji se uplaćuju u skladu s formulom koja se temelji na ponderiranju glasova kao što je navedeno u članku 3. stavku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama. Za potrebe ovog članka, članak 3. stavak 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama nastavlja se primjenjivati i nakon roka koji je u njemu utvrđen, tj. 31. listopada 2014.;

(b) subvencije Unije iz općeg proračuna Europske unije (odjeljak o Komisiji);

(c) svih naknada koje se plaćaju Tijelu u slučajevima navedenima u relevantnim instrumentima prava Unije.

2. Rashodi Tijela uključuju najmanje troškove za osoblje, naknade za rad, administrativne troškove, troškove za infrastrukturu, stručno osposobljavanje i operativne troškove.

3. Prihodi i rashodi moraju biti u ravnoteži.

4. Procjena svih prihoda i rashoda Tijela priprema se za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, te se iskazuje u proračunu Tijela.

Članak 63.

Donošenje proračuna

1. Do 15. veljače svake godine izvršni direktor sastavlja nacrt izvještaja o procjeni prihoda i rashoda za sljedeću financijsku godinu te ga dostavlja upravnom odboru i Odboru nadzornih tijela, skupa s planom radnih mjesta. Svake godine Odbor nadzornih tijela, na temelju nacrta izvještaja koji je sastavio izvršni direktor i odobrio upravni odbor, izrađuje izvještaj o procjeni prihoda i rashoda Tijela za sljedeću financijsku godinu. Izvještaj o procjeni, skupa s planom radnih mjesta, Odbor nadzornih tijela dostavlja Komisiji do 31. ožujka. Prije donošenja izvještaja o procjeni nacrt koji je pripremio izvršni direktor mora odobriti upravni odbor.

⁽¹⁾ SL L 248, 16.9.2002., str. 1.

2. Komisija dostavlja izvještaj o procjeni Europskom parlamentu i Vijeću (dalje u tekstu skupa se nazivaju: „proračunsko tijelo”), skupa s nacrtom proračuna Europske unije.

3. Na temelju izvješća o procjeni Komisija u nacrt proračuna Europske unije uključuje procjenu koju smatra potrebnom s obzirom na plan radnih mjesta, i iznos subvencija koje terete opći proračun Europske unije u skladu s člancima 313. i 314. UFEU-a.

4. Proračunsko tijelo donosi plan radnih mjesta Tijela. Proračunsko tijelo odobrava proračunska sredstva za subvenciju Tijelu.

5. Proračun Tijela donosi Odbor nadzornih tijela. On postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Europske unije. Prema potrebi, proračun se usklađuje na odgovarajući način.

6. Upravni odbor bez odlaganja obavješćuje proračunsko tijelo o svojoj namjeri provođenja svakog projekta koji bi mogao imati značajan financijski utjecaj za financiranje njegovog proračuna, posebno o svakom projektu koji se odnosi na nekretnine, kao što su zakup ili kupnja zgrada. On o tome obavješćuje Komisiju. Ako bilo koji dio proračunskog tijela namjerava izdati mišljenje, on mora, u roku dva tjedna od primitka informacije o projektu, obavijestiti Tijelo o svojoj namjeri izdavanja takvog mišljenja. Pri izostanku odgovora, Tijelo može nastaviti s planiranim radnjama.

7. U prvoj godini djelovanja Tijela, koja završava 31. prosinca 2011., financiranje Tijela od strane Unije podliježe suglasnosti proračunskog tijela kao što je navedeno u točki 47. Međuinstitucionalnog sporazuma o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju.

Članak 64.

Izvršavanje i kontrola proračuna

1. Izvršni direktor djeluje kao nalogodavac i izvršava proračun Tijela.

2. Do 1. ožujka nakon završetka svake financijske godine računovodstveni službenik Tijela prosljeđuje računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu privremeno godišnje izvještaje zajedno s izvješćem o proračunskom i financijskom upravljanju tijekom financijske godine. Računovodstveni službenik Tijela također šalje izvješće o proračunskom i financijskom upravljanju članovima Odbora nadzornih tijela, Europskom parlamentu i Vijeću do 31. ožujka sljedeće godine.

Računovodstveni službenik Komisije zatim konsolidira privremene financijske izvještaje institucija i decentraliziranih tijela u skladu s člankom 128. Financijske uredbe.

3. Nakon primitka primjedbi Revizorskog suda o privremenim financijskim izvještajima Tijela u skladu s člankom 129. Financijske uredbe, izvršni direktor, koji djeluje na vlastitu odgovornost, sastavlja završne financijske izvještaje Tijela i dostavlja ih na mišljenje upravnom odboru.

4. Upravni odbor dostavlja mišljenje o završnim financijskim izvještajima Tijela.

5. Izvršni direktor šalje završne financijske izvještaje zajedno s mišljenjem upravnog odbora članovima Odbora nadzornih tijela, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu do 1. srpnja nakon završetka financijske godine.

6. Završni financijski izvještaji se objavljuju.

7. Izvršni direktor šalje Revizorskom sudu odgovor na njegove primjedbe do 30. rujna. Isto tako, šalje i presliku tog odgovora upravnom odboru i Komisiji.

8. Izvršni direktor podnosi Europskom parlamentu, na njegov zahtjev i kao što je predviđeno člankom 146. stavkom 3. Financijske uredbe, sve informacije potrebne za neometanu primjenu postupka davanja razrješenice za relevantnu financijsku godinu.

9. Europski parlament, na preporuku Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom, prije 15 svibnja godine N + 2, daje razrješnicu Tijelu za izvršenje proračuna koji obuhvaća prihode općeg proračuna Europske unije i nadležnih tijela za financijsku godinu N.

Članak 65.

Financijska pravila

Financijska pravila koja se primjenjuju na Tijelo donosi upravni odbor nakon savjetovanja s Komisijom. Ta pravila ne smiju odstupati od Uredbe Komisije (EZ, Euratom) br. 2343/2002 od 19. studenoga 2002. o okvirnoj Financijskoj uredbi za tijela iz članka 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica ⁽¹⁾, osim ako to zahtijevaju posebne operativne potrebe za funkcioniranje Tijela, te samo uz prethodnu suglasnost Komisije.

Članak 66.

Mjere za suzbijanje prijevara

1. S ciljem suzbijanja prijevare, korupcije i bilo kojih drugih nezakonitih aktivnosti na Tijelo se primjenjuje Uredba (EZ) br. 1073/1999 bez ikakvih ograničenja.

2. Tijelo mora pristupiti Međuinstitucionalnom sporazumu o unutarnjim istragama OLAF-a i odmah donijeti odgovarajuće odredbe za cjelokupno osoblje Tijela.

⁽¹⁾ SL L 357, 31.12.2002., str. 72.

3. Odluke o financiranju te sporazumi i provedbeni instrumenti koji iz njih proizlaze izričito određuju da Revizorski sud i OLAF mogu, u slučaju potrebe, provoditi izravne kontrole korisnika novčanih sredstava koje je isplatilo Tijelo, kao i osoblja odgovornog za dodjelu tih novčanih sredstava.

POGLAVLJE VII.

OPĆE ODREDBE

Članak 67.

Povlastice i imuniteti

Na Tijelo i njegovo osoblje primjenjuje se Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i UFEU-u.

Članak 68.

Osoblje

1. Na osoblje Tijela, uključujući njegovog izvršnog direktora i njegovog predsjednika, primjenjuju se Pravilnik o osoblju, Uvjeti zaposlenja ostalih službenika i pravila koja radi njihove primjene zajednički donose institucije Unije.

2. Upravni odbor, uz suglasnost Komisije, donosi potrebne provedbene mjere u skladu s postupcima iz članka 110. Pravilnika o osoblju.

3. U pogledu svojeg osoblja Tijelo izvršava ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju dodjeljuju tijelu za imenovanja i koje se Uvjetima zaposlenja ostalih službenika dodjeljuju tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora.

4. Upravni odbor donosi odredbe koje omogućuju da nacionalni stručnjaci iz država članica budu upućeni u Tijelo.

Članak 69.

Odgovornost Tijela

1. U slučaju izvanugovorne odgovornosti Tijelo u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonodavstvima država članica nadoknađuje svaku štetu koju je uzrokovalo Tijelo ili njegovo osoblje u obavljanju svojih dužnosti. Sud Europske unije nadležan je za sve sporove u vezi s nadoknadom takve štete.

2. Relevantne odredbe koje se primjenjuju na osoblje Tijela uređuju osobnu financijsku odgovornost i disciplinsku odgovornost osoblja Tijela prema Tijelu.

Članak 70.

Obveza čuvanja profesionalne tajne

1. Članovi Odbora nadzornih tijela i upravnog odbora, izvršni direktor, te osoblje Tijela, uključujući dužnosnike privremeno upućene od država članica, te sve druge osobe koje obavljaju zadaće za Tijelo na ugovornoj osnovi podliježu zahtjevima

koji se odnose na čuvanje profesionalne tajne u skladu s člankom 339. UFEU-a i relevantnim odredbama zakonodavstva Unije, čak i nakon što prestanu obavljati svoje dužnosti.

Na njih se primjenjuje članak 16. Pravilnika o osoblju.

U skladu s Pravilnikom o osoblju, osoblje nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u vezi s prihvaćanjem određenih imenovanja ili pogodnosti.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na osoblje Tijela u obavljanju njihovih zadaća.

2. Ne dovodeći u pitanje slučajeve obuhvaćene kaznenim pravom, nikakve povjerljive informacije koje su primile osobe iz stavka 1. u obavljanju svojih dužnosti ne smiju biti otkrivene bilo kojoj osobi ili tijelu, osim u sažetom ili agregiranom obliku, tako da se ne može utvrditi identitet pojedine financijske institucije.

Nadalje, obveza iz stavka 1. i prvog podstavka ovog stavka ne sprečava Tijelo i nacionalna nadzorna tijela da upotrebljavaju informacije radi provedbe akata iz članka 1. stavka 2., te posebno u pravnim postupcima za donošenje odluka.

3. Stavci 1. i 2. ne sprečavaju Tijelo da razmjenjuje informacije s nacionalnim nadzornim tijelima u skladu s ovom Uredbom i drugim zakonodavstvom Unije koje se primjenjuje na financijske institucije.

Te informacije podliježu uvjetima čuvanja profesionalne tajne iz stavaka 1. i 2. Tijelo propisuje svojim internim poslovnikom praktična rješenja za provedbu pravila o povjerljivosti iz stavaka 1. i 2.

4. Tijelo primjenjuje Odluku Komisije 2001/844/EZ/EZUČ, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezina internog poslovnika ⁽¹⁾.

Članak 71.

Zaštita podataka

Ova Uredba ne dovodi u pitanje obveze država članica koje se odnose na njihovu obradu osobnih podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ ili obveze Tijela koje se odnose na njegovu obradu osobnih podataka u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 pri ispunjavanju njegovih odgovornosti.

Članak 72.

Pristup dokumentima

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na dokumente koje čuva Tijelo.

⁽¹⁾ SL L 317, 3.12.2001., str. 1.

2. Upravni odbor do 31. svibnja 2011. mora donijeti praktične mjere za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.

3. Na odluke koje je donijelo Tijelo u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 moguće je uputiti pritužbu Europskom ombudsmanu ili se u vezi s njima može pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije, nakon žalbe Odboru za žalbe, prema potrebi, u skladu s uvjetima propisanimi člancima 228. i 263. UFEU-a.

Članak 73.

Pravila u pogledu jezika

1. Na Tijelo se primjenjuje Uredba Vijeća br. 1 o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici ⁽¹⁾.

2. Upravni odbor odlučuje o internim pravilima u pogledu jezika za Tijelo.

3. Usluge prijevoda koje su potrebne za funkcioniranje Tijela pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

Članak 74.

Sporazum o sjedištu

Potrebni aranžmani koji se odnose na smještaj Tijela u državi članici u kojoj se nalazi njegovo sjedište, kao i opremu koju stavlja na raspolaganje ta država članica, te posebna pravila koja se u toj državi članici primjenjuju na izvršnog direktora, članove upravnog odbora, osoblje Tijela i članove njihovih obitelji propisuju se Sporazumom o sjedištu između Tijela i te države članice koji se sklapa nakon odobrenja upravnog odbora.

Država članica mora osigurati najbolje moguće uvjete kako bi omogućila pravilno funkcioniranje Tijela, uključujući višejezično, europski orijentirano školovanje i odgovarajuću prometnu povezanost.

Članak 75.

Sudjelovanje trećih zemalja

1. Sudjelovanje u radu Tijela otvoreno je trećim zemljama koje su sklopile sporazume s Unijom kojima su prihvatile i primjenjuju pravo Unije u područjima nadležnosti Tijela kao što je navedeno u članku 1. stavku 2.

2. Tijelo može surađivati s državama iz stavka 1. koje primjenjuju zakonodavstvo koje je priznato kao istovjetno u područjima nadležnosti Tijela iz članka 1. stavka 2., kao što je predviđeno međunarodnim sporazumima koje je Unija sklopila u skladu s člankom 216. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL 17, 6.10.1958., str. 385.

3. Prema relevantnim odredbama sporazuma iz stavaka 1. i 2., propisuje se uređenje koje određuje, osobito, prirodu, opseg i postupovne aspekte uključenosti zemalja iz stavka 1. u rad Tijela, uključujući odredbe koje se odnose na financijske doprinose i osoblje. Njima se može osigurati sudjelovanje u Odboru nadzornih tijela u ulozi promatrača, ali se i osigurava da te zemlje ne prisustvuju bilo kakvim raspravama koje se odnose na pojedine financijske institucije, osim ako za to postoji izravan interes.

POGLAVLJE VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 76.

Pripremne radnje

1. Nakon stupanja na snagu ove Uredbe, te prije osnivanja Tijela, CEBS djeluje u bliskoj suradnji s Komisijom u pripremi zamjene CEBS-a Tijelom.

2. Kada Tijelo bude osnovano, Komisija je odgovorna za administrativno uspostavljanje i početno administrativno djelovanje Tijela prije nego što Tijelo imenuje izvršnog direktora.

S tim ciljem, do trenutka dok izvršni direktor ne preuzme svoje dužnosti nakon što ga je Odbor nadzornih tijela imenovao u skladu s člankom 51., Komisija može odrediti jednog dužnosnika da na privremenoj osnovi ispunjava funkcije izvršnog direktora. To je razdoblje ograničeno na vrijeme potrebno da se imenuje izvršni direktor Tijela.

Privremeni izvršni direktor može odobravati sva plaćanja pokrivena sredstvima predviđenima proračunom Tijela nakon što ih odobri upravni odbor i može sklapati ugovore, uključujući ugovore s osobljem, nakon donošenja plana radnih mjesta Tijela.

3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje ovlasti Odbora nadzornih tijela i upravnog odbora.

4. Tijelo se smatra pravnim sljednikom CEBS-a. Danom osnivanja Tijela, sva imovina i obveze i svi poslovi CEBS-a koji su u tijeku automatski se prenose na Tijelo. CEBS mora sastaviti izvješće u kojemu iskazuje završno stanje svoje imovine i svojih obveza na dan tog prijenosa. CEBS i Komisija moraju revidirati i odobriti to izvješće.

Članak 77.

Prijelazne odredbe koje se odnose na osoblje

1. Odstupajući od članka 68., svi ugovori o radu i sporazumi o upućivanju zaposlenika koje je sklopio CEBS ili njegovo Tajništvo i koji su na snazi 1. siječnja 2011. moraju se poštovati do datuma njihovog isteka. Oni se ne smiju produljivati.

2. Svim članovima osoblja na koje se odnose ugovori iz stavka 1. nudi se mogućnost sklapanja ugovora za privremene službenike u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika na različitim stupnjevima, kao što je navedeno u kadrovskom planu Tijela.

Nakon stupanja na snagu ove Uredbe, tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora provest će interni selekcijski postupak ograničen na osoblje koje ima ugovore s CEBS-om ili njegovim Tajništvom kako bi se provjerile sposobnosti, učinkovitost i integritet osoba koje bi se zaposlile. U interni selekcijskom postupku u potpunosti se uzimaju u obzir vještine i iskustvo koje je pojedinac pokazao u svojem prethodnom radu.

3. Uspješnim kandidatima se ovisno o vrsti i razini funkcija koje će obavljati nude ugovori za privremene službenike za razdoblje koje je barem jednako preostalom razdoblju iz prijašnjeg ugovora.

4. Relevantno nacionalno pravo koje se odnosi na ugovore o radu i ostali relevantni instrumenti i dalje se primjenjuju na članove osoblja koji su već imali ugovore, a koji su odlučili da se neće prijaviti za ugovore za privremene službenike ili kojima ne budu ponuđeni ugovori za privremene službenike u skladu sa stavkom 2.

Članak 78.

Nacionalne odredbe

Države članice donose odgovarajuće odredbe kako bi osigurale učinkovitu primjenu ove Uredbe.

Članak 79.

Izmjene

Odluka br. 716/2009/EZ izmjenjuje se tako da se CEBS uklanja s popisa korisnika iz odjeljka B Priloga toj Odluci.

Članak 80.

Stavljanje izvan snage

Odluka Komisije 2009/78/EZ o osnivanju CEBS-a stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2011.

Članak 81.

Preispitivanje

1. Do 2. siječnja 2014. i svake tri godine nakon toga Komisija je dužna objavljivati opće izvješće o stečenom iskustvu koje je rezultat rada Tijela i o postupcima koji su propisani ovom Uredbom. U tom se izvješću, među ostalim, ocjenjuje:

(a) konvergencija koju su ostvarila nadležna tijela u nadzornim praksama:

i. konvergencija funkcionalne neovisnosti nadležnih tijela i standarda koji su istovjetni korporativnom upravljanju;

ii. nepristranost, objektivnost i autonomija Tijela;

(b) funkcioniranje kolegija nadzornih tijela;

(c) napredak ostvaren u konvergenciji u područjima sprečavanja krize, upravljanja u kriznim situacijama i rješavanje krize, uključujući mehanizme financiranja Unije;

(d) uloga Tijela u pogledu sistemskog rizika;

(e) primjena zaštitne odredbe utvrđene člankom 38.;

(f) primjena obvezujuće posredničke uloge utvrđene člankom 19.

2. Izvješće iz stavka 1. također mora ispitati:

(a) je li primjereno nastaviti sa zasebnim nadzorom bankovnog tržišta, tržišta osiguranja, strukovnih mirovina, vrijednosnih papira i financijskih tržišta;

(b) je li primjereno provoditi bonitetan nadzor i nadzor poslovanja odvojeno ili od strane istog nadzornog tijela;

(c) je li primjereno pojednostavniti i pojačati arhitekturu ESFS-a kako bi se povećala usklađenost između makro i mikro razina te među europskim nadzornim tijelima;

(d) je li razvoj ESFS-a usklađen s globalnim razvojem;

(e) postoji li dovoljno različitosti i izvrsnosti u ESFS-u;

(f) jesu li odgovornost i transparentnost primjerene u odnosu na zahtjeve u pogledu objavljivanja;

(g) jesu li resursi Tijela primjereni za izvršavanje njegovih odgovornosti;

(h) je li primjereno da sjedište Tijela ostane isto ili je primjereno preseliti europska nadzorna tijela u jedno sjedište kako bi se poboljšala koordinacija između njih.

3. Komisija u vezi s pitanjem izravnog nadzora nad institucijama ili infrastrukturom koje su prisutne u cijeloj Uniji te uzimajući u obzir tržišna kretanja, sastavlja godišnje izvješće o tome je li primjereno povjeriti Tijelu dodatne nadzorne odgovornosti u tom području.

4. Izvješće i, prema potrebi, priloženi prijedlozi dostavljaju se Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 82.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2011., osim članka 76. i članka 77. stavaka 1. i 2. koji se primjenjuju od dana njezinog stupanja na snagu.

Tijelo se osniva na dan 1. siječnja 2011.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 24. studenoga 2010.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BUZEK

Za Vijeće

Predsjednik

O. CHASTEL

32011R0213

L 59/4

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

4.3.2011.

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 213/2011**od 3. ožujka 2011.****o izmjeni priloga II. i V. Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o priznavanju stručnih kvalifikacija****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 11. stavak 2. i članak 26. stavak 2.,

budući da:

- (1) Austrija je podnijela zahtjev da se u Prilog II. Direktivi 2005/36/EZ uvrsti 10 programa osposobljavanja vezanih uz zdravstvenu i sestrinsku njegu. Ti programi osposobljavanja uređeni su Pravilnikom o posebnim zadaćama u zdravstvenoj i sestrinskoj njezi (GuK-SV BGBl II br. 425/2005) i Pravilnikom o zadaćama osposobljavanja i upravljanja u zdravstvenoj i sestrinskoj njezi (GuK-LFV BGBl II br. 453/2005).
- (2) Budući da ti austrijski programi osposobljavanja osiguravaju stupanj osposobljavanja koji je istovjetan stupnju osposobljavanja predviđenog člankom 11. točkom (c) podtočkom i. Direktive 2005/36/EZ, njihovo uvrštavanje na temelju članka 11. točke (c) podtočke ii. u Prilog II. Direktivi 2005/36/EZ je opravdano.
- (3) Portugal je podnio argumentiran zahtjev da se u točku 5.1.3 Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ uključi specijalističko medicinsko osposobljavanje za internističku onkologiju.
- (4) Cilj je internističke onkologije osigurati sustavno liječenje raka. Liječenje oboljelih od raka je zbog znanstvenog napretka tijekom posljednjeg desetljeća doživjelo značajne promjene. Specijalističko medicinsko osposobljavanje za internističku onkologiju nije navedeno u popisu pod točkom 5.1.3 Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ. Internistička onkologija se, međutim, u više od dvije petine država članica razvila u područje sa

zasebnim i različitim specijalističkim osposobljavanjem, što opravdava njezino uključivanje u točku 5.1.3 V. Priloga Direktivi 2005/36/EZ.

- (5) Kako bi se osigurao dovoljno visok stupanj specijalističkog medicinskog osposobljavanja, razdoblje osposobljavanja, koje je potrebno za automatsko priznavanje medicinske specijalizacije internističke onkologije, mora trajati najmanje 5 godina.
- (6) Francuska je podnijela argumentiran zahtjev da se u točku 5.1.3 Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ uključi specijalističko medicinsko osposobljavanje za medicinsku genetiku.
- (7) Medicinska genetika je specijalizirano područje koje se mijenja u skladu s brzim razvojem znanja u području genetike i njegovim posljedicama na brojna druga specijalizirana područja, kao što su onkologija, fetalna medicina, pedijatrija, kronične bolesti. Sve je veća uloga medicinske genetike u otkrivanju i sprječavanju brojnih patologija. Specijalističko medicinsko osposobljavanje za medicinsku genetiku nije navedeno u popisu pod točkom 5.1.3 Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ. Medicinska genetika se, međutim, u više od dvije petine država članica razvila u područje sa zasebnim i različitim specijalističkim osposobljavanjem, što opravdava njezino uključivanje pod točkom 5.1.3 Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ.
- (8) Kako bi se osigurao dovoljno visok stupanj specijalističkog medicinskog osposobljavanja, razdoblje osposobljavanja, koje je potrebno za automatsko priznavanje medicinske specijalizacije medicinske genetike, mora trajati najmanje 5 godina.
- (9) Direktivu 2005/36/EZ treba stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (10) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora za priznavanje stručnih kvalifikacija,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilozi II. i V. Direktivi 2005/36/EZ mijenjaju se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

⁽¹⁾ SL L 255, 30.09.2005., str. 22.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 3. ožujka 2011.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG

Prilozi II. i V. Direktivi 2005/36/EZ mijenjaju se kako slijedi:

1. U točki 1. Priloga II., pod naslovom „u Austriji“, dodaje se sljedeće:

- „— posebno osposobljavanje za zdravstvenu i sestrinsku njegu djece i mladih (Sonderausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege),
- posebno osposobljavanje za psihijatrijsku zdravstvenu i sestrinsku njegu (Sonderausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege),
- posebno osposobljavanje za intenzivnu njegu (Sonderausbildung in der Intensivpflege),
- posebno osposobljavanje za intenzivnu njegu djece (Sonderausbildung in der Kinderintensivpflege),
- posebno osposobljavanje za zdravstvenu njegu pri anesteziji (Sonderausbildung in der Anästhesiepflege),
- posebno osposobljavanje za zdravstvenu njegu pri terapiji kod presađivanja bubrega (Sonderausbildung in der Pflege bei Nierenersatztherapie),
- posebno osposobljavanje za zdravstvenu njegu na operacijskom području (Sonderausbildung in der Pflege im Operationsbereich),
- posebno osposobljavanje za bolničku higijenu (Sonderausbildung in der Krankenhaushygiene),
- posebno osposobljavanje za zadaće izobrazbe u zdravstvenoj i sestrinskoj njezi (Sonderausbildung für Lehraufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege),
- posebno osposobljavanje za zadaće upravljanja u zdravstvenoj i sestrinskoj njezi (Sonderausbildung für Führungsaufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege),

koje obuhvaća obrazovanje i tečajeve osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina i šest mjeseci do 14 godina, uključujući najmanje desetogodišnje opće obrazovanje, daljnje trogodišnje osnovno osposobljavanje u javnoj visokoškolskoj ustanovi za zdravstvenu njegu i sestrinsku skrb, te posebno osposobljavanje u trajanju od šest do 12 mjeseci za specijalizirane zadaće, zadaće izobrazbe ili upravljanja.”

2. U točki 5.1.3. Priloga V. dodaje se sljedeća tablica:

„Država	Internistička onkologija minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Medicinska genetika minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine
	naziv	naziv
Belgique/België/Belgien	Oncologie médicale/ Medizinische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España		
France	Oncologie	Génétique médicale
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija – ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika

Država	Internistička onkologija minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Medicinska genetika minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine
	naziv	naziv
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetika
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics”

32012R0862

L 256/4

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

22.9.2012.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 862/2012**od 4. lipnja 2012.****o izmjeni Uredbe (EZ) br. 809/2004 u pogledu informacija o suglasnosti za korištenje prospekta, informacija o temeljnim indeksima i zahtjeva za izvješćem koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštenja u trgovanje te izmjeni Direktive 2001/34/EZ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 5. stavak 5. i članak 7. stavak 1.,

budući da:

(1) Uredbom Komisije (EZ) br. 809/2004 od 29. travnja 2004. o provedbi Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu informacija koje sadrže prospekti te o njihovom obliku, upućivanju na informacije i objavljivanju takvih prospekata i distribuciji oglasa⁽²⁾ utvrđuju se minimalne informacije o različitim vrstama vrijednosnih papira koje treba uključiti u prospekt kako bi bio u skladu s člankom 5. stavkom 5. i člankom 7. stavkom 1. Direktive 2003/71/EZ.

(2) Direktiva 2003/71/EZ izmijenjena je Direktivom 2010/73/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni Direktive 2003/71/EZ o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštenja u trgovanje i o izmjeni Direktive 2004/109/EZ o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s podacima o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu⁽³⁾ kako bi se poboljšala zaštita ulagatelja, smanjila administrativna opterećenja za društva kada prikupljaju sredstva na tržištima vrijednosnih papira u Uniji i povećala učinkovitost režima prospekta. Uredbu (EZ) br. 809/2004 treba stoga izmijeniti u pogledu suglasnosti izdavatelja ili osobe odgovorne za sastavljanje prospekta

za korištenje prospekta od strane financijskih posrednika i informacija koje treba uključiti u prospekt u vezi s temeljnim indeksima te predviđanjima i procjenama dobiti.

(3) Za potrebe trećeg podstavka članka 3. stavka 2. Direktive 2003/71/EZ, Uredbom (EZ) br. 809/2004 treba odrediti kakve se informacije trebaju pružiti kad izdavatelj ili osoba odgovorna za sastavljanje prospekta pisanim sporazumom dade suglasnost za njegovo korištenje od strane financijskih posrednika.

(4) Kako bi se uzeo u obzir tehnički napredak na financijskim tržištima, a posebno povećano korištenje indeksa kao temeljne imovine strukturiranih vrijednosnih papira, određene zahtjeve Uredbe (EZ) br. 809/2004 treba preispitati i pojasniti. Dodjeljujući odgovornost za sastavljanje indeksa drugom subjektu u grupi, izdavatelji bi mogli izbjeći zahtjev da u prospekt uključe opis indeksa koji sastavlja izdavatelj (točka 4.2.2 Priloga XII.) i tako izbjeći odgovornost ako je opis netočan. U skladu s tim, taj zahtjev treba također proširiti na indekse koje sastavlja subjekt koji pripada istoj grupi kao izdavatelj.

(5) U svrhu povećanja učinkovitosti i smanjenja administrativnih opterećenja, ovom Uredbom također treba utvrditi uvjete pod kojima se opis indeksa u prospektu ne zahtjeva kada indeks sastavljaju subjekti koji djeluju u suradnji s izdavateljem ili u njegovo ime. Nadalje, budući da se točka 2.10. Priloga XV. odnosi samo na priznati objavljen indeks koji se temelji na širokom nizu financijskih instrumenata, izjava u prospektu o tome gdje se mogu pronaći informacije o indeksu trebala bi biti dovoljna i bez opisa sastava indeksa.

(6) Kako bi se smanjili administrativni troškovi za izdavatelje kada prikupljaju sredstva, ovom Uredbom treba utvrditi uvjete pod kojima se ne zahtjeva izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori zajedno s predviđanjima i procjenama dobiti, posebno kada neovisni računovođe

⁽¹⁾ SL L 345, 31.12.2003., str. 64.

⁽²⁾ SL L 149, 30.4.2004., str. 1.

⁽³⁾ SL L 327, 11.12.2010., str. 1.

ili revizori ne mogu potpisati revizijsko izvješće jer im nije dostupan cijeli skup isprava koje čine godišnje financijske izvještaje.

- (7) Direktivom 2010/73/EU pojam „ključne informacije” zamijenjen je pojmom „bitne informacije” u određenom broju odredaba Direktive 2003/71/EZ. Priloge Uredbi (EZ) br. 809/2004 treba stoga prilagoditi.
- (8) Kako bi se izbjegla daljnja nedosljedna primjena Direktive 2003/71/EZ, posebno za potrebe trećeg podstavka njezina članka 3. stavka 2., i kako bi se izbjegle dodatne odgode u osiguranju poboljšanja zaštite ulagačelja i smanjenju administrativnih opterećenja za društva kada prikupljaju sredstva na tržištima vrijednosnih papira u Uniji, prijedok je potrebno osigurati da stupi na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.
- (9) Uredbu (EZ) br. 809/2004 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 809/2004

Uredba (EZ) br. 809/2004 mijenja se kako slijedi:

1. Drugi stavak članka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Prospekt sadrži informacije koje se zahtijevaju u prilogima I. do XVII. i prilogima XX. do XXX. ovisno o vrsti izdavatelja ili izdanja i vrijednosnim papirima o kojima je riječ. Podložno članku 4.a stavku 1., nadležno tijelo ne zahtijeva da prospekt sadrži informacije koje nisu uključene u priloge od I. do XVII. ili priloge od XX. do XXX.”

2. Umeće se sljedeći članak 20.a:

„Članak 20.a

Dodatni informativni obrazac za suglasnost koja se daje u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 2003/71/EZ

1. Za potrebe trećeg podstavka članka 3. stavka 2. Direktive 2003/71/EZ, prospekt sadržava sljedeće:

(a) dodatne informacije iz odjeljaka 1. i 2.A Priloga XXX. kada se suglasnost daje jednom određenom financijskom posredniku ili više njih;

(b) dodatne informacije iz odjeljaka 1. i 2.B Priloga XXX. kada izdavatelj ili osoba odgovorna za sastavljanje prospekta odluči dati suglasnost svim financijskim posrednicima.

2. Kada financijski posrednik ne udovoljava uvjetima vezanim uz suglasnost objavljenima u prospektu, zahtjeva se novi prospekt u skladu s drugim podstavkom članka 3. stavka 2. Direktive 2003/71/EZ.”

3. Drugi podstavak članka 22. stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Osnovni prospekt sadrži informacije koje se zahtijevaju u prilogima od I. do XVII., Prilogu XX. i prilogima od XXIII. do XXX., ovisno o vrsti izdavatelja i vrijednosnim papirima o kojima je riječ. Nadležna tijela ne zahtijevaju da osnovni prospekt sadrži informacije koje nisu uključene u priloge od I. do XVII., Prilog XX. ili priloge od XXIII. do XXX.”

4. Prilozi se mijenjaju u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Prijelazne odredbe

1. Ova se Uredba ne primjenjuje na odobrenje dopune prospekta ili osnovnog prospekta ako je taj prospekt ili osnovni prospekt odobren prije datuma iz članka 3.

2. Kada u skladu s člankom 18. Direktive 2003/71/EZ nadležno tijelo matične države članice dostavi nadležnom tijelu države članice domaćina potvrdu o odobrenju u vezi s prospektom ili osnovnim prospektom odobrenim prije datuma iz članka 3., nadležno tijelo matične države članice jasno i izričito navodi u potvrdi da je prospekt ili osnovni prospekt odobren prije datuma iz članka 3.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 4. lipnja 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG

Prilozi Uredbi (EZ) br. 809/2004 mijenjaju se kako slijedi:

1. U Prilogu I., točka 13.2 zamjenjuje se sljedećim:

„13.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdavatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje:

- (a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;
- (b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;
- (c) te financijske informacije nisu revidirane.”

2. U Prilogu III., naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. **BITNE INFORMACIJE**”.

3. U Prilogu IV., točka 9.2 zamjenjuje se sljedećim:

„9.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdavatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje:

- (a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;
- (b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;
- (c) te financijske informacije nisu revidirane.”

4. U Prilogu V., naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. **BITNE INFORMACIJE**”.

5. Prilog X. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 13.2 zamjenjuje se sljedećim:

„13.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdavatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje:

- (a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;
- (b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;
- (c) te financijske informacije nisu revidirane.”;

(b) naslov odjeljka 31. zamjenjuje se sljedećim:

„31. **BITNE INFORMACIJE O IZDAVANJU POTVRDA O DEPONIRANIM DIONICAMA**”.

6. U Prilogu XI., točka 8.2 zamjenjuje se sljedećim:

„8.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje;

- (a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;
- (b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;
- (c) te financijske informacije nisu revidirane.”

7. Prilog XII. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. **BITNE INFORMACIJE**”;

(b) treća alineja točke 4.2.2. zamjenjuje se sljedećim:

„– kada je temeljna imovina indeks:

- naziv indeksa,
- opis indeksa ako ga sastavlja izdatelj ili pravna osoba koja pripada istoj grupi,
- opis indeksa koji izračunava i održava pravna osoba ili fizička osoba koja djeluje u suradnji s izdavateljem ili u njegovo ime, osim ako prospekt sadrži sljedeće izjave:
 - potpun skup pravila indeksa i informacije o prinosu indeksa slobodno su dostupni na internetskoj stranici izdatelja ili osobe koja izračunava i održava indeks,
- i
- pravila koja uređuju indeks (uključujući metodologiju indeksa za odabir i ponovno uravnoteženje sastavnih elemenata indeksa, opis događaja koji uzrokuju poremećaje na tržištu i pravila za prilagodbu temelje se na unaprijed određenim i objektivnim kriterijima.

Ako indeks ne sastavlja izdatelj, gdje se informacije o indeksu mogu dobiti.”

8. U Prilogu XIII., naziv odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. **BITNE INFORMACIJE**”.

9. U Prilogu XV. točka 2.10 zamjenjuje se sljedećim:

„2.10 Točka 2.2(a) ne primjenjuje se na subjekte za zajednička ulaganja čiji je cilj ulaganja bez značajnih izmjena pratiti priznati objavljen indeks koji se temelji na širokom nizu financijskih instrumenata. Uključuje se izjava u kojoj se navode pojedinosti o tome gdje se mogu dobiti informacije o indeksu.”

10. Prilog XX. mijenja se kako slijedi:

(a) u odjeljku naslovljenom „Prilog V.“, naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3.	BITNE INFORMACIJE“;	
-----	---------------------	--

(b) u odjeljku naslovljenom „Prilog XII.“, naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3.	BITNE INFORMACIJE“;	
-----	---------------------	--

(c) u odjeljku naslovljenom „Prilog XII.“, podtočka ii. točke 4.2.2 zamjenjuje se sljedećim:

	<p>„(ii) kada je temeljna imovina indeks:</p> <ul style="list-style-type: none"> — naziv indeksa, — opis indeksa ako ga sastavlja izdavatelj ili pravna osoba koja pripada istoj grupi, — opis indeksa koji izračunava i održava pravna osoba ili fizička osobe koja djeluje u suradnji s izdavateljem ili u njegovo ime, osim ako prospekt sadrži sljedeće izjave: <ul style="list-style-type: none"> — potpun skup pravila indeksa i informacije o prinosu indeksa slobodno su dostupni na internetskoj stranici izdavatelja ili osobe koja izračunava i održava indeks, i — pravila koja uređuju indeks (uključujući metodologiju indeksa za odabir i ponovno uravnoteženje sastavnih elemenata indeksa, opis događaja koji uzrokuju poremećaje na tržištu i pravila za prilagodbu) temelje se na unaprijed određenim i objektivnim kriterijima. — ako indeks ne sastavlja izdavatelj, gdje se informacije o indeksu mogu dobiti. 	<p>Kategorija C</p> <p>Kategorija A</p> <p>Kategorija A</p> <p>Kategorija C”</p>
--	--	--

(d) u odjeljku naslovljenom „Prilog XIII.“, naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3.	BITNE INFORMACIJE“;	
-----	---------------------	--

(e) dodaje se sljedeći odjeljak:

	„Prilog XXX.	Upute
1.	INFORMACIJE KOJE SE TREBAJU PRUŽITI U VEZI SA SUGLASNOŠĆU IZDAVATELJA ILI OSOBE ODGOVORNE ZA SASTAVLJANJE PROSPEKTA	
1.1	Izričita suglasnost izdavatelja ili osobe odgovorne za sastavljanje prospekta za korištenje prospekta i izjava da preuzima odgovornost za sadržaj prospekta i u vezi s naknadnom ponovnom prodajom ili konačnim plasmanom vrijednosnih papira od strane financijskog posrednika koji je dobio suglasnost za korištenje prospekta.	Kategorija A
1.2	Naznaka razdoblja za koje se daje suglasnost za korištenje prospekta.	Kategorija A
1.3	Naznaka razdoblja ponude u kojem je moguća naknadna ponovna prodaja ili konačni plasman vrijednosnih papira od strane financijskih posrednika.	Kategorija C

	„Prilog XXX.	Upute
1.4	Naznaka u kojim državama članicama financijski posrednici mogu koristiti prospekt za naknadnu ponovnu prodaju ili konačni plasman vrijednosnih papira.	Kategorija A
1.5	Svi drugi jasni i objektivni uvjeti vezani uz suglasnost koji se odnose na korištenje prospekta.	Kategorija C
1.6	Obavijest otisnuta masnim slovima kojom se ulagatelje obavješćuje da će, u slučaju ponude od strane financijskog posrednika, taj financijski posrednik pružiti informacije ulagateljima o uvjetima ponude u trenutku davanja ponude.	Kategorija A
2A	DODATNE INFORMACIJE KOJE SE TREBAJU PRUŽITI KADA SE SUGLASNOST DAJE JEDNOM ODREĐENOM FINANCIJSKOM POSREDNIKU ILI VIŠE NJIH	
2A.1	Popis i identitet (ime i adresa) financijskog posrednika ili posrednika kojima je dopušteno koristiti prospekt	Kategorija C
2A.2	Naznaka o tome kako se trebaju objaviti i gdje se mogu pronaći sve nove informacije u vezi s financijskim posrednicima koje su nepoznate u trenutku odobrenja prospekta, osnovnog prospekta ili podnošenja konačnih uvjeta, ovisno o slučaju.	Kategorija A
2B	DODATNE INFORMACIJE KOJE SE TREBAJU PRUŽITI KADA SE SUGLASNOST DAJE SVIM FINANCIJSKIM POSREDNICIMA	
2B.1	Obavijest otisnuta masnim slovima kojom se ulagatelje obavješćuje da svaki financijski posrednik koji koristi prospekt mora na svojoj internetskoj stranici navesti da koristi prospekt u skladu sa suglasnošću i uvjetima koji su uz nju vezani.	Kategorija A”

11. U Prilogu XXII., odjeljak A, dodaje se sljedeći element A.2:

„Sve	A.2	
		<ul style="list-style-type: none"> — Suglasnost izdavatelja ili osobe odgovorne za sastavljanje prospekta za korištenje prospekta za naknadnu ponovnu prodaju ili konačni plasman vrijednosnih papira od strane financijskih posrednika. — Naznaka razdoblja ponude u kojem je moguća naknadna ponovna prodaja ili konačni plasman vrijednosnih papira od strane financijskih posrednika i za koje se daje suglasnost za korištenje prospekta. — Svi drugi jasni i objektivni uvjeti vezani uz suglasnost koji se odnose na korištenje prospekta. — Obavijest otisnuta masnim slovima kojom se ulagatelje obavješćuje da informacije o uvjetima ponude od strane financijskog posrednika treba u trenutku davanja ponude pružiti taj financijski posrednik.”

12. U Prilogu XXIII., točka 8.2 zamjenjuje se sljedećim:

„8.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdavatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje:

- (a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;

(b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;

(c) te financijske informacije nisu revidirane.”

13. U Prilogu XXIV., naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. BITNE INFORMACIJE”.

14. U Prilogu XXV., točka 13.2 zamjenjuje se sljedećim:

„13.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdavatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje:

(a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;

(b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;

(c) te financijske informacije nisu revidirane.”

15. U Prilogu XXVI., točka 9.2 zamjenjuje se sljedećim:

„9.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdavatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje:

(a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;

(b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;

(c) te financijske informacije nisu revidirane.”

16. Prilog XXVIII. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 13.2 zamjenjuje se sljedećim:

„13.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdavatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje:

(a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;

(b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;

(c) te financijske informacije nisu revidirane.”;

(b) naslov odjeljka 31. zamjenjuje se sljedećim:

„3. BITNE INFORMACIJE O IZDAVANJU POTVRDA O DEPONIRANIM DIONICAMA”.

17. U Prilogu XXIX., točka 8.2 zamjenjuje se sljedećim:

„8.2 Izvješće koje sastavljaju neovisni računovođe ili revizori u kojem se navodi da je po mišljenju neovisnih računovođa ili revizora predviđanje ili procjena pravilno sastavljena na navedenim temeljima te da je temelj računovodstva koji se koristi za predviđanje ili procjenu dobiti u skladu s računovodstvenim politikama izdavatelja.

Kada se financijske informacije odnose na prethodnu poslovnu godinu i sadržavaju samo neobmanjujuće podatke koji su u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima za prethodnu poslovnu godinu, i pojašnjenja potrebna za procjenu podataka, izvješće se ne zahtijeva pod uvjetom da prospekt uključuje sve sljedeće tvrdnje:

(a) osoba odgovorna za te financijske informacije, ako se razlikuje od one koja je odgovorna za prospekt općenito, odobrava te informacije;

(b) neovisni računovođe ili revizori provjerili su da su te informacije u osnovi u skladu s konačnim podacima koji se objavljuju u idućim godišnjim revidiranim financijskim izvještajima;

(c) te financijske informacije nisu revidirane.”

18. Dodaje se sljedeći Prilog XXX.:

„PRILOG XXX.

Dodatne informacije u vezi sa suglasnošću kako je navedeno u članku 20.a

(Dodatni obrazac)

1. INFORMACIJE KOJE SE TREBAJU PRUŽITI U VEZI SA SUGLASNOŠĆU IZDAVATELJA ILI OSOBE ODGOVORNE ZA SASTAVLJANJE PROSPEKTA
 - 1.1 Izričita suglasnost izdavatelja ili osobe odgovorne za sastavljanje prospekta za korištenje prospekta i izjava da preuzima odgovornost za sadržaj prospekta i u vezi s naknadnom ponovnom prodajom ili konačnim plasmanom vrijednosnih papira od strane financijskog posrednika koji je dobio suglasnost za korištenje prospekta.
 - 1.2 Naznaka razdoblja za koje se daje suglasnost za korištenje prospekta.
 - 1.3 Naznaka razdoblja ponude u kojem je moguća naknadna ponovna prodaja ili konačni plasman vrijednosnih papira od strane financijskih posrednika.
 - 1.4 Naznaka u kojim državama članicama financijski posrednici mogu koristiti prospekt za naknadnu ponovnu prodaju ili konačni plasman vrijednosnih papira.
 - 1.5 Svi drugi jasni i objektivni uvjeti vezani uz suglasnost koji se odnose na korištenje prospekta.
 - 1.6 Obavijest otisnuta masnim slovima kojom se ulagatelje obavještava da će, u slučaju ponude od strane financijskog posrednika, taj financijski posrednik pružiti informacije ulagateljima o uvjetima ponude u trenutku davanja ponude.
- 2.A DODATNE INFORMACIJE KOJE SE TREBAJU PRUŽITI KADA SE SUGLASNOST DAJE JEDNOM ODREĐENOM FINANCIJSKOM POSREDNIKU ILI VIŠE NJIH
 - 2.A.1 Popis i identitet (ime i adresa) financijskog posrednika ili posrednika kojima je dopušteno koristiti prospekt.

2.A.2 Naznaka o tome kako se trebaju objaviti i gdje se mogu pronaći sve nove informacije u vezi s financijskim posrednicima koje su nepoznate u trenutku odobrenja prospekta, osnovnog prospekta ili podnošenja konačnih uvjeta, ovisno o slučaju.

2.B DODATNE INFORMACIJE KOJE SE TREBAJU PRUŽITI KADA SE SUGLASNOST DAJE SVIM FINANCIJSKIM POSREDNICIMA

Obavijest otisnuta masnim slovima kojom se ulagatelje obavješćuje da svaki financijski posrednik koji koristi prospekt mora na svojoj internetskoj stranici navesti da koristi prospekt u skladu sa suglasnošću i uvjetima koji su uz nju vezani.”

32012D0627

L 274/30

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

9.10.2012.

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE**od 5. listopada 2012.****o priznavanju jednakosti zakonskog i nadzornog okvira Australije zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o agencijama za kreditni rejting****(Tekst značajan za EGP)**

(2012/627/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za kreditni rejting ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 5. stavak 6.,

budući da:

- (1) Komisija je 17. studenoga 2009. dala mandat Odboru europskih regulatora za vrijednosne papire (CESR), čije je zadaće preuzelo Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala osnovano 1. siječnja 2011. na temelju Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala) ⁽²⁾ (ESMA), tražeći da je savjetuje u vezi s tehničkom ocjenom zakonskog i nadzornog okvira Australije u pogledu agencija za kreditni rejting.
- (2) U savjetu koji je dostavila 18. travnja 2012., ESMA je predložila da se zakonski i nadzorni okvir Australije u pogledu agencija za kreditni rejting smatra jednakim Uredbi (EZ) br. 1060/2009.
- (3) Prema članku 5. stavku 6. podstavku 2. Uredbe (EZ) br. 1060/2009 potrebno je ocijeniti ispunjavanje triju uvjeta kako bi se zakonski i nadzorni okvir treće zemlje smatrao jednakim Uredbi (EZ) br. 1060/2009.
- (4) U skladu s prvim uvjetom, agencije za kreditni rejting u toj trećoj zemlji moraju imati odobrenje za rad ili biti registrirane i biti predmet kontinuiranog učinkovitog nadzora i provedbe. Zakonski i regulatorni okvir Australije u pogledu agencija za kreditni rejting predstavljen je 1. siječnja 2010. Svi relevantni zakoni i drugi propisi, odnosno Zakon o trgovačkim društvima (2001.) i Zakon o Australskoj komisiji za vrijednosne papire i ulaganja (ASIC) (2001.), već su stupili na snagu. Prema tom regulatornom okviru, agencije za kreditni rejting moraju biti registrirane i kontinuirano ih nadzire Australijska komisija za vrijednosne papire i ulaganja (ASIC). Australijski zakonski i nadzorni okvir ASICU

odjeljuje dovoljne ovlasti koje toj komisiji omogućuju učinkovit nadzor i provedbu u pogledu agencija za kreditni rejting, uključujući i ovlasti za sankcioniranje agencija za kreditni rejting koje krše važeća pravila. Tako ASIC može po nalogu zaplijeniti poslovne knjige, koje nisu izradile agencije za kreditni rejting. ASIC ima pravo, na temelju naloga za pretragu koji toj komisiji izdaje nadležno pravosudno tijelo, izvršiti pretragu prostorija agencija za kreditni rejting. Osim toga, ASIC prema Zakonu o trgovačkim društvima ima pravo od nadležnog suda zatražiti nalog za poništenje licencije agencije za kreditni rejting. Nakon takvog poništenja licencije, ASIC od suda može zatražiti nalog za trajnu zabranu izdavanja kreditnih rejtinga u Australiji za pojedinu agenciju za kreditni rejting. Prema Zakonu o trgovačkim društvima ASIC također može zatražiti naloge za sprječavanje nezakonitog postupanja agencije za kreditni rejting i nametanje novčanih kazni u slučajevima kada agencija krši bilo koju od obveza propisanih važećim zakonima o financijskim uslugama. Sporazumom o suradnji koji sklopljen između ESME i ASICA predviđena je razmjena informacija u vezi s mjerama provedbe i nadzora koje se poduzimaju u pogledu prekograničnih agencija za kreditni rejting.

- (5) U skladu s drugim uvjetom, agencije za agencije za kreditni rejting u toj trećoj zemlji moraju biti podložne pravno obvezujućim pravilima koja su jednaka onima navedenim u člancima od 6. do 12. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1060/2009. Zakonski i nadzorni okvir Australije ispunjava ciljeve regulatornog okvira EU za agencije za kreditni rejting u pogledu upravljanja sukobima interesa. Australiskim zakonodavstvom (Zakonom o ASICU) propisano je upravljanje sukobima interesa, uključujući i obvezu upravljanja sukobima interesa i organizacijskim zahtjevima, posebno u vezi s eksternalizacijom, vođenjem evidencija i povjerljivošću podataka. U vezi s poslovnim upravljanjem, uvjeti licencije ASICA zahtijevaju da agencija za kreditni rejting bude organizirana na način koji osigurava da njezini poslovni interesi ne ugrožavaju neovisnost i točnost njezinih aktivnosti vezanih uz kreditne rejtinge. Australijski okvir od agencija za kreditni rejting također zahtijeva uspostavljanje stroge funkcije revizije metodologija vezanih uz rejting te sadrži brojne zahtjeve u pogledu objavljivanja podataka o kreditnim rejtingima i aktivnostima vezanim uz rejting. Australijski zakonski i nadzorni okvir stoga ispunjava ciljeve Uredbe (EZ) br. 1060/2009 u pogledu upravljanja sukobima interesa, organizacijskih procesa i postupaka kojima agencije

⁽¹⁾ SL L 302, 17.11.2009., str. 1.

⁽²⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

za kreditni rejting moraju raspolagati, kvalitete kreditnih rejtinga i metodologija vezanih uz rejting, objavljivanja kreditnih rejtinga te općeg i redovitog objavljivanja aktivnosti vezanih uz kreditni rejting. Stoga osigurava jednaku zaštitu u smislu integriteta, transparentnosti, dobrog upravljanja agencijama za kreditni rejting i pouzdanosti aktivnosti vezanih uz kreditni rejting.

- (6) U skladu s trećim uvjetom, regulatorni sustav u toj trećoj zemlji mora sprječavati utjecaj nadzornih tijela i ostalih tijela javne vlasti te treće zemlje na sadržaj kreditnih rejtinga i metodologije. Svaki takav utjecaj na kreditne rejtinge i metodologije vezane uz kreditni rejting bio bi suprotan ciljevima 7. poglavlja australskog Zakona o trgovačkim društvima iz 2001. kao i ciljevima ASICA. Ni ASIC niti bilo koje drugo tijelo javne vlasti nisu ovlašteni utjecati na sadržaj kreditnih rejtinga ili metodologije vezane uz kreditni rejting.
- (7) S obzirom na ispitane čimbenike može se smatrati da australski zakonski i nadzorni okvir u pogledu agencija za kreditni rejting ispunjava uvjete propisane člankom 5. stavkom 6. podstavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1060/2009. Stoga bi se australski zakonski i nadzorni okvir trebao smatrati jednakim zakonskom i nadzornom okviru koji je uspostavljen Uredbom (EZ) br. 1060/2009. Komisija

će, u suradnji s ESMOM nastaviti pratiti razvoj australskog zakonskog i nadzornog okvira u pogledu agencija za kreditni rejting te ispunjavanje uvjeta na temelju kojih je donesena ova odluka.

- (8) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Europskog odbora za vrijednosne papire,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Za potrebe članka 5. Uredbe (EZ) br. 1060/2009, zakonski i nadzorni okvir Australije u pogledu agencija za kreditni rejting smatra se jednakim zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1060/2009.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. listopada 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

32012R1247

L 352/20

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

21.12.2012.

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 1247/2012**od 19. prosinca 2012.****o provedbenim tehničkim standardima u vezi s formatom i učestalošću izvješća o trgovanju trgovinskim repozitorijima u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju ⁽²⁾, a posebno njezin članak 9. stavak 6.,

budući da:

- (1) Kako bi se izbjegle nedosljednosti, svi podaci koji se šalju trgovinskim repozitorijima u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) br. 648/2012 trebaju udovoljavati istim pravilima, standardima i formatima za sve trgovinske repozitorije, sve druge ugovorne stranke i sve vrste izvedenica. Za opis trgovine izvedenicama treba upotrebljavati jedinstveni skup podataka.
- (2) Budući da OTC izvedenice obično nije moguće jedinstveno identificirati postojećim oznakama koje su u širokoj uporabi na financijskim tržištima, kao što je međunarodni identifikacijski broj vrijednosnih papira (International Securities Identification Number, ISIN), niti ih je moguće opisati uporabom ISO oznake za klasifikaciju financijskih instrumenata (Classification of Financial Instruments, CFI), potrebno je razviti novu i univerzalnu metodu njihove identifikacije. Ako postoji jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda kojom se poštuju načela jedinstvenosti, neutralnosti, pouzdanosti, otvorenosti, stupnjevanosti, dostupnosti te je troškovno učinkovita, ponuđena u odgovarajućem upravljačkom okviru te je prihvaćena u Uniji, treba ju upotrijebiti. Ako ne postoji jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda koja ispunjava navedene zahtjeve, treba upotrijebiti privremenu taksonomiju.
- (3) Odnosna imovina treba se identificirati uporabom jedinstvene identifikacijske oznake, no trenutno na tržištu nema jedinstvene standardizirane oznake za određivanje odnosne imovine u košarici. Stoga treba od drugih ugovornih stranaka zahtijevati barem navod da je odnosna imovina košarica te upotrebu oznake ISIN za standardizirane indekse kada je to moguće.

- (4) Kako bi se osigurala dosljednost, sve stranke ugovora o izvedenicama treba identificirati dodjeljivanjem jedinstvene oznake. Međunarodnu identifikacijsku oznaku pravnih subjekata ili privremenu identifikacijsku oznaku subjekata koju je potrebno odrediti u skladu s upravljačkim okvirom koji je u skladu s preporukama FSB-a o zahtjevima koji se odnose na podatke te je prihvaćena u Uniji, treba se upotrijebiti za identifikaciju svih financijskih i nefinancijskih drugih ugovornih stranaka, brokera, središnjih drugih ugovornih stranaka i korisnika prava kada bude dostupna, a posebno kako bi se osigurala dosljednost s izvješćem Odbora za platni sustav i sustav namire (Committee on Payment and Settlement Systems, CPSS) i Međunarodne organizacije nadzornih tijela za vrijednosne papire (International Organization of Securities Commissions, IOSCO) o dostavljanju podataka o OTC izvedenicama i zahtjevima koji se odnose na agregiranje koje opisuje identifikacijske oznake subjekata kao alat za agregiranje podataka. Pri trgovanju preko agencija korisnike prava treba identificirati kao osobu ili subjekt u čije je ime ugovor sklopljen.

- (5) Treba uzeti u obzir pristup koji se primjenjuje u trećim zemljama i koji primjenjuju sami trgovinski repozitoriji kada započnu svoje poslovanje. Kako bi se osiguralo troškovno učinkovito rješenje za druge ugovorne stranke te smanjio operativni rizik za trgovinske repozitorije, datum početka izvještavanja treba uključivati datume postupnog uvođenja za različite vrste izvedenica, počevši od najstandardiziranijih do naknadnog uključivanja ostalih vrsta. Ugovori o izvedenicama koji su sklopljeni prije, na dan ili nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 648/2012, koji nisu važeći na datum ili nakon datuma početka izvještavanja, nemaju značajnu ulogu za regulatorne potrebe. Međutim podatke o njima potrebno je dostaviti u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) br. 648/2012. Kako bi se osigurao učinkovit i razmjerni režim izvješćivanja u takvim slučajevima te se uzele u obzir poteškoće pri rekonstruiranju podataka o raskinutim ugovorima, za navedeno izvješćivanje potrebno je osigurati duži rok.

- (6) Ova se Uredba zasniva na nacrtu provedbenih tehničkih standarda koje je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (dalje u tekstu ESMA) dostavilo Komisiji.

- (7) U skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europskog

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ SL L 201, 27.7.2012.

nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala⁽¹⁾, ESMA je provela otvorenu javnu raspravu o navedenom nacrtu provedbenih tehničkih standarda, analizirala potencijalne povezane troškove i koristi te zatražila mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala osnovane u skladu s člankom 37. te Uredbe,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Format izvješća o ugovoru o izvedenici

Informacije u izvješću iz članka 9. Uredbe (EU) br. 648/2012 dostavljaju se u formatu navedenom u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Učestalost izvješća o ugovoru o izvedenici

Ako je to propisano člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, vrednovanja ugovora zasnovana na tržišnoj vrijednosti i vrednovanja ugovora zasnovana na modelu o kojima se podaci dostavljaju trgovinskom repozitoriju provode se na dnevnoj osnovi. Podaci o svim ostalim elementima izvješćivanja koji su propisani Prilogom ovoj Uredbi i Prilogom delegiranom aktu vezano uz regulatorne tehničke standarde kojima se određuju minimalni detalji podataka koje je potrebno dostaviti trgovinskim repozitorijima u skladu s člankom 9. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 648/2012 dostavljaju se kada se pojave te uzimajući u obzir vremenski rok predviđen u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) br. 648/2012, a posebno povezano sa zaključivanjem, izmjenom i raskidom ugovora.

Članak 3.

Identifikacija drugih ugovornih stranaka i drugih subjekata

1. U izvješću se upotrebljava identifikacijska oznaka pravnog subjekta kako bi se identificiralo:

- (a) korisnika prava koji je pravna osoba;
- (b) brokera;
- (c) središnju drugu ugovornu stranku;
- (d) člana sustava poravnanja koji je pravna osoba;
- (e) drugu ugovornu stranku koja je pravni subjekt;
- (f) subjekt koji podnosi izvješće.

2. Ako nije dostupna identifikacijska oznaka pravnog subjekta, u izvješću se upotrebljava privremena identifikacijska oznaka subjekta kako je određena na razini Unije, a koja je:

- (a) jedinstvena;
- (b) neutralna;
- (c) pouzdana;
- (d) otvorena;
- (e) stupnjevana;
- (f) dostupna;
- (g) troškovno učinkovita;

(h) podložna odgovarajućem upravljačkom okviru.

3. Ako nije raspoloživa niti identifikacijska oznaka pravnog subjekta niti privremena identifikacijska oznaka subjekta, u izvješću se upotrebljava identifikacijska oznaka poduzeća u skladu s ISO 9362, ako je raspoloživa.

Članak 4.

Identifikacija izvedenica

1. U izvješću se identificira ugovor o izvedenici upotrebom jedinstvene identifikacijske oznake proizvoda koja je

- (a) jedinstvena;
- (b) neutralna;
- (c) pouzdana;
- (d) otvorena;
- (e) stupnjevana;
- (f) dostupna;
- (g) troškovno učinkovita;
- (h) podložna odgovarajućem upravljačkom okviru.

2. Ako jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda ne postoji, ugovor o izvedenici se identificira u izvješću upotrebom kombinacije dodijeljene oznake ISO 6166 oznake ISIN ili alternativne identifikacijske oznake s odgovarajućom oznakom ISO 10962 oznake CFI.

3. Ako kombinacija iz stavka 2. nije raspoloživa, vrsta izvedenice određuje se na sljedeći način:

- (a) razred izvedenice određuje se kao jedan od sljedećih:
 - i. roba;
 - ii. kredit;
 - iii. strana valuta;
 - iv. vlasnički instrument;
 - v. kamatna stopa;
 - vi. drugo;
- (b) vrsta izvedenice određuje se kao jedna od sljedećih:
 - i. ugovori za razlike;
 - ii. kamatni unaprijedni ugovori;
 - iii. forvardi;
 - iv. budućnosnice;
 - v. opcije;
 - vi. ugovori o zamjeni;
 - vii. drugo;
- (c) kod izvedenica koje ne pripadaju određenom razredu ili vrsti izvedenica, izvješće se dostavlja na temelju razreda ili vrste izvedenice za koju se druge ugovorne stranke dogovore da joj je taj ugovor o izvedenici najbližnji.

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

Članak 5.**Datum početka izvješćivanja**

1. Podaci o ugovorima o kreditnim i kamatnim izvedenicama dostavljaju se:

- (a) do 1. srpnja 2013. ako je trgovinski repozitorij za taj određeni razred izvedenica registriran u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) br. 648/2012 prije 1. travnja 2013.;
- (b) 90 dana nakon registracije trgovinskog repozitorija za određeni razred izvedenica u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) br. 648/2012 ako nema trgovinskog repozitorija za taj određeni razred izvedenica prije ili na dan 1. travnja 2013.;
- (c) do 1. srpnja 2015., ako nema trgovinskog repozitorija za taj određeni razred izvedenica u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) br. 648/2012 do 1. srpnja 2015. Obveza izvješćivanja počinje na taj datum te se podaci o ugovorima dostavljaju ESMA-i u skladu s člankom 9. stavkom 3. te Uredbe sve dok je trgovinski repozitorij registriran za taj određeni razred izvedenica.

2. Podaci o ugovorima o izvedenicama koji nisu navedeni u stavku 1. dostavljaju se:

- (a) do 1. siječnja 2014., ako je trgovinski repozitorij za taj određeni razred izvedenica registriran u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) br. 648/2012 prije 1. listopada 2013.;
- (b) 90 dana nakon registracije trgovinskog repozitorija za određeni razred izvedenica u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) br. 648/2012 ako nema trgovinskog repozitorija za taj određeni razred izvedenica prije ili na dan 1. listopada 2013.,

- (c) do 1. srpnja 2015., ako nema trgovinskog repozitorija za taj određeni razred izvedenica u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) br. 648/2012 do 1. srpnja 2015. Obveza izvješćivanja počinje na taj datum te se podaci o ugovorima dostavljaju ESMA-i u skladu s člankom 9. stavkom 3. te Uredbe sve dok je trgovinski repozitorij registriran za taj određeni razred izvedenica.

3. Podaci o onim ugovorima o izvedenicama koji su bili važeći na 16. kolovoza 2012. te su i dalje važeći na datum početka izvješćivanja dostavljaju se trgovinskom repozitoriju u roku od 90 dana od datuma početka izvješćivanja za određeni razred izvedenica.

4. Podaci o ugovorima o izvedenicama koji:

- (a) su zaključeni prije 16. kolovoza 2012. te su i dalje važeći na dan 16. kolovoza 2012.; ili
- (b) koji su zaključeni na dan ili nakon 16. kolovoza 2012.

i nisu važeći na ili nakon datuma početka izvješćivanja dostavljaju se trgovinskom repozitoriju u roku od 3 godine od datuma početka izvješćivanja za određeni razred izvedenica.

5. Datum početka izvješćivanja produžuje se za 180 dana za dostavljanje informacija iz članka 3. delegiranog akta povezano s regulatornim tehničkim standardima kojima se određuju minimalni detalji podataka koje je potrebno dostaviti trgovinskim repozitorijima u skladu s člankom 9. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 648/2012.

Članak 6.**Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG

Tablica 1.

Podaci o drugoj ugovornoj stranci

	Polje	Format
	Stranke ugovora	
1	Vremenski pečat izvješćivanja	ISO 8601 format datuma/UTC format vremena
2	ID druge ugovorne stranke	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka subjekta (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).
3	ID druge ugovorne stranke	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).
4	Ime druge ugovorne stranke	100 alfanumeričkih znakova ili prazno u slučaju da je pokriveno identifikacijskom oznakom pravnog subjekta (LEI).
5	Sjedište druge ugovorne stranke	500 alfanumeričkih znakova ili prazno u slučaju da je pokriveno identifikacijskom oznakom pravnog subjekta (LEI).
6	Sektor druge ugovorne stranke	Taksonomija: A = Društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2002/83/EZ; C = Kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2006/48/EZ; F = Investicijsko društvo koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2004/39/EZ; I = Društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 73/239/EEZ; L = Alternativni investicijski fond kojim upravlja društvo za upravljanje alternativnim investicijskim fondom koje je dobilo odobrenje za rad ili je registrirano u skladu s Direktivom 2011/61/EU; O = Institucija za pružanje mirovinskog osiguranje u smislu članka 6. točke (a) Direktive 2003/41/EZ; R = Društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2005/68/EZ; U = Društvo za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) i njegovo društvo za upravljanje koji su dobili odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ; ili prazno u slučaju da je pokriveno identifikacijskom oznakom pravnog subjekta (LEI) or ili ako se radi o nefinancijskim drugim ugovornim strankama.
7	Financijska ili nefinancijska priroda druge ugovorne strane	F = Financijska druga ugovorna stranka, N = Nefinancijska druga ugovorna stranka.
8	ID brokera	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).

	Polje	Format
	Stranke ugovora	
9	ID izvještajnog subjekta	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).
10	ID člana sustava poravnanja	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).
11	ID korisnika prava	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).
12	Svojestvo u kojem se obavlja trgovanje	P = Principal, A = Agent.
13	Strana druge ugovorne stranke	B = Kupac, S = Prodavatelj.
14	Trgovanje s drugom ugovornom strankom izvan EGP-a	Y = Da, N = Ne.
15	Izravno povezano s poslovnom djelatnošću ili financiranjem poslovanja	Y = Da, N = Ne.
16	Prag poravnanja	Y = Iznad, N = Ispod.
17	Vrijednost ugovora zasnovana na tržišnoj vrijednosti	Do 20 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.
18	Valuta ugovora u skladu s tržišnom vrijednošću	ISO 4217 Oznaka valute, 3 alfanumerička znaka.
19	Datum vrednovanja	ISO 8601 format datuma
20	Vrijeme vrednovanja	UTC format vremena
21	Vrsta vrednovanja	M = vrednovanje zasnovano na tržišnoj vrijednosti/O = vrednovanje zasnovano na modelu.
22	Osiguranje kolateralom	U = neosigurano kolateralom, PC = djelomično osigurano kolateralom, OC = jednostrano osigurano kolateralom ili FC = u potpunosti osigurano kolateralom.
23	Portfelj kolaterala	Y = Da, N = Ne.
24	Oznaka portfelja kolaterala	Do 10 numeričkih znakova.
25	Vrijednost kolaterala	Navodi se ukupna vrijednost kolaterala; do 20 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.

	Polje	Format
	Stranke ugovora	
26	Valuta vrijednosti kolaterala	Navodi se valuta polja 25; ISO 4217 Oznaka valute, 3 abecedna znaka

Tablica 2.

Zajednički podaci

	Polje	Format	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
	Odjeljak 2.a - Vrsta ugovora		Svi ugovori
1	Upotrebljena taksonomija	Utvrđi upotrebljenu taksonomiju: U = Identifikacijska oznaka proizvoda [prihvaćena u Europi] I = ISIN/AII + CFI E = Privremena taksonomija	
2	ID proizvoda 1	Za taksonomiju = U: Identifikacijska oznaka proizvoda (UPI), koju je potrebno odrediti Za taksonomiju = I: ISIN ili AII, alfanumerička oznaka od 12 znakova Za taksonomiju = E: Razred izvedenica: CO = Roba CR = Kredit CU = Valuta EQ = Vlasnički instrumenti IR = Kamate OT = Drugo	
3	ID proizvoda 2	Za taksonomiju = U Prazno Za taksonomiju = I CFI, abecedna oznaka od 6 znakova Za taksonomiju = E: Vrsta izvedenice: CD = Ugovori za razliku FR = Kamatni unaprijedni ugovori FU = Budućnosnice FW = Forvardi OP = Opcije SW = Ugovori o zamjeni OT = Drugo	

	Polje	Format	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
4	Odnosna imovina	ISIN (12 alfanumeričkih znakova); LEI (20 alfanumeričkih znakova); Privremena identifikacijska oznaka subjekta (20 alfanumeričkih znakova); UPI (potrebno odrediti); B = Košarica; I = Indeks.	
5	Nominalna valuta 1	ISO 4217 Oznaka valute, 3 abecedna znaka.	
6	Nominalna valuta 2	ISO 4217 Oznaka valute, 3 abecedna znaka.	
7	Valuta poravnanja 1	ISO 4217 Oznaka valute, 3 abecedna znaka.	
	Odjeljak 2.b - Detalji transakcije		Svi ugovori
8	ID trgovine	Do 52 alfanumerička znaka.	
9	Referentni broj transakcije	Polje za alfanumeričke znakove do 40 znakova	
10	Mjesto izvršavanja	ISO 10383 Identifikacijska oznaka tržišta (MIC), 4 abecedna znaka. Prema potrebi, XOFF za uvrštene izvedenice kojima se trguje izvan uređenog tržišta ili XXXX za OTC izvedenice	
11	Sažimanje	Y = ako je ugovor rezultat sažimanja; N = ako ugovor nije rezultat sažimanja.	
12	Cijena/stopa	Do 20 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.	
13	Naznaka cijene	Npr. ISO 4217 Oznaka valute, 3 abecedna znaka, postotak.	
14	Nominalni iznos	Do 20 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.	
15	Multiplikator cijene	Do 10 numeričkih znakova.	
16	Količina	Do 10 numeričkih znakova.	
17	Plaćanje unaprijed	Do 10 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy za plaćanja koja obavlja izvještajna druga ugovorna stranka i u formatu xxxx,yyyyy za plaćanja koja prima izvještajna druga ugovorna stranka.	
18	Vrsta namire	C = Gotovina, P = Instrument, O = Prema odabiru druge ugovorne stranke.	
19	Vremenski pečat izvršavanja	ISO 8601 format datuma/UTC format vremena.	
20	Datum početka valjanosti	ISO 8601 format datuma.	
21	Datum dospjeća	ISO 8601 format datuma.	

	Polje	Format	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
22	Datum raskida	ISO 8601 format datuma.	
23	Datum namire	ISO 8601 format datuma.	
24	Vrsta standardiziranog sporazuma	Slobodno polje za do 50 znakova u kojem se identificira rabljeni standardizirani sporazum, ako postoji.	
25	Verzija standardiziranog sporazuma	Godina, xxxx.	
	Odjeljak 2.c - Smanjenje rizika/Izješćivanje		Svi ugovori
26	Vremenski pečat potvrde	ISO 8601 format datuma/UTC format vremena.	
27	Način potvrde	Y = Neelektronički potvrđeno, N = Nepotvrđeno, E = Elektronički potvrđeno.	
	Odjeljak 2.d - Poravnanje		Svi ugovori
28	Obveza poravnanja	Y = Da, N = Ne.	
29	Poravnano	Y = Da, N = Ne.	
30	Vremenski pečat poravnanja	ISO 8601 format datuma/UTC format vremena.	
31	ID središnje druge ugovorne stranke	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova) ili, ako nije raspoloživa, privremena oznaka subjekta (20 alfanumeričkih znakova) ili, ako nije raspoloživa, BIC (11 alfanumeričkih znakova).	
32	Unutar grupe	Y = Da, N = Ne.	
	Odjeljak 2.e - Kamatne stope		Kamatne izvedenice
33	Strana transakcije 1 s fiksnom kamatnom stopom	Numerički znakovi u formatu xxxx,yyyyy.	
34	Strana transakcije 2 s fiksnom kamatnom stopom	Numerički znakovi u formatu xxxx,yyyyy	
35	Brojanje dana kod fiksne kamatne stope	Stvarni/365, 30B/360 ili Drugo.	
36	Učestalost plaćanja po fiksnoj kamatnoj stopi	Multiplikator vremenskog razdoblja je cijeli broj koji opisuje koliko često ugovorne stranke izmjenjuju isplate, npr. 10D, 3M, 5G.	
37	Učestalost plaćanja po promjenjivoj kamatnoj stopi	Multiplikator vremenskog razdoblja je cijeli broj koji opisuje koliko često ugovorne stranke izmjenjuju isplate, npr. 10D, 3M, 5G.	
38	Učestalost plaćanja po promjenjivoj kamatnoj stopi	D = Multiplikator vremenskog razdoblja je cijeli broj koji opisuje koliko često ugovorne stranke izmjenjuju isplate, npr. 10D, 3M, 5G.	
39	Strana transakcije 1 s promjenjivom kamatnom stopom	Ime indeksa promjenjive kamatne stope, npr. 3M Euribor.	

	Polje	Format	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
40	Strana transakcije 2 s promjenjivom kamatnom stopom	Ime indeksa promjenjive kamatne stope, npr. 3M Euribor.	
	Odjeljak 2f – Strana valuta		Valutne izvedenice
41	Valuta 2	ISO 4217 Oznaka valute, 3 abecedna znaka.	
42	Tečaj 1	Do 10 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.	
43	Terminski devizni tečaj	Do 10 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyy.	
44	Tečajna osnovica	Npr. EUR/USD ili USD/EUR.	
	Odjeljak 2.g - Roba	Ako je dostavljena jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda i ona sadrži niže navedene informacije, to nije potrebno osim radi izvještavanja u skladu s Uredbom (EU) br. 1227/2011.	Robne izvedenice
	Općenito		
45	Robna osnovica	AG = Poljoprivreda EN = Energija FR = Tovar ME = Metali IN = Indeks EV = Okoliš EX = Egzotika	
46	Podaci o robi	<i>Poljoprivredni proizvodi</i> GO = Žitarice uljarice DA = Mliječni proizvodi LI = Stoka FO = Šumarstvo SO = Proizvodi koji nisu kovine <i>Energija</i> OI = Nafta NG = Prirodni plin CO = Ugljen EL = Električna energija IE = Energetski izvori <i>Metali</i> PR = Plemeniti NP = Neplemeniti <i>Okoliš</i> WE = Vrijeme EM = Emisije	

	Polje	Format	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
	Energija		
47	Točka ili mjesto isporuke	EIC oznaka, oznaka od 16 alfanumeričkih znakova.	
48	Povezna točka	Slobodan tekst, tekst do 50 znakova.	
49	Vrsta tereta	Ponovljiv odjeljak polja od 50 do 54 kako bi se utvrdio profil dostave proizvoda koji odgovara dnevnim razdobljima dostave; BL = osnovno PL = vršno opterećenje OP = izvan vršnog opterećenja BH = blok-sati OT = drugo	
50	Datum i vrijeme početka isporuke	ISO 8601 format datuma/UTC format vremena.	
51	Datum i vrijeme završetka isporuke	ISO 8601 format datuma/UTC format vremena.	
52	Opseg ugovora	Slobodan tekst, polje do 50 znakova.	
53	Jedinica količine	10 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.	
54	Količine intervala cijena/vrijeme	10 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.	
	Odjeljak 2h - Opcije		Ugovori koji sadrže opciju
55	Vrsta opcije	P = Opcija prodaje, C = Opcija kupnje.	
56	Oblik opcije (izvršavanje)	A = Američka, B = Bermudska, E = Europska, S = Azijska.	
57	Izvršna cijena (najviša/najniža)	Do 10 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.	
	Odjeljak 2.i - Izmjene ugovora		Svi ugovori
58	Vrsta izmjene	N = Novo, M = Izmjena, E = Greška, C = Otkazivanje, Z = Sažimanje, V = Ažuriranje vrijednosti, O = Drugo.	
59	Detaljni podaci povezani s vrstom izmjene	Slobodan tekst, polje do 50 znakova.	

32012R1248

L 352/30

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

21.12.2012.

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 1248/2012**od 19. prosinca 2012.****o provedbenim tehničkim standardima u vezi s formatom zahtjeva za registraciju trgovinskih repozitorija u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju ⁽²⁾, a posebno njezin članak 56. stavak 4.,

budući da:

- (1) Sve informacije dostavljene Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) u okviru zahtjeva za registracijom trgovinskog repozitorija dostavljaju se na trajnom mediju, kojim se omogućuje njegova pohrana za buduću uporabu i reproduciranje. Kako bi se olakšalo identificiranje informacija dostavljenih trgovinskom repozitoriju, dokumentima u prilogu zahtjevu za registracijom treba dodijeliti jedinstven referentni broj.
- (2) Ova se Uredba temelji na nacrtu provedbenih tehničkih standarda koje je ESMA dostavila Europskoj komisiji u skladu s postupkom iz članka 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala) ⁽³⁾.
- (3) U skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010, ESMA je provela postupak otvorene javne rasprave o navedenom nacrtu provedbenih tehničkih standarda, analizirala potencijalne povezane troškove i koristi te

zatražila mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala u skladu s člankom 37. te Uredbe,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.**Format zahtjeva**

1. Zahtjev za registraciju dostavlja se na instrumentu kojim se pohranjuju informacije na trajnom mediju kako je određeno člankom 2. stavkom 1. točkom (m) Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.
2. Zahtjev za registraciju dostavlja se u formatu određenom u Prilogu.
3. Trgovinski repozitorij dodjeljuje jedinstven referentni broj svakom dokumentu koji dostavi te osigurava da je u dostavljenim informacijama jasno navedeno na koji određeni zahtjev iz delegiranog akta u vezi s regulatornim tehničkim standardima, koji određuju detalje zahtjeva za registraciju trgovinskih repozitorija donesenih u skladu s člankom 56. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, se one odnose, u kojem dokumentu se ta informacija nalazi te također navodi razlog ako informacije nisu dostavljene kako je određeno u odjeljku za upućivanja na dokumente u Prilogu.

Članak 2.**Stupanje na snagu**Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.⁽²⁾ SL L 201, 27.7.2012., str. 1.⁽³⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.⁽⁴⁾ SL L 302, 17.11.2009., str. 32.

PRILOG

FORMAT ZAHTJEVA

OPĆE INFORMACIJE

Datum podnošenja zahtjeva	
Naziv trgovinskog repozitorija	
Službena adresa	
Razredi izvedenica za koje trgovinski repozitorij podnosi zahtjev za registraciju	
Ime osobe odgovorne za podnošenje zahtjeva	
Podaci za kontakt osobe odgovorne za podnošenje zahtjeva	
Ime druge osobe odgovorne za usklađenost trgovinskog repozitorija	
Podaci za kontakt osobe/a odgovorne/ih za usklađenost trgovinskog repozitorija	
Naziv matičnog društva, ako postoji	

POZIVANJA NA DOKUMENTE

(članak 1. stavak 3.)

Članak delegiranog akta u vezi s regulatornim tehničkim standardima koji određuju detalje zahtjeva za registraciju trgovinskih repozitorija, koji su doneseni u skladu s člankom 56. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012	Jedinstven referentni broj dokumenta	Naziv dokumenta	Poglavlje, odjeljak ili stranica dokumenta gdje je navedena informacija ili razlog zašto informacija nije navedena

32012R1249

L 352/32

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

21.12.2012.

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 1249/2012**od 19. prosinca 2012.****o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda u vezi s formatom evidencija koje čuvaju središnje druge ugovorne stranke u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju ⁽²⁾, a posebno njezin članak 29. stavak 5.,

budući da:

- (1) U skladu s člankom 29. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 648/2012, člancima 13., 14. i 15. delegiranog akta u vezi s regulatornim tehničkim standardima kojima se određuju podaci o evidencijama i informacijama koje čuvaju središnje druge ugovorne stranke i koji su doneseni u skladu s člankom 29. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 648/2012, također bi trebalo utvrditi pravila za određivanje formata evidencija i informacija koje se čuvaju u skladu s tim člancima.
- (2) Kako bi mogli učinkovito i dosljedno obavljati svoje dužnosti, mjerodavnim tijelima trebalo bi osigurati podatke koji su usporedivi s podacima središnjih drugih ugovornih stranaka. Uporaba zajedničkog formata također olakšava usuglašavanje podataka između središnjih drugih ugovornih stranaka.
- (3) Od središnje druge ugovorne stranke trebalo bi se zahtijevati da podatke za potrebe vođenja evidencija čuva u formatu koji je usporediv s formatom u kojem trgovinski repozitoriji čuvaju podatke, uzimajući u obzir da se u određenim okolnostima od središnjih drugih ugovornih stranaka i trgovinskih repozitorija zahtjeva da vode i dostavljaju iste informacije. Upotreba jedinstvenog formata u različitim infrastrukturama financijskog tržišta olakšava širu uporabu tih formata od strane više različitih sudionika na tržištu, čime se potiče standardizacija.
- (4) Kako bi se olakšala izravna obrada i smanjenje troškova za sudionike na tržištu, važno je da središnje druge ugovorne stranke u što većoj mogućoj mjeri primjenjuju standardizirane postupke i formate podataka.

(5) Odnosnu imovinu trebalo bi identificirati primjenom jedinstvene identifikacijske oznake, međutim na tržištu još ne postoji standardizirana oznaka za identificiranje sustava poravnanja imovine u košarici. Središnje druge ugovorne stranke bi stoga trebale barem navesti da je odnosna imovina košarica te za standardizirane indekse kada je to moguće upotrijebiti međunarodne identifikacijske brojeve vrijednosnih papira (International Securities Identification Number, ISIN).

(6) Ova se Uredba temelji na nacrtu provedbenih tehničkih standarda koje je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (European Securities and Markets Authority, ESMA) dostavilo Komisiji.

(7) U skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) ⁽³⁾, ESMA je provela otvoreno javno savjetovanje prije dostavljanja nacrta provedbenih tehničkih standarda na kojima se ova Uredba temelji, analizirala potencijalne povezane troškove i koristi te zatražila mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala osnovane u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1095/2010,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

*Članak 1.***Format evidencija**

1. Središnja druga ugovorna stranka čuva evidencije iz članka 20. delegiranog akta u vezi s regulatornim tehničkim standardima o zahtjevima kojima se određuju podaci o evidencijama i informacijama koje čuvaju središnje druge ugovorne stranke i koji su doneseni u skladu s člankom 29. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 648/2012 za svaki ugovor obrađen u formatu određenom u tablici 1. u Prilogu.

2. Središnja druga ugovorna stranka čuva evidencije navedene u članku 21. delegiranog akta u vezi s regulatornim tehničkim standardima o zahtjevima kojima se određuju podaci o evidencijama i informacijama koje čuvaju središnje druge ugovorne stranke i koji su doneseni u skladu s člankom 29. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 648/2012 za svaku poziciju u formatu određenom u tablici 2. u Prilogu.

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

⁽³⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

3. Središnja druga ugovorna stranka čuva evidencije navedene u članku 22. delegiranog akta u vezi s regulatornim tehničkim standardima o zahtjevima kojima se određuju podaci o evidencijama i informacijama koje čuvaju središnje druge ugovorne stranke i koji su doneseni u skladu s člankom 29. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 648/2012 za aktivnosti povezane sa svojim poslovanjem i internom organizacijom u formatu određenom u tablici 3. u Prilogu.

4. Središnja druga ugovorna stranka dostavlja nadležnom tijelu evidencije i informacije u skladu sa stavicima 1., 2., i 3.

u formatu koji omogućuje izravnu razmjenu podataka između središnje druge ugovorne stranke i nadležnog tijela. Središnja druga ugovorna stranka uspostavlja navedenu razmjenu podataka u roku od šest mjeseci nakon zahtjeva nadležnog tijela.

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG

Tablice s poljima u kojima se evidentiraju podaci kako je navedeno u članku 1.

Tablica 1.

Evidencije o obrađenim transakcijama

	Polje	Format	Opis
1	Vremenski pečat izvješćivanja	ISO 8601 format datuma/UTC format vremena.	Datum i vrijeme izvješćivanja.
2	Cijena/stopa	Do 20 numeričkih znakova u formatu xxxx,yyyyy.	Cijena po vrijednosnom papiru ili ugovoru o izvedenici isključujući proviziju i (prema potrebi) obračunane kamate. U slučaju dužničkog instrumenta, cijena se može izraziti ili u valuti ili kao postotak.
2a	Naznaka cijene	Npr. ISO 4217 oznaka valute, 3 abecedna znaka, postotak.	Način na koji je cijena izražena.
3	Nominalna valuta	ISO 4217 oznaka valute, 3 abecedna znaka.	Valuta u kojoj je cijena izražena. Ako je, u slučaju obveznice ili drugog oblika sekuritiziranog duga, cijena izražena kao postotak, uključuje se taj postotak.
3a	Valuta namire	ISO 4217 oznaka valute, 3 abecedna znaka.	Valuta u kojoj se obavlja namira.
4	Količina	Do 10 numeričkih znakova.	Broj jedinica financijskih instrumenata, nominalna vrijednost obveznica ili broj ugovora o izvedenicama uključenih u transakciju.
5	Naznaka količine	Do 10 numeričkih znakova.	Naznaka je li količina broj jedinica financijskih instrumenata, nominalna vrijednost obveznica ili broj ugovora o izvedenicama.
6	Strana središnje druge ugovorne stranke	B = kupac/S = prodavatelj.	
7	ID proizvoda	Privremena taksonomija u skladu s informacijama iz članka 4. Uredbe (EZ) br. xx/2012 [nacrt PTS-a o formatu i učestalosti izvješća o trgovanju trgovinskim repozitorijima], ISIN ili jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda (UPI).	Ugovor se identificira pomoću identifikacijske oznake proizvoda, ako postoji.
8	ID člana sustava poravnanja	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka subjekta (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).	U slučaju da izvještajna druga ugovorna stranka nije član sustava poravnanja, njezin član sustava poravnanja identificira se u ovom polju jedinstvenom oznakom. U slučaju pojedinaca, upotrebljava se oznaka klijenta koju je dodijelila središnja druga ugovorna stranka.

	Polje	Format	Opis
9	ID korisnika prava	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka subjekta (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).	Ako korisnik prava ovog ugovora nije druga ugovorna stranka ovog ugovora, on mora biti identificiran jedinstvenom oznakom ili, u slučaju pojedinaca, oznakom klijenta koju mu je dodijelio pravni subjekt kojeg koristi pojedinac.
10	Stranka koja je prenijela ugovor (u slučaju prijenosa)	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka subjekta (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).	
11	Mjesto izvršavanja	ISO 10383 Identifikacijska oznaka tržišta (MIC), prema potrebi, XOFF za uvrštene izvedenice kojima se trguje izvan uređenog tržišta ili XXXX za OTC izvedenice.	Identifikacija mjesta na kojem je izvršena transakcija. U slučaju ugovora zaključenog na neslužbenom tržištu, mora se utvrditi je li utvrđeni instrument uvršten u trgovanje, ali se njime trguje na neslužbenom tržištu ili nije uvršten u trgovanje te se njime trguje na neslužbenom tržištu.
12	Datum prekida ugovora	ISO 8601 format datuma.	Dan kad je središnja druga ugovorna stranka izvršila prekid ugovora.
13	Vrijeme prekida ugovora	UTC format vremena.	Vrijeme kad je središnja druga ugovorna stranka izvršila prekid, iskazano po lokalnom vremenu nadležnog tijela kojem se dostavljaju podaci o transakciji te osnova po kojoj se dostavljaju podaci o transakciji iskazanoj u koordiniranom univerzalnom vremenu (UTC) +/- sati.
14	Datum raskida ugovora	ISO 8601 format datuma.	Dan na koji je došlo do raskida ugovora.
15	Vrijeme raskida ugovora	UTC format vremena.	Vrijeme kad je došlo do raskida ugovora, iskazano po lokalnom vremenu nadležnog tijela kojem se dostavljaju podaci o transakciji te osnova po kojoj se dostavljaju podaci o transakciji iskazanoj u koordiniranom univerzalnom vremenu (UTC) +/- sati.
16	Vrsta namire	C = gotovina, P = instrument, O = prema odabiru druge ugovorne stranke.	Je li ugovor namiren u robi ili u gotovini.
17	Datum namire	ISO 8601 format datuma.	Dan na koji je izvršena namira ili otkup ugovora. Ako postoji više od jednog, moguće je odrediti dodatna polja.
18	Vrijeme namire ili otkupa ugovora	UTC format vremena.	Vrijeme izvršenja namire ili otkupa ugovora, iskazano po lokalnom vremenu nadležnog tijela kojem se dostavljaju podaci o transakciji te osnova po kojoj se dostavljaju podaci o transakciji iskazanoj u koordiniranom univerzalnom vremenu (UTC) +/- sati.

	Polje	Format	Opis
Detalji izvornih uvjeta ugovora za koje se obavlja poravnanje i koje je potrebno navesti ako su primjenljivi			
19	Datum	ISO 8601 format datuma.	Dan na koji je ugovor prvotno zaključen.
20	Vrijeme	UTC format vremena.	Vrijeme kad je prvotni ugovor prvotno zaključen, iskazano po lokalnom vremenu nadležnog tijela kojem se dostavljaju podaci o transakciji te osnova po kojoj se dostavljaju podaci o transakciji iskazanoj u koordiniranom univerzalnom vremenu (UTC) +/- sati.
21	ID proizvoda	Privremena taksonomija u skladu s informacijama iz članka 4. Uredbe (EZ) br. xx/2012 [nacrt PTS-a o formatu i učestalosti izvješća o trgovanju trgovinskim repozitorijima], ISIN ili jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda (UPI).	Ugovor se identificira pomoću identifikacijske oznake proizvoda, ako postoji.
22	Odnosna imovina	Jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda, ISIN (12 alfanumeričkih znakova i CFI (6 alfanumeričkih znakova). Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka subjekta (20 alfanumeričkih znakova), B = košarica, ili I = indeks.	Identifikacija instrumenta koja se primjenjuje na vrijednosni papir koji predstavlja temeljnu imovinu ugovora o izvedenici kao i prenosivi vrijednosni papir iz članka 4. stavka 1. točke 18. podtočke (c) Direktive 2004/39/EZ.
23	Vrsta izvedenice (u slučaju ugovora o izvedenici)	Usklađen opis vrste izvedenice potrebno je izvršiti u skladu s jednom od najviših kategorija kako je predviđeno jedinstvenim međunarodno prihvaćenim standardom za klasifikaciju financijskih instrumenata.	
24	Uključivanje instrumenta u ESMA registar ugovora na koje se primjenjuje obveza poravnanja (u slučaju ugovora o izvedenici)	Y = Da/N = Ne.	
Druge informacije koje je potrebno dostaviti u mjeri u kojoj se primjenjuju			
25	Identifikacija interoperabilne središnje druge ugovorne stranke koja obavlja poravnanje jedne strane transakcije	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) (20 alfanumeričkih znakova), privremena identifikacijska oznaka subjekta (20 alfanumeričkih znakova), BIC (11 alfanumeričkih znakova) ili oznaka klijenta (50 alfanumeričkih znakova).	

Tablica 2.

Evidencije o pozicijama

	Polje	Format
1	ID člana sustava poravnanja	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI), privremena identifikacijska oznaka subjekta ili BIC
2	ID korisnika prava	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI), privremena identifikacijska oznaka subjekta, BIC ili oznaka klijenta
3	Interoperabilna središnja druga ugovorna stranka koja održava poziciju	Identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI), privremena identifikacijska oznaka subjekta, BIC ili oznaka klijenta
4	Znak pozicije	B = kupac/S = prodavatelj
5	Vrijednost pozicije	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
6	Cijena po kojoj se vrednuju ugovori	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
7	Valuta	ISO Oznaka valute.
8	Druge bitne informacije	Slobodan tekst
9	Iznos nadoknada koje zahtijeva središnja druga ugovorna stranka	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
10	Iznos doprinosa u jamstveni fond koji zahtijeva središnja druga ugovorna stranka	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
11	Iznos drugih financijskih sredstava koje zahtijeva središnja druga ugovorna stranka	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
12A	Iznos nadoknada koje je uplatio član sustava poravnanja za račun klijenta A	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
13A	Iznos doprinosa u jamstveni fond koje je uplatio član sustava poravnanja za račun klijenta A	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
14A	Iznos drugih financijskih sredstava koje je uplatio član sustava poravnanja za račun klijenta A	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
15B	Iznos nadoknada koje je uplatio član sustava poravnanja za račun klijenta B	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
16B	Iznos doprinosa u jamstveni fond koje je uplatio član sustava poravnanja za račun klijenta B	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).
17B	Iznos drugih financijskih sredstava koje je uplatio član sustava poravnanja za račun klijenta B	Do 10 numeričkih znakova (xxxx.yy).

Tablica 3.

Poslovne evidencije

	Polje	Format	Opis
1	Organizacijska shema	<i>Slobodan tekst</i>	Upravljački odbor i povezani odbori, organizacijska jedinica za poravnanje, jedinica za upravljanje rizicima i sve ostale bitne jedinice ili odjeli.

Dioničari ili članovi s kvalificiranim udjelima (dodaje se polje za svakog dotičnog dioničara/člana)

2	Vrsta	<i>S = Dioničar/M = član.</i>	
3	Vrsta kvalificiranog udjela	<i>D = izravni/I = neizravni.</i>	
4	Vrsta subjekta	<i>N = fizička osoba/L = pravna osoba.</i>	
5	Iznos udjela	<i>Do 10 numeričkih znakova (xxxx,yyyy).</i>	

Drugi dokumenti

6	Politike, postupci, procesi koji su potrebni u skladu s organizacijskim zahtjevima	<i>Dokumenti</i>	
7	Zapisnici sa sastanaka upravnog odbora, sastanka pododбора (ako je to primjenljivo) i sastanka višeg rukovodstva (ako je to primjenljivo)	<i>Dokumenti</i>	
8	Zapisnici sa sastanaka odbora za upravljanje rizicima	<i>Dokumenti</i>	
9	Zapisnici sa sastanaka savjetodavne skupine s članovima sustava poravnanja i klijentima (ako postoje)	<i>Dokumenti</i>	
10	Izvješća unutarnje i vanjske revizije, upravljanja rizicima, usklađenosti i savjetnika	<i>Dokumenti</i>	
11	Politika kontinuiteta poslovanja i plan oporavka od kriznih situacija	<i>Dokumenti</i>	
12	Plan likvidnosti i dnevna izvješća o likvidnosti	<i>Dokumenti</i>	
13	Dokumenti iz kojih je vidljiva sva imovina i obveze i kapitalni računi	<i>Dokumenti</i>	

	Polje	Format	Opis
14	Zaprimljene pritužbe	<i>Slobodan tekst</i>	Za svaku pritužbu: informacije o imenu osobe koja podnosi pritužbu, adresi i broju računa; datum zaprimanja pritužbe; imena osoba identificiranih u pritužbi; opis prirode pritužbe; rješavanje pritužbe; datum na koji je pritužba riješena.
15	Informacije o prekidu usluge ili smetnjama u radu	<i>Slobodan tekst</i>	Informacije o prekidu usluga ili smetnjama u radu, uključujući iscrpno izvješće o vremenu, učincima i aktivnostima poduzetim da se stanje ispravi.
16	Rezultati retroaktivnog testiranja i testiranja otpornosti na stres	<i>Slobodan tekst</i>	
17	Pisana komunikacija s nadležnim tijelima, ESMA-om i relevantnim članovima Europskog sustava središnjih banaka	<i>Dokumenti</i>	
18	Pravna mišljena dobivena u skladu s organizacijskim zahtjevima	<i>Dokumenti</i>	
19	Ugovori o međudjelovanju s drugim središnjim drugim ugovornim strankama (koji se primjenjuju)	<i>Dokumenti</i>	
20	Popis svih članova sustava za poravnanje (članak 17. Uredbe (EU) br. XXX/2012)	<i>Slobodan tekst/Dokumenti</i>	Popis u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. XXX/2012.
21	Informacije potrebne u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. XXX/2012	<i>Slobodan tekst/Dokumenti</i>	Zakoni i pravila kojima se uređuje i. pristup središnjoj drugoj ugovornoj stranci, ii. ugovore koje središnja druga ugovorna stranka zaključi s članovima sustava poravnanja i, gdje je praktično, klijentima, iii. ugovore koje središnja druga ugovorna stranka prihvaća za poravnanje, iv. sve ugovore o međudjelovanju, v. uporabu kolaterala i doprinosa u jamstveni fond, uključujući unovčenje pozicija i kolaterala te opseg u kojem je kolateral zaštićen od potraživanja trećih strana (razina odvajanja).
22	Razvoj novih inicijativnih postupaka	<i>Slobodan tekst</i>	U slučaju pružanja novih usluga.

32013R0148

23.2.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 52/1

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 148/2013**od 19. prosinca 2012.****o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju u vezi s regulatornim tehničkim standardima za minimalne podatke koje je potrebno dostavljati trgovinskim repozitorijima****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,Uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj stranci i trgovinskom repozitoriju ⁽²⁾, a posebno njezin članak 9. stavak 5.,

budući da:

(1) Kako bi se omogućila fleksibilnost, drugim ugovornim strankama trebalo bi omogućiti delegiranje dostavljanja podataka o ugovoru drugoj ugovornoj stranci ili trećoj osobi. Drugim ugovornim strankama trebalo bi omogućiti i dogovor o delegiranju dostavljanja podataka o ugovoru zajedničkom trećem subjektu uključujući središnju drugu ugovornu stranku, pri čemu središnja druga ugovorna stranka dostavlja trgovinskom repozitoriju jedno izvješće, uključujući odgovarajuće tablice s poljima. U tim okolnostima i s ciljem osiguravanja kvalitete podataka, u izvješću bi trebalo navesti da ga se podnosi u ime obiju drugih ugovornih stranaka i ono treba sadržavati sve detalje koji bi bili dostavljeni da su podaci o ugovoru dostavljeni odvojeno.

(2) Kako bi se izbjegle nedosljednosti u tablicama zajedničkih podataka, svaka druga ugovorna stranka u ugovoru o izvedenici trebala bi osigurati da su zajednički podaci koji se dostavljaju dogovoreni između obje strane u trgovini. Jedinstvena identifikacijska oznaka trgovine pomoći će usklađivanju podataka u slučaju da druge ugovorne stranke podatke dostavljaju različitim trgovinskim repozitorijima.

(3) Kako bi se izbjeglo duplo dostavljanje podataka te smanjilo izvještajno opterećenje, kada jedna druga ugovorna stranka ili središnja druga ugovorna stranka dostavlja podatke u ime obiju drugih ugovornih stranaka, ugovorna stranka ili središnja druga ugovorna stranka trebale bi trgovinskom repozitoriju moći poslati jedno izvješće sa svim bitnim informacijama.

(4) Vrednovanje ugovora o izvedenicama ključno je kako bi regulatorna tijela mogla ispuniti svoj mandat, a posebno kada je riječ o financijskoj stabilnosti. Vrijednost ugovora zasnovana na tržišnoj vrijednosti ili vrijednost ugovora zasnovana na modelu upućuje na predznak i opseg izloženosti povezanih s tim ugovorom te dopunjuje informacije o prvotnoj vrijednosti navedenoj u ugovoru.

(5) Prikupljanje informacija o kolateralu koji se odnosi na pojedini ugovor ključno je za pravilno praćenje izloženosti. Kako bi to bilo moguće, druge ugovorne stranke koje osiguravaju svoje transakcije kolateralom trebale bi detalje o navedenom osiguravanju kolateralom dostavljati na razini transakcija. Kada se kolateral izračunava na razini neto pozicija koje proizlaze iz skupa ugovora pa se stoga ne iskazuje na razini pojedine transakcije već na razini portfelja, druge ugovorne stranke trebale bi biti u mogućnosti podatke o portfelju dostaviti upotrebom jedinstvene oznake ili brojčanog sustava koji odredi druga ugovorna stranka. Navedenom oznakom trebalo bi odrediti pojedini portfelj radi kojeg se kolateral razmjenjuje u slučaju kada druga ugovorna stranka ima više od jednog portfelja, a i osigurati da se ugovor o izvedenici može povezati s određenim portfeljem zbog kojeg se kolateral drži.

(6) Ova se Uredba zasniva na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koje je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (European Securities and Markets Authority, ESMA) dostavilo Komisiji i ona odražava važnost i ulogu trgovinskih repozitorija u poboljšanju transparentnosti tržišta prema javnosti i regulatornim tijelima, podatke koje treba dostavljati trgovinskim repozitorijima i koje trgovinski repozitoriji trebaju prikupljati i stavljati na raspolaganje ovisno o razredu izvedenice te prirodi trgovine.

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

(7) ESMA se prije dostavljana nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojima se ova Uredba zasniva savjetovala s mjerodavnim tijelima i članovima Europskog sustava središnjih banaka (ESSB). U skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala) ⁽¹⁾, ESMA je provela otvorenu javnu raspravu prije dostavljanja nacrtu provedbenih tehničkih standarda na kojima se ova Uredba zasniva, analizirala potencijalne povezane troškove i koristi te zatražila mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala u skladu s člankom 37. te Uredbe,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Detalji koje je potrebno navesti u izvješćima u skladu s člankom 9. stavcima 1. i 3. Uredbe (EU) br. 648/2012

1. Izvješća trgovinskim repozitorijima uključuju:
 - (a) detalje navedene u tablici 1. Priloga koja obuhvaća informacije koje se odnose na druge ugovorne stranke u ugovoru;
 - (b) informacije navedene u tablici 2. Priloga koja obuhvaća detalje koji se odnose na ugovor o izvedenici sklopljen između dvije druge ugovorne stranke.
2. Za potrebe stavka 1. sklapanje ugovora znači „izvršavanje transakcije” iz članka 25. stavka 3. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
3. Ako se jedno izvješće dostavlja u ime obje druge ugovorne stranke, ono sadržava informacije navedene u tablici 1. Priloga za obje druge ugovorne stranke. Informacije navedene u tablici 2. Priloga dostavljaju se samo jednom.
4. Ako se jedno izvješće dostavlja u ime obje druge ugovorne stranke to se u njemu navodi kako je navedeno u polju 9 tablice 1. Priloga.
5. Ako jedna druga ugovorna stranka dostavlja detalje o ugovoru trgovinskom repozitoriju u ime druge ugovorne stranke ili treća osoba dostavlja izvješće o ugovoru trgovinskom repozitoriju u ime jedne ili obje druge ugovorne stranke, detalji koji se dostavljaju uključuju sve detalje koji bi bili dostavljeni da je svaka druga ugovorna stranka trgovinskom repozitoriju izvješće o ugovoru dostavila zasebno.

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

⁽²⁾ SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

6. Ako ugovor o izvedenici uključuje značajke tipične za više od jedne odnosne imovine kako je navedena u tablici 2. Priloga, u izvješću se navodi razred imovine za koji su se druge ugovorne stranke prije slanja izvješća trgovinskom repozitoriju sporazumjele da je razred kojem ugovor najbolje odgovara.

Članak 2.

Poslovi trgovanja za koje je obavljeno poravnanje

1. Kada središnja druga ugovorna stranka naknadno izvrši poravnanje postojećeg ugovora, podaci o poravnanju iskazuju se kao promjena postojećeg ugovora.
2. Kada je ugovor sklopljen na mjestu trgovanja te je poravnanje izvršila središnja druga ugovorna stranka tako da druga ugovorna strana nije upoznata s identitetom druge ugovorne stranke, izvještajna druga ugovorna stranka određuje tu središnju drugu ugovornu stranku kao svoju drugu ugovornu stranku.

Članak 3.

Izvješćivanje o izloženostima

1. Podaci o kolateralu koje je potrebno navesti u skladu s tablicom 1. Priloga uključuju sav dani kolateral.
2. Kada druga ugovorna stranka ne izvršava osiguranje kolateralom na razini transakcije, druge ugovorne stranke trgovinskom repozitoriju dostavljaju podatke o kolateralu danom na razini portfelja.
3. Kada se podaci o kolateralu povezanom s ugovorom dostavljaju na razini portfelja, izvještajna druga ugovorna stranka trgovinskom repozitoriju dostavlja oznaku kojom se identificira portfelj kolaterala koji je dan drugoj ugovornoj stranci povezanoj s ugovorom o kojem se dostavljaju podaci.
4. Nefinancijske druge ugovorne stranke osim onih iz članka 10. Uredbe (EU) br. 648/2012 nisu obvezne dostavljati podatke o kolateralu, vrednovanjima ugovora zasnovanim na tržišnoj vrijednosti ili vrednovanjima ugovora zasnovanim na modelu za ugovore iz tablice 1. Priloga.
5. Za ugovore čije poravnanje obavlja središnja druga ugovorna stranka, vrednovanja zasnovana na tržišnoj vrijednosti obavlja jedino središnja druga ugovorna stranka.

Članak 4.

Dnevnik izvješćivanja

Izmjene podataka registriranih kod trgovinskih repozitorija čuvaju se u dnevniku u kojem se utvrđuje identitet osobe ili osoba koje su zatražile izmjenu, uključujući sam trgovinski repozitorij ako je to primjenljivo, razlog ili razloge za tu izmjenu, datumski i vremenski žig i jasan opis promjena, uključujući stari i novi sadržaj dotičnih podataka kako je navedeno u poljima 58 i 59 u tablici 2. Priloga.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG

Detalji koje je potrebno dostaviti trgovinskim repozitorijima

Tablica 1.

Podaci o drugoj ugovornoj stranci

	Polje	Podaci koji se dostavljaju
	Stranke ugovora	
1	Oznaka vremena izvješćivanja	Datum i vrijeme dostavljanja podataka trgovinskom repozitoriju
2	ID druge ugovorne stranke	Jedinstvena oznaka kojom se identificira izvještajna druga ugovorna stranka. Kod pojedinaca upotrebljava se oznaka klijenta.
3	ID druge ugovorne stranke	Jedinstvena oznaka kojom se identificira druga ugovorna stranka ugovora. Ovo se polje popunjava iz perspektive izvještajne druge ugovorne stranke. Kod pojedinaca se upotrebljava oznaka klijenta.
4	Naziv druge ugovorne stranke	Ime poduzeća izvještajne druge ugovorne stranke. Ovo polje može ostati nepopunjeno ako ID druge ugovorne stranke već sadrži navedene informacije.
5	Sjedište druge ugovorne stranke	Informacije o registriranom sjedištu koje obuhvaćaju punu adresu, grad i državu izvještajne druge ugovorne stranke. Ovo polje može ostati nepopunjeno ako ID druge ugovorne stranke već sadrži navedene informacije.
6	Korporativni sektor druge ugovorne stranke	Priroda poslovnih djelatnosti poduzeća izvještajne druge ugovorne stranke (banka, osiguravajuće društvo itd.). Ovo polje može ostati nepopunjeno ako ID druge ugovorne stranke već sadrži navedene informacije.
7	Financijska ili nefinancijska priroda druge ugovorne stranke	Navodi se je li izvještajna druga ugovorna stranka financijska ili nefinancijska druga ugovorna stranka u skladu s točkama 8. i 9. članka 2. Uredbe (EU) br. 648/2012.
8	ID brokera	Ako broker djeluje kao posrednik za izvještajnu drugu ugovornu stranku a da ne postaje druga ugovorna stranka, izvještajna druga ugovorna stranka određuje identitet tog brokera jedinstvenom oznakom. Kod pojedinaca upotrebljava se oznaka klijenta.
9	ID izvještajnog subjekta	Ako izvještajna druga ugovorna stranka podnošenje izvješća delegira trećoj osobi ili drugoj ugovornoj stranci, identitet tog subjekta potrebno je navesti u ovom polju jedinstvenom oznakom. U ostalim slučajevima ovo polje ostaje prazno. Kod pojedinaca upotrebljava se oznaka klijenta kako ju je dodijelio pravni subjekt kojim se pojedina druga ugovorna stranka koristi za izvršavanje trgovine.
10	ID člana sustava poravnanja	Ako izvještajna druga ugovorna stranka nije član sustava poravnanja, identitet njezinog člana sustava poravnanja navodi se u ovom polju jedinstvenom oznakom. Kod pojedinaca upotrebljava se oznaka klijenta kako ju je dodijelila središnja ugovorna druga stranka.
11	ID korisnika prava	Osoba na koju se odnose prava i obveze koji proizlaze iz ugovora. Kada se transakcija izvršava putem strukture kao što je skrbnik ili fond, koja predstavlja veći broj korisnika prava, za identitet korisnika prava treba navesti tu strukturu. Ako korisnik prava iz ugovora nije druga ugovorna stranka tog ugovora, izvještajna druga ugovorna stranka treba odrediti identitet tog korisnika prava putem jedinstvene oznake ili kod pojedinaca oznakom klijenta kako ju je dodijelio pravni subjekt koji pojedinac upotrebljava.

	Polje	Podaci koji se dostavljaju
12	Svojstvo u kojem se obavlja trgovanje	Utvrđuje se je li izvještajna druga ugovorna stranka sklopila ugovor kao principal za vlastiti račun (u svoje ime ili u ime klijenta) ili kao agent za račun i u ime klijenta.
13	Stranka druge ugovorne stranke	Utvrđuje se je li ugovor bio kupnja ili prodaja. Kod kamatnih ugovora o izvedenici, kupac predstavlja platitelja platne strane 1, a prodavatelj platitelja platne strane 2.
14	Ugovor s drugom ugovornom strankom izvan EGP-a	Navodi se ima li druga ugovorna stranka sjedište izvan EGP-a.
15	Izravno povezano s poslovnom djelatnošću ili financiranjem	Informacije o tome može li se za ugovor objektivno procijeniti da je izravno povezan s poslovnom djelatnošću ili financiranjem izvještajne druge ugovorne stranke, kako je navedeno u članku 10. stavku 3. Uredbe (EU) br. 648/2012. Ako je izvještajna druga ugovorna stranka financijska druga ugovorna stranka kako je navedeno u točki 8. članka 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, ovo polje ostaje prazno.
16	Prag poravnanja	Informacije o tome premašuje li izvještajna druga ugovorna stranka prag poravnanja kako je navedeno u članku 10. stavku 2. Uredbe (EU) br. 648/2012. Ako je izvještajna druga ugovorna stranka financijska druga ugovorna stranka kako je navedeno u točki 8. članka 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, ovo polje ostaje prazno.
17	Vrijednost ugovora zasnovana na tržišnoj vrijednosti	Vrednovanje ugovora zasnovano na tržišnoj vrijednosti ili vrednovanje zasnovano na modelu gdje je primjenljivo u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012.
18	Valuta vrijednosti ugovora zasnovanoj na tržišnoj vrijednosti	Valuta koja se upotrebljava za vrednovanje ugovora zasnovanom na tržišnoj vrijednosti ili vrednovanje ugovora zasnovanom na modelu gdje je primjenljivo u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012.
19	Datum vrednovanja	Datum posljednjeg vrednovanja zasnovanog na tržišnoj vrijednosti ili vrednovanja zasnovanog na modelu.
20	Vrijeme vrednovanja	Vrijeme posljednjeg vrednovanja zasnovanog na tržišnoj vrijednosti ili vrednovanja zasnovanog na modelu.
21	Vrsta vrednovanja	Navodi se je li vrednovanje zasnovano na tržišnoj vrijednosti ili na modelu.
22	Osiguranje kolateralom	Je li obavljeno osiguranje kolateralom.
23	Portfelj kolaterala	Je li osiguranje kolateralom obavljeno na razini portfelja. Portfelj znači kolateral izračunan na osnovi neto pozicija koje proizlaze iz skupa ugovora, a ne na osnovi pojedinačne trgovine.
24	Oznaka portfelja kolaterala	Ako se podaci o kolateralu dostavljaju na osnovi portfelja, identitet portfelja navodi se jedinstvenom oznakom koju je odredila izvještajna druga ugovorna stranka.
25	Vrijednost kolaterala	Vrijednost kolaterala koji je dala izvještajna druga ugovorna stranka drugoj ugovornoj stranci. Kada se kolateral daje na osnovi portfelja, ovo polje treba uključivati vrijednost kolaterala danog za portfelj.
26	Valuta vrijednosti kolaterala	Navodi se vrijednost kolaterala iz polja 25.

Tablica 2.

Zajednički podaci

	Polje	Podaci koji se dostavljaju	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
	Odjeljak 2.a — Vrsta ugovora		Svi ugovori
1	Upotrijebljena taksonomija	Ugovor se identificira identifikacijskom oznakom proizvoda.	
2	ID 1 proizvoda	Ugovor se identificira identifikacijskom oznakom proizvoda.	
3	ID 2 proizvoda	Ugovor se identificira identifikacijskom oznakom proizvoda.	
4	Odnosna imovina	Odnosna imovina identificira se upotrebom jedinstvene identifikacijske oznake za odnosnu imovinu. Kod košarice ili indeksa, upotrebljava se opis košarice ili indeksa ako jedinstvena identifikacijska oznaka ne postoji.	
5	Zamišljena valuta 1	Valuta zamišljenog iznosa. Kod ugovora o kamatnoj izvedenici to je zamišljena valuta strane 1.	
6	Zamišljena valuta 2	Valuta zamišljenog iznosa. Kod ugovora o kamatnoj izvedenici to je zamišljena valuta strane 2.	
7	Valuta namire	Valuta u kojoj se izvršava namira.	
	Odjeljak 2.b — Detalji transakcije		Svi ugovori
8	ID trgovine	Jedinstvena identifikacijska oznaka trgovine dogovorena na europskoj razini koju osigurava izvještajna druga ugovorna stranka. Ako ne postoji jedinstvena identifikacijska oznaka trgovine, treba generirati jedinstvenu oznaku i dogovoriti je s drugim ugovornim strankama.	
9	Referentni broj transakcije	Jedinstveni identifikacijski broj transakcije koji je osigurao izvještajni subjekt ili treća strana koja dostavlja podatke u njegovo ime.	
10	Mjesto izvršavanja	Mjesto izvršavanja identificira se jedinstvenom oznakom za to mjesto. Kod ugovora zaključenog na neslužbenom tržištu potrebno je utvrditi je li dotični instrument uvršten u trgovanje, ali se njime trguje na neslužbenom tržištu ili nije uvršten u trgovanje a njime se trguje na neslužbenom tržištu.	
11	Sažimanje	Utvrđuje se je li ugovor rezultat sažimanja.	
12	Cijena/stopa	Cijena po izvedenici bez, gdje se primjenjuje, provizije i obračunane kamate.	
13	Naznaka cijene	Način na koji je izražena cijena.	
14	Zamišljeni iznos	Prvotna vrijednost ugovora.	

	Polje	Podaci koji se dostavljaju	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
15	Multiplikator cijene	Broj jedinica financijskog instrumenta u trgovini: primjerice, broj izvedenica u jednom ugovoru.	
16	Količina	Broj ugovora uključenih u izvješće, ako se dostavljaju podaci o više od jednog ugovora.	
17	Plaćanje unaprijed	Iznos plaćanja unaprijed koje je izvještajna druga ugovorna stranka izvršila ili primila.	
18	Vrsta namire	Navodi se je li ugovor namiren u instrumentima ili gotovini.	
19	Vremenski žig izvršavanja	Kako je određeno člankom 1. stavkom 2.	
20	Datum početka valjanosti	Datum početka primjene obveza iz ugovora.	
21	Datum dospijea	Prvotni datum isteka ugovora o kojem se dostavljaju podaci. Podaci o prijevremenom raskidu ne dostavljaju se u ovom polju.	
22	Datum raskida	Datum raskida ugovora o kojem se dostavljaju podaci. Ako se ne razlikuje od datuma dospijea, ovo polje ostaje prazno.	
23	Datum namire	Datum namire odnosne imovine. Ako postoji više od jednog, mogu se upotrijebiti dodatna polja (npr. 23A, 23B, 23C itd.).	
24	Vrsta standardiziranog sporazuma	Upućivanje na naziv standardiziranog sporazuma, ako se upotrebljava za ugovor o kojem se dostavljaju podaci (npr. ISDA Standardizirani sporazum; Standardizirani sporazum o kupnji i prodaji energije; Međunarodni okvirni sporazum ForEx; Europski standardizirani sporazum ili bilo koji lokalni standardizirani sporazum).	
25	Verzija standardiziranog sporazuma	Upućivanje na godinu verzije standardiziranog sporazuma koja se upotrebljava za trgovinu o kojoj se dostavljaju podaci, gdje je primjenljivo (npr. 1992., 2002. itd.).	
	Odjeljak 2.c — Smanjenje rizika/Izvješćivanje		Svi ugovori
26	Vremenski žig potvrde	Datum i vrijeme potvrde kako je određeno u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 149/2013 ⁽¹⁾ kojom se navodi vremenska zona u kojoj je izvršena potvrda.	
27	Način potvrde	Je li ugovor potvrđen elektroničkim putem, neelektroničkim putem ili je još uvijek nepotvrđen.	
	Odjeljak 2.d — Poravnanje		Svi ugovori
28	Obveza poravnanja	Navodi se podliježe li ugovor o kojem se dostavljaju podaci obvezi poravnanja u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012.	

	Polje	Podaci koji se dostavljaju	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
29	Poravnano	Navodi se je li izvršeno poravnanje.	
30	Vremenski žig poravnanja	Vrijeme i datum kada je izvršeno poravnanje.	
31	Središnja druga ugovorna stranka	U slučaju da je obavljeno poravnanje ugovora, jedinstvena oznaka središnje druge ugovorne stranke koja je obavila poravnanje.	
32	Unutar grupe	Navodi se je li ugovor zaključen kao unutargrupna transakcija kako je definirano člankom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012.	
	Odjeljak 2.e — Kamatne stope	Ako je dostavljena jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda (UPI) koja sadrži sve niže navedene informacije, te podatke nije potrebno dostaviti.	Kamatne izvedenice
33	Strana transakcije 1 s fiksnom kamatnom stopom	Navodi se upotrijebljena fiksna kamatna stopa strane transakcije 1, ako je to primjenljivo.	
34	Strana transakcije 2 s fiksnom kamatnom stopom	Navodi se upotrijebljena fiksna kamatna stopa strane transakcije 2, ako je to primjenljivo.	
35	Brojanje dana kod fiksne stope	Stvaran broj dana koji primjenjuje platitelj fiksne stope u relevantnom obračunskom razdoblju, ako je to primjenljivo.	
36	Učestalost plaćanja po fiksnoj kamatnoj stopi	Učestalost plaćanja po fiksnoj kamatnoj stopi, ako je to primjenljivo.	
37	Učestalost plaćanja po promjenljivoj kamatnoj stopi	Učestalost plaćanja po promjenljivoj kamatnoj stopi, ako je to primjenljivo.	
38	Učestalost novog određivanja promjenljive kamatne stope	Učestalost novog određivanja promjenljive kamatne stope, ako je to primjenljivo.	
39	Strana transakcije 1 s promjenljivom kamatnom stopom	Navode se kamatne stope koje se ponovno određuju prema unaprijed određenim intervalima u skladu s tržišnom referentnom stopom, ako je to primjenljivo.	
40	Strana transakcije 2 s promjenljivom kamatnom stopom	Navode se kamatne stope koje se ponovno određuju prema unaprijed određenim intervalima u skladu s tržišnom referentnom stopom, ako je to primjenljivo.	
	Odjeljak 2.f — Strana valuta	Ako je dostavljena jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda (UPI) koja sadrži sve niže navedene informacije, te podatke nije potrebno dostavljati.	Valutne izvedenice
41	Valuta 2	Unakrsna valuta ako se razlikuje od valute namire.	
42	Tečaj 1	Ugovoreni tečaj zamjene valute.	
43	Terminski devizni tečaj	Terminski devizni tečaj na datum valute.	
44	Tečajna osnovica	Navodi se tečajna osnovica.	

	Polje	Podaci koji se dostavljaju	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
	Odjeljak 2.g — Roba	Ako je dostavljena jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda (UPI) koja sadrži sve niže navedene informacije, te podatke nije potrebno dostavljati osim u slučaju izvješćivanja u skladu s Uredbom (EU) br. 1227/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾	Robne izvedenice
	Općenito		
45	Robna osnovica	Navodi se vrsta robe koja predstavlja odnosnu imovinu ugovora.	
46	Podaci o robi	Podaci o pojedinoj robi koji su detaljniji nego podaci navedeni u polju 45.	
	Energija	Informacije koje je potrebno dostaviti u skladu s Uredbom 1227/2011, ako je primjenljivo.	
47	Točka ili mjesto isporuke	Točka(-e) isporuke tržišnog(-ih) područja.	
48	Povezna točka	Navode se granica(-e) ili granična(-e) točka(-e) ugovora o prijevozu.	
49	Vrsta tereta	Ponovljiv odjeljak polja od 50 do 54 kako bi se utvrdio profil dostave proizvoda koji odgovara dnevnim razdobljima dostave.	
50	Datum i vrijeme početka isporuke	Datum i vrijeme početka isporuke.	
51	Datum i vrijeme završetka isporuke	Datum i vrijeme završetka isporuke.	
52	Opseg ugovora	Količina po vremenskom intervalu isporuke.	
53	Jedinica količine	Količina po danu ili satu u MWh ili kWh/d koja odgovara odnosnoj robi.	
54	Cijena/količina u vremenskom intervalu	Ako je to primjenljivo, cijena po količini u vremenskom intervalu.	
	Odjeljak 2.h — Opcije	Ako je dostavljena jedinstvena identifikacijska oznaka proizvoda (UPI) koja sadrži sve niže navedene informacije, te podatke nije potrebno dostavljati.	Ugovori koji sadrže opciju
55	Vrsta opcije	Navodi se je li ugovor opcija kupnje ili prodaje.	
56	Oblik opcije (izvršavanje)	Navodi se može li se opcija izvršiti samo na određen datum (Europske i Azijske opcije), tijekom niza unaprijed određenih datuma (Bermudske opcije) ili u bilo kojem trenutku tijekom trajanja ugovora (Američke opcije).	
57	Izvršna cijena (najviša/najniža)	Izvršna cijena opcije.	

	Polje	Podaci koji se dostavljaju	Vrste ugovora o izvedenicama na koje se primjenjuje
	Odjeljak 2.i — Izmjene izvješća		Svi ugovori
58	Vrste izmjene	<p>Obuhvaća li izvješće:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ugovor o izvedenici ili događaj nakon trgovanja po prvi put, u tom se slučaju navodi kao „novo”, — izmjene pojedinosti ugovora o izvedenici o kojem su podaci prethodno dostavljeni, u tom se slučaju navodi „izmjena”, — otkaz pogrešno dostavljenog izvješća, u tom se slučaju navodi „greška”, — raskid postojećeg ugovora, u tom se slučaju navodi „otkazivanje”, — sažimanje ugovora o kojem su dostavljeni podaci, u tom se slučaju navodi „sažimanje”, — ažuriranje podataka o vrednovanju ugovora, u tom se slučaju navodi „ažuriranje vrednovanja”, — sve druge izmjene izvješća, u tom se slučaju navodi „drugo”. 	
59	Detaljni podaci o vrsti izmjene	Ako je u polju 58 navedeno „drugo”, ovdje se navode detaljni podaci takve izmjene.	

(¹) SL L 52, 23.2.2013., str. 11.

(²) SL L 326, 8.12.2011., str. 1.

32013R0152

23.2.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 52/37

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 152/2013**od 19. prosinca 2012.****o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju, u vezi s regulatornim tehničkim standardima o kapitalnim zahtjevima za središnje druge ugovorne strane****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ⁽²⁾, a posebno njezin članak 16. stavak 3.,

budući da:

- (1) Uredbom (EU) br. 648/2012 utvrđuju se, između ostalog, bonitetni zahtjevi za središnje druge ugovorne strane kako bi se osiguralo da su one sigurne te da u svakom trenutku ispunjavaju kapitalne zahtjeve. Budući da su rizici koji proizlaze iz aktivnosti poravnjanja u velikom opsegu pokriveni posebnim financijskim sredstvima, takvi kapitalni zahtjevi trebali bi u svakom trenutku osigurati adekvatnu kapitaliziranost središnjih drugih ugovornih strana povezano s kreditnim rizicima, rizicima druge ugovorne stranke, tržišnim rizicima, operativnim rizicima, pravnim rizicima i rizicima poslovanja koji već nisu pokriveni tim posebnim financijskim sredstvima te da su u stanju, ako je potrebno, provesti zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti.
- (2) Kapitalne zahtjeve za kreditne institucije i investicijska društva trebalo bi posebno uzeti u obzir povezano s tehničkim standardima budući da su središnje druge ugovorne strane, dok obavljaju nepokrivene aktivnosti, izložene rizicima koji su slični rizicima kojima su izložene kreditne institucije i investicijska društva. Trebalo bi također uzeti u obzir odgovarajuće dijelove Načela za infrastrukturu financijskog tržišta Odbora za platni sustav i sustav namire i Međunarodne organizacije nadzornih tijela za vrijednosne papire (CPSS-IOSCO načela). Kako bi se osiguralo da su središnje druge ugovorne strane u stanju provesti uredno zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti, one bi trebale imati dostatna financijska sredstva za pokrivanje operativnih troškova tijekom primjerenog vremenskog razdoblja. Središnja druga ugovorna strana trebala bi moći tijekom navedenog vremenskog razdoblja uvesti sve vrste mjera kako bi reorganizirala svoje kritične aktivnosti, uključujući dokapitalizaciju, zamjenu rukovodstva, revidiranje poslovnih strategija, strukture troškova ili naknada, restrukturiranje usluga koje nudi, likvidaciju svog portfelja za poravnjanje ili njegovo spajanje s drugom središnjom drugom ugovornom stranom ili prijenos svojih aktivnosti na drugu

središnju drugu ugovornu stranu. Središnja druga ugovorna strana trebala bi nastaviti svoje poslovanje i tijekom zatvaranja ili restrukturiranja. U tom slučaju, neki troškovi, kao što su troškovi promidžbe, mogu se smanjiti, dok se drugi troškovi, kao što su pravni troškovi, mogu povećati. Stoga se godišnji bruto operativni troškovi smatraju odgovarajućom procjenom stvarnih troškova tijekom zatvaranja ili restrukturiranja poslovanja središnje druge ugovorne strane. Kako bi se uzele u obzir različitosti računovodstvenih praksi središnjih drugih ugovornih strana, operativni troškovi bi se trebali tretirati u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja (MSFI) koji su doneseni u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda ⁽³⁾ ili u skladu s brojnim drugim ograničenim pravilima koja se primjenjuju u tom području kako je navedeno u pravu Unije.

- (3) Budući da bi kapital u svakom trenutku trebao biti dovoljan kako bi se osiguralo uredno zatvaranje ili odgovarajuća zaštita od odgovarajućih rizika kako se zahtijeva u članku 16. stavku 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, potrebno je uspostaviti sustav ranog upozoravanja kako bi se omogućilo nadležnim tijelima da budu dovoljno unaprijed obaviještena o situacijama u kojima se kapital središnje druge ugovorne strane približava razini određenoj kapitalnim zahtjevom uvođenjem praga obavješćivanja koji iznosi 110 % kapitalnog zahtjeva.
- (4) Neovisno o poteškoćama pri kvantificiranju izloženosti operativnom riziku, Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ⁽⁴⁾ referentno je mjerilo s ciljem određivanja kapitalnog zahtjeva za središnje druge ugovorne strane. U skladu s Direktivom 2006/48/EZ, definicija operativnog rizika trebala bi uključivati pravni rizik u vezi s tehničkim standardima o kapitalnim zahtjevima za središnje druge ugovorne strane.
- (5) Direktiva 2006/48/EZ i Direktiva 2006/49/EZ Europskog parlamenta i vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ⁽⁵⁾ referentna su mjerila za potrebe određivanja kapitalnih zahtjeva za pokrivanje kreditnog rizika, rizika druge ugovorne stranke i tržišnog rizika koji nisu pokriveni posebnim financijskim sredstvima budući da su oni slični onima kreditnih institucija ili investicijskih društava.

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

⁽³⁾ SL L 243, 11.9.2002., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 201.

- (6) Središnja druga ugovorna strana ne mora imati kapital za trgovinske izloženosti i doprinose jamstvenom fondu koje proizlaze iz ugovora o međudjelovanju ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 52. i 53. Uredbe (EU) br. 648/2012. Međutim, ako tim zahtjevima nije udovoljeno, povezanosti između središnjih drugih ugovornih strana mogu ih izložiti dodatnom riziku ako njihov kolateral nije u potpunosti zaštićen i neovisan o stečaju ili ako su doprinosi jamstvenom fondu ugroženi u slučaju da dođe do nastanka statusa neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane primatelja. Stoga bi se u takvim slučajevima kapitalni zahtjevi trebali primjenjivati na doprinose jamstvenom fondu i trgovinske izloženosti prema drugim središnjim drugim ugovornim stranama. Kako bi se izbjegao učinak zaraze, tretman doprinosa jamstvenim fondovima drugih središnjih drugih ugovornih strana trebao bi općenito biti konzervativniji nego tretman izloženosti kreditne institucije središnjim drugim ugovornim stranama. Vlastita sredstva središnje druge ugovorne strane koja se upotrebljavaju za doprinose jamstvenom fondu druge središnje druge ugovorne strane ne bi se smjela uzimati u obzir za potrebe članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 budući da nisu investirana u skladu s njegovom investicijskom politikom. Njih se također ne bi smjelo dvostruko ubrajati s ciljem izračuna rizikom ponderiranih izloženosti koje proizlaze iz tih doprinosa.
- (7) Vrijeme potrebno za uredno zatvaranje aktivnosti strogo ovisi o uslugama poravnanja koje pruža pojedina središnja druga ugovorna strana te o tržišnom okružju u kojem posluje, posebno u slučajevima kada druga središnja druga ugovorna strana može preuzeti usluge koje ona pruža. Stoga bi se broj mjeseci potreban za zatvaranje trebao temeljiti na vlastitoj procjeni središnje druge ugovorne strane, u skladu s odobrenjem nadležnog tijela. Potrebno je uvesti najkraće razdoblje od šest mjeseci kako bi se osigurala razborita razina kapitalnih zahtjeva.
- (8) Rizik poslovanja odnosi se na rizik koji središnja druga ugovorna strana preuzima zbog svoje učinkovitosti i mogućih promjena u općim uvjetima poslovanja koje mogu narušiti njezinu financijsku poziciju kao posljedica pada njezinih prihoda ili povećanja troškova koji rezultiraju gubitkom koji se mora naplatiti iz kapitala. Budući da razina rizika poslovanja uvelike ovisi o pojedinačnoj situaciji svake središnje druge ugovorne strane te je mogu uzrokovati različiti činitelji, kao što su neučinkoviti postupci, nepovoljno tržišno okružje, nedjelotvoran odgovor na tehnološki napredak ili loša provedba poslovnih strategija, kapitalni zahtjev trebao bi se temeljiti na vlastitoj procjeni središnje druge ugovorne strane, u skladu s odobrenjem nadležnog tijela. Potrebno je uvesti najnižu razinu kako bi se osigurala razborita razina kapitalnih zahtjeva.
- (9) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (European Banking Authority, EBA) je prije dostavljanja nacрта tehničkih standarda na kojima se ova Uredba zasniva blisko surađivalo s Europskim sustavom središnjih banaka (ESSB) te se savjetovalo s Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala (European Securities and Markets Authority, ESMA). Ono je također

provelo otvorenu javnu raspravu o nacrtu regulatornih tehničkih standarda, analiziralo potencijalne povezane troškove i koristi te zatražilo mišljenje Interesne skupine za bankarstvo koja je osnovana u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

- (10) Ova se Uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koje je Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) dostavilo Europskoj komisiji,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Kapitalni zahtjevi

1. Kapital središnje druge ugovorne strane, uključujući zadržanu dobit i rezerve, u svakom je trenutku veći ili jednak zbroju:
- (a) kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane za zatvaranje ili restrukturiranje njezinih aktivnosti koji su izračunani u skladu s člankom 2.;
 - (b) kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane za operativni i pravni rizik koji su izračunani u skladu s člankom 3.;
 - (c) kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane za kreditni rizik, rizik druge ugovorne stranke i tržišni rizik koji su izračunani u skladu s člankom 4.;
 - (d) kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane za rizik poslovanja koji su izračunani u skladu s člankom 5.
2. Središnja druga ugovorna strana ima uspostavljene postupke za utvrđivanje svih izvora rizika koji mogu utjecati na njezino kontinuirano poslovanje te razmatra vjerojatnost potencijalnih nepovoljnih učinaka na njezine prihode ili troškove i razinu njezinog kapitala.
3. Ako je iznos kapitala središnje druge ugovorne strane iz stavka 1. manji od 110 % kapitalnih zahtjeva ili manji od 110 % od 7,5 milijuna EUR („prag za obavješćivanje“), središnja druga ugovorna strana odmah obavješćuje nadležno tijelo te ga redovito izvješćuje o novim informacijama barem jednom tjedno dok se iznos kapitala središnje druge ugovorne strane na vrati na razinu iznad praga za obavješćivanje.
4. Navedena obavijest u pisanom je obliku te sadrži sljedeće elemente:
- (a) razloge zbog kojih je kapital središnje druge ugovorne strane ispod praga za obavješćivanje i opis kratkoročnih predviđanja financijske situacije središnje druge ugovorne strane;

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

(b) sveobuhvatan opis mjera koje središnja druga ugovorna strana namjerava donijeti kako bi osigurala trajno ispunjavanje kapitalnih zahtjeva.

Članak 2.

Kapitalni zahtjevi za zatvaranje ili restrukturiranje

1. Središnja druga ugovorna strana dijeli svoje godišnje bruto operativne troškove sa 12 kako bi utvrdila svoje mjesečne bruto operativne troškove te množi rezultat s vremenskim razdobljem za zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti koje je utvrđeno u skladu sa stavkom 2. Rezultat ovog izračuna je kapital koji se mora osigurati za uredno zatvaranje ili restrukturiranje aktivnosti središnje druge ugovorne strane.

2. Kako bi odredila vremensko razdoblje za zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti iz stavka 1., središnja druga ugovorna strana dostavlja nadležnom tijelu na odobrenje u skladu s njegovim ovlastima u skladu s glavom III. Uredbe (EU) br. 648/2012 vlastitu procjenu prikladnog vremenskog razdoblja za zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti. Procijenjeno vremensko razdoblje je dovoljno kako bi se osiguralo, uključujući i u stresnim uvjetima na tržištu, zatvaranje ili restrukturiranje aktivnost, reorganizaciju poslovanja, likvidaciju portfelja za poravnanje ili prijenos aktivnosti poravnana središnje druge ugovorne strane na drugu središnju drugu ugovornu stranu. Procjena uzima u obzir likvidnost, opseg, ročnu strukturu i moguće prekogranične prepreke povezano s pozicijama druge ugovorne stranke te vrste proizvoda koji se poravnavaju. Vremensko razdoblje za zatvaranje ili restrukturiranje njezinih aktivnosti koje se upotrebljava za izračun kapitalnog zahtjeva jest najmanje šest mjeseci.

3. Središnja druga ugovorna strana ažurira svoju procjenu prikladnog vremenskog razdoblja za zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti kad god dođe do značajne promjene u pretpostavkama na kojima se temelji procjena te dostavlja ažuriranu procjenu nadležnom tijelu na odobrenje.

4. Za potrebe primjene ovog članka, operativni troškovi tretiraju se u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja (MSFI), koji su usvojeni u skladu su Uredbom (EZ) br. 1606/2002 ili u skladu s direktivama Vijeća 78/660/EEZ⁽¹⁾, 83/349/EEZ⁽²⁾ i 86/635/EEZ⁽³⁾ ili u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima treće zemlje za koje je utvrđeno da su istovrijedna MSFI-ju u skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 1569/2007⁽⁴⁾ ili računovodstvenim standardima treće zemlje čija je uporaba dozvoljena u skladu s člankom 4. te Uredbe, prema potrebi. Središnje druge ugovorne strane upotrebljavaju posljednje revidirane podatke iz svojih godišnjih financijskih izvještaja.

Članak 3.

Kapitalni zahtjevi za operativne i pravne rizike

1. Središnja druga ugovorna strana izračunava kapitalne zahtjeve za operativni rizik, uključujući pravni rizik, iz

⁽¹⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

⁽²⁾ SL L 193, 18.7.1983., str. 1.

⁽³⁾ SL L 372, 31.12.1986., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 340, 22.12.2007., str. 66.

članka 1. upotrebom Jednostavnog pristupa ili Naprednog pristupa kako je predviđeno u Direktivi 2006/48/EZ u skladu s ograničenjima iz stavaka od 2. do 7.

2. Središnja druga ugovorna strana može upotrijebiti Jednostavni pristup za izračun svojih kapitalnih zahtjeva za operativni rizik u skladu s člankom 103. Direktive 2006/48/EZ.

3. Središnja druga ugovorna strana ima dobro dokumentiran sustav procjene i upravljanja operativnim rizikom s jasno dodijeljenim odgovornostima za taj sustav. Ona utvrđuje svoje izloženosti operativnom riziku te prati odgovarajuće podatke o operativnom riziku, uključujući podatke o značajnim materijalnim gubicima. Navedeni sustav redovito pregledava neovisna strana koja raspolaže potrebnim znanjem za obavljanje takvog pregleda.

4. Sustav procjene operativnog rizika središnje druge ugovorne strane integriran je u procese upravljanja rizicima središnje druge ugovorne strane. Njegov rezultat je sastavni dio procesa praćenja i upravljanja profilom rizičnosti središnje druge ugovorne strane za operativni rizik.

5. Središnja druga ugovorna strana provodi sustav izvješćivanja višeg rukovodstva koji osigurava izvješćivanje odgovarajućih funkcija u institucijama o operativnom riziku. Središnja druga ugovorna strana ima postupke za poduzimanje odgovarajućih mjera u skladu s informacijama u izvješćima upravi.

6. Središnja druga ugovorna strana može od svog nadležnog tijela zatražiti odobrenje za upotrebu Naprednog pristupa. Nadležno tijelo može izdati središnjoj drugoj ugovornoj strani odobrenje za upotrebu Naprednog pristupa na temelju vlastitih sustava mjerenja operativnog rizika u skladu s člankom 105. Direktive 2006/48/EZ.

7. Središnje druge ugovorne strane koje upotrebljavaju Napredni pristup kako je navedeno u stavku 6. za izračun svojih kapitalnih zahtjeva za operativni rizik imaju kapital koji je u svakom trenutku veći ili jednak 80 % kapitala koji je potreban za uporabu Jednostavnog pristupa u skladu sa stavkom 2.

Članak 4.

Kapitalni zahtjevi za kreditni rizik, rizik druge ugovorne stranke i tržišni rizik koji već nisu pokriveni posebnim financijskim sredstvima iz članka od 41. do 44. Uredbe (EU) br. 648/2012

1. Središnja druga ugovorna strana izračunava svoje kapitalne zahtjeve iz članka 1. kao zbroj 8 % iznosa svojih rizikom ponderiranih izloženosti za kreditni rizik i rizik druge ugovorne stranke i svojih kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik izračunanih u skladu s direktivama 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, u skladu s ograničenjima iz stavaka od 2. do 5.

2. Za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik koji već nije pokriven posebnim financijskim sredstvima iz članka od 41. do 44. Uredbe (EU) br. 648/2012, središnja druga ugovorna strana upotrebljava metode iz priloga od I. do IV. Direktivi 2006/49/EZ.

3. Za izračun iznosa rizikom ponderirane izloženosti za kreditni rizik koji već nije pokriven posebnim financijskim sredstvima iz članka od 41. do 44. Uredbe (EU) br. 648/2012, središnja druga ugovorna strana upotrebljava Standardizirani pristup za kreditni rizik iz članka od 78. do 83. Direktive 2006/48/EZ.

4. Za izračun iznosa rizikom ponderirane izloženosti za kreditni rizik koji već nije pokriven posebnim financijskim sredstvima iz članka od 41. do 44. Uredbe (EU) br. 648/2012, središnja druga ugovorna strana upotrebljava Metodu tržišne vrijednosti iz Priloga III. dijela 3. Direktive 2006/48/EZ i Složenu metodu za financijske kolaterale primjenjujući supervizorske korektivne faktore iz Priloga VIII. dijela 3. Direktive 2006/48/EZ.

5. U slučaju kada nisu ispunjeni svi uvjeti iz članka 52. i 53. Uredbe (EU) br. 648/2012 i ako središnja druga ugovorna strana ne upotrebljava svoja vlastita sredstva, središnja druga ugovorna strana primjenjuje ponder rizika od 1 250 % na

svoje izloženosti koje proizlaze iz doprinosa jamstvenom fondu druge središnje druge ugovorne strane i ponder rizika od 2 % na svoje trgovinske izloženosti prema drugoj središnjoj drugoj ugovornoj strani.

Članak 5.

Kapitalni zahtjevi za rizik poslovanja

1. Središnja druga ugovorna strana podnosi nadležnom tijelu na odobrenje vlastitu procjenu kapitala potrebnog za pokrivanje gubitaka koji proizlaze iz rizika poslovanja koja se temelji na razumno predvidivim nepovoljnim scenarijima koji odgovaraju njezinom modelu poslovanja u skladu s ovlastima tog nadležnog tijela na temelju glave I. Uredbe (EU) br. 648/2012.

2. Kapitalni zahtjev za rizik poslovanja jednak je odobrenoj procjeni te se na njega primjenjuje najniži iznos koji iznosi 25 % godišnjih bruto operativnih troškova. Za potrebe primjene ovog članka, bruto operativni troškovi razmatraju se u skladu s člankom 2. stavkom 4.

Članak 6.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

32013R0153

23.2.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 52/41

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 153/2013**od 19. prosinca 2012.****o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s regulatornim tehničkim standardima o zahtjevima za središnje druge ugovorne strane****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ⁽²⁾, a posebno njezin članak 25. stavak 8., članak 26. stavak 9., članak 29. stavak 4., članak 34. stavak 3., članak 41. stavak 5., članak 42. stavak 5., članak 44. stavak 2., članak 45. stavak 5., članak 46. stavak 3., članak 47. stavak 8. i članak 49. stavak 4.,

budući da:

- (1) Odredbe ove Uredbe usko su povezane budući da se odnose na organizacijske zahtjeve, uključujući vođenje evidencije i kontinuitet poslovanja, te bonitetne zahtjeve, uključujući u odnosu na iznose nadoknade, jamstveni fond, kontrole likvidnosnog rizika, redosljed pokrivanja nepodmirenih obveza, kolateral, investicijsku politiku, preispitivanje modela, ispitivanje otpornosti na stres i retroaktivno ispitivanje. Kako bi se osigurala usklađenost između tih odredbi, koje bi trebale stupiti na snagu u isto vrijeme, i kako bi se olakšao sveobuhvatan pregled nad odredbama i jedinstven pristup za osobe koje podliježu tim obvezama, poželjno je uključiti sve regulatorne tehničke standarde iz glave III. i glave IV. Uredbe (EU) br. 648/2012 u jedinstvenu uredbu.
- (2) S obzirom na globalnu narav financijskih tržišta, ovom bi se Uredbom trebala uzeti u obzir Načela za infrastrukturu financijskog tržišta koja su izdali Odbor za platni sustav i sustav namire (Committee on Payment and Settlement Systems, CPSS) i Međunarodna organizacija nadzornih tijela za vrijednosne papire (International Organization of Securities Commissions, IOSCO) (Načela CPSS-IOSCO) koja služe kao globalno mjerilo za regulatorne zahtjeve za središnje druge ugovorne strane.
- (3) Kako bi se osiguralo da su središnje druge ugovorne strane sigurne i pouzdane u svim tržišnim uvjetima, važno je da središnje druge ugovorne strane usvoje razborite postupke upravljanja rizicima koji na odgovarajući način pokrivaju sve rizike kojima su one izložene ili kojima bi mogle biti izložene. U tom bi smislu standardi upravljanja rizicima koje središnje druge ugovorne

strane doista provode trebali biti stroži od onih koji su utvrđeni u ovoj Uredbi ako se to smatra prikladnim za potrebe upravljanja rizicima.

- (4) Kako bi se jasno utvrdio ograničeni broj pojmova koji proizlaze iz Uredbe (EU) br. 648/2012 i kako bi se odredili tehnički izrazi potrebni za razvoj ovog tehničkog standarda, trebalo bi odrediti izvjestan broj izraza.
- (5) Važno je osigurati da priznate središnje druge ugovorne strane iz trećih zemalja ne narušavaju uredno funkcioniranje tržišta Unije. Zbog toga je neophodno osigurati da priznate središnje druge ugovorne strane nisu u poziciji da svoje zahtjeve koji se odnose na upravljanje rizicima snize na razinu ispod standarda Unije, što bi moglo dovesti do regulatorne arbitraže. Informacije koje treba dostaviti ESMA-i u vezi s priznavanjem središnje druge ugovorne strane iz treće zemlje trebale bi ESMA-i omogućiti procjenu je li ta središnja druga ugovorna strana potpuno usklađena s bonitetnim zahtjevima koji se primjenjuju u toj trećoj zemlji. Osim toga, određivanjem istovrijednosti od strane Komisije treba osigurati da su zakoni i propisi treće zemlje jednakovrijedni svakoj odredbi iz glave IV. Uredbe (EU) br. 648/2012 i ove Uredbe.
- (6) Kako bi se osigurala odgovarajuća razina zaštite ulagatelja, pri priznavanju središnjih drugih ugovornih strana iz trećih zemalja Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (European Securities and Markets Authority, ESMA) može zahtijevati dodatne informacije osim onih koje su strogo potrebne za procjenu jesu li ispunjeni uvjeti utvrđeni Uredbom (EU) br. 648/2012.
- (7) Tekuća procjena potpune usklađenosti središnje druge ugovorne strane iz treće zemlje s bonitetnim zahtjevima te treće zemlje dužnost je nadležnog tijela treće zemlje. Cilj informacija koje ESMA-i treba dostaviti središnja druga ugovorna strana iz treće zemlje koja podnosi zahtjev ne bi trebao biti ponavljanje procjene nadležnog tijela treće zemlje, već osiguranje da središnja druga ugovorna strana podliježe učinkovitom nadzoru i izvršenju u toj trećoj zemlji, čime se jamči visoka razina zaštite ulagatelja.
- (8) Kako bi se ESMA-i omogućilo provođenje potpune procjene, informacije koje dostavlja središnja druga ugovorna strana iz treće zemlje koja podnosi zahtjev trebale bi biti dopunjene informacijama koje su potrebne za procjenu učinkovitosti kontinuiranog nadzora, izvršnih ovlasti i djelovanja koje je poduzelo nadležno tijelo treće zemlje. Te bi se informacije trebale dostaviti u skladu sa sporazumom o suradnji koji je uspostavljen u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012. Tim sporazumom

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.⁽²⁾ SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

- o suradnji treba osigurati da je ESMA pravodobno obaviještena o svim nadzornim ili izvršnim mjerama protiv središnje druge ugovorne strane koja podnosi zahtjev za priznavanje i o svim promjenama uvjeta pod kojima je odgovarajućoj središnjoj drugoj ugovornoj strani dano odobrenje te o svim odgovarajućim ažuriranjima informacija koje je središnja druga ugovorna strana prvobitno dostavila u procesu priznavanja.
- (9) Zahtjeve Uredbe (EU) br. 648/2012 koji se odnose na unutarnje linije odgovornosti za rizike trebalo bi dodatno odrediti kako bi se proveo okvir za upravljanje rizicima, koji uključuje strukturu, prava i odgovornosti internog postupka upravljanja rizicima. Sustavi upravljanja trebali bi uzeti u obzir različite sustave prava društava u Uniji, kako bi se osiguralo da središnje druge ugovorne strane posluju unutar čvrstog pravnog okvira.
- (10) Kako bi se osiguralo da središnja druga ugovorna strana primjenjuje odgovarajuće postupke radi usklađivanja s ovom Uredbom, Uredbom (EU) br. 648/2012 i Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1249/2012 ⁽¹⁾, trebalo bi odrediti ulogu i odgovornosti funkcije praćenja usklađenosti središnje druge ugovorne strane.
- (11) Potrebno je jasno odrediti odgovornosti upravljačkog tijela i višeg rukovodstva te odrediti minimalne zahtjeve za funkcioniranje upravljačkog tijela, kako bi se osiguralo da mu organizacijska struktura središnje druge ugovorne strane omogućuje da svoje usluge i aktivnosti obavlja kontinuirano i uredno. Također je potrebno uspostaviti jasne i izravne linije odgovornosti kako bi se osigurala odgovornost.
- (12) Kako bi se osiguralo pouzdano i razborito upravljanje središnjom drugom ugovornom stranom, važno je da njezina politika naknada suzbija pretjerano preuzimanje rizika. Kako bi politika naknada proizvela željene učinke, trebala bi biti adekvatno praćena i preispitivana od strane upravljačkog tijela, koje bi trebalo uspostaviti poseban odbor za primjereno nadziranje ostvarenja politike naknada.
- (13) Kako bi se osiguralo da središnje druge ugovorne strane posluju s potrebnom razinom ljudskih resursa za ispunjavanje svih svojih obveza, da su odgovorne za obavljanje svojih aktivnosti i da nadležna tijela imaju odgovarajuće kontakte unutar središnjih drugih ugovornih strana koje nadziru, središnje druge ugovorne strane trebaju imati barem glavnog službenika za rizike, glavnog službenika za praćenje usklađenosti i glavnog službenika za tehnologiju.
- (14) Središnje druge ugovorne strane trebale bi adekvatno procjenjivati i nadzirati opseg u kojemu su članovi upravljačkog tijela koji sudjeluju u upravljačkim tijelima različitih subjekata u sukobu interesa, unutar ili izvan grupe središnje druge ugovorne strane. Članovima upravljačkog tijela ne bi trebalo prijeći da sudjeluju u različitim upravljačkim tijelima, osim ako to ne dovodi do sukoba interesa.
- (15) Kako bi imala učinkovitu funkciju revizije, središnja druga ugovorna strana trebala bi odrediti dužnosti i linije odgovornosti svojih unutarnjih revizora kako bi se osiguralo da su bitna pitanja pravodobno iznesena pred upravljačko tijelo središnje druge ugovorne strane i nadležna tijela. Pri uspostavljanju i održavanju funkcije unutarnje revizije trebalo bi jasno odrediti njezinu misiju, neovisnost i objektivnost, područje rada i dužnosti, ovlasti, odgovornost i standarde poslovanja.
- (16) Kako bi učinkovito obavljalo svoje dužnosti, odgovarajućem nadležnom tijelu bi trebalo omogućiti pristup svim potrebnim informacijama za određivanje je li središnja druga ugovorna strana usklađena s uvjetima svojeg odobrenja. Središnja druga ugovorna strana trebala bi te informacije učiniti dostupnima bez nepotrebnog odgađanja.
- (17) Evidencija koju vodi središnja druga ugovorna strana trebala bi omogućiti temeljito poznavanje kreditne izloženosti središnje druge ugovorne strane prema članovima sustava poravnanja i omogućiti praćenje implicitnog sistemskog rizika. Ona bi također trebala omogućiti nadležnim tijelima, ESMA-i i odgovarajućim članovima Europskog sustava središnjih banaka (ESSB) adekvatnu rekonstrukciju procesa poravnanja kako bi procijenili usklađenost s regulatornim zahtjevima, uključujući zahtjeve u pogledu izvješćivanja. Nakon što su evidentirani, ti su podaci također korisni za središnje druge ugovorne strane pri ispunjavanju regulatornih zahtjeva i obveza prema članovima sustava poravnanja te u sporovima.
- (18) Podaci koje središnje druge ugovorne strane dostavljaju trgovinskom repozitoriju trebali bi se evidentirati tako da nadležnim tijelima omogućuje provjeru usklađenosti središnjih drugih ugovornih strana s obvezom izvješćivanja iz Uredbe (EU) br. 648/2012 i jednostavan pristup informacijama u slučajevima kada se te informacije ne mogu pronaći u trgovinskom repozitoriju.
- (19) Zahtjevi za vođenje evidencije u vezi s trgovanjem trebali bi upotrebljavati iste pojmove koji se upotrebljavaju u obvezi izvješćivanja određenoj u članku 9. Uredbe (EU) br. 648/2012 kako bi se osiguralo odgovarajuće izvješćivanje središnjih drugih ugovornih strana.
- (20) Kako bi se osigurao kontinuitet poslovanja u razdobljima poremećaja, sekundarna lokacija za obradu središnje druge ugovorne strane trebala bi se nalaziti dovoljno daleko i na lokaciji koja je geografski dovoljno odvojena od primarne lokacije tako da ne bude pogođena istom smetnjom zbog koje je primarna lokacija postala nedostupna. Trebalo bi napraviti scenarije za analizu učinka kriznih događaja na ključne usluge, uključujući scenarije kojima se predviđa nedostupnost sustava zbog prirodnih nepogoda. Te bi se analize trebale periodično preispitivati.
- (21) Središnje druge ugovorne strane su sistemski važne infrastrukture financijskog tržišta i trebale bi oporaviti svoje ključne funkcije u roku od dva sata, pri čemu bi sigurnosni sustavi u idealnim okolnostima trebali započeti obradu odmah nakon incidenta. Središnje druge ugovorne strane bi također trebale osigurati s vrlo velikom vjerojatnošću da nikakvi podaci neće biti izgubljeni.

⁽¹⁾ SL L 352, 21.12.2012., str. 32.

- (22) Važno je da neispunjavanje obveza od strane člana sustava poravnanja ne prouzroči značajne gubitke ostalim sudionicima na tržištu. Stoga se od središnjih drugih ugovornih strana zahtijeva da pomoću iznosa nadoknade koje je dao subjekt koji ne ispunjava svoje obveze pokriju najmanje odgovarajući dio mogućeg gubitka koji središnja druga ugovorna strana može imati tijekom postupka zatvaranja pozicije. Pravilima bi trebalo odrediti najmanji postotak koji bi iznosi nadoknade trebali pokriti za različite vrste financijskih instrumenata. Nadalje, središnje druge ugovorne strane trebale bi slijediti načela kako bi adekvatno prilagodile svoje razine iznosa nadoknade svojstvima svakog financijskog instrumenta ili portfelja čije poravnanje obavljaju.
- (23) Središnje druge ugovorne strane ne bi trebale smanjiti svoje iznose nadoknade na razinu koja ugrožava njihovu sigurnost zbog toga što postoji izrazito konkurentno okruženje. Zbog toga bi se pri izračunu iznosa nadoknade u osnovnim komponentama trebali poštovati posebni zahtjevi. Iznosi nadoknade bi u tom smislu trebali uzimati u obzir cjelokupan opseg tržišnih uvjeta, uključujući stresna razdoblja.
- (24) Trebalo bi uspostaviti pravila kako bi se odredili odgovarajući postotak i vremenski okviri za unovčenje te izračun povijesne volatilnosti. Međutim, kako bi se osiguralo da središnje druge ugovorne strane pravilno upravljaju rizicima s kojima se suočavaju, poželjno je da se ne odredi točan pristup koji bi središnje druge ugovorne strane trebale primjenjivati u izračunu zahtjeva za iznosom nadoknade iz tih parametara. Zbog istih razloga središnjim drugim ugovornim stranama ne bi trebalo prijeći da se pouzdaju u različite pouzdane metodološke pristupe pri razvoju portfeljnog iznosa nadoknade, treba im omogućiti da se pouzdaju u metode koje se zasnivaju na korelacijama između rizika cijena financijskog instrumenta ili skupa financijskih instrumenata čije poravnanje obavljaju, kao i odgovarajuće metode koje se temelje na istovrijednim statističkim parametrima ovisnosti.
- (25) Kako bi se odredilo razdoblje tijekom kojeg je središnja druga ugovorna strana izložena tržišnom riziku koji je povezan s upravljanjem pozicijom subjekta koji ne ispunjava svoje obveze, središnja druga ugovorna strana trebala bi razmotriti odgovarajuća svojstva financijskih instrumenata ili portfelja čije se poravnanje obavlja, kao što su njihova razina likvidnosti i veličina pozicije odnosno njezina koncentracija. Središnje druge ugovorne strane trebale bi razborito ocijeniti vrijeme koje je potrebno za potpuno zatvaranje pozicije subjekta koji ne ispunjava svoje obveze od posljednje naplate iznosa nadoknade, veličinu pozicije i njezinu koncentraciju.
- (26) Kako bi se izbjeglo stvaranje ili produbljivanje financijske nestabilnosti, središnje druge ugovorne strane trebale bi, u najvećoj mogućoj mjeri, usvojiti metodologije za izračun iznosa nadoknade u budućim razdobljima koje ograničavaju vjerojatnost procikličkih promjena zahtjeva za iznosom nadoknade, bez narušavanja otpornosti središnje druge ugovorne strane.
- (27) Veći interval pouzdanosti za OTC izvedenice obično je opravdan jer određivanje cijena tih proizvoda može biti manje pouzdano i na raspolaganju je manje povijesnih podataka na kojima se zasnivaju procjene izloženosti. Središnje druge ugovorne strane mogle bi obavljati poravnanje OTC izvedenica na koje se te pojave ne odnose, a imaju ista rizična obilježja kao uvrštene izvedenice i trebale bi moći dosljedno obavljati poravnanje tih proizvoda bez obzira na metodu izvršenja.
- (28) Odgovarajuća definicija ekstremnih, ali mogućih tržišnih uvjeta, ključna je komponenta upravljanja rizicima središnje druge ugovorne strane. Kako bi okvir za upravljanje rizicima središnje druge ugovorne strane ostao ažuran, ekstremni ali mogući tržišni uvjeti ne bi se trebali razmatrati kao statičan koncept, već kao uvjeti koji se razvijaju tijekom vremena i razlikuju se među tržištima. Jedan tržišni scenarij može biti ekstreman ali moguć za jednu središnju drugu ugovornu stranu, dok za drugu ne mora imati veliku važnost. Središnja druga ugovorna strana trebala bi uspostaviti snažan okvir unutarnje politike za utvrđivanje tržišta kojima je izložena i primjenjivati opći minimalni skup standarda za određivanje ekstremnih, ali mogućih uvjeta na svakom utvrđenom tržištu. Također bi trebalo objektivno razmotriti mogućnost istodobnih pritisaka na više tržišta.
- (29) Kako bi se osiguralo da su uspostavljeni primjereni i snažni sustavi upravljanja, o okviru koji središnja druga ugovorna strana upotrebljava za utvrđivanje ekstremnih, ali mogućih tržišnih uvjeta, trebao bi raspravljati odbor za rizike i trebalo bi ga odobriti upravljačko tijelo. Trebalo ga preispitivati najmanje jednom godišnje, a odbor za rizike trebao bi raspravljati o rezultatima tog preispitivanja i zatim o njima obavijestiti upravljačko tijelo. Preispitivanjem trebalo bi osigurati da su promjene opsega i koncentracije izloženosti središnje druge ugovorne strane te kretanja na tržištima na kojima ona posluje odražena u definiciji ekstremnih ali mogućih tržišnih uvjeta. Međutim, to preispitivanje ne bi trebalo biti zamjena za kontinuiranu prosudbu središnje druge ugovorne strane o adekvatnosti njezinog jamstvenog fonda s obzirom na promjenjive tržišne uvjete.
- (30) Kako bi osigurale učinkovito upravljanje svojim likvidnosnim rizikom, od središnjih drugih ugovornih strana trebalo bi zahtijevati uspostavljanje okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom. Taj bi okvir trebao ovisiti o vrsti njezinih obveza i odnositi se na alate koji su na raspolaganju središnjoj drugoj ugovornoj strani za procjenu likvidnosnog rizika s kojim se suočava, za određivanje likvidnosnih pritisaka koji bi se vjerojatno mogli pojaviti i za osiguranje adekvatnosti njezinih likvidnih sredstava.
- (31) Pri procjeni adekvatnosti svojih likvidnih sredstava, središnja druga ugovorna strana trebala bi biti obvezna razmotriti veličinu i likvidnost sredstava koje drži, kao i mogući koncentracijski rizik tih sredstava. Važno je da središnje druge ugovorne strane mogu utvrditi sve glavne vrste koncentracija likvidnosnog rizika u svojim sredstvima tako da su likvidna sredstva središnje druge ugovorne strane odmah dostupna prema potrebi. Središnje druge ugovorne strane također bi trebale razmatrati dodatne rizike koji proizlaze iz višestrukih odnosa, međuovisnosti i koncentracija.

- (32) Budući da likvidnost mora biti lako dostupna za transakcije čije se poravnanje obavlja isti dan ili čak za unutardnevne transakcije, središnja druga ugovorna strana može upotrijebiti gotovinu kod emisijske središnje banke, gotovinu kod stabilnih poslovnih banaka, obvezujuće kreditne linije, obvezujuće repo poslove, visokoutrživi kolateral koji se drži u skrbištvu te ulaganja koja su lako dostupna i mogu se lako pretvoriti u gotovinu s unaprijed dogovorenim i vrlo pouzdanim mehanizmima financiranja, čak i u stresnim tržišnim uvjetima. Ta bi se gotovina i kolateral trebali računati kao dio unaprijed dogovorenih likvidnih financijskih sredstava samo pod određenim uvjetima.
- (33) Kako bi se osigurao potreban poticaj da središnja druga ugovorna strana odredi bonitetne zahtjeve i da se taj iznos održi na adekvatnoj razini uz izbjegavanje regulatorne arbitraže, važno je uspostaviti zajedničku metodologiju za izračun i održavanje određenog iznosa namjenskih vlastitih sredstava koja bi središnja druga ugovorna strana trebala održavati kako bi ih upotrijebila pri redosljedu pokrića nepodmirenih obveza. Ključno je da se ta sredstva koja pokrivaju gubitke zbog neispunjavanja obveza drže odvojeno i da imaju različitu funkciju od minimalnih kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane koji pokrivaju različite rizike kojima bi središnja druga ugovorna strana mogla biti izložena.
- (34) Važno je da središnje druge ugovorne strane primjenjuju dosljednu metodologiju za izračun vlastitih sredstava koja se koriste pri redosljedu pokrića nepodmirenih obveza kako bi se osigurali jednaki uvjeti među središnjim drugim ugovornim stranama. Kada bi se središnjim drugim ugovornim stranama dozvolilo diskrecijsko pravo da provode metodologiju koja nije dovoljno jasna, to bi dovelo do vrlo različitih rezultata među središnjim drugim ugovornim stranama te tako stvorilo poticaje za regulatornu arbitražu. Stoga je ključno da metodologija ne dozvoljava središnjim drugim ugovornim stranama diskrecijsko pravo. Zbog toga bi bilo primjereno odrediti jednostavan postotak koji se zasniva na mjeri koja se može jasno utvrditi i jasnu metodologiju za osiguranje usklađenog izračuna vlastitih sredstava središnje druge ugovorne strane koja se upotrebljavaju pri redosljedu pokrića nepodmirenih obveza.
- (35) Trebalo bi utvrditi minimalni skup kriterija kako bi se osiguralo da je prihvatljivi kolateral visokolikvidan i da se može brzo pretvoriti u gotovinu uz najmanji utjecaj na cijenu. Ti bi se kriteriji trebali odnositi na izdavatelja kolaterala, opseg u kojem se kolateral može unovčiti na tržištu i je li njegova vrijednost povezana s kreditnom sposobnošću člana koji ga je izdao kao osiguranje od mogućeg korelacijskog rizika (*wrong-way risk*). Središnje druge ugovorne strane trebale bi imati mogućnost primjene dodatnih kriterija prema potrebi kako bi se postigla željena razina zaštite.
- (36) Središnje druge ugovorne strane trebale bi prihvaćati samo visokolikvidan kolateral s minimalnim kreditnim i tržišnim rizikom. Kako bi se osiguralo da je kolateral koji drže središnje druge ugovorne strane visokolikvidan u svakom trenutku, središnje druge ugovorne strane trebale bi uspostaviti transparentne i predvidljive politike i postupke kako bi procjenjivale i kontinuirano nadzirale likvidnost sredstava prihvaćenih kao kolateral i primjenjivati adekvatne metodologije vrednovanja. S tim ciljem središnje druge ugovorne strane bi također trebale primjenjivati limite koncentracije kojima je cilj zadržati dovoljnu diversifikaciju kolaterala kako bi se osiguralo da se on može odmah unovčiti bez utjecaja značajnog tržišnog rizika na njegovu vrijednost. Pri određivanju svojih politika o prihvatljivom kolateralu i limitima koncentracije središnje druge ugovorne strane trebale bi uzeti u obzir globalnu dostupnost tog kolaterala s obzirom na potencijalne makroekonomske učinke svojih politika.
- (37) Kako bi se izbjegao korelacijski rizik, članovima sustava poravnanja općenito ne bi trebalo dozvoliti da kao kolateral upotrebljavaju svoje vlastite vrijednosne papire ili vrijednosne papire koje je izdao subjekt iz njihove grupe. Međutim, središnjoj drugoj ugovornoj strani trebalo bi omogućiti da članovima sustava poravnanja dozvoli da kao kolateral daju pokrivene obveznice koje su zaštićene od insolventnosti izdavatelja. Temeljni kolateral trebao bi ipak biti primjereno odvojen od izdavatelja i zadovoljavati minimalne kriterije za prihvatljivost kolaterala. Član sustava poravnanja ne bi trebao izdavati financijske instrumente čija je prvenstvena namjena upotreba kao kolaterala od strane drugog člana sustava poravnanja.
- (38) Kako bi se osigurala sigurnost središnjih drugih ugovornih strana, središnja druga ugovorna strana trebala bi kao kolateral prihvaćati jamstvo poslovnih banaka samo nakon temeljite procjene izdavatelja i pravnog, ugovornog i operativnog okvira jamstva. Trebalo bi izbjegavati neosigurane izloženosti središnjih drugih ugovornih strana prema poslovnim bankama. Stoga se jamstva poslovnih banaka mogu prihvaćati samo pod strogim uvjetima. Ti su uvjeti općenito ispunjeni na tržištima koja karakterizira visoka koncentracija poslovnih banaka koje su voljne odobriti kredite nefinancijskim članovima sustava poravnanja. Zbog toga u tim slučajevima treba dozvoliti više limite koncentracije.
- (39) Kako bi ograničila svoj tržišni rizik, središnja druga ugovorna strana trebala bi biti obvezna vrednovati svoj kolateral najmanje jednom dnevno. Trebala bi primjenjivati razborite korektivne faktore koji odražavaju potencijalno smanjenje vrijednosti kolaterala tijekom razdoblja između njegove posljednje revalorizacije i trenutka do kojeg se realno može očekivati da će kolateral biti unovčen u stresnim tržišnim uvjetima. Razinom kolaterala također bi se trebale uzeti u obzir potencijalne izloženosti korelacijskom riziku.
- (40) Primjena korektivnih faktora trebala bi omogućiti središnjoj drugoj ugovornoj strani izbjegavanje velike i neočekivane prilagodbe iznosa potrebnog kolaterala te tako, u mjeri u kojoj je to moguće, izbjegavanje procikličkih učinaka.
- (41) Središnja druga ugovorna strana ne bi trebala koncentrirati kolateral na ograničeni broj izdavatelja ili na ograničeni broj sredstava kako bi izbjegla potencijalne negativne cjenovne učinke u slučaju unovčenja kolaterala u kratkom vremenskom razdoblju. Zbog toga koncentrirane pozicije kolaterala ne bi trebalo smatrati visokolikvidnima.

- (42) Likvidnosni, kreditni i tržišni rizik trebali bi se razmatrati na razini portfelja, kao i na razini pojedinog financijskog instrumenta. Koncentrirani portfelj može imati značajan negativan učinak na likvidnost kolaterala ili financijskih instrumenata u koje središnja druga ugovorna strana može ulagati svoja financijska sredstva budući da nije vjerojatno da bi prodaja velikih pozicija u stresnim tržišnim uvjetima bila moguća bez snižavanja tržišne cijene. Zbog istog bi razloga kolateral koji vodi središnja druga ugovorna strana trebalo kontinuirano pratiti i vrednovati kako bi se osiguralo da je i dalje likvidan.
- (43) Tržišta izvedenica na energente pokazuju iznimno snažnu povezanost s promptnim robnim tržištima, a na tim je tržištima izvedenica veliki udio nefinancijskih članova sustava poravnanja. Na tim su tržištima brojni sudionici na tržištu ujedno i proizvođači temeljne robe. Pristup dostatnom kolateralu kojim bi se potpuno osigurala jamstva poslovnih banaka mogao bi zahtijevati značajno izdvajanje njihovih trenutačnih pozicija ili bi im mogao otežavati da nastave poravnavati svoje pozicije kao izravni članovi sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane. Taj bi proces mogao uzrokovati poremećaje na tržištima energenata, u smislu likvidnosti i različitosti sudionika na tržištu. Zbog toga bi se njegova primjena trebala odgoditi prema dobro utvrđenom vremenskom okviru.
- (44) Kako bi se osigurala dosljedna primjena okvira uspostavljenog Uredbom (EU) br. 648/2012, na sve bi se sektore trebali primjenjivati slični zahtjevi u konačnom obliku pravila koja se na njih primjenjuju. Energetska poduzeća trenutačno posluju u dobro uspostavljenom okviru kojem će trebati vremena za prilagodbu novim zahtjevima koji su uspostavljeni kako bi se izbjegli štetni učinci na realno gospodarstvo. Stoga se smatra primjerenim da se za takve vrste tržišta odredi dan primjene koji omogućuje odgovarajući prijelaz sa sadašnje tržišne prakse bez štetnih učinaka na tržišnu strukturu i likvidnost.
- (45) Investicijska politika središnje druge ugovorne strane trebala bi dati najveći prioritet načelima očuvanja kapitala i maksimalizacije likvidnosti. Investicijskom politikom trebalo bi osigurati da ne dođe do sukoba interesa s poslovnim interesima središnje druge ugovorne strane.
- (46) Kriteriji koje bi financijski instrumenti trebali ispuniti kako bi se smatrali prihvatljivim ulaganjima za središnju drugu ugovornu stranu trebali bi također uzimati u obzir načelo 16. Načela CPSS-IOSCO kako bi se osigurala međunarodna usklađenost. Od središnje druge ugovorne strane bi se posebno trebalo zahtijevati da primjenjuje stroge standarde u vezi s izdavateljem financijskog instrumenta, prenosivosti financijskog instrumenta te kreditnim i tržišnim rizikom, rizikom volatilnosti i tečajnim rizikom financijskog instrumenta. Središnja druga ugovorna strana trebala bi osigurati da ne ugrozi mjere koje su poduzete kako bi se ograničila izloženost riziku njezinih ulaganja zbog prevelike izloženosti prema bilo kojem pojedinačnom financijskom instrumentu, vrsti financijskog instrumenta, pojedinačnom izdavatelju, vrsti izdavatelja ili pojedinom skrbniku.
- (47) Upotreba izvedenica od strane središnje druge ugovorne strane izlaže je dodatnim kreditnim i tržišnim rizicima te je stoga potrebno odrediti ograničeni skup okolnosti u kojima središnja druga ugovorna strana može ulagati svoja financijska sredstva u izvedenice. S obzirom da bi cilj središnje druge ugovorne strane trebala biti neutralna pozicija s obzirom na tržišni rizik, jedini rizici od kojih bi se središnja druga ugovorna strana trebala štiti jesu oni koji se odnose na kolateral koji prihvaća ili rizici koji proizlaze iz neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja. Rizicima koji se odnose na kolateral koji središnja druga ugovorna strana prihvaća može se dovoljno upravljati preko korektivnih faktora te se ne smatra potrebnim da središnja druga ugovorna strana u vezi s tim upotrebljava izvedenice. Središnja druga ugovorna strana trebala bi upotrebljavati izvedenice samo za upravljanje likvidnosnim rizikom koji proizlazi iz izloženosti različitim valutama i za potrebe zaštite portfelja člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze, i to samo ako je takva upotreba predviđena postupcima središnje druge ugovorne strane za upravljanje neispunjenim obvezama.
- (48) Kako bi se osigurala sigurnost središnjih drugih ugovornih strana, trebalo bi im dozvoliti da samo mali dio gotovine drže u obliku neosiguranih depozita. Kako bi osigurala svoju gotovinu, središnja druga ugovorna strana trebala bi osigurati da je uvijek adekvatno zaštićena od likvidnosnog rizika.
- (49) Potrebno je odrediti stroge zahtjeve u vezi s ispitivanjem otpornosti na stres i retroaktivnim ispitivanjem kako bi se osiguralo da modeli središnje druge ugovorne strane, njihove metodologije i okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom ispravno funkcioniraju, uzimajući u obzir sve rizike kojima je središnja druga ugovorna strana izložena tako da u svakom trenutku ima adekvatna sredstva za pokriće tih rizika.
- (50) Kako bi se osigurala dosljedna primjena zahtjeva za središnje druge ugovorne strane, potrebno je odrediti detaljne odredbe u vezi s vrstama ispitivanja koja treba provesti, uključujući ispitivanje otpornosti na stres i retroaktivno ispitivanje. Potreban je pristup koji se zasniva na kriterijima kako bi se u obzir uzeo široki raspon ugovora o vrijednosnim papirima i izvedenicama čije bi se poravnanje moglo obavljati u budućnosti, kako bi se odrazile razlike u pristupima poslovanju središnje druge ugovorne strane i njezinim pristupima upravljanju rizicima, kako bi se omogućilo suočavanje s budućim kretanjima i novim rizicima i kako bi se omogućila dovoljna fleksibilnost.
- (51) Pri validaciji modela središnje druge ugovorne strane, njihovih metodologija i okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom važno je upotrebljavati odgovarajuću neovisnu stranu tako da se sve potrebne korektivne mjere mogu utvrditi i provesti prije primjene i kako bi se izbjegli svi mogući značajni sukobi interesa. Neovisna strana trebala bi biti dovoljno odvojena od dijela poslovanja središnje druge ugovorne strane koji razvija i primjenjuje model i koji će upravljati modelom, ili od politika koje se preispituju i ne bi smjela biti u značajnom sukobu interesa. Te uvjete može ispuniti interna strana koja ima odvojene linije odgovornosti ili vanjska strana.

- (52) Različiti aspekti financijskih sredstava središnje druge ugovorne strane, posebno pokrivenost iznosima nadoknade, jamstveni fondovi i ostala financijska sredstva, namijenjeni su pokriću različitih scenarija i ciljeva. Stoga je potrebno predvidjeti posebne zahtjeve kako bi se odrazili ti ciljevi i osigurala dosljedna primjena među svim središnjim drugim ugovornim stranama. Pri procjenjivanju potrebnog pokrića središnja druga ugovorna strana ne bi smjela netirati bilo koje izloženosti između članova sustava poravnanja koji ne ispunjavaju svoje obveze kako bi se izbjeglo smanjenje potencijalnih učinaka koje te izloženosti mogu imati.
- (53) Različite vrste financijskih instrumenata čije se poravnanje može obavljati posredstvom središnje druge ugovorne strane izložene su različitim posebnim rizicima. Od središnje druge ugovorne strane trebalo bi stoga zahtijevati razmatranje svih rizika koji su važni za tržišta kojima pruža usluge poravnanja u svojim modelima, njihovim metodologijama i u okviru za upravljanje likvidnosnim rizikom kako bi se osiguralo adekvatno mjerenje njezine potencijalne buduće izloženosti. Kako bi se ti rizici razmotrili na odgovarajući način, zahtjevi koji se odnose na ispitivanje otpornosti na stres trebali uključivati rizike koji su specifični za pojedini instrument, a koji su važni za različite vrste financijskih instrumenata.
- (54) Kako bi središnja druga ugovorna strana osigurala da njezin model za izračun inicijalnih iznosa nadoknade na odgovarajući način odražava njezine potencijalne izloženosti, uz dnevno retroaktivno ispitivanje njezine pokrivenosti iznosom nadoknade koje ispituje adekvatnost iznosa nadoknade koji je pozvan na naplatu, središnja druga ugovorna strana trebala bi također retroaktivno ispitati ključne parametre i pretpostavke modela. To je potrebno kako bi se osiguralo da se modelima središnjih drugih ugovornih strana točno izračunava inicijalni iznos nadoknade.
- (55) Stroga analiza osjetljivosti zahtjeva za iznosom nadoknade može postati važnija kada su tržišta nelikvidna ili volatilna, a trebala bi se također upotrebljavati kako bi se odredio učinak promjenjivih važnih parametara modela. Analiza osjetljivosti jest učinkovit alat za ispitivanje skrivenih nedostataka koji se ne mogu otkriti retroaktivnim ispitivanjem.
- (56) Neredovito obavljanje ispitivanja otpornosti na stres i retroaktivnog ispitivanja moglo bi dovesti do neadekvatnosti financijskih i likvidnih sredstava središnje druge ugovorne strane za pokriće stvarnih rizika kojima je izložena. Odgovarajuća ispitivanja također omogućuju da se modeli središnjih drugih ugovornih strana, njihove metodologije i okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom odmah suoče s promjenjivim tržištima i rizicima. Središnje druge ugovorne strane bi stoga trebale odmah upotrijebiti rezultate ispitivanja kako bi preispitale svoje modele, metodologije i okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom.
- (57) Modeliranje ekstremnih tržišnih uvjeta može pomoći središnjoj drugoj ugovornoj strani u određivanju ograničenja svojih trenutačnih modela, okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom te financijskih i likvidnih sredstava.
- Međutim, to od središnje druge ugovorne strane zahtijeva vlastitu prosudbu pri modeliranju različitih tržišta i proizvoda. Povratno ispitivanje otpornosti na stres treba se smatrati korisnim alatom za upravljanje, premda ne i glavnim, za određivanje primjerene razine financijskih sredstava.
- (58) Uključenost članova sustava poravnanja, klijenata i ostalih odgovarajućih zainteresiranih stranaka u ispitivanje postupaka središnje druge ugovorne strane za upravljanje neispunjenim obvezama, preko simuliranih vježbi, ključno je kako bi se osiguralo da oni imaju razumijevanje i operativnu sposobnost za uspješno sudjelovanje u upravljanju situacijom neispunjavanja obveza. Simulirane vježbe trebale bi ponoviti scenarij neispunjavanja obveza kako bi se pokazale uloge i odgovornosti članova sustava poravnanja, klijenata i ostalih odgovarajućih zainteresiranih stranaka. Usto je važno da središnja druga ugovorna strana ima odgovarajuće mehanizme koji joj omogućuju određivanje je li potrebna korektivna mjera i utvrđivanje nejasnoća pravila i postupaka odnosno diskrecijskog prava koje pravila i postupci dozvoljavaju. Ispitivanje postupaka središnje druge ugovorne strane za upravljanje neispunjenim obvezama posebno je važno u slučaju kada se ona oslanja na članove sustava poravnanja ili treće strane koje ispunjavaju svoje obveze da joj pomognu u postupku zatvaranja pozicije i kada postupci u slučaju neispunjavanja obveza nisu nikad bili ispitani stvarnim neispunjavanjem obveza.
- (59) Ova se Uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koje je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) podnijelo Komisiji.
- (60) ESMA se, prema potrebi, posavjetovala s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo (European Banking Authority, EBA), Europskim odborom za systemske rizike i članovima ESSB-a prije podnošenja nacrta tehničkih standarda na kojima se temelji ova Uredba. U skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala) ⁽¹⁾ ESMA je provela otvorena javna savjetovanja o tim nacrtima regulatornih tehničkih standarda, analizirala potencijalne povezane troškove i koristi te zatražila mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala uspostavljene u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1095/2010,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆENITO

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „rizik osnove” znači rizik koji proizlazi iz nepotpuno koreliranih kretanja između dva sredstva ili više sredstava, odnosno ugovora, čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane;

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

- (2) „interval pouzdanosti” znači postotak kretanja izloženosti za svaki financijski instrument čije se poravnanje obavlja s upućivanjem na posebno razdoblje obuhvata podataka koji središnja druga ugovorna strana mora pokriti tijekom određenog razdoblja likvidacije;
- (3) „prigodna dobit” znači korist od izravnog vlasništva nad fizičkom robom koja je pod utjecajem tržišnih uvjeta i čimbenika poput troškova fizičke pohrane;
- (4) „iznosi nadoknade” znači iznosi nadoknade kako je navedeno u članku 41. Uredbe (EU) br. 648/2012 koji mogu uključivati inicijalne iznose nadoknade i varijacijske iznose nadoknade;
- (5) „inicijalni iznos nadoknade” znači iznosi nadoknade koje naplaćuje središnja druga ugovorna strana kako bi pokrila potencijalnu buduću izloženost prema članovima sustava poravnanja koji daju iznos nadoknade i, prema potrebi, središnjim drugim ugovornim stranama koje su u odnosu međudjelovanja u razdoblju između posljednje naplate iznosa nadoknade i likvidacije pozicija nakon neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja ili središnje druge ugovorne strane koja je u odnosu međudjelovanja;
- (6) „varijacijski iznos nadoknade” znači iznosi nadoknade koji su naplaćeni ili isplaćeni kako bi se odrazilo trenutačne izloženosti koje proizlaze iz stvarnih promjena tržišnih cijena;
- (7) „rizik neočekivanog neispunjavanja obveza” znači rizik da druga ugovorna strana ili izdavatelj iznenada ne ispuni svoje obveze prije nego što je tržište imalo vremena da uzme u obzir njegov povećani rizik neispunjavanja obveza;
- (8) „razdoblje likvidacije” znači razdoblje koje se upotrebljava za izračun iznosa nadoknade za koje središnja druga ugovorna strana procjenjuje da je potrebno kako bi upravljala svojom izloženosti prema članu koji ne ispunjava svoje obveze i tijekom kojega je središnja druga ugovorna strana izložena tržišnom riziku koji je povezan s upravljanjem pozicijama subjekta koji ne ispunjava svoje obveze;
- (9) „razdoblje obuhvata podataka” znači vremenski okvir za izračun povijesne volatilnosti;
- (10) „iznimka pri ispitivanju” znači rezultat ispitivanja koji pokazuje da model središnje druge ugovorne strane ili okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom nije doveo do ciljane razine pokrivenosti;
- (11) „korelacijski rizik” znači rizik koji proizlazi iz izloženosti drugoj ugovornoj strani ili izdavatelju kada je kolateral koji izdaje ta druga ugovorna strana odnosno koji izdaje taj izdavatelj snažno koreliran s njegovim kreditnim rizikom.

POGLAVLJE II.

PRIZNAVANJE SREDIŠNJIH DRUGIH UGOVORNIH STRANA IZ TREĆIH ZEMALJA

(članak 25. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 2.

Informacije koje se dostavljaju ESMA-i za priznavanje središnje druge ugovorne strane

Zahtjev za priznavanje koji podnosi središnja druga ugovorna strana s poslovnim nastanom u trećoj zemlji sadrži barem sljedeće informacije:

- (a) puni naziv pravnog subjekta;
- (b) identitete dioničara ili članova s kvalificiranim udjelima;
- (c) popis država članica u kojima namjerava pružati usluge;
- (d) vrste financijskih instrumenata čije se poravnanje obavlja;
- (e) podatke koji se uključuju na internetsku stranicu ESMA-e u skladu s člankom 88. stavkom 1. točkom (e) Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (f) podatke o njezinim financijskim sredstvima, obliku i metodama prema kojima se ona održavaju i mehanizmima za njihovo osiguranje, uključujući postupke za upravljanje neispunjenim obvezama;
- (g) podatke o metodologiji za izračun iznosa nadoknade i za izračun jamstvenog fonda;
- (h) popis prihvatljivih kolaterala;
- (i) raščlambu vrijednosti, ako je potrebno, u obliku očekivanih vrijednosti, čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane koja podnosi zahtjeve prema svakoj valuti Unije čije se poravnanje obavlja;
- (j) rezultate ispitivanja otpornosti na stres i retroaktivnih ispitivanja izvršenih tijekom godine koja prethodi datumu podnošenja zahtjeva;
- (k) pravila i interne postupke s dokazima potpune usklađenosti sa zahtjevima koji se primjenjuju u dotičnoj trećoj zemlji;
- (l) podatke o svim ugovorima o izdvajanju poslovnih procesa;
- (m) podatke o mehanizmima odvajanja i odgovarajućoj pravnoj stabilnosti i izvršivosti;

- (n) pojedinih o zahtjevima središnje druge ugovorne strane u pogledu pristupa i uvjete za suspenziju i prekid članstva;
- (o) podatke o ugovoru o međudjelovanju, uključujući informacije dostavljene nadležnom tijelu treće zemlje za potrebe procjene tog ugovora.

POGLAVLJE III.

ORGANIZACIJSKI ZAHTEJEVI

(članak 26. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 3.

Sustavi upravljanja

1. Ključne komponente sustava upravljanja središnje druge ugovorne strane kojima se utvrđuje njezina organizacijska struktura te jasno određene i dobro dokumentirane politike, postupci i procesi u skladu s kojima djeluju njezino upravljačko tijelo i više rukovodstvo uključuju sljedeće:

- (a) sastav, ulogu i odgovornosti upravljačkog tijela i svih njegovih odbora;
- (b) uloge i odgovornosti rukovodstva;
- (c) strukturu višeg rukovodstva;
- (d) linije odgovornosti između višeg rukovodstva i upravljačkog tijela;
- (e) postupke za imenovanje članova upravljačkog tijela i višeg rukovodstva;
- (f) oblik funkcija upravljanja rizikom, praćenja usklađenosti i unutarnje kontrole;
- (g) postupke za osiguranje odgovornosti prema zainteresiranim stranama.

2. Središnja druga ugovorna strana ima odgovarajuće osoblje za ispunjavanje svojih obveza koje proizlaze iz ove Uredbe i Uredbe (EU) br. 648/2012. Središnja druga ugovorna strana ne dijeli svoje osoblje s drugim subjektima iz grupe, osim u slučaju da je to u skladu s ugovorom o izdvajanju poslovnih procesa u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 648/2012.

3. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja linije odgovornosti koje su jasne, dosljedne i dobro dokumentirane. Središnja druga ugovorna strana osigurava da funkcije glavnog službenika za rizike, glavnog službenika za praćenje usklađenosti i glavnog službenika za tehnologiju obavljaju različite osobe, a to su zaposlenici središnje druge ugovorne strane kojima je povjerena isključiva odgovornost za obavljanje tih funkcija.

4. Središnja druga ugovorna strana koja je dio grupe razmatra sve implikacije koje grupa ima za njezine sustave upravljanja, uključujući razmatranje pitanja ima li potrebnu razinu neovisnosti za ispunjavanje svojih regulatornih obveza kao odvojena pravna osoba i može li njezina neovisnost biti ugrožena strukturom grupe ili od strane člana upravljačkog tijela koji je ujedno član upravljačkog tijela drugih subjekata iz iste grupe. Posebno, ta središnja druga ugovorna strana uzima u obzir posebne postupke za sprečavanje sukoba interesa i upravljanje njima, uključujući postupke koji se odnose na ugovore o izdvajanju poslovnih procesa.

5. U slučaju kada središnja druga ugovorna strana ima dualistički sustav upravljačkog tijela, uloga i odgovornosti upravljačkog tijela kako je određeno ovom Uredbom i Uredbom (EU) br. 648/2012 raspodjeljuju se između nadzornog odbora i uprave, u mjeri u kojoj je to izvedivo.

6. Politike, postupci, sustavi i kontrole upravljanja rizicima dio su usklađenog i dosljednog okvira upravljanja koji se redovito preispituje i ažurira.

Članak 4.

Mehanizmi upravljanja rizicima i unutarnje kontrole

1. Središnja druga ugovorna strana ima snažan okvir za cjelovito upravljanje svim značajnim rizicima kojima jest ili bi mogla biti izložena. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja dokumentirane politike, postupke i sustave kojima se utvrđuju, mjere i prate rizici te kojima se upravlja rizicima. Pri uspostavi politika, postupaka i sustava upravljanja rizicima, središnja druga ugovorna strana strukturira ih tako da osigurava ispravno upravljanje rizicima od strane članova sustava poravnanja odnosno ograničavanje rizika kojima izlažu središnju drugu ugovornu stranu.

2. Središnja druga ugovorna strana obavlja cjelovit i sveobuhvatan pregled svih odgovarajućih rizika. To uključuje rizike koje snosi i koje predstavlja svojim članovima sustava poravnanja i, koliko je to moguće, svojim klijentima kao te rizike koje snosi i koje predstavlja drugim subjektima kao što su, između ostalog, središnje druge ugovorne strane s kojima je u odnosu međudjelovanja, sustavi namire i plaćanja vrijednosnih papira, banke za namiru, pružatelji likvidnosti, središnji depozitoriji vrijednosnih papira, mjesta trgovanja koje opslužuje središnja druga ugovorna strana i ostali bitni pružatelji usluga.

3. Središnja druga ugovorna strana razvija odgovarajuće alate za upravljanje rizicima kako bi mogla upravljati svim odgovarajućim rizicima i izvješćivati o njima. Oni uključuju utvrđivanje sistemskih, tržišnih ili drugih međuovisnosti i upravljanje njima. Ako središnja druga ugovorna strana pruža usluge koje su povezane s poravnanjem koje predstavljaju različit profil rizičnosti od njezinih funkcija i koje za nju mogu predstavljati značajne dodatne rizike, središnja druga ugovorna strana adekvatno upravlja tim dodatnim rizicima. To može uključivati pravno odvajanje dodatnih usluga koje središnja druga ugovorna strana pruža uz svoje temeljne funkcije.

4. Sustavi upravljanja osiguravaju da upravljačko tijelo središnje druge ugovorne strane preuzme konačnu dužnost i odgovornost za upravljanje rizicima središnje druge ugovorne strane. Upravljačko tijelo utvrđuje, određuje i dokumentira odgovarajuću razinu prihvatljivog rizika i sposobnost podnošenja rizika za središnju drugu ugovornu stranu. Upravljačko tijelo i više rukovodstvo osiguravaju da su politike, postupci i kontrole središnje druge ugovorne strane usklađeni s prihvatljivim rizikom i sposobnošću središnje druge ugovorne strane da podnosi rizike te da uređuju način na koji središnja druga ugovorna strana utvrđuje i prati rizike, izvješćuje o rizicima i upravlja rizicima.

5. Središnja druga ugovorna strana koristi snažne informacijske sustave i sustave kontrole rizika koji omogućuju njoj i, prema potrebi, njezinim članovima sustava poravnanja te, ako je moguće, njezinim klijentima, pravodobno dobivanje informacija i odgovarajuću primjenu politika i postupaka upravljanja rizicima. Ti sustavi osiguravaju da se barem kreditne i likvidnosne izloženosti kontinuirano prate na razini središnje druge ugovorne strane kao i na razini člana sustava poravnanja i, u mjeri u kojoj je to izvedivo, na razini klijenta.

6. Središnja druga ugovorna strana osigurava da funkcija upravljanja rizicima ima potrebne ovlasti, sredstva, stručnost i pristup svim odgovarajućim informacijama te da je dovoljno neovisna od ostalih funkcija središnje druge ugovorne strane. Glavni službenik za rizike središnje druge ugovorne strane primjenjuje okvir za upravljanje rizicima, uključujući politike i postupke koje je uspostavilo upravljačko tijelo.

7. Središnja druga ugovorna strana ima odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole koji pomažu upravljačkom tijelu u praćenju i procjeni adekvatnosti i učinkovitosti politika, postupaka i sustava upravljanja rizicima. Ti mehanizmi uključuju odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke, snažnu funkciju praćenja usklađenosti i neovisnu funkciju unutarnje revizije i validacije ili pregleda.

8. Financijski izvještaj središnje druge ugovorne strane sastavlja se jednom godišnje, a revidiraju ga ovlašteni revizori ili revizorska društva u smislu Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 5.

Politika i postupci za praćenje usklađenosti

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja, provodi i održava adekvatne politike i postupke namijenjene utvrđivanju rizika da središnja druga ugovorna strana ili njezini zaposlenici ne ispunjavaju svoje obveze na temelju ove Uredbe, Uredbe (EU) br. 648/2012 i Provedbene uredbe (EU) br. 1249/2012, kao i povezanih rizika, te uspostavlja adekvatne mjere i postupke

određene za svođenje tih rizika na najmanju moguću mjeru i omogućivanje nadležnim tijelima da učinkovito provedu svoje ovlasti na temelju tih uredaba.

2. Središnja druga ugovorna strana osigurava da su njezina pravila, postupci i ugovori jasni i sveobuhvatni te da se njima osigurava usklađenost s ovom Uredbom, Uredbom (EU) br. 648/2012 i Provedbenom uredbom (EU) br. 1249/2012, kao i drugim primjenljivim regulatornim i nadzornim zahtjevima.

Pravila, postupci i ugovori središnje druge ugovorne strane evidentiraju se u pisanom obliku ili drugom trajnom mediju. Ta pravila, postupci i ugovori te sav priloženi materijal točni su, ažurni i lako dostupni nadležnom tijelu, članovima sustava poravnanja i, prema potrebi, klijentima.

Središnja druga ugovorna strana utvrđuje i analizira kvalitetu svojih pravila, postupaka i ugovora. Ako je potrebno, za potrebe te analize traže se neovisna pravna mišljenja. Središnja druga ugovorna strana ima proces za predlaganje i provedbu promjena svojih pravila i postupaka te se prije provedbe svih značajnijih promjena savjetuje sa svim članovima sustava poravnanja na koje te promjene utječu te predložene promjene podnosi nadležnom tijelu.

3. Pri razvoju svojih pravila, postupaka i ugovora središnja druga ugovorna strana razmatra odgovarajuća regulatorna načela, sektorske standarde i tržišne protokole te jasno navodi ako su te prakse uvrštene u dokumentaciju kojom se uređuju prava i obveze središnje druge ugovorne strane, njezinih članova sustava poravnanja i drugih odgovarajućih trećih stranaka.

4. Središnja druga ugovorna strana utvrđuje i analizira pitanja u vezi s mogućim sukobima zakona te razvija pravila i postupke za smanjenje pravnog rizika koji proizlazi iz tih pitanja. Ako je potrebno, središnja druga ugovorna strana traži neovisna pravna mišljenja za potrebe te analize.

U pravilima i postupcima središnje druge ugovorne strane jasno se navodi pravo koje se namjerava primijeniti za svaki aspekt aktivnosti i poslova središnje druge ugovorne strane.

Članak 6.

Funkcija praćenja usklađenosti

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja i održava trajnu i učinkovitu funkciju praćenja usklađenosti koja djeluje neovisno o drugim funkcijama središnje druge ugovorne strane. Osigurava da funkcija praćenja usklađenosti ima potrebne ovlasti, sredstva, stručnost i pristup svim bitnim informacijama.

Pri uspostavljanju svoje funkcije praćenja usklađenosti središnja druga ugovorna strana uzima u obzir vrstu, opseg i složenost svojeg poslovanja te vrstu i opseg usluga i aktivnosti koje se obavljaju tijekom tog poslovanja.

⁽¹⁾ SL L 157, 9.6.2006., str. 87.

2. Glavni službenik za praćenje usklađenosti ima najmanje sljedeće odgovornosti:

- (a) praćenje i redovito procjenjivanje adekvatnosti i učinkovitosti mjera uspostavljenih u skladu s člankom 5. stavkom 4. te mjera poduzetih za rješavanje eventualnih nedostataka središnje druge ugovorne strane u ispunjavanju njezinih obveza;
- (b) upravljanje politikama i postupcima za praćenje usklađenosti koje su uspostavili više rukovodstvo i upravljačko tijelo;
- (c) savjetovanje i pomaganje osobama koje su odgovorne za obavljanje usluga i aktivnosti središnje druge ugovorne strane na temelju ove Uredbe, Uredbe (EZ) br. 648/2012 i Provedbene uredbe (EU) br. 1249/2012 i drugih regulatornih zahtjeva, ako je to primjenljivo;
- (d) redovito izvješćivanje upravljačkog tijela o usklađenosti središnje druge ugovorne strane i njezinih zaposlenika s ovom Uredbom, Uredbom (EU) br. 648/2012 i Provedbenom uredbom (EU) br. 1249/2012;
- (e) uspostavljanje postupaka za učinkovito otklanjanje neusklađenosti;
- (f) osiguravanje da odgovarajuće osobe uključene u funkciju praćenja usklađenosti nisu uključene u obavljanje usluga ili aktivnosti koje nadziru te da su svi sukobi interesa tih osoba utvrđeni i otklonjeni na odgovarajući način.

Članak 7.

Organizacijska struktura i odvajanje linija odgovornosti

1. Središnja druga ugovorna strana određuje sastav, ulogu i odgovornosti upravljačkog tijela i višeg rukovodstva te svih odbora upravljačkog tijela. Ti su sustavi jasno određeni i dobro dokumentirani. Upravljačko tijelo uspostavlja barem revizorski odbor i odbor za naknade. Odbor za rizike uspostavljen u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 648/2012 savjetodavni je odbor upravljačkom tijelu.

2. Upravljačko tijelo preuzima barem sljedeće odgovornosti:

- (a) određivanje jasnih ciljeva i strategija za središnju drugu ugovornu stranu;
- (b) učinkovito nadziranje višeg rukovodstva;
- (c) uspostavljanje odgovarajućih politika naknada;
- (d) uspostavljanje funkcije upravljanja rizicima i nadzor nad njom;

(e) nadzor nad funkcijom praćenja usklađenosti i funkcijom unutarnje kontrole;

(f) nadzor nad ugovorima o izdvajanju poslovnih procesa;

(g) nadzor usklađenosti sa svim odredbama ove Uredbe, Uredbe (EU) br. 648/2012, Provedbene uredbe (EU) br. 1249/2012 te svim drugim regulatornim i nadzornim zahtjevima;

(h) osiguranje odgovornosti prema dioničarima ili vlasnicima i zaposlenicima, članovima sustava poravnanja i njihovim klijentima te drugim odgovarajućim zainteresiranim stranama.

3. Više rukovodstvo ima najmanje sljedeće odgovornosti:

(a) osiguranje usklađenosti aktivnosti središnje druge ugovorne strane s ciljevima i strategijom središnje druge ugovorne strane kako ih je odredilo upravljačko tijelo;

(b) određivanje i uspostavljanje postupaka za praćenje usklađenosti i interne kontrole kojima se promiču ciljevi središnje druge ugovorne strane;

(c) redovito preispitivanje i ispitivanje postupaka unutarnje kontrole;

(d) osiguranje da je dovoljno sredstava namijenjeno upravljanju rizicima i praćenju usklađenosti;

(e) aktivno je uključeno u proces kontrole rizika;

(f) osiguranje da su primjereno tretirani rizici kojima je središnja druga ugovorna strana izložena zbog poravnanja i aktivnosti povezanih s poravnanjem.

4. Upravljačko tijelo koje prenese zadaće na odbore ili pododbore i dalje donosi odluke koje mogu imati značajan utjecaj na profil rizičnosti središnje druge ugovorne strane.

5. Mehanizmi u skladu s kojima upravljačko tijelo i više rukovodstvo djeluju uključuju procese za utvrđivanje, rješavanje i upravljanje potencijalnim sukobima interesa članova upravljačkog tijela i višeg rukovodstva.

6. Središnja druga ugovorna strana ima jasne i izravne linije odgovornosti između svojeg upravljačkog tijela i višeg rukovodstva kako bi se osiguralo da je više rukovodstvo odgovorno za svoje djelovanje. Linije odgovornosti za upravljanje rizicima, praćenje usklađenosti i unutarnju reviziju jasne su i odvojene od onih za druge poslove središnje druge ugovorne strane. Glavni službenik za rizike izvješćuje upravljačko tijelo izravno ili preko predsjednika odbora za rizike. Glavni službenik za praćenje usklađenosti i funkcija unutarnje revizije izravno izvješćuju upravljačko tijelo.

Članak 8.**Politika naknadâ**

1. Odbor za naknade određuje i dalje razvija politiku naknada, nadzire njezinu provedbu od strane višeg rukovodstva i redovito preispituje njezino praktično djelovanje. Ta je politika dokumentirana i preispituje se najmanje jednom godišnje.

2. Politika naknada određuje se tako da se razina i struktura primitaka uskladi s razboritim upravljanjem rizicima. Tom se politikom uzimaju u obzir potencijalni rizici kao i postojeći rizici te ishodi rizika. Rasporedi isplata prilagođeni su vremenskom okviru rizika. Posebno u slučaju varijabilnih primitaka politikom se uzimaju u obzir moguće neusklađenosti između uspješnosti i razdoblja rizika te se osigurava da su isplate primjereno odgođene. Fiksne i varijabilne komponente ukupnih primitaka uravnotežene su i osiguravaju usklađenost s rizicima.

3. Politikom naknada osigurava se da je osoblje koje se bavi funkcijama upravljanja rizicima, praćenja usklađenosti i unutarnje revizije plaćeno tako da je neovisno o uspješnosti poslovanja središnje druge ugovorne strane. Razina primitaka adekvatna je s obzirom na odgovornost kao i u usporedbi s razinom primitaka u poslovnim područjima.

4. Politika naknada podliježe neovisnoj godišnjoj reviziji. Rezultati tih revizija stavljaju se na raspolaganje nadležnom tijelu.

Članak 9.**Sustavi informacijske tehnologije**

1. Središnja druga ugovorna strana oblikuje svoje sustave informacijske tehnologije i osigurava da su oni pouzdani i sigurni te da se njima mogu obraditi informacije potrebne kako bi središnja druga ugovorna strana mogla obavljati svoje aktivnosti i poslove sigurno i učinkovito.

Arhitektura informacijske tehnologije dobro je dokumentirana. Ti su sustavi oblikovani tako da mogu zadovoljiti operativne potrebe središnje druge ugovorne strane i rizike s kojima se ona suočava, otporni su, uključujući i u stresnim tržišnim uvjetima, te se prema potrebi prilagođavaju za obradu dodatnih informacija. Središnja druga ugovorna strana osigurava planiranje postupaka i kapaciteta, kao i dovoljno zalihosnog kapaciteta da sustav u slučaju većih poremećaja može obraditi sve preostale transakcije prije kraja dana. Središnja druga ugovorna strana osigurava postupke za uvođenje nove tehnologije, uključujući jasne planove za povrat u prethodno stanje.

2. Kako bi osigurala visok stupanj sigurnosti u obradi informacija i omogućila povezanost sa svojim članovima sustava poravnanja i klijentima te svojim pružateljima usluga, središnja druga ugovorna strana svoje sustave informacijske tehnologije oblikuje na temelju međunarodno priznatih tehničkih standarda i najboljih sektorskih praksi. Nakon uvođenja značajnih promjena i nakon većih poremećaja, središnja druga ugovorna strana prije početka uporabe podvrgava svoje sustave strogim ispitivanjima koja simuliraju stresne uvjete. Članovi sustava poravnanja i klijenti, središnje druge ugovorne strane koje su

u odnosu međudjelovanja i druge zainteresirane strane uključene su, prema potrebi, u planiranje i provedbu tih ispitivanja.

3. Središnja druga ugovorna strana održava čvrsti okvir za informacijsku sigurnost kojim se na odgovarajući način upravlja njezinim rizikom informacijske sigurnosti. Taj okvir uključuje odgovarajuće mehanizme, politike i postupke za zaštitu informacija od neovlaštene objave, za osiguranje točnosti i cjelovitosti podataka te za jamčenje dostupnosti usluga središnje druge ugovorne strane.

4. Okvir za informacijsku sigurnost uključuje najmanje sljedeća svojstva:

- (a) kontrole pristupa sustavu;
- (b) odgovarajuće zaštite od provala u sustav i zloupotrebe podataka;
- (c) posebne uređaje za očuvanje autentičnosti i integriteta podataka, uključujući kriptografske tehnike;
- (d) pouzdane mreže i postupke za točan i brz prijenos podataka bez većih poremećaja;
- (e) revizorski trag.

5. Sustavi informacijske tehnologije i okvir za informacijsku sigurnost preispituju se najmanje jednom godišnje. Oni podliježu neovisnim revizorskim procjenama. O rezultatima tih procjena izvješćuje se upravljačko tijelo i stavljaju se na raspolaganje nadležnom tijelu.

Članak 10.**Objavlivanje**

1. Središnja druga ugovorna strana besplatno stavlja na raspolaganje javnosti sljedeće informacije:

- (a) informacije o svojim sustavima upravljanja, uključujući sljedeće:
 - i. svoju organizacijsku strukturu te ključne ciljeve i strategije;
 - ii. ključne elemente politike nagrađivanja;
 - iii. ključne financijske informacije, uključujući svoje najnovije revidirane financijske izvještaje;
- (b) informacije o svojim pravilima, uključujući sljedeće:
 - i. postupci za upravljanje neispunjenim obvezama, postupci i dodatni dokumenti;

- ii. odgovarajuće informacije o kontinuitetu poslovanja;
- iii. informacije o sustavima upravljanja rizicima središnje druge ugovorne strane, njezinim tehnikama i uspješnosti u skladu s poglavljem XII.;
- iv. sve važne informacije o svojoj strukturi i poslovanju te o pravima i obvezama članova sustava poravnanja i klijenata koje su im potrebne kako bi mogli jasno utvrditi i potpuno razumjeti rizike i troškove povezane s upotrebom usluga središnje druge ugovorne strane;
- v. sadašnje usluge poravnanja središnje druge ugovorne strane, uključujući detaljne informacije o tome što pruža u okviru svake usluge;
- vi. sustavi upravljanja rizicima središnje druge ugovorne strane, njezine tehnike i uspješnost, uključujući informacije o financijskim sredstvima, investicijskoj politici, izvorima podataka o cijenama i modelima koji se upotrebljavaju u izračunu iznosa nadoknade;
- vii. zakonodavstvo i pravila kojima se uređuju:
 - (1) pristup središnjoj drugoj ugovornoj strani;
 - (2) ugovori koje je središnja druga ugovorna strana sklopila s članovima sustava poravnanja i, ako je to moguće, klijentima;
 - (3) ugovori koje središnja druga ugovorna strana prihvaća za poravnanje;
 - (4) svi ugovori o međudjelovanju;
 - (5) upotreba kolaterala i doprinosa u jamstveni fond, uključujući unovčavanje pozicija i kolaterala te opseg u kojem je kolateral zaštićen od potraživanja trećih strana;
- (c) informacije o prihvatljivom kolateralu i primjenljivim korektivnim faktorima;
- (d) popis sadašnjih članova sustava poravnanja, uključujući kriterije za pristup, suspenziju i prestanak članstva.

U slučaju kada je nadležno tijelo suglasno sa središnjom drugom ugovornom stranom da bilo koja informacija pod točkom (b) ili (c) ovog stavka može ugroziti poslovne tajne ili sigurnost i stabilnost središnje druge ugovorne strane, središnja druga ugovorna strana može odlučiti da te informacije objavi na način koji sprječava ili umanjuje te rizike ili da te informacije ne objavi.

2. Središnja druga ugovorna strana besplatno objavljuje javnosti informacije o svim značajnim promjenama svojih

sustava upravljanja, ciljeva, strategija i ključnih politika, kao i pravila i postupaka koje primjenjuje.

3. Informacije koje središnja druga ugovorna strana objavljuje javnosti dostupne su na njezinoj internetskoj stranici. Informacije su dostupne barem na jeziku koji se uobičajeno upotrebljava u području međunarodnih financija.

Članak 11.

Unutarnja revizija

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja i održava funkciju unutarnje revizije koja je odvojena i neovisna o drugim funkcijama i aktivnostima središnje druge ugovorne strane i ima sljedeće zadaće:

- (a) uspostavljanje, primjena i održavanje revizijskog plana kako bi se ispitale i procijenile adekvatnost i učinkovitost sustava središnje druge ugovorne strane, njezinih mehanizama unutarnje kontrole i sustava upravljanja;
- (b) davanje preporuka na temelju rezultata rada obavljenog u skladu s točkom (a);
- (c) provjera usklađenosti s takvim preporukama;
- (d) izvješćivanje upravljačkog tijela o pitanjima unutarnje revizije.

2. Funkcija unutarnje revizije ima potrebne ovlasti, sredstva, stručnost te pristup svim odgovarajućim dokumentima za obavljanje svojih funkcija. Ona je dovoljno neovisna o rukovodstvu i izvješćuje izravno upravljačko tijelo.

3. Unutarnja revizija procjenjuje učinkovitost procesa upravljanja rizicima i kontrolnih mehanizama središnje druge ugovorne strane na način koji je razmjern rizicima s kojima se suočavaju različite poslovne linije i neovisna je o poslovnim područjima koje procjenjuje. Funkcija unutarnje revizije ima potreban pristup informacijama kako bi preispitala sve aktivnosti i poslove, procese i sustave središnje druge ugovorne strane, uključujući izdvojene aktivnosti.

4. Procjene unutarnje revizije temelje se na sveobuhvatnom revizijskom planu koji nadležno tijelo preispituje i o kojemu se ono izvješćuje najmanje jednom godišnje. Središnja druga ugovorna strana osigurava da se na temelju pojedinačnog događaja u kratkom roku mogu obaviti posebne revizije. Upravljačko tijelo odobrava planiranje revizija i njihovo preispitivanje.

5. Operacije poravnanja središnje druge ugovorne strane, njezini procesi upravljanja rizicima, mehanizmi unutarnje kontrole i računovodstvena evidencija podliježu neovisnoj reviziji. Neovisne se revizije obavljaju najmanje jednom godišnje.

POGLAVLJE IV.

VOĐENJE EVIDENCIJE

(članak 29. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 12.

Opći zahtjevi

1. Središnja druga ugovorna strana vodi evidenciju na trajnom mediju koji omogućuje da se informacije dostavljaju nadležnim tijelima, ESMA-i i odgovarajućim članovima Europskog sustava središnjih banaka (ESSB), i to u obliku i tako da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) svaku ključnu fazu obrade središnje druge ugovorne strane moguće je rekonstruirati;
- (b) izvorni sadržaj evidencije prije korekcija i drugih izmjena moguće je evidentirati, pratiti i ponovno vratiti;
- (c) uspostavljene su mjere za sprječavanje neovlaštenih izmjena evidencije;
- (d) sigurnost i povjerljivost evidentiranih podataka osigurane su primjerenim mjerama;
- (e) mehanizam za utvrđivanje i ispravljanje pogrešaka ugrađen je u sustav vođenja evidencije;
- (f) u sustavu vođenja evidencije osiguran je pravodoban oporavak evidencije u slučaju pada sustava.

2. U slučaju kada je evidencija stara, odnosno ako su informacije stare manje od šest mjeseci, one se dostavljaju tijelima navedenima u stavku 1. što je prije moguće, a najkasnije do kraja sljedećeg radnog dana nakon zahtjeva nadležnog tijela.

3. U slučaju kada je evidencija starija, odnosno ako su informacije starije od šest mjeseci, one se dostavljaju tijelima navedenima u stavku 1. što je prije moguće, a u roku od pet radnih dana nakon zahtjeva nadležnog tijela.

4. U slučaju kada evidencija koju obrađuje središnja druga ugovorna strana sadržava osobne podatke, središnje druge ugovorne strane uzimaju u obzir svoje obveze na temelju Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

5. U slučaju kada središnja druga ugovorna strana vodi evidenciju izvan Unije, osigurava da nadležno tijelo, ESMA i odgovarajući članovi ESSB-a imaju pristup evidenciji u istom opsegu i u istim rokovima kao da se evidencija vodi unutar Unije.

6. Svaka središnja druga ugovorna strana imenuje odgovarajuće osobe koje mogu, u roku koji je u stavcima 2. i 3. utvrđen

za dostavljanje određene evidencije, objasniti sadržaj njezine evidencije nadležnim tijelima.

7. Nadležno tijelo ima uvid u svu evidenciju koju središnja druga ugovorna strana obvezna vodi na temelju ove Uredbe. Središnja druga ugovorna strana osigurava nadležnom tijelu izravan pristup podacima iz evidencije koji se zahtijevaju na temelju članaka 13. i 14., kada se to zahtijeva.

Članak 13.

Evidencija o transakcijama

1. Središnja druga ugovorna strana vodi evidenciju o svim transakcijama u svim ugovorima čije poravnanje obavlja i osigurava da njezina evidencija uključuje sve informacije potrebne za obavljanje cjelovite i točne rekonstrukcije procesa poravnanja za svaki ugovor i da se svaka evidencija o pojedinačnoj transakciji može identificirati na jedinstven način i da ju je moguće pronaći barem po svim poljima koja se odnose na središnju drugu ugovornu stranu, središnju drugu ugovornu stranu koja je u odnosu međudjelovanja, člana sustava poravnanja, klijenta, ako je poznat središnjoj drugoj ugovornoj strani, i financijski instrument.

2. Središnja druga ugovorna strana u vezi sa svakom transakcijom koja je primljena na poravnanje odmah po primitku odgovarajućih informacija priprema i ažurira evidenciju o sljedećim podacima:

- (a) cijeni, kamati ili marži i količini;
- (b) sposobnosti poravnanja, kojom se određuje je li transakcija kupovna ili prodajna sa stajališta evidencije središnje druge ugovorne strane;
- (c) identifikaciji instrumenta;
- (d) identifikaciji člana sustava poravnanja;
- (e) identifikaciji mjesta gdje je sklopljen ugovor;
- (f) datumu i vremenu posredovanja središnje druge ugovorne strane;
- (g) datumu i vremenu raskida ugovora;
- (h) uvjetima i načinima namire;
- (i) datumu i vremenu namire ili otkupa transakcije i, ako je to primjenljivo, sljedeće podatke:
 - i. datum i vrijeme kada je ugovor izvorno sklopljen;
 - ii. izvorne uvjete i strane ugovora;

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽²⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

- iii. identifikaciju središnje druge ugovorne strane koja je u odnosu međudjelovanja i poravnava jednu strane transakcije, ako je to primjenljivo;
- iv. podatke o klijentu, uključujući svakog neizravnog klijenta, ako je poznat središnjoj drugoj ugovornoj strani, a u slučaju prijenosa ugovora, podaci o strani koja je prenijela ugovor.

Članak 14.

Evidencija o pozicijama

1. Središnja druga ugovorna strana vodi evidenciju o pozicijama koje drži svaki član sustava poravnanja. Odvojena evidencija drži se za svaki račun koji se vodi u skladu s člankom 39. Uredbe (EU) br. 648/2012, a središnja druga ugovorna strana osigurava da njezina evidencija uključuje sve informacije potrebne za obavljanje cjelovite i točne rekonstrukcije transakcija kojima je uspostavljena pozicija i da se svaka evidencija može identificirati i pronaći barem po svim poljima koja se odnose na središnju drugu ugovornu stranu, središnju drugu ugovornu stranu koja je u odnosu međudjelovanja, člana sustava poravnanja, klijenta, ako je poznat središnjoj drugoj ugovornoj strani, i financijski instrument.

2. Na kraju svakog radnog dana središnja druga ugovorna strana o svakoj poziciji evidentira sljedeće podatke, u mjeri u kojoj se oni odnose na dotičnu poziciju:

- (a) identifikacija člana sustava poravnanja, klijenta, ako je poznat središnjoj drugoj ugovornoj strani, i središnje druge ugovorne strane koja je u odnosu međudjelovanja i vodi tu poziciju, ako je to primjenljivo;
- (b) predznak pozicije;
- (c) dnevni izračun vrijednosti pozicije s evidencijom cijena po kojima se ugovori vrednuju i svih ostalih bitnih informacija.

3. Središnja druga ugovorna strana evidentira i ažurira evidenciju o iznosima nadoknade, doprinosima u jamstveni fond i drugim financijskim sredstvima iz članka 43. Uredbe (EU) br. 648/2012 koje je središnja druga ugovorna strana pozvala na naplatu i o odgovarajućem iznosu koji je član sustava poravnanja dostavio do kraja dana te o promjenama tog iznosa koje mogu nastati tijekom jednog dana u vezi sa svakim pojedinim računom člana sustava poravnanja odnosno klijenta, ako je poznat središnjoj drugoj ugovornoj strani.

Članak 15.

Poslovna evidencija

1. Središnja druga ugovorna strana vodi adekvatnu i urednu evidenciju o aktivnostima koje su povezane s njezinim poslovanjem i unutarnjom organizacijom.

2. Evidencija iz stavka 1. unosi se svaki put kada dođe do značajne promjene odgovarajućih dokumenata i obuhvaća barem:

- (a) organizacijske sheme za upravljačko tijelo i odgovarajuće odbore, jedinicu za poravnanja, jedinicu za upravljanje rizicima i sve ostale odgovarajuće jedinice ili odjele;
- (b) identitete dioničara ili članova, izravnih ili neizravnih, fizičkih ili pravnih osoba koje imaju kvalificirane udjele i iznose tih udjela;
- (c) dokumente kojima se potvrđuju politike, postupci i procesi koji se zahtijevaju na temelju poglavlja III. i članka 29.;
- (d) zapisnike sa sastanaka upravljačkog tijela i, ako je to primjenljivo, sastanaka pododbora upravljačkog tijela i odbora višeg rukovodstva;
- (e) zapisnike sa sastanaka odbora za rizike;
- (f) zapisnike sa sastanaka skupina za savjetovanje s članovima sustava poravnanja i klijentima, ako postoje;
- (g) izvješća unutarnje i vanjske revizije, izvješća o upravljanju rizicima, izvješća o usklađenosti i izvješća savjetodavnih društava, uključujući odgovore rukovodstva na ta izvješća;
- (h) politiku kontinuiteta poslovanja i plan oporavka od kriznih situacija koji se zahtijevaju na temelju članka 17.;
- (i) likvidnosni plan i dnevna izvješća o likvidnosti koji se zahtijevaju na temelju članka 32.;
- (j) evidenciju u kojoj su prikazane sva imovina i obveze te kapitalni računi, a koja se zahtijeva na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (k) primljene pritužbe s informacijama o imenu, adresi i broju računa osobe koja je podnijela pritužbu; imena svih osoba koje su navedene u pritužbi; opis vrste pritužbe; činjenični opis pritužbe i datum na koji je pritužba riješena;
- (l) evidenciju o prekidu usluga ili smetnjama u funkcionalnosti, uključujući detaljno izvješće o vremenu, učincima i popravnim mjerama;
- (m) evidenciju o rezultatima obavljanih retroaktivnih ispitivanja i ispitivanja otpornosti na stres;
- (n) pisanu komunikaciju s nadležnim tijelima, ESMA-om i odgovarajućim članovima ESSB-a;
- (o) pravna mišljenja primljena u skladu s poglavljem III.;
- (p) ako je primjenljivo, dokumentaciju o ugovorima o međudjelovanju s drugim središnjim drugim ugovornim stranama;
- (q) informacije na temelju članka 10. stavka 1. točke (b) podtočke vii. i stavka 1. točke (d);
- (r) odgovarajuće dokumente kojima se opisuje razvoj novih poslovnih inicijativa.

Članak 16.**Evidencija podataka koji se dostavljaju trgovinskom repozitoriju**

Središnja druga ugovorna strana utvrđuje i pohranjuje sve informacije i podatke čije se dostavljanje zahtijeva u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) br. 648/2012, zajedno s evidencijom o datumu i vremenu kada se dostavlja izvješće o transakciji.

POGLAVLJE V.

KONTINUITET POSLOVANJA

(članak 34. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 17.**Strategija i politika**

1. Središnja druga ugovorna strana ima politiku kontinuiteta poslovanja i plan oporavka od kriznih situacija koje odobrava upravljačko tijelo. Plan kontinuiteta poslovanja i plan oporavka od kriznih situacija podliježu neovisnim preispitivanjima o kojima se izvješćuje upravljačko tijelo.

2. Politikom kontinuiteta poslovanja utvrđuju se sve ključne poslovne funkcije i povezani sustavi, a njome su obuhvaćene strategija, politika i ciljevi središnje druge ugovorne strane za osiguranje kontinuiteta tih funkcija i sustava.

3. Politikom kontinuiteta poslovanja uzimaju se u obzir vanjske povezanosti i međuovisnosti unutar financijske infrastrukture, uključujući mjesta trgovanja na kojima se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, sustave namire vrijednosnih papira i platne sustave te kreditne institucije kojima se koristi središnja druga ugovorna strana ili povezana središnja druga ugovorna strana. Njome se uzimaju u obzir i ključne funkcije ili usluge koje su izdvojene trećim stranama koje su pružatelji usluga.

4. Politika kontinuiteta poslovanja i plan oporavka od kriznih situacija sadržavaju jasno određene i dokumentirane mehanizme koji se upotrebljavaju za kontinuitet poslovanja u izvanrednim okolnostima, u slučaju katastrofa ili kriza, a kojima je cilj osigurati najnižu razinu usluga ključnih funkcija.

5. U planu oporavka od kriznih situacija utvrđuju se i uključuju ciljevi u vezi s faze i vremena oporavka ključnih funkcija i određuje najprikladnija strategija oporavka svake od tih funkcija. Ti su mehanizmi oblikovani tako da se osigura da su u scenarijima za ekstremne situacije ključne funkcije završene na vrijeme i da su ostvarene dogovorene razine usluga.

6. Politikom kontinuiteta poslovanja središnje druge ugovorne strane utvrđuje se najdulje prihvatljivo vrijeme tijekom kojeg ključne funkcije i sustavi mogu biti neupotrebljivi. Najdulje vrijeme oporavka za ključne funkcije središnje druge ugovorne strane koje se uključuje u politiku kontinuiteta poslovanja ne smije biti dulje od dva sata. Postupci i plaćanja na kraju dana završavaju se do zahtijevanog vremena i dana u svim okolnostima.

7. Pri određivanju vremena oporavka za svaku funkciju središnja druga ugovorna strana uzima u obzir potencijalni ukupni učinak na učinkovitost tržišta.

Članak 18.**Analiza učinka na poslovanje**

1. Središnja druga ugovorna strana provodi analizu učinka na poslovanje koja je namijenjena utvrđivanju poslovnih funkcija koje su ključne za osiguranje usluga središnje druge ugovorne strane. Dio te analize je i određivanje važnosti tih funkcija za druge institucije i funkcije u financijskoj infrastrukturi.

2. Središnja druga ugovorna strana upotrebljava analizu rizika na temelju scenarija čija je svrha utvrditi kako različiti scenariji utječu na rizike za njezine ključne poslovne funkcije.

3. Pri procjeni rizika središnja druga ugovorna strana uzima u obzir ovisnosti o vanjskim pružateljima usluga, uključujući komunalne usluge. Središnja druga ugovorna strana poduzima mjere kako bi upravljala tim ovisnostima preko odgovarajućih ugovora i organizacijskih mehanizama.

4. Analiza učinka na poslovanje i analiza scenarija ažuriraju se i preispituju najmanje jednom godišnje te nakon incidenata ili značajnih organizacijskih promjena. Analizom se uzimaju u obzir sva odgovarajuća kretanja, uključujući tržišna kretanja i tehnološki razvoj.

Članak 19.**Oporavak od kriznih situacija**

1. Središnja druga ugovorna strana ima uspostavljene mehanizme za osiguranje kontinuiteta svojih ključnih funkcija na temelju scenarija katastrofe. Tim se mehanizmima uređuju barem raspoloživost odgovarajućih ljudskih resursa, najdulje vrijeme nefunkcioniranja ključnih funkcija te prijelaz na sekundarno mjesto i oporavak poslovanja na tome mjestu.

2. Središnja druga ugovorna strana održava sekundarno mjesto za obradu kojom se može osigurati kontinuitet djelovanja svih ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane jednak onome na primarnome mjestu. Sekundarno mjesto ima profil geografske rizičnosti koji je različit od onoga na primarnome mjestu.

3. Središnja druga ugovorna strana održava i ima neposredan pristup drugom poslovnom mjestu koje je barem takvo da osoblju omogućiti kontinuitet usluge ako primarno poslovno mjesto nije dostupno.

4. Središnja druga ugovorna strana razmatra potrebu za dodatnim mjestu za obradu, posebno ako različitost profila rizičnosti primarnog i sekundarnog mjesta ne daje dovoljno pouzdanja da će ciljevi kontinuiteta poslovanja središnje druge ugovorne strane biti ispunjeni u svim scenarijima.

Članak 20.**Ispitivanje i praćenje**

1. Središnja druga ugovorna strana ispituje i prati svoju politiku kontinuiteta poslovanja i plan oporavka od kriznih situacija u redovitim vremenskim razmacima i nakon značajnih modifikacija ili promjena sustava ili povezanih funkcija kako bi osigurala da se politikom kontinuiteta poslovanja ostvaruju navedeni ciljevi, uključujući cilj od najviše dva sata za oporavak poslovanja. Ispitivanja su planirana i dokumentirana.

2. Ispitivanje politike kontinuiteta poslovanja i plana oporavka od kriznih situacija ispunjava sljedeće uvjete:

- (a) uključuje scenarije katastrofa velikih razmjera i prelaska s primarnog na sekundarno mjesto;
- (b) uključuje sudjelovanje članova sustava poravnanja, vanjskih pružatelja usluga i odgovarajućih institucija u financijskoj infrastrukturi s kojima su u politici kontinuiteta poslovanja utvrđene međuovisnosti.

Članak 21.**Održavanje**

1. Središnja druga ugovorna strana redovito preispituje i ažurira svoju politiku kontinuiteta poslovanja tako da uključuje sve ključne funkcije i najprimjereniju strategiju za oporavak tih funkcija.

2. Središnja druga ugovorna strana redovito preispituje i ažurira svoj plan oporavka od kriznih situacija tako da uključuje najprimjereniju strategiju za oporavak svih ključnih funkcija.

3. U ažuriranjima politike kontinuiteta poslovanja i plana oporavka od kriznih situacija u obzir se uzimaju ishodi ispitivanja i preporuke neovisnih preispitivanja, drugih preispitivanja i nadležnih tijela. Središnje druge ugovorne strane preispituju svoju politiku kontinuiteta poslovanja i plan oporavka od kriznih situacija nakon svakog značajnog poremećaja kako bi se utvrdili uzroci i sva potrebna poboljšanja poslovanja, politike kontinuiteta poslovanja i plana oporavka od kriznih situacija središnje druge ugovorne strane.

Članak 22.**Upravljanje krizom**

1. Središnja druga ugovorna strana ima funkciju upravljanja krizom koja djeluje u izvanrednim okolnostima. Postupak upravljanja krizom jasan je i dokumentiran u pisanom obliku. Upravljačko tijelo prati funkciju upravljanja krizom i redovito prima i pregledava izvješća o njoj.

2. Funkcija upravljanja krizom obuhvaća dobro strukturirane i jasne postupke za upravljanje unutarnjom i vanjskom komunikacijom u krizi tijekom kriznog događaja.

3. Nakon kriznog događaja središnja druga ugovorna strana preispituje svoje rješavanje krize. To preispitivanje, prema potrebi, obuhvaća doprinose članova sustava poravnanja i drugih vanjskih zainteresiranih stranaka.

Članak 23.**Komunikacija**

1. Središnja druga ugovorna strana ima komunikacijski plan u kojemu je dokumentiran način na koji će više rukovodstvo, upravljačko tijelo i odgovarajuće vanjske zainteresirane strane, uključujući nadležna tijela, članove sustava poravnanja, klijente, posrednike za namiru, sustave namire vrijednosnih papira i platne sustave te mjesta trgovanja, biti na odgovarajući način obavješćivani tijekom krize.

2. Upravljačko tijelo se obavješćuje o analizama scenarija, analizama rizika, preispitivanjima i rezultatima praćenja i ispitivanja.

POGLAVLJE VI.

IZNOSI NADOKNADE

(članak 41. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 24.**Postotak**

1. Središnja druga ugovorna strana izračunava inicijalne iznose nadoknade za pokriće izloženosti koje proizlaze iz tržišnih kretanja za svaki financijski instrument koji je kolateraliziran na osnovi proizvoda tijekom razdoblja utvrđenog u članku 25. i pod pretpostavkom vremenskog okvira za likvidaciju pozicije kako je utvrđeno u članku 26. Pri izračunu inicijalnih iznosa nadoknade središnja druga ugovorna strana pridržava se najmanje sljedećih intervala pouzdanosti:

- (a) za OTC izvedenice, 99,5 %;
 - (b) za financijske instrumente koji nisu OTC izvedenice, 99 %.
2. Pri određivanju odgovarajućeg intervala pouzdanosti za svaku vrstu financijskih instrumenata čije poravnanje obavlja, središnja druga ugovorna strana razmatra najmanje i sljedeće čimbenike:

- (a) složenosti i razinu neizvjesnosti u vezi s određivanjem cijena vrste financijskih instrumenata koje mogu ograničiti validaciju izračuna inicijalnog i varijacijskog iznosa nadoknade;
- (b) rizična obilježja vrste financijskih instrumenata koja mogu uključivati, između ostalog, volatilitnost, trajanje, likvidnost, nelinearna svojstva cijena, rizik neočekivanog neispunavanja obveza druge ugovorne strane i povratni rizik;
- (c) stupanj u kojemu druge kontrole rizika ne ograničavaju kreditne izloženosti na odgovarajući način;
- (d) svojstvenu financijsku polugu vrste financijskih instrumenata, uključujući je li vrsta financijskog instrumenta iznimno volatilna, je li visokokonzentrirana među nekoliko tržišnih sudionika i može li biti poteškoća pri zatvaranju pozicija u tom instrumentu.

3. Središnja druga ugovorna strana obavješćuje svoje nadležno tijelo i svoje članove sustava poravnanja o kriterijima koji se razmatraju pri određivanju postotka koji se primjenjuje za izračun iznosa nadoknade za svaku vrstu financijskih instrumenata.

4. U slučaju kada središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje OTC izvedenica koje imaju ista rizična obilježja kao izvedenice kojima se trguje na uređenim tržištima ili na istovrijednom tržištu treće zemlje, na temelju procjene čimbenika rizika navedenih u stavku 2., središnja druga ugovorna strana može upotrijebiti drugačiji interval pouzdanosti od najmanje 99 % za te ugovore ako su rizici ugovora o OTC izvedenicama čije poravnanje obavlja primjereno umanjeni upotrebom tog intervala pouzdanosti i ako se poštuju uvjeti iz stavka 2.

Članak 25.

Vremenski okvir za izračun povijesne volatilnosti

1. Središnja druga ugovorna strana osigurava da, u skladu s metodologijom njezinog modela i njezinim procesom validacije uspostavljenim u skladu s poglavljem XII., inicijalni iznosi nadoknade, najmanje s intervalom pouzdanosti koji je utvrđen u članku 24. i za razdoblje likvidacije određeno u članku 26., pokrivaju izloženosti koje proizlaze iz povijesne volatilnosti izračunate na temelju podataka koji obuhvaćaju najmanje posljednjih 12 mjeseci.

Središnja druga ugovorna strana osigurava da podaci koji se upotrebljavaju za izračun povijesne volatilnosti obuhvaćaju cjelokupan opseg tržišnih uvjeta, uključujući stresna razdoblja.

2. Središnja druga ugovorna strana može upotrebljavati drugi vremenski okvir za izračun povijesne volatilnosti pod uvjetom da se upotrebom tog vremenskog okvira dobivaju zahtjevi za iznosom nadoknade koji su barem jednaki onima koji se dobivaju primjenom razdoblja određenog u stavku 1.

3. Parametri iznosa nadoknade za financijske instrumente bez povijesnog promatranog razdoblja temelje se na konzervativnim pretpostavkama. Središnja druga ugovorna strana odmah prilagođava izračun zahtijevanih iznosa nadoknade na temelju analize povijesnih kretanja cijena novih financijskih instrumenata.

Članak 26.

Vremenski okviri za likvidaciju

1. Središnja druga ugovorna strana utvrđuje vremenske okvire za likvidaciju uzimajući u obzir svojstva financijskog instrumenta čije se poravnanje obavlja, tržišta na kojima se njime trguje te razdoblje za izračun i naplatu iznosa nadoknade. Ta razdoblja likvidacije iznose najmanje:

- (a) pet radnih dana za OTC izvedenice;
- (b) dva radna dana za financijske instrumente koji nisu OTC izvedenice.

2. U svim slučajevima, pri određivanju odgovarajućeg razdoblja likvidacije središnja druga ugovorna strana vrednuje i zbraja najmanje sljedeće:

- (a) najdulje moguće razdoblje koje smije proći od posljednje naplate iznosa nadoknade do objave neispunjavanja obveza od strane središnje druge ugovorne strane ili aktivacije procesa upravljanja neispunjenim obvezama od strane središnje druge ugovorne strane;
- (b) procijenjeno razdoblje potrebno za oblikovanje i provođenje strategije za upravljanje neispunjenim obvezama člana sustava poravnanja u skladu s posebnostima svake vrste financijskih instrumenata, uključujući njezin stupanj likvidnosti te veličinu i koncentraciju pozicija, te s obzirom na tržišta koje će središnja druga ugovorna strana upotrijebiti za zatvaranje pozicije člana sustava poravnanja ili njezinu potpunu zaštitu od rizika;
- (c) prema potrebi, razdoblje potrebno za pokriće rizika druge ugovorne strane kojemu je izložena središnja druga ugovorna strana.

3. Pri ocjenjivanju razdoblja utvrđenih u stavku 2., središnja druga ugovorna strana uzima u obzir najmanje čimbenike iz članka 24. stavka 2. te razdoblje za izračun povijesne volatilnosti kako je određeno u članku 25.

4. U slučaju kada središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje OTC izvedenica koje imaju ista rizična obilježja kao izvedenice kojima se trguje na uređenim tržištima ili na istovrijednom tržištu treće zemlje, može upotrijebiti drugačiji vremenski okvir za likvidaciju od onog navedenog u stavku 1., pod uvjetom da nadležnom tijelu može dokazati da:

- (a) bi taj vremenski okvir bio primjereniji od onog navedenog u stavku 1. s obzirom na posebna svojstva odgovarajućih OTC izvedenica;
- (b) je to vremenski okvir od najmanje dva radna dana.

Članak 27.

Portfeljni iznosi nadoknade

1. Središnja druga ugovorna strana može dozvoliti prijeboj ili smanjenje zahtijevanog iznosa nadoknade za sve financijske instrumente čije poravnanje obavlja ako je rizik cijene jednog financijskog instrumenta ili skupa financijskih instrumenata značajno i pouzdano koreliran s rizikom cijene drugih financijskih instrumenata ili je utemeljen na jednakovrijednom statističkom parametru ovisnosti.

2. Središnja druga ugovorna strana dokumentira svoj pristup portfeljnim iznosima nadoknade i osigurava najmanje da su korelacija odnosno istovrijedni statistički parametar ovisnosti između dvaju ili više financijskih instrumenata čije se poravnanje obavlja tijekom razdoblja obuhvata podataka izračunatog u skladu s člankom 25. dokazano pouzdani i ako pokažu otpornost tijekom povijesnih ili hipotetskih scenarija stresnih situacija. Središnja druga ugovorna strana dokazuje ekonomsku utemeljenost za odnose među cijenama.

3. Svi financijski instrumenti na koje se primjenjuju portfeljni iznosi nadoknade pokriveni su istim jamstvenim fondom. Odstupajući od toga, ako središnja druga ugovorna strana može unaprijed dokazati svojem nadležnom tijelu i svojim članovima sustava poravnanja kako bi potencijalni gubici bili raspodijeljeni među različitim jamstvenim fondovima i ako je utvrdila potrebne odredbe u svojim pravilima, portfeljni iznosi nadoknade mogu se primijeniti na financijske instrumente pokrivena različitim jamstvenim fondovima.

4. U slučaju kada portfeljni iznosi nadoknade pokrivaju više instrumenata, iznos smanjenja iznosa nadoknade ne smije biti veći od 80 % razlike između zbroja iznosa nadoknade za svaki proizvod izračunatog na pojedinačnoj osnovi i iznosa nadoknade izračunatog na osnovi kombinirane procjene izloženosti za kombinirani portfelj. U slučaju kada središnja druga ugovorna strana nije izložena potencijalnom riziku zbog smanjenja iznosa nadoknade, može primijeniti smanjenje u visini do 100 % te razlike.

5. Smanjenja iznosa nadoknade koja se odnose na portfeljne iznose nadoknade podliježu odgovarajućem programu ispitivanja otpornosti na stres u skladu s poglavljem XII.

Članak 28.

Procikličnost

1. Središnja druga ugovorna strana osigurava da se njezinom politikom za odabir i revidiranje intervala pouzdanosti, razdoblja likvidacije i razdoblja obuhvata podataka dobivaju stabilni i razboriti zahtjevi za iznosom nadoknade u budućim razdobljima koji ograničavaju procikličnost u mjeri da ne dođe do negativnog utjecaja na stabilnost i financijsku sigurnost središnje druge ugovorne strane. Kada je moguće, to uključuje izbjegavanje promjena koje uzrokuju poremećaje ili velikih promjena u zahtjevima za iznosom nadoknade i utvrđivanje transparentnih i predvidljivih postupaka za prilagodbu zahtjeva za iznosom nadoknade kod promjene tržišnih uvjeta. Središnja druga ugovorna strana pritom primjenjuje barem jednu od sljedećih mogućnosti:

- (a) primjenu rezerve za iznose nadoknade koja je jednaka najmanje 25 % izračunatih iznosa nadoknada, a koja se može privremeno iscrpiti u razdobljima kada se izračunati zahtjevi za iznosom nadoknade značajno povećavaju;
- (b) dodjeljivanje pondera od najmanje 25 % iznimnim situacijama u razdoblju obuhvata podataka izračunatim u skladu s člankom 26.;
- (c) osiguranje da njezini zahtjevi za iznosom nadoknade nisu niži od onih koji bi se izračunali primjenom volatilnosti ocijenjene tijekom desetogodišnjeg razdoblja obuhvata podataka.

2. Kada središnja druga ugovorna strana revidira parametre modela za izračun iznosa nadoknade kako bi bolje odražavali sadašnje tržišne uvjete, uzima u obzir sve moguće procikličke učinke te revizije.

POGLAVLJE VII.

JAMSTVENI FOND

(članak 42. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 29.

Okvir i upravljanje

1. Kako bi odredila najmanju veličinu jamstvenog fonda i iznos drugih financijskih sredstava potrebnih za udovoljavanje zahtjevima iz članka 42. i 43. Uredbe (EU) br. 648/2012, uzimajući u obzir ovisnosti unutar grupe, središnja druga ugovorna strana primjenjuje okvir unutarnje politike za utvrđivanje vrsta ekstremnih ali mogućih tržišnih uvjeta koji bi je mogli izložiti najvećem riziku.

2. Taj okvir uključuje izjavu kojom se opisuje kako središnja druga ugovorna strana određuje ekstremne ali moguće tržišne uvjete. Ona je u potpunosti dokumentirana i pohranjena u skladu s člankom 12.

3. O okviru raspravlja odbor za rizike, a odobrava ga upravljačko tijelo. Snaga okvira i njegova sposobnost odražavanja tržišnih kretanja podliježu preispitivanju najmanje jednom godišnje. O tom preispitivanju raspravlja odbor za rizike, a o njemu se izvješćuje upravljačko tijelo.

Članak 30.

Utvrđivanje ekstremnih ali mogućih tržišnih uvjeta

1. Okvir opisan u članku 29. odražava profil rizičnosti središnje druge ugovorne strane uzimajući u obzir prekogranične i međuvalutne izloženosti, prema potrebi. Njime se utvrđuju svi tržišni rizici kojima bi središnja druga ugovorna strana bila izložena nakon neispunjavanja obveza jednog člana sustava poravnanja ili više njih, uključujući nepovoljna kretanja tržišnih cijena instrumenata čije se poravnanje obavlja, smanjenu likvidnost tržišta za te instrumente i smanjenje ispladne vrijednosti kolaterala. Okvir također odražava dodatne rizike za središnju drugu ugovornu stranu koji proizlaze iz istodobne propasti subjekata iz grupe člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze.

2. Okvirom se pojedinačno utvrđuju sva tržišta kojima je središnja druga ugovorna strana izložena u scenariju neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja. Za svako utvrđeno tržište središnja druga ugovorna strana određuje ekstremne ali moguće uvjete na osnovi najmanje:

- (a) opsega povijesnih scenarija, uključujući razdoblja ekstremnih tržišnih kretanja zabilježenih tijekom proteklih 30 godina, ili razdoblje za koje su dostupni pouzdani podaci, koji bi središnju drugu ugovornu stranu izložili najvećem financijskom riziku. Ako središnja druga ugovorna strana odluči da ponavljanje povijesnog primjera velikih promjena cijena nije moguće, nadležnom tijelu opravdava zašto je to izostavila iz okvira;

(b) opsega mogućih budućih scenarija utemeljenih na dosljednim pretpostavkama u vezi s volatilnošću tržišta i korelacija cijena među tržištima i financijskim instrumentima, uzimajući u obzir i kvantitativne i kvalitativne procjene mogućih tržišnih uvjeta.

3. Okvirom se također uzima u obzir, kvantitativno i kvalitativno, u kojoj bi se mjeri ekstremna kretanja cijena mogla istodobno pojaviti na više utvrđenih tržišta. U okviru se uzima u obzir da u ekstremnim ali mogućim tržišnim uvjetima povijesne korelacije cijena možda neće vrijediti.

Članak 31.

Preispitivanje ekstremnih ali mogućih scenarija

Središnja druga ugovorna strana redovito preispituje postupke opisane u članku 30., uzimajući u obzir sva odgovarajuća tržišna kretanja te opseg i koncentraciju izloženosti članova sustava poravnanja. Savjetujući se s odborom za rizike, središnja druga ugovorna strana preispituje skup povijesnih i hipotetskih scenarija koje središnja druga ugovorna strana upotrebljava kako bi utvrdila ekstremne ali moguće tržišne uvjete najmanje jednom godišnje, a češće ako tržišna kretanja ili značajne promjene skupa ugovora čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane utječu na pretpostavke na kojima se temelji scenarij te je stoga scenarije potrebno prilagoditi. Upravljačko tijelo se izvješćuje o značajnim promjenama okvira.

POGLAVLJE VIII.

KONTROLE LIKVIDNOSNOG RIZIKA

(članak 44. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 32.

Procjena likvidnosnog rizika

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja snažan okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom koji uključuje učinkovite operativne i analitičke alate za kontinuirano i pravodobno utvrđivanje, mjerenje i praćenje njezinih tokova namire i financiranja, uključujući njezinu upotrebu unutar dnevne likvidnosti. Središnje druge ugovorne strane redovito procjenjuju oblik i djelovanje svojeg okvira za upravljanje likvidnošću, uključujući razmatranje rezultata ispitivanja otpornosti na stres.

2. Okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom središnje druge ugovorne strane primjereno je snažan da osigura da je središnja druga ugovorna strana sposobna izvršiti obveze plaćanja i namire u svim odgovarajućim valutama po njihovu dospjeću, uključujući, prema potrebi, unutar jednog dana. Okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom središnje druge ugovorne strane također uključuje procjenu njezinih mogućih budućih likvidnosnih potreba prema širokom rasponu mogućih scenarija za stresne uvjete. Scenarij za stresne uvjete uključuje neispunjavanje obveza članova sustava poravnanja u skladu s člankom 44. Uredbe (EU) br. 648/2012 od datuma neispunjavanja obveza do kraja razdoblja likvidacije i likvidnosni rizik koji je posljedica investicijske politike i postupaka središnje druge ugovorne strane u ekstremnim ali mogućim tržišnim uvjetima.

3. Okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom uključuje likvidnosni plan koji je dokumentiran i pohranjen u skladu s

člankom 12. Najmanji sadržaj likvidnosnog plana uključuje postupke središnje druge ugovorne strane za:

- (a) upravljanje i praćenje, najmanje svakodnevno, njezinih likvidnosnih potreba u različitim tržišnim scenarijima;
- (b) održavanje dovoljnih likvidnih financijskih sredstava za pokriće njezinih likvidnosnih potreba i razlikovanje upotrebe različitih vrsta likvidnih sredstava;
- (c) dnevnu procjenu i vrednovanje likvidnih sredstava koja su na raspolaganju središnjoj drugoj ugovornoj strani i njezinih likvidnosnih potreba;
- (d) utvrđivanje izvora likvidnosnog rizika;
- (e) procjenjivanje vremenskih okvira tijekom kojih bi likvidna financijska sredstva središnje druge ugovorne strane trebala biti na raspolaganju;
- (f) razmatranje mogućih likvidnosnih potreba koje proizlaze iz sposobnosti članova sustava poravnanja da zamijene gotovinski kolateral za negotovinski kolateral;
- (g) procese u slučaju manjka likvidnosti;
- (h) obnavljanje likvidnih financijskih sredstava koje može upotrijebiti tijekom stresnog događaja.

Upravljačko tijelo središnje druge ugovorne strane odobrava plan nakon savjetovanja s odborom za rizike.

4. Središnja druga ugovorna strana procjenjuje likvidnosni rizik s kojim se suočava, uključujući slučaj da središnja druga ugovorna strana ili njezini članovi sustava poravnanja u procesu poravnanja ili namire ne mogu podmiriti svoje obveze plaćanja po dospjeću, uzimajući u obzir i investicijsku aktivnost središnje druge ugovorne strane. Okvirom za upravljanje rizicima uzimaju se u obzir likvidnosne potrebe koje proizlaze iz odnosa središnje druge ugovorne strane sa svakim subjektom prema kojemu središnja druga ugovorna strana ima likvidnosnu izloženost, uključujući:

- (a) banke za namiru;
- (b) platne sustave;
- (c) sustave za namiru vrijednosnih papira;
- (d) nostro zastupnike;
- (e) skrbničke banke;
- (f) pružatelje likvidnosti;
- (g) središnje druge ugovorne strane koje su u odnosu međudjelovanja;
- (h) pružatelje usluga.

5. Središnja druga ugovorna strana uzima u obzir sve međuovisnosti između subjekata navedenih u stavku 4. i više-struke odnose koje subjekt naveden u stavku 4. može imati sa središnjom drugom ugovornom stranom u svojem okviru za upravljanje likvidnosnim rizikom.

6. Središnja druga ugovorna strana sastavlja dnevno izvješće o potrebama i sredstvima na temelju točaka (a), (b) i (c) stavka 3. te tromjesečno izvješće o svojem likvidnosnom planu na temelju točaka od (d) do (h) stavka 3. Ta su izvješća dokumentirana i pohranjena u skladu s poglavljem IV.

Članak 33.

Pristup likvidnosti

1. Središnja druga ugovorna strana u svakoj odgovarajućoj valuti održava likvidna sredstva razmjerno svojim likvidnosnim zahtjevima kako je utvrđeno u skladu s člankom 44. Uredbe (EU) br. 648/2012 i člankom 32. ove Uredbe. Ova su likvidna sredstva ograničena na:

- (a) gotovinu položenu kod emisijske središnje banke;
- (b) gotovinu položenu kod kreditnih institucija koje imaju odobrenje u skladu s člankom 47.;
- (c) obvezujuće kreditne linije ili istovrijedne ugovore s članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze;
- (d) obvezujuće repo poslove;
- (e) visokoutržive financijske instrumente koji ispunjavaju zahtjeve članka 45. i članka 46. i za koje središnja druga ugovorna strana može dokazati da su lako dostupni i da se mogu istog dana lako pretvoriti u gotovinu primjenom unaprijed dogovorenih i vrlo pouzdanih mehanizama financiranja, uključujući u stresnim tržišnim uvjetima.

2. Središnja druga ugovorna strana uzima u obzir valute u kojoj su nominirane njezine obveze i mogući učinak stresnih uvjeta na svoju sposobnost pristupa deviznim tržištima na način koji je usklađen s ciklusima namire vrijednosnih papira u sustavima stranih valuta i sustavima namire vrijednosnih papira.

3. Obvezujuće kreditne linije koje su osigurane kolateralom članova sustava poravnanja ne smiju se dvaput uračunavati u likvidna sredstva. Središnja druga ugovorna strana poduzima mjere za praćenje i kontroliranje koncentracije izloženosti likvidnosnom riziku u odnosu na pojedine pružatelje likvidnosti.

4. Središnja druga ugovorna strana postupa sa strogom dužnom pažnjom kako bi osigurala da su njezini pružatelji likvidnosti dovoljno sposobni da ispune obveze u skladu s ugovorima o likvidnosti.

5. Središnja druga ugovorna strana periodično ispituje svoje postupke za pristup unaprijed dogovorenim mehanizmima

financiranja. To može uključivati povlačenje probnih iznosa komercijalnih kreditnih linija kako bi se provjerila brzina pristupa sredstvima i pouzdanost postupaka.

6. Središnja druga ugovorna strana u svojem likvidnosnom planu ima detaljne postupke za upotrebu svojih likvidnih financijskih sredstava za ispunjavanje svojih obveza plaćanja tijekom manjka likvidnosti. U likvidnosnim postupcima jasno se navodi kada bi se određena sredstva trebala upotrijebiti. U postupcima se također opisuje kako se pristupa gotovinskim depozitima ili prekonoćnim ulaganjima gotovinskih depozita, kako se obavljaju tržišne transakcije koje se namiruju istog dana ili kako se povlače unaprijed dogovorene okvirne linije za likvidnost. Ti se postupci redovito ispituju. Središnja druga ugovorna strana također uspostavlja odgovarajući plan za obnavljanje mehanizama financiranja prije njihova isteka.

Članak 34.

Koncentracijski rizik

1. Središnja druga ugovorna strana pažljivo prati i kontrolira koncentraciju svojih izloženosti likvidnosnom riziku, uključujući svoje izloženosti subjektima navedenima u članku 32. stavku 4. i subjektima iz iste grupe.

2. Okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom središnje druge ugovorne strane uključuje primjenu limita izloženosti i koncentracije.

3. Središnja druga ugovorna strana utvrđuje procese i postupke za kršenje limita koncentracije.

POGLAVLJE IX.

REDOSLIJED POKRIĆA NEPODMIRENIH OBVEZA

(članak 45. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 35.

Izračun iznosa vlastitih sredstava središnje druge ugovorne strane koja se upotrebljavaju u redosljedu pokrića nepodmirenih obveza

1. Središnja druga ugovorna strana u svojoj bilanci drži i odvojeno navodi iznos namjenskih vlastitih sredstava s ciljem određenim u članku 45. stavku 4. Uredbe (EU) br. 648/2012.

2. Središnja druga ugovorna strana izračunava najniži iznos iz stavka 1. tako da pomnoži najniži iznos kapitala, uključujući zadržanu dobit i rezerve koje se drže u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 648/2012 i Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 152/2013 ⁽¹⁾ s 25 %.

Središnja druga ugovorna strana revidira taj najniži iznos jednom godišnje.

⁽¹⁾ SL L 52, 23.2.2013., str. 37.

3. U slučaju kada je središnja druga ugovorna strana osnovala više od jednog jamstvenog fonda za različite vrste financijskih instrumenata čije poravnanje vrši, ukupna namjenska vlastita sredstva izračunata u skladu sa stavkom 1. raspodjeljuju se svakom od jamstvenih fondova razmjerno veličini svakog od njih, što se posebno navodi u bilanci i upotrebljava za neispunjavanje obveza u različitim segmentima tržišta na koje se jamstveni fond odnosi.

4. Nikakva druga sredstva osim kapitala, uključujući zadržanu dobit i rezerve, kako je navedeno u članku 16. Uredbe (EU) br. 648/2012, ne smiju se upotrebljavati za udovoljavanje zahtjevu na temelju stavka 1.

Članak 36.

Održavanje iznosa vlastitih sredstava središnje druge ugovorne strane koja se upotrebljavaju u redosljedu pokrića nepodmirenih obveza

1. Središnja druga ugovorna strana odmah obavješćuje nadležno tijelo ako iznos namjenskih vlastitih sredstava koje drži padne ispod iznosa koji se zahtijeva u članku 35. i navodi razloge za to kršenje te sveobuhvatan opis u pisanom obliku mjera i vremenskog okvira za obnovu tog iznosa.

2. U slučaju da do kasnijeg neispunjavanja obveza jednog člana sustava poravnanja ili više njih dođe prije nego što je središnja druga ugovorna strana ponovno uspostavila namjenska vlastita sredstva, za potrebe članka 45. Uredbe (EU) br. 648/2012 upotrebljava se samo preostali iznos dodijeljenih namjenskih vlastitih sredstava.

3. Središnja druga ugovorna strana ponovno uspostavlja namjenska vlastita sredstva najkasnije u roku od mjesec dana od obavijesti na temelju stavka 1.

POGLAVLJE X.

KOLATERAL

(članak 46. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 37.

Opći zahtjevi

Središnja druga ugovorna strana uspostavlja i provodi transparentne i predvidljive politike i postupke za procjenjivanje i kontinuirano praćenje likvidnosti sredstava koja se prihvaćaju kao kolateral i, prema potrebi, poduzima korektivne mjere.

Središnja druga ugovorna strana preispituje svoje politike i postupke povezane s prihvatljivim sredstvima najmanje jednom godišnje. To preispitivanje vrši se i kad god dođe do značajnih promjena koje utječu na izloženost riziku središnje druge ugovorne strane.

Članak 38.

Gotovinski kolateral

Za potrebe primjene članka 46. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, visokolikvidan kolateral u obliku gotovine nominiran je u jednoj od sljedećih valuta:

(a) valuti za koju središnja druga ugovorna strana može dokazati nadležnim tijelima da je sposobna upravljati njezinim rizikom na odgovarajući način;

(b) valuti u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje transakcija, u granicama kolaterala koji je potreban za pokriće izloženosti središnje druge ugovorne strane u toj valuti.

Članak 39.

Financijski instrumenti

Za potrebe primjene članka 46. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, financijski instrumenti, bankovna jamstva i zlato koji ispunjavaju uvjete određene u Prilogu I. smatraju se visokolikvidnim kolateralom.

Članak 40.

Vrednovanje kolaterala

1. Za potrebe vrednovanja visokolikvidnog kolaterala kako je određeno u članku 37. središnja druga ugovorna strana uspostavlja i provodi politike i postupke za praćenje, u što je više moguće realnom vremenu, kreditne kakvoće, tržišne likvidnosti i volatilnosti cijena svakog sredstva koje je prihvaćeno kao kolateral. Središnja druga ugovorna strana redovito, a najmanje jednom godišnje, prati adekvatnost svojih politika i postupaka vrednovanja. To preispitivanje obavlja se i kad god dođe do značajnih promjena koje utječu na izloženost riziku središnje druge ugovorne strane.

2. Središnja druga ugovorna strana vrednuje svoj kolateral po tekućim tržišnim cijenama u što je više moguće realnom vremenu, a ako to nije moguće, dokazuje nadležnim tijelima da je sposobna upravljati rizicima.

Članak 41.

Korektivni faktori

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja i provodi politike i postupke za određivanje bonitetnih korektivnih faktora koji se primjenjuju na vrijednost kolaterala.

2. Korektivnim faktorima se odražava vjerojatnost da će kolateral možda morati biti unovčen u stresnim tržišnim uvjetima i uzima se u obzir vrijeme potrebno za njegovo unovčenje. Središnja druga ugovorna strana dokazuje nadležnom tijelu da su korektivni faktori izračunati na konzervativan način kako bi se što je više moguće ograničili prociklički učinci. Korektivni faktor se za svako sredstvo koje je kolateral određuje uzimajući u obzir odgovarajuće kriterije, uključujući:

(a) vrstu sredstva i razinu kreditnog rizika povezanog s financijskim instrumentom na temelju interne procjene središnje druge ugovorne strane. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi;

- (b) dospijeće sredstva;
- (c) povijesnu i hipotetsku buduću volatilnost cijena sredstva u stresnim tržišnim uvjetima;
- (d) likvidnost temeljnog tržišta, uključujući razlike između ponuđene i tražene cijene;
- (e) tečajni rizik, ako postoji;
- (f) korelacijski rizik.

3. Središnja druga ugovorna strana redovito prati adekvatnost korektivnih faktora. Središnja druga ugovorna strana preispituje politike i postupke koji se odnose na korektivne faktore najmanje jednom godišnje i kad god dođe do značajnih promjena koje utječu na izloženost riziku središnje druge ugovorne strane, ali treba što je više moguće izbjegavati promjene koje uzrokuju poremećaje ili velike promjene korektivnih faktora koje bi mogle dovesti do procikličnosti. Najmanje jednom godišnje provodi se neovisna validacija politika i postupaka koji se odnose na korektivne faktore.

Članak 42.

Limiti koncentracije

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja i provodi politike i postupke za osiguranje da kolateral ostaje dovoljno diverzificiran da je njegova likvidacija moguća u okviru utvrđenog razdoblja držanja bez značajnog tržišnog učinka. Tim se politikama i postupcima određuju mjere za smanjenje rizika koje se primjenjuju kada se premaše limiti koncentracije određeni u stavku 2.

2. Središnja druga ugovorna strana određuje limite koncentracije na razini:

- (a) pojedinih izdavatelja;
- (b) vrste izdavatelja;
- (c) vrste sredstva;
- (d) svakog člana sustava poravnanja;
- (e) svih članova sustava poravnanja.

3. Limiti koncentracije određuju se na konzervativan način, uzimajući u obzir odgovarajuće kriterije, uključujući:

- (a) financijske instrumente koje su izdali izdavatelji iste vrste u smislu gospodarskog sektora, djelatnosti, zemljopisne regije;
- (b) razinu kreditnog rizika financijskog instrumenta ili izdavatelja koja se temelji na internoj procjeni središnje druge ugovorne strane. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje određenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi;

(c) likvidnost i volatilnost cijena financijskih instrumenata.

4. Središnja druga ugovorna strana osigurava da je najviše 10 % njezinog kolaterala pokriveno jamstvima jedne kreditne institucije ili istovrijedne financijske institucije iz treće zemlje odnosno subjekta koji je dio iste grupe kao kreditna institucija ili financijska institucija iz treće zemlje. Ako je kolateral koji središnja druga ugovorna strana primi u obliku jamstva poslovnih banaka veći od 50 % ukupnog kolaterala, ovaj se limit može odrediti na najviše 25 %.

5. U izračun limita predviđenih u stavku 2. središnja druga ugovorna strana uključuje ukupnu izloženost središnje druge ugovorne strane prema izdavatelju, uključujući iznos kumulativnih kreditnih linija, potvrda o depozitu, oročenih depozita, štednih računa, depozitnih računa, tekućih računa, instrumenata tržišta novca i instrumenata za obratne repo operacije koje upotrebljava središnja druga ugovorna strana. Ti se limiti ne primjenjuju na kolateral koji središnja druga ugovorna strana drži iznad minimalnih zahtjeva za iznosom nadoknade, jamstvenog fonda ili drugih financijskih sredstava.

6. Pri određivanju limita koncentracije za izloženost središnje druge ugovorne strane prema pojedinom izdavatelju, središnja druga ugovorna strana zbraja i tretira kao jedan rizik svoju izloženost svim financijskim instrumentima koje je izdao taj izdavatelj ili subjekt iz grupe, za koje izričito jamči taj izdavatelj ili subjekt iz grupe, te izloženosti financijskim instrumentima koje su izdala društva čija je jedina namjena da posjeduju proizvodna sredstva koja su ključna za poslovanje izdavatelja.

7. Središnja druga ugovorna strana redovito prati adekvatnost svojih politika i postupaka povezanih s limitima koncentracije. Središnja druga ugovorna strana preispituje svoje politike i postupke povezane s limitima koncentracije najmanje jednom godišnje i kad god dođe do značajnih promjena koje utječu na izloženost riziku središnje druge ugovorne strane.

8. Središnja druga ugovorna strana obavješćuje nadležno tijelo i članove sustava poravnanja o primjenljivim limitima koncentracije i o svim izmjenama tih limita.

9. Ako središnja druga ugovorna strana značajno prekrši limit koncentracije naveden u njezinim politikama i postupcima, odmah o tome obavješćuje nadležno tijelo. Središnja druga ugovorna strana ispravlja to kršenje što je prije moguće.

POGLAVLJE XI.

INVESTICIJSKA POLITIKA

(članak 47. Uredbe (EU) br. 648/2012)

Članak 43.

Visokolikvidni financijski instrumenti

Za potrebe primjene članka 47. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, dužnički instrumenti mogu se smatrati visokolikvidnim instrumentima s najnižim kreditnim i tržišnim rizikom ako su to dužnički instrumenti koji ispunjavaju sve uvjete određene u Prilogu II.

Članak 44.

Izrazito sigurni mehanizmi za deponiranje financijskih instrumenata

1. Ako središnja druga ugovorna strana ne može deponirati financijske instrumente iz članka 45. ili instrumente koji su joj dani kao iznosi nadoknade, doprinosi u jamstveni fond ili doprinosi drugim financijskim sredstvima, i u obliku prijenosa vlasništva i u obliku prava na kolateral, kod upravitelja sustava namire vrijednosnih papira koji osigurava potpunu zaštitu tih instrumenata tada se ti financijski instrumenti deponiraju kod jednog od sljedećih subjekata:

- (a) središnje banke koja osigurava potpunu zaštitu tih instrumenata i, prema potrebi, omogućuje središnjoj drugoj ugovornoj strani brzi pristup tim financijskim instrumentima;
- (b) kreditne institucije koja ima odobrenje kako je određeno na temelju Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, a koja osigurava potpunu odvojenost i zaštitu tih instrumenata, prema potrebi omogućuje središnjoj drugoj ugovornoj strani brzi pristup tim financijskim instrumentima i za koju središnja druga ugovorna strana na temelju svoje interne procjene može dokazati da ima nizak kreditni rizik. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi;
- (c) financijske institucije iz treće zemlje na koju se primjenjuju i koja poštuje bonitetna pravila za koja odgovarajuća nadležna tijela smatraju da su najmanje jednako stroga kao pravila utvrđena u Direktivi 2006/48/EZ i koja ima snažne računovodstvene prakse, postupke pohrane i interne kontrole te koja osigurava potpunu odvojenost i zaštitu tih instrumenata, prema potrebi omogućuje središnjoj drugoj ugovornoj strani brzi pristup tim financijskim instrumentima i za koju središnja druga ugovorna strana na temelju svoje interne procjene može dokazati da ima nizak kreditni rizik. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi.

2. U slučaju kada su financijski instrumenti deponirani u skladu s točkom (b) ili (c) stavka 1., oni se drže u skladu s mehanizmima koji sprječavaju da središnja druga ugovorna strana pretrpi ikakve gubitke zbog neispunjavanja obveza ili insolventnosti financijske institucije koja ima odobrenje.

3. Izrazito sigurni mehanizmi za deponiranje financijskih instrumenata koji su dani kao iznosi nadoknade, doprinosi u jamstveni fond ili doprinosi drugim financijskim sredstvima omogućuju središnjoj drugoj ugovornoj strani da ponovno

upotrijebi te financijske instrumente samo u slučaju kada su ispunjeni uvjeti iz članka 39. stavka 8. Uredbe (EU) br. 648/2012 i u slučaju kada je svrha te ponovne upotrebe izvršavanje plaćanja, upravljanje neispunjenim obvezama člana sustava poravnanja ili izvršavanje ugovora o međudjelovanju.

Članak 45.

Izrazito sigurni mehanizmi za pohranu gotovine

1. Za potrebe primjene članka 47. stavka 4. Uredbe (EU) br. 648/2012, ako je gotovina deponirana kod subjekta koji nije središnja banka, tada depozit ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) depozit je u jednoj od sljedećih valuta:
 - i. valuti za koju središnja druga ugovorna strana može dokazati s visokim stupnjem pouzdanosti da je sposobna upravljati njezinim rizikom;
 - ii. valuti u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje transakcija, u granicama kolaterala koji je primljen u toj valuti;
- (b) depozit je položen kod jednog od sljedećih subjekata:
 - i. kreditne institucije koja ima odobrenje kako je utvrđeno na temelju Direktive 2006/48/EZ za koju središnja druga ugovorna strana na temelju svoje interne procjene može dokazati da ima nizak kreditni rizik. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi;
 - ii. financijske institucije iz treće zemlje na koju se primjenjuju i koja poštuje bonitetna pravila za koja nadležna tijela smatraju da su najmanje jednako stroga kao pravila utvrđena u Direktivi 2006/48/EZ i koja ima snažne računovodstvene prakse, postupke pohrane i interne kontrole te za koju središnja druga ugovorna strana na temelju svoje interne procjene može dokazati da ima nizak kreditni rizik. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi.

2. U slučaju kada se gotovina pohranjuje preko noći u skladu sa stavkom 1., tada se najmanje 95 % te gotovine, izračunato tijekom prosječnog razdoblja od jednog kalendarskog mjeseca, deponira preko mehanizama koji osiguravaju kolateralizaciju te gotovine visokolikvidnim financijskim instrumentima koji ispunjavaju zahtjeve na temelju članka 45., osim zahtjeva iz stavka 1. točke (c) tog članka.

⁽¹⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

*Članak 45.***Limiti koncentracije**

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja i provodi politike i postupke za osiguranje da financijski instrumenti u koje su uložena njezina financijska sredstva ostanu dovoljno diversificirani.

2. Središnja druga ugovorna strana određuje limite koncentracije i prati koncentraciju svojih financijskih sredstava na razini:

- (a) pojedinih financijskih instrumenata;
- (b) vrsta financijskih instrumenata;
- (c) pojedinih izdavatelja;
- (d) vrsta izdavatelja;
- (e) drugih ugovornih stranaka s kojima su uspostavljeni mehanizmi predviđeni u točkama (b) i (c) članka 44. stavka 1. ili članka 45. stavka 2.

3. Pri razmatranju vrsta izdavatelja središnja druga ugovorna strana uzima u obzir sljedeće:

- (a) zemljopisnu distribuciju;
- (b) međuovisnosti i višestruke odnose koje subjekt može imati sa središnjom drugom ugovornom stranom;
- (c) razinu kreditnog rizika;
- (d) izloženosti koje središnja druga ugovorna strana ima prema izdavatelju preko proizvoda čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane.

4. Tim se politikama i postupcima određuju mjere za smanjenje rizika koje se primjenjuju kada se premaše limiti koncentracije.

5. Pri određivanju limita koncentracije za izloženost središnje druge ugovorne strane prema pojedinom izdavatelju ili skrbniku, središnja druga ugovorna strana zbraja i tretira kao jedan rizik izloženost svim financijskim instrumentima koje je izdao taj izdavatelj ili za koje izričito jamči taj izdavatelj i svim financijskim instrumentima koji su deponirani kod skrbnika.

6. Središnja druga ugovorna strana redovito prati adekvatnost svojih politika i postupaka povezanih s limitima koncentracije. Središnja druga ugovorna strana osim toga preispituje svoje politike i postupke povezane s limitima koncentracije najmanje jednom godišnje i kad god dođe do značajnih promjena koje utječu na izloženost riziku središnje druge ugovorne strane.

7. Ako središnja druga ugovorna strana prekrši limit koncentracije određen u njezinim politikama i postupcima, odmah o tome obavješćuje nadležno tijelo. Središnja druga ugovorna strana ispravlja to kršenje što je prije moguće.

*Članak 46.***Negotovinski kolateral**

U slučaju kada je kolateral primljen u obliku financijskih instrumenata u skladu s odredbama poglavlja X., primjenjuju se samo članci 44. i 45.

POGLAVLJE XII.

PREISPITIVANJE MODELA, ISPITIVANJE OTPORNOSTI NA STRES I RETROAKTIVNO ISPITIVANJE

(članak 49. Uredbe (EU) br. 648/2012)

ODJELJAK 1.

Modeli i programi*Članak 47.***Validacija modela**

1. Središnja druga ugovorna strana provodi sveobuhvatnu validaciju svojih modela, njihovih metodologija i okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom koje upotrebljava za kvantificiranje, zbrajanje i upravljanje svojim rizicima. Sve značajne revizije ili prilagodbe njezinih modela, njihovih metodologija i okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom podliježu odgovarajućem upravljanju, uključujući traženje savjeta od odbora za rizike, a prije primjene njihovu validaciju provodi kvalificirana i neovisna strana.

2. Proces validacije središnje druge ugovorne strane dokumentiran je i u njemu se određuju barem politike koje se upotrebljavaju za ispitivanje metodologija središnje druge ugovorne strane koje se odnose na iznose nadoknade, jamstveni fond i druga financijska sredstva te okvir za izračun likvidnih financijskih sredstava. Sve značajne promjene ili prilagodbe tih politika podliježu odgovarajućem upravljanju, uključujući traženje savjeta od odbora za rizike, a prije primjene njihovu validaciju provodi kvalificirana i neovisna strana.

3. Sveobuhvatna validacija uključuje najmanje sljedeće:

- (a) ocjenu konceptualne utemeljenosti modela i okvira, uključujući pomoćne dokaze o njihovom razvoju;
- (b) preispitivanje tekućih postupaka praćenja, uključujući provjeru procesa i usporednog vrednovanja;
- (c) preispitivanje parametara i pretpostavki napravljenih pri razvoju modela, njihovih metodologija i okvira;
- (d) preispitivanje adekvatnosti i primjerenosti modela, njihovih metodologija i okvira donesenih u odnosu na vrste ugovora na koje se primjenjuju;

(e) preispitivanje primjerenosti scenarija za ispitivanje otpornosti na stres u skladu s poglavljem VII. i člankom 52.;

(f) analizu rezultata ispitivanja.

4. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja kriterije u odnosu na koje procjenjuje može li se provesti uspješna validacija njezinih modela, njihovih metodologija i okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom. Ti kriteriji uključuju uspješne rezultate ispitivanja.

5. U slučaju kada podaci o cijenama nisu lako dostupni ili pouzdani, središnja druga ugovorna strana reagira na ta cjenovna ograničenja i donosi barem konzervativne pretpostavke na temelju zabilježenih koreliranih ili povezanih tržišta i sadašnjeg ponašanja tržišta.

6. U slučaju kada podaci o cijenama nisu lako dostupni ili pouzdani, sustavi i modeli vrednovanja koji se upotrebljavaju za te potrebe podliježu odgovarajućem upravljanju, uključujući traženje savjeta od odbora za rizike te validaciju i ispitivanje. Validaciju modela vrednovanja središnje druge ugovorne strane provodi kvalificirana i neovisna osoba prema različitim tržišnim scenarijima kako bi se osiguralo da se njezinim modelima točno dobivaju primjerene cijene i, prema potrebi, prilagođava svoj izračun inicijalnih iznosa nadoknade kako bi se odražavali svi utvrđeni rizici koji proizlaze iz modela.

7. Središnja druga ugovorna strana redovito provodi procjenu teoretskih i empirijskih svojstava svojeg modela za izračun iznosa nadoknade za sve financijske instrumente čije poravnanje obavlja.

Članak 48.

Programi ispitivanja

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja politike i postupke koji detaljno opisuju programe ispitivanja otpornosti na stres i retroaktivnog ispitivanja koje primjenjuje za ocjenu primjerenosti, točnosti, pouzdanosti i otpornosti modela i njihovih metodologija koje upotrebljava za izračun svojih mehanizama kontrole rizika, uključujući iznose nadoknade, doprinose u jamstveni fond i druga financijska sredstva na širokom rasponu tržišnih uvjeta.

2. U politikama i postupcima središnje druge ugovorne strane također se detaljno navodi program ispitivanja otpornosti na stres koji središnja druga ugovorna strana primjenjuje za ocjenu primjerenosti, točnosti, pouzdanosti i otpornosti okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom.

3. Politike i postupci uključuju barem metodologije za uključivanje odabira i razvoja odgovarajućeg ispitivanja, uključujući odabir podataka o portfeljima i tržištima, redovitost ispitivanja, posebna rizična obilježja financijskih instrumenata čije se poravnanje obavlja, analizu rezultata ispitivanja i iznimaka pri ispitivanju te odgovarajuće korektivne mjere koje su potrebne.

4. Središnja druga ugovorna strana pri vršenju svih ispitivanja uključuje sve pozicije klijenata.

ODJELJAK 2.

Retroaktivno ispitivanje

Članak 49.

Postupak retroaktivnog ispitivanja

1. Središnja druga ugovorna strana procjenjuje svoju pokrivenost iznosima nadoknade tako da provodi naknadnu usporedbu zabilježenih ishoda s očekivanim ishodima koji su dobiveni upotrebom modela za izračun iznosa nadoknade. Ta analiza retroaktivnog ispitivanja obavlja se svaki dan kako bi se ocijenilo postoje li iznimke pri ispitivanju pokrivenosti iznosima nadoknade. Pokrivenost se ocjenjuje prema sadašnjim pozicijama za financijske instrumente i članove sustava poravnanja te se u obzir uzimaju mogući učinci portfeljnih iznosa nadoknade i, prema potrebi, središnjih drugih ugovornih strana koje su u odnosu međudjelovanja.

2. Središnja druga ugovorna strana razmatra odgovarajuća prošla razdoblja za svoj program retroaktivnog ispitivanja kako bi osigurala da je upotrijebljeno promatrano razdoblje dovoljno da umanjí sve štetne učinke na statističku značajnost.

3. Središnja druga ugovorna strana razmatra u svojem programu retroaktivnog ispitivanja barem jasna statistička ispitivanja i kriterije učinkovitosti koje određuje za procjenu rezultata retroaktivnog ispitivanja.

4. O svojim rezultatima i analizi retroaktivnog ispitivanja središnja druga ugovorna strana periodično izvješćuje odbor za rizike u obliku kojim se ne krši povjerljivost kako bi zatražila njegov savjet pri preispitivanju svojeg modela za izračun iznosa nadoknade.

5. Rezultati i analiza retroaktivnog ispitivanja stavljaju se na raspolaganje svim članovima sustava poravnanja i, ako su poznati središnjoj drugoj ugovornoj strani, klijentima. Svim drugim klijentima rezultate i analizu retroaktivnog ispitivanja na raspolaganje stavljaju odgovarajući članovi sustava poravnanja na njihov zahtjev. Te se informacije zbrajaju u obliku kojim se ne krši povjerljivost, a članovi sustava poravnanja i klijenti imaju pristup detaljnim rezultatima i analizi retroaktivnog ispitivanja samo za svoje vlastite portfelje.

6. Središnja druga ugovorna strana određuje postupke za detaljno određivanje mjera koje može poduzeti s obzirom na rezultate analize retroaktivnog ispitivanja.

ODJELJAK 3.

Ispitivanje i analiza osjetljivosti

Članak 50.

Postupak ispitivanja i analize osjetljivosti

1. Središnja druga ugovorna strana provodi ispitivanja i analizu osjetljivosti kako bi procijenila pokrivenost svojeg modela za izračun iznosa nadoknade u različitim tržišnim uvjetima upotrebljavajući povijesne podatke iz stresnih tržišnih uvjeta koji su se dogodili i hipotetske podatke za stresne tržišne uvjete koji se nisu dogodili.

2. Središnja druga ugovorna strana primjenjuje široki raspon parametara i pretpostavki kako bi obuhvatila različite povijesne i hipotetske uvjete, uključujući najvolatilnija razdoblja koja su se dogodila na tržištima na kojima posluje i ekstremne promjene korelacija između cijena ugovora čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane kako bi razumljela na koji način vrlo stresni tržišni uvjeti i promjene važnih parametara modela mogu utjecati na stupanj pokrivenosti iznosima nadoknade.

3. Analiza osjetljivosti obavlja se na nekoliko stvarnih i reprezentativnih portfelja članova sustava poravnanja. Reprezentativni portfelji odabiru se na temelju njihove osjetljivosti na značajne čimbenike rizika i korelacije kojima je izložena središnja druga ugovorna strana. To ispitivanje i analiza osjetljivosti oblikovani su tako da se njima ispituju ključni parametri i pretpostavke modela za izračun inicijalnog iznosa nadoknade na nekoliko intervala pouzdanosti kako bi se odredila osjetljivost sustava na pogreške u kalibraciji tih parametara i pretpostavki. Primjerena pozornost posvećuje se vremenskoj strukturi čimbenika rizika i pretpostavljenoj korelaciji između čimbenika rizika.

4. Središnja druga ugovorna strana ocjenjuje moguće gubitke u položajima članova sustava poravnanja.

5. Središnja druga ugovorna strana, prema potrebi, razmatra parametre koji odražavaju istodobno neispunjavanje obveza članova sustava poravnanja koji izdaju financijske instrumente čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane ili temeljne imovine izvedenica čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane. Prema potrebi, također se razmatraju učinci neispunjavanja obveza klijenta koji izdaje financijske instrumente čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane ili temeljne imovine izvedenica čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane.

6. O svojim rezultatima i analizi ispitivanja osjetljivosti središnja druga ugovorna strana periodično izvješćuje odbor za rizike u obliku kojim se ne krši povjerljivost kako bi zatražila njegov savjet pri preispitivanju svojeg modela za izračun iznosa nadoknade.

7. Središnja druga ugovorna strana utvrđuje postupke za detaljno određivanje mjera koje može poduzeti s obzirom na rezultate analize ispitivanja osjetljivosti.

ODJELJAK 4.

Ispitivanje otpornosti na stres

Članak 51.

Postupak ispitivanja otpornosti na stres

1. Ispitivanja otpornosti na stres središnje druge ugovorne strane primjenjuju parametre, pretpostavke i scenarije stresnih uvjeta na modele koji se upotrebljavaju za procjenu izloženosti rizicima kako bi se osiguralo da su njezina financijska sredstva dovoljna za pokriće tih izloženosti u ekstremnim ali mogućim tržišnim uvjetima.

2. Program ispitivanja otpornosti na stres središnje druge ugovorne strane zahtijeva da središnja druga ugovorna strana redovito provodi seriju ispitivanja otpornosti na stres kojom se uzimaju u obzir raznolikost njezinih proizvoda i svi elementi njezinih modela i njihovih metodologija te njezinog okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom.

3. Programom ispitivanja otpornosti na stres središnje druge ugovorne strane propisuje se da se ispitivanja otpornosti na stres provode primjenom utvrđenih scenarija za ispitivanje otpornosti na stres na temelju prošlih i hipotetskih ekstremnih ali mogućih tržišnih uvjeta u skladu s poglavljem VII. Prošli uvjeti koji se upotrebljavaju se, prema potrebi, preispituju i prilagođavaju. Središnja druga ugovorna strana također razmatra druge oblike primjerenih scenarija za ispitivanje otpornosti na stres uključujući, između ostalog, tehničke ili financijske poteškoće njezinih banaka za namiru, nostro zastupnika, skrbničkih banaka, pružatelja likvidnosti ili središnjih drugih ugovornih strana koje su u odnosu međudjelovanja.

4. Središnja druga ugovorna strana može brzo prilagoditi svoja ispitivanja otpornosti na stres kako bi u njih uključila nove ili nastajuće rizike.

5. Središnja druga ugovorna strana uzima u obzir moguće gubitke koji proizlaze iz neispunjavanja obveza klijenta, u slučaju kada je poznat, koji obavlja poravnanje preko više članova sustava poravnanja.

6. O svojim rezultatima i analizi ispitivanja otpornosti na stres središnja druga ugovorna strana periodično izvješćuje odbor za rizike u obliku kojim se ne krši povjerljivost kako bi zatražila njegov savjet pri preispitivanju svojih modela, njihovih metodologija i svojeg okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom.

7. Rezultati i analiza ispitivanja otpornosti na stres stavljaju se na raspolaganje svim članovima sustava poravnanja i, ako su poznati središnjoj drugoj ugovornoj strani, klijentima. Svim drugim klijentima rezultate i analizu retroaktivnog ispitivanja na raspolaganje stavljaju odgovarajući članovi sustava poravnanja na njihov zahtjev. Te se informacije zbrajaju u obliku kojim se ne krši povjerljivost, a članovi sustava poravnanja i klijenti imaju pristup detaljnim rezultatima i analizi ispitivanja otpornosti na stres samo za svoje vlastite portfelje.

8. Središnja druga ugovorna strana utvrđuje postupke za detaljno određivanje mjera koje može poduzeti s obzirom na rezultate analize ispitivanja otpornosti na stres.

Članak 52.

Čimbenici rizika za ispitivanje otpornosti na stres

1. Središnja druga ugovorna strana utvrđuje i ima odgovarajuću metodu za mjerenje odgovarajućih čimbenika rizika koji su značajni za ugovore čije poravnanje obavlja, a koji bi mogli utjecati na njezine gubitke. Ispitivanja otpornosti na stres središnje druge ugovorne strane uzimaju u obzir barem čimbenike rizika koji su određeni za sljedeće vrste financijskih instrumenata, prema potrebi:

(a) ugovore povezane s kamatnom stopom: čimbenici rizika koji odgovaraju kamatnim stopama u svakoj valuti u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje financijskih instrumenata. Modeliranje krivulje prinosa dijeli se u različite segmente dospijeca kako bi se obuhvatila razlika u volatilitnosti kamatnih stopa uzduž krivulje prinosa. Broj povezanih čimbenika rizika ovisi o složenosti ugovora s kamatnom stopom čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane. Rizik osnove, koji proizlazi iz nepotpuno koreliranih kretanja između prinosa na instrumente države i drugih kamatnih stopa s fiksnim prinomom, obuhvaća se odvojeno;

- (b) ugovore povezane s tečajem: čimbenici rizika koji odgovaraju svakoj stranoj valuti u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje financijskih instrumenata i tečaju između valute u kojoj se iznosi nadoknade pozivaju na naplatu i valute u kojoj središnja druga ugovorna strana vrši poravnanje financijskih instrumenata;
- (c) ugovore povezane s vlasničkim vrijednosnim papirima: čimbenici rizika koji odgovaraju volatilnosti pojedinih izdanja vlasničkih vrijednosnih papira za svako tržište za koje središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje i volatilnosti različitih sektora ukupnog tržišta vlasničkih vrijednosnih papira. Sofisticiranost i vrsta tehnike modeliranja za određeno tržište odgovaraju izloženosti središnje druge ugovorne strane ukupnom tržištu kao i njezinoj koncentraciji u pojedinim izdanjima vlasničkih vrijednosnih papira na tom tržištu;
- (d) robne ugovore: čimbenici rizika koji uzimaju u obzir različite kategorije i potkategorije robnih ugovora i povezanih izvedenica čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, uključujući, prema potrebi, varijacije prigodne dobiti između pozicija izvedenica i pozicija gotovinskih sredstava u robi;
- (e) ugovore povezane s kreditima: čimbenici rizika koji uzimaju u obzir rizik neočekivanog neispunjavanja obveza druge ugovorne strane, uključujući kumulativni rizik koji proizlazi iz višestrukog neispunjavanja obveza, rizik osnove i volatilnost stope povrata.
2. U svojim ispitivanjima otpornosti na stres središnja druga ugovorna strana također razmatra na primjeren način najmanje sljedeće:
- (a) korelacije, uključujući one između utvrđenih čimbenika rizika i sličnih ugovora čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane;
- (b) čimbenike koji odgovaraju impliciranoj i povijesnoj volatilnosti ugovora čije se poravnanje obavlja;
- (c) posebna svojstva svih novih ugovora čije će se poravnanje obavljati posredstvom središnje druge ugovorne strane;
- (d) koncentracijski rizik, uključujući prema članu sustava poravnanja i subjektima iz grupe članova sustava poravnanja;
- (e) međuovisnosti i višestruke odnose;
- (f) odgovarajuće rizike, uključujući tečajni rizik;
- (g) određene limite izloženosti;
- (h) korelacijski rizik.

Članak 53.

Ispitivanje otpornosti na stres ukupnih financijskih sredstava

1. Programom ispitivanja otpornosti na stres središnje druge ugovorne strane osigurava se da je njezina kombinacija iznosa

nadoknade, doprinosa u jamstveni fond i drugih financijskih sredstava dovoljna za pokriće neispunjavanja obveza najmanje dvaju članova sustava poravnanja u odnosu na koje središnja druga ugovorna strana ima najveće izloženosti u ekstremnim ali mogućim tržišnim uvjetima. Programom ispitivanja otpornosti na stres također se ispituju mogući gubici koji proizlaze iz neispunjavanja obveza subjekata koji su u istoj grupi kao dva člana sustava poravnanja u odnosu na koje središnja druga ugovorna strana ima najveće izloženosti u ekstremnim ali mogućim tržišnim uvjetima.

2. Programom ispitivanja otpornosti na stres središnje druge ugovorne strane osigurava se da su njezini iznosi nadoknade i jamstveni fond dovoljni za pokriće najmanje neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja u odnosu na kojeg središnja druga ugovorna strana ima najveće izloženosti ili drugog odnosno trećeg najvećeg člana sustava poravnanja, ako je zbroj njihovih izloženosti veći u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) br. 648/2012.

3. Središnja druga ugovorna strana provodi temeljitu analizu mogućih gubitaka koje bi mogla pretrpjeti te vrednuje moguće gubitke iz pozicija članova sustava poravnanja, uključujući rizik da likvidacija tih pozicija može utjecati na tržište i stupanj pokrivenosti iznosima nadoknade središnje druge ugovorne strane.

4. Središnja druga ugovorna strana u svojim ispitivanjima otpornosti na stres, prema potrebi, uzima u obzir učinke neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja koji izdaje financijske instrumente čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane ili temeljne imovine izvedenica čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane. Prema potrebi, također se razmatraju učinci neispunjavanja obveza klijenta koji izdaje financijske instrumente čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane ili temeljne imovine izvedenica čije se poravnanje obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane.

5. Ispitivanjima otpornosti na stres središnje druge ugovorne strane razmatra se razdoblje likvidacije kako je predviđeno u članku 26.

Članak 54.

Ispitivanje otpornosti na stres likvidnih financijskih sredstava

1. Programom ispitivanja otpornosti na stres središnje druge ugovorne strane za njezina likvidna financijska sredstva osigurava se da su ona dovoljna u skladu sa zahtjevima utvrđenima u poglavlju VIII.

2. Središnja druga ugovorna strana ima jasna i transparentna pravila i postupke za rješavanje slučajeva nedovoljnih likvidnih financijskih sredstava, a koji su utvrđeni njezinim ispitivanjima otpornosti na stres, kako bi osigurala namiru obveza plaćanja.

Središnja druga ugovorna strana također ima jasne postupke za upotrebu rezultata i analizu svojih ispitivanja otpornosti na stres kako bi ocijenila i prilagodila adekvatnost svojeg okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom i pružatelja likvidnosti.

3. Scenarijima za ispitivanje otpornosti na stres koji se upotrebljavaju u ispitivanju otpornosti na stres likvidnih financijskih sredstava u obzir se uzimaju oblik i poslovanje središnje druge ugovorne strane, a uključuju sve subjekte koji za nju mogu predstavljati značajan rizik. Tim ispitivanjima otpornosti na stres također se uzimaju u obzir sve snažne povezanosti ili slične izloženosti između njezinih članova sustava poravnanja, uključujući druge subjekte koji su dio iste grupe, a procjenjuje se vjerojatnost višestrukog neispunjavanja obveza i učinak zaraze među njezinim članovima sustava poravnanja do kojeg mogu dovesti ta neispunjavanja obveza.

ODJELJAK 5.

Pokrivenost i upotreba rezultata ispitivanja

Članak 55.

Održavanje dovoljne pokrivenosti

1. Središnja druga ugovorna strana uspostavlja i održava postupke za prepoznavanje promjena tržišnih uvjeta, uključujući povećanje volatilnosti ili smanjenje likvidnosti financijskih instrumenata čije poravnanje obavlja kako bi odmah prilagodila izračun svojih zahtjeva za iznosom nadoknade kako bi se primjereno uzeli u obzir novi tržišni uvjeti.

2. Središnja druga ugovorna strana provodi ispitivanja svojih korektivnih faktora kako bi osigurala da se kolateral može likvidirati barem po svojoj vrijednosti umanjenoj za korektivni faktor u zabilježenim i ekstremnim ali mogućim tržišnim uvjetima.

3. Ako središnja druga ugovorna strana naplaćuje iznose nadoknade na razini portfelja umjesto na razini proizvoda, ona kontinuirano preispituje i ispituje prijekoje među proizvodima. Središnja druga ugovorna strana temelji te prijekoje na razboritoj i ekonomski smisljenoj metodologiji koja odražava stupanj ovisnosti cijena među proizvodima. Središnja druga ugovorna strana posebno ispituje kako se korelacije ponašaju tijekom razdoblja stvarnih i hipotetskih teških tržišnih uvjeta.

Članak 56.

Preispitivanje modela na temelju rezultata ispitivanja

1. Središnja druga ugovorna strana ima jasne postupke za određivanje dodatnog iznosa nadoknade koji će možda trebati naplatiti, uključujući na dnevnoj osnovi, i za ponovno kalibriranje svojeg modela za izračun iznosa nadoknade kada retroaktivno ispitivanje ukazuje da model nije djelovao u skladu s očekivanjima, što je dovelo do toga da se njime nije utvrdio primjereni inicijalni iznos nadoknade koji je potreban za postizanje željene razine pouzdanosti. U slučaju kada središnja druga ugovorna strana odredi da je potrebno uplatiti dodatni iznos nadoknade to zahtijeva kod sljedećeg poziva na uplatu iznosa nadoknade.

2. Središnja druga ugovorna strana ocjenjuje izvor iznimaka pri ispitivanju na koje ukazuju njezina retroaktivna ispitivanja. Ovisno o izvoru tih iznimaka, središnja druga ugovorna strana određuje je li potrebna temeljita promjena modela za izračun iznosa nadoknade ili modela koji osiguravaju ulazne podatke za taj model i je li potrebna ponovna kalibracija sadašnjih parametara.

3. Središnja druga ugovorna strana ocjenjuje izvore iznimaka pri ispitivanju na koje ukazuju njezina ispitivanja otpornosti na stres. Središnja druga ugovorna strana na temelju izvora iznimaka određuje je li potrebna temeljita promjena njezinih modela, njihovih metodologija ili njezinog okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom ili je potrebna ponovna kalibracija sadašnjih parametara ili pretpostavki.

4. U slučaju kada rezultati ispitivanja pokazuju nedovoljnu pokrivenost iznosima nadoknade, jamstvenog fonda ili drugih financijskih sredstava, središnja druga ugovorna strana povećava ukupnu pokrivenost svojih financijskih sredstava na prihvatljivu razinu do sljedećeg poziva na uplatu iznosa nadoknade. Ako rezultati ispitivanja pokazuju nedovoljna likvidna financijska sredstva, središnja druga ugovorna strana povećava svoja likvidna financijska sredstva na prihvatljivu razinu što je prije moguće.

5. Pri preispitivanju svojih modela, njihovih metodologija i okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom, središnja druga ugovorna strana prati učestalost iznimaka pri ispitivanju koje se ponavljaju kako bi primjereno i bez nepotrebnog odgađanja odredila i riješila probleme.

ODJELJAK 6.

Povratna ispitivanja otpornosti na stres

Članak 57.

Povratna ispitivanja otpornosti na stres

1. Središnja druga ugovorna strana provodi povratna ispitivanja otpornosti na stres kako bi odredila pod kojim bi tržišnim uvjetima kombinacija njezinih iznosa nadoknade, jamstvenog fonda i drugih financijskih sredstava mogla osiguravati nedovoljnu pokrivenost kreditnih izloženosti i za koje njezina likvidna financijska sredstva mogu biti nedovoljna. Pri obavljanju tih ispitivanja središnja druga ugovorna strana u modelu primjenjuje ekstremne tržišne uvjete koji premašuju uvjete koji se smatraju mogućim tržišnim uvjetima kako bi mogla odrediti ograničenja svojih modela, svojeg okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom, svojih financijskih sredstava i svojih likvidnih financijskih sredstava.

2. Središnja druga ugovorna strana oblikuje povratna ispitivanja otpornosti na stres tako da budu prilagođeni posebnim rizicima tržišta i ugovora za koje pruža usluge poravnanja.

3. Središnja druga ugovorna strana upotrebljava uvjete utvrđene u stavku 1. i rezultate i analize svojih povratnih ispitivanja otpornosti na stres kako bi mogla odrediti ekstremne ali moguće scenarije u skladu s poglavljem VII.

4. O svojim rezultatima i analizi povratnog ispitivanja otpornosti na stres središnja druga ugovorna strana periodično izvješćuje odbor za rizike u obliku kojim se ne krši povjerljivost kako bi pri njihovom preispitivanju zatražila njegov savjet.

ODJELJAK 7.

Postupci u slučaju neispunjavanja obveza

Članak 58.

Ispitivanje postupaka u slučaju neispunjavanja obveza

1. Središnja druga ugovorna strana ispituje i preispituje svoje postupke u slučaju neispunjavanja obveza kako bi osigurala da su praktični i učinkoviti. Središnja druga ugovorna strana provodi simulirane vježbe u sklopu ispitivanja svojih postupaka u slučaju neispunjavanja obveza.
2. Nakon ispitivanja svojih postupaka u slučaju neispunjavanja obveza, središnja druga ugovorna strana utvrđuje sve neizvjesnosti i primjereno prilagođava svoje postupke kako bi umanjila tu neizvjesnost.
3. Preko obavljanja simuliranih vježbi, središnja druga ugovorna strana provjerava jesu li svi članovi sustava poravnana, prema potrebi, klijenti i druge odgovarajuće strane, uključujući središnje druge ugovorne strane koje su u odnosu međudjelovanja i povezane pružatelje usluga, primjereno obaviješteni i poznaju li postupke uključene u scenarij neispunjavanja obveza.

ODJELJAK 8.

Učestalost validacije i ispitivanja

Članak 59.

Učestalost

1. Središnja druga ugovorna strana provodi sveobuhvatnu validaciju svojih modela i njihovih metodologija najmanje jednom godišnje.
2. Središnja druga ugovorna strana provodi sveobuhvatnu validaciju svojeg okvira za upravljanje likvidnosnim rizikom najmanje jednom godišnje.
3. Središnja druga ugovorna strana provodi cjelovitu validaciju svojih modela vrednovanja najmanje jednom godišnje.
4. Središnja druga ugovorna strana preispituje primjerenost politika određenih u članku 51. najmanje jednom godišnje.
5. Središnja druga ugovorna strana analizira i prati uspješnost svojih modela i pokrivenost financijskih sredstava u slučaju neispunjavanja obveza tako da najmanje jednom dnevno provodi retroaktivno ispitivanje pokrivenosti iznosima nadoknade i da najmanje jednom dnevno provodi ispitivanje otpornosti na stres primjenom standardnih i unaprijed određenih parametara i pretpostavki.
6. Središnja druga ugovorna strana analizira i prati svoj okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom tako da najmanje jednom dnevno provodi ispitivanje otpornosti na stres svojih likvidnih financijskih sredstava.
7. Središnja druga ugovorna strana provodi detaljnu temeljitu analizu rezultata ispitivanja najmanje jednom mjesečno kako bi osigurala da su njezini scenariji za ispitivanje otpornosti na stres, modeli i okvir za upravljanje likvidnosnim rizikom, temeljni parametri i pretpostavke točni. Ta se analiza provodi

češće u stresnim tržišnim uvjetima, uključujući kada financijski instrumenti čije se poravnanje obavlja ili kada tržišta kojima se pružaju usluge općenito pokazuju veliku volatilnost, postanu manje likvidna ili kada se veličina odnosno koncentracija pozicija koje drže njezini članovi sustava poravnana značajno povećaju odnosno kada se pretpostavlja da će se središnja druga ugovorna strana suočiti sa stresnim tržišnim uvjetima.

8. Analiza osjetljivosti provodi se najmanje jednom mjesečno primjenom rezultata ispitivanja osjetljivosti. Ta bi se analiza trebala provoditi češće kada su tržišta neuobičajeno volatilna ili manje likvidna ili kada se veličina odnosno koncentracija pozicija koje drže njezini članovi sustava poravnana značajno povećaju.

9. Središnja druga ugovorna strana ispituje prijekoje među financijskim instrumentima i kako se korelacije ponašaju tijekom razdoblja stvarnih i hipotetskih teških tržišnih uvjeta najmanje jednom godišnje.

10. Korektivni faktori središnje druge ugovorne strane ispituju se najmanje jednom mjesečno.

11. Središnja druga ugovorna strana provodi povratna ispitivanja otpornosti na stres najmanje jednom tromjesečno.

12. Središnja druga ugovorna strana ispituje i preispituje svoje postupke u slučaju neispunjavanja obveza najmanje jednom tromjesečno i provodi simulirane vježbe najmanje jednom godišnje u skladu s člankom 61. Središnja druga ugovorna strana provodi simulirane vježbe i nakon svih značajnih promjena svojih postupaka u slučaju neispunjavanja obveza.

ODJELJAK 9.

Vremenski okviri koji se primjenjuju pri obavljanju ispitivanja

Članak 60.

Vremenski okviri

1. Vremenski okviri koji se primjenjuju za ispitivanja otpornosti na stres utvrđuju se u skladu s poglavljem VII., a uključuju ekstremne ali moguće tržišne uvjete u budućim razdobljima.

2. Prošli vremenski okviri koji se primjenjuju za retroaktivna ispitivanja uključuju podatke od najmanje prethodne godine ili podatke za razdoblje tijekom kojega je središnja druga ugovorna strana obavljala poravnanje odgovarajućeg financijskog instrumenta, ako je to razdoblje kraće od godinu dana.

ODJELJAK 10.

Objavlivanje

Članak 61.

Informacije koje se objavljuju

1. Središnja druga ugovorna strana objavljuje svoja opća načela na kojima se temelje njezini modeli i njihove metodologije, vrstu ispitivanja koja se provode te sažetak rezultata ispitivanja pripremljen na najvišoj razini i sve poduzete korektivne mjere.

2. Središnja druga ugovorna strana stavlja na raspolaganje javnosti ključne aspekte svojih postupaka u slučaju neispunjava obveza, uključujući:

- (a) okolnosti u kojima se mjere mogu poduzeti;
- (b) tko može poduzeti te mjere;
- (c) opseg mjera koje se mogu poduzeti, uključujući tretman vlasničkih pozicija i pozicija klijenata, sredstava i imovine klijenata;
- (d) mehanizme za rješavanje obveza središnje druge ugovorne strane prema članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze;

(e) mehanizme za pomoć pri rješavanju obveza člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze prema svojim klijentima.

Članak 62.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Točka (h) odjeljka 2. Priloga I. primjenjuje se tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe u vezi s transakcijama s izvedenicama, kako je navedeno u točkama (b) i (d) članka 2. stavka 4. Uredbe (EU) br. 1227/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ SL L 326, 8.12.2011., str. 1.

PRILOG I.

Uvjeti koji se primjenjuju na financijske instrumente, bankovna jamstva i zlato koji se smatraju visokolikvidnim kolateralom

ODJELJAK 1.

Financijski instrumenti

Za potrebe članka 46. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, visokolikvidan kolateral u obliku financijskih instrumenata čine financijski instrumenti koji ispunjavaju uvjete predviđene točkom 1. Priloga II. ovoj Uredbi ili prenosivi vrijednosni papiri i instrumenti tržišta novca koji ispunjavaju svaki od sljedećih uvjeta:

- (a) središnja druga ugovorna strana može na temelju svoje adekvatne interne procjene dokazati nadležnom tijelu da je financijske instrumente izdao izdavatelj koji ima nizak kreditni rizik. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi;
- (b) središnja druga ugovorna strana može na temelju svoje adekvatne interne procjene dokazati nadležnom tijelu da financijski instrumenti imaju nizak tržišni rizik. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja;
- (c) nominirani su u jednoj od sljedećih valuta:
 - i. valuti za koju središnja druga ugovorna strana može dokazati nadležnim tijelima da je sposobna upravljati njezinim rizikom;
 - ii. valuti u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje ugovora, u granicama kolaterala koji je potreban za pokriće izloženosti središnje druge ugovorne strane u toj valuti;
- (d) slobodno su prenosivi i bez ikakvih regulatornih odnosno pravnih ograničenja ili potraživanja trećih strana koja ometaju njihovo unovčenje;
- (e) za njih postoji aktivno tržište za ugovore o izravnoj prodaji ili repo ugovore, s raznolikom grupom kupaca i prodavatelja, a središnja druga ugovorna strana pritom može dokazati da ima pouzdan pristup tom tržištu, uključujući u stresnim uvjetima;
- (f) za njih postoje pouzdani podaci o cijenama koji se redovito objavljuju;
- (g) nisu ih izdali:
 - i. član sustava poravnanja koji osigurava kolateral ili subjekt koji je dio iste grupe kao član sustava poravnanja, osim u slučaju pokrivena obveznice i samo ako je sredstvo kojim se osigurava obveznica primjereno odvojeno unutar snažnog pravnog okvira i zadovoljava zahtjeve navedene u ovom odjeljku;
 - ii. središnja druga ugovorna strana ili subjekt koji je dio iste grupe kao središnja druga ugovorna strana;
 - iii. subjekt čije poslovanje uključuje pružanje usluga koje su ključne za funkcioniranje središnje druge ugovorne strane, osim u slučaju da je subjekt središnja banka iz EGP-a ili središnja banka koja izdaje valutu u kojoj središnja druga ugovorna strana ima izloženosti;
- (h) nisu na neki drugi način podložni značajnom korelacijskom riziku.

ODJELJAK 2.

Bankovna jamstva

1. Jamstvo poslovnih banaka, uz ograničenja koja su dogovorena s nadležnim tijelom, ispunjava sljedeće uvjete kako bi bilo prihvaćeno kao kolateral na temelju članka 46. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012:

- (a) izdano je kao jamstvo nefinancijskog člana sustava poravnanja;
- (b) izdao ga je izdavatelj za kojega središnja druga ugovorna strana na temelju svoje adekvatne interne procjene može dokazati nadležnom tijelu da ima nizak kreditni rizik. Pri obavljanju te procjene, središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi;

- (c) nominirano je u jednoj od sljedećih valuta:
- i. valuti za koju središnja druga ugovorna strana može dokazati nadležnim tijelima da je sposobna adekvatno upravljati njezinim rizikom;
 - ii. valuti u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje ugovora, u granicama kolaterala koji je potreban za pokriće izloženosti središnje druge ugovorne strane u toj valuti;
- (d) neopozivo je, bezuvjetno i izdavatelj se ne može pozvati ni na kakvo zakonsko ili ugovorno izuzeće ili osnovu za protivljenje isplati jamstva;
- (e) jamstvo se na zahtjev može isplatiti u razdoblju likvidacije portfelja člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze, a koji je dao to jamstvo, bez regulatornih, pravnih ili operativnih ograničenja;
- (f) nije ga izdao:
- i. subjekt koji je dio iste grupe kao nefinancijski član sustava poravnanja koji je pokriven jamstvom;
 - ii. subjekt čije poslovanje uključuje pružanje usluga koje su ključne za funkcioniranje središnje druge ugovorne strane, osim u slučaju da je subjekt središnja banka iz EGP-a ili središnja banka koja izdaje valutu u kojoj središnja druga ugovorna strana ima izloženosti;
- (g) nije na neki drugi način podložno značajnom korelacijskom riziku;
- (h) potpuno je osigurano kolateralom koji ispunjava sljedeće uvjete:
- i. ne podliježe korelacijskom riziku na temelju korelacije s kreditnom sposobnošću davatelja jamstva ili nefinancijskog člana sustava poravnanja, osim u slučaju da je korelacijski rizik adekvatno umanjen primjenom korektivnog faktora na kolateral;
 - ii. središnja druga ugovorna strana ima neposredan pristup do jamstva i vrijednost jamstva je neovisna o stečaju u slučaju istodobnog neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja i davatelja jamstva;
- (i) primjerenost davatelja jamstva potvrdilo je upravljačko tijelo središnje druge ugovorne strane nakon cjelovite procjene izdavatelja te pravnog, ugovornog i operativnog okvira jamstva kako bi postojalo uvjerenje visoke razine da je jamstvo izvršivo, a o primjerenosti davatelja jamstva obaviješteno je nadležno tijelo.
2. Bankovno jamstvo koje je izdala središnja banka ispunjava sljedeće uvjete da bi bilo prihvaćeno kao kolateral na temelju članka 46. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012:
- (a) izdala ga je središnja banka iz EGP-a ili središnja banka koja izdaje valutu u kojoj središnja druga ugovorna strana ima izloženosti;
- (b) nominirano je u jednoj od sljedećih valuta:
- i. valuti za koju središnja druga ugovorna strana može dokazati nadležnim tijelima da je sposobna adekvatno upravljati njezinim rizikom;
 - ii. valuti u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje transakcija, u granicama kolaterala koji je potreban za pokriće izloženosti središnje druge ugovorne strane u toj valuti;
- (c) neopozivo je i bezuvjetno, a središnja banka koja ga izdaje ne može se pozvati ni na kakvo zakonsko ili ugovorno izuzeće ili osnovu za protivljenje isplati jamstva;
- (d) jamstvo se može isplatiti u razdoblju likvidacije portfelja člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze, a koji je dao to jamstvo, bez regulatornih, pravnih ili operativnih ograničenja odnosno potraživanja trećih strana.

ODJELJAK 3.

Zlato

Zlato je u obliku čistih zlatnih poluga s priznatom specifikacijom Good delivery i ispunjava sljedeće uvjete kako bi bilo prihvaćeno kao kolateral na temelju članka 46. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012:

- (a) izravno ga drži središnja druga ugovorna strana;

- (b) deponirano je kod središnje banke iz EGP-a ili središnje banke koja izdaje valutu u kojoj središnja druga ugovorna strana ima izloženosti, a koja ima odgovarajuće mehanizme da zaštiti vlasnička prava člana sustava poravnaja ili klijenata na zlato i omogućuje središnjoj drugoj ugovornoj strani neposredan pristup zlatu kada je to potrebno;
- (c) deponirano je kod kreditne institucije koja ima odobrenje kako je utvrđeno u Direktivi 2006/48/EZ te koja ima odgovarajuće mehanizme za zaštitu vlasničkih prava člana sustava poravnaja ili klijenata na zlato i omogućuje središnjoj drugoj ugovornoj strani neposredan pristup zlatu kada je to potrebno, a središnja druga ugovorna strana može na temelju svoje adekvatne interne procjene dokazati nadležnom tijelu da ima nizak kreditni rizik. Pri obavljanju te procjene, središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta kreditne institucije u određenoj državi;
- (d) deponirano je kod kreditne institucije iz treće zemlje na koju se primjenjuju i koja poštuje bonitetna pravila za koja nadležna tijela smatraju da su najmanje jednako stroga kao pravila utvrđena u Direktivi 2006/48/EZ i koja ima snažne računovodstvene prakse, postupke pohrane i interne kontrole te koja ima odgovarajuće mehanizme da zaštiti vlasnička prava člana sustava poravnaja ili klijenata na zlato i omogućuje središnjoj drugoj ugovornoj strani neposredan pristup zlatu kada je to potrebno, a središnja druga ugovorna strana može na temelju svoje interne procjene dokazati nadležnom tijelu da ima nizak kreditni rizik. Pri obavljanju te procjene, središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta kreditne institucije u određenoj državi.
-

PRILOG II.

Uvjeti koji se primjenjuju na visokolikvidne financijske instrumente

1. Za potrebe primjene članka 47. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, financijski se instrumenti mogu smatrati visokolikvidnim financijskim instrumentima s najnižim kreditnim i tržišnim rizikom ako su oni dužnički instrumenti koji ispunjavaju svaki od sljedećih uvjeta:

(a) izdali su ih ili za njih izričito jamče:

i. država;

ii. središnja banka;

iii. multilateralna razvojna banka kako je navedeno u odjeljku 4.2. dijela 1. Priloga VI. Direktivi 2006/48/EZ;

iv. Europski fond za financijsku stabilnost ili Mehanizam za europsku financijsku stabilnost, prema potrebi;

(b) središnja druga ugovorna strana može na temelju svoje interne procjene dokazati da imaju nizak kreditni i tržišni rizik. Pri obavljanju te procjene središnja druga ugovorna strana primjenjuje utvrđenu i objektivnu metodologiju koja se ne oslanja u potpunosti na vanjska mišljenja i koja uzima u obzir rizik koji proizlazi iz osnivanja sjedišta izdavatelja u određenoj državi;

(c) prosječno vrijeme do dospijeca portfelja središnje druge ugovorne strane nije dulje od dvije godine;

(d) nominirani su u jednoj od sljedećih valuta:

i. valuti za koju središnja druga ugovorna strana može dokazati da je sposobna upravljati njezinim rizikom; ili

ii. valuti u kojoj središnja druga ugovorna strana obavlja poravnanje transakcija, u granicama kolaterala koji je primljen u toj valuti;

(e) slobodno su prenosivi i bez ikakvih regulatornih ograničenja ili potraživanja trećih strana koja ometaju njihovo unovčenje;

(f) za njih postoji aktivno tržište za ugovore o izravnoj prodaji ili repo ugovore, s raznolikom grupom kupaca i prodavatelja, uključujući u stresnim uvjetima, a središnja druga ugovorna strana pritom ima pouzdan pristup tom tržištu;

(g) pouzdani podaci o cijenama tih instrumenata redovito se objavljuju.

2. Za potrebe primjene članka 47. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, ugovori o izvedenicama također se mogu smatrati visokolikvidnim financijskim instrumentima s minimalnim kreditnim i tržišnim rizikom ako su sklopljeni za potrebe:

(a) zaštite od rizika portfelja člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze u okviru postupka središnje druge ugovorne strane za upravljanje neispunjenim obvezama; ili

(b) zaštite od valutnog rizika koji proizlazi iz okvira središnje druge ugovorne strane za upravljanje likvidnosnim rizikom uspostavljenim u skladu s poglavljem VIII.

U slučaju kada se ugovori o izvedenicama upotrebljavaju u tim okolnostima, njihova je upotreba ograničena na ugovore o izvedenicama u vezi s kojima se redovito objavljuju pouzdani podaci o cijenama i na razdoblje koje je potrebno za smanjenje kreditnog i tržišnog rizika kojemu je izložena središnja druga ugovorna strana.

Politiku središnje druge ugovorne strane za upotrebu ugovora o izvedenicama odobrava upravljačko tijelo nakon savjetovanja s odborom za rizike.

32013R0231

22.3.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 83/1

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 231/2013**od 19. prosinca 2012.****o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, financijsku polugu, transparentnost i nadzor****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 3. stavak 6., članak 4. stavaka 3., članak 9. stavak 9., članak 12. stavak 3., članak 14. stavak 4., članak 15. stavak 5., članak 16. stavak 3., članak 17., članak 18. stavak 2., članak 19. stavak 11., članak 20. stavak 7., članak 21. stavak 17., članak 22. stavak 4., članak 23. stavak 6., članak 24. stavak 6., članak 25. stavak 9., članak 34. stavak 2., članak 35. stavak 11., članak 36. stavak 3., članak 37. stavak 15., članak 40. stavak 11., članak 42. stavak 3. i članak 53. stavak 3.,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke,

budući da:

- (1) Direktivom 2011/61/EU daju se ovlasti Komisiji za donošenje delegiranih akata koji posebno određuju pravila u vezi s izračunom praga, financijske poluge, uvjeta poslovanja za upravitelje alternativnim investicijskim fondovima (dalje u tekstu: UAIF), uključujući upravljanje rizicima i likvidnošću, vrednovanje i delegiranje, zahtjeve koji detaljno navode funkcije i dužnosti depozitara alternativnih investicijskih fondova (dalje u tekstu: AIF), pravila o transparentnosti i posebne zahtjeve koji se odnose na treće zemlje. Važno je da se sva ova dopunska pravila počnu primjenjivati istodobno s Direktivom 2011/61/EU, tako da se novi zahtjevi uvedeni za upravitelje alternativnim investicijskim fondovima, mogu učinkovito staviti u funkciju. Odredbe ove Uredbe tijesno

su međusobno povezane, budući da se odnose na izdavanje odobrenja za rad, tekuća poslovanjem i transparentnost upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji upravljaju i, ovisno o slučaju, trguju alternativnim investicijskim fondovima u Uniji koji su neraskidivo povezani aspekti svojstveni osnivanju i obavljanju poslovanja upravljanja imovinom. Kako bi se osigurala povezanost između ovih odredaba koje bi trebale stupiti na snagu istodobno te kako bi se omogućilo cjelovito stajalište i kompaktan pristup njima za osobe koje podliježu ovim obvezama, uključujući ulagatelje koji nisu rezidenti Unije, poželjno je uključiti sve delegirane akte koji se zahtijevaju Direktivom 2011/61/EU u jedinstvenu uredbu.

- (2) Donošenjem uredbe, važno je osigurati da se ciljevi Direktive 2011/61/EU postižu na jedinstven način u svim državama članicama kako bi se povećala cjelovitost unutarnjeg tržišta i pružila pravna sigurnost njegovim sudionicima, uključujući institucionalne ulagatelje, nadležna tijela i druge zainteresirane strane. Oblik uredbe osigurava usklađen okvir za sve gospodarske subjekte na tržištu i najbolje je moguće jamstvo jednakih pravila za sve, jednakih uvjeta tržišnog natjecanja i zajedničke odgovarajuće razine zaštite ulagatelja. Nadalje, ona osigurava izravnu primjenjivost detaljnih jedinstvenih pravila koja se odnose na poslovanje upravitelja alternativnim investicijskim fondovima, koji su po svojoj prirodi izravno primjenjivi i stoga ne zahtijevaju daljnje prenošenje na nacionalnoj razini. Korištenje uredbe, nadalje, omogućuje izbjegavanje zakašnjele primjena Direktive 2011/61/EU u državama članicama.

- (3) Budući da delegirana uredba određuje zadaće i odgovornosti „upravljačkog tijela” i „višeg rukovodstva”, važno je pojasniti značenje tih izraza, posebno činjenicu da upravljačko tijelo može sastojati od višeg rukovodstva. Nadalje, budući da ova Uredba također uvodi izraz „nadzorna funkcija”, definicija upravljačkog tijela trebala bi pojasniti da se radi o tijelu koje obuhvaća upravljačku funkciju u slučaju ako su nadzorna i upravljačka funkcija odvojene

⁽¹⁾ SL L 174, 1.7.2011., str. 1.

- u skladu s nacionalnim pravom trgovačkih društava. Direktiva 2011/61/EU zahtijeva da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima nadležnim tijelima dostavljaju određene informacije, uključujući postotak imovine alternativnih investicijskih fondova koja podliježe posebnim mjerama koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode. Ova Uredba pojašnjava značenje posebnih mjera tako da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima točno znaju koje bi informacije trebali dostaviti nadležnim tijelima.
- (4) Direktiva 2011/61/EU predviđa primjenu lakšeg režima za one upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji upravljaju portfeljem alternativnih investicijskih fondova čija ukupna imovina pod upravljanjem ne prelazi odgovarajuće pragove. Potrebno je jasno navesti kako bi se trebala izračunati ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem. U ovom kontekstu bitno je utvrditi korake potrebne za izračun ukupne vrijednosti imovine, kako bi se jasno odredilo koja imovina nije uključena u izračun, pojasnio način na koji bi trebalo vrednovati imovinu stečenu korištenjem financijske poluge te da se osiguraju pravila za postupanje u slučajevima međusobnih udjela između alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja UAIF.
- (5) Potrebno je izračunati ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem najmanje jednom godišnje korištenjem ažurnih informacija. Vrijednost imovine stoga bi trebalo utvrditi tijekom 12 mjeseci koji prethode datumu izračuna ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem, što je moguće bliže tom datumu.
- (6) Kako bi se osiguralo da UAIF i dalje bude prihvatljiv za korištenje lakšeg režima koji je predviđen u Direktivi 2011/61/EU, trebalo bi uvesti postupak koji bi omogućio kontinuirano praćenje ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem. UAIF može uzeti u obzir sve vrste alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja i različite vrste imovine u koju je uložio kako bi ocijenio vjerojatnost kršenja praga i potrebu za dodatnim izračunima.
- (7) U slučaju kada UAIF više ne ispunjava uvjete u vezi pragova, o tome bi trebao obavijestiti nadležno tijelo i zatražiti odobrenje za rad u roku od 30 kalendarskih dana. Međutim, u slučaju kada se prekoračenje praga ili padanje ispod praga događa samo povremeno u određenoj kalendarskoj godini i takve se situacije smatraju privremenima, UAIF ne bi trebao imati obvezu zatražiti odobrenje za rad. U tim slučajevima, UAIF bi trebao obavijestiti nadležno tijelo o kršenju praga i objasniti zbog čega smatra da je takvo kršenje privremene naravi. Stanje koje traje duže od tri mjeseca ne može se smatrati privremenim. Prilikom ocjene vjerojatnosti da se radi o privremenom stanju, UAIF bi trebao uzeti u obzir predviđene aktivnosti upisa i isplata ili, prema potrebi, smanjenja i raspodjele kapitala. UAIF, kao dio te ocjene, ne bi smio koristiti očekivana tržišna kretanja.
- (8) Podaci koje koriste upravitelji alternativnim investicijskim fondovima prilikom izračuna ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem ne trebaju biti dostupni javnosti ili ulagateljima. Međutim, nadležna tijela trebaju moći provjeriti da li UAIF pravilno izračunava i prati ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem, uključujući ocjenu slučajeva kad ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem privremeno prelazi odgovarajući prag i stoga bi, na zahtjev, trebala imati pristup tim podacima.
- (9) Važno je da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji koriste odredbe lakšeg režima iz Direktive 2011/61/EU u trenutku registracije nadležnim tijelima dostave ažurne informacije. Sve vrste upravitelja alternativnim investicijskim fondovima nemaju nužno ažurirane dokumente ponude koji odražavaju posljednja kretanja koja se odnose na alternativne investicijske fondove kojima upravljaju i takvim upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima može biti jednostavnije navesti tražene informacije u posebnom dokumentu koji opisuje investicijsku strategiju fondova. To bi mogao biti slučaj kod fondova rizičnog kapitala ili fondova poduzetničkog kapitala koji često prikupljaju novac putem pregovora s potencijalnim ulagateljima.
- (10) Za AIF koji drži samo vlasničke udjele u društvima koja kotiraju na burzi ne bi se smjelo smatrati da koristi financijsku polugu ako vlasnički udjeli nisu stečeni putem pozajmljivanja. U slučaju kada isti AIF kupuje opcije na dionički indeks, smatra se da koristi financijsku polugu, budući da se povećala izloženost AIF-a prema određenom ulaganju.
- (11) Radi osiguranja jedinstvene primjene obveza UAIF-a da pruža objektivni pregled korištene financijske poluge, potrebno je osigurati dvije metode izračuna financijske poluge. Na temelju tržišnih studija, najbolji rezultati mogu se postići kombiniranjem takozvane „bruto” metode i takozvane metode „preuzetih obveza”.
- (12) Radi dobivanja odgovarajućih informacija za praćenje sistemskih rizika i cjelovite slike korištenja financijske poluge od strane UAIF-a, trebalo bi dostaviti informacije o izloženosti AIF-a nadležnim tijelima i ulagateljima, dobivene i na temelju bruto metode kao i na temelju metode preuzetih obveza, te bi stoga svi upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebali izračunati izloženost na temelju bruto metode i metode preuzetih obveza. Bruto metoda daje ukupnu izloženost AIF-a, dok metoda preuzetih obveza daje uvid u tehnike zaštite od rizika i netiranja koje koristi upravitelj; stoga bi obje metode trebalo promatrati zajedno. Posebno, korisne informacije mogu se dobiti iz stupnja u kojem se ukupna izloženost razlikuje između bruto metode i metode preuzetih obveza. Ako je potrebno osigurati da se svako povećanje izloženosti alternativnih investicijskih fondova na odgovarajući način odražava, Komisija može donijeti dodatne delegirane akte o dodatnim i neobveznim metodama za izračun financijske poluge.

- (13) Prilikom izračuna izloženosti, početno bi trebalo uključiti sve pozicije AIF-a, uključujući kratke i duge pozicije imovine i obveza, pozajmice, izvedene financijske instrumente i sve ostale metode koje povećavaju izloženost, kad rizike i prinos od imovine ili obveza snosi AIF, te sve ostale pozicije koje čine neto vrijednost imovine.
- (14) Sporazume o pozajmljivanju koje je zaključio AIF trebalo bi isključiti ako su privremene prirode i ako se odnose na obveze uplate kapitala ulagatelja te su u potpunosti pokriveni njima. Revolving kreditne linije ne bi se trebale smatrati privremenima po svojoj prirodi.
- (15) Pored izračunavanja izloženosti pomoću bruto metode svi upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebali bi izloženost izračunavati pomoću metode preuzetih obveza. U skladu s metodom preuzetih obveza, izvedeni financijski instrumenti trebali bi se pretvoriti u istovjetne pozicije u temeljnoj imovini. Međutim, ako AIF ulaže u određene izvedene financijske instrumente kako bi se prebio tržišni rizik druge imovine u koju je AIF uložio, pod određenim uvjetima, navedeni izvedeni financijski instrumenti ne bi se smjeli pretvoriti u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini, budući da se izloženosti ovih dvaju ulaganja međusobno izjednačuju. To bi trebao biti slučaj kad, na primjer, portfelj AIF-a ulaže u određeni indeks i drži izvedeni financijski instrument koji razmjenjuje prinos tog indeksa s prinosom drugog indeksa koji bi trebao biti jednak izloženosti prema drugom indeksu u portfelju i stoga neto vrijednost imovine AIF-a ne bi ovisila o prinosu prvog indeksa.
- (16) Prilikom izračunavanja izloženosti u skladu s metodom preuzetih obveza, izvedeni financijski instrumenti koji ispunjavaju kriterije određene u ovoj Uredbi, ne dovode ni do kakve dodatne izloženosti. Stoga, u slučaju da AIF ulaže u indeksne budućnosnice i ima novčanu poziciju koja je jednaka ukupnoj temeljnoj tržišnoj vrijednosti budućnosnica, to bi odgovaralo izravnom ulaganju u indeksirane dionice te se stoga indeksna budućnosnica ne bi smjela uzeti u obzir za potrebe izračunavanja izloženosti AIF-a.
- (17) Prilikom izračunavanja izloženosti u skladu s metodom preuzetih obveza, upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima bi trebalo omogućiti da uzmu u obzir postupke zaštite od rizika i netiranja, pod uvjetom da ispunjavaju kriterije koji se odnose na metodu preuzetih obveza.
- (18) Zahtjev da se postupci netiranja odnose na istu temeljnu imovinu trebalo bi tumačiti isključivo tako da se imovina koju UAIF smatra istovjetnom ili visoko korelirajućom, kao što su različiti rodovi dionica ili obveznica koje je izdao isti izdavatelj, ne bi smjela smatrati identičnom u svrhe postupaka netiranja. Definicija postupaka netiranja ima za cilj osigurati da se uzmu u obzir samo one transakcije koje prebijaju rizike povezane s drugim transakcijama i ne ostavljaju nikakav značajan rezidualni rizik. Kombinacije transakcija čiji je cilj ostvarivanje prinosa, neovisno koliko malen, smanjivanjem nekih rizika dok se zadržavaju drugi, ne bi se smjele smatrati postupcima netiranja, kao kod arbitražnih investicijskih strategija čiji je cilj ostvarivanje prinosa iskorištavanjem cjenovnih neusklađenosti između izvedenih financijskih instrumenta koji imaju istu temeljnu imovinu, ali s različitim dospeljima.
- (19) Praksu upravljanja portfeljem čiji je cilj smanjiti rizik trajanja kombiniranjem ulaganja u dugoročne obveznice s kamatnom razmjenom ili smanjiti trajanje obvezničkog portfelja AIF-a zaključivanjem kratke pozicije u obvezničkim budućnosnicama koja predstavlja kamatni rizik portfelja (zaštita od rizika trajanja) trebalo bi smatrati postupkom zaštite od rizika, pod uvjetom da ona ispunjava kriterije zaštite od rizika.
- (20) Praksu upravljanja portfeljem čiji je cilj prijeboj značajnih rizika povezanih s ulaganjem u dobro diversificiran portfelj dionica zauzimanjem kratke pozicije u budućnosnici na dionički indeks, u slučaju kada je sastav dioničkog portfelja vrlo blizak sastavu dioničkog indeksa i njegov prinos visoko korelira s prinosom dioničkog indeksa i kad kratka pozicija u budućnosnici na dionički indeks omogućuje neupitno smanjenje općeg tržišnog rizika koji je povezan s dioničkim portfeljem i kad je specifičan rizik neznatan, kao što je beta zaštita od rizika dobro diversificiranog dioničkog portfelja kod kojeg se specifičan rizik smatra neznatnim, trebalo bi smatrati da ispunjava kriterije zaštite od rizika.
- (21) Praksu upravljanja portfeljem čiji je za cilj prijeboj rizika povezanih s ulaganjem u obveznicu s fiksnom kamatnom stopom kombiniranjem duge pozicije u ugovoru o razmjeni na osnovu nastanka statusa neispunavanja obveza i kamatnog ugovora o razmjeni kojim se razmjenjuje ta fiksna kamatna stopa s kamatnom stopom koja je jednaka odgovarajućoj referentnoj stopi na tržištu novca uvećanoj za maržu trebalo bi smatrati postupkom zaštite od rizika ako su u načelu ispunjeni svi kriteriji zaštite od rizika predviđeni metodom preuzetih obveza.
- (22) Praksu upravljanja portfeljem čiji je cilj prijeboj rizika određene dionice zauzimanjem kratke pozicije preko ugovora o izvedenicama na dionicu koja je drugačija, ali znatno korelira s tom prvom dionicom, ne bi trebalo smatrati ispunjavanjem kriterija zaštite od rizika. Iako se takva strategija oslanja na zauzimanje suprotnih pozicija u istoj vrsti imovine, ona ne pruža zaštitu od specifičnih rizika koji su povezani s ulaganjem u određenu dionicu. Stoga se ne bi smjela smatrati postupkom zaštite od rizika kako je utvrđeno u kriterijima koji se odnose na metodu preuzetih obveza.
- (23) Praksu upravljanja portfeljem čiji je cilj održavanje alfe košarice dionica (koja obuhvaća ograničeni broj dionica) kombiniranjem ulaganja u navedenu košaricu dionica s kratkom pozicijom u budućnosnici na dionički indeks, s prilagođenom betom, ne bi trebalo smatrati ispunjavanjem kriterija za zaštitu od rizika. Takva strategija nema za cilj prijeboj značajnih rizika povezanih s ulaganjem u navedenu košaricu dionica, već prijeboj bete

- (tržišni rizik) navedenog ulaganja i održavanje alfe. Komponenta alfa košarice dionica može prevladavati nad beta komponentom i tako prouzročiti gubitke na razini AIF-a. Stoga se ne bi smjela smatrati postupkom zaštite od rizika.
- (24) Arbitražna strategija kod spajanja je strategija koja kombinira kratku poziciju u dionicama s dugom pozicijom u drugim dionicama. Cilj takve strategije je zaštititi od rizika betu (tržišni rizik) pozicija i ostvarivanje prinosa koji je povezan s relativnim prinosom obiju dionica. Slično tome, alfa komponenta košarice dionica može prevladavati nad beta komponentom i kao takva prouzročiti gubitke na razini AIF-a. Ona se ne bi trebala smatrati postupkom zaštite od rizika kako je utvrđeno u kriterijima koji se odnose na metodu preuzetih obveza.
- (25) Strategija čiji je cilj zaštititi od rizika dugu poziciju u dionicama ili obveznicama s korištenom kreditnom zaštitom po istom izdavatelju, odnosi se na dvije različite vrste imovine te se, stoga, ne bi smjela smatrati postupkom zaštite od rizika.
- (26) Prilikom korištenja metoda koje povećavaju izloženost AIF-a, UAIF bi trebao poštovati opća načela poput razmatranja sadržaja transakcije, pored njenog pravnog oblika. Posebno, u odnosu na repo transakcije, UAIF bi trebao razmotriti je li AIF prevladao ili zadržao rizike i prinos od uključene imovine. UAIF bi također trebao imati uvid (*look through*) u izvedene financijske instrumente ili druge ugovore u vezi temeljne imovine kako bi se odredile moguće buduće obveze AIF-a koje proizlaze iz tih transakcija.
- (27) Budući da metoda preuzetih obveza dovodi do kamatnih stopa s različitim dospijecima koje se smatraju različitim temeljnom imovinom, alternativni investicijski fondovi koji u skladu sa svojom osnovnom investicijskom politikom primarno ulazu u kamatne izvedenice mogu koristiti posebna pravila o netiranju trajanja kako bi se uzela u obzir korelacija između segmenata dospijeca krivulje kamatnih stopa. Prilikom utvrđivanja svoje investicijske politike i profila rizičnosti, AIF bi trebao moći odrediti stupanj kamatnog rizika te posljedično odrediti svije ciljano trajanje. Prilikom odabira ulaganja, AIF bi trebao uzeti u obzir unaprijed utvrđeno ciljano trajanje. Kad se trajanje portfelja razlikuje od ciljnog trajanja, strategija se ne bi smjela smatrati postupkom netiranja trajanja, kako je utvrđeno u kriterijima koji se odnose na metodu preuzetih obveza.
- (28) Pravila o netiranju trajanja omogućuju da se duge pozicije netiraju kratkim pozicijama čiju temeljnu imovinu predstavljaju različite kamatnih stope. Dospijeca koja služe kao pragovi raspona dospijeca iznose dvije godine, sedam godina i 15 godina. U okviru svakog raspona dospijeca trebalo bi biti dozvoljeno netiranje pozicija.
- (29) Netiranje pozicija između dva različita raspona dospijeca trebalo bi biti djelomično dopušteno. Trebalo bi primijeniti sankcije na netirane pozicije kako bi se dopustilo samo djelomično netiranje. One bi trebale biti izražene kao postotak i temeljiti se na prosječnim korelacijama između raspona dospijeca za dvije godine, pet godina, 10 godina i 30 godina krivulje kamatnih stopa. Što je duža razlika između dospijeca pozicija to će više biti sankcije za netiranje te se stoga moraju povećavati postoci.
- (30) Pozicije čije je modificirano trajanje mnogo duže od modificiranog trajanja ukupnog portfelja, nisu u skladu s investicijskom strategijom AIF-a te se ne bi smjelo dozvoliti njihovo potpuno usklađivanje. Stoga ne bi smjelo biti prihvatljivo usklađivanje kratke pozicije s dospijecom od 18 mjeseci (unesena u raspon dospijeca 1) s dugom pozicijom s dospijecom 10 godina (unesena u raspon dospijeca 3) ako je ciljano trajanje AIF-a oko 2 godine.
- (31) Prilikom izračuna izloženosti, alternativni investicijski fondovi mogu najprije odrediti postupke zaštite od rizika. Izvedenice koje su uključene u ove postupke se zatim isključuju iz izračuna ukupne izloženosti. U postupcima zaštite od rizika alternativni investicijski fondovi bi trebali koristiti točan izračun. Prilikom izračuna zaštite od rizika alternativni investicijski fondovi ne bi smjeli koristiti pravila o netiranju trajanja. Pravila o netiranju trajanja mogu se koristiti za pretvaranje preostalih kamatnih izvedenica u njihove istovjetne pozicije u temeljnoj imovini.
- (32) U skladu s Direktivom 2011/61/EU, UAIF treba osigurati da su potencijalni rizici od profesionalne odgovornosti koji proizlaze iz njegove djelatnosti na odgovarajući način pokriveni bilo dodatnim regulatornim kapitalom ili osiguranjem od profesionalne odgovornosti. Jedinstvena primjena ovih odredaba zahtijeva zajedničko razumijevanje potencijalnih rizika od profesionalne odgovornosti koje je potrebno pokriti. Općom specifikacijom rizika koji proizlaze iz profesionalnog nemara upravitelja alternativnim investicijskim fondovima trebalo bi odrediti značajke relevantnih rizičnih događaja i utvrditi opseg potencijalne profesionalne odgovornosti, uključujući štetu ili gubitak koji su uzrokovale osobe koje izravno obavljaju aktivnosti za koje je UAIF zakonski odgovoran, kao što su rukovoditelji, službene osobe ili osoblje upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji obavljaju aktivnosti u okviru postupaka delegiranja s UAIF-om. U skladu s odredbama Direktive 2011/61/EU, na odgovornost UAIF-a ne bi smjelo utjecati delegiranje ili daljnje delegiranje te bi UAIF trebao osigurati odgovarajuće pokriće profesionalnih rizika koji su povezani s takvim trećim osobama za koje je zakonski odgovoran.

- (33) Radi osiguranja zajedničkog razumijevanja opće specifikacije, popis primjera trebao bi poslužiti kao pokazatelj za prepoznavanje slučajeva potencijalnih rizika od profesionalne odgovornosti. Ovaj popis trebao bi uključivati široki niz događaja koji proizlaze iz nemarnih postupaka, pogrešaka ili propusta, kao što su gubitak dokumenata koji dokazuju pravo vlasništva na ulaganja, lažna predstavljanja, ili kršenje različitih obveza ili dužnosti koje obvezuju UAIF. Također bi trebalo uključiti propuste u sprječavanju nepoštenog postupanja unutar organizacije UAIF-a odgovarajućim sustavima unutarnje kontrole. Šteta koja nastane zbog neprovođenja odgovarajuće dužne pažnje kod ulaganja koje se pokazalo nepoštenim pokrenula bi odgovornost UAIF-a za profesionalnu odgovornost te bi trebala biti pokrivena na odgovarajući način. Međutim, nije potrebno pokrivati gubitke koji nastanu zato što je ulaganje izgubilo vrijednost zbog nepovoljnih tržišnih uvjeta. Popis bi trebao uključivati i vrednovanja koja su izvršena na nepropisan način, koje bi trebalo tumačiti kao propust vrednovanja kojim se krši članak 19. Direktive 2011/61/EU i odgovarajući delegirani akti.
- (34) U skladu sa svojim obvezama upravljanja rizicima, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali raspolagati odgovarajućim kvalitativnim mehanizmima unutarnje kontrole kako bi se izbjegli ili ublažili poslovni propusti, uključujući rizike od profesionalne odgovornosti. Stoga bi UAIF, kao dio svoje politike upravljanja rizicima, trebao imati odgovarajuće politike i postupke za upravljanje operativnim rizikom, primjerene s obzirom na vrstu, opseg i složenost poslovanja. Takvi postupci i politike trebali bi u svakom slučaju omogućiti stvaranje baze podataka o unutarnjim gubicima koja bi služila za potrebe procjene operativnog profila rizičnosti.
- (35) Kako bi se osigurao dodatni regulatorni kapital i kako bi osiguranje od profesionalne odgovornosti na odgovarajući način pokrivalo potencijalne rizike od profesionalne odgovornosti, trebalo bi odrediti kvantitativne minimalne pokazatelje za određivanje primjerenog stupnja pokrića. UAIF bi trebao odrediti takve kvantitativne pokazatelje kao poseban postotak vrijednosti portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja, a koji su izračunati kao suma apsolutne vrijednosti sve imovine svih alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja, bez obzira da li su stečeni korištenjem financijske poluge ili novcem ulagatelja. U tom kontekstu, izvedene financijske instrumente trebale bi vrednovati po tržišnoj cijeni, budući da bi se po toj cijeni mogli zamijeniti. Budući da je pokriće preko osiguranja od profesionalne odgovornosti po prirodi neizvjesnije od pokrića osiguranog preko dodatnog regulatornog kapitala, trebalo bi primijeniti različite postotke za dva različita instrumenta koji se koriste za pokriće rizika od profesionalne odgovornosti.
- (36) Kako bi se osiguralo da je osiguranje od profesionalne odgovornosti učinkovito u pokrivanju gubitaka koji proizlaze iz osiguranih događaja, trebalo bi ga zaključiti s društvom za osiguranje koje ima odobrenje za rad za obavljanje poslova osiguranja od profesionalne odgovornosti. Ovo uključuje društva za osiguranje iz EU i izvan EU, u mjeri u kojoj im je pravom Unije i nacionalnim pravom dozvoljeno pružati takve usluge osiguranja.
- (37) Kako bi se omogućila ista fleksibilnost prilikom određivanja odgovarajućeg osiguranja od profesionalne odgovornosti, UAIF i društvo za osiguranje trebali bi moći dogovoriti se oko klauzule koja predviđa da neki određeni iznos snosi UAIF kao prvi dio bilo kojega gubitka (ugovoreni samopridržaj). U slučaju kada je tako ugovoreni samopridržaj usuglašen, UAIF bi trebao osigurati regulatorni kapital koji odgovara ugovorenom iznosu gubitka koji snosi UAIF. Takav regulatorni kapital trebalo bi biti dodatak temeljnom kapitalu UAIF-a i regulatornom kapitalu koji treba osigurati UAIF u skladu s člankom 9. stavkom 3. Direktive 2011/61/EU.
- (38) U načelu bi adekvatnost pokrića putem dodatnog regulatornog kapitala ili osiguranja od profesionalne odgovornosti trebalo preispitati najmanje jednom godišnje. Međutim, UAIF bi trebao imati uspostavljene postupke koji osiguravaju kontinuirano praćenje ukupne vrijednosti portfelja AIF-a kojima upravlja i kontinuirana usklađivanja iznosa pokrića rizika od profesionalne odgovornosti ako bi se utvrdile znatne neusklađenosti. Nadalje, nadležno tijelo matične države članice UAIF-a može smanjiti ili povećati minimalan zahtjev za dodatnim regulatornim kapitalom nakon što uzme u obzir profil rizičnosti UAIF-a, njegove ostvarene gubitke i adekvatnost njegovog dodatnog regulatornog kapitala ili osiguranja od profesionalne odgovornosti.
- (39) Direktivom 2011/61/EU zahtijeva se da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju u najboljem interesu alternativnih investicijskih fondova, ulagatelja u alternativne investicijske fondove i integriteta tržišta. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi stoga trebali primjenjivati odgovarajuće politike i postupke koji im omogućuju sprječavanje malverzacija kao što su tržišna preprodaja kojom bi se zloupotrijebila razlika u cijeni i trgovanje na burzi u vrijeme oko

- zatvaranja burze. Osobe koje se bave tržišnom preprodajom kojom bi se zloupotrijebila razlika u cijeni iskorištavaju cijene na neaktivnom tržištu ili zastarjele cijene vrijednosnih papira iz portfelja koje utječu na izračun neto vrijednosti imovine AIF-a ili kupuju i prodaju udjele AIF-a u roku od nekoliko dana čime iskorištavaju način na koji AIF izračunava svoju neto vrijednost imovine. Trgovanje na burzi u vrijeme oko zatvaranja burze uključuje davanje naloga za kupnju ili prodaju udjela AIF-a nakon određenog trenutka završetka trgovanja, ali s postizanjem cijene koja je određena u trenutku završetka trgovanja. Obje malverzacije štete interesima dugoročnih ulagatelja, budući da oslabljuju njihov prinos i imaju štetne učinke na prinose alternativnih investicijskih fondova, budući da povećavaju transakcijske troškove i narušavaju upravljanje portfeljem. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi također trebali uspostaviti odgovarajuće postupke kako bi osigurali da se AIF-om učinkovito upravlja i trebali bi postupati tako da sprječavaju nepotrebne troškove koji se naplaćuju AIF-u i njegovim ulagateljima.
- (40) U skladu s pristupom koji se primjenjuje na upravitelje UCITS-ima, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali osigurati visoki standard dužne pažnje pri odabiru i praćenju ulaganja. Trebali bi imati odgovarajuću stručnost i znanje o imovini u koju ulažu alternativni investicijski fondovi. Kako bi se osiguralo da se odluke o ulaganjima provode u skladu s investicijskom strategijom i, prema potrebi, ograničenjima rizika alternativnih investicijskih fondova kojima upravljaju, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali uspostaviti i provoditi pisane politike i postupke o dužnoj pažnji. Ove politike i postupke trebalo bi redovito preispitivati i ažurirati. U slučaju kada upravitelji alternativnim investicijskim fondovima ulažu u posebnu vrstu imovine s dugim trajanjem, manje likvidnu imovinu, kao što su nekretnine ili udjeli u ortakluku, zahtjevi u vezi dužne pažnje trebali bi se također primjenjivati i u fazi pregovora. Aktivnosti koje izvrši UAIF prije zaključivanja sporazuma trebale bi biti dobro dokumentirane kako bi se moglo dokazati da su u skladu s ekonomskim i financijskim planom te stoga i s trajanjem AIF-a. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali voditi zapisnike o bitnim sastancima, pripremljenu dokumentaciju i ekonomsku i financijsku analizu provedenu radi ocjene izvedivosti projekta i ugovornih obveza.
- (41) Zahtjev da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju pažnjom dobrog stručnjaka također bi se trebao primjenjivati u slučaju kad UAIF imenuje glavnog brokera ili drugu ugovornu stranu. UAIF bi trebao odabrati i imenovati samo one glavne brokere i druge ugovorne strane koji podliježu kontinuiranom nadzoru, koji su financijski stabilni i imaju potrebnu organizacijsku strukturu koja je primjerena uslugama koje će pružati UAIF-u ili AIF-u. Kako bi se osiguralo da su interesi ulagatelja primjereno zaštićeni, važno je pojasniti da jedan od kriterija prema kojem se ocjenjuje zdrava financijska stabilnost je primjenjuju li se na glavne brokere ili druge ugovorne strane odgovarajući bonitetni propisi, uključujući zahtjeve o adekvatnosti kapitala i učinkovitom nadzoru.
- (42) U skladu s Direktivom 2011/61/EU koja zahtijeva da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju pošteno, pravedno i s primjerenom stručnošću, osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a, koje su članovi upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva u slučaju subjekata koji nemaju upravljačko tijelo, trebale bi posjedovati dovoljno znanja, vještina i iskustva za izvršavanje svojih zadaća, posebno razumjeti rizike povezane s aktivnošću UAIF-a. U skladu sa zelenom knjigom Komisije o korporativnom upravljanju u financijskom sektoru⁽¹⁾, osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a također bi trebale posvetiti dovoljno vremena izvršavanju svojih funkcija u UAIF-u i postupati pošteno, čestito i neovisnog mišljenja kako bi, između ostalog, mogle učinkovito ocijeniti i pobijati odluke višeg rukovodstva.
- (43) Kako bi se osiguralo da se relevantne aktivnosti pravilno izvršavaju, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali zaposliti osoblje koje ima potrebne vještine, znanje i stručnost za obavljanje zadaća koje su im dodijeljene.
- (44) Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji pružaju usluge upravljanja pojedinačnim portfeljem trebaju ispunjavati pravila o poticajima utvrđena u Direktivi Komisije 2006/73/EZ od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na organizacijske zahtjeve i uvjete poslovanja investicijskih društava i izraze definirane za potrebe te Direktive⁽²⁾. Zbog dosljednosti ova bi načela trebalo proširiti na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji pružaju usluge upravljanja zajedničkim portfeljem i trgovanjem. U godišnjem izvješću UAIF-a trebalo bi objaviti postojanje, karakteristike i iznos naknade, provizije ili koristi ili, kad iznos nije moguće utvrditi, metodu izračuna iznosa.
- (45) Ulagatelji u alternativne investicijske fondove trebali bi imati koristi od zaštite slično kao što su zaštićeni klijenti UAIF-a kojima upravitelji alternativnim investicijskim fondovima pružaju usluge upravljanja pojedinačnim portfeljem, budući da u takvim slučajevima trebaju ispunjavati pravila o najpovoljnijem izvršenju utvrđena u Direktivi 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni Direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ⁽³⁾ i u Direktivi 2006/73/EZ. Međutim, trebalo bi uzeti u obzir razlike između različitih vrsta imovine u koje alternativni investicijski fondovi ulažu, budući da najpovoljnije izvršenje nije relevantno, na primjer, kad UAIF ulaže u nekretnine ili udjele u ortakluku i kad se ulaganje izvršava nakon opsežnih pregovora o uvjetima sporazuma. U slučaju kada nije moguć izbor različitih mjesta izvršenja, UAIF bi trebao moći dokazati nadležnim tijelima i revizorima da ne postoji izbor različitih mjesta izvršenja.

(1) COM(2010) 284.

(2) SL L 241, 2.9.2006., str. 26.

(3) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

- (46) Zbog sukladnosti sa zahtjevima koji se primjenjuju na upravitelje UCITS-ima, pravila o postupanju s nalogima i o pridruživanju i alokaciji naloga za trgovanje trebali bi se primjenjivati i na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima prilikom obavljanja aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem. Međutim, takva se pravila ne bi smjela primjenjivati u slučaju kada je ulaganje u imovinu izvršeno nakon opsežnih pregovora o uvjetima sporazuma, kao što su ulaganja u nekretnine ili u udjele u ortakluku ili u neuvrštenim društvima, budući da u takvim slučajevima nije izvršen niti jedan nalog.
- (47) Važno je navesti situacije u kojima bi moglo doći do sukoba interesa, posebno kad postoji mogućnost financijskog dobitka ili izbjegavanja financijskoga gubitka ili kad postoje financijski ili drugi motivi kako bi se upravljalo ponašanjem UAIF-a tako da on pogoduje posebnim interesima na trošak interesa drugih strana kao što je drugi AIF, njegovi klijenti, subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ili drugi klijenti UAIF-a.
- (48) Politikom upravljanja sukobima interesa koju uspostavlja UAIF trebalo bi utvrditi situacije u kojima bi aktivnosti koje obavlja UAIF mogle predstavljati sukob interesa koji dovodi ili ne dovodi do potencijalnih rizika od nastanka štete za interese AIF-a ili njegovih ulagatelja. Kako bi se oni utvrdili, UAIF bi trebao uzeti u obzir ne samo aktivnost upravljanja zajedničkim portfeljem već i druge aktivnosti za čije obavljanje ima odobrenje za rad, uključujući aktivnosti osoba kojima su delegirani poslovi, osoba kojima su dalje delegirani poslovi, vanjskih procjenitelja ili drugih ugovornih stranaka.
- (49) U skladu s pristupom koji je razmatran u Direktivi 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ⁽¹⁾ za društva za upravljanje UCITS-om i u Direktivi 2004/39/EZ za investicijska društva, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi također trebali donijeti postupke i mjere kako bi osigurali da relevantne osobe koje su uključene u različite poslovne aktivnosti koje bi mogle uključivati sukobe interesa obavljaju ove aktivnosti na neovisnoj razini, primjerenoj veličini i aktivnostima UAIF-a.
- (50) Bitno je osigurati opći okvir, u skladu s kojim bi trebalo upravljati sukobima interesa i otkivati ih, ako se pojave. Detaljne mjere i postupke kojih se treba pridržavati u takvim situacijama, trebalo bi pojasniti u politici upravljanja sukobima interesa koju treba uspostaviti UAIF.
- (51) Jedna od središnjih komponenti sustava za upravljanje rizicima je trajna funkcija upravljanja rizicima. Radi dosljednosti, njezine zadaće i odgovornosti trebale bi po prirodi biti slične onima koje su dodijeljene Direktivom Komisije 2010/43/EU od 1. srpnja 2010. o provedbi Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu organizacijskih zahtjeva, sukoba interesa, poslovanja, upravljanju rizicima i sadržaja sporazuma između depozitara i društva za upravljanje ⁽²⁾ trajnoj funkciji upravljanja rizicima u društvima za upravljanje UCITS-ima. Ova funkcija trebala bi imati glavnu ulogu prilikom oblikovanja politike upravljanja rizicima AIF-a te praćenja i mjerenju rizika kako bi se osiguralo da je razina rizika kontinuirano u skladu s profilom rizičnosti AIF-a. Trajna funkcija upravljanja rizicima trebala bi imati potrebne ovlasti, pristup svim relevantnim informacijama i redovite kontakte s višim rukovodstvom i upravljačkim tijelom UAIF-a kako bi im dostavila ažurne informacije tako da, prema potrebi, mogu poduzimati brze korektivne mjere.
- (52) Politika upravljanja rizicima čini sljedeći stup sustava upravljanja rizicima. Navedena politika trebala bi biti na odgovarajući način dokumentirana i trebala bi objasniti posebno mjere i postupke koji se koriste za mjerenje i upravljanje rizicima, zaštitne mjere za neovisno obavljanje funkcije upravljanja rizicima, tehnike koje su korištene za upravljanje rizicima i detaljne podatke o raspodjeli odgovornosti unutar UAIF-a za upravljanje rizicima i operativne postupke. Kako bi se osigurala učinkovitost, više rukovodstvo trebalo bi preispitati politiku upravljanja rizicima najmanje jednom godišnje.
- (53) Kako je propisano Direktivom 2011/61/EU, funkcija upravljanja rizicima trebala bi biti funkcionalno i hijerarhijski odvojena od poslovnih jedinica. Stoga bi trebalo pojasniti da bi takvo odvajanje trebalo osigurati sve do razine upravljačkog tijela UAIF-a i da osobe koje obavljaju funkciju upravljanja rizicima ne bi smjele obavljati poslove koji bi mogli prouzročiti sukobe interesa, ili biti nadzirane od strane osobe koja je odgovorna za funkcije koje bi mogle prouzročiti sukobe interesa.
- (54) Bitno je odrediti zaštitne mjere koje treba koristiti UAIF u svakom slučaju kako bi se osiguralo neovisno obavljanje funkcije upravljanja rizicima, a posebno, da se osobama koje obavljaju funkciju upravljanja rizicima ne bi smjele povjeriti dužnosti koje bi mogle prouzročiti sukobe interesa, da bi te osobe trebale donositi odluke na temelju podataka koje one mogu na odgovarajući način ocijeniti i da se postupak donošenja odluka može preispitati.

⁽¹⁾ SL L 302, 17.11.2009., str. 32.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.2010., str. 42.

- (55) Iako se Direktivom 2011/61/EU ne uvode ograničenja ulaganja za alternativne investicijske fondove, nije moguće učinkovito upravljati rizicima koje snosi svaki AIF ako upravitelji alternativnim investicijskim fondovima ne odrede unaprijed ograničenja rizika. Ograničenja rizika trebala bi biti skladu s profilom rizičnosti AIF-a i trebalo bi ih objaviti ulagateljima u skladu s Direktivom 2011/61/EU.
- (56) Zbog dosljednosti, zahtjevi koji se odnose na utvrđivanje, mjerenje i praćenje rizika oslanjaju se na slične odredbe iz Direktive 2010/34/EU. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebali bi na odgovarajući način rješavati moguću osjetljivost svojih tehnika i modela za mjerenje rizika, provođenjem testiranja otpornosti na stres, retroaktivnog testiranja i analiza scenarija. U slučaju kada testiranja otpornosti na stres i analize scenarija pokažu posebnu osjetljivost na određeni niz okolnosti, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali poduzeti brze i korektivne mjere.
- (57) Direktivom 2011/61/EU zahtijeva se od Komisije da odredi sustave i postupke upravljanja likvidnošću koji omogućuju UAIF-u da prati rizik likvidnosti AIF-a, osim kad je AIF zatvorenog tipa koji ne koristi financijsku polugu, i da osigura da profil likvidnosti ulaganja AIF-a ispunjava njegove temeljne obveze. Zato je važno odrediti osnovne opće zahtjeve koji bi se odnosili na sve upravitelje alternativnim investicijskim fondovima i čiju bi primjenu trebalo prilagoditi veličini, strukturi i vrsti alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja dotični UAIF.
- (58) Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali biti u stanju dokazati svojim nadležnim tijelima da imaju uspostavljene odgovarajuće i učinkovite politike i postupke upravljanja likvidnošću. To zahtijeva da se na odgovarajući način razmotri vrsta AIF-a, uključujući vrstu temeljne imovine i iznos rizika likvidnosti kojemu je AIF izložen, opseg i složenost AIF-a ili složenost postupka likvidacije ili prodaje imovine.
- (59) Sustavi i postupci upravljanja likvidnošću mogu omogućiti upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima da primjenjuju alate i mjere koji su potrebni za upravljanje nelikvidnom imovinom i povezanih problema vrednovanja kako bi se odgovorilo na zahtjeve za isplatom. Takvi alati i mjere mogu uključivati, u slučaju kada je to dozvoljeno na temelju nacionalnog prava, privremeno ograničenje isplata (*gates*), djelomične isplate, privremene pozajmice, rokove za prethodno obavješćivanje i skupove likvidne imovine. Posebni računi za odvajanje nelikvidne imovine (*side pockets*) i ostali mehanizmi u kojima određena imovina AIF-a podliježe sličnim mjerama između AIF-a i njegovih ulagatelja trebali bi se smatrati „posebnim mjerama”, budući da one utječu na posebna prava isplate ulagatelja u AIF. Obustava AIF-a ne bi se trebala smatrati posebnom mjerom budući da se primjenjuje na svu imovinu AIF-a i na sve ulagatelje AIF-a. Korištenje alata i posebnih mjera za upravljanje likvidnošću trebalo bi ovisiti o određenim okolnostima i varirati sukladno vrsti, opsegu i investicijskoj strategiji AIF-a.
- (60) Zahtjev za praćenjem upravljanja likvidnošću temeljnih subjekata za zajedničko ulaganje u koje alternativni investicijski fondovi ulažu, zajedno sa zahtjevima za uspostavom alata i mjera za upravljanje rizikom likvidnosti i utvrđivanjem, upravljanjem i praćenjem sukoba interesa između ulagatelja, ne bi se smjeli primjenjivati na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji upravljaju alternativnim investicijskim fondovima zatvorenog tipa, bez obzira na to smatra li se da koriste financijsku polugu. Izuzeće od navedenih zahtjeva za upravljanje likvidnošću koji se odnose na isplate trebalo bi odražavati razlike u općim uvjetima isplata ulagateljima koji ulažu u AIF zatvorenog tipa u odnosu na one koji ulažu u AIF otvorenog tipa.
- (61) Korištenje minimalnih ograničenja u pogledu likvidnosti ili nelikvidnosti AIF-a moglo bi osigurati učinkoviti instrument za praćenje određenih vrsta upravitelja alternativnim investicijskim fondovima. Prekoračenje ograničenja ne mora samo po sebi zahtijevati postupanje UAIF-a, budući da to ovisi o činjenicama i okolnostima i dopuštenim odstupanjima koje odrede UAIF-i. Ograničenja bi se tako mogla koristiti u praksi u vezi s praćenjem prosječnih dnevnih isplata u odnosu na dnevnu likvidnost fonda u istom razdoblju. To bi se također moglo koristiti za praćenje koncentracije ulagatelja kako bi se poduprli scenariji testiranja otpornosti na stres. Ova ograničenja mogla bi osigurati, ovisno o okolnostima, pokretanje kontinuiranog praćenja ili korektivne mjere.
- (62) Testiranja otpornosti na stres, prema potrebi, trebali bi simulirati manjak likvidnosti imovine kao i netipične zahtjeve za isplatom. Također bi trebalo uzeti u obzir nedavne i očekivane buduće upise i isplate zajedno s učinkom predviđenog prinosa AIF-a u odnosu na slične AIF-e po istoj aktivnosti. UAIF bi trebao analizirati vremensko razdoblje koje je potrebno za ispunjavanje zahtjeva za isplatom a simuliranom scenariju stresa. UAIF bi također trebao provesti testiranja otpornosti na stres po tržišnim čimbenicima kao što su kretanja deviznog tečaja koja bi mogla znatno utjecati na kreditni profil UAIF-a ili AIF-a, a kao rezultat zahtjeva u vezi kolaterala. U svom pristupu testiranju otpornosti na stres ili analizi scenarija, UAIF bi trebao odražavati osjetljivosti vrednovanja u uvjetima stresa.

- (63) Učestalost kojom bi trebalo provoditi testiranja otpornosti na stres trebala bi ovisiti o vrsti AIF-a, investicijskoj strategiji, profilu likvidnosti, vrsti ulagatelja i politici isplate AIF-a. Međutim, očekuje se da će se ova testiranja provoditi najmanje na godišnjoj osnovi. U slučaju kada testiranja otpornosti na stres ukazuju na znatno veći rizik likvidnosti od očekivanog, UAIF bi trebao postupiti u najboljem interesu svih ulagatelja u AIF, uzimajući u obzir profil likvidnosti imovine AIF-a, razinu zahtjeva za isplatama i, prema potrebi, primjerenost politika i postupaka za upravljanje likvidnošću.
- (64) Direktivom 2011/61/EU zahtijeva se od Komisije da navede način na koji će se uskladiti strategija, profil likvidnosti i politika isplate. Usklađenost između ova tri elementa je osigurana ako ulagatelji imaju mogućnosti zahtijevati isplatu svojih ulaganja u skladu s politikom isplate AIF-a, koja bi trebala obuhvatiti uvjete isplate u uobičajenim i u iznimnim okolnostima, a na način koji je u skladu s poštenim postupanjem prema ulagateljima.
- (65) Direktivom 2011/61/EU zahtijeva se međusektorska usklađenost i uklanjanje neusklađenosti između interesa inicijatora koji pretvaraju zajmove u utržive vrijednosne papire i upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji ulažu u te vrijednosne papire ili druge financijske instrumente u ime alternativnih investicijskih fondova. Kako bi se postigao taj cilj, uzele su se u obzir odgovarajuće odredbe Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija⁽¹⁾ kojima se utvrđuju kvantitativni i kvalitativni zahtjevi koji bi trebali ispuniti ulagatelji koji su izloženi kreditnom riziku sekuritizacije te inicijatori i sponzori. Budući da se isti cilj usklađivanja interesa inicijatora ili sponzora i interesa ulagatelja provodi ovom Uredbom i odgovarajućim odredbama Direktive 2006/48/EZ, bitno je da se terminologija u oba pravna akta koristi usklađeno, stoga se kao referenca koriste definicije iz Direktive 2006/48/EZ. S obzirom da je Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo, prednik Europskog nadzornog tijela za bankarstvo, osigurao detaljne smjernice za tumačenje odgovarajućih odredaba Direktive 2006/48/EZ⁽²⁾, postizanje međusektorske usklađenosti zahtijeva da se sadašnje odredbe kojima se nastoje uskladiti interesi između inicijatora, sponzora i upravitelja alternativnim investicijskim fondovima trebaju tumačiti u okviru navedenih smjernica.
- (66) Važno je da transakcije kojima se zajmovi pretvaraju u utržive vrijednosne papire nisu strukturirane na način kojim bi se izbjegla primjena zahtjeva koji se odnose na ulaganja u sekuritizacijske pozicije. Zato se pozivanje na ulaganje u utržive vrijednosne papire ili druge financijske instrumente koji se temelje na pretvorenim zajmovima ne bi smjelo tumačiti isključivo kao zakonski važeći i obvezujući prijenos prava vlasništva u vezi s takvim instrumentima, već ulaganjem u značajnom gospodarskom smislu, tako da bi svi ostali oblici sintetičkih ulaganja trebali biti obuhvaćeni i podliježati posebnim zahtjevima. Kako bi se izbjegli nesporazumi i uskladio jezik s jezikom koji se koristi u bankovnom zakonodavstvu, umjesto izraza „ulaganje u utržive vrijednosne papire ili druge financijske instrumente koji se temelje na pretvorenim zajmovima” trebao bi se koristiti izraz „preuzimanje izloženosti kreditnom riziku sekuritizacije”.
- (67) Zahtjevi koje trebaju ispunjavati institucije koje postupaju kao inicijatori, sponzori ili izvorni zajmodavci u sekuritizaciji, izravno su uvedeni Direktivom 2006/48/EZ. Stoga je važno propisati odgovarajuće dužnosti UAIF-a za preuzimanje izloženosti sekuritizaciji. Sukladno tomu, UAIF bi morao preuzimati izloženost sekuritizaciji samo ako su inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac izričito objavili UAIF-u zadržavanje značajnog ekonomskog udjela u temeljnoj imovini, što je poznato kao zahtjev za zadržavanjem. Nadalje, UAIF bi trebao osigurati da su ispunjeni različiti kvalitativni zahtjevi koji se za sponzora i inicijatora uvode Direktivom 2006/48/EZ. Osim toga, UAIF bi i sam morao ispunjavati kvalitativne zahtjeve koji traže sveobuhvatno i temeljito razumijevanje ulaganja u sekuritizacijske pozicije i njihovih temeljnih izloženosti. Kako bi se to postiglo, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali donijeti odluku o ulaganju tek nakon što provedu temeljitu dubinsku analizu iz koje bi trebali imati odgovarajuće informacije i znanje o dotičnoj sekuritizaciji.
- (68) Postoje okolnosti u kojima subjekti ispunjavaju definiciju inicijatora ili sponzora ili ispunjavaju ulogu izvornog zajmodavca; međutim neki drugi subjekt koji ne ispunjava definiciju sponzora ili inicijatora niti ispunjava ulogu izvornog zajmodavca, ali čiji su interesi na optimalan način usklađeni s interesima ulagatelja, mogu tražiti ispunjavanje zahtjeva za zadržavanjem. Radi pravne sigurnosti, od takvog drugog subjekta ne bi se trebalo tražiti da ispunjava zahtjev za zadržavanjem, ako su zahtjev za zadržavanjem ispunili inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac.

⁽¹⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

⁽²⁾ Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo, Smjernice za članak 122.a Direktive o kapitalnim zahtjevima <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) U slučaju kršenja zahtjeva za zadržavanjem ili kvalitativnih zahtjeva UAIF bi trebao uzeti u obzir poduzimanje korektivnih mjera, kao što su zaštita od rizika, prodaja ili smanjivanje izloženosti ili kontaktiranje strane koja krši zahtjev za zadržavanjem radi ponovne uspostave sukladnosti. Takve korektivne mjere trebale bi uvijek biti u interesu ulagatelja i ne bi smjele uključivati nikakve izravne obveze prodaje imovine odmah nakon što je kršenje postalo očito, izbjegavajući time „prodaju po vrlo niskoj cijeni”. UAIF bi trebao uzeti u obzir kršenje prilikom razmatranja mogućnosti drugog ulaganja u sljedeću transakciju u koju je uključena strana koja krši zahtjev.
- (70) Radi ispunjavanja zahtjeva Direktive 2011/61/EU o utvrđivanju unutarnjih postupaka i organizacijskih mjera koje bi svaki UAIF trebao primjenjivati, od upravitelja alternativnim investicijskim fondovima bi se trebalo zahtijevati da uspostave dobro dokumentiranu organizacijsku strukturu koja jasno dodjeljuje odgovornosti, određuje kontrolne mehanizme i osigurava dobar protok informacija između svih uključenih strana. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi također trebali uspostaviti sustave za zaštitu informacija i osigurati kontinuitet poslovanja. Prilikom uvođenja ovih postupaka i struktura, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali voditi računa o načelu razmjernosti koje omogućuje usklađivanje postupaka, mehanizama i organizacijske strukture s vrstom, opsegom i složenosti poslovanja UAIF-a te vrstom i rasponom aktivnosti koje se obavljaju u okviru njegovog poslovanja.
- (71) Objavljivanje ulagateljima od iznimne su važnosti radi njihove zaštite, zato bi upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebali primjenjivati odgovarajuće politike i postupke kako bi osigurali da su uvjeti isplate koji se primjenjuju na neki posebni AIF objavljeni ulagateljima na dovoljno detaljan način i uz dovoljno naglašavanja ulagateljima prije ulaganja kao i u slučaju značajnih izmjena. To bi moglo uključivati objavu rokova za prethodno obavješćivanje u vezi s isplatom, pojedinosti o razdobljima zabrane raspolaganja instrumentima (*lock-up period*), naznaku okolnosti u kojima se ne bi primjenjivali uobičajeni mehanizmi isplate ili bi bili obustavljeni, kao i pojedinosti o mjerama koje bi upravljačko tijelo moglo razmatrati, kao što su privremena ograničenja isplata, odvajanje nelikvidne imovine na posebne račune, budući da imaju utjecaj na posebna prava isplate ulagatelja u određenom AIF-u.
- (72) Radi osiguranja ispravne provedbe odgovarajućih aktivnosti, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali posebno koristiti odgovarajuće elektroničke sustave kako bi ispunili zahtjeve za evidentiranjem transakcija u portfelju ili zahtjeva za upis ili isplatu te uspostavili, provodili i održavali računovodstvene politike i postupke kako bi osigurali da se izračun neto vrijednosti imovine izvršava u skladu s Direktivom 2011/61/EU i ovom Uredbom.
- (73) Kako bi se osigurala sukladnost sa zahtjevima koji su za upravitelje UCITS-ima uvedeni Direktivom 2009/65/EZ, upravljačkom tijelu, višem rukovodstvu ili, prema potrebi, nadzornoj funkciji UAIF-a trebalo bi povjeriti slične vrste zadaća za koje bi trebalo dodijeliti odgovarajuće odgovornosti. Međutim, takva dodjela odgovornosti trebala bi biti u skladu s ulogom i odgovornostima upravljačkog tijela, višeg rukovodstva i nadzorne funkcije na temelju mjerodavnog nacionalnog prava. Više rukovodstvo može uključivati neke ili sve članove upravljačkog tijela.
- (74) Bez obzira na veličinu i složenost poslovanja, UAIF bi uvijek trebao ispunjavati zahtjev za uspostavljanjem trajne i učinkovite funkcije praćenja usklađenosti. Međutim trebalo bi uskladiti pojedinosti o tehničkoj organizaciji i organizaciji osoblja funkcije praćenja usklađenosti s vrstom, opsegom i složenosti poslovanja UAIF-a te vrstom i rasponom njegovih usluga i aktivnosti. UAIF ne bi trebao imati uspostavljenu neovisnu jedinicu za praćenje usklađenosti ako bi takav zahtjev bio nerazmjern s obzirom na veličinu UAIF-a ili vrstu, opseg i složenost njegovog poslovanja.
- (75) Standardi vrednovanja razlikuju se između nadležnosti i vrsta imovine. Ova Uredba trebala bi dopuniti zajednička opća pravila i uspostaviti referentne vrijednosti za upravitelje alternativnim investicijskim fondovima prilikom razrade i provedbe odgovarajućih i dosljednih politika i postupaka za pravilno i neovisno vrednovanje imovine alternativnih investicijskih fondova. Politike i postupci trebali bi opisivati obveze, uloge i odgovornosti koje se odnose na sve strane koje sudjeluju u vrednovanju, uključujući vanjske procjenitelje.
- (76) Vrijednost imovine može se odrediti na različite načine, kao što je pozivanje na cijene koje se mogu promatrati na aktivnom tržištu ili procjenom na temelju korištenja drugih metodologija vrednovanja u skladu s nacionalnim pravom, pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a. Budući da se vrijednost pojedinačne imovine i obveza može odrediti različitim metodologijama i da se do nje može doći na temelju različitih izvora, UAIF bi trebao odrediti i opisati metodologiju vrednovanja koju koristi.
- (77) U slučaju kada se za vrednovanje imovine koristi model, postupci i politike vrednovanja trebali bi navoditi glavne značajke modela. Prije korištenja, na taj bi se model trebao primijeniti postupak validacije koji bi provela unutarnja ili vanjska osoba koja nije sudjelovala u postupku oblikovanja modela. Osoba se smatra kvalificiranom za provođenje postupka validacije modela koji se koristi za vrednovanje imovine ako ima odgovarajuću stručnu sposobnost i iskustvo u vrednovanju imovine korištenjem takvih modela; takva osoba može biti revizor.

- (78) Budući da alternativni investicijski fondovi posluju u dinamičnom okruženju gdje se investicijske strategije vremenom mogu promijeniti, politike i postupke vrednovanja trebalo bi preispitati najmanje jednom godišnje i u svakom slučaju prije nego što alternativni investicijski fondovi počnu koristiti novu investicijsku strategiju ili novu vrstu imovine. Svaka promjena politika i postupaka vrednovanja, uključujući metodologije vrednovanja, trebala bi poštovati unaprijed određen postupak.
- (79) UAIF treba osigurati da pojedinačna imovina AIF-a bude na odgovarajući način vrednovana u skladu s politikama i postupcima vrednovanja. Za neku imovinu, posebno složene i nelikvidne financijske instrumente, postoji veći rizik od neodgovarajućeg vrednovanja. Za rješavanje ove vrste situacije, UAIF bi trebao uspostaviti dostatne kontrole kako bi se osiguralo da se vrijednosti imovine AIF-a može povezati s odgovarajućim stupnjem objektivnosti.
- (80) Izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici podliježe nacionalnom pravu i, ovisno o slučaju, pravilima ili osnivačkim aktima fonda. Ova Uredba obuhvaća samo postupak izračuna, a ne metodologiju izračuna. UAIF bi mogao sam izvršiti izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici kao dio administrativnih poslova koje obavlja za AIF. Druga mogućnost je da se imenuje treća osoba koja će obavljati administrativne poslove, uključujući izračun neto vrijednosti imovine. Treća osoba koja obavlja izračun neto vrijednosti imovine za AIF ne bi se smjela smatrati vanjskim procjeniteljem u smislu Direktive 2011/61/EU sve dok ne dostavlja vrednovanja pojedinačne imovine, uključujući ona koja zahtijevaju subjektivno mišljenje, već u postupak vrednovanja uključuje vrijednosti koje dobije od UAIF-a, izvora cijena ili vanjskog procjenitelja.
- (81) Neki postupci vrednovanja, kao što je vrednovanje financijskih instrumenata, mogu se provodi svakodnevno, dok se drugi, kao što je vrednovanje nekretnina, ne mogu provoditi istom učestalošću kao izdavanja, upisi, isplate i poništavanja. Za procjenu imovine koju drži fond otvorenog tipa, učestalost se određuje uzimajući u obzir razlike u postupku vrednovanja s obzirom na vrste imovine koju drži AIF.
- (82) U Direktivi 2011/61/EU određeni su strogi zahtjevi i ograničenja koje treba poštovati kad UAIF namjerava delegirati poslove. UAIF ostaje u svakom trenutku u potpunosti odgovoran za pravilno izvršavanje delegiranih poslova i njihovu usklađenost s Direktivom 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama. Stoga bi UAIF trebao osigurati da osobe kojoj su delegirani poslovi provode i primjenjuju standarde kvalitete koje bi primjenjivao sam UAIF. Također, ako je potrebno osigurati da se delegirani poslovi provode prema dosljedno visokom standardu, UAIF mora moći raskinuti delegiranje te bi stoga postupci delegiranja trebali UAIF-u dati fleksibilna prava u pogledu raskida. Ograničenja i zahtjevi delegiranja trebali bi se primjenjivati na poslove upravljanja određene u Prilogu I. Direktivi 201/61/EU, dok se popratni poslovi poput administrativnih ili tehničkih poslova, koji pomažu poslovima upravljanja kao logistička potpora u obliku čišćenja, opskrbe hranom te pružanja osnovnih usluga ili proizvoda, ne bi smjeli smatrati delegiranjem poslova UAIF-a. Ostali primjeri tehničkih ili administrativnih poslova su kupovina standardnog serijskog softvera i oslanjanje na ponuđače softvera za *ad hoc* operativnu pomoć u vezi sa serijskim sustavima ili pružanje potpore u području ljudskih resursa, kao što je pronalaženje privremenih zaposlenika ili obrada plaća.
- (83) Kako bi se osigurala visoka razina zaštite ulagatelja, pored povećanja učinkovitosti poslovanja UAIF-a, cjelokupno delegiranje trebalo bi se temeljiti na objektivnim razlozima. Prilikom procjene ovih razloga, nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir strukturu delegiranja i njezin učinak na strukturu UAIF-a te uzajamno djelovanje delegiranih aktivnosti s aktivnostima koje ostaju kod UAIF-a.
- (84) Kako bi se procijenilo da li osoba koja stvarno upravlja poslovanjem osobe kojoj su delegirani poslovi ima dovoljno dobar ugled, trebalo bi provjeriti upravljanje poslovanjem te osobe kao i to je li počinila prekršaje vezane uz financijske aktivnosti. Prilikom ocjene zahtjeva u vezi dovoljno dobrog ugleda trebale bi se uzeti u obzir sve ostale bitne informacije koje se odnose na osobne karakteristike koje bi mogle negativno utjecati na upravljanje poslovanjem te osobe, kao što su sumnje u pogledu poštenja i čestitosti.
- (85) Društva za investicije koja su dobila odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ ne smatraju se društvima koja imaju odobrenje za rad ili koja su registrirana u svrhe upravljanja imovinom i koja podliježu nadzoru jer im u skladu s navedenom direktivom nije dozvoljeno da se bave drugim aktivnostima osim upravljanja zajedničkim portfeljem. Slično tome, AIF s unutarnjim upravljanjem ne bi se smio smatrati klasificiranim kao takvo društvo, jer se on ne bi smio baviti aktivnostima koje nisu unutarnje upravljanje AIF-om.

- (86) U slučaju kada se delegiranje odnosi na upravljanje portfeljem ili upravljanje rizicima, koje je osnovna djelatnost UAIF-a i stoga od velike važnosti za zaštitu ulagatelja i sistemske rizike, pored zahtjeva iz članka 20. stavka 1. točka (c) Direktive 2011/61/EU, nadležna tijela matične države članice UAIF-a i nadzorno tijelo društva treće zemlje trebala su dogovoriti postupke suradnje koji se temelje na pisanom sporazumu. Postupak bi trebao biti dogovoren prije delegiranja. Detalji ovog sporazuma trebali bi uzeti u obzir međunarodne standarde.
- (87) Pisanim sporazumima trebalo bi se nadležnim tijelima dodijeliti pravo obavljanja izravnog nadzora, uključujući kad ona traže od nadzornog tijela društva iz treće zemlje na koje su poslovi delegirani da obavi izravan nadzor i kad od nadzornog tijela treće zemlje traže dopuštenje da sami obave nadzor ili da poprate osoblje nadzornog tijela treće zemlje, kako bi im pomagali prilikom obavljanja izravnog nadzora.
- (88) Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi na temelju obveza utvrđenih u Direktivu 2011/61/EU trebali uvijek postupati u najboljem interesu alternativnih investicijskih fondova ili ulagatelja u alternativne investicijske fondove kojima upravljaju. Stoga bi delegiranje trebalo biti prihvatljivo samo ako ne sprječava UAIF da postupi ili upravlja AIF-om u najboljem interesu ulagatelja.
- (89) Za održavanje visokog standarda zaštite ulagatelja kod svakog delegiranja treba uzeti u obzir moguće sukobe interesa. Na temelju nekoliko kriterija trebalo bi odrediti referentne vrijednosti za utvrđivanje situacija koje bi mogle dovesti do značajnog sukoba interesa. Ove kriterije trebalo bi tumačiti kao da nisu konačni, što znači da su i neznajni sukobi interesa isto tako relevantni za potrebe Direktive 2011/61/EU. Tako bi obavljanje funkcija praćenja usklađenosti ili revizije trebalo smatrati da je u sukobu interesa s poslovima upravljanja portfeljem, dok bi poslove održavanja tržišta ili pokroviteljstva trebalo smatrati da su u sukobu interesa s poslovima upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima. Navedena obveza ne dovodi u pitanje obvezu osobe kojoj su delegirani poslovi da funkcionalno i hijerarhijski odvoji poslove upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima u skladu s odredbama članka 15. Direktive 2011/61/EU.
- (90) Zahtjevi koji se primjenjuju na delegiranje poslova na treće osobe koje te poslove obavljaju u ime UAIF-a trebali bi se primjenjivati *mutatis mutandis* u slučaju kada osoba kojoj su delegirani poslovi dalje delegira bilo koji od delegiranih joj poslova te također u slučaju bilo kojeg daljnjeg delegiranja.
- (91) Kako bi se osiguralo da UAIF u svakom slučaju obavlja poslove upravljanja ulaganjima, UAIF ne bi smio delegirati svoje poslove u mjeri u kojoj se on, u suštini, više ne može smatrati upraviteljem AIF-a i u mjeri u kojoj postaje fiktivni subjekt. UAIF bi u svakom trenutku trebao imati dovoljne resurse kako bi učinkovito nadzirao delegirane poslove. UAIF mora sam obavljati poslove upravljanja ulaganjima, imati potrebno stručno znanje i resurse te imati ovlasti za donošenje odluka koje potpadaju pod odgovornost višeg rukovodstva i izvršavanje funkcija višeg rukovodstva koje mogu uključivati provedbu opće investicijske politike i investicijskih strategija.
- (92) Ocjena strukture delegiranja je složena zadaća koja se mora temeljiti na nizu kriterija kako bi nadležna tijela uobličila svoje mišljenje. Kombinacija kriterija je potrebna kako bi se uzela u obzir raznolikost struktura fondova i investicijskih strategija u cijeloj Uniji. ESMA može razraditi smjernice kako bi osigurala dosljednu ocjenu struktura delegiranja u cijeloj Uniji.
- (93) Komisija nadzire način primjene kriterija i njihov učinak na tržišta. Komisija preispituje situaciju nakon dvije godine i, ako se pokaže potrebnim, poduzima odgovarajuće mjere za daljnje utvrđivanje uvjeta na temelju kojih se smatra da je UAIF delegirao svoje poslove u mjeri da je postao fiktivni subjekt i da se više ne može smatrati upraviteljem AIF-a.
- (94) Direktivom 2011/61/EU utvrđen je široki niz zahtjeva koji se odnose na depozitara AIF-a, kako bi se osiguralo visoki standard zaštite ulagatelja. Stoga bi trebalo jasno odrediti odgovarajuća konkretna prava i obveze depozitara, UAIF-a i, ovisno o slučaju, AIF-a i trećih osoba. U pisanom ugovoru trebale bi biti obuhvaćene sve pojedinosti potrebne za odgovarajuću pohranu sve imovine AIF-a od strane depozitara ili treće osobe na koje su poslovi pohrane delegirani u skladu s Direktivom 2011/61/EU te kako bi depozitar ispravno ispunjavao svoje poslove nadziranja i kontrole. Kako bi se depozitaru omogućilo da procijeni i prati rizik skrbništva, ugovor bi trebao osigurati dovoljno pojedinosti o kategorijama imovine u koje AIF može ulagati i obuhvatiti zemljopisna područja na kojima AIF namjerava ulagati. Ugovor bi također trebao sadržavati podatke o postupku za proširivanje razine djelovanja. Tako bi depozitar trebao upozoriti UAIF na svaki značajni rizik koji je utvrđen u nekom posebnom sustavu za namiru na tržištu. U vezi s raskidom ugovora, on bi trebao odražavati činjenicu da je raskid ugovora krajnje sredstvo depozitara ako nije uvjeren da je imovina dostatno zaštićena. Trebao bi spriječiti i moralni rizik po kojem bi UAIF donosio odluke o ulaganjima bez obzira na rizike skrbništva s obzirom da bi u većini slučajeva odgovornost bila na depozitaru. Radi održavanja visokog standarda zaštite, trebalo bi primjenjivati zahtjev kojim se utvrđuju pojedinosti u vezi s praćenjem trećih osoba u pogledu cijelog lanca skrbništva.

- (95) Na depozitara s poslovnim nastanom u trećoj zemlji trebali bi se primjenjivati javni bonitetni propisi i bonitetni nadzor koji provodi nadzorno tijelo nadležno za kontinuirani nadzor, poduzimanje istražnih radnji i izricanje sankcija. U slučaju kada navedeni nadzor depozitara uključuje više nadzornih tijela, jedno nadzorno tijelo trebalo bi djelovati kao kontaktna točka za potrebe Direktive 2011/61/EU i svih delegiranih i provedbenih mjera donesenih u skladu s njom.
- (96) Ocjenu prava treće zemlje u skladu s člankom 21. točkom 6. posljednjeg podstavka Direktive 2011/61/EU trebala bi izvršiti Europska komisija usporedbom kriterija za izdavanje odobrenja za rad i tekućih uvjeta poslovanja koji se primjenjuju na depozitara iz treće zemlje s odgovarajućim zahtjevima koji se primjenjuju na temelju prava Unije na kreditne institucije i, ovisno o slučaju, investicijska društva za pristup djelatnosti depozitara i izvršavanju poslova depozitara, radi provjere imaju li lokalni kriteriji isti učinak kao i oni utvrđeni na temelju prava Unije. Europska komisija može procijeniti depozitara koji podliježe bonitetnom nadzoru i koji je dobio dozvolu u trećoj zemlji u okviru lokalne kategorije koja ne odgovara ni kreditnoj instituciji ni investicijskom društvu kako bi provjerila imaju li odgovarajuće odredbe prava treće zemlje isti učinak kao i odredbe utvrđene pravom Unije na kreditne institucije i, ovisno o slučaju, na investicijska društva.
- (97) Kako bi depozitar imao jasan pregled svih priljeva i odljeva novca AIF-a na svim stupnjevima, UAIF bi trebao osigurati da depozitar primi, bez nepotrebnog odlaganja, točne informacije o svim novčanim tokovima, uključujući one o tokovima bilo koje treće osobe kod koje AIF ima otvoren novčani račun.
- (98) Radi odgovarajućeg praćenja novčanih tokova AIF-a, obveza depozitara sastoji se od provjere da su uspostavljeni postupci koji se učinkovito primjenjuju i kojima se na odgovarajući način prate novčani tokovi AIF-a te da se ti postupci periodično preispituju. Posebno, depozitar bi trebao preispitivati postupak izravnjanja kako bi se uvjerio da je postupak odgovarajući za AIF i da se provodi u odgovarajućim razmacima, vodeći računa o vrsti, opsegu i složenosti AIF-a. Takav postupak trebao bi, na primjer, uspoređivati svaki pojedini novčani tok kako je iskazan u bankovnom izvodu iz računa s novčanim tokovima evidentiranim na računima AIF-a. U slučaju kada se izravnjanje provodi svakodnevno, kao za većinu alternativnih investicijskih fondova otvorenog tipa, depozitar bi trebao također provoditi svoje izravnjanje svakodnevno. Depozitar bi posebno trebao pratiti nepodudarnosti istaknute postupcima izravnjanja i poduzete korektivne mjere kako bi obavijestio UAIF o bilo kojoj anomaliji koja nije ispravljena i proveo cjelokupno preispitivanje postupaka izravnjanja. Takvo preispitivanje trebao bi se provoditi najmanje jednom godišnje. Depozitar bi također trebao pravovremeno utvrditi značajne novčane tokove, a posebno one koji bi mogli biti neusklađeni s aktivnostima AIF-a, kao što su promjene u pozicijama imovine AIF-a ili upisima i isplata te bi periodično trebao dobivati izvješća o novčanom računu i provjeriti usklađenost svojih evidencija novčanih pozicija s evidencijom UAIF-a. Depozitar bi trebao svoje evidencije ažurirati u skladu s člankom 21. stavkom 8. točkom (b) Direktive 2011/61/EU.
- (99) Depozitar mora osigurati da su sva plaćanja koja izvrše ulagatelji ili plaćanja koja se izvrše u njihovo ime s osnove upisa dionica ili udjela AIF-a zaprimljena i proknjižena na jednom ili više novčanih računa u skladu s Direktivom 2011/61/EU. UAIF bi stoga trebao osigurati da su depozitaru dostavljene odgovarajuće informacije koje su potrebne za odgovarajuće praćenje zaprimanja plaćanja ulagatelja. UAIF treba osigurati da depozitar dobije ove informacije bez nepotrebnog odlaganja kad treća osoba zaprimi zahtjev za isplatu ili izdavanje dionica ili udjela AIF-a. Zato bi informacije depozitaru trebao poslati subjekt koji je odgovoran za upis i isplatu dionica ili udjela AIF-a prilikom zaključenja radnog dana kako bi se izbjegla bilo koja zlouporaba plaćanja ulagatelja.
- (100) Ovisno o vrsti imovine koju je potrebno držati u pohrani, imovina se ili pohranjuje na skrbništvo, kao što se to radi s financijskim instrumentima koji se mogu registrirati na računu financijskih instrumenata ili se mogu fizički isporučiti depozitaru u skladu s Direktivom 2011/61/EU ili podliježu provjeri vlasništva i vođenju evidencije. Depozitar bi trebao pohraniti na skrbništvo sve financijske instrumente AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a koji se mogu registrirati ili držati na računu, izravno ili neizravno, na ime depozitara ili treće osobe kojoj su poslovi skrbništva delegirani, posebno na razini središnjeg depozitara vrijednosnih papira. Osim ovih situacija, treba pohraniti na skrbništvo financijske instrumente koji se samo izravno registriraju kod samog izdavatelja ili njegovog zastupnika na ime depozitara ili treće osobe kojoj su poslovi skrbništva delegirani. Navedeni financijski instrumenti koji su u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom samo registriraju na ime AIF-a kod izdavatelja ili njegovog zastupnika, kao što su ulaganja fondova rizičnog kapitala i fondova poduzetničkog kapitala u neuvrštena društva, ne bi se trebali pohranjivati na skrbništvo. Svi financijski instrumenti koji se mogu fizički isporučiti depozitaru trebali bi se pohraniti na skrbništvo. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti po kojima se financijski instrumenti trebaju pohraniti na skrbništvo, financijski instrumenti koji se trećoj osobi daju kao kolateral ili koje treća osoba daje u korist AIF-a također treba pohraniti na skrbništvo sam depozitar ili treća osoba kojoj su delegirani poslovi skrbništva,

sve dok su u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a. Također, financijski instrumenti koji su u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, za koje je AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a, dao svoju suglasnost kako bi ih depozitar mogao ponovno koristiti ostaju na skrbništvu sve dok se ne iskoristi pravo ponovnog korištenja.

(101) Financijski instrumenti koji se pohranjuju na skrbništvo trebali bi u svakom trenutku podlijegati dužnoj pažnji i zaštiti. Kako bi se osiguralo da je prilikom primjene dužne pažnje rizik skrbništva na odgovarajući način procijenjen, depozitar bi posebno trebao znati koje treće osobe čine lanac skrbništva, osigurati da se u cijelom lancu skrbništva provodi obveza dužne pažnje i obveza odvajanja, osigurati odgovarajući pristup knjigama i evidencijama trećih osoba kojima su poslovi skrbništva delegirani, osigurati usklađenost s tim zahtjevima, dokumentirati sve ove dužnosti i UAIF-u omogućiti pristup tim dokumentima i izvještavati UAIF.

(102) Kako bi se spriječilo izbjegavanje zahtjeva iz Direktive 2011/61/EU, depozitar bi trebao primjenjivati dužnosti pohrane na temeljnu imovinu financijskih struktura i, ovisno o slučaju, pravnih struktura koje izravno ili neizravno kontrolira AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a. Ova odredba u vezi uvida ne bi se smjela primjenjivati na strukture fonda fondova ili strukture glavnih i napajajućih fondova, pod uvjetom da oni imaju depozitara koji na odgovarajući način pohranjuje imovinu fondova.

(103) Depozitar bi u svakom trenutku trebao imati sveobuhvatan pregled sve imovine koja ne predstavlja financijske instrumente koji se pohranjuju na skrbništvo. Ova imovina trebala bi podlijegati obvezi provjere vlasništva i vođenju evidencije u skladu s Direktivom 2011/61/EU. Primjeri takve imovine su fizička imovina koja se na temelju Direktive 2011/61/EU ne smatra financijskim instrumentima ili koju nije moguće fizički isporučiti depozitaru, financijski ugovori kao što su izvedenice, novčani depoziti ili ulaganja u društva u privatnom vlasništvu i udjele u ortakluku.

(104) Kako bi se postigao dostatan stupanj izvjesnosti da je AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a uistinu vlasnik imovine, depozitar bi trebao osigurati da dobije sve informacije za koje smatra da su potrebne kako bi se uvjerio da AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a ima pravo vlasništva nad

imovinom. Ova informacija mogla bi biti kopija službenog dokumenta koji potvrđuje da je AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a vlasnik imovine ili bilo koji formalni ili pouzdan dokaz koji depozitar smatra primjerenim. Ako je potrebno, depozitar bi od AIF-a ili UAIF-a ili, ovisno o slučaju, od treće osobe trebao zahtijevati dodatne dokaze.

(105) Depozitar bi trebao voditi evidenciju o svojoj imovini za koju se uvjerio da je u vlasništvu AIF-a. Može odrediti postupak zaprimanja informacija od trećih osoba, pri čemu postupci koji osiguravaju da se imovina ne može prenijeti bez prethodnog obavješćivanja o takvim transakcijama depozitara ili treće osobe kojoj su poslovi pohrane delegirani mogu biti ostvareni u slučaju AIF-a s rijetkim transakcijama i, ovisno o slučaju, transakcijama koje su predmetom pregovora prije nagodbe. Zahtjev o pristupu dokumentiranom dokazu o svakoj transakciji od treće osobe mogao bi biti prikladan za AIF-e koji češće trguju u portfelju, kao što su ulaganja u uvrštene izvedenice.

(106) Kako bi se osiguralo da depozitar može obavljati svoje dužnosti, potrebno je pojasniti poslove iz članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU, a posebno drugi stupanj kontrole koji treba poduzeti depozitar. Takvi poslovi ne bi smjeli sprječavati depozitara da, u slučaju gdje to smatra prikladnim i u dogovoru s UAIF-om, provede *ex ante* provjere. Kako bi osigurao da može obavljati svoje dužnosti, depozitar bi trebao uspostaviti svoj vlastiti postupak za proširivanje razine djelovanja za rješavanje situacija u kojima su otkrivene nepravilnosti. Navedeni postupak trebao bi osigurati da se nadležna tijela obavješćuju o svim značajnim kršenjima. Odgovornosti depozitara u vezi nadziranja trećih osoba iz ove Uredbe ne dovode u pitanje odgovornosti UAIF-a u skladu s Direktivom 2011/61/EU.

(107) Depozitar bi trebao provjeriti usklađenost između broja izdanih udjela ili dionica i sredstava zaprimljenih za upis. Nadalje, kako bi se osiguralo da su plaćanja koja izvrše ulagatelji s osnove upisa zaprimljena, depozitar bi nadalje trebao osigurati da se provede još jedno izravnjanje između zahtjeva za upis i sredstava za upis. Isto izravnjanje trebalo bi provesti prilikom zahtjeva za isplatom. Depozitar bi također trebao provjeriti odgovara li broj udjela ili dionica na računima AIF-a odgovara broju preostalih udjela ili dionica u registru AIF-a. U skladu s tim, depozitar bi trebao prilagoditi svoje postupke vodeći računa o učestalosti upisa i isplata.

- (108) Depozitar bi trebao poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurao da se primjerene politike i postupci vrednovanja imovine AIF-a učinkovito primjenjuju izvođenjem provjera uzoraka ili uspoređivanjem sukladnosti promjene izračuna neto vrijednosti imovine tijekom vremena s onom referentne vrijednosti. Prilikom uspostave svojih postupaka depozitar bi trebao jasno razumjeti metodologije vrednovanja koje UAIF ili vanjski procjenitelj koristi kod vrednovanja imovine AIF-a. Učestalost ovih provjera trebala bi biti sukladna učestalosti vrednovanja imovine AIF-a.
- (109) Depozitar bi na temelju obveze nadziranja na temelju Direktive 2011/61/EU trebao uspostaviti postupak za *ex-post* provjeru sukladnosti AIF-a s mjerodavnim pravom i propisima te vlastitim pravilima i osnivačkim aktima. To obuhvaća područja kao što su provjeravanje jesu li ulaganja AIF-a u skladu s njegovim investicijskim strategijama, kako je opisano u pravilima i dokumentima ponude AIF-a, te osiguravanje da AIF ne krši svoja ograničenja ulaganja, ako postoje. Depozitar bi trebao pratiti transakcije AIF-a i istražiti sve neuobičajene transakcije. Ako se krše limiti ili ograničenja određena u primjenjivom nacionalnom pravu ili propisima ili pravilima AIF-a i osnivačkim aktima, depozitar bi trebao, na primjer, dobiti od UAIF-a uputu da stornira transakciju koja je dovela do kršenja, na vlastiti trošak UAIF-a. Ova Uredba ne sprječava depozitara da prihvati *ex ante* pristup kad to smatra primjerenim i u dogovoru s UAIF-om.
- (110) Depozitar bi trebao osigurati da se dobit točno obračunava u skladu s Direktivom 2011/61/EU. Kako bi se to postiglo, depozitar bi trebao osigurati da je raspodjela dobiti primjerena, a u slučaju kada utvrdi pogrešku, da UAIF poduzima odgovarajuće korektivne mjere. Nakon što je depozitar osigurao navedeno, trebao bi provjeriti cjelovitost i točnost raspodjele dobiti, a posebno isplatu dividende.
- (111) Prilikom delegiranja poslova pohrane koja se odnosi na drugu imovinu u skladu s Direktivom 2011/61/EU, delegiranje će se vjerojatno, u većini slučajeva, odnositi na administrativne poslove. U slučaju kada depozitar delegira poslove vođenja evidencije, to bi stoga zahtijevalo provedbu i primjenu odgovarajućeg i dokumentiranog postupka kojim bi se osiguralo da osoba kojoj su delegirani poslovi ispunjava zahtjeve iz članka 21. stavka 11. točke (d) Direktive 2011/61/EU. Kako bi se osigurala dostatna razina zaštite imovine, potrebno je odrediti određena načela koja bi trebala primjenjivati u vezi s delegiranjem pohrane. Za delegiranje poslova skrbništva važno je odrediti nekoliko ključnih načela koja u cijelom postupku delegiranja treba učinkovito primjenjivati. Navedena načela ne bi trebala smatrati da sveobuhvatnima, ni u pogledu određivanja svih pojedinosti postupanja depozitara pažnjom dobrog stručnjaka niti u pogledu određivanja svih mjera koje bi depozitar trebao sam poduzeti u vezi s navedenim načelima. Obveza kontinuiranog praćenja treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane trebala bi se sastojati od provjeravanja da ova treća osoba pravilno izvršava sve delegirane poslove i da ispunjava uvjete iz ugovora o delegiranju. Treća osoba trebala bi postupati pošteno, u dobroj vjeri i u najboljem interesu AIF-a i njegovih ulagatelja, u skladu s regulatornim i nadzornim zahtjevima, te postupati pažnjom dobrog stručnjaka koja se obično očekuju od vrlo razborite osobe navedene financijske profesije u usporedivim okolnostima. Depozitar bi trebao, između ostalog, preispitati elemente koji su ocijenjeni za vrijeme postupka odabira i imenovanja te ove elemente staviti u odgovarajući odnos uspoređujući ih s kretanjima na tržištu. Oblik redovitog preispitivanja trebao bi odražavati okolnosti tako da je depozitar u mogućnosti na odgovarajući način ocijeniti rizike povezane s odlukom o povjeravanju imovine trećoj osobi. Učestalost preispitivanja trebalo bi prilagoditi tako da je uvijek usklađena s tržišnim uvjetima i povezanim rizicima. Da bi depozitar učinkovito odgovarao na moguću insolventnost treće osobe, trebao bi poduzeti planiranje za nepredvidive okolnosti, uključujući nacrt alternativnih strategija i moguću odabir alternativnih pružatelja, gdje to može biti bitno. Dok se takvim mjerama može smanjiti rizik skrbništva s kojim se suočava depozitar, one ne mijenjaju obvezu vraćanja financijskih instrumenata ili plaćanja odgovarajućeg iznosa u slučaju njihovoga gubitka, što ovisi o tome jesu li su ispunjeni zahtjevi iz članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU ili nisu.
- (112) Prilikom delegiranja poslova pohrane, depozitar bi trebao osigurati da su ispunjeni zahtjevi iz članka 21. stavka 11. točke (d) podtočke iii. Direktive 2011/61/EU i da je imovina klijenata depozitara koji su AIF-i na odgovarajući način odvojena. Ova obveza morala bi posebno osigurati da se imovina AIF-a ne izgubi zbog insolventnosti treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane. Kako bi se minimizirao navedeni rizik u zemljama u kojima učinci odvajanja nisu priznati u stečajnom pravu, depozitar bi trebao poduzeti daljnje mjere. Depozitar bi mogao objaviti podatke AIF-u i UAIF-u koji djeluje u ime AIF-a tako da se takvi aspekti rizika skrbništva na odgovarajući način uzmu u obzir kod odluke o ulaganju ili poduzmu takve mjere koje omogućuju da imovina pod lokalnim nadležnostima postane imovina koja je neosjetljiva na insolventnost u skladu s lokalnim pravom. Nadalje, depozitar bi mogao zabraniti privremene deficite u imovini klijenta, koristiti pričuve ili uvesti mehanizme kojima se zabranjuje korištenje dugovnog salda jednog klijenta kako bi se prebio s potražnim saldonom drugog klijenta. Dok se takvim mjerama može smanjiti rizik skrbništva s kojim se suočava depozitar prilikom delegiranja svojih poslova skrbništva, one ne mijenjaju obvezu vraćanja financijskih

instrumenata ili plaćanja odgovarajućeg iznosa u slučaju njihovoga gubitka, što ovisi o tome jesu li ispunjeni zahtjevi Direktive 2011/61/EU ili nisu.

razlika između pravnog vlasništva i prava raspolaganja imovinom, definicija gubitka trebala bi se odnositi na gubitak prava raspolaganja.

- (113) Odgovornost depozitara iz članka 21. stavka 12. drugog podstavka Direktive 2011/61/EU aktivira se u slučaju gubitka financijskog instrumenta, koji je sam depozitar pohranio na skrbništvo ili treća osoba kojoj je skrbništvo delegirano, pod uvjetom da depozitar ne dokaže da je gubitak nastao kao posljedica vanjskog događaja koji je izvan razumne kontrole i čije bi posljedice bile neizbježne, unatoč svim razumnim nastojanjima da se one izbjegnu. Ovaj gubitak bi trebalo razlikovati od gubitka od ulaganja ulagatelja koji proizlazi iz smanjenja vrijednosti imovine kao posljedica investicijske odluke.
- (114) Kako bi se utvrdio kao takav, važno je da je gubitak konačan i da ne postoji mogućnost povrata financijske imovine. Stoga se situacije u kojima je financijski instrument samo privremeno nedostupan ili zamrznut ne bi smjele računati kao gubici u smislu članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU. Suprotno tome, mogu se utvrditi tri vrste situacija u kojima bi se trebalo smatrati da je gubitak konačan: u slučaju kada financijski instrument više ne postoji ili nikad nije postojao; u slučaju kada financijski instrument postoji, ali je AIF definitivno izgubio pravo vlasništva nad njim; i kad u slučaju kad ima pravo vlasništva, ali više ne može na trajnoj osnovi prenositi pravo vlasništva niti ograničavati prava vlasništva nad financijskim instrumentom.
- (115) Smatra se da financijski instrument više ne postoji kad je nestao nakon računovodstvene pogreške koja se ne može ispraviti ili ako nije nikad postojao, u slučaju kada je vlasništvo AIF-a registrirano na temelju krivotvorenih dokumenata. Situacije u kojima je gubitak financijskih instrumenata uzrokovan nepoštenim ponašanjem trebalo bi smatrati gubitkom.
- (116) Gubitak se ne može utvrditi ako je financijski instrument zamijenjen ili pretvoren u drugi financijski instrument, na primjer, u situacijama kad su dionice poništene i zamijenjene izdavanjem novih dionica prilikom reorganizacije društva. Ne bi se smjelo smatrati da je AIF trajno lišen prava vlasništva nad financijskim instrumentom ako je AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a zakonito prenio vlasništvo na treću osobu. U slučaju kada postoji
- (117) Depozitar može izbjeći odgovornost u skladu s člankom 21. stavkom 12. Direktive 2011/61/EU samo u slučaju vanjskog događaja koji je izvan razumne kontrole i čije posljedice su neizbježne unatoč svim razumnim nastojanjima da se one izbjegnu. Depozitar bi trebao dokazati kumulativno ispunjavanje ovih uvjeta kako bi bio oslobođen od odgovornosti.
- (118) Najprije bi trebalo utvrditi je li događaj koji je doveo do gubitka vanjski. Delegiranje ne bi smjelo utjecati na odgovornost depozitara i zato bi se događaj trebao smatrati vanjskim ako ne nastane kao posljedica bilo koje radnje ili propusta depozitara ili treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo. Zatim bi trebalo ocijeniti je li događaj izvan razumne kontrole provjeravanjem da nije postojalo ništa što je razboriti depozitar mogao razumno učiniti da spriječi nastanak događaja. U ovom okviru i prirodni događaji i djelovanje javnih tijela mogu se smatrati vanjskim događajima izvan razumne kontrole. Stoga se u kontekstu insolventnosti treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo pravo zemlje u kojoj su instrumenti pohranjeni na skrbništvo, a koje ne priznaje učinke odgovarajućeg provedenog odvajanja, smatra vanjskim događajem izvan razumne kontrole. Suprotno tome, gubitak koji prouzroči neispunjavanje zahtjeva u vezi odvajanja utvrđenih u članku 21. stavku 11. točki (d) podtočki iii. Direktive 2011/61/EU, ili gubitak imovine koji nastane zbog poremećaja djelatnosti treće osobe u vezi s njenom insolventnošću ne može se smatrati vanjskim događajem izvan razumne kontrole.
- (119) Konačno, depozitar bi trebao dokazati da se gubitak nije mogao izbjeći unatoč svim razumnim nastojanjima da se izbjegne. U tom kontekstu, depozitar bi trebao obavijestiti UAIF i poduzeti odgovarajuće mjere ovisno o okolnostima. Na primjer, u situaciji kad depozitar smatra da je jedina odgovarajuća mjera prodaja financijskih instrumenata, o tome bi depozitar trebao pravovremeno obavijestiti UAIF, koji zatim mora dati pisane upute depozitaru da li da financijske instrumente i dalje drži ili da ih proda. Ulagateljima AIF-a trebalo bi prijaviti bez nepotrebnog odlaganja svaku uputu depozitaru o tome da nastavi držati imovinu. UAIF ili AIF bi trebali pomno razmotriti preporuku depozitara. Ovisno o okolnostima, ako je depozitar i dalje zabrinut da standardna zaštita financijskog instrumenta nije dostatna unatoč ponovljenim upozorenjima, trebao bi razmotriti daljnje moguće mjere, kao što je raskid ugovora, pod uvjetom da je AIF-u, u skladu s nacionalnim pravom, dan rok u kojem treba pronaći drugog depozitara.

- (120) Kako bi se osigurao isti standard zaštite ulagatelja, ista razmatranja trebala bi se također primjenjivati na osobu kojoj su delegirani poslovi na koju je depozitar ugovorno prenio svoju odgovornost. Osoba kojoj su delegirani poslovi bi stoga za oslobođenje od odgovornosti u skladu s člankom 21. stavkom 12. Direktive 2011/61/EU trebala dokazati da u cijelosti ispunjava kumulativno jednake uvjete.
- (121) Depozitaru je dopušteno da u određenim okolnostima bude oslobođen od odgovornosti za gubitak financijskih instrumenata koji su pohranjeni na skrbništvo kod treće osobe kojoj je skrbništvo delegirano. Kako bi se dopustilo takvo oslobođenje od odgovornosti, mora postojati objektivan razlog za ugovaranje takvog oslobođenja koji je prihvatljiv i depozitaru i AIF-u ili UAIF-u, koji djeluje u ime AIF-a. Za svako oslobođenje od odgovornosti trebalo bi utvrditi objektivan razlog, uzimajući u obzir konkretne okolnosti u kojima je skrbništvo delegirano.
- (122) Prilikom razmatranja objektivnog razloga, trebalo bi utvrditi pravilnu ravnotežu kako bi se osiguralo da se na ugovorno oslobođenje može stvarno osloniti, ako je to potrebno, i da su uspostavljene dostatne zaštitne mjere za sprječavanje zlouporabe ugovornog oslobođenja od odgovornosti od strane depozitara. Ugovorno oslobođenje od odgovornosti se ni u kakvim okolnostima ne može koristiti kako bi depozitar izbjegao ispunjavanje zahtjeva o odgovornosti iz Direktive 2011/61/EU. Depozitar bi trebao dokazati da je zbog posebnih okolnosti bio primoran delegirati skrbništvo na treću osobu. Ugovaranje oslobođenja trebalo bi uvijek biti u najboljem interesu AIF-a ili njegovih ulagatelja, a AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a, trebali bi izričito navesti da djeluju u skladu s takvim najboljim interesom. Primjeri scenarija trebali bi ukazivati na situacije u kojima se može smatrati da depozitar nema drugu mogućnost već da delegira skrbništvo na treće osobe.
- (123) Važno je da nadležna tijela dobiju odgovarajuće i dostatne informacije kako bi na odgovarajući način i dosljedno nadzirali djelatnost upravitelja alternativnim investicijskim fondovima i rizike koji su s njom povezane. Također, budući da bi djelatnost upravitelja alternativnim investicijskim fondovima mogla imati prekogranični utjecaj i utjecaj na financijska tržišta, nadležna tijela trebala bi pažljivo nadzirati upravitelje alternativnim investicijskim fondovima i alternativne investicijske fondove radi poduzimanja odgovarajućih mjera kako bi se spriječilo povećanje sistemskih rizika. Veća transparentnost i usklađenost putem odredaba o izvještavanju i objavljivanju relevantnih informacija, kako je to opisano u provedbenim mjerama, trebali bi omogućiti nadležnim tijelima da otkriju rizike na financijskim tržištima i da na njih odgovore.
- (124) Bitno je da ulagatelji dobiju potrebne minimalne informacije o posebnim upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima i alternativnim investicijskim fondovima te o njihovoj strukturi kako bi mogli donijeti pravu investicijsku odluku prilagođenu njihovim potrebama i sklonošću prema riziku. Navedene informacije trebale bi biti jasne, pouzdane, lako razumljive i jasno prezentirane, budući da je upotrebljivost informacija veća kad se one uspoređuju između različitih upravitelja alternativnim investicijskim fondovima i različitih alternativnih investicijskih fondova te između dva uzastopna razdoblja. Prije objavljivanja informacija UAIF se ne bi smio baviti aktivnostima koje bi mogle štetno utjecati na objektivno razumijevanje i praktičnu uporabu takvih informacija za ulagatelje, kao što je uljepšavanje financijskih izvještaja.
- (125) Potrebno je odrediti okvir koji predviđa minimalne standarde vezane uz zahtjeve za godišnjim izvještavanjem, uključujući ključne elemente i popis stavki koji nije konačan. Značajne promjene informacija, kako je navedeno u članku 22. stavku 2. točki (d) Direktive 2011/61/EU, trebalo bi objaviti u godišnjem izvješću u okviru financijskih izvještaja. Osim popisa osnovnih stavki koji nije konačan, mogu se uključiti dodatne stavke, skupine i zbrojeve podskupina ako je prezentiranje ovih stavki bitno za razumijevanje cjelokupnog financijskog položaja ili uspješnosti AIF-a. Stavke različite prirode ili funkcije mogle bi se zbrojiti, pod uvjetom da takve stavke pojedinačno nisu materijalno značajne. Takve stavke mogle bi se zbrojiti u kategoriju „ostalo”, kao što je „ostala imovina” ili „ostale obveze”. U slučaju kada se stavke uopće ne primjenjuju ne neki posebni AIF, nije ih potrebno prezentirati. Bez obzira na računovodstvene standarde koji se primjenjuju u skladu s Direktivom 2011/61/EU, svu imovinu trebalo bi vrednovati najmanje jednom godišnje. Bilanca ili izvješće o imovini i obvezama u skladu s Direktivom 2011/61/EU trebali bi, između ostalog, uključivati novac i novčane ekvivalente. Stoga bi novčane ekvivalente trebalo smatrati vrlo likvidnim ulaganjem u smislu izračuna izloženosti AIF-a.
- (126) U vezi sa sadržajem i oblikom izvješća o djelatnostima u poslovnoj godinu koji, u skladu s Direktivom 2011/61/EU, mora biti dio godišnjeg izvješća, izvješće mora sadržavati fer i uravnotežen prikaz poslovanja AIF-a s opisom glavnih rizika i ulaganja ili ekonomskih neizvjesnosti s kojima se suočava. Ova objava ne bi trebala dovesti do objave nejavnih informacija AIF-a, što bi bilo na štetu AIF-a i njegovih ulagatelja. Stoga, ako bi objavljivanje posebnih nejavnih informacija imalo takav učinak, trebalo bi ih objediniti do razine na kojoj bi se izbjegao štetan učinak i ne bi trebalo obuhvatiti, na primjer, uspješnost ili statističke podatke o pojedinom društvu iz portfelja ili ulaganju što bi moglo dovesti do objave nejavnih informacija AIF-a. Ove informacije trebale bi činiti dio izvješća posloводства, budući da se prezentiraju uz financijske izvještaje.

- (127) U vezi sa sadržajem i oblikom objavljivanja nagrađivanja, kad se informacije prezentiraju na razini UAIF-a, daljnje informacije trebale bi se pružiti objavljivanjem raspodjele ili raščlambe ukupnog nagrađivanja koje se odnosi na odgovarajući AIF. To bi se moglo postići objavljivanjem ukupnih podataka o nagrađivanju UAIF-a podijeljenih na fiksne i varijabilne dijelove, izjave da se ovi podaci odnose na cjelokupan UAIF, a ne na AIF, broja fondova koji su alternativni investicijski fondovi i fondova UCITS kojima upravlja UAIF i ukupne imovinu pod upravljanjem takvih alternativnih investicijskih fondova i UCITS-a, s pregledom politike nagrađivanja i s upućivanjem gdje je ulagateljima na zahtjev dostupna cjelovita politika nagrađivanja. Daljnje podaci mogu se pružiti objavljivanjem ukupnih varijabilnih nagrađivanja koje financira AIF plaćanjem naknada za uspješnost i naknada koje ovise o prinosu, ovisno o slučaju. Osim objave nagrađivanja, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali pružiti i informacije koje se odnose na financijske i nefinancijske kriterije politika i praksi nagrađivanja za odgovarajuće kategorije osoblja kako bi se ulagateljima omogućilo da ocijene postojeće uspostavljene poticaje.
- (128) U slučaju kada AIF izdaje udjele, prijenose bilo koje imovine na posebne račune za odvajanje nelikvidne imovine trebalo bi obračunati u trenutku prijenosa, na temelju broja udjela, dodijeljenih prilikom prijenosa imovine, pomnoženih s cijenom po udjelu. Osnova vrednovanja trebala bi biti jasno objavljena u svim okolnostima i uključivati datum kad je vrednovanje izvršeno.
- (129) Radi upravljanja likvidnošću, upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima bi trebalo biti dozvoljeno da zaključuje dogovore o pozajmljivanju u ime alternativnih investicijskih fondova kojim upravljaju. Ovi dogovori mogu biti kratkoročni ili trajniji. U potonjem slučaju vjerojatnije je da će takvi dogovori biti posebne mjere za potrebe upravljanja nelikvidnom imovinom.
- (130) U skladu s načelom razlikovanja i priznavanja različitih vrsta alternativnih investicijskih fondova, informacije za koje se od UAIF-a zahtijeva da ih objavi ulagateljima trebale bi varirati ovisno o vrsti AIF-a i trebale bi ovisiti o drugim čimbenicima kao što je investicijska strategija i sastav portfelja.
- (131) Direktiva 2011/61/EU zahtijeva od UAIF-a da nadležnim tijelima matične države članice redovito dostavljaju određene informacije za svaki AIF u EU kojim upravljaju i svaki AIF kojim trguju u Uniji. Stoga je važno dodatno utvrditi informacije koje treba dostaviti i učestalosti izvještavanja koja ovisi o vrijednosti imovine pod upravljanjem u portfeljima alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja određeni UAIF. Trebalo bi osigurati formalne obrasce koje bi trebao popuniti UAIF za alternativne investicijske fondove kojima upravlja. U slučaju kada subjekt koji ima odobrenje za rad kao UAIF trguje alternativnim investicijskim fondovima kojima upravljaju drugi upravitelji alternativnim investicijskim fondovima, on ne djeluje kao upravitelj navedenih alternativnih investicijskih fondova već kao posrednik, kao bilo koje investicijsko društvo obuhvaćeno Direktivom 2004/39/EZ. Stoga ne bi trebao izvještavati o tim alternativnim investicijskim fondovima jer bi to dovelo do dvostrukog ili višestrukog izvještavanja. Ovaj zahtjev za izvještavanjem trebao bi se međutim odnositi na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima izvan EU koji upravljaju upravitelje alternativnim investicijskim fondovima kojima se trguje u Uniji.
- (132) Prag predviđen u ovoj Uredbi pokreće samo zahtjeve za izvještavanjem koji su utvrđeni u članku 24. stavku 4. Direktive 2011/61/EU. Za AIF čiji je omjer financijske poluge izračunan u skladu s metodom preuzetih obveza manji od trostruke neto vrijednosti njegove imovine ne smatra da u znatnoj mjeri koristi financijsku polugu. Međutim, nadležna tijela mogu zatražiti dodatne informacije, prema potrebi, za učinkovito praćenje sistemskih rizika. Određivanja praga za izvještavanje također osigurava da se informacije koje se odnose na povećanje sistemskog rizika prikupljaju u cijeloj Uniji na usklađen način te se upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima osigurava sigurnost.
- (133) Nadzorne ovlasti nadležnog tijela u skladu s člankom 25. stavkom 3. Direktive 2011/61/EU izvršavaju se u okviru novog nadzornog sustava koji je dio kontinuiranih nadzornih postupaka i ocjena sistemskog rizika upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji provode nadležna tijela i Europska nadzorna tijela, u pogledu stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava. Nadležna tijela trebala bi na odgovarajući način koristiti informacije koje dobiju i trebala bi uvesti ograničenja financijske poluge koju koriste UAIF ili druga ograničenja za upravljanje AIF-om u vezi s alternativnim investicijskim fondovima kojima upravlja u slučaju kada smatraju da je to potrebno radi osiguranja stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava. Ocjena sistemskog rizika vjerojatno će varirati ovisno o gospodarskom okruženju, pri čemu svaki UAIF u vezi s alternativnim investicijskim fondovima kojima upravlja ima potencijal da postane sistemski značajan. Stoga je osnovni zahtjev da nadležna tijela dobiju sve informacije koje su potrebne kako bi se na odgovarajući način ocijenile ove situacije radi sprječavanja povećanja sistemskog rizika. Nadležna tijela trebala bi zatim ocijeniti informacije i poduzeti odgovarajuće mjere.

- (134) Kako bi se upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima u EU omogućilo da upravljaju i trguju alternativnim investicijskim fondovima izvan EU, a upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima izvan EU da upravljaju i trguju alternativnim investicijskim fondovima u Uniji, u Direktivi 2011/61/EU zahtjeva se uspostava odgovarajućih postupaka suradnje s odgovarajućim nadzornim tijelima treće zemlje u kojoj AIF izvan EU i, ovisno o slučaju, UAIF izvan EU, ima poslovni nastan. Takvi postupci suradnje trebali bi osigurati barem učinkovitu razmjenu informacija koja omogućuje nadležnim tijelima Unije da obavljaju svoje zadaće u skladu s Direktivom 2011/61/EU.
- (135) Postupci suradnje trebali bi omogućiti nadležnim tijelima da vezano uz subjekte iz trećih zemalja obavljaju svoje nadzorne i izvršne dužnosti. Postupci suradnje stoga bi trebali odrediti jasan, konkretan okvir za pristup informacijama za obavljanje izravnog nadzora i za pomoć koju trebaju osigurati tijela treće zemlje. Postupci suradnje trebali bi osigurati da se primljene informacije mogu podijeliti s drugim dotičnim nadležnim tijelima i s ESMA-om i Europskim odborom za sistemske rizike.
- (136) Kako bi se nadležnim tijelima, upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima i depozitarima omogućilo da se na uspješan i učinkovit način prilagode novim zahtjevima sadržanim u ovoj Uredbi, trebalo bi uskladiti datum početka primjene ove Uredbe s datumom prijenosa Direktive 2011/61/EZ,

- (b) zaposlenik UAIF-a ili bilo koja druga fizička osoba čije su usluge stavljene na raspolaganje ili su pod kontrolom UAIF-a i koja je uključena u pružanje usluga upravljanja zajedničkim portfeljem od strane UAIF-a;
- (c) fizička ili pravna osoba koja je izravno uključena u pružanje usluga UAIF-u na temelju postupaka delegiranja poslova na treće osobe radi pružanja usluge upravljanja zajedničkim portfeljem od strane UAIF-a;
3. „više rukovodstvo” znači osoba ili osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (c) Direktive 2011/61/EU i, ovisno o slučaju, izvršni član ili članovi upravljačkog tijela;
4. „upravljačko tijelo” znači tijelo UAIF-a s ovlaštenjem za donošenje konačnih odluka, što obuhvaća nadzorne i upravljačke funkcije ili samo upravljačku funkciju, ako su ove dvije funkcije odvojene;
5. „posebna mjera” znači mjera koja se pojavljuje kao izravna posljedica nelikvidne prirode imovine AIF-a, koja utječe na posebna prava isplate ulagatelja u vezi određene vrste udjela ili dionica AIF-a i koja je individualno izrađena mjera ili odvojena od općih prava isplate ulagatelja.

DONIJELA JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

DEFINICIJE

Članak 1.

Definicije

Pored definicija utvrđenih u članku 2. Direktive 2011/61/EU, za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „obveza uplate kapitala” znači ugovorna obveza ulagatelja da alternativnom investicijskom fondu (AIF) na zahtjev UAIF-a osigura dogovoreni iznos ulaganja;
2. „relevantna osoba” u vezi s UAIF-om znači jedno od sljedećeg:
 - (a) rukovoditelj, partner ili istovjetna osoba, ili upravitelj UAIF-a;

POGLAVLJE II.

OPĆE ODREDBE

ODJELJAK 1.

Izračun imovine pod upravljanjem

(članak 3. stavak 2. Direktive 2011/61/EU)

Članak 2.

Izračun ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem

1. Radi ispunjavanja uvjeta u vezi izuzeća predviđenih u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU, UAIF:
 - (a) utvrđuje sve alternativne investicijske fondove za koje je imenovan kao vanjski UAIF ili AIF za koji je on UAIF, u slučaju kad pravni oblik AIF-a dozvoljava unutarnje upravljanje, u skladu s člankom 5. Direktive 2011/61/EU;
 - (b) utvrđuje za svaki AIF kojim upravlja portfelj imovine i određuje, u skladu s pravilima vrednovanja utvrđenima u pravu države u kojoj AIF ima poslovni nastan i, ovisno o slučaju, pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a, odgovarajuću vrijednost imovine pod upravljanjem, uključujući svu imovinu stečenu korištenjem financijske poluge;

(c) zbraja utvrđene vrijednosti imovine pod upravljanjem za sve alternativne investicijske fondove kojima upravlja i uspoređuje dobivenu ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem s odgovarajućim pragom utvrđenim u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU.

2. Za potrebe stavka 1. subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) za koje UAIF, u skladu s Direktivom 2009/65/EZ, djeluje kao imenovano društvo za upravljanje ne uključuju se u izračun.

Za potrebe stavka 1. alternativni investicijski fondovi kojima upravlja UAIF i za koje je UAIF delegirao poslove u skladu s člankom 20. Direktive 2011/61/EU uključuju se u izračun. Međutim, portfelji alternativnih investicijskih fondova kojim upravlja UAIF na temelju delegiranja isključuju se iz izračuna.

3. Radi izračuna ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem, svaka pozicija izvedenog financijskog instrumenta, uključujući bilo koji izvedeni financijski instrument ugrađen u prenosive vrijednosne papire, pretvara se u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini tog izvedenog financijskog instrumenta korištenjem metodologija pretvorbe određenih u članku 10. Apolutna vrijednost te istovjetne pozicije zatim se koristi za izračun ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem.

4. U slučaju kada AIF ulaže u druge alternativne investicijske fondove kojima upravlja isti vanjski UAIF, navedeno ulaganje može se isključiti iz izračuna imovine pod upravljanjem UAIF-a.

5. U slučaju kada jedan investicijski dio AIF-a koji ima vanjskog ili unutarnjeg upravitelja ulaže u drugi investicijski dio navedenog AIF-a, to ulaganje može se isključiti iz izračuna imovine pod upravljanjem upravitelja alternativnim investicijskim fondovima.

6. Ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem izračunava se u skladu sa stavcima 1. do 4., najmanje jednom godišnje korištenjem posljednjih dostupnih vrijednosti imovine. Posljednja dostupna vrijednost imovine za svaki AIF dobiva se tijekom dvanaest mjeseci prije datuma izračuna praga u skladu s prvom rečenicom ovog stavka. UAIF određuje datum izračuna praga i primjenjuje ga na dosljedan način. Svaku naknadnu promjenu odabranog datuma treba opravdati nadležnom tijelu. Prilikom odabira datuma za izračun praga, UAIF uzima u obzir vrijeme i učestalost vrednovanja imovine pod upravljanjem.

Članak 3.

Kontinuirano praćenje imovine pod upravljanjem

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i primjenjuju postupke za kontinuirano praćenje

ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem. Praćenje odražava ažuran pregled imovine pod upravljanjem i uključuje praćenje aktivnosti upisa i isplate ili, prema potrebi, smanjenja kapitala i raspodjele kapitala te vrijednosti uložene imovine za svaki AIF.

Kako bi se procijenila potreba za učestalijim izračunima ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem, uzima se u obzir blizina ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem pragu određenom u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU i predviđena aktivnost upisa i isplate.

Članak 4.

Povremeno kršenje praga

1. UAIF ocjenjuje situacije u kojima ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem prelazi odgovarajući prag kako bi odredio jesu li one privremene naravi ili ne.

2. U slučaju kada ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem prelazi odgovarajući prag i UAIF smatra da situacija nije privremene naravi, UAIF o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo navodeći da se smatra da situacija nije privremene naravi i traži odobrenje za rad u roku od 30 kalendarskih dana u skladu s člankom 7. Direktive 2011/61/EU.

3. U slučaju kada ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem prelazi odgovarajući prag i UAIF smatra da je situacija privremene naravi, UAIF o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo navodeći da se smatra da je situacija privremene naravi. Obavijest sadrži popratne informacije koje opravdavaju ocjenu UAIF-a o privremenoj naravi situacije, uključujući opis situacije i objašnjenje razloga zbog kojih se smatra privremenom.

4. Situacija se ne smatra privremenom ako postoji vjerojatnost da će se nastaviti tijekom razdoblja dužeg od tri mjeseca.

5. Tri mjeseca nakon datuma kada je ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem prešla odgovarajući prag, UAIF ponovno izračunava ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem kako bi nadležnom tijelu dokazao da je situacija koja je dovela do toga da je imovina pod upravljanjem prešla prag riješena te da nije potreban zahtjev UAIF-a za odobrenjem za rad.

Članak 5.

Informacije koje je potrebno dostaviti u okviru registracije

1. U okviru zahtjeva iz članka 3. stavka 3. točke (b) Direktive 2011/61/EU, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima nadležnim tijelima dostavljaju ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem izračunatu u skladu s postupkom određenim u članku 2.

2. U okviru zahtjeva iz članka 3. stavka 3. točke (c) Direktive 2011/61/EU, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima za svaki AIF dostavljaju dokument ponude ili odgovarajući izvadak iz dokumenta ponude ili opći opis investicijske strategije. Odgovarajući izvadak iz dokumenta ponude i opis investicijske strategije uključuju najmanje sljedeće informacije:

- (a) glavne kategorije imovine u koje AIF može ulagati;
- (b) sve industrijske, zemljopisne ili druge tržišne sektore ili posebne vrste imovine koji su u središtu investicijske strategije;
- (c) opis politike pozajmljivanja ili korištenja financijske poluge AIF-a.

3. Informacije koje UAIF dostavlja u skladu s člankom 3. stavkom 3. točkom (d) Direktive 2011/61/EU navedene su u članku 110. stavku 1. ove Uredbe. Dostavljaju se u skladu s formalnim obrascem za izvješćavanje u skladu s Prilogom IV.

4. Informacije prikupljene u skladu s člankom 3. stavkom 3. točkom (d) Direktive 2011/61/EU razmjenjuju se između nadležnih tijela u Uniji, Europskog regulatora za vrijednosne papire i tržište kapitala (ESMA) i Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB), ako je to potrebno za ispunjavanje njihovih dužnosti.

5. Informacije koje su potrebne za potrebe registracije ažuriraju se i dostavljaju jednom godišnje. Zbog razloga koji se odnose na izvršavanje njihovih ovlasti u skladu s člankom 46. Direktive 2011/61/EU, nadležna tijela mogu zahtijevati da UAIF češće dostavlja informacije iz članka 3. Direktive 2011/61/EU.

ODJELJAK 2.

Izračun financijske poluge

(članak 4. stavak 3. Direktive 2011/61/EU)

Članak 6.

Opće odredbe o izračunu financijske poluge

1. Financijska poluga AIF-a izražava se kao omjer između izloženosti AIF-a i njegove neto vrijednosti imovine.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima izračunavaju izloženost alternativnih investicijskih fondova kojima upravljaju u skladu s bruto metodom kako je određena u članku 7. i metodom preuzetih obveza kako je određena u članku 8.

S obzirom na tržišna kretanja i najkasnije do 21. srpnja 2015. Komisija preispituje metode izračuna iz prvog podstavka kako bi donijela odluku o tome jesu li navedene metode dostatne i primjerene za sve vrste alternativnih investicijskih fondova ili bi trebalo razraditi dodatnu i neobveznu metodu za izračun financijske poluge.

3. Izloženost sadržanu u svim financijskim ili pravnim strukturama koje uključuju treće osobe koje kontrolira odgovarajući AIF, treba uključiti u izračun izloženosti, u slučaju kada su navedene strukture uspostavljene posebno kako bi se izravno ili neizravno povećala izloženost na razini AIF-a. Za alternativne investicijske fondove čija se osnovna investicijska politika temelji na stjecanju kontrole nad neuvrštenim društvima ili izdavaateljima, UAIF u izračun financijske poluge ne uključuje izloženost koja postoji na razini ovih neuvrštenih društava i izdavatelja, pod uvjetom da AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a ne mora snositi moguće gubitke koji premašuju njegovo ulaganje u odgovarajuće društvo ili izdavatelja.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima isključuju zaključene sporazume o pozajmljivanju ako su oni privremene naravi i ako su u potpunosti pokriveni ugovornim obvezama uplate kapitala ulagatelja u AIF.

5. UAIF treba imati na odgovarajući način dokumentirane postupke za izračun izloženosti svakog AIF-a pod svojim upravljanjem u skladu s bruto metodom i metodom preuzetih obveza. Izračun se dosljedno primjenjuje.

Članak 7.

Bruto metoda za izračun izloženosti AIF-a

Izloženost AIF-a, izračunata u skladu s bruto metodom, suma je apsolutnih vrijednosti svih pozicija koje se vrednuju u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU i svim delegiranim aktima donesenim u skladu s njom.

Za izračun izloženosti AIF-a u skladu s bruto metodom, UAIF:

- (a) isključuje vrijednost svog novca i novčanih ekvivalenata koji su visoko likvidna ulaganja koja se drže u osnovnoj valuti AIF-a, koja se može lako pretvoriti u poznati iznos novca, koji podliježu neznatnom riziku promjene vrijednosti i osiguravaju prinos koji nije veći od stope tromjesečne državne obveznice visoke kvalitete;

- (b) pretvara izvedene financijske instrumente u istovjetnu poziciju u njihovoj temeljnoj imovini korištenjem metodologija pretvorbe određenih u članku 10. i metoda koje su određene u stavcima 4. do 9. i 14. Priloga I;
- (c) isključuje novčane pozajmice koje ostaju u novcu ili novčanim ekvivalentima iz točke (a) i kad su poznati iznosi koje treba platiti;
- (d) uključuje izloženost koja proizlazi iz ponovnog ulaganja novčanih pozajmica, izraženu kao veću tržišnu vrijednost između realiziranog ulaganja ili ukupnog iznosa novčane pozajmice iz stavaka 1. i 2. Priloga I;
- (e) uključuje pozicije u okviru repo ugovora ili obratnog repo ugovora i ugovora o pozajmljivanju vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane ili drugih instrumenata u skladu sa stavkom 3. i stavcima 10. do 13. Priloga I.

Članak 8.

Metoda preuzetih obveza za izračun izloženosti AIF-a

1. Izloženost AIF-a koja se izračunava u skladu s metodom preuzetih obveza je suma apsolutnih vrijednosti svih pozicija koje se vrednuju u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU i njezinim odgovarajućim delegiranim aktima podložno kriterijima iz stavaka 2. do 9.
2. UAIF pri izračunu izloženosti AIF-a u skladu s metodom preuzetih obveza:
 - (a) svaku poziciju u izvedenom financijskom instrumentu pretvara u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini tog izvedenog financijskog instrumenta korištenjem metodologija pretvorbe određenih u članku 10. i stavku 4. do 9. i 14. Priloga II;
 - (b) primjenjuje postupke netiranja i zaštite od rizika;
 - (c) izračunava izloženost koja je nastala od ponovnog ulaganja pozajmica kad takvo ponovno ulaganje povećava izloženost AIF-a, kako je utvrđeno u stavcima 1. i 2. Priloga I.;
 - (d) u izračun uključuje ostale instrumente u skladu sa stavkom 3. i stavcima 10. do 13. Priloga I.
3. Za potrebe izračuna izloženosti AIF-a u skladu s metodom preuzetih obveza:
 - (a) ugovori o netiranju uključuju kombinacije trgovanja izvedenim financijskim instrumentima ili pozicijama u vrijednosnim papirima koje se odnose na istu temeljnu imovinu, bez

obzira – u slučaju izvedenih financijskih instrumenata - na datum dospijeca izvedenih financijskih instrumenata i kad su navedena trgovanja izvedenim financijskim instrumentima ili pozicijama u vrijednosnim papirima zaključena s isključivim ciljem uklanjanja rizika povezanih s pozicijama u drugim izvedenim financijskim instrumentima ili vrijednosnim papirima;

- (b) postupci zaštite od rizika uključuju kombinacije trgovanja izvedenim financijskim instrumentima ili pozicijama u vrijednosnim papirima koji se ne odnose nužno na istu temeljnu imovinu i kad su navedena trgovanja izvedenim financijskim instrumentima ili pozicijama u vrijednosnim papirima zaključena s isključivim ciljem prijeboja rizika povezanih s pozicijama u drugim izvedenim financijskim instrumentima ili vrijednosnim papirima.

4. Odstupajući od stavka 2., izvedeni financijski instrument se ne pretvara u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini ako ima sve sljedeće značajke:

- (a) zamjenjuje prinos financijske imovine koja se drži u portfelju AIF-a za prinos druge referentne financijske imovine;
- (b) potpuno prebija rizike zamijenjene imovine koja se drži u portfelju AIF-a tako da prinos AIF-a ne ovisi o prinosu zamijenjene imovine;
- (c) ne uključuje ni dodatne neobavezne značajke niti klauzule o financijskoj poluzi niti druge dodatne rizike u odnosu na izravno držanje referentne financijske imovine.

5. Odstupajući od stavka 2., izvedeni financijski instrument se ne pretvara u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini kad prilikom izračuna izloženosti u skladu s metodom preuzetih obveza ako ispunjava oba sljedeća uvjeta:

- (a) kombinirano držanje AIF-a izvedenog financijskog instrumenta koji se odnosi na financijsku imovinu i novca koji je uloženi u novčani ekvivalent kako je određeno u članku 7. točki (a) jednako je držanju duge pozicije u dotičnoj financijskoj imovini;
- (b) izvedeni financijski instrument ne generira nikakvu dodatnu izloženost i financijsku polugu ili rizik.

6. Postupci zaštite od rizika uzimaju se u obzir prilikom izračuna izloženosti AIF-a samo ako ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) pozicije uključene u odnos zaštite od rizika nemaju za cilj ostvarivanje prinosa, a opći i posebni rizici su prebijeni;

- (b) na razini AIF-a postoji provjerljivo smanjenje tržišnog rizika;
- (c) rizici povezani s izvedenim financijskim instrumentima, opći i posebni rizici, ako postoje, su prebijeni;
- (d) postupci zaštite od rizika odnose se na iste vrste imovine;
- (e) učinkoviti su u uvjetima stresa na tržištu.

7. Podložno o stavku 6., izvedeni financijski instrumenti koji se koriste u svrhe zaštite od valutnih rizika i koji ne uzrokuju dodatnu izloženost, financijsku polugu ili druge rizike ne uključuju se u izračun.

8. UAIF netira pozicije u sljedećim slučajevima:

(a) između izvedenih financijskih instrumenata, pod uvjetom da se odnose na istu temeljnu imovinu, čak i ako je datum dospjeća izvedenih financijskih instrumenata različit;

(b) između izvedenih financijskih instrumenata čija je temeljna imovina prenosivi vrijednosni papir, instrument tržišta novca ili udjel subjekta za zajednička ulaganja, kako je navedeno u točkama 1. do 3. odjeljka C Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, i te iste odgovarajuće temeljne imovine.

9. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji upravljaju alternativnim investicijskim fondovima i koji, u skladu sa svojom glavnom investicijskom politikom, prvenstveno ulažu u kamatne izvedene financijske instrumente koriste posebna pravila o netiranju trajanja kako bi se uzela u obzir korelacija između elemenata dospjeća krivulje kamatnih stopa kako je određena u članku 11.

Članak 9.

Metode za povećanje izloženosti AIF-a

Prilikom izračuna izloženosti alternativni investicijski fondovi koriste metode određene u Prilogu I. za situacije navedene u njemu.

Članak 10.

Metodologija pretvorbe izvedenih financijskih instrumenata

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koriste metodologije pretvorbe određene u Prilogu II. za izvedene financijske instrumente koji su navedeni u njemu.

Članak 11.

Pravila o netiranju trajanja

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima primjenjuju pravila o netiranju trajanja prilikom izračuna izloženosti alternativnih investicijskih fondova u skladu s člankom 8. stavkom 9.

2. Pravila o netiranju trajanja ne koriste se kad bi ona dovela do lažnog predstavljanja profila rizičnosti AIF-a. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji koriste ova pravila o netiranju u svojoj strategiji kamatnih stopa ne uključuju druge izvore rizika, kao što je to volatilnost. Sukladno tome, u strategijama kamatne arbitraže ne primjenjuju se navedena pravila o netiranju.

3. Korištenje navedenih pravila o netiranju trajanja ne generira nikakvu neopravdanu razinu financijske poluge ulaganjem u kratkoročne pozicije. Kratkoročni kamatni izvedeni financijski instrumenti nisu glavni izvori prinosa AIF-a sa srednjoročnim trajanjem koji koristi pravila o netiranju trajanja.

4. Kamatni izvedeni financijski instrumenti pretvaraju se u svoju istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini i netiraju u skladu s Prilogom III.

5. AIF koji koristi pravila o netiranju trajanja može i dalje koristiti okvir zaštite od rizika. Pravila o netiranju trajanja mogu se primijeniti samo na kamatne izvedene financijske instrumente koji nisu uključeni u postupke zaštite od rizika.

ODJELJAK 3.

Dodatni regulatorni kapital i osiguranje od profesionalne odgovornosti

(članak 9. stavak 7. i članak 15. Direktive 2011/61/EU)

Članak 12.

Rizici od profesionalne odgovornosti

1. Rizici od profesionalne odgovornosti koje je potrebno pokriti u skladu s člankom 9. stavkom 7. Direktive 2011/61/EU su rizici gubitka ili štete koje uzrokuje relevantna osoba nemarnim obavljanjem djelatnosti za koje UAIF ima zakonsku odgovornost.

2. Rizici od profesionalne odgovornosti kako su određeni u stavku 1. uključuju, bez ograničavanja na njih, rizike:

- (a) gubitka dokumenata koji dokazuju pravo vlasništva nad imovinom AIF-a;
- (b) lažnog predstavljanja ili obmanjujućih izjava danih AIF-u ili njegovim ulagateljima;
- (c) postupanja, pogrešaka ili propusta koji uzrokuju kršenje:
 - i. pravnih i regulatornih obveza;
 - ii. dužnosti postupanja pažnjom dobrog stručnjaka prema AIF-u i njegovim ulagateljima;
 - iii. fiducijarnih dužnosti;
 - iv. obveza povjerljivosti;

- v. pravila ili osnivačkih akata AIF-a;
- vi. uvjeta imenovanja UAIF-u od strane AIF-a;
- (d) neispunjavanja obveze uspostavljanja, provedbe i održavanja odgovarajućih postupaka za sprječavanje nepoštenih, neovlaštenih i zlonamjernih postupanja;
- (e) nepravilno provedenog vrednovanja imovine ili izračuna cijena udjela/dionica;
- (f) gubitaka koji proizlaze iz prekida poslovanja, sistemskih propusta, propusta u obradi transakcija ili upravljanju postupcima.

3. Rizici od profesionalne odgovornosti stalno su pokriveni odgovarajućim dodatnim regulatornim kapitalom utvrđenim u skladu s člankom 14. ili odgovarajućim pokrivenjem osiguranja od profesionalne odgovornosti, utvrđenima u skladu s člankom 15.

Članak 13.

Kvalitativni zahtjevi za rješavanje rizika od profesionalne odgovornosti

1. UAIF provodi učinkovite politike i postupke za upravljanje unutarnjim operativnim rizicima radi odgovarajućeg utvrđivanja, mjerenja, upravljanja i praćenja operativnih rizika, uključujući rizike od profesionalne odgovornosti, kojima je UAIF izložen ili bi opravdano mogao biti izložen. Poslovi upravljanja operativnim rizikom provode se neovisno u okviru politike upravljanja rizicima.
2. UAIF uspostavlja bazu povijesnih podataka o gubicima u kojoj se evidentiraju sva iskustva u vezi poslovnih propusta, gubitaka i šteta. U ovoj bazi podataka su evidentirani, bez ograničavanja na njih, svi ostvareni rizici od profesionalne odgovornosti iz članka 12. stavka 2.
3. U okviru upravljanja rizicima UAIF koristi svoje unutarnje povijesne podatke o gubicima i, prema potrebi, vanjske podatke, analizu scenarija i čimbenike koji odražavaju poslovno okruženje i sustave unutarnje kontrole.
4. Izloženosti operativnom riziku i ostvareni gubici stalno se nadziru i podliježu redovitom unutarnjem izvještavanju.
5. Politike i postupci UAIF-a za upravljanje operativnim rizikom dobro su dokumentirani. UAIF ima uspostavljene mehanizme za osiguranje usklađenosti s politikama za upravljanje operativnim rizikom i učinkovite mjere za postupanje u

slučaju nepoštovanja ovih politika. UAIF ima uspostavljene postupke za poduzimanje odgovarajućih korektivnih mjera.

6. Politike i postupci za upravljanje operativnim rizikom te sustavi mjerenja podliježu redovitom preispitivanju, najmanje jednom godišnje.

7. UAIF održava dostatnu razinu financijskih sredstava s obzirom na njegov ocijenjen profil rizičnosti.

Članak 14.

Dodatni regulatorni kapital

1. Ovaj članak odnosi se na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji se odluče za pokriće rizika od profesionalne odgovornosti dodatnim regulatornim kapitalom.
2. UAIF osigurava dodatni regulatorni kapital za pokriće rizika od profesionalne odgovornosti, koji iznosi najmanje 0,01 % vrijednosti portfelja AIF-a kojima upravlja.

Vrijednost portfelja AIF-a kojima upravlja suma je apsolutne vrijednosti sve imovine svih alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja UAIF, uključujući imovinu stečenu korištenjem financijske poluge, pri čemu se izvedeni financijski instrumenti vrednuju po tržišnoj vrijednosti.

3. Zahtjev u vezi s dodatnim regulatornim kapitalom iz stavka 2. ponovno se izračunava na kraju svake poslovne godine, a iznos dodatnog regulatornog kapitala usklađuje se u skladu s tim.

UAIF uspostavlja, provodi i primjenjuje postupke za kontinuirano praćenje vrijednosti portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja, koja se izračunava u skladu s drugim podstavkom stavka 2. U slučaju kada se prije godišnjeg ponovnog izračuna iz prvog podstavka vrijednost portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja znatno poveća, UAIF bez nepotrebnog odlaganja ponovno izračunava zahtjev za dodatnim regulatornim kapitalom i usklađuje dodatni regulatorni kapital sukladno navedenom.

4. Nadležno tijelo matične države članice UAIF-a može odobriti UAIF-u da osigura dodatni regulatorni kapital niži od iznosa iz stavka 2., samo ako je uvjereno – na temelju povijesnih podataka o gubicima UAIF-a koji su evidentirani u razdoblju promatranja od najmanje tri godine prije ocjenjivanja - da UAIF osigurava dostatan dodatni regulatorni kapital za odgovarajuće pokriće rizika od profesionalne odgovornosti. Odobreni niži iznos dodatnog regulatornog kapitala nije manji od 0,008 % vrijednosti portfelja AIF-a kojima upravlja UAIF.

5. Nadležno tijelo matične države članice UAIF-a može od UAIF-a zatražiti da osigura dodatni regulatorni kapital viši od iznosa iz stavka 2., ako nije uvjeren da UAIF ima dostatan dodatni regulatorni kapital za odgovarajuće pokriće rizika od profesionalne odgovornosti. Nadležno tijelo navodi razloge zbog kojih smatra da je dodatni regulatorni kapital UAIF-a nedostatan.

Članak 15.

Osiguranje od profesionalne odgovornosti

1. Ovaj članak primjenjuje se na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji se odluče za pokriće rizika od profesionalne odgovornosti osiguranjem od profesionalne odgovornosti.

2. UAIF zaključuje i stalno održava osiguranje od profesionalne odgovornosti koje:

- (a) ima početno trajanje od najmanje jedne godine;
- (b) ima otkazni rok za poništenje od najmanje 90 dana;
- (c) pokriva rizike od profesionalne odgovornosti, kako je utvrđeno u članku 12. stavcima 1. i 2.;
- (d) zaključeno je kod društva iz EU ili izvan EU koje ima odobrenje za rad za pružanje osiguranja od profesionalne odgovornosti u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom;
- (e) pruža ga subjekt treće osobe.

Svaki ugovoreni samopridržaj u potpunosti se pokriva dodatnim regulatornim kapitalom koji se osigurava pored regulatornog kapitala u skladu s člankom 9. stavcima 1. i 3. Direktive 2011/61/EU.

3. Osigurateljno pokriće pojedinačnog odštetnog zahtjeva iznosi najmanje 0,7 % vrijednosti portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja UAIF, izračunato kako je određeno u drugom podstavku članka 14. stavka 2.

4. Osigurateljno pokriće ukupnih odštetnih zahtjeva po godini iznosi najmanje 0,9 % vrijednosti portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja UAIF, izračunato kako je određeno u drugom podstavku članka 14. stavka 2.

5. UAIF preispituje politiku osiguranja od profesionalne odgovornosti i njenu usklađenost sa zahtjevima utvrđenim u ovom članku najmanje jednom godišnje i u slučaju bilo kakve promjene koja utječe na usklađenost politike sa zahtjevima iz ovog članka.

POGLAVLJE III.

UVJETI POSLOVANJA UPRAVITELJA ALTERNATIVNIM INVESTICIJSKIM FONDOVIMA

ODJELJAK 1.

Opća načela

(članak 12. stavak 1. Direktive 2011/61/EU)

Članak 16.

Opće obveze nadležnih tijela

Prilikom ocjene ispunjavanja zahtjeva iz članka 12. stavka 1. Direktive 2011/61/EU od strane UAIF-a nadležna tijela koriste barem kriterije utvrđene u ovom odjeljku.

Članak 17.

Dužnost postupanja u najboljem interesu AIF-a ili ulagatelja u AIF i integriteta tržišta

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima primjenjuju politike i postupke za sprječavanje zlouporaba, uključujući one za koje bi se moglo opravdano očekivati da će imati negativan utjecaj na stabilnost i integritet tržišta.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da se alternativnim investicijskim fondovima kojima upravljaju ili ulagateljima u te alternativne investicijske fondove ne zaračunavaju neopravdani troškovi.

Članak 18.

Dužna pažnja

1. Prilikom odabira i kontinuiranog praćenja ulaganja, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koriste visoki stupanj dužne pažnje.

2. osiguravaju da imaju odgovarajuće znanje i razumijevanje vezano uz imovinu u koju je AIF uložio.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i primjenjuju pisane politike i postupke o primjeni dužne pažnje i provode učinkovite mjere kojima osiguravaju da se investicijske odluke donesene u ime alternativnih investicijskih fondova izvršavaju u skladu s ciljevima, investicijskom strategijom i, prema potrebi, ograničenjima AIF-a u vezi rizika.

4. Politike i postupci o dužnoj pažnji iz stavka 3. redovito se preispituju i ažuriraju.

Članak 19.**Dužna pažnja prilikom ulaganja u imovinu ograničene likvidnosti**

1. U slučaju kada upravitelji alternativnim investicijskim fondovima ulažu u imovinu ograničene likvidnosti i kad je takvom ulaganju prethodila faza pregovora, pored poštovanja zahtjeva utvrđenih u članku 18., u vezi s navedenom fazom pregovora upravitelji alternativnim investicijskim fondovima:

- (a) određuju i redovito ažuriraju poslovni plan koji je u skladu s trajanjem AIF-a i tržišnim uvjetima;
- (b) traže i odabiru moguće transakcije koje su u skladu s poslovnim planom iz točke (a);
- (c) ocjenjuju odabrane transakcije s obzirom na moguće prilike i ukupne povezane rizike, sve relevantne pravne, porezne, financijske i druge čimbenike koji utječu na vrijednost, ljudske i materijalne resurse i strategije, uključujući izlazne strategije;
- (d) obavljaju aktivnosti povezane s transakcijama s dužnom pažnjom prije pristupanja njihovom izvršenju;
- (e) prate uspješnost AIF-a u odnosu na poslovni plan iz točke (a).

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima najmanje pet godina zadržavaju evidenciju o aktivnostima obavljenima u skladu sa stavkom 1.

Članak 20.**Dužna pažnja prilikom odabira i imenovanja drugih ugovornih strana i glavnih brokera**

1. Prilikom odabira i imenovanja drugih ugovornih strana i glavnih brokera upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju pažnjom dobrog stručnjaka prije zaključivanja sporazuma, a nakon toga kontinuirano, vodeći računa o cijelom nizu usluga i njihovoj kvaliteti.

2. Prilikom odabira glavnih brokera ili drugih ugovornih strana UAIF ili AIF za transakcije neuvrštenim (OTC) izvedenicama, kod ugovora o pozajmljivanju vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani ili kod obratnog repo ugovora, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da glavni brokeri ili druge ugovorne stranke ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) podliježu kontinuiranom nadzoru od strane javnog tijela;

- (b) financijski su stabilni;

- (c) imaju potrebnu organizacijsku strukturu i sredstva za obavljanje usluga koje trebaju pružiti UAIF-u ili AIF-u.

3. Prilikom ocjenjivanja financijske stabilnosti iz stavka 2. točke (b) UAIF vodi računa o tome primjenjuju li se na glavnog brokera ili drugu ugovornu stranu odgovarajući bonitetni propisi, uključujući zahtjeve o adekvatnosti kapitala, i učinkoviti nadzor.

4. Više rukovodstvo UAIF-a odobrava popis odabranih glavnih brokera. Glavni brokeri koji nisu uvršteni na popis mogu se imenovati u iznimnim slučajevima pod uvjetom da ispunjavaju zahtjeve utvrđene u stavku 2. i podliježu odobrenju višeg rukovodstva. UAIF mora moći pružiti razloge za takav izbor i dokazati da je postupao s dužnom pažnjom prilikom odabira i praćenja glavnih brokera koji nisu uvršteni na popis.

Članak 21.**Pošteno, pravedno i stručno postupanje**

Kako bi se utvrdilo obavlja li UAIF svoje aktivnosti pošteno, pravedno i stručno, nadležna tijela ocjenjuju jesu li ispunjeni najmanje sljedeći uvjeti:

- (a) upravljačko tijelo UAIF-a ima odgovarajuće kolektivno znanje, vještine i iskustvo da može razumjeti aktivnosti UAIF-a, posebno glavne rizike uključene u ove aktivnosti i imovinu u koju je AIF uložio;
- (b) članovi upravljačkog tijela posvećuju dovoljno vremena pravilnom izvršenju svoje funkcije u UAIF-u;
- (c) svaki član upravljačkog tijela postupa s poštenjem, čestitošću i neovisnim mišljenjem;
- (d) UAIF namjenjuje primjerena sredstva za uvođenje i obuku članova upravljačkog tijela.

Članak 22.**Resursi**

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima zapošljavaju dovoljno osoblja koje ima kvalifikacije, znanje i stručnost koji su potrebni za obavljanje odgovornosti koje su im dodijeljene.

2. Za potrebe stavka 1. upravitelji alternativnim investicijskim fondovima vode računa o vrsti, opsegu i složenosti poslovanja te vrsti i rasponu usluga i aktivnosti koje se poduzimaju tijekom navedenog poslovanja.

Članak 23.

Pošteno postupanje prema ulagateljima u AIF

1. UAIF osigurava da njegovi postupci odlučivanja i organizacijska struktura iz članka 57. osiguravaju pravedno postupanje prema ulagateljima.

2. Bilo koji povlašteni tretman koji je UAIF dodijelio jednom ili više ulagatelja ne smije dovesti do sveukupno znatno nepovoljnijeg položaja drugih ulagatelja.

Članak 24.

Poticaji

1. Ne smatra se da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju pošteno, pravedno i u skladu s najboljim interesima alternativnih investicijskih fondova kojima upravljaju ili ulagatelja u ove alternativne investicijske fondove ako, u vezi s aktivnostima koje obavljaju prilikom izvršavanja poslova iz Priloga I. Direktivi 2011/61/EU, plaćaju ili im se plaća bilo kakva naknada ili provizija ili daju ili im se daje nenovčana koristi koja nije sljedeća:

(a) naknada, provizija ili nenovčana korist plaćena ili dana AIF-u ili dana od strane AIF-a ili osobe koja djeluje u ime AIF-a;

(b) naknada, provizija ili nenovčana korist, plaćena ili dana trećoj osobi ili dana od strane treće osobe ili osobe koja djeluje u ime treće osobe, u slučaju kada UAIF može dokazati da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i. postojanje, karakteristike i iznos naknade, provizije ili koristi ili, u slučaju kada iznos nije moguće utvrditi, metoda izračuna tog iznosa, jasno je objavljena ulagateljima u AIF na način koji je sveobuhvatan, točan i razumljiv, prije pružanja odgovarajuće usluge;

ii. plaćanje naknade ili provizije ili pružanje nenovčane koristi namijenjeni su poboljšanju kvalitete dotične usluge i ne narušavaju usklađenost s dužnošću UAIF-a da postupi u najboljem interesu AIF-a kojim upravlja ili ulagatelja u AIF;

(c) primjerene naknade koje omogućuju ili koje su potrebne za obavljanje odgovarajuće usluge, uključujući troškove skrbništva, naknade za namiru i mjenjačke poslove, zakonodavne

pristojbe ili pravne troškove, i koje po prirodi ne mogu uzrokovati sukobe s dužnostima UAIF-a da postupi pošteno, pravedno i u skladu s najboljim interesima AIF-a kojim upravlja ili ulagatelja u AIF.

2. Objavljivanje osnovnih uvjeta dogovora koje se odnose na naknadu, provizije ili nenovčanu korist u sažetom obliku smatra se zadovoljavajućim za potrebe stavka 1. točke (b) podtočke i., pod uvjetom da se UAIF obveže objaviti daljnje pojedinosti na zahtjev ulagatelja u AIF kojim upravlja, pod uvjetom da ispunjava ovu obvezu.

Članak 25.

Učinkovito korištenje resursa i postupaka – postupanje s nalogima

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i primjenjuju postupke i mjere koji osiguravaju pravodobno, pravedno i brzo izvršavanje naloga u ime AIF-a.

2. Postupci i mjere iz stavka 1. ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

(a) osiguravaju da se nalozi izvršeni u ime u AIF-a bez odgode i ispravno evidentiraju i alociraju;

(b) izvršavaju naloge AIF-a koji su inače usporedivi prema vremenu prihvaćanja naloga i bez odgode, osim ako je to zbog obilježja naloga ili prevladavajućih tržišnih uvjeta neizvedivo ili ako interesi AIF-a ili ulagatelja u AIF zahtijevaju drukčije.

3. Financijski instrumenti, iznosi novca ili druga imovina primljeni prilikom namire izvršenih naloga bez odgode i ispravno prenose se na račun odgovarajućeg AIF-a ili se evidentiraju na tom računu.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima ne zloupotrebljava informacije koje se odnose na neizvršene naloge AIF-a i poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi spriječili da relevantne osobe zlouporabe takve informacije.

Članak 26.

Obveze izvješćivanja u vezi s izvršavanjem zahtjeva za upis i isplatu

1. U slučaju kada upravitelji alternativnim investicijskim fondovima izvrše zahtjev za upis ili, prema potrebi, zahtjev za isplatu ulagatelja, oni ulagatelju na trajnom mediju bez odgode dostavljaju bitne informacije koje se odnose na izvršavanje tog zahtjeva ili prihvaćanje ponude za upis, ovisno o slučaju.

2. Stavak 1. se ne primjenjuje u slučaju kada se od treće osobe traži da dostavi ulagatelju potvrdu koja se odnosi na izvršenje zahtjeva i kad potvrda sadrži bitne informacije.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da treća osoba ispunjava svoje obveze.

3. Bitne informacije iz stavaka 1. i 2. uključuju sljedeće informacije:

- (a) identifikaciju UAIF-a;
- (b) identifikaciju ulagatelja;
- (c) datum i vrijeme primitka zahtjeva;
- (d) datum izvršenja;
- (e) identifikaciju AIF-a;
- (f) bruto vrijednost zahtjeva, uključujući naknadu za upis ili neto iznos za isplatu nakon odbitka naknade.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima dostavljaju ulagatelju na zahtjev informacije o statusu zahtjeva ili prihvaćanju ponude za upis ili oboje, ovisno o slučaju.

Članak 27.

Izvršavanje odluka o trgovanju u ime AIF-a pod upravljanjem

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju u najboljem interesu alternativnih investicijskih fondova ili ulagatelja u alternativne investicijske fondove kojima upravljaju prilikom izvršavanja odluka o trgovanju u ime AIF-a kojim upravljaju u okviru upravljanja njihovim portfeljem.

2. Kadgod upravitelji alternativnim investicijskim fondovima kupuju ili prodaju financijske instrumente ili drugu imovinu za koju je izvršenje po najboljim uvjetima bitno, za potrebe stavka 1., oni poduzimaju sve odgovarajuće korake za ostvarivanje najpovoljnijeg ishoda za alternativne investicijske fondove kojima upravljaju ili za ulagatelje u ove alternativne investicijske fondove, vodeći računa o cijeni, troškovima, brzini, vjerojatnosti izvršenja i namire, veličini, vrsti te svim drugim okolnostima bitnim za izvršenje naloga. Relativna važnost takvih čimbenika utvrđuje se s obzirom na sljedeće uvjete:

- (a) ciljeve, investicijsku politiku i rizike koji su specifični za AIF, kako je navedeno u pravilima ili statutu AIF-a, prospektu ili dokumentima ponude AIF-a;
- (b) obilježja naloga;

(c) obilježja financijskih instrumenata ili druge imovine koja je predmet navedenog naloga;

(d) obilježja mjesta izvršenja na koja se navedeni nalog može usmjeriti.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju i provode učinkovite mjere za ispunjavanje obveza iz stavaka 1. i 2. UAIF posebno uspostavlja i provodi politiku izvršavanja u pisanom obliku kako bi se alternativnim investicijskim fondovima i njihovim ulagateljima omogućilo ostvarivanje najpovoljnijeg ishoda za naloge AIF-a, u skladu sa stavkom 2.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima redovito prate učinkovitost svojih mjera i politike izvršavanja naloga radi utvrđivanja i, prema potrebi, ispravljanja mogućih nedostataka.

5. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima jednom godišnje preispituju svoju politiku izvršavanja naloga. Preispitivanje se također provodi kadgod dođe do znatne promjene koja utječe na sposobnost UAIF-a da nastavi postizati najpovoljniji ishod za alternativne investicijske fondove kojima upravlja.

6. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebaju moći dokazati da su izvršili naloge u ime AIF-a u skladu sa svojom politikom izvršavanja naloga.

7. Kad ne postoji mogućnost izbora različitih mjesta izvršenja, ne primjenjuju se stavci 2. do 5. Međutim, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebaju moći dokazati da ne postoji izbor različitih mjesta izvršenja.

Članak 28.

Davanje naloga za trgovanje u ime alternativnih investicijskih fondova na izvršenje drugim subjektima

1. Kadgod UAIF kupuje ili prodaje financijske instrumente ili drugu imovinu za koju je izvršenje po najboljim uvjetima bitno, on postupi u najboljem interesu alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja ili ulagatelja u alternativne investicijske fondove, prilikom davanja naloga za trgovanje u ime alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja na izvršenje drugim subjektima, u okviru upravljanja njihovim portfeljem.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima poduzimaju sve odgovarajuće korake za ostvarivanje najpovoljnijeg ishoda za AIF ili za ulagatelje u AIF, vodeći računa o cijeni, troškovima, brzini, vjerojatnosti izvršenja i namire, veličini, vrsti te svim drugim okolnostima bitnim za izvršenje naloga. Relativna važnost takvih čimbenika određuje se s obzirom na uvjete utvrđene u članku 27. stavku 2.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i primjenjuju politiku kojom im se omogućuje da ispunjavaju obveze iz prvog podstavka. Politikom se utvrđuje, za svaki razred instrumenata, subjekte kojima se nalozi mogu dati. UAIF zaključuje dogovore za izvršavanje naloga samo kad su ti dogovori u skladu s obvezama koje su utvrđene u ovom članku. UAIF stavlja na raspolaganje ulagateljima u alternativne investicijske fondove kojima upravljaju odgovarajuće informacije o politici utvrđenoj u skladu s ovim stavkom i o svim značajnim promjenama navedene politike.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima redovito prate učinkovitost politike utvrđene u skladu sa stavkom 2., a posebno kvalitetu izvršenja od strane subjekata navedenih u toj politici i, prema potrebi, ispravljaju moguće nedostatke.

Osim toga, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima jednom godišnje preispituju tu politiku. Takvo preispitivanje se također provodi kadgod dođe do znatne promjene koja utječe na sposobnost UAIF-a da nastavi postizati najpovoljniji ishod za alternativne investicijske fondove kojima upravlja.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebaju moći dokazati da su dali naloge u ime AIF-a u skladu s politikom utvrđenom u skladu sa stavkom 2.

5. Kad ne postoji mogućnost izbora različitih mjesta izvršenja, ne primjenjuju se stavci 2. do 5. Međutim, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebaju moći dokazati da ne postoji izbor različitih mjesta izvršenja.

Članak 29.

Pridruživanje i alokacija naloga za trgovanje

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima mogu izvršiti nalog AIF-a pridruživanjem nalogu drugog AIF-a, UCITS-a ili klijenta ili nalogu pripremljenim prilikom ulaganja za vlastiti račun u slučaju kada:

- (a) se može opravdano očekivati da pridruživanje naloga neće općenito djelovati na štetu bilo kojeg AIF-a, UCITS-a ili klijenta čiji nalog bi trebalo pridružiti;
- (b) uspostavljena je i provodi se politika alokacije naloga koja pruža dovoljno detaljne uvjete za pravednu alokaciju

pridruženih naloga, uključujući i to kako su alokacija i postupanje s djelomičnim izvršenjem određeni količinom i cijenom naloga.

2. U slučaju kada UAIF pridružuje nalog AIF-a jednom ili više naloga drugih alternativnih investicijskih fondova, UCITS-a ili klijenata i kad je takav zbirni nalog djelomično izvršen, on alocira odnosne transakcije u skladu sa svojom politikom alokacije naloga.

3. U slučaju kada UAIF pridružuje transakcije za vlastiti račun jednom ili više naloga alternativnih investicijskih fondova, UCITS-a ili klijenata, on ne alocira odnosne transakcije na način koji je štetan za AIF, UCITS ili klijenta.

4. U slučaju kada UAIF pridružuje nalog AIF-a, UCITS-a ili drugog klijenta transakciji za vlastiti račun te je takav zbirni nalog djelomično izvršen, on alocira odnosne transakcije AIF-u, UCITS-u ili klijentima tako da imaju prednost u odnosu na transakcije za vlastiti račun.

Međutim, ako UAIF može na temelju opravdanih razloga dokazati AIF-u ili klijentu da bez pridruživanja ne bi bio u mogućnosti izvršiti nalog po tako povoljnim uvjetima ili uopće, on može razmjerno alocirati transakciju za vlastiti račun u skladu s politikom iz stavka 1. točke (b).

ODJELJAK 2.

Sukob interesa

(članak 14. Direktive 2011/61/EU)

Članak 30.

Vrste sukoba interesa

Radi utvrđivanja vrsta sukoba interesa koji se pojavljuje prilikom upravljanja AIF-om, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima posebno uzimaju u obzir nalazi li se UAIF, relevantna osoba ili osoba koja je izravno ili neizravno povezana s UAIF-om odnosom kontrole u jednoj od sljedećih situacija:

- (a) vjerojatno će ostvariti financijsku dobit ili izbjeći financijski gubitak na štetu AIF-a ili njegovih ulagatelja;
- (b) ima interes od ishoda usluga ili aktivnosti koje se pružaju AIF-u ili njegovim ulagateljima ili klijentu ili transakcije izvršene u ime AIF-a ili klijenta, koji se razlikuje od interesa AIF-a u tom ishodu;

- (c) ima financijski ili drugi motiv da pogoduje:
- interesu UCITS-a, klijenta ili skupine klijenata ili drugog AIF-a u odnosu na interes AIF-a,
 - interesu jednog ulagatelja u odnosu na interes drugog ulagatelja ili skupine ulagatelja u isti AIF;
- (d) obavlja iste aktivnosti za AIF i za neki drugi AIF, UCITS ili klijenta, ili
- (e) prima ili će primiti od osobe koja nije AIF niti njegov ulagatelj poticaj u vezi s aktivnostima upravljanja zajedničkim portfeljem koji se obavljaju za AIF u obliku novčanih sredstava, dobara ili usluga koji nisu uobičajena provizija ili naknada za navedenu uslugu.

Članak 31.

Politika upravljanja sukobima interesa

1. UAIF uspostavlja, provodi i primjenjuje učinkovitu politiku upravljanja sukobima interesa. Navedena politika utvrđuje se u pisanom obliku te odgovara veličini i organizacijskom ustroju UAIF-a te vrsti, opsegu i složenosti njegovog poslovanja.

U slučaju kada je UAIF član grupe, politika također uzima u obzir sve okolnosti s kojima je UAIF upoznat ili bi trebao biti upoznat koje bi mogle uzrokovati sukob interesa koji proizlazi iz strukture i poslovnih aktivnosti drugih članova grupe.

2. Politika upravljanja sukobima interesa, utvrđena u skladu sa stavkom 1., uključuje sljedeće:

- (a) s obzirom na aktivnosti koje obavlja UAIF ili koje se obavljaju u njegovo ime, uključujući aktivnosti koje obavlja osoba kojoj su delegirani poslovi, osoba kojoj su dalje delegirani poslovi, vanjski procjenitelj ili druga ugovorna strana, utvrđivanje okolnosti koje predstavljaju ili mogu uzrokovati sukob interesa sa značajnim rizikom od nastanka štete za interese AIF-a ili njegovih ulagatelja;
- (b) postupke koje treba poštovati i mjere koje treba donijeti radi sprječavanja, upravljanja i praćenja takvih sukoba.

Članak 32.

Sukobi interesa u vezi s isplatom ulaganja

UAIF koji upravlja AIF-om otvorenog tipa utvrđuje, upravlja i prati sukobe interesa koji nastaju između ulagatelja koji žele isplatu svojih ulaganja i ulagatelja koji žele zadržati svoja ulaganja u AIF te sve sukobe interesa između motiva UAIF-a

za ulaganje u nelikvidnu imovinu i politike isplate AIF-a u skladu s obvezama na temelju članka 14. stavka 1. Direktive 2011/61/EU.

Članak 33.

Postupci i mjere za sprječavanje i upravljanje sukobima interesa

1. Postupci i mjere uspostavljeni za sprječavanje i upravljanje sukobima interesa oblikuju se kako bi osigurali da relevantne osobe koje se bave različitim poslovnim aktivnostima koje uključuju rizik sukoba interesa obavljaju ove aktivnosti sa stupnjem neovisnosti koji odgovara veličini i aktivnostima UAIF-a i grupe kojoj pripada te značajnosti rizika od nastanka štete za interese AIF-a ili njegovih ulagatelja.

2. U slučaju kada je potrebno i primjereno da UAIF osigura zahtijevani stupanj neovisnosti, postupci koje treba poštovati i mjere koje treba donijeti u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (b) uključuju sljedeće:

- (a) učinkovite postupke za sprječavanje ili kontrolu razmjene informacija između relevantnih osoba koje se bave aktivnostima upravljanja zajedničkim portfeljem ili drugim aktivnostima u skladu s člankom 6. stavcima 2. i 4. Direktive 2011/61/EU, koje uključuju rizik sukoba interesa kada razmjena informacija može naštetiti interesu jednog ili više alternativnih investicijskih fondova ili njihovih ulagatelja;
- (b) poseban nadzor relevantnih osoba čije glavne funkcije uključuju obavljanje aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem u ime klijenata ili ulagatelja ili pružanje usluga klijentima ili ulagateljima, čiji interesi mogu biti u sukobu ili koji na drugi način predstavljaju različite interese koji mogu biti u sukobu, uključujući interese UAIF-a;
- (c) uklanjanje bilo koje izravne povezanosti između nagrađivanja relevantnih osoba koje se uglavnom bave jednom aktivnošću i nagrađivanja ili prihoda koje su ostvarile druge relevantne osobe koje se uglavnom bave drugom aktivnošću u slučaju kada u vezi s tim aktivnostima može nastati sukob interesa;
- (d) mjere za sprječavanje ili ograničavanje bilo koje osobe da vrši neprimjeren utjecaj na način na koji relevantna osoba obavlja aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem;
- (e) mjere za sprječavanje ili kontrolu istovremenog ili naknadnog uključivanja relevantne osobe u posebne aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem ili druge aktivnosti u skladu s člankom 6. stavcima 2. i 4. Direktive 2011/61/EU, u slučaju kada takvo uključivanje može narušiti pravilno upravljanje sukobima interesa.

U slučaju kada donošenje ili primjena jedne ili više navedenih mjera i postupaka ne osiguravaju traženi stupanj neovisnosti, UAIF donosi zamjenske ili dodatne mjere i postupke koji su za te svrhe potrebni i primjereni.

Članak 34.

Upravljanje sukobima interesa

U slučaju kada organizacijske ili administrativne mjere koje je poduzeo UAIF nisu dovoljne kako bi se uz prihvatljiv stupanj pouzdanosti osiguralo sprečavanje rizika od nastanka štete za AIF ili interese ulagatelja u AIF, odmah se obavješćuje više rukovodstvo ili drugo nadležno unutarnje tijelo UAIF-a kako bi donijeli potrebne odluke ili mjere kako bi se osiguralo da UAIF postupa u najboljem interesu AIF-a ili ulagatelja u navedeni AIF.

Članak 35.

Praćenje sukoba interesa

1. UAIF vodi i redovito ažurira evidenciju o vrstama aktivnosti koje je poduzeo UAIF ili koje su poduzete u njegovo ime kod kojih je došlo do sukoba interesa sa značajnim rizikom od nastanka štete za interese jednog ili više alternativnih investicijskih fondova ili njegovih ulagatelja ili koja bi, u slučaju tekućih aktivnosti, mogla nastati.

2. Više rukovodstvo prima redovito, a najmanje jednom godišnje, pisana izvješća o aktivnostima iz stavka 1.

Članak 36.

Otkrivanje sukoba interesa

1. Informacije koje je potrebno otkriti ulagateljima u skladu s člankom 14. stavcima 1. i 2. Direktive 2011/61/EU dostavljaju se ulagateljima na trajnom mediju ili putem internetske stranice.

2. U slučaju kada su informacije iz stavka 1. dostavljene putem internetske stranice i nisu osobno upućene ulagatelju, moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) ulagatelj je obaviješten o adresi internetske stranice i mjestu na internetskoj stranici gdje se informacijama može pristupiti te je pristao na pružanje informacija tim putem;
- (b) informacije moraju biti ažurne;
- (c) informacije moraju biti neprekidno dostupne putem navedene internetske stranice tijekom vremenskog razdoblja u kojem ulagatelj opravdano može imati potrebu da ih pregleda.

Članak 37.

Strategije za ostvarivanje prava glasa

1. UAIF razvija odgovarajuće i učinkovite strategije za određivanje kada i kako se ostvaruju bilo koja prava glasa u portfelju AIF-a kojim upravlja u isključivu korist dotičnog AIF-a i njegovih ulagatelja.

2. U strategiji iz stavka 1. određuju se mjere i postupci za:

- (a) praćenje relevantnih događaja vezanih uz izdavatelja;
- (b) osiguranje da je ostvarivanje prava glasa u skladu s investicijskim ciljevima i politikom dotičnog AIF-a;
- (c) sprječavanje ili upravljanje svim sukobima interesa koji proizlaze iz ostvarivanja prava glasa.

3. Sažeti opis strategija i pojedinosti o mjerama poduzetim na temelju navedenih strategija stavljaju se na raspolaganje ulagateljima na njihov zahtjev.

ODJELJAK 3.

Upravljanje rizicima

(članak 15. Direktive 2011/61/EU)

Članak 38.

Sustavi upravljanja rizicima

Za potrebe ovog odjeljka, sustavi upravljanja rizicima podrazumijevaju sustave koji obuhvaćaju odgovarajuće elemente organizacijske strukture UAIF-a, koji imaju središnju ulogu za trajnu funkciju upravljanja rizicima, politike i postupke povezane s upravljanjem rizicima relevantnim za investicijsku strategiju svakog AIF-a te mjere, postupke i tehnike povezane s mjerenjem i upravljanjem rizicima koje koristi UAIF u vezi sa svakim AIF-om kojim upravlja.

Članak 39.

Trajna funkcija upravljanja rizicima

1. UAIF uspostavlja i održava trajnu funkciju upravljanja rizicima koja:

- (a) provodi učinkovite politike i postupke upravljanja rizicima radi kontinuiranog utvrđivanja, mjerenja, upravljanja i praćenja svih rizika relevantnih za svaku investicijsku strategiju AIF-a kojima je svaki AIF izložen ili bi mogao biti izložen;
- (b) osigurava da je profil rizičnosti AIF-a objavljen ulagateljima u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU usklađen s ograničenjima rizika utvrđenima u skladu s člankom 44. ove Uredbe;

- (c) prati poštovanje ograničenja rizika određenih u skladu s člankom 44. i pravodobno obavješćuje upravljačko tijelo UAIF-a i, ako postoji, nadzornu funkciju UAIF-a u slučaju kada smatra da profil rizičnosti AIF-a nije usklađen s tim ograničenjima ili da postoji značajan rizik da profil rizičnosti ne bude usklađen s ovim ograničenjima;
- (d) upravljačkom tijelu UAIF-a i, ako postoji, nadzornoj funkciji UAIF-a dostavlja, uz učestalost koja je u skladu s vrstom, opsegom i složenosti aktivnosti AIF-a ili UAIF-a, sljedeće redovite ažurne podatke o:
- i. poštovanju ograničenja rizika određenih u skladu s člankom 44. i profila rizičnosti AIF-a kako je objavljen ulagateljima u skladu s člankom 23. stavkom 4. točkom (c) Direktive 2011/61/EU, te njihove međusobne usklađenosti;
 - ii. primjerenosti i učinkovitosti postupka upravljanja rizicima, pri čemu se posebno navodi jesu li u slučaju stvarnih ili predviđenih nedostataka poduzete ili će biti poduzete odgovarajuće mjere za njihovo uklanjanje;
- (e) dostavlja redovite ažurne informacije višem rukovodstvu navodeći trenutačnu razinu rizika svakog AIF-a pod upravljanjem i sva stvarna ili predvidljiva kršenja ograničenja rizika određena u skladu s člankom 44., kako bi se osiguralo poduzimanje brzih i primjerenih mjera.
2. Funkcija upravljanja rizicima ima potrebne ovlasti i pristup svim relevantnim informacijama koje su potrebne za ispunjavanje zadataka određenih u stavku 1.
- (a) tehnike, alate i mjere koji mu omogućuju postupanje u skladu s člankom 45.;
- (b) tehnike, alate i mjere koji omogućuju ocjenu i praćenje rizika likvidnosti AIF-a u uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti, uključujući korištenjem redovito provedenih testiranja otpornosti na stres u skladu s člankom 48.;
- (c) podjelu odgovornosti unutar UAIF-a u vezi s upravljanjem rizicima;
- (d) ograničenja određena u skladu s člankom 44. ove Uredbe i obrazloženje o tome kako su povezana s profilom rizičnosti AIF-a koji je objavljen ulagateljima u skladu s člankom 23. stavkom 4.točkom (c) Direktive 2011/61/EU;
- (e) uvjete, sadržaj, učestalost i primatelje izvješća od strane stalne funkcije upravljanja rizicima iz članka 39.
4. Politika upravljanja rizicima uključuje opis zaštitnih mjera iz članka 43., a posebno:
- (a) prirodu mogućih sukoba interesa;
 - (b) uspostavljene korektivne mjere;
 - (c) razloge zbog kojih bi se od ovih mjera trebalo opravdano očekivati da će dovesti do neovisnog obavljanja funkcije upravljanja rizicima;
 - (d) kako UAIF namjerava osigurati da zaštitne mjere budu dosljedno učinkovite.
5. Politika upravljanja rizicima iz stavka 1. odgovara vrsti, opsegu i složenosti UAIF-a i AIF-a kojim upravljaju.

Članak 40.

Politika upravljanja rizicima

1. UAIF uspostavlja, primjenjuje i održava odgovarajuću i dokumentiranu politiku upravljanja rizicima kojom se određuju svi značajni rizici kojima su alternativni investicijski fondovi kojima upravlja izloženi ili bi mogli biti izloženi.

2. Politika upravljanja rizicima obuhvaća postupke koji su potrebni da bi UAIF za svaki AIF kojim upravlja mogao procijeniti izloženost tog AIF-a tržišnom riziku, riziku likvidnosti i riziku druge ugovorne strane, kao i izloženost AIF-a svim drugim relevantnim rizicima, uključujući operativni rizik, koji mogu biti značajni za svaki AIF kojim upravlja.

3. UAIF u politici upravljanja rizicima obuhvaća najmanje sljedeće elemente:

- Članak 41.
- ##### Procjena, praćenje i preispitivanje sustava upravljanja rizicima
1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima procjenjuju, prate i periodički, najmanje jednom godišnje, preispituju:
 - (a) primjerenost i učinkovitost politike upravljanja rizicima te mjera, postupaka i tehnika iz članka 45.;
 - (b) razinu usklađenosti UAIF-a s politikom upravljanja rizicima te mjerama, postupcima i tehnikama iz članka 45.;

- (c) primjerenost i učinkovitost mjera poduzetih za uklanjanje mogućih nedostataka prilikom provođenja postupka upravljanja rizicima;
- (d) rezultate funkcije upravljanja rizicima;
- (e) primjerenost i učinkovitost mjera čiji je cilj osiguranje funkcionalne i hijerarhijske odvojenosti funkcije upravljanja rizicima u skladu s člankom 42.

O učestalosti periodičkog preispitivanja iz prvog podstavka odluku donosi više rukovodstvo u skladu s načelom razmjernosti i s obzirom na vrstu, opseg i složenost poslovanja UAIF-a i AIF-a kojim upravlja.

2. Osim periodičkog preispitivanja iz stavka 1., sustavi za upravljanje rizicima preispituju se u slučaju kada:

- (a) dođe do značajnih promjena u politikama i postupcima za upravljanje rizicima te mjerama, postupcima i tehnikama iz članka 45.;
- (b) unutarnji ili vanjski događaji ukazuju na to da je potrebno dodatno preispitivanje;
- (c) dođe do značajnih promjena u investicijskoj strategiji i ciljevima AIF-a kojim upravlja UAIF.

3. UAIF ažurira sustave upravljanja rizicima na temelju rezultata preispitivanja iz stavaka 1. i 2.

4. UAIF obavješćuje nadležno tijelo svoje matične države članice o svim značajnim promjenama politike upravljanja rizicima te o mjerama, postupcima i tehnikama iz članka 45.

Članak 42.

Funkcionalna i hijerarhijska odvojenost funkcije upravljanja rizicima

1. Smatra se da je funkcija upravljanja rizicima funkcionalno i hijerarhijski odvojena od poslovnih jedinica, uključujući funkciju upravljanja portfeljem, samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) osobe uključene u obavljanje funkcije upravljanja rizicima nisu nadzirane od strane osoba koje su odgovorne za rezultate poslovnih jedinica UAIF-a, uključujući funkciju upravljanja portfeljem;
- (b) osobe uključene u obavljanje funkcije upravljanja rizicima nisu uključene u obavljanje aktivnosti u okviru poslovnih jedinica, uključujući funkciju upravljanja portfeljem;
- (c) osobe uključene u obavljanje funkcije upravljanja rizicima nagrađuju se u skladu s ostvarenjem ciljeva povezanih s tom funkcijom, neovisno o rezultatima poslovnih jedinica, uključujući funkciju upravljanja portfeljem;

(d) nagrađivanje visoko pozicioniranih zaposlenika koji obavljaju poslove funkcije upravljanja rizicima izravno nadzire odbor za nagrađivanje, u slučaju kada je takav odbor uspostavljen.

2. Funkcionalna i hijerarhijska odvojenost funkcije upravljanja rizicima u skladu sa stavkom 1. osigurava se u cijeloj hijerarhijskoj strukturi UAIF-a, sve do njegovog upravljačkog tijela. Nju preispituje upravljačko tijelo i, u slučaju kad ona postoji, nadzorna funkcija UAIF-a.

3. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a preispituju način na koji je UAIF primijenio stavke 1. i 2. na temelju kriterija utvrđenih u drugom podstavku članka 15. stavka 1. Direktive 2011/61/EU.

Članak 43.

Zaštite mjere protiv sukoba interesa

1. Zaštitne mjere protiv sukoba interesa iz članka 15. stavka 1. Direktive 2011/61/EU osiguravaju najmanje da:

- (a) se odluke koje donese funkcija upravljanja rizicima temelje na pouzdanim podacima, koji podliježu odgovarajućem stupnju kontrole od strane funkcije upravljanja rizicima;
- (b) nagrađivanje osoba koje su uključene u obavljanje funkcije upravljanja rizicima odražava ostvarivanje ciljeva povezanih s funkcijom upravljanja rizicima, neovisno o rezultatima poslovnih područja kojima se bave;
- (c) funkcija upravljanja rizicima podliježe odgovarajućem neovisnom preispitivanju kako bi se osiguralo da se odluke donose neovisno;
- (d) funkcija upravljanja rizicima zastupljena je u upravljačkom tijelu ili u nadzornoj funkciji, ako je uspostavljena, najmanje s istim ovlaštenjima koja ima funkcija upravljanja portfeljem;
- (e) sve dužnosti koje bi mogle prouzročiti sukobe interesa odvojene su na odgovarajući način.

2. U slučaju kada je to razmjerno, vodeći računa o vrsti, opsegu i složenosti UAIF-a, zaštitne mjere iz stavka 1. također osiguravaju, da:

- (a) funkcija unutarnje revizije redovito preispituje rezultate funkcije upravljanja rizicima ili, u slučaju da nije uspostavljena, vanjska stranka koju imenuje upravljačko tijelo;
- (b) u slučaju kada je uspostavljen odbor za rizik, on ima osigurana odgovarajuća sredstva i članovi odbora koji nisu neovisni nemaju neprimjeren utjecaj na obavljanje funkcije upravljanja rizicima.

3. Upravljačko tijelo UAIF-a i, u slučaju kada postoji, nadzorna funkcija uspostavljaju zaštitne mjere protiv sukoba interesa utvrđene u stavcima 1. i 2., redovito preispituju njihovu učinkovitost i pravovremeno poduzimaju korektivne mjere za rješavanje mogućih nedostataka.

Članak 44.

Ograničenja rizika

1. UAIF uspostavlja i provodi kvantitativna ili kvalitativna ograničenja rizika ili oboje za svaki AIF kojim upravlja, uzimajući u obzir sve relevantne rizike. U slučaju kada su utvrđena samo kvalitativna ograničenja, UAIF mora moći opravdati ovaj pristup nadležnom tijelu.

2. Kvantitativna i kvalitativna ograničenja rizika za svaki AIF obuhvaćaju barem sljedeće rizike:

- (a) tržišne rizike;
- (b) kreditne rizike;
- (c) rizike likvidnosti;
- (d) rizike druge ugovorne strane;
- (e) operativne rizike.

3. Prilikom određivanja ograničenja rizika, UAIF vodi računa o strategijama i imovini koja se koristi u vezi sa svakim AIF-om kojim upravlja, kao i nacionalnim pravilima koja se primjenjuju na svaki od tih alternativnih investicijskih fondova. Navedena ograničenja rizika usklađuju se s profilom rizičnosti AIF-a koji je objavljen ulagateljima u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU i kako ga je odobrilo upravljačko tijelo.

Članak 45.

Mjerenje i upravljanje rizicima

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima donose primjerene i učinkovite mjere, postupke i tehnike kako bi:

- (a) utvrdili, mjerili, upravljali i pratili u svakom trenutku rizike kojima su alternativni investicijski fondovi pod njihovim upravljanjem izloženi ili bi mogli biti izloženi;
- (b) osigurali poštivanje ograničenja određenih u skladu s člankom 44.

2. Mjere, postupci i tehnike iz stavka 1. razmjerni su vrsti, opsegu i složenosti poslovanja UAIF-a i svakog AIF-a kojim upravlja te su u skladu s profilom rizičnosti AIF-a kako je objavljen ulagateljima u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU.

3. Za potrebe stavka 1., UAIF za svaki AIF kojim upravlja poduzima sljedeće mjere:

- (a) uvodi mjere, postupke i tehnike za mjerenje rizika koji su nužni kako bi se osiguralo da su rizici preuzetih pozicija i njihov doprinos ukupnom profilu rizičnosti točno izmjereni na temelju ispravnih i pouzdanih podataka i da su mjere, postupci i tehnike upravljanja rizicima primjereno dokumentirani;
- (b) provodi periodička retroaktivna testiranja kako bi se preispitala valjanost mjera za mjerenje rizika koje uključuju predviđanja i procjene na temelju modela;
- (c) provodi periodička odgovarajuća testiranja otpornosti na stres i analize scenarija radi rješavanja rizika koji proizlaze iz mogućih promjena tržišnih uvjeta koji mogu negativno utjecati na AIF;
- (d) osigurava da je trenutačna razina rizika u skladu s ograničenjima rizika određenima u skladu s člankom 44.;
- (e) uspostavlja, provodi i održava odgovarajuće postupke koji u slučaju stvarnih ili predviđenih kršenja ograničenja rizika AIF-a rezultiraju pravodobnim korektivnim mjerama u najboljem interesu ulagatelja;
- (f) osigurava da za svaki AIF postoje odgovarajući sustavi i postupci upravljanja likvidnošću u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 46.

ODJELJAK 4.

Upravljanje likvidnošću

(članak 16. Direktive 2011/61/EU)

Članak 46.

Sustav i postupci upravljanja likvidnošću

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima moraju moći dokazati nadležnim tijelima matične države članice da je uspostavljen odgovarajući sustav upravljanja likvidnošću i učinkoviti postupci iz članka 16. stavka 1. Direktive 2011/61/EU uzimajući u obzir investicijsku strategiju, profil likvidnosti i politiku isplate svakoga AIF-a.

Članak 47.

Praćenje i upravljanje rizikom likvidnosti

1. Sustav upravljanja likvidnošću i postupci iz članka 46. osiguravaju najmanje da:

- (a) UAIF održava odgovarajuću razinu likvidnosti u AIF-u s obzirom na njegove temeljne obveze, na temelju procjene relativne likvidnosti imovine AIF-a na tržištu, vodeći računa o vremenu koje je potrebno za likvidaciju imovine i cijeni ili vrijednosti po kojoj se navedena imovina može likvidirati te o njihovoj osjetljivosti na druge tržišne rizike ili čimbenike;

(b) UAIF prati profil likvidnosti portfelja imovine AIF-a, uzimajući u obzir granični doprinos pojedine imovine koja može imati značajan učinak na likvidnost i značajne obveze i preuzete obveze, potencijalne ili druge, koje AIF može imati u vezi s temeljnim obvezama. U tom smislu UAIF vodi računa o profilu baze ulagatelja AIF-a, uključujući vrstu ulagatelja, relativnu veličinu ulaganja i uvjete isplate koji se primjenjuju na ove ulagatelje;

(c) U slučaju kada AIF ulaže u druge subjekte za zajednička ulaganja, UAIF prati pristup koji su zauzeli upravitelji tih drugih subjekata za zajednička ulaganja prema upravljanju likvidnošću, što uključuje i provođenje periodičkih preispitivanja za praćenje promjena u odredbama o isplati subjekata za zajednička ulaganja u koje AIF ulaže. Podložno članku 16. stavku 1. Direktive 2011/61/EU ova obveza se ne primjenjuje u slučaju kada se s drugim subjektima za zajednička ulaganja u koja ulaže AIF aktivno trguje na uređenom tržištu u smislu točke 14. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ ili na istovjetnom tržištu treće zemlje;

(d) UAIF provodi i održava odgovarajuće mjere za mjerenje likvidnosti i postupke procjene kvantitativnih i kvalitativnih pozicijskih rizika i predviđenih ulaganja koja imaju značajan utjecaj na profil likvidnosti portfelja imovine AIF-a, kako bi se omogućilo odgovarajuće mjerenje učinaka na opći profil likvidnosti. Koristeni postupci osiguravaju da UAIF ima odgovarajuće znanje i razumijevanje o likvidnosti imovine u koju je AIF uložio ili namjerava ulagati, prema potrebi, uključujući volumen trgovanja i osjetljivost cijena i, ovisno o slučaju, raspon cijena pojedine imovine u uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti;

(e) UAIF razmatra i primjenjuje alate i mjere, uključujući posebne mjere koje su potrebne za upravljanje rizikom likvidnosti svakog AIF-a pod svojim upravljanjem. UAIF utvrđuje vrste okolnosti u kojima se ovi alati i mjere mogu koristiti u uobičajenim i u iznimnim okolnostima, vodeći računa o poštenom postupanju prema svim ulagateljima u AIF u vezi sa svakim AIF-om pod upravljanjem. UAIF može koristiti takve alate i mjere samo u takvim okolnostima i ako je izvršeno odgovarajuće objavljivanje u skladu s člankom 108.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima dokumentiraju svoje politike i postupke upravljanja likvidnošću iz stavka 1., preispituju ih najmanje jednom godišnje i ažuriraju ih u slučaju bilo kakvih promjena ili novih mjera.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uključuju odgovarajuće mjere za proširivanje razine djelovanja u svojim postupcima i sustavu za upravljanje likvidnošću iz

stavka 1. kako bi riješili predviđene ili stvarne manjkove likvidnosti ili druge zabrinjavajuće situacije AIF-a.

4. U slučaju kada UAIF upravlja AIF-om zatvorenog tipa koji koristi financijsku polugu, točka (e) stavka 1. se ne primjenjuje.

Članak 48.

Ograničenja u upravljanju likvidnošću i testiranja otpornosti na stres

1. Prema potrebi, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost svakog AIF-a kojim upravljaju, provode i održavaju odgovarajuća ograničenja za likvidnost ili nelikvidnost AIF-a dosljedno svojim temeljnim obvezama i politikom isplate i u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 44. koji se odnose na kvantitativna i kvalitativna ograničenja rizika.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima prate poštivanje navedenih ograničenja i, u slučaju kada su ograničenja prekoračena ili će vjerojatno biti prekoračena, određuju zahtijevani (ili potrebni) postupak. Prilikom određivanja primjerenog postupanja, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima razmatraju prikladnost politika i postupaka upravljanja likvidnošću, primjerenost profila likvidnosti imovine AIF-a i učinak netipičnih razina zahtjeva za isplatom.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima redovito provode testiranja otpornosti na stres pod uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti, što im omogućuje da procijene rizik likvidnosti svakog AIF-a pod njihovim upravljanjem. Testiranja otpornosti na stres:

(a) provode se na temelju pouzdanih i ažurnih informacija u kvantitativnom smislu ili, kad to nije primjereno, u kvalitativnom smislu;

(b) prema potrebi, simuliraju manjak likvidnosti imovine u AIF-u i netipične zahtjeve za isplatom;

(c) pokrivaju tržišne rizike i bilo koji posljedični utjecaj, uključujući pozive na uplatu nadoknade, zahtjeve u vezi kolateralne ili kreditne linije;

(d) odražavaju osjetljivosti vrednovanja u uvjetima stresa;

(e) provode se, uz učestalost koja je odgovarajuća s obzirom na vrstu AIF-a, vodeći računa o investicijskoj strategiji, profilu likvidnosti, vrsti ulagatelja i politici isplate AIF-a te najmanje jednom godišnje.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima u vezi s rezultatima svih testiranja otpornosti na stres postupaju u najboljem interesu ulagatelja.

Članak 49.

Usklađenost investicijske strategije, profila likvidnosti i politike isplate

1. Za potrebe članka 16. stavka 2. Direktive 2011/61/EU investicijska strategija, profil likvidnosti i politika isplate svakog AIF-a kojim upravlja UAIF smatraju se usklađenima, ako ulagatelji mogu zahtijevati isplatu svojih ulaganja na način koji je u skladu s poštenim postupanjem prema svim ulagateljima u AIF i u skladu s politikom isplate i obveza AIF-a.

2. Prilikom procjene usklađenosti investicijske strategije, profila likvidnosti i politike isplate UAIF također uzima u obzir učinak koji isplate mogu imati na temeljne cijene ili na raspon cijena pojedine imovine AIF-a.

ODJELJAK 5.

Ulaganje u sekuritizacijske pozicije

(članak 17. Direktive 2011/61/EU)

Članak 50.

Definicije

Za potrebe ovog odjeljka:

- (a) „sekuritizacija” znači sekuritizacija u smislu članka 4. stavka 36. Direktive 2006/48/EZ;
- (b) „sekuritizacijska pozicija” znači sekuritizacijska pozicija u smislu članka 4. stavka 40. Direktive 2006/48/EZ;
- (c) „sponzor” znači sponzor u smislu članka 4. stavka 42. Direktive 2006/48/EZ;
- (d) „tranša” znači tranša u smislu članka 4. stavka 39. Direktive 2006/48/EZ.

Članak 51.

Zahtjevi za zadržani udjel

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima preuzimaju izloženost kreditnom riziku sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova kojima upravljaju, samo ako je inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac izričito objavio UAIF-u da trajno zadržava značajan neto ekonomski udjel koji u svakom slučaju iznosi najmanje 5 %.

Samo jedna od sljedećih situacija ispunjava uvjete za zadržavanje značajnog neto ekonomskog udjela u visini od najmanje 5 %:

- (a) zadržavanje najmanje 5 % nominalne vrijednosti svake tranše prodane ili prenesene ulagateljima;
- (b) u slučaju sekuritizacije revolving izloženosti, zadržavanje udjela inicijatora u visini od najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti;
- (c) zadržavanje nasumice odabranih izloženosti koje su jednake iznosu od najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti, u slučaju kada bi takve izloženosti inače bile sekuritizirane u sekuritizaciji, pod uvjetom da broj potencijalno sekuritiziranih izloženosti na početku sekuritizacije iznosi najmanje 100;
- (d) zadržavanje tranše prvoga gubitka i prema potrebi drugih tranši koje imaju jednak ili stroži profil rizičnosti od onih koje su prenesene ili prodane ulagateljima i koje ne dospijevaju prije onih koje su prenesene ili prodane ulagateljima, tako da zadržavanje iznosi najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti;
- (e) zadržavanje izloženosti prvoga gubitka u visini od najmanje 5 % od svake sekuritizirane izloženosti u sekuritizaciji.

Neto ekonomski udjel mjeri se na početku sekuritizacije i kontinuirano se održava. Neto ekonomski udjel, uključujući zadržane pozicije, udjel ili izloženosti, ne podliježe nikakvom kakvom smanjenju kreditnog rizika niti bilo kakvim kratkim pozicijama kao ni bilo kojoj drugoj zaštiti od rizika i ne prodaje se. Za izvanbilančne stavke, neto ekonomski udjel određuje se na temelju zamišljene vrijednosti.

Zahtjevi za zadržavanjem za bilo koju određenu sekuritizaciju ne podliježu višestrukim primjenama.

2. Stavak 1. se ne primjenjuje ako su sekuritizirane izloženosti potraživanja ili potencijalna potraživanja od odnosno za koja u cijelosti bezuvjetno i neopozivo jamče, institucije koje su navedene u prvom podstavku članka 122.a stavka 3. Direktive 2006/48/EZ i ne primjenjuje se na transakcije koje su navedene u drugom podstavku članka 122.a stavka 3. Direktive 2006/48/EZ.

Članak 52.

Kvalitativni zahtjevi u vezi sponzora i inicijatora

Prije nego što UAIF preuzme izloženost kreditnom riziku sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova, osigurava da sponzor i inicijator:

- (a) odobravaju kredite po pouzdanim i dobro utvrđenim uvjetima i jasno uspostavljenom postupku za odobravanje, izmjenu, obnavljanje i ponovno financiranje kredita za izloženosti koje će se sekuritizirati onako kako se to primjenjuje na izloženosti koje drže;

- (b) raspoložu i upravljaju učinkovitim sustavima upravljanja tekućom administracijom i praćenja njihovih portfelja koji nose kreditne rizike i izloženosti, uključujući utvrđivanje i upravljanje problematičnim kreditima te provođenje odgovarajućih ispravaka vrijednosti i rezervacija;
- (c) na odgovarajući način diversificiraju svaki kreditni portfelj na temelju ciljanog tržišta i opće kreditne strategije;
- (d) imaju pisanu politiku o kreditnom riziku koja uključuje njihove granice tolerancije rizika i politiku izdvajanja rezervacija te opisuje, kako se mjeri, prati i kontrolira taj rizik;
- (e) omogućuju lako dostupan pristup svim značajnim podacima o kreditnoj kvaliteti i uspješnosti pojedinih temeljnih izloženosti, novčanih tokova i kolaterala za pokriće sekuritizacijske izloženosti i takvih podataka koji su potrebni za provedbu sveobuhvatnih i dobro obaviještenih testiranja otpornosti na stres u vezi s novčanim tokovima i vrijednošću kolaterala za pokriće temeljnih izloženosti. Za tu namjenu, materijalno značajni podaci određuju se kao na datum sekuritizacije, a nakon toga tamo gdje to primjereno s obzirom na prirodu sekuritizacije;
- (f) omogućuju lako dostupan pristup svim drugim relevantnim podacima koji su potrebni kako bi UAIF ispunjavao zahtjeve utvrđene u članku 53.;
- (g) objavljuju razinu zadržanog neto ekonomskog udjela iz članka 51., kao i sva pitanja koja bi mogla ugroziti održavanje najmanjeg zahtijevanog neto ekonomskog udjela kako je navedeno u tom članku.
- (e) izjave i objave inicijatora ili sponzora ili njihovih zastupnika ili savjetnika o dubinskoj analizi sekuritiziranih izloženosti i, prema potrebi, u vezi kvalitete kolaterala za pokriće sekuritiziranih izloženosti;
- (f) gdje je primjenjivo, metodologije i koncepti na kojima se temelji vrednovanje kolaterala za pokriće sekuritizirane izloženosti te politike koje je donio inicijator ili sponzor kako bi se osigurala neovisnost procjenitelja;
- (g) sva strukturna obilježja sekuritizacije koja mogu značajno utjecati na uspješnost sekuritizacijske pozicije institucije, kao što su prvenstvo isplate definirano ugovorom (*contractual waterfall*) i pokretači koji su povezani s prvenstvom isplate, kreditna poboljšanja, likvidnosna poboljšanja, pokretači u obliku tržišne vrijednosti te definicija nastanka statusa neispunjavanja obveza koje vrijede za pojedinačnu transakciju.

2. U slučaju kada je UAIF preuzeo izloženost do značajne vrijednosti kreditnog rizika sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova, on redovito provodi testiranja otpornosti na stres koja odgovaraju njihovim sekuritizacijskim pozicijama u skladu s točkom (b) članka 15. stavka 3. Direktive 2011/61/EU. Testiranje otpornosti na stres mora biti razmjerno vrsti, opsegu i složenosti rizika koji je svojstven sekuritizacijskim pozicijama.

Članak 53.

Kvalitativni zahtjevi u vezi upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji su izloženi sekuritizacijama

1. Prije nego što postanu izloženi kreditnom riziku sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova i, prema potrebi nakon toga, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima moraju moći dokazati nadležnim tijelima za svaku svoju pojedinu sekuritizacijsku poziciju da opsežno i temeljito razumiju ove pozicije te da su proveli formalne politike i postupke koji odgovaraju profilu rizičnosti odgovarajućih ulaganja AIF-a u sekuritizacijske pozicije radi analize i evidentiranja:

- (a) informacije koje su inicijatori ili sponzori dostavili u skladu s člankom 51. za određivanje neto ekonomskog udjela koji oni kontinuirano održavaju u sekuritizaciji;
- (b) značajke rizika pojedine sekuritizacijske pozicije;
- (c) značajke rizika temeljnih izloženosti sekuritizacijske pozicije;
- (d) ugled i ostvareni gubici inicijatora ili sponzora u prijašnjim sekuritizacijama u odgovarajućim kategorijama temeljnih izloženosti sekuritizacijske pozicije;

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju formalne postupke praćenja u skladu s načelima utvrđenima u članku 15. Direktive 2011/61/EU koji su razmjerni profilu rizičnosti dotičnog AIF-a u vezi s kreditnim rizikom sekuritizacijske pozicije kako bi se kontinuirano i pravovremeno pratile informacije o uspješnosti temeljnih izloženosti takvih sekuritizacijskih pozicija. Takve informacije uključuju (ako je to relevantno za posebnu vrstu sekuritizacije i bez ograničavanja na vrste informacija koje su ovdje dalje opisane) vrstu izloženosti, postotak kredita dospjelih prije više od 30, 60 i 90 dana, postotak nastanka statusa neispunjavanja obveza, postotak prijevremenih otplata, kredite u ovršnom postupku, vrstu kolaterala i namjenu, distribuciju učestalosti kreditnih ocjena ili drugih mjera kreditne sposobnosti za temeljne izloženosti, sektorsku i geografsku diversifikaciju, distribuciju učestalosti omjera kredita i vrijednosti kolaterala s opsezima koji omogućuju adekvatnu analizu osjetljivosti. U slučaju kada su temeljne izloženosti same sekuritizacijske pozicije, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima raspoložu ne samo informacijama određenima u ovom podstavku o temeljnim sekuritizacijskim tranšama, npr. imena izdavatelja i kreditna kvaliteta, već i informacijama o obilježjima i uspješnosti temeljnog skupa izloženosti navedenih sekuritizacijskih tranši.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima primjenjuju iste standarde analize na sudjelovanja ili pokroviteljstva sekuritizacijskih izdanja kupljenih od trećih osoba.

3. Za potrebe odgovarajućeg upravljanja rizicima i likvidnošću, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji preuzimaju izloženost kreditnom riziku sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova na odgovarajući način utvrđuju, mjere, prate, upravljaju, kontroliraju i izvješćuju o rizicima koji nastaju zbog neusklađenosti između imovine i obveza odgovarajućeg AIF-a, riziku koncentracije ili investicijskom riziku koji proizlazi iz tih instrumenata. UAIF osigurava da profil rizičnosti takvih sekuritizacijskih pozicija odgovara veličini, općoj strukturi portfelja, investicijskim strategijama i ciljevima dotičnog AIF-a, kako je to utvrđeno u pravilima ili osnivačkim aktima, prospektu i dokumentima ponude AIF-a.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju, u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 18. Direktive 2011/61/EU, da postoji odgovarajući stupanj unutarnjeg izvještavanja višeg rukovodstva tako da je više rukovodstvo u potpunosti upoznato sa svakom značajnom, preuzetom izloženosti sekuritizacijama i da se rizicima koji proizlaze iz tih izloženosti na odgovarajući način upravlja.

5. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima u izvještajima i objavama koje je potrebno dostaviti u skladu s člancima 22., 23. i 24. Direktive 2011/61/EU uključuju odgovarajuće informacije o svojim izloženostima kreditnom riziku sekuritizacije i postupke upravljanje rizicima na tom području.

Članak 54.

Korektivne mjere

1. U slučaju kada upravitelji alternativnim investicijskim fondovima nakon preuzimanja izloženosti sekuritizaciji otkriju da utvrđivanje i objava zadržanog udjela nisu ispunili zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi, oni poduzimaju korektivne mjere koje su u najboljem interesu ulagatelja u odgovarajući AIF.

2. U slučaju kada u određenom trenutku nakon preuzimanja izloženosti zadržani udjel postane manji od 5 % i to nije zbog prirode platnog mehanizma transakcije, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima poduzimaju korektivne mjere koje su u najboljem interesu ulagatelja u odgovarajući AIF.

Članak 55.

Klauzula o stečenim pravima

Članci 51. do 54. primjenjuju se na nove sekuritizacije izdane 1. siječnja 2011. ili nakon tog datuma. Članci 51. do 54. nakon 31. prosinca 2014. primjenjuju se na postojeće sekuritizacije, u slučaju kada se nakon tog datuma dodaju ili zamjenjuju nove temeljne izloženosti.

Članak 56.

Tumačenje

U izostanku posebnog tumačenja koje daje ESMA ili zajednički odbor Europskih nadzornih tijela, odredbe ovog odjeljka sustavno se tumače u skladu s odgovarajućim odredbama Direktive 2006/48/EZ i smjernicama za članak 122.a Direktive o kapitalnim zahtjevima od 31. prosinca 2010.⁽¹⁾ koju je izdao Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo i njihovim kasnijim izmjenama.

ODJELJAK 6.

Organizacijski zahtjevi – opća načela

(članci 12. i 18. Direktive 2011/61/EU)

Članak 57.

Opći uvjeti

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima:
 - (a) uspostavljaju, provode i održavaju postupke odlučivanja i organizacijsku strukturu koja na jasan i dokumentiran način određuje linije izvještavanja te dodjeljuje funkcije i odgovornosti;
 - (b) osiguravaju da su njihove relevantne osobe upoznate s postupcima koje moraju poštovati za pravilno izvršavanje svojih odgovornosti;
 - (c) uspostavljaju, provode i održavaju primjerene mehanizme unutarnje kontrole namijenjene za osiguranje usklađenost s odlukama i postupcima na svim razinama UAIF-a;
 - (d) uspostavljaju, provode i održavaju učinkovito interno izvještavanje i dostavu informacija na svim relevantnim razinama UAIF-a kao i učinkovite protoke informacija sa svim uključenim trećim osobama;
 - (e) održavaju primjerenu i urednu evidenciju svog poslovanja i unutarnje organizacije.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima vode računa o vrsti, opsegu i složenosti njihovog poslovanja te o vrsti i rasponu usluga i aktivnosti poduzetih tijekom tog poslovanja.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju sustave i postupke koji su primjereni za očuvanje sigurnosti, integriteta i povjerljivosti informacija, vodeći računa o vrsti informacija o kojima je riječ.

⁽¹⁾ Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo, smjernice za uporabu članka 122.a Direktive o kapitalnim zahtjevima od 31. prosinca 2010. <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju primjerenu politiku kontinuiteta poslovanja čiji je cilj osigurati, u slučaju prekida rada sustava i postupaka, zaštitu bitnih podataka i funkcija te održavanje usluga i aktivnosti ili, kad to nije moguće, pravovremenu obnovu takvih podataka i funkcija i pravovremen nastavak njihovih usluga i aktivnosti.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju računovodstvene politike i postupke te pravila vrednovanja koji im omogućuju da na zahtjev nadležnog tijela pravodobno dostave nadležnom tijelu financijske izvještaje koji daju istinit i vjeran prikaz njihovog financijskog položaja i koji su u skladu sa svim važećim računovodstvenim standardima i pravilima.

5. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima provode odgovarajuće politike i postupke kako bi osigurali da su politike isplate AIF-a objavljene ulagateljima na dovoljno detaljan način prije nego ulože u AIF i u slučaju značajnih izmjena.

6. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima nadziru i redovito ocjenjuju primjerenost i učinkovitost svojih sustava, mehanizama unutarnje kontrole i postupaka utvrđenih u skladu sa stavcima 1. do 5. te donose odgovarajuće mjere za ispravljanje svih nedostataka.

Članak 58.

Elektronička obrada podataka

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima donose odgovarajuće i dostatne mjere za uspostavu odgovarajućih elektroničkih sustava kako bi se omogućilo pravovremeno i pravilno evidentiranje svake transakcije u portfelju ili zahtjeva za upis ili, prema potrebi, zahtjeva za isplatu.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju visoku razinu sigurnosti tijekom elektroničke obrade podataka, kao i integritet i pouzdanost evidentiranih informacija, prema potrebi.

Članak 59.

Računovodstveni postupci

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koriste računovodstvene politike i postupke kako je navedeno u članku 57. stavku 4., kako bi se osigurala zaštita ulagatelja. Računovodstvene evidencije vode se tako da se sva imovina i obveze AIF-a mogu u svakom trenutku izravno utvrditi. Ako AIF ima različite investicijske dijelove, za ove dijelove vode se odvojene evidencije.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju računovodstvene politike i postupke te politike i postupke vrednovanja kako bi osigurali da se neto vrijednost imovine svakog AIF-a točno izračunava na temelju važećih računovodstvenih pravila i standarda.

Članak 60.

Kontrola od strane upravljačkog tijela, višeg rukovodstva i nadzorne funkcije

1. Prilikom unutarnjeg dodjeljivanja funkcija, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da su upravljačko tijelo, više rukovodstvo i, kada postoji, nadzorna funkcija odgovorni za ispunjavanje obveza UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EU.

2. UAIF osigurava da njegovo više rukovodstvo:

(a) odgovorno je za provođenje opće investicijske politike za svaki AIF kojim upravlja, koja je, prema potrebi, utvrđena pravilima fonda, osnivačkim aktima društva, prospektu ili dokumentima ponude

(b) nadzire odobravanje investicijskih strategija za svaki AIF kojim upravlja;

(c) odgovorno je za osiguranje da su politike i postupci vrednovanja u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU utvrđeni i da se provode;

(d) odgovorno je za osiguranje da UAIF raspolaže trajnom i učinkovitom funkcijom praćenja usklađenosti, čak i kad tu funkciju obavlja treća osoba;

(e) osigurava i redovito potvrđuje da se opća investicijska politika, investicijske strategije i ograničenja rizika za svaki AIF kojim upravlja pravilno i učinkovito primjenjuju i poštuju, čak i kad funkciju upravljanja rizicima obavljaju treće osobe;

(f) osigurava i redovito preispituje primjerenost unutarnjih postupaka za donošenje investicijskih odluka za svaki AIF kojim upravlja, kako bi se osiguralo da su takve odluke u skladu s odobrenim investicijskim strategijama;

(g) odobrava i redovito preispituje politiku te mjere, postupke i tehnike za provedbu te politike, uključujući sustav ograničavanja rizika za svaki AIF kojim upravlja.

(h) odgovorno je za uspostavu i primjenu politike nagrađivanja u skladu s Prilogom II. Direktivi 2011/61/EU.

3. UAIF također osigurava da njegovo više rukovodstvo i, prema potrebi, njegovo upravljačko tijelo ili nadzorna funkcija:

(a) procjenjuju i redovito preispituju učinkovitost politika, mjera i postupaka, uspostavljenih radi usklađenosti s obvezama utvrđenima u Direktivi 2011/61/EZ;

(b) poduzimaju primjerene mjere kako bi se uklonili eventualni nedostaci.

4. UAIF osigurava da njegovo više rukovodstvo učestalo prima, a najmanje jednom godišnje, pisana izvješća o pitanjima koja se odnose na usklađenost, unutarnju reviziju i upravljanje rizicima u kojima je posebno navedeno jesu li u slučaju eventualnih nedostataka poduzete odgovarajuće mjere za njihovo uklanjanje.

5. UAIF osigurava da njegovo više rukovodstvo redovito prima izvješća o provođenju investicijskih strategija i internih postupaka za donošenje investicijskih odluka iz točaka od (b) do (e) stavka 2.

6. UAIF osigurava da upravljačko tijelo ili nadzorna funkcija, ako postoji, redovito primaju pisana izvješća o pitanjima iz stavka 4.

Članak 61.

Trajna funkcija praćenja usklađenosti

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju primjerene politike i postupke namijenjene otkrivanju eventualnog rizika neispunjavanja obveza UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EZ, kao i povezanih rizika te uspostavljaju primjerene mjere i postupke s ciljem smanjivanja takvih rizika i omogućavanja nadležnim tijelima da učinkovito koriste svoje ovlasti na temelju navedene Direktive.

UAIF vodi računa o vrsti, opsegu i složenosti svojeg poslovanja te o vrsti i rasponu usluga i aktivnosti poduzetih tijekom tog poslovanja.

2. UAIF uspostavlja i održava trajnu i učinkovitu funkciju praćenja usklađenosti koja neovisno djeluje i ima sljedeće odgovornosti:

(a) praćenja i redovite procjene primjerenosti i učinkovitosti mjera, politika i postupaka uspostavljenih u skladu sa stavkom 1. te poduzetih radnji kako bi se uklonili eventualni nedostaci kod UAIF-a radi usklađenosti sa svojim obvezama;

(b) savjetovanja relevantnih osoba odgovornih za obavljanje usluga i aktivnosti i pomoć tim osobama u usklađivanju s obvezama UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EZ.

3. Kako bi se omogućilo da funkcija praćenja usklađenosti iz stavka 2. pravilno i neovisno obavlja svoje obveze, UAIF osigurava ispunjenje sljedećih uvjeta:

(a) funkcija praćenja usklađenosti ima potrebnu ovlast, resurse i stručnost te pristup svim relevantnim informacijama;

(b) imenovana je osoba za praćenje usklađenosti koja je odgovorna za funkciju praćenja usklađenosti i učestalo podnošenje izvješća, a najmanje jednom godišnje, višem rukovodstvu u vezi s pitanjima koja se odnose na usklađenost, posebno navodeći jesu li u slučaju eventualnih nedostataka poduzete odgovarajuće mjere za njihovo uklanjanje;

(c) osobe uključene u funkciju praćenja usklađenosti nisu uključene u obavljanje usluga ili aktivnosti koje nadziru;

(d) metoda određivanja nagrađivanja osobe zadužene za obavljanje funkcije praćenja usklađenosti ne smije ugroziti njegovu objektivnost i ne smije biti takva da bi ju vjerojatno mogla ugroziti.

Međutim, od UAIF-a se ne zahtijeva usklađenost s točkom (c) ili točkom (d) prvog podstavka, u slučaju kada može dokazati da, s obzirom na vrstu, opseg i složenost svog poslovanja te vrstu i raspon svojih usluga i aktivnosti, taj zahtjev nije razmjernan i da je njegova funkcija praćenja usklađenosti i dalje učinkovita.

Članak 62.

Trajna funkcija unutarnje revizije

1. Kad je to primjereno i razmjerno s obzirom na vrstu, opseg i složenosti njihovog poslovanja te vrstu i raspon aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem koje se poduzimaju tijekom tog poslovanja, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju i održavaju funkciju unutarnje revizije koja je zasebna i neovisna od drugih funkcija i aktivnosti UAIF-a.

2. Funkcija unutarnje revizije iz stavka 1.:

(a) uspostavlja, provodi i održava revizijski plan kako bi se ispitala i procijenila primjerenost i učinkovitost sustava, mehanizama i mjera unutarnje kontrole UAIF-a;

- (b) daje preporuke na temelju rezultata rada izvršenog u skladu s točkom (a);
- (c) potvrđuje usklađenost s preporukama navedenima u točki (b);
- (d) izvješćuje o pitanjima u vezi unutarnje revizije.

Članak 63.

Osobne transakcije

1. Za svaku relevantnu osobu koja je uključena u aktivnosti koje mogu dovesti do sukoba interesa ili koja imaju pristup povlaštenim informacijama u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zloporabi tržišta) ⁽¹⁾ ili drugim povjerljivim informacijama u vezi s AIF-om ili transakcijama s AIF-om ili za AIF-a, UAIF uspostavlja, provodi i održava odgovarajuće mjere s ciljem sprječavanja da takve relevantne osobe:

- (a) zakluče osobnu transakciju s financijskim instrumentima ili drugom imovinom koja ispunjava jedan od sljedećih kriterija:
 - i. transakcija podliježe članku 2. stavku 1. Direktive 2003/6/EZ;
 - ii. transakcija uključuje zloporabu ili nepropisno otkrivanje povjerljivih informacija;
 - iii. transakcija je u sukobu ili postoji vjerojatnost da dođe u sukob s obvezom UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EZ;
- (b) savjetuju ili nagovaraju, osim u okviru njihovog zaposlenja ili ugovora o pružanju usluga, neke druge osobe da zakluče osobnu transakciju iz točke (a) podtočaka i. i ii. ili koja bi inače predstavljala zloporabu informacija koje se odnose na neizvršene naloge;
- (c) otkrivaju, osim u okviru njihovog zaposlenja ili ugovora o pružanju usluga, ne dovodeći u pitanje članak 3. točku (a) Direktive 2003/6/EZ, bilo koje informacije ili mišljenja bilo kojoj drugoj osobi, ako relevantna osoba zna ili je trebala znati da će kao posljedicu tog otkrivanja druga osoba poduzeti ili je izgledno da će poduzeti neki od sljedećih koraka:
 - i. zaključivanje osobne transakcije iz točke (a) podtočaka i. i ii. s financijskim instrumentima ili drugom imovinom ili koja bi inače predstavljala zloporabu informacija koje se odnose na neizvršene naloge;

ii. savjetovanje ili nagovaranje neke druge osobe da zakluči takvu transakciju.

2. Mjere iz stavka 1. osiguravaju posebno da:

- (a) je svaka relevantna osoba upoznata s ograničenjima u pogledu osobnih transakcija iz stavka 1. i mjerama koje je utvrdio UAIF u vezi s osobnim transakcijama i otkrivanjem u skladu sa stavkom 1.;
- (b) UAIF je odmah obaviješten o svakoj osobnoj transakciji koju zakluči relevantna osoba iz stavka 1., bilo putem obavijesti o takvoj transakciji ili drugim postupcima koji omogućuju UAIF-u da utvrdi takve transakcije;
- (c) se vodi evidencija o osobnim transakcijama o kojima je UAIF obaviješten ili koje je UAIF utvrdio, uključujući svi ovlaštenja ili zabrane u vezi s takvim transakcijama.

Za potrebe točke (b) prvog podstavka, u slučaju kada određene aktivnosti UAIF-a obavljaju treće osobe, UAIF osigurava da subjekt koji obavlja aktivnost vodi evidenciju o osobnim transakcijama koje je zaključila bilo koja relevantna osoba iz stavka 1. i na zahtjev bez odgode te informacije dostavlja UAIF-u.

3. Stavci 1. i 2. se ne primjenjuju na osobne transakcije:

- (a) izvršene na temelju usluga upravljanja portfeljem na diskrecijskoj osnovi, u slučaju kada ne postoji prethodna komunikacija u vezi s transakcijom između osobe ovlaštene za upravljanje portfeljem i relevantne osobe ili druge osobe za čiji račun je izvršena transakcija;
- (b) s UCITS-om ili alternativnim investicijskim fondovima koji podliježu nadzoru na temelju prava države članice koje za njihovu imovinu zahtijeva istovjetnu razinu razdiobe rizika, u slučaju kada relevantna osoba i bilo koja druga osoba za čiji račun se transakcija izvršava nije uključena u upravljanje tim subjektom.

4. Za potrebe stavka 1. osobna transakcija uključuje i transakcije financijskim instrumentima ili drugom imovinom koje su izvršene u ime ili za račun:

- (a) relevantne osobe;
- (b) bilo koje osobe s kojom je relevantna osoba u rodbinskoj vezi ili s kojom je usko povezana;
- (c) osobe s kojom je relevantna osoba u takvom odnosu da relevantna osoba ima izravan ili neizravan značajan interes u ishodu transakcije, a koji nije provizija ili naknada za izvršenje transakcije.

⁽¹⁾ SL L 96, 12.4.2003., str. 16.

Članak 64.

Evidentiranje transakcija u portfelju

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima za svaku transakciju u portfelju u vezi s alternativnim investicijskim fondovima kojima upravljaju bez odlaganja izrađuje evidenciju koja sadrži dovoljno informacija da se rekonstruiraju pojedinosti naloga i izvršena transakcija ili ugovor.

2. U vezi s transakcijama u portfelju na mjestu izvršenja, evidencija iz stavka 1. sadrži sljedeće informacije:

- (a) ime ili drugi naziv AIF-a i osobe koja djeluje za račun AIF-a;
- (b) imovinu;
- (c) prema potrebi, količinu;
- (d) vrstu naloga ili transakcije;
- (e) cijenu;
- (f) za naloge, datum i točno vrijeme prijenosa naloga i ime ili drugi naziv osobe kojoj je nalog prenesen ili za transakcije, datum i točno vrijeme odluke o trgovanju i izvršenju transakcije;
- (g) prema potrebi, ime osobe koja prenosi nalog ili izvršava transakciju;
- (h) prema potrebi, razloge za opoziv naloga;
- (i) za izvršene transakcije, identifikaciju druge ugovorne strane i mjesta izvršenja.

3. U vezi s transakcijama u portfelju AIF-a izvan mjesta izvršenja, evidencija iz stavka 1. uključuje sljedeće informacije:

- (a) ime ili drugi naziv AIF-a;
- (b) pravnu i drugu dokumentaciju koja čini osnovu transakcije u portfelju, uključujući posebno ugovor po izvršenju;
- (c) cijenu.

4. Za potrebe stavaka 2. i 3. mjesto izvršenja uključuje sistematskog internalizatora iz točke 7. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ, uređeno tržište iz točke 14. članka 4. stavka 1. navedene Direktive, multilateralnu trgovinsku platformu iz točke 15. članka 4. stavka 1. navedene Direktive, održavatelja tržišta iz točke 8. članka 4. stavka 1. navedene Direktive ili nekog drugog pružatelja likvidnosti ili subjekta koji u trećoj zemlji izvršava funkciju sličnu funkcijama koje izvršavaju bilo koji od prethodno navedenih subjekata.

Članak 65.

Evidentiranje zahtjeva za upis i isplatu

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima poduzimaju sve nužne korake kako bi osigurali da se zaprimljeni zahtjevi AIF-a za upis i, prema potrebi, zahtjevi za isplatu po primitku takvog naloga evidentiraju bez nepotrebnog odlaganja.

2. Evidencija uključuje informacije o sljedećem:

- (a) odgovarajućem AIF-u;
- (b) osobi koja daje ili prenosi zahtjev;
- (c) osobi koja zaprima zahtjev;
- (d) datumu i vremenu zahtjeva;
- (e) uvjetima i načinu plaćanja;
- (f) vrsti zahtjeva;
- (g) datumu izvršenja zahtjeva;
- (h) broju upisanih ili isplaćenih udjela ili dionica ili o istovjetnim upisanim ili isplaćenim iznosima;
- (i) cijeni pri upisu ili, prema potrebi, cijeni pri isplati svakog udjela ili dionice ili, prema potrebi, iznosu preuzete obveze uplate kapitala i uplaćenog kapitala;
- (j) ukupnoj vrijednosti udjela ili dionica pri upisu ili isplati;
- (k) bruto vrijednost zahtjeva, uključujući naknade za upis, ili neto iznos bez naknada za isplatu.

Informacije iz točaka (i), (j) i (k) evidentiraju se čim postanu dostupne.

Članak 66.

Zahtjevi u vezi vođenja evidencije

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da se sve tražene evidencije iz članaka 64. i 65. čuvaju tijekom razdoblja od najmanje pet godina.

Međutim, nadležna tijela mogu zahtijevati od upravitelj alternativnim investicijskim fondovima da osiguraju da se sva ili neka evidencija čuva tijekom duljeg razdoblja, vodeći računa o vrsti imovine ili transakcije u portfelju, u slučaju kada je to potrebno, kako bi se nadležnom tijelu omogućilo da izvrši svoje nadzorne funkcije na temelju Direktive 2011/61/EZ.

2. Nakon isteka odobrenja za rad UAIF-a, evidencija se čuva najmanje do isteka razdoblja od pet godina navedenog u stavku 1. Nadležna tijela mogu zahtijevati čuvanje evidencije tijekom duljeg razdoblja

U slučaju kada UAIF prenosi svoje obveze u vezi s AIF-om na drugi UAIF, on osigurava da su evidencije iz stavka 1. dostupne drugom UAIF-u.

3. Evidencije se čuvaju na mediju koji omogućuje čuvanje informacija tako da su one dostupne nadležnim tijelima za buduće korištenje te u obliku i tako da:

- (a) nadležna tijela mogu brzo pristupiti informacijama i rekonstruirati svaku ključnu fazu obrade svake transakcije u portfelju;
- (b) ispravci ili ostale izmjene i sadržaji evidencija prije takvih ispravaka ili izmjena mogu se lako utvrditi;
- (c) druge manipulacije ili izmjene nisu moguće.

ODJELJAK 7.

Vrednovanje

(članak 19. Direktive 2011/61/EU)

Članak 67.

Politike i postupci vrednovanja imovine AIF-a

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima za svaki AIF kojim upravljaju uspostavljaju, održavaju, provode i preispituju pisane politike i postupke koje osiguravaju pouzdan, transparentan, sveobuhvatan i odgovarajuće dokumentiran postupak vrednovanja. Politike i postupci vrednovanja obuhvaćaju sve značajne aspekte procesa vrednovanja te postupke i kontrole vrednovanja u vezi s odgovarajućim AIF-om.

Ne dovodeći u pitanje zahtjeve nacionalnog prava te pravila i osnivačke akte AIF-a, UAIF osigurava da se na alternativne investicijske fondove kojim upravlja primjenjuju fer, odgovarajuće i transparentne metodologije vrednovanja. Politikama vrednovanja se utvrđuju, a postupcima primjenjuju metodologije vrednovanja koje se koriste za svaku vrstu imovine u koju AIF može ulagati u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom, pravilima i osnivačkim aktima AIF-a. UAIF u određene vrste imovine ne ulaže po prvi put, osim ako nije utvrđena odgovarajuća metodologija ili metodologije vrednovanja za svaku posebnu vrstu imovine.

Politike i postupci kojima se određuju metodologije vrednovanja uključuju ulazne podatke, modele i kriterije odabira za određivanje cijena i izvore tržišnih podataka. Politikama i postupcima se osigurava da se cijene dobivaju od neovisnih izvora, kad god je to moguće i primjereno. Postupak odabira određene metodologije uključuje procjenu raspoloživih odgovarajućih

metodologija, vodeći računa o njihovoj osjetljivosti na promjene varijabli i kako posebne strategije određuju relativnu vrijednost imovine u portfelju.

2. Politikama vrednovanja određuju se obveze, uloge i odgovornosti svih strana uključenih u postupak vrednovanja, uključujući više rukovodstvo UAIF-a. Postupci odražavaju organizacijsku strukturu kako je određena u politikama vrednovanja.

Politike i postupci vrednovanja obuhvaćaju najmanje sljedeće:

- (a) stručnost i neovisnost osoblja koje stvarno obavlja vrednovanje imovine;
- (b) specifične investicijske strategije AIF-a i imovinu u koju bi AIF mogli ulagati;
- (c) kontrole tijekom odabira ulaznih podataka, izvora i metodologija vrednovanja;
- (d) kanale za proširivanje razine djelovanja za rješavanje razlika u rezultatima vrednovanja imovine;
- (e) vrednovanje svih usklađenja povezanih s veličinom i likvidnosti pozicija ili s promjenama tržišnih uvjeta, prema potrebi;
- (f) odgovarajuće vrijeme za zaključivanje računovodstvenih evidencija u svrhe vrednovanja;
- (g) odgovarajuću učestalost vrednovanja imovine.

3. U slučaju kada je imenovan vanjski procjenitelj, politikama i postupcima vrednovanja određuje se postupak razmjene informacija između UAIF-a i vanjskog procjenitelja kako bi se osiguralo da su dostavljene sve potrebne informacije radi obavljanja vrednovanja.

Politikama i postupcima vrednovanja osigurava se da UAIF provodi početne i periodičke dubinske analize trećih osoba koje su imenovane za provođenje usluga vrednovanja.

4. U slučaju kada vrednovanje provodi sam UAIF, politike uključuju opis zaštitnih mjera za funkcionalno neovisno provođenje vrednovanja u skladu s točkom (b) članka 19. stavka 4. Direktive 2011/61/EU. Takve zaštite uključuju mjere za sprječavanje ili ograničavanje bilo koje osobe da ostvaruje neprimjeren utjecaj na način na koji nadležne osobe obavljaju aktivnosti vrednovanja.

Članak 68.**Uporaba modela za vrednovanje imovine**

1. Ako se za vrednovanje imovine AIF-a koristi model, model i njegove glavne značajke potrebno je obrazložiti i opravdati u politikama i postupcima vrednovanja. Razlog za izbor modela, osnovni podaci, korištene pretpostavke u modelu i objašnjenje za njihovo korištenje, kao i ograničenja vrednovanja koje se temelji na modelu potrebno je na odgovarajući način dokumentirati.

2. Politikama i postupcima vrednovanja osigurava se da osoba koja ima dovoljno stručnog znanja, a koja nije sudjelovala u postupku oblikovanja modela, provede validaciju modela prije njegovog korištenja. Postupak validacije dokumentira se na odgovarajući način.

3. Model podliježe prethodnom odobrenju višeg rukovodstva UAIF-a. U slučaju kada model koristi UAIF koji sam obavlja funkciju vrednovanja, odobrenje višeg rukovodstva ne utječe na pravo nadležnog tijela da na temelju članka 19. stavka 9. Direktive 2011/61/EU zahtijeva da model potvrdi vanjski procjenitelj ili revizor.

Članak 69.**Dosljedna primjena politika i postupaka vrednovanja**

1. UAIF osigurava da se politike i postupci vrednovanja te određene metodologije vrednovanja dosljedno primjenjuju.

2. Politike i postupci vrednovanja i određene metodologije primjenjuju se na svu imovinu AIF-a, vodeći računa o investicijskoj strategiji, vrsti imovine i, ako je to primjenjivo, postojanju različitih vanjskih procjenitelja.

3. U slučaju kada ažuriranje nije potrebno, politike i postupci primjenjuju se dosljedno tijekom vremena, a izvori i pravila vrednovanja tijekom vremena ostaju jednaki.

4. Postupci vrednovanja i određene metodologije vrednovanja primjenjuju se dosljedno u svim alternativnim investicijskim fondovima kojima upravlja isti UAIF, vodeći računa o investicijskim strategijama, vrsti imovine koju drži AIF, i, prema potrebi, postojanju različitih vanjskih procjenitelja.

Članak 70.**Periodičko preispitivanje politika i postupaka vrednovanja**

1. Politikama vrednovanja predviđa se periodička preispitivanje politika i postupaka, uključujući metodologije vrednovanja. Preispitivanje se provodi najmanje jednom godišnje i prije

nego što AIF počne koristiti novu investicijsku strategiju ili novu vrstu imovine koja nije obuhvaćena sadašnjom politikom vrednovanja.

2. Politikama i postupcima vrednovanja opisuje se kako se može izvršiti promjena u politici vrednovanja, uključujući metodologiju, i u kojim okolnostima bi to bilo primjereno. Preporuke u vezi promjena u politikama i postupcima dostavljaju se višem rukovodstvu koje preispituje i odobrava sve promjene.

3. Funkcija upravljanja rizicima iz članka 38. preispituje i, ako je to potrebno, pruža odgovarajuću potporu u vezi s politikama i postupcima koji su doneseni za vrednovanje imovine.

Članak 71.**Preispitivanje vrijednosti pojedinačne imovine**

1. UAIF osigurava da se sva imovina koju drži AIF vrednuje na odgovarajući način i po njezinoj fer vrijednosti. UAIF dokumentira prema vrsti imovine način na koji se ocjenjuje primjerenost i fer vrijednosti pojedinačne imovine. UAIF mora u svakom trenutku moći dokazati da se portfelji alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja na pravilan način vrednuju.

2. Politikama i postupcima vrednovanja određuje se postupak preispitivanja vrijednosti pojedinačne imovine, u slučaju kada postoji znatan rizik neodgovarajućeg vrednovanja, kao u sljedećim primjerima:

(a) vrednovanje se temelji na cijenama koje su dostupne samo od pojedine druge ugovorne strane ili brokerskog izvora;

(b) vrednovanje se temelji na cijenama nelikvidne imovine na burzi;

(c) na vrednovanje utječu osobe povezane s UAIF-om;

(d) na vrednovanje utječu drugi subjekti koji mogu imati financijski interes u rezultatu AIF-a;

(e) vrednovanje se temelji na cijenama koje dostavlja druga ugovorna strana koja je inicijator instrumenta, a posebno u slučaju kada inicijator također financira poziciju AIF-a u instrumentu;

(f) na vrednovanje utječe jedna ili više osoba unutar UAIF-a.

3. Politikama i postupcima vrednovanja opisuje se postupak preispitivanja uključujući dostatne i odgovarajuće provjere i kontrole u pogledu opravdanosti pojedinačnih vrijednosti. Opravdanost se ocjenjuje s obzirom na postojanje odgovarajućeg stupnja objektivnosti. Takve provjere i kontrole uključuju najmanje:

- (a) provjeru vrijednosti usporedbom s cijenama koje su utvrdile druge ugovorne strane i tijekom vremena;
- (b) potvrdu vrijednosti usporedbom realiziranih cijena s posljednjim knjigovodstvenim vrijednostima;
- (c) razmatranje ugleda, dosljednosti i kvalitete izvora vrednovanja;
- (d) usporedbu s vrijednostima koje ostvari treća osoba;
- (e) ispitivanje i dokumentiranje izuzetaka;
- (f) isticanje i istraživanje svih razlika koje se čine neobičnima ili odstupaju od referentne vrijednosti utvrđene za vrednovanje pojedinačne vrste imovine;
- (g) testiranje sa zastarjelim cijenama i implicitnim parametrima;
- (h) usporedbu s cijenama bilo koje povezane imovine ili njihovim zaštitama od rizika;
- (i) pregled ulaznih podataka korištenih kod određivanja cijena na temelju modela, a posebno onih prema kojima cijena modela iskazuje znatnu osjetljivost.

4. Politike i postupci vrednovanja uključuju odgovarajuće mjere proširivanja razine djelovanja za rješavanje razlika ili drugih problema prilikom vrednovanja imovine.

Članak 72.

Izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici

1. UAIF osigurava da se za svaki AIF kojim upravlja neto vrijednost imovine po udjelu ili dionici izračunava prilikom svakog izdanja, upisa, isplate ili poništavanja udjela ili dionica, ali najmanje jednom godišnje.
2. UAIF osigurava da se postupci i metodologija izračuna neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici u potpunosti dokumentiraju. Postupci i metodologije izračuna i njihova primjena podliježu redovitoj provjeri UAIF-a, a dokumentacija se na odgovarajući način izmjenjuje.
3. UAIF osigurava da su uspostavljeni korektivni postupci u slučaju netočnog izračuna neto vrijednosti imovine.
4. UAIF osigurava da broj udjela ili dionica u izdanju podliježe redovitoj provjeri, a najmanje onoliko često koliko se izračunava cijena udjela ili dionice.

Članak 73.

Strukovna jamstva

1. Vanjski procjenitelji na zahtjev dostavljaju strukovna jamstva kojima dokazuju svoju osposobljenost za izvršavanje vrednovanja. Strukovna jamstva koja trebaju dostaviti vanjski procjenitelji su u pisanom obliku.
2. Strukovna jamstva sadrže dokaze o kvalifikacijama vanjskog procjenitelja i njegovoj sposobnosti za pravilno i neovisno provođenje vrednovanja, koja uključuju barem dokaze o:
 - (a) dovoljnim ljudskim i tehničkim resursima;
 - (b) odgovarajućim postupcima koji osiguravaju pravilno i neovisno vrednovanje;
 - (c) odgovarajućem znanju i razumijevanju investicijske strategije AIF-a i imovine za čiju procjenu je vanjski procjenitelj imenovan;
 - (d) dovoljno dobrom ugledu i dovoljnom iskustvu u vrednovanju.

3. U slučaju kada se na vanjskog procjenitelja primjenjuje obvezna poslovna registracija kod nadležnog tijela ili drugog subjekta države u kojoj ima poslovni nastan, strukovno jamstvo sadrži naziv toga tijela ili subjekta, uključujući odgovarajuće kontaktne podatke. Strukovno jamstvo jasno navodi zakonske i druge propise ili pravila poslovnog ponašanja kojima podliježe vanjski procjenitelj.

Članak 74.

Učestalost vrednovanja imovine koju drže alternativni investicijski fondovi otvorenog tipa

1. Vrednovanje financijskih instrumenata koje drže alternativni investicijski fondovi otvorenog tipa provodi se pri svakom izračunu neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici u skladu s člankom 72. stavkom 1.
2. Vrednovanje druge imovine koju drže alternativni investicijski fondovi otvorenog tipa provodi se najmanje jednom godišnje i svaki put kad postoje dokazi da posljednja utvrđena vrijednost više nije ispravna i ne odgovara stvarnoj fer vrijednosti.

ODJELJAK 8.

Delegiranje poslova UAIF-a

(članak 20. stavci 1., 2., 4. i 5. Direktive 2011/61/EU)

Članak 75.

Opća načela

Prilikom delegiranja jednog ili više poslova na treće osobe koje te poslove obavljaju u njihovo ime, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima poštuju posebno sljedeća opća načela:

- (a) struktura delegiranja ne omogućava izbjegavanje odgovornosti ili obveze UAIF-a;
- (b) obveze UAIF-a prema AIF-u i njegovim ulagateljima nisu izmijenjene zbog delegiranja;
- (c) nisu ugroženi uvjeti koje mora ispunjavati UAIF kako bi imao odobrenje za rad i mogao obavljati aktivnosti u skladu s Direktivom 2011/61/EU;
- (d) postupak delegiranja je u obliku pisanog sporazuma zaključenog između UAIF-a i osobe kojoj su delegirani poslovi;
- (e) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi obavlja delegirane poslove učinkovito i u skladu s mjerodavnim pravom i regulatornim zahtjevima i mora uspostaviti metode i postupke za kontinuirano provjeravanje usluga koje pruža osoba kojoj su delegirani poslovi. Ako se čini da osoba kojoj su delegirani poslovi ne može učinkovito obavljati poslove ili u skladu s mjerodavnim pravom i regulatornim zahtjevima, UAIF poduzima potrebne radnje;
- (f) UAIF učinkovito nadzire delegirane poslove i upravlja rizicima koji su povezani s delegiranjem. U tu svrhu UAIF u svakom trenutku ima potrebno stručno znanje i resurse za nadzor delegiranih poslova. UAIF u sporazumu utvrđuje pravo na obavještenost, nadzor, ulazak i pristup te svoja prava na davanje naputaka i praćenje osobe kojoj su delegirani poslovi. UAIF također osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi pravilno nadzire izvršavanje delegiranih poslova i na odgovarajući način upravlja rizicima koji su povezani s delegiranjem;
- (g) UAIF osigurava da se kontinuitet i kvaliteta delegiranih poslova ili delegirana zadaća obavljanja tih poslova održavaju i u slučaju raskida delegiranja, bilo prijenosom delegiranih poslova ili delegiranih zadaća obavljanja tih poslova na neku drugu treću osobu ili da ih obavlja on sam;
- (h) odgovarajuća prava i obveze UAIF-a i osobe kojoj su delegirani poslovi se jasno raspoređuju i utvrđuju u sporazumu. UAIF posebno ugovorno osigurava svoje pravo na davanje naputaka i pravo na raskid, svoja prava na obavještenost i pravo na nadzor te pristup knjigama i poslovnom prostoru. Sporazum osigurava da se daljnje delegiranje može provesti samo uz suglasnost UAIF-a;
- (i) u slučaju kada se odnosi na upravljanje portfeljem, delegiranje je u skladu s investicijskom politikom AIF-a. UAIF daje naputke osobi kojoj su delegirani poslovi na koji način se provodi investicijska politika i UAIF prati poštuje li ju osoba kojoj su delegirani poslovi na kontinuiranoj osnovi;
- (j) UAIF osigurava da mu osoba kojoj su delegirani poslovi otkriva sva kretanja koja mogu imati značajan utjecaj na sposobnost osobe kojoj su delegirani poslovi da obavlja delegirane poslove na učinkovit način i u skladu s mjerodavnim pravom i regulatornim zahtjevima;
- (k) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi štiti sve povjerljive informacije u vezi s UAIF-om, AIF-om na koji se delegiranje odnosi i ulagateljima u taj AIF;
- (l) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi uspostavlja, provodi i održava plan za nepredvidive okolnosti i periodičko testiranje sigurnosne opreme uzimajući u obzir vrste delegiranih poslova.

Članak 76.

Objektivni razlozi za delegiranje

1. UAIF dostavlja nadležnim tijelima detaljan opis, obrazloženje i dokaze o objektivnim razlozima za delegiranje. Prilikom ocjene temelji li se ukupna struktura delegiranja na objektivnim razlozima u smislu članka 20. stavka 1. točke (a) Direktive 2011/61/EU uzimaju se obzir sljedeći kriteriji:

- (a) optimizacija poslovnih funkcija i procesa;
- (b) ušteda troškova;
- (c) stručno znanje osobe kojoj su delegirani poslovi u području administrativnih poslova ili posebnih tržišta ili ulaganja;
- (d) pristup osobe kojoj su delegirani poslovi globalnim mogućnostima trgovanja.

2. Na zahtjev nadležnih tijela, UAIF daje daljnja obrazloženja i dostavlja dokumente koji dokazuju da se cjelokupna struktura delegiranja temelji na objektivnim razlozima.

Članak 77.

Obilježja osobe kojoj su delegirani poslovi

1. Osoba kojoj su delegirani poslovi raspolaže dovoljnim resursima i zapošljava dovoljno osoblja koje ima vještine, znanje i stručnost potrebne za pravilno obavljanje poslova koji su im delegirani i ima odgovarajuću organizacijsku strukturu za potporu obavljanja delegiranih poslova.

2. Osobe koje stvarno obavljaju aktivnosti koje im je delegirao UAIF, imaju dostatno iskustvo, potrebno teoretsko znanje i odgovarajuće praktično iskustvo u odgovarajućim poslovima. Njihova stručna osposobljenost i priroda poslova koje su obavljali u prošlosti primjereni su za obavljanje poslova.

3. Za osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem osobe kojoj su delegirani poslovi ne smatra se da imaju dovoljno dobar ugled ako su u prošlosti ocijenjene negativno u pitanjima koja su relevantna i za ocjenjivanje dobrog ugleda i za pravilno obavljanje delegiranih poslova ili ako postoje druge relevantne informacije koje utječu na njihov dobar ugled. Takve negativne ocjene uključuju, ali nisu ograničene na kaznena djela, sudske postupke ili upravne sankcije relevantne za obavljanje delegiranih poslova. Posebna pozornost posvećuje se prekršajima koji se odnose na financijske aktivnosti koje uključuju, ali nisu ograničene na obveze u vezi sa sprječavanjem pranja novca, nečasnim djelima, prijevarama ili financijskim kriminalom, stečajem ili insolventnošću. Druge relevantne informacije uključuju, na primjer, informacije koje ukazuju na to da osoba nije pouzdana ili da nije poštena.

U slučaju kada su poslovne usluge osobe kojoj su delegirani poslovi uređene propisima unutar Unije, smatra se da su ispunjeni zahtjevi iz prvog podstavka kad mjerodavno nadzorno tijelo preispita kriterij „dobrog ugleda” u okviru postupka izdavanja odobrenja za rad, ako ne postoje dokazi o suprotnom.

Članak 78.

Delegiranje upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima

1. Ovaj članak se primjenjuje u slučaju delegiranja upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima.

2. Smatra se da sljedeći subjekti imaju odobrenje za rad ili su registrirani za upravljanje imovinom i da podliježu nadzoru u skladu s točkom (c) članka 20. stavka 1. Direktive 2011/61/EU:

- (a) društva za upravljanje, koja imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2009/65/EZ;
- (b) investicijska društva, koja imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2004/39/EZ za obavljanje aktivnosti upravljanja portfeljem;
- (c) kreditne institucije, koje imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2006/48/EZ za obavljanje aktivnosti upravljanja portfeljem na temelju Direktive 2004/39/EZ;
- (d) vanjski upravitelji alternativnim investicijskim fondovima, koji imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2011/61/EU;
- (e) subjekti iz trećih zemalja koji imaju odobrenje za rad ili su registrirani za upravljanje imovinom i koje učinkovito nadzire nadležno tijelo u tim državama.

3. U slučaju kada se delegiranje dodjeljuje društvu iz treće zemlje, moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti u skladu s točkom (d) članka 20. stavka 1. Direktive 2011/61/EU:

- (a) postoji pisani sporazum između nadležnih tijela matične države članice UAIF-a i nadzornih tijela društva kojemu se delegiranje dodjeljuje;
- (b) u vezi s društvom kojemu se delegiranje dodjeljuje, sporazum iz točke (a) omogućuje nadležnim tijelima da:
 - i. na zahtjev dobiju odgovarajuće informacije koje su potrebne za izvršavanje njihovih nadzornih zadaća, kako je predviđeno u Direktivi 2011/61/EU;
 - ii. dobiju pristup dokumentima koji su bitni za izvršavanje njihovih nadzornih dužnosti koje se održavaju u trećoj zemlji;
 - iii. obavljaju izravan nadzor u prostorijama društva kojemu su poslovi delegirani. Praktični postupci izravnog nadzora detaljno se utvrđuju u pisanom sporazumu;
 - iv. od nadzornog tijela u trećoj zemlji prima u najkraćem mogućem roku informacije radi istraživanja vidljivih kršenja zahtjeva iz Direktive 2011/61/EU i njezinih provedbenih mjera;
 - v. surađuju u provedbi u skladu s nacionalnim i međunarodnim pravom koje se primjenjuje na nadzorna tijela treće zemlje i nadležna tijela EU-a u slučajevima kršenja zahtjeva iz Direktive 2011/61/EU i njenih provedbenih mjera i mjerodavnog nacionalnog prava.

Članak 79.

Učinkovit nadzor

Smatra se da delegiranje sprječava učinkovit nadzor UAIF-a ako:

- (a) UAIF, njegovi revizori i nadležna tijela nemaju učinkovit pristup podacima koji se odnose na delegirane poslove i poslovnim prostorijama osobe kojoj su delegirani poslovi ili nadležna tijela nisu u mogućnosti ostvarivati navedena prava na pristup;
- (b) osoba kojoj su delegirani poslovi ne surađuje s nadležnim tijelima UAIF-a u vezi s delegiranim poslovima;
- (c) UAIF na zahtjev ne stavlja na raspolaganje nadležnim tijelima sve informacije koje su potrebne kako bi im se omogućilo da nadziru usklađenost obavljanja delegiranih poslova sa zahtjevima iz Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama.

Članak 80.**Sukobi interesa**

1. U skladu s točkom (b) članka 20. stavka 2. Direktive 2011/61/EU kriteriji za ocjenu je li delegiranje u sukobu s interesima UAIF-a ili ulagatelja u AIF uključuju najmanje:

- (a) u slučaju kada su UAIF i osoba kojoj su delegirani poslovi članovi iste grupe ili imaju bilo koji drugi ugovorni odnos, mjera do koje osoba kojoj su delegirani poslovi kontrolira UAIF ili ima sposobnost utjecati na njezine postupke;
- (b) u slučaju kada su osoba kojoj su delegirani poslovi i ulagatelj u odgovarajući AIF članovi iste grupe ili imaju bilo koji drugi ugovorni odnos, mjera do koje taj ulagatelj kontrolira osobu kojoj su delegirani poslovi ili ima sposobnost utjecati na njezine postupke;
- (c) vjerojatnost da osoba kojoj su delegirani poslovi ostvari financijsku dobit ili izbjegne financijski gubitak, na trošak AIF-a ili ulagatelja u AIF;
- (d) vjerojatnost da osoba kojoj su delegirani poslovi ima interes u ishodu usluge ili aktivnosti koje se pružaju UAIF-u ili AIF-u;
- (e) vjerojatnost da osoba kojoj su delegirani poslovi ima financijski ili drugi poticaj kako bi pogodovala interesu nekog klijenta u odnosu na interes AIF-a ili ulagatelja u AIF;
- (f) vjerojatnost da osoba kojoj su delegirani poslovi primi ili da će primiti poticaj od osobe koja nije UAIF, u vezi s aktivnostima upravljanja zajedničkim portfeljem koje se pružaju UAIF-u i alternativnim investicijskim fondovima kojima on upravlja u obliku novčanih sredstava, dobara ili usluga koji nisu uobičajena provizija ili naknada za tu uslugu.

2. Funkcija upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima može se smatrati funkcionalno i hijerarhijski odvojenom od drugih poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe interesa, samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) osobe uključene u poslove upravljanja portfeljem nisu uključene u obavljanje poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe interesa, kao što su poslovi kontrole;
- (b) osobe koje su uključene u poslove upravljanja rizicima nisu uključene u obavljanje poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe interesa, kao što su operativni poslovi;
- (c) nadzor osoba koje su uključene u poslove upravljanja rizicima ne provode osobe odgovorne za obavljanje operativnih poslova;

(d) odvajanje je osigurano u cijeloj hijerarhijskoj strukturi osobe kojoj su delegirani poslovi sve do njegovog upravljačkog tijela, a preispituje ga upravljačko tijelo i, u slučaju da postoji, nadzorna funkcija osobe kojoj su delegirani poslovi.

3. Smatra se da se mogući sukobi interesa pravilno utvrđuju, upravljaju, prate i otkrivaju ulagateljima u AIF samo, ako:

- (a) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi poduzima sve razumne korake za utvrđivanje, upravljanje i praćenje mogućih sukoba interesa koji se mogu pojaviti između njega samoga i UAIF-a, AIF-a ili ulagatelja u AIF. UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi ima uspostavljene postupke koji odgovaraju onima koji se zahtijevaju u skladu s člancima od 31. do 34.;
- (b) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi moguće sukobe interesa, kao i postupke i mjere koje on treba donijeti za upravljanje takvim sukobima interesa, otkriva UAIF-u, koji ih u skladu s člankom 36. otkriva AIF-u i ulagateljima u AIF.

Članak 81.**Suglasnost i obavijest o daljnjem delegiranju**

1. Daljnje delegiranje postaje važeće kad UAIF pokaže svoju suglasnost u pisanom obliku.

Opća suglasnost koju UAIF daje unaprijed ne smatra se suglasnošću u skladu s točkom (a) članka 20. stavka 4. Direktive 2011/61/EU.

2. U skladu s točkom (b) članka 20. stavka 4. Direktive 2011/61/EU, obavijest sadrži pojedinosti o osobi kojoj su delegirani poslovi, naziv nadležnog tijela koje je osobi kojoj su dalje delegirani poslovi izdalo odobrenje za rad ili kod kojeg je registrirana, delegirane poslove, alternativne investicijske fondove na koje utječe daljnje delegiranje, presliku pisane suglasnosti UAIF-a i planirani dan stupanja na snagu daljnjeg delegiranja.

Članak 82.**Fiktivni subjekt i UAIF za koji se više ne smatra da upravlja AIF-om**

1. Smatra se da je UAIF fiktivni subjekt i više se ne smatra da je upravitelj AIF-om barem u nekoj od sljedećih situacija:

- (a) UAIF više nema potrebno stručno znanje i resurse za učinkovit nadzor delegiranih poslova i upravljanje rizicima koji su povezani s delegiranjem;

(b) UAIF više nema ovlasti za donošenje odluka u ključnim područjima koja spadaju pod odgovornost višeg rukovodstva ili više nema ovlasti za izvršavanje funkcija višeg rukovodstva, posebno u vezi s provedbom opće investicijske politike i investicijskih strategija;

(c) UAIF gubi ugovorna prava da istražuje, nadzire, ima pristup ili da daje naputke osobama kojoj je delegirao poslove ili ostvarivanje takvih prava postane nemoguće u praksi;

(d) UAIF delegira obavljanje poslova upravljanja ulaganjima u mjeri u kojoj znatno premašuje poslove upravljanja ulaganjima koje obavlja sam UAIF. Prilikom ocjene opsega delegiranja, nadležna tijela ocjenjuju ukupnu strukturu delegiranja vodeći računa ne samo o imovini kojom se upravlja u okviru delegiranja, već također o sljedećim kriterijima:

i. vrstama imovine u koju je uložio AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a i važnosti imovine kojom se upravlja na temelju delegiranja za profil rizičnosti i profil prinosa AIF-a;

ii. važnosti imovine pod delegiranjem za ostvarivanje investicijskih ciljeva AIF-a;

iii. zemljopisnoj i sektorskoj razdiobi ulaganja AIF-a;

iv. profilu rizičnosti AIF-a;

v. vrsti investicijskih strategija koje provodi AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a;

vi. vrstama delegiranih poslova u odnosu na zadržane, i

vii. sastavu osoba kojoj su delegirani poslovi, osoba kojoj su dalje delegirani poslovi, njihovim zemljopisnim područjima djelovanja i njihovoj korporacijskoj strukturi, uključujući i to je li delegiranje dodijeljeno subjektu koji pripada istoj korporacijskoj grupi kao i UAIF.

2. Komisija nadzire, s obzirom na tržišna kretanja, primjenu ovog članka. Komisija preispituje situaciju nakon dvije godine i, prema potrebi, poduzima odgovarajuće mjere za daljnje utvrđivanje uvjeta na temelju kojih se smatra da je UAIF delegirao svoje poslove u takvoj mjeri da je postao fiktivni subjekt i da se više ne može smatrati upraviteljem AIF-a.

3. ESMA može izdati smjernice kako bi osigurala dosljednu ocjenu struktura delegiranja u cijeloj Uniji.

POGLAVLJE IV.

DEPOZITAR

ODJELJAK 1.

Pojedinosti pisanog ugovora

(članak 21. stavak 2. Direktive 2011/61/EU)

Članak 83.

Ugovorne pojedinosti

1. Ugovor kojim se imenuje depozitar u skladu s člankom 21. stavkom 2. Direktive 2011/61/EU sastavlja se između depozitara s jedne strane te UAIF-a i, ovisno o slučaju, AIF-a s druge strane i uključuje najmanje sljedeće elemente:

(a) opis usluga koji treba pružiti depozitar i postupaka koje treba donijeti za svaku vrstu imovine u koju AIF može ulagati i koja se zatim povjerava depozitaru;

(b) opis načina na koji će se izvršavati poslovi pohrane i nadziranja s obzirom na vrstu imovine i zemljopisna područja na kojima AIF namjerava ulagati. U vezi sa dužnostima skrbništva ovaj opis uključuje popise država i postupke za dodavanje i, ovisno o slučaju, povlačenje država s popisa. Ovo je u skladu s informacijama predviđenim u pravilima, osnivačkim aktima i dokumentima ponude AIF-a u vezi s imovinom u koju AIF može ulagati;

(c) izjavu da odgovornost depozitara neće biti ugrožena bilo kakvim delegiranjem njegovih poslova skrbništva, osim ako se oslobodio odgovornosti u skladu s člankom 21. stavcima 13. ili 14. Direktive 2011/61/EU;

(d) razdoblje valjanosti i uvjete za izmjenu i raskid ugovora, uključujući situacije koje bi mogle odvesti do raskida ugovora i pojedinosti u vezi s raskidom i, prema potrebi, postupke po kojima bi depozitar trebao slati sve relevantne informacije svom slijedniku;

(e) obveze u vezi povjerljivosti koje se primjenjuju na ugovorne stranke u skladu s mjerodavnim zakonima i propisima. Ove obveze ne smiju utjecati na sposobnost nadležnih tijela da imaju pristup odgovarajućim dokumentima i informacijama;

(f) sredstva i postupke kojima depozitar UAIF-u ili AIF-u šalje sve relevantne informacije koje su potrebne za izvršavanje njegovih dužnosti, uključujući ostvarivanje bilo kojih prava povezanih s imovinom i kako bi se omogućilo UAIF-u i AIF-u pravovremeni i točan pregled računa AIF-a;

- (g) sredstva i postupke kojima UAIF ili AIF šalje sve relevantne informacije depozitaru ili osigurava da depozitar ima pristup svim informacijama koje su mu potrebne za ispunjavanje njegovih dužnosti, uključujući postupke koji osiguravaju da će depozitar primiti informacije od drugih strana koje imenuje AIF ili UAIF;
- (h) informacije o tome da li depozitar ili treća osoba kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU može ponovno koristiti imovinu koja mu je povjerena i, ako postoje, uvjete pridružene takvom ponovnom korištenju;
- (i) postupke koje je potrebno poštovati kad se razmatra izmjena pravila, osnivačkih akata ili dokumenata ponude AIF-a kojom se detaljno utvrđuju situacije u kojima treba obavijestiti depozitara ili kad je potrebna prethodna suglasnost depozitara kako bi se nastavilo s izmjenom;
- (j) sve potrebne informacije koje se moraju razmijeniti između AIF-a, UAIF-a, treće osobe koja djeluje u ime AIF-a ili UAIF-a, s jedne strane i depozitara s druge strane, u vezi s prodajom, upisom, isplatom, izdavanjem, poništavanjem i otkupom udjela ili dionica AIF-a;
- (k) sve potrebne informacije koje se moraju razmijeniti između AIF-a, UAIF-a, treće osobe koja djeluje u ime AIF-a ili UAIF-a i depozitara u vezi s izvršavanjem nadzorne i kontrolne funkcije depozitara;
- (l) u slučaju kada ugovorne stranke predviđaju imenovanje trećih osoba za obavljanje dijela njihovih pripadajućih dužnosti, obvezu da će redovito dostavljati podatke o svim imenovanim trećim osobama i, na zahtjev, informacije o kriterijima korištenima za odabir treće osobe i mjere predviđene za praćenje aktivnosti koje obavljaju odabrane treće osobe;
- (m) informacije o zadaćama i odgovornostima ugovornih stranaka u pogledu obveza koje se odnose na sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma;
- (n) informacije o svim novčanim računima koji su otvoreni na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a i postupke koji osiguravaju da će depozitar biti obaviješten o svakom novom računu koji se otvori na ime AIF-ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;
- (o) pojedini u vezi s postupcima depozitara za proširivanje razine djelovanja, uključujući identifikaciju osoba koje depozitar treba kontaktirati u AIF-u i, ovisno o slučaju, UAIF-u kad pokreće takav postupak;
- (p) obvezu depozitara da obavijesti UAIF-a kad postane svjestan da odvajanje imovine nije ili više nije dovoljno da osigura zaštitu u slučaju insolventnosti treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane u posebnoj nadležnosti u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU;
- (q) postupke koji osiguravaju da depozitar, u vezi sa svojim dužnostima, ima mogućnost istražiti vođenje UAIF-a i, ovisno o slučaju, AIF-a i ocijeniti kvalitetu poslanih informacija, uključujući putem pristupa knjigama AIF-a i, ovisno o slučaju, UAIF-a ili putem posjeta na licu mjesta;
- (r) postupci koji osiguravaju da UAIF i, ovisno o slučaju, AIF može preispitati učinak depozitara u vezi s njegovim ugovornim obvezama.
2. Pojedini o sredstvima i postupcima određeni u točkama (a) do (r) opisuju se u ugovoru o imenovanju depozitara ili u bilo kojim naknadnim izmjenama ugovora.
3. Ugovor o imenovanju depozitara ili naknadna izmjena ugovora iz stavka 2. je u pisanom obliku.
4. Ugovorne stranke mogu se dogovoriti da će slati sve ili dio informacija koje međusobno razmjenjuju elektroničkim putem, pod uvjetom da je osigurano pravilno evidentiranje takvih informacija.
5. Osim ako je drukčije predviđeno nacionalnim pravom, ne postoji obveza zaključivanja posebnog pisanog sporazuma za svaki AIF; postoji mogućnost da UAIF i depozitar zaključe okvirni sporazum koji navodi alternativne investicijske fondove kojima upravlja navedeni UAIF na koji se sporazum odnosi.
6. Navodi se mjerodavno nacionalno pravo za ugovor o imenovanju depozitara i sve kasnije sporazume.

ODJELJAK 2.

Opći kriteriji za ocjenu bonitetnih propisa i nadzora koji se primjenjuju na depozitare u trećim zemljama

(članak 21. stavak 6. točka (b) Direktive 2011/61/EU)

Članak 84.

Kriteriji za ocjenu bonitetnih propisa i nadzora koji se primjenjuju na depozitara u trećoj zemlji

Za potrebe točke (b) članka 21. stavka 6. Direktive 2011/61/EU učinkovitost bonitetnih propisa i nadzora koji se primjenjuju na depozitara u trećoj zemlji, u pogledu toga proizvode li isti učinak kao propisi predviđeni na temelju prava Unije, te njihova stvarna primjena ocjenjuju se u odnosu na sljedeće kriterije:

- (a) depozitar podliježe izdavanju odobrenja za rad i kontinuiranom nadzoru nadležnog javnog tijela koje raspolaže primjerenim resursima za ispunjavanje svojih zadaća;
- (b) pravom treće zemlje utvrđuju se kriteriji za dobivanje odobrenja za rad u ulozi depozitara, koji imaju isti učinak kao kriteriji utvrđeni za početak poslovanja kreditnih institucija ili investicijskih društava u Uniji;
- (c) kapitalni zahtjevi uvedeni za depozitara u trećoj zemlji imaju isti učinak kao oni koji se primjenjuju u Uniji, ovisno od tome je li depozitar iste vrste kao kreditna institucija ili investicijsko društvo u Uniji;
- (d) uvjeti poslovanja koji se primjenjuju na depozitara u trećoj zemlji imaju isti učinak kao oni utvrđeni za kreditne institucije ili investicijska društva u Uniji, ovisno o vrsti depozitara;
- (e) zahtjevi u vezi s izvršavanjem posebnih dužnosti depozitara AIF-a osnovanog u skladu s pravom treće zemlje imaju isti učinak kao oni predviđeni u članku 21. stavcima 7. do 15. Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama te mjerodavnim nacionalnim pravom;
- (f) u slučaju da depozitar krši zahtjeve i uvjete iz točaka (a) do (e), pravo treće zemlje predviđa primjenu dovoljno odvrćućih prinudnih mjera.

ODJELJAK 3.

Poslovi depozitara, obveze dužne pažnje i obveza odvajanja

(članak 21. stavci 7. do 9. i članak 21. stavak 11. točka (c) i točka (d) podtočka iii. Direktive 2011/61/EU)

Članak 85.

Praćenje novca – opći zahtjevi

1. U slučaju kada se na ime AIF-a, na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a ili na ime depozitara koji djeluje u ime AIF-a kod

subjekta iz članka 21. stavka 7. Direktive 2011/61/EU vodi ili otvori novčani račun, UAIF osigurava da se depozitaru na početku izvršavanja njegovih dužnosti i kontinuirano dostavljaju sve relevantne informacije koje su mu potrebne za ispunjavanje njegovih obveza.

2. Kako bi imao pristup svim informacijama o novčanim računima AIF-a i jasan pregled svih novčanih tokova AIF-a, depozitar mora barem:

- (a) nakon imenovanja biti obaviješten o svim postojećim novčanim računima koji su otvoreni na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;
- (b) biti obaviješten kod otvaranja svakog novog novčanog računa od strane AIF-a ili od strane UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;
- (c) dobiti sve informacije u vezi s novčanim računima otvorenima kod subjekta treće osobe, izravno od tih trećih osoba.

Članak 86.

Praćenje novčanih tokova AIF-a

Depozitar osigurava učinkovito i odgovarajuće praćenje novčanih tokova AIF-a, a posebno barem:

- (a) osigurava da je sav novac AIF-a knjižen na računima otvorenima kod subjekata iz točaka (a), (b) i (c) članka 18. stavka 1. Direktive 2006/73/EZ na odgovarajućim tržištima na kojima se zahtijevaju novčani računi u svrhe poslovanja AIF-a i koji podliježu bonitetnim propisima i nadzoru koji proizvode isti učinak kao pravo Unije, da se učinkovito provodi i da je u skladu s načelima utvrđenima u članku 16. Direktive 2006/73/EZ;
- (b) primjenjuje učinkovite i primjerene postupke izravnjanja svih kretanja novčanih tokova i takvo izravnjanje provodi dnevno ili, u slučaju rijetkih novčanih kretanja, kad dođe do takvog kretanja novčanog toka;
- (c) primjenjuje primjerene postupke kojima na kraju radnog dana utvrđuju značajni novčani tokovi, a posebno oni koji bi mogli biti neusklađeni s poslovima AIF-a;
- (d) periodički preispituje prikladnost navedenih postupaka, uključujući putem cjelokupnog preispitivanja postupaka izravnjanja najmanje jednom godišnje i osiguranjem da su novčani računi otvoreni na ime AIF-a, na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a ili na ime depozitara koji djeluje u ime AIF-a uključeni u postupak izravnjanja;

- (e) kontinuirano prati rezultate izravnjanja i mjera poduzetih zbog bilo kojih nepodudarnosti utvrđenih postupcima izravnjanja i obavješćuje UAIF ako nepravilnost nije ispravljena bez nepotrebnog odlaganja i također nadležna tijela ako se situacija ne može pojasniti i, ovisno o slučaju, popraviti;
- (f) provjerava usklađenost svojih evidencija novčanih pozicija s evidencijama UAIF-a. UAIF osigurava da se sve upute i informacije u vezi s novčanim računom otvorenim kod treće osobe šalju depozitaru kako bi depozitar mogao provesti vlastiti postupak izravnjanja.

Članak 87.

Dužnosti u vezi upisa

UAIF osigurava da se depozitaru dostave informacije o plaćanjima koja izvrše ulagatelji ili koja se izvrše u ime ulagatelja s osnove upisa udjela ili dionica određenog AIF-a na kraju svakog radnog dana kad UAIF, AIF ili osoba koja djeluje u njegovo ime, kao zastupnik za prijenose, primi takva plaćanja ili zahtjev od ulagatelja. UAIF osigurava da depozitar primi sve druge relevantne informacije koje su mu potrebne kako bi se osiguralo da su plaćanja zatim proknjižena na novčanim računima otvorenima na ime AIF ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a ili na ime depozitara u skladu s odredbama članka 21. stavka 7. Direktive 2011/61/EU.

Članak 88.

Financijski instrumenti koji se pohranjuju na skrbništvo

1. Financijski instrumenti koji pripadaju AIF-u ili UAIF-u koji djeluje u ime AIF-a, a koji se ne mogu fizički isporučiti depozitaru, uključuju se u djelokrug poslova skrbništva depozitara u slučaju kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) oni su prenosivi vrijednosni papiri, uključujući one u koje je ugrađen izvedeni financijski instrument, kako je navedeno u posljednjem podstavku članka 51. stavka 3. Direktive 2009/65/EZ i u članku 10. Direktive Komisije 2007/16/EZ ⁽¹⁾, instrumenti tržišta novca ili udjeli subjekata za zajedničko ulaganje;

- (b) mogu se registrirati ili držati na računu izravno ili neizravno na ime depozitara.

2. Financijski instrumenti koji se, u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom, samo izravno registriraju na ime AIF-a kod samog izdavatelja ili njegovog zastupnika, kao što je voditelj registra ili zastupnik za prijenose, ne pohranjuju se na skrbništvo.

3. Financijski instrumenti koji pripadaju AIF-u ili UAIF-u koji djeluje u ime AIF-a, a koji se mogu fizički isporučiti depozitaru, uvijek se uključuju u djelokrug poslova skrbništva depozitara.

Članak 89.

Dužnosti pohrane u vezi s imovinom pohranjenom na skrbništvo

1. Radi ispunjavanja obveza utvrđenih u točki (a) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU u vezi s financijskim instrumentima koji se pohranjuju na skrbništvo, depozitar osigurava najmanje da:

- (a) su financijski instrumenti pravilno registrirani u skladu s člankom 21. stavkom 8. točkom (a) podtočkom ii. Direktive 2011/61/EU;

- (b) se evidencije i odvojeni računi vode na način koji osigurava njihovu točnost, a posebno bilježe sukladnost s financijskim instrumentima i novcem koji se drži za alternativne investicijske fondove;

- (c) se redovito provodi izravnjanje između internih računa depozitara i evidencija te internih računa i evidencija bilo koje treće osobe kojoj su delegirani poslovi skrbništva u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU;

- (d) se u vezi s financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo provodi dužna pažnja kako bi se osigurao visoki standard zaštite ulagatelja;

- (e) se ocjenjuju i prate svi relevantni rizici skrbništva u cijelom lancu skrbništva i da je UAIF obaviješten o svim utvrđenim značajnim rizicima;

- (f) su uvedeni primjereni organizacijski postupci kako bi se minimizirao rizik gubitka ili umanjenja financijskih instrumenata ili prava u vezi s navedenim financijskim instrumentima kao posljedica prijevare, lošeg obavljanja usluge administriranja, neodgovarajućeg vođenja registra ili nemara;

- (g) se potvrdi pravo vlasništva AIF-a ili pravo vlasništva UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a u vezi predmetne imovine.

2. U slučaju kada je depozitar delegirao svoje poslove skrbništva trećoj osobi u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, on i dalje podliježe zahtjevu iz točaka (b) do (e) stavka 1. ovog članka. On također osigurava da treća osoba ispunjava zahtjeve iz točaka (b) do (g) stavka 1. ovog članka i obveza odvajanja utvrđenih u članku 99.

⁽¹⁾ SL L 79, 20.3.2007., str. 11.

3. Dužnosti pohrane depozitara iz stavaka 1. i 2. primjenjuju se na temelju uvida na temeljnu imovinu koju drže financijske i, ovisno o slučaju, pravne strukture koje izravno ili neizravno kontrolira AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a

Zahtjev iz prvog podstavka se ne primjenjuje na strukture fonda fondova ili na strukture glavnih i napajajućih fondova u slučaju kada temeljni fondovi imaju depozitara koji pohranjuje na skrbništvo imovinu ovih fondova.

Članak 90.

Dužnosti pohrane u vezi s provjerom vlasništva i vođenjem evidencije

1. UAIF osigurava da se depozitaru na početku izvršavanja njegovih dužnosti i kontinuirano dostavljaju sve relevantne informacije koje su mu potrebne za ispunjavanje njegovih obveza u skladu s točkom (b) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU te osigurava da depozitar dobije sve relevantne informacije od trećih osoba.

2. Radi ispunjavanja obveza iz točke (b) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU, depozitar najmanje:

(a) ima pristup bez nepotrebnog odlaganja svim relevantnim informacijama koje su mu potrebne za izvršavanje dužnosti provjere vlasništva i vođenja evidencija, uključujući relevantne informacije koje depozitaru dostavljaju treće osobe;

(b) raspolaze s dovoljnim i pouzdanim informacijama koje mu omogućuju da se uvjeri u vlasnička prava AIF-a ili vlasnička prava UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, u vezi predmetne imovine;

(c) vodi evidenciju ove imovine za koju se uvjerio da je u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a. Radi ispunjavanja ove obveze depozitar:

i. unosi u svoju evidenciju u ime AIF-a imovinu, uključujući odgovarajuće nominalne iznose, za koju se uvjerio da je u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;

ii. može u svakom trenutku dostaviti opsežan i ažuran popis imovine AIF-a, uključujući odgovarajuće nominalne iznose.

Za potrebe točke (c) podtočke ii. stavka 2. depozitar osigurava da su uspostavljeni postupci tako da se registrirana imovina ne može dodijeliti, prenijeti, zamijeniti ili isporučiti bez da je o takvim transakcijama obaviješten depozitar ili osoba kojoj je delegirao poslove, a depozitar ima pristup, bez nepotrebnog odlaganja, pisanim dokazima o svakoj transakciji i poziciji od

strane dotične treće osobe. UAIF osigurava da dotična treća osoba depozitaru, bez nepotrebnog odlaganja, dostavi potvrde ili druge pisane dokaze prilikom svake prodaje ili stjecanja imovine ili svakog događaja vezanog uz izdavatelja koji rezultira izdavanjem financijskih instrumenata, a najmanje jednom godišnje.

3. U svakom slučaju, depozitar osigurava da UAIF ima i provodi odgovarajuće postupke kako bi potvrdio da je imovina koju je stekao AIF kojim upravlja primjereno registrirana na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a te provjerava sukladnost pozicija u evidencijama upravitelja alternativnim investicijskim fondovima i imovine za koju se depozitar uvjerio da je u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a. UAIF osigurava da su depozitaru poslane sve upute i relevantne informacije u vezi s imovinom AIF-a, tako da depozitar može provesti vlastitu provjeru ili postupak izravnjanja.

4. Depozitar uspostavlja i provodi postupak za proširivanje razine djelovanja u situacijama kad otkrije nepravilnost, što uključuje obavješćivanje UAIF-a i nadležnih tijela ako se situacija ne može pojasniti i, ovisno o slučaju, ispraviti.

5. Dužnost pohrane depozitara iz stavaka 1. do 4. primjenjuje se na temelju uvida na temeljnu imovinu koju drže financijske i, ovisno o slučaju, pravne strukture, koje je osnovao AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a u svrhu ulaganja u temeljnu imovinu, a koje izravno ili neizravno kontrolira AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a.

Zahtjev iz prvog podstavka se ne primjenjuje na strukture fonda fondova ili na strukture glavnih i napajajućih fondova u slučaju kada temeljni fondovi imaju depozitara koji obavlja poslove potvrde vlasništva i vođenja evidencija.

Članak 91.

Obveze izvještavanja za glavne brokere

1. U slučaju kada je imenovan glavni broker, UAIF osigurava da je od datuma imenovanja na snazi sporazum na temelju kojeg se od glavnog brokera zahtijeva da depozitaru stavi na raspolaganje posebnu izjavu na trajnom mediju koja sadrži sljedeće informacije:

(a) vrijednosti stavki navedenih u stavku 3. na kraju svakog radnog dana;

(b) pojedinosti o svim ostalim pitanjima koja su potrebna kako bi se osiguralo da depozitar AIF-a raspolaze ažurnim i točnim informacijama o vrijednosti imovine, čija je pohrana delegirana u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU.

2. Izjava iz stavka 1. stavlja se na raspolaganje depozitaru AIF-a najkasnije do kraja sljedećeg radnog dana na koji se odnosi.

3. Stavke iz točke (a) stavka 1. uključuju:

(a) ukupnu vrijednost imovine koju drži glavni broker za AIF u slučaju kada su poslovi pohrane delegirani u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU. Vrijednosti svakog od sljedećih elemenata:

i. novčanih zajmova danih AIF-u i stečenih kamata;

ii. vrijednosnih papira koje mora vratiti AIF na temelju otvorenih kratkih pozicija sklopljenih u ime AIF-a;

iii. tekućih iznosa za namiru koje mora platiti AIF na temelju budućnosnica;

iv. novčanih sredstava od kratke prodaje koje drži glavni broker u vezi s kratkim pozicijama sklopljenim u ime AIF-a;

v. novčanih iznosa nadoknade koje drži glavni broker u vezi s otvorenim budućnosnicama zaključenima u ime AIF-a. Ovo je dodatna obveza pored obveze iz članka 87. i 88.;

vi. izloženosti pri zatvaranju pozicija koje su vrednovane po trenutnoj tržišnoj vrijednosti za svaku transakciju izvršenu na neformalnom tržištu vrijednosnih papira koja ja zaključena u ime AIF-a;

vii. ukupan iznos osiguranih obveza AIF-a u odnosu na glavnog brokera, i

viii. sve ostale imovine u vezi AIF-a;

(b) vrijednost druge imovine iz točke (b) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU koju glavni broker drži kao kolateral u vezi s osiguranim transakcijama zaključenima na temelju sporazuma o pružanju usluga glavnog brokera;

(c) vrijednost imovine za koju je glavni broker ostvario pravo korištenja u vezi s imovinom AIF-a;

(d) popis svih institucija kod kojih glavni broker drži ili bi mogao držati novac AIF-a na računu otvorenom na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, u skladu s člankom 21. stavkom 7. Direktive 2011/61/EU.

Članak 92.

Dužnosti nadziranja – opći zahtjevi

1. Prilikom imenovanja, depozitar ocjenjuje rizike povezane s vrstom, opsegom i složenošću strategije AIF-a i organizacije UAIF-a kako bi odredio postupke nadziranja koji su primjereni za AIF i imovinu u koju ulaže i koji se zatim provode i primjenjuju. Takvi postupci se redovito ažuriraju.

2. U izvršavanju svojih nadzornih dužnosti u skladu s člankom 21. stavkom 9. Direktive 2011/61/EU, depozitar provodi *ex post* kontrole i provjere procesa i postupaka koji su pod odgovornošću UAIF-a, AIF-a ili imenovane treće osobe. Depozitar u svim okolnostima osigurava da postoji odgovarajući postupak provjere i izravnjanja koji se provodi i primjenjuje i često preispituje. UAIF osigurava da su sve upute koje se odnose na imovinu i poslove AIF-a poslane depozitaru tako da depozitar može izvršiti svoj vlastiti postupak provjere i izravnjanja.

3. Depozitar uspostavlja jasan i sveobuhvatan postupak za proširivanje razine djelovanja za rješavanje situacija u kojima su tijekom nadzornih dužnosti otkrivene moguće nepravilnosti, a pojedinsti o navedenom postupku stavljaju se na zahtjev na raspolaganje nadležnim tijelima UAIF-a.

4. UAIF osigurava da se depozitaru na početku izvršavanja njegovih dužnosti i kontinuirano dostavljaju sve relevantne informacije koje su mu potrebne za ispunjavanje njegovih obveza u skladu s člankom 21. stavkom 9. Direktive 2011/61/EU, uključujući informacije koje treće osobe dostavljaju depozitaru. UAIF posebno osigurava da depozitar može imati pristup knjigama i obavljati posjete na licu mjesta u prostorijama UAIF-a i onima bilo kojeg pružatelja usluga kojega imenuje AIF ili UAIF, kao što su pružatelji usluga administriranja ili vanjski procjenitelji, i, ovisno o slučaju, preispitivati izvješća i izjave priznatih vanjskih potvrđivanja od strane kvalificiranih neovisnih revizora ili drugih stručnjaka kako bi osigurao primjerenost i relevantnost uspostavljenih postupaka.

Članak 93.

Dužnosti u vezi upisa i isplata

Za osiguranje sukladnosti s točkom (a) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU depozitar ispunjava sljedeće zahtjeve:

1. Depozitar osigurava da su AIF, UAIF ili imenovani subjekt uspostavili, da provode i primjenjuju odgovarajući i dosljedan postupak za:

i. izravnjanje zahtjeva za upis sa sredstvima za upis i broja izdanih udjela ili dionica sa sredstvima od upisa koje je primio AIF;

ii. izravnanja zahtjeva za isplatu s isplaćenim sredstvima i broja poništenih udjela ili dionica sa sredstvima koje je isplatio AIF;

iii. redovito provjeravanje da je postupak izravnanja primjeren.

U smislu točaka i., ii. i iii. depozitar posebno redovito provjerava sukladnost između ukupnog broja udjela ili dionica na računima AIF-a i ukupnog broja preostalih udjela ili dionica u registru AIF-a.

2. Depozitar osigurava i redovito provjerava da su postupci u vezi prodajom, izdavanjem, otkupom, isplatom i poništavanjem dionica ili udjela AIF-a, u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom i s pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a te provjerava da se ovi postupci učinkovito provode.

3. Učestalost provjera depozitara u skladu je s učestalošću upisa i isplata.

Članak 94.

Dužnosti u vezi s vrednovanjem dionica/udjela

1. Radi osiguranja usklađenosti s točkom (b) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU depozitar:

(a) kontinuirano provjerava da su uspostavljeni i da se primjenjuju primjereni i dosljedni postupci vrednovanja imovine AIF-a u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama i pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a; i

(b) osigurava, da se politike i postupci vrednovanja učinkovito provode i periodički preispituju.

2. Postupci depozitara provode se uz učestalost koja je u skladu s učestalošću predviđenom u politici vrednovanja AIF-a, kako je utvrđeno u članku 19. Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama.

3. U slučaju kada depozitar smatra da izračun vrijednosti dionica ili udjela AIF-a nije izvršen u skladu s mjerodavnim pravom ili pravilima AIF-a ili člankom 19. Direktive 2011/61/EU o tome obavješćuje UAIF i, ovisno o slučaju, AIF i osigurava poduzimanje pravovremenih korektivnih mjera koje su u najboljem interesu ulagatelja u AIF.

4. U slučaju kada je imenovan vanjski procjenitelj, depozitar provjerava je li imenovanje vanjskog procjenitelja u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama.

Članak 95.

Dužnosti u vezi s izvršavanjem uputa UAIF-a

Radi usklađivanja s točkom (c) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU depozitar barem:

(a) uspostavlja i provodi odgovarajuće postupke kako bi potvrdio da AIF i UAIF poštuju mjerodavne zakone i propise te pravila i osnivačke akte AIF-a. Depozitar posebno prati usklađenost AIF-a s investicijskim ograničenjima i ograničenjima u vezi financijske poluge koja su određena u dokumentima ponude AIF-a. Navedeni postupci su razmjerni vrsti, opsegu i složenosti AIF-a;

(b) uspostavlja i provodi postupak za proširivanje razine djelovanja u slučaju kada je AIF prekršio jedno od ograničenja iz točke (a).

Članak 96.

Dužnosti u vezi s pravovremenom namirom transakcija

1. Radi usklađivanja s točkom (d) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU, depozitar uspostavlja postupak za otkrivanje svih situacija u kojima naknada povezana s poslovanjem koje uključuje imovinu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a nije doznačena AIF-u u uobičajenim vremenskim rokovima, obavješćuje UAIF i, ako situacija nije ispravljena, zahtijeva od druge ugovorne strane vraćanje financijskih instrumenata, kad je to moguće.

2. U slučaju kada se transakcije ne odvijaju na uređenom tržištu, uobičajeni vremenski rokovi ocjenjuju se obzirom na uvjete transakcija (ugovori o nevrštenim (OTC) izvedenicama ili ulaganja u nekretnine ili društva u privatnom vlasništvu).

Članak 97.

Dužnosti povezane s raspodjelom dobiti AIF-a

1. Radi usklađivanja s točkom (e) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU depozitar:

(a) osigurava da se izračun neto dobiti, nakon što ju je UAIF objavio, primjenjuje u skladu s pravilima i osnivačkim aktima AIF-a, i mjerodavnim nacionalnim pravom;

(b) osigurava da su poduzete odgovarajuće mjere u slučaju kada su revizori AIF-a izrazili mišljenje s ogradom u vezi s godišnjim financijskim izvještajima. AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a depozitaru dostavlja sve informacije u vezi s iskazanim mišljenjem s ogradom u vezi s financijskim izvještajima; i

(c) provjerava potpunost i točnost isplata dividende, nakon što ju UAIF prijavi, i, prema potrebi, naknade koja ovisi o prinosu fonda.

2. U slučaju kada depozitar smatra da izračun dobiti nije izvršen u skladu s mjerodavnim pravom ili pravilima i osnivačkim aktima AIF-a, on o tome obavještuje UAIF i, ovisno o slučaju, AIF te osigurava da su poduzete pravovremene korektivne mjere koje su u najboljem interesu ulagatelja u AIF.

Članak 98.

Dužna pažnja

1. Radi ispunjavanja obveza utvrđenih u točki (c) članka 21. stavka 11. Direktive 2011/61/EU, depozitar provodi i primjenjuje odgovarajuće dokumentiran postupak dužne pažnje za odabir i kontinuirano praćenje osobe kojoj su delegirani poslovi. Navedeni postupak se preispituje redovito, najmanje jednom godišnje, i na zahtjev stavlja na raspolaganje nadležnim tijelima.

2. Prilikom odabira i imenovanja treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, depozitar postupa pažnjom dobrog stručnjaka kako bi osigurao da povjerenje financijskih instrumenata toj trećoj osobi osigurava odgovarajući standard zaštite. Depozitar barem:

(a) ocjenjuje regulatorni i pravni okvir, uključujući rizik države, rizik skrbništva i izvršivosti ugovora treće osobe. Ova ocjena posebno omogućuje depozitaru da utvrdi moguće posljedice insolventnosti treće osobe na imovinu i prava AIF-a. Ako depozitar postane svjestan da odvajanje imovine nije dovoljno da se osigura zaštita od insolventnosti zbog prava države u kojoj se nalazi treća osoba, o tome odmah obavještuje UAIF;

(b) ocjenjuje jesu li praksa, postupci i unutarnje kontrole treće osobe primjereni da se osigura da se financijski instrumenti AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a primjenjuje visok standard skrbi i zaštite;

(c) ocjenjuje jesu li financijska snaga i ugled treće osobe u skladu s delegiranim poslovima. Ova ocjena temelji se na informacijama koje dostavlja potencijalna treća osoba i na drugim podacima i informacijama, ako su dostupni;

(d) osigurava da treća osoba ima operativne i tehnološke mogućnosti za izvršavanje delegiranih poslova skrbništva uz zadovoljavajući stupanj zaštite i sigurnosti.

3. Depozitar postupa pažnjom dobrog stručnjaka prilikom periodičkog preispitivanja i kontinuiranog praćenja kako bi

osigurao da treća osoba i dalje ispunjava kriterije predviđene u stavku 1. ovog članka i uvjete određene u točki (d) članka 21. stavka 11. Direktive 2011/61/EU. S tim ciljem depozitar barem:

(a) prati učinkovitost treće osobe i njezino poštovanje standarda depozitara;

(b) osigurava da treća osoba primjenjuje visoki standard pažnje dobrog stručnjaka, prilikom izvršavanja svojih poslova skrbništva i posebno da učinkovito razdvaja financijske instrumente u skladu sa zahtjevima iz članka 99.;

(c) ispituje rizik skrbništva povezan s odlukom da se imovina povjeri trećoj osobi i bez nepotrebnog odlaganja obavještuje AIF ili UAIF o svim promjenama ovih rizika. Navedena ocjena temelji se na informacijama koje dostavlja treća osoba i na drugim podacima i informacijama, ako su dostupni. Za vrijeme tržišnih previranja ili kad je utvrđen rizik, učestalost i opseg pregleda se povećavaju. Ako depozitar postane svjestan da odvajanje imovine više nije dovoljno da osigura zaštitu od insolventnosti zbog prava države u kojoj se nalazi treća osoba, on o tome odmah obavještuje UAIF.

4. U slučaju kada treća osoba dalje delegira bilo koje poslove koji su joj delegirani, uvjeti i kriteriji određeni u stavcima 1., 2. i 3. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

5. Depozitar prati sukladnost s člankom 21. stavkom 4. Direktive 2011/61/EU.

6. Depozitar razrađuje planove za nepredvidive okolnosti za svako tržište na kojemu za izvršavanje poslova pohrane imenuje treću osobu u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU. Takav plan za nepredvidive okolnosti uključuje identifikaciju alternativnog pružatelja, ako on postoji.

7. U slučaju kada osoba kojoj su delegirani poslovi više ne ispunjava zahtjeve, depozitar poduzima mjere, uključujući i raskid ugovora, koje su u najboljem interesu AIF-a i njegovih ulagatelja.

Članak 99.

Obveza odvajanja

1. U slučaju kada su poslovi pohrane u cijelosti ili djelomično delegirani trećoj osobi, depozitar osigurava da treća osoba kojoj se delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU postupa u skladu s obvezom utvrđenom u točki iii. članka 21. stavka 11. točke (d) Direktive 2011/61/EU tako da provjerava da treća osoba:

- (a) vodi evidencije i račune koji su potrebni kako bi se u svakom trenutku i bez odlaganja razlikovala imovina klijenata depozitara koji su AIF-i od njezine vlastite imovine, imovine njezinih drugih klijenata, imovine koju depozitar drži za svoj vlastiti račun i imovine koju drži za klijente depozitara koji nisu AIF-i;
- (b) održava svoje evidencije i račune na način koji osigurava njihovu točnost, a posebno one koje se odnose na imovinu pohranjenu za klijente depozitara;
- (c) redovito provodi izravanjanje između svojih internih računa i evidencija te internih računa i evidencija treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s trećim podstavkom članka 21. stavka 11. Direktive 2011/61/EU;
- (d) uvodi odgovarajući organizacijski ustroj kako bi se rizik gubitka ili umanjenja financijskih instrumenata ili prava u vezi s navedenim financijskim instrumentima kao posljedica zlorabe financijskih instrumenata, prijevara, lošeg obavljanja usluge administriranja, neodgovarajućeg vođenja evidencija ili nemara sveo na najmanju moguću mjeru;
- (e) u slučaju kada je treća osoba subjekt iz točaka (a), (b) i (c) članka 18. stavka 1. Direktive 2006/73/EZ, koji podliježe učinkovitim bonitetnim propisima i nadzoru koji imaju isti učinak kao pravo Unije i učinkovito se primjenjuju, depozitar poduzima potrebne korake kako bi osigurao da se novac AIF-a drži na računu ili računima u skladu s člankom 21. stavkom 7. Direktive 2011/61/EU.

2. U slučaju kada je depozitar svoje poslove skrbništva delegirao trećoj osobi, u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, praćenje ispunjava li treća osoba obveze odvajanja osigurava da su financijski instrumenti koji pripadaju njegovim klijentima zaštićeni od bilo kakve insolventnosti navedene treće osobe. Ako u skladu s mjerodavnim pravom, uključujući posebno pravo koje se odnosi na vlasništvo ili insolventnost, zahtjevi utvrđeni u stavku 1. nisu dovoljni da se postigne navedeni cilj, depozitar ocjenjuje kakve dodatne mjere treba poduzeti kako bi se minimizirao rizik gubitka i održao odgovarajući standard zaštite.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* u slučaju kada je treća osoba kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, odlučila delegirati svoje poslove pohrane u cijelosti ili djelomično nekoj drugoj trećoj osobi u skladu s trećim podstavkom članka 21. stavka 11. Direktive 2011/61/EU.

ODJELJAK 4.

Gubitak financijskih instrumenata, oslobođenje od odgovornosti i objektivni razlozi

(članak 21. stavci 12. i 13. Direktive 2011/61/EU)

Članak 100.

Gubitak financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo

1. Smatra se da je došlo do gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo u smislu članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU kad su u vezi s financijskim instrumentom koji je pohranjen na skrbništvo kod depozitara ili treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo ispunjeni bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) pokazalo se da iskazano pravo vlasništva AIF-a nije valjano jer je ono prestalo postojati ili nije nikad ni postojalo;
- (b) AIF-u je definitivno oduzeto pravo vlasništva nad financijskim instrumentom;
- (c) AIF definitivno nije u mogućnosti izravno ili neizravno raspolagati financijskim instrumentom.

2. UAIF utvrđuje da je došlo do gubitka financijskog instrumenta nakon dokumentiranog postupka koji je stavljen na raspolaganje nadležnim tijelima. Kad je gubitak utvrđen, o njemu se odmah obavješćuju ulagatelji na trajnom mediju.

3. Financijski instrument koji je pohranjen na skrbništvo ne smatra se izgubljenim u smislu članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU u slučaju kada je AIF-u definitivno oduzeto pravo vlasništva u vezi s određenim instrumentom, ali je ovaj instrument zamijenjen ili pretvoren u drugi financijski instrument ili instrumente.

4. U slučaju insolventnosti treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima pohranjenima na skrbništvo, UAIF utvrđuje da je došlo do gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo čim je sa sigurnošću ispunjen jedan od uvjeta iz stavka 1.

Mora postojati sigurnost da je ispunjen jedan od uvjeta određenih u stavku 1. najkasnije do završetka postupka insolventnosti. UAIF i depozitar pažljivo prate postupke insolventnosti, kako bi odredili jesu li svi ili neki od financijskih instrumenata koji su povjereni trećoj osobi kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima uistinu izgubljeni.

5. Gubitak financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo utvrđuje se bez obzira na to jesu li uvjeti navedeni u stavku 1. posljedica prijevara, nemara ili drugog namjernog ili nenamjernog ponašanja.

Članak 101.

Oslobođenje od odgovornosti iz članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU

1. Odgovornost depozitara na temelju drugog podstavka članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU neće se aktivirati pod uvjetom da depozitar može dokazati da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) događaj koji je doveo do gubitka nije posljedica nikakvog postupanja ili propusta depozitara ili treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo u skladu s točkom (a) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU;
- (b) depozitar nije mogao opravdano spriječiti nastup događaja koji je doveo do gubitka, unatoč donošenju svih mjera opreza koje su obveza pažljivog depozitara u skladu s uobičajenom praksom u sektoru;
- (c) unatoč strogim i sveobuhvatnim postupcima dužne pažnje, depozitar nije mogao spriječiti gubitak.

Može se smatrati da je ovaj uvjet ispunjen ako je depozitar osigurao da su depozitar i treća osoba kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo u skladu s točkom (a) članka 21. stavka (8) Direktive 2011/61/EU poduzeli sve sljedeće mjere:

- i. uspostava, provođenje, primjena i održavanje struktura i postupaka te osiguranje stručnog znanja koji su primjereni i razmjerni vrsti i složenosti imovine AIF-a kako bi se pravovremeno utvrdili i kontinuirano pratili vanjski događaji koji mogu dovesti do gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo;
- ii. kontinuirano ocjenjivanje predstavlja li bilo koji od utvrđenih događaja iz točke i. značajan rizik gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo;
- iii. obavješćivanje UAIF-a o značajnim utvrđenim rizicima i donošenje odgovarajućih mjera, ako postoje, za sprječavanje ili smanjenje gubitka financijskih instrumenata koji su pohranjeni na skrbništvo, u slučaju kada su utvrđeni stvarni ili potencijalni vanjski događaji za koje se vjeruje da predstavljaju značajan rizik gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo.

2. Zahtjevi iz točaka (a) i (b) stavka 1. mogu se smatrati ispunjenima u sljedećim okolnostima:

- (a) prirodne pojave koje su izvan ljudske kontrole ili utjecaja;

(b) donošenje zakona, odluke, uredbe, rješenja ili naloga bilo koje države ili državnog tijela, uključujući sud, koji utječe na financijske instrumente koji su pohranjeni na skrbništvo;

(c) rat, pobune ili drugi veći neredi.

3. Zahtjevi iz točaka (a) i (b) stavka 1. ne smatraju se ispunjenima u slučajevima kao što je to računovodstvena pogreška, poslovni propust, prijevara, neispunjavanje zahtjeva o odvajanju na razini depozitara ili treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo u skladu s točkom (a) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU.

4. Ovaj članak se primjenjuje *mutatis mutandis* na osobu kojoj su delegirani poslovi, ako je depozitar ugovorno prenio svoju odgovornost u skladu s člankom 21. stavcima 13. i 14. Direktive 2011/61/EU.

Članak 102.

Objektivni razlozi zbog kojih depozitar ugovara oslobođenje od odgovornosti

1. Objektivni razlozi za ugovaranje oslobođenja od odgovornosti u skladu s člankom 21. stavkom 13. Direktive 2011/61/EU su:

- (a) ograničeni na precizne i konkretne okolnosti koje karakteriziraju određenu djelatnost;
- (b) u skladu s politikama i odlukama depozitara.

2. Objektivni razlozi utvrđuju se svaki put kad se depozitar namjerava osloboditi od odgovornosti.

3. Smatra se da depozitar ima objektivne razloge za ugovaranje oslobođenja od odgovornosti u skladu s člankom 21. stavkom 13. Direktive 2011/61/EU, u slučaju kada depozitar može dokazati da nije imao druge mogućnosti osim da svoje poslove skrbništva delegira trećoj osobi. Ovo je posebno slučaj kad:

- (a) pravo treće zemlje zahtijeva da se određeni financijski instrumenti pohrane na skrbništvo kod lokalnih subjekata i postoje lokalni subjekti koji ispunjavaju kriterije za delegiranje utvrđene u članku 21. stavku 11. Direktive 2011/61/EU, ili
- (b) UAIF inzistira na vođenju ulaganja u posebnoj nadležnosti unatoč upozorenjima depozitara o povećanom riziku koje ovo postupanje predstavlja.

POGLAVLJE V.

**ZAHTJEVI U VEZI TRANSPARENTNOSTI, FINACIJSKA
POLUGA, PRAVILA KOJA SE ODOSE NA TREĆE ZEMLJE I
RAZMJENA INFORMACIJA O MOGUĆIM POSLJEDICAMA
DJELATNOSTI UAIF-a**

ODJELJAK 1.

**Godišnje izvješće, objavljivanje ulagateljima i izvještavanje
nadležnih tijela**

(članak 22. stavak 2. točke od (a) do (e), članak 23. stavka 4. i članak 24. stavak 1. Direktive 2011/61/EU)

Članak 103.

Opća načela za godišnje izvješće

Sve informacije u godišnjem izvješću, uključujući informacije iz ovog odjeljka, prezentiraju se na način koji osigurava materijalno značajne, pouzdane, usporedive i jasne informacije. Godišnje izvješće sadrži informacije koje ulagatelji trebaju u vezi s posebnim strukturama AIF-a.

Članak 104.

**Sadržaj i oblik bilance ili izvješća o imovini i obvezama te
računa dobiti i gubitka**

1. Bilanca ili izvješće o imovini i obvezama sadrži najmanje sljedeće elemente i temeljne stavke u skladu s točkom (a) članka 22. stavka 2. Direktive 2011/61/EU:

(a) „imovina” obuhvaća sredstva koja kontrolira AIF kao rezultat prošlih događaja od kojih se očekuje da će AIF-u pritijecati buduća ekonomska korist. Imovina se dalje klasificira prema sljedećim stavkama:

i. „ulaganja”, uključujući, ali ne ograničena na dužničke i vlasničke vrijednosne papire, nekretnine te izvedene financijske instrumente;

ii. „novac i novčani ekvivalenti”, uključujući, ali ne ograničeni na novac u blagajni, depozite po viđenju i propisana kratkoročna likvidna ulaganja;

iii. „potraživanja”, uključujući, ali ne ograničena na potraživanja od dividendi i kamata, prodana ulaganja, potraživanja od brokera i plaćene troškove budućeg razdoblja, uključujući, ali ne ograničeni na plaćene troškove budućeg razdoblja u vezi s AIF-om;

(b) „obveze”, koje obuhvaćaju sadašnje obveze AIF-a koje proizlaze iz prošlih događaja, za čiju se namiru očekuje da će dovesti do odljeva sredstava iz AIF-a koji predstavljaju ekonomsku korist. Obveze se dalje klasificiraju prema sljedećim stavkama:

i. „obveze plaćanja”, uključujući, ali ne ograničene na iznose koji se plaćaju u vezi s kupnjom ulaganja ili isplatom udjela ili dionica u AIF-u i iznose koji se duguju brokerima i „odgođeno plaćanje troškova”, uključujući, ali ne ograničeno na obveze za naknade za upravljanje, naknade za savjetodavne usluge, naknade za uspješnost, kamate i druge izdatke koji nastanu u okviru poslovanja AIF-a;

ii. „zajmovi”, uključujući, ali ne ograničeni na iznose koji se plaćaju bankama i drugim ugovornim stranama;

iii. „druge obveze”, uključujući, ali ne ograničene na iznose koje potražuju druge ugovorne strane za kolateral s osnove prinosa od pozajmljenih vrijednosnih papira, prihode budućeg razdoblja i dividendu i plative raspodjele;

(c) „neto imovina”, koja predstavlja preostali udio u imovini AIF-a nakon odbitka svih njegovih obveza.

2. Račun dobiti i gubitka sadrži najmanje sljedeće elemente i temeljne stavke:

(a) „prihodi”, koji predstavljaju sva povećanja ekonomskih koristi u obračunskom razdoblju u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što dovodi do povećanja neto imovine, različito od onog koje se odnosi na uplate ulagatelja. Prihod se dalje razvrstava prema sljedećim stavkama:

i. „prihodi od ulaganja”, koji se dalje mogu klasificirati kako slijedi:

— „prihodi od dividende”, koji se odnose na dividende od ulaganja u vlasničke financijske instrumente na koje AIF ima pravo,

— „prihodi od kamata”, koji se odnose na kamate na ulaganja u dužničke financijske instrumente i kamate na novac na koje AIF ima pravo,

— „prihodi od najma”, koji se odnose na prihode od ulaganja u nekretnine na koje AIF ima pravo;

ii. „realizirani dobiti od ulaganja”, koji predstavljaju dobitke od prodaje ulaganja;

iii. „nerealizirani dobiti od ulaganja”, koji predstavljaju dobitke od vrednovanja ulaganja; i

iv. „drugi prihodi”, uključujući, ali ne ograničeni na prihod od naknada za pozajmljene vrijednosne papire i od raznih drugih izvora;

(b) „rashodi”, koji predstavljaju sva smanjenja ekonomskih koristi u obračunskom razdoblju u obliku odljeva ili smanjenja imovine ili nastanka obveza koje dovode do smanjenja neto imovine, različitog od onog koje se odnosi na raspodjele ulagateljima. Rashodi se dalje klasificiraju prema sljedećim stavkama:

— „naknade za usluge investicijskog savjetovanja ili naknade za upravljanje”, koje predstavljaju ugovorne naknade koje se duguju savjetniku ili UAIF-u,

— „drugi rashodi”, uključujući, ali ne ograničeni na administrativne pristojbe, profesionalne honorare, naknade za skrbničke usluge i kamate. Ako su pojedine stavke po prirodi značajne, trebale bi se odvojeno objavljivati,

— „realizirani gubici od ulaganja”, koji predstavljaju gubitke od prodaje ulaganja,

— „nerealizirani gubici od ulaganja”, koji predstavljaju gubitke od vrednovanja ulaganja;

(c) „neto prihodi ili rashodi”, koji predstavljaju višak prihoda nad rashodima ili rashoda nad приходima, ovisi što je primjenjivo.

3. Struktura, nomenklatura i terminologija stavki u skladu su s računovodstvenim standardima koji se primjenjuju na pravila koja AIF donosi i ispunjavaju zahtjeve mjerodavnog zakonodavstva gdje AIF ima poslovni nastan. Takve stavke mogu se izmijeniti ili proširiti kako bi se osigurala sukladnost s navedenim.

4. Dodatne stavke, skupine i zbrojevi podskupina prezentiraju se kad je njihovo prezentiranje značajno za razumijevanje financijskog položaja AIF-a u bilanci ili izvješću o imovini i obvezama ili financijske uspješnosti AIF-a u sadržaju i obliku računa dobiti i gubitka. Gdje je to relevantno, dodatne informacije se prezentiraju u bilješkama uz financijske izvještaje. Svrha bilješki je da osiguraju narativne opise ili raščlanjivanje stavki prezentiranih u glavnim izvještajima te informacije o stavkama koje ne ispunjavaju uvjete za priznavanje u tim izvještajima.

5. Svaki značajan razred sličnih stavki prikazuje se odvojeno. Ako su značajne, pojedine stavke se objavljuju. Značajnost se ocjenjuje skladu sa zahtjevima prihvaćenog računovodstvenog okvira.

6. Prezentiranje i klasificiranje stavki u bilanci ili u izvješću o imovini i obvezama zadržava se od jednog izvještajnog ili računovodstvenog razdoblja na sljedeće, osim ako je očito da bi drugo prezentiranje ili klasifikacija bili prikladniji, na primjer kad promjena investicijske strategije dovede do drugačijih trgovinskih modela ili ako računovodstveni standard zahtijeva promjenu prezentiranja.

7. U vezi sa sadržajem i oblikom računa dobiti i gubitka koji su određeni u Prilogu IV., sve stavke prihoda i rashoda priznaju se u određenom razdoblju u računu dobiti i gubitka, osim ako računovodstveni standard koji je prihvatio AIF ne zahtijeva drukčije.

Članak 105.

Izvješće o djelatnostima u poslovnoj godini

1. Izvješće o djelatnostima u poslovnoj godini uključuje najmanje:

(a) pregled investicijskih aktivnosti tijekom godine ili razdoblja i pregled portfelja AIF-a na kraju godine ili na kraju razdoblja;

(b) pregled uspješnosti AIF-a tijekom godine ili razdoblja;

(c) značajne promjene, kako su niže određene, koje se odnose na informacije navedene u članku 23. Direktive 2011/61/EU, a koje još nisu prezentirane u financijskim izvještajima.

2. Izvješće uključuje fer i uravnotežen prikaz poslovanja i uspješnosti AIF-a, a također sadrži i opis glavnih rizika te investicijskih ili ekonomskih neizvjesnosti s kojima bi se AIF mogao suočiti.

3. U mjeri u kojoj je to potrebno za razumijevanje investicijskih aktivnosti AIF-a ili njegove uspješnosti, analiza uključuje financijske i nefinancijske ključne pokazatelje uspješnosti koji su relevantni za taj AIF. Informacije prikazane u izvješću u skladu su s nacionalnim pravilima u državi u kojoj AIF ima poslovni nastan.

4. Informacije u izvješću o djelatnostima u poslovnoj godini predstavljaju dio izvješća rukovoditelja ili upravitelja portfeljem, u mjeri u kojoj se to uobičajeno predstavlja zajedno s financijskim izvještajima AIF-a.

Članak 106.

Značajne promjene

1. Sve promjene informacija smatraju se značajnima u smislu točke (d) članka 22. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, ako postoji znatna vjerojatnost da bi razuman ulagatelj, upoznavši se s takvim informacijama, ponovno razmotrio svoje ulaganje u AIF, i zbog toga jer bi takve informacije mogle utjecati na njegovu sposobnost da ostvari svoja prava u vezi sa svojim ulaganjem ili ako bi to na drugi način štetilo interesima jednog ili više ulagatelja u AIF.

2. Radi usuglašavanja s točkom (d) članka 22. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, upravitelji alternativnih investicijskih fondova ocjenjuju promjene informacija iz članka 23. Direktive 2011/61/EU tijekom poslovne godine u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

3. Informacije se objavljuju u skladu sa zahtjevima računovodstvenih standarda i računovodstvenih pravila koje je prihvatio AIF, zajedno s opisom svih mogućih ili predviđenih učinaka na AIF i, ovisno o slučaju, na ulagatelje u AIF. Dodatne objave se vrše kad ispunjavanje posebnih zahtjeva računovodstvenih standarda i računovodstvenih pravila može biti nedovoljno da bi omogućilo ulagateljima da razumiju učinke promjene.

4. U slučaju kada informacije koje treba objaviti u skladu sa stavkom 1. nisu obuhvaćene računovodstvenim standardima koji se primjenjuju na AIF ili njegovim računovodstvenim pravilima, dostavlja se opis značajnih promjena zajedno sa svim potencijalnim ili predviđenim učincima na AIF i, ovisno o slučaju, na ulagatelje u AIF.

Članak 107.

Objavljivanje nagrađivanja

1. U slučaju kada se pružaju informacije koje se zahtijevaju u točki (e) članka 22. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, navodi se odnosi li se ukupno nagrađivanje na bilo koju od sljedećih situacija:

- (a) ukupno nagrađivanje cjelokupnog osoblja UAIF-a, navodeći broj korisnika;
- (b) ukupno nagrađivanje osoblja UAIF-a koji su u cijelosti ili djelomično uključeni u aktivnosti AIF-a, navodeći broj korisnika;
- (c) udio ukupnog nagrađivanja osoblja UAIF-a koji se može pripisati AIF-u, navodeći broj korisnika.

2. Prema potrebi, ukupno nagrađivanje u poslovnoj godini također navodi naknadu koja ovisi o prinosu koju plaća AIF.

3. U slučaju kada se informacije objavljuju na razini UAIF-a, pruža se raspodjela ili raščlamba za svaki AIF, u mjeri u kojoj ove informacije postoje ili su dostupne. U okviru ove objave uključuje se opis kako bi se raspodjela ili raščlamba trebale uključiti.

4. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova pružaju opće informacije o financijskim i nefinancijskim kriterijima politika i praksi nagrađivanja za odgovarajuće kategorije osoblja

kako bi se ulagateljima omogućilo da ocijene uspostavljene poticaje. U skladu s načelima određenima u Prilogu II. Direktivi 2011/61/EU, upravitelji alternativnih investicijskih fondova objavljuju barem informacije koje su potrebne da se osigura razumijevanje profila rizičnosti AIF-a i mjere koje oni donose za sprječavanje ili upravljanje sukobima interesa.

Članak 108.

Periodičko objavljivanje ulagateljima

1. Informacije iz članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU predstavljaju se na jasan i razumljiv način.

2. Prilikom objavljivanja postotka imovine AIF-a koja podliježe posebnim mjerama koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode u skladu s člankom 23. stavkom 4. točkom (a) Direktive 2011/61/EU, UAIF:

- (a) daje pregled svih posebnih mjera koje su uspostavljene, uključujući i to da li se one odnose na posebne račune za odvajanje nelikvidne imovine, privremena ograničenja isplata ili druge slične mjere, metodologiju vrednovanja primijenjenu na imovinu koja podliježe takvim mjerama te kako se naknade za upravljanje i naknade za uspješnost primjenjuju na ovu imovinu;
- (b) objavljuje ove informacije u okviru periodičkog izvješćivanja ulagatelja u AIF, kako se zahtijeva pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a ili istodobno s prospektom i dokumentom ponude i - kao minimum - u vrijeme kad se stavlja na raspolaganje godišnje izvješće u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2011/61/EU.

Postotak imovine AIF-a koja podliježe posebnim mjerama, kako je utvrđeno u članku 1. stavku 5., izračunava se kao neto vrijednost one imovine koja podliježe posebnim mjerama podijeljena s neto vrijednošću imovine dotičnog AIF-a.

3. Za svaku novu mjeru za upravljanje likvidnošću AIF-a u skladu s točkom (b) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU upravitelji alternativnih investicijskih fondova:

- (a) za svaki AIF kojim upravljaju, a koji nije AIF zatvorenog tipa koji ne koristi financijsku polugu, obavješćuju ulagatelje kad god uvedu promjene u sustave i postupke upravljanja likvidnošću iz članka 16. stavka 1. Direktive 2011/61/EU koje su značajne u skladu s člankom 106. stavkom 1.;
- (b) odmah obavješćuju ulagatelje kad aktiviraju privremena ograničenja isplata, ili račune za odvajanje nelikvidne imovine ili slične posebne mjere ili kad odluče obustaviti isplate;

(c) daju pregled promjena u mjerama koje se odnose na likvidnost, bez obzira na to jesu li to posebne mjere ili ne. Prema potrebi, uključuju se uvjeti po kojima je dopuštena isplata i okolnosti koje određuju kada se primjenjuje diskrecija pri upravljanju. Uključuju se također sva ograničenja u vezi glasovanja i druga izvršiva ograničenja, trajanje mogućeg razdoblja zabrane raspolaganja instrumentima i bilo koja odredba koja se odnosi na „pravo prvenstva” (*first in line*) ili „razmjernu raspodjelu” (*pro-rating*) u vezi s privremenim ograničenjem isplata ili obustavama.

4. Objavljivanje profila rizičnosti AIF-a u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU opisuje:

- (a) mjere za ocjenu osjetljivosti portfelja AIF-a na najznačajnije rizike kojima je AIF izložen ili bi mogao biti izložen;
- (b) ako su ograničenja rizika koja je odredio UAIF prekoračena ili bi ona vjerojatno mogla biti prekoračena, okolnosti i poduzete korektivne mjere.

Informacije se objavljuju u okviru periodičkog izvješćivanja ulagatelja u AIF, kako se zahtijeva pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a ili istodobno s prospektom i dokumentom ponude i - kao minimum - u vrijeme kad se stavlja na raspolaganje godišnje izvješće u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2011/61/EU.

5. Sustavi za upravljanje rizicima koje koristi UAIF u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU opisuju glavne značajke sustava za upravljanje rizicima koje UAIF koristi za upravljanje rizicima kojima je svaki AIF kojim upravlja izložen ili bi mogao biti izložen. U slučaju promjene, objavljivanje uključuje informacije koje se odnose na promjenu i njezin predviđeni učinak na AIF i njegove ulagatelje.

Informacije se objavljuju u okviru periodičkog izvještavanja ulagatelja u AIF, kako se zahtijeva pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a ili istodobno s prospektom i dokumentom ponude i - kao minimum - u vrijeme kad se stavlja na raspolaganje godišnje izvješće u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2011/61/EU.

Članak 109.

Redovito objavljivanje ulagateljima

1. Informacije iz članka 23. stavka 5. Direktive 2011/61/EU prezentiraju se na jasan i razumljiv način.

2. Informacije o promjenama maksimalne razine financijske poluge koja je izračunata u skladu s bruto metodom i metodom preuzetih obveza i bilo kojem pravu ponovnog korištenja kolaterala ili bilo kojem jamstvu u okviru sporazuma o financijskoj poluzi pružaju se bez nepotrebnog odlaganja i uključuju:

- (a) izvornu i revidiranu maksimalnu razinu financijske poluge koja je izračunata u skladu s člancima 7. i 8., pri čemu se razina financijske poluge izračunava kao relevantna izloženost podijeljena s neto vrijednošću imovine AIF-a;
- (b) prirodu prava odobrenih za ponovno korištenje kolaterala;
- (c) prirodu odobrenih jamstava; i
- (d) pojedinosti o promjenama bilo kojeg pružatelja usluga u vezi s jednom od gornjih stavki.

3. Informacije o ukupnom iznosu financijske poluge izračunatom u skladu s bruto metodom i metodom preuzetih obveza koje koristi AIF objavljuju se u okviru periodičkog izvještavanja ulagatelja AIF-a, kako se zahtijeva pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a ili istodobno s prospektom i dokumentom ponude i barem u vrijeme kad se godišnje izvješće stavlja na raspolaganje u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2011/61/EU.

Članak 110.

Izveštavanje nadležnih tijela

1. Radi ispunjavanja zahtjeva iz drugog podstavka članka 24. stavka 1. i točke (d) članka 3. stavka 3. Direktive 2011/61/EU, prilikom izvještavanja nadležnih tijela UAIF dostavlja sljedeće informacije:

- (a) glavne instrumente kojima trguje, uključujući raščlambu financijskih instrumenata i druge imovine te investicijske strategije AIF-a i ključna zemljopisna i sektorska područja njegovih ulaganja;
- (b) tržišta čiji je član ili na kojima aktivno trguje;
- (c) diversifikaciju portfelja AIF-a, uključujući, ali ne ograničeno na njegove glavne izloženosti i najvažnije koncentracije.

Informacije se dostavljaju čim prije, a najkasnije jedan mjesec nakon završetka razdoblja iz stavka 3. U slučaju kada je AIF fond fondova, UAIF može produžiti ovo razdoblje za 15 dana.

2. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova za svaki AIF u EU kojim upravljaju i za svaki alternativni investicijski fond kojim trguju u Uniji dostavljaju nadležnim tijelima njihove matične države sljedeće informacije u skladu s člankom 24. stavkom 2. Direktive 2011/61/EU:

- (a) postotak imovine AIF-a koja podliježe posebnim mjerama, kako je utvrđeno u članku 1. stavku 5. ove Uredbe, koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode, kako je utvrđeno u točki (a) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU;
- (b) svaku novu mjeru za upravljanje likvidnošću AIF-a;
- (c) sustave upravljanja rizicima koje koristi UAIF za upravljanje tržišnim rizikom, rizikom likvidnosti, rizikom druge ugovorne strane i drugim rizicima, uključujući operativne rizike;
- (d) sadašnji profil rizičnosti AIF-a, uključujući:
 - i. tržišni profil rizičnosti ulaganja AIF-a, uključujući očekivani prinos i volatilnost AIF-a u uobičajenim tržišnim uvjetima;
 - ii. profil likvidnosti ulaganja AIF-a, uključujući profil likvidnosti imovine AIF-a, profil uvjeta isplate i uvjeta financiranja koje druge ugovorne strane dostavljaju AIF-u;
- (e) informacije o glavnim kategorijama imovine u koje je AIF uložio, uključujući odgovarajuću tržišnu vrijednost kratkih i dugih pozicija, promet i uspješnost tijekom izvještajnog razdoblja; i
- (f) rezultate periodičkih testiranja otpornosti na stres, u uobičajenim i iznimnim okolnostima, provedenima u skladu s točkom (b) članka 15. stavka 3. i drugim podstavkom članka 16. stavka 1. Direktive 2011/61/EU.

3. Informacije iz stavaka 1. i 2. izvješćuju se kako slijedi:

- (a) upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji upravljaju portfeljima alternativnih investicijskih fondova čija imovina pod upravljanjem izračunata u skladu s člankom 2. ukupno prelazi prag od 100 milijuna eura ili 500 milijuna eura utvrđen u točki (a) odnosno točki (b) članka 3. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, ali ne prelazi 1 milijardu eura, izvješćuju na polugodišnjoj osnovi za svaki alternativni investicijski fond u EU kojim upravljaju i za svaki alternativni investicijski fond kojim trguju u Uniji;

- (b) upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji upravljaju portfeljima alternativnih investicijskih fondova čija imovina pod upravljanjem izračunata u skladu s člankom 2. zajedno prelazi 1 milijardu eura izvješćuju na tromjesečnoj osnovi za svaki alternativni investicijski fond u EU kojim upravljaju i za svaki alternativni investicijski fond kojim trguju u Uniji;

- (c) upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji podliježu zahtjevima iz točke (a) ovog stavka izvješćuju na tromjesečnoj osnovi za svaki AIF čija imovina pod upravljanjem, uključujući svu imovinu stečenu korištenjem financijske poluge, ukupno prelazi 500 milijuna eura;

- (d) upravitelji alternativnih investicijskih fondova izvješćuju godišnje za svaki AIF koji ne koristi financijsku polugu, a koji je pod njihovim upravljanjem i koji u skladu s osnovnom investicijskom politikom ulaže u neuvrštena društva i izdavatelje radi stjecanja kontrole.

4. Odstupajući od stavka 3. nadležno tijelo matične države članice UAIF-a može smatrati primjerenim i potrebnim za izvršavanje njegove funkcije zahtijevati da se o svim ili o dijelu informacija češće izvješćuje.

5. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji upravljaju s jednim ili više alternativnih investicijskih fondova za koje su ocijenili da znatno koriste financijsku polugu u skladu s člankom 111. ove Uredbe dostavljaju informacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 24. stavkom 4. Direktive 2011/61/EU istodobno kad i one koje se zahtijevaju u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

6. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova dostavljaju informacije navedene u stavcima 1., 2. i 5. u skladu s formalnim obrascem za izvještavanje određenim u Prilogu IV.

7. U skladu s točkom (a) članka 42. stavka 1. Direktive 2011/61/EU, za upravitelje alternativnih investicijskih fondova izvan EU svako upućivanje na nadležna tijela matične države članice znači nadležno tijelo referentne države članice.

Članak 111.

Znatno korištenje financijske poluge

1. Za potrebe članka 24. stavka 4. Direktive 2011/61/EU smatra se da se financijska poluga znatno koristi, u slučaju kada izloženost AIF-a izračunata u skladu s metodom preuzetih obveza na temelju članka 8. ove Uredbe premašuje trostruku neto vrijednost njegove imovine.

2. U slučaju kada su ispunjeni zahtjevi iz stavka 1. ovog članka, upravitelji alternativnih investicijskih fondova dostavljaju informacije u skladu s člankom 24. stavkom 4. Direktive 2011/61/EU nadležnim tijelima svoje matične države članice, u skladu s načelima, utvrđenima u članku 110. stavku 3. ove Uredbe.

ODJELJAK 2.

Upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji upravljaju alternativnim investicijskim fondovima koji koriste financijsku polugu

(članak 25. stavak 3. Direktive 2011/61/EU)

Članak 112.

Ograničenja u vezi s upravljanjem AIF-ima

1. Načela utvrđena u ovom članku primjenjuju se kako bi se utvrdile okolnosti u kojima nadležna tijela koriste svoje ovlasti kako bi za upravitelje alternativnih investicijskih fondova uvela ograničenja financijske poluge ili druga ograničenja.

2. Prilikom ocjene informacija zaprimljenih u skladu s člankom 7. stavkom 3., člankom 15. stavkom 4., člankom 24. stavkom 4. ili člankom 24. stavkom 5. Direktive 2011/61/EU, nadležno tijelo vodi računa do koje mjere korištenje financijske poluge od strane UAIF-a ili njegova interakcija s grupom upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili s drugim financijskim institucijama može doprinijeti povećanju sistemskog rizika u financijskom sustavu ili rizika poremećaja na tržištu.

3. Prilikom svog ocjenjivanja, nadležna tijela vode računa barem o sljedećim aspektima:

(a) okolnosti u kojima izloženost AIF-a ili nekoliko upravitelja alternativnih investicijskih fondova, uključujući izloženosti koje proizlaze iz financiranja ili investicijskih pozicija koje je sklopio UAIF za svoj račun ili u ime alternativnih investicijskih fondova, za financijsku instituciju mogu predstavljati važan izvor tržišnog rizika, rizika likvidnosti ili rizika druge ugovorne strane;

(b) okolnosti u kojima aktivnosti UAIF-a ili njegova interakcija s, na primjer, grupom upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili drugim financijskim institucijama, a posebno u vezi s vrstama imovine u koje ulaže AIF i tehnikama koje koristi UAIF pri korištenju financijske poluge, doprinose ili bi mogle doprinijeti trendu padanja cijena financijskih instrumenata ili druge imovine, na način koji ugrožava održivost takvih financijskih instrumenata ili druge imovine;

(c) kriteriji kao što su vrsta AIF-a, investicijska strategija UAIF-a u vezi s odgovarajućim alternativnim investicijskim fondovima, tržišni uvjeti u kojima posluju UAIF i AIF te svi mogući prociklički učinci koji bi mogli proizaći iz uvođenja

limita od strane nadležnih tijela ili drugih ograničenja u pogledu korištenja financijske poluge dotičnog UAIF-a;

(d) kriteriji, poput veličine AIF-a ili nekoliko upravitelja alternativnih investicijskih fondova i svi povezani učinci u određenom tržišnom sektoru, koncentracije rizika na određenim tržištima u koje ulaže AIF ili više alternativnih investicijskih fondova, bilo koji rizici širenja na druga tržišta s tržišta na kojemu su rizici utvrđeni, pitanja likvidnosti na posebnim tržištima u određenom trenutku, opseg neusklađenosti imovine/obveza u posebnoj investicijskoj strategiji UAIF-a ili nepravilna kretanja cijena imovine u koju bi AIF mogao ulagati.

ODJELJAK 3.

Posebna pravila u vezi s trećim zemljama

(članak 34. stavak 1., članak 35. stavak 2., članak 36. stavak 1., članak 37. stavak 7. točka (d), članak 40. stavak 2. točka (a) i članak 42. stavak 1. Direktive 2011/61/EU)

Članak 113.

Opći zahtjevi

1. Postupci suradnje obuhvaćaju sve moguće situacije i sudionike predviđene u poglavlju VII. Direktivi 2011/61/EU vodeći računa o lokaciji UAIF-a, lokaciji AIF-a i djelatnosti UAIF-a.

2. Postupci suradnje uspostavljaju se u pisanom obliku.

3. Postupci suradnje uspostavljaju poseban okvir za savjetovanje, suradnju i razmjenu informacija s ciljem nadzora i izvršenja između nadležnih tijela EU-a i nadzornih tijela trećih zemalja.

4. Postupci suradnje uključuju posebnu klauzulu kojom se predviđa prijenos informacija koje zaprimi nadležno tijelo Unije od nadzornog tijela treće zemlje prema drugim nadležnim tijelima Unije, ESMA-i ili ESRB-u, kako se zahtijeva u skladu s Direktivom 2011/61/EU.

Članak 114.

Mehanizmi, instrumenti i procedure

1. Postupci suradnje uspostavljaju mehanizme, instrumente i procedure koji su potrebni kako bi se nadležnim tijelima Unije omogućio pristup svim informacijama potrebnima za izvršavanje njihovih dužnosti u skladu s Direktivom 2011/61/EU.

2. Postupci suradnje uspostavljaju mehanizme, instrumente i procedure koji su potrebni kako bi se omogućilo obavljanje izravnog nadzora gdje je on potreban za izvršavanje dužnosti nadležnog tijela Unije u skladu s Direktivom 2011/61/EU. Izravni nadzor neposredno obavlja nadležno tijelo Unije ili nadležno tijelo treće zemlje uz pomoć nadležnog tijela Unije.

3. Postupci suradnje uspostavljaju mehanizme, instrumente i procedure koji su potrebni kako bi nadležno tijelo treće zemlje moglo pomoći nadležnim tijelima Unije kad je to potrebno za izvršavanje zakonodavstva Unije i nacionalnog provedbenog zakonodavstva u slučaju kršenja od strane bilo kojeg subjekta s poslovnim nastanom u trećoj zemlji, u skladu s nacionalnim i međunarodnim pravom koje se primjenjuje na navedeno tijelo.

Članak 115.

Zaštita podataka

Postupci suradnje osiguravaju da se prijenos podataka trećim zemljama i analiza podataka odvijaju samo u skladu s člankom 52. Direktive 2011/61/EU.

ODJELJAK 4.

Razmjena informacija u vezi s mogućim sistemskim posljedicama djelatnosti UAIF-a

(članak 53. stavak 1. Direktive 2011/61/EU)

Članak 116.

Razmjena informacija u vezi s mogućim sistemskim posljedicama djelatnosti UAIF-a

Za potrebe članka 53. Direktive 2011/61/EU, nadležna tijela država članica odgovorna za izdavanje odobrenja za rad ili nadzor upravitelja alternativnih investicijskih fondova u skladu s navedenom Direktivom s nadležnim tijelima drugih država članica, ESMA-om i ESRB-om razmjenjuju najmanje:

(a) informacije primljene u skladu s člankom 110. kad god takve informacije mogu biti značajne za praćenje i odgovaranje na moguće implikacije djelatnosti pojedinih upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili više upravitelja alternativnih investicijskih fondova zajedno za stabilnost

financijskih institucija značajnih za sustav i uredno funkcioniranje tržišta na kojima su upravitelja alternativnih investicijskih fondova aktivni;

(b) informacije primljene od tijela trećih zemalja, kad god je to potrebno za praćenje sistemskih rizika;

(c) analizu informacija iz točaka (a) i (b) te ocjenu svake situacije u kojoj se smatra da djelatnost jednog ili više nadziranih upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili jednog ili više alternativnih investicijskih fondova pod njihovim upravljanjem doprinose povećanju sistemskog rizika u financijskom sustavu, riziku poremećaja na tržištu ili riziku za dugoročan gospodarski rast;

(d) mjere koje su poduzete kad djelatnost jednog ili više nadziranih upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili jednog ili više alternativnih investicijskih fondova pod njihovim upravljanjem predstavlja sistemski rizik ili ugrožava uredno funkcioniranje tržišta na kojima su aktivni.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 117.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 22. srpnja 2013.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG I.

Metode za povećanje izloženosti AIF-a

1. Neosigurane novčane pozajmice: Kad se novčane pozajmice ulažu, one povećavaju izloženost AIF-a za cjelokupan iznos takvih pozajmica. Stoga je minimalna izloženost uvijek jednaka iznosu pozajmice. Ona može biti viša ako je vrijednost ulaganja realizirana pozajmicom viša od pozajmljenog iznosa. Kako bi se spriječilo dvostruko računanje, novčane pozajmice koje se koriste za financiranje izloženosti ne uključuju se u izračun. Ako se novčane pozajmice ne ulažu već ostaju u obliku novca ili novčanih ekvivalenata kako je utvrđeno u članku 7. točki (a), one ne povećavaju izloženost AIF-a.
2. Osigurane novčane pozajmice: Osigurane novčane pozajmice slične su neosiguranim novčanim pozajmicama, ali zajam može biti osiguran skupom imovine ili pojedinačnom imovinom. Ako se novčane pozajmice ne ulažu već ostaju u obliku novca ili novčanih ekvivalenata kako je utvrđeno u članku 7. točki (a), one ne povećavaju izloženost AIF-a.
3. Zamjenjive pozajmice: Zamjenjive pozajmice su kupljeni dug koji, pod određenim okolnostima, omogućuje imatelju ili izdavatelju da dug zamjene za neku drugu imovinu. Izloženost AIF-a je tržišna vrijednost takvih pozajmica.
4. Kamatni ugovori o razmjeni: Kamatni ugovor o razmjeni je ugovor o razmjeni novčanih tokova kamatnih stopa, obračunatih na temelju zamišljenog iznosa glavnice u određenim vremenskim intervalima (datumi plaćanja) tijekom trajanja ugovora. Obveza plaćanja svake strane izračunava se korištenjem različite kamatne stope koja se temelji na zamišljenoj izloženosti.
5. Ugovori za razlike: Ugovor za razlike (CFD) je ugovor između dvije strane - ulagatelja i pružatelja CFD-a – da će platiti drugoj strani promjenu u cijeni temeljne imovine. Ovisno o tome u kojem smjeru se kreće cijena, jedna strana plaća drugoj razliku koja je nastala od trenutka zaključivanja ugovora do njegovog isteka. Izloženost je tržišna vrijednost temeljne imovine. Isti postupak mora se primijeniti na oklade na raspon cijena financijskih instrumenata (*financial spread bets*).
6. Budućnosnice: Budućnosnica je ugovor o kupnji ili prodaji navedene količine vrijednosnih papira, valute, robe, indeksa ili druge imovine na određeni datum u budućnosti po unaprijed dogovorenoj cijeni. Izloženost je tržišna vrijednost istovjetne temeljne imovine.
7. Ugovori o razmjeni ukupnog prinosa: Ugovor o razmjeni ukupnog prinosa je ugovor kojim jedna strana (platitelj ukupnog prinosa) prenosi ukupan prinos referentne obveze na drugu stranu (primatelj ukupnog prinosa). Ukupan prinos uključuje prihode od kamata i naknada, dobitke ili gubitke koji proizlaze iz tržišnih kretanja i kreditne gubitke. Izloženost AIF-a je tržišna vrijednost istovjetne referentne imovine koja utječe na prinos razmjene.
8. Forvardi: Forvard je nestandardiziran dvostrani ugovor o razmjeni imovine ili novčanih tokova na određeni datum namire u budućnosti po forvard cijeni dogovorenoj na datum zaključenja ugovora. Pri tome je jedna strana forvard ugovora kupac (duga pozicija) koji je suglasan da će na datum namire platiti forvard cijenu; druga strana je prodavatelj (kratka pozicija) koji je suglasan da će primiti forvard cijenu. Zaključivanje forvarda u pravilu ne zahtijeva plaćanje provizije. Izloženost AIF-a je tržišna vrijednost istovjetne temeljne imovine. Ona se može zamijeniti zamišljenom vrijednošću ugovora ako je to konzervativnije.
9. Opcije: Opcija je ugovor koji daje kupcu, koji za to plaća proviziju (premija), pravo – ali ne i obvezu – da kupi ili proda određenu količinu temeljne imovine po dogovorenoj cijeni (izvršna cijena) na datum ili do datuma isteka ugovora (dospijeće). Opcija kupnje je opcija za kupnju, a opcija prodaje je opcija za prodaju. Granice izloženosti fonda biti će, s jedne strane, potencijalno neograničena izloženost, a s druge strane izloženost koja je ograničena višim iznosom između plaćene premije ili tržišne vrijednosti te opcije. Izloženost između ove dvije granice određuje se kao delta (delta opcija mjeri osjetljivost cijene opcije samo na promjenu cijene temeljne imovine) prilagođeni ekvivalent temeljne pozicije. Potrebno je usvojiti isti pristup za ugrađene izvedenice, na primjer u strukturiranim proizvodima. Strukturu bi trebalo raščlaniti na njene sastavne dijelove, a potrebno je na odgovarajući način obuhvatiti učinak slojeva izloženosti izvedenih financijskih instrumenata.

10. Repo ugovori: Repo ugovor obično se pojavljuje u slučaju kada AIF „prodaje” vrijednosne papire drugoj ugovornoj strani koja obavlja obratnu repo transakciju i suglasan je da će ih otkupiti po dogovorenoj cijeni u budućnosti. AIF snosi trošak financiranja od sklapanja ove transakcije i stoga treba reinvestirati novčana sredstva (zapravo novčani kolateral) kako bi ostvario prinos veći od nastalog troška financiranja. Ovo reinvestiranje „novčanog kolaterala” znači će AIF snositi dodatni tržišni rizik i sljedom toga treba ga uzeti u obzir prilikom izračuna opće izloženosti. Ekonomski rizici i prinos od „prodanih” vrijednosnih papira ostaju u AIF-u. Također, repo transakcija će gotovo uvijek dovesti do financijske poluge ako će novčani kolateral biti reinvestiran. U slučaju da se u okviru transakcije primi nenovčani kolateral i taj se kolateral dalje koristi kao dio neke drugog repo ugovora ili ugovora o pozajmljivanju dionica, ukupnu tržišnu vrijednost kolaterala treba uključiti u iznos ukupne izloženosti. Izloženost AIF-e se povećava za reinvestirani dio novčanog kolaterala.
11. Obratni repo ugovor: Do ove transakcije dolazi u slučaju kada AIF „kupuje” vrijednosne papire od druge ugovorne strane koja obavlja repo transakciju i suglasan je da će ih ponovno prodati po dogovorenoj cijeni u budućnosti. Alternativni investicijski fondovi obično sklapaju ovakve transakcije radi ostvarivanje prinosa s niskim rizikom koji su usporedivi s onima na tržištima novca, a „kupljeni” vrijednosni papiri djeluju kako kolateral. Stoga ne dolazi do povećanja ukupne izloženosti; niti AIF preuzima rizike i prinose koji proizlaze iz „kupljenih” vrijednosnih papira, tj. nema dodatnog tržišnog rizika. Međutim, moguće je da se „kupljeni” vrijednosni papiri koriste u okviru repo transakcije ili transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira, kako je gore opisano, i u tom slučaju potrebno je ukupnu tržišnu vrijednost vrijednosnih papira uključiti u iznos ukupne izloženosti. Ekonomski rizici i prinos od kupljenih vrijednosnih papira ostaju kod druge ugovorne strane i zato se ne povećava izloženost AIF-a.
12. Ugovor o pozajmljivanju vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani: AIF koji sklapa transakciju pozajmljivanja vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani pozajmljuje vrijednosne papire drugoj ugovornoj strani koja vrijednosne papire uzima u zajam (koja obično uzima u zajam vrijednosni papir radi pokrića fizičke transakcije kratke prodaje) za dogovorenu naknadu. Strana koja prima vrijednosni papir dostavlja AIF-u novčani ili nenovčani kolateral. Ukupna izloženost se povećava samo kad se novčani kolateral reinvestira u instrumente koji nisu instrumenti određeni u članku 7. točki (a). Ako se nenovčani kolateral dalje koristi u okviru repo transakcije ili transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani, potrebno je ukupnu tržišnu vrijednost vrijednosnih papira uključiti u iznos ukupne izloženosti, kako je to opisano gore. Izloženost se povećava ako se novčani kolateral reinvestira.
13. Ugovor o pozajmljivanju vrijednosnih papira od druge ugovorne strane: AIF koji sklapa transakciju pozajmljivanja vrijednosnih papira od druge ugovorne strane pozajmljuje vrijednosne papire od druge ugovorne strane koja vrijednosne papire daje u zajam za dogovorenu naknadu. AIF vrijednosne papire zatim prodaje na tržištu. AIF je sad u kratkoj poziciji za taj vrijednosni papir. U mjeri u kojoj se novčana sredstva od prodaje reinvestiraju, ovo također povećava izloženost AIF-a. Izloženost je tržišna vrijednost vrijednosnih papira za koje je AIF u kratkoj poziciji; dodatna izloženosti nastaje u mjeri u kojoj se primljeni novac reinvestira.
14. Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza: Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (CDS) je kreditna izvedenica koja primatelju kreditne zaštite osigurava obično potpunu namiru gubitka, u slučaju da subjekt na kojeg se ugovor odnosi ne ispunjava obveze ili u slučaju nastanka drugog kreditnog događaja. Zauzvrat, pružatelj kreditne zaštite CDS-a od primatelja kreditne zaštite prima redovitu premiju, nazvanu kreditna marža. Za pružatelja kreditne zaštite, izloženost je viši iznos između tržišne vrijednost temeljne referentne imovine i zamišljene vrijednosti ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza. Za primatelja kreditne zaštite, izloženost je tržišna vrijednost temeljne referentne imovine.

PRILOG II.

Metodologije pretvorbe za izvedene financijske instrumente

1. Na niže navedeni popis standardnih izvedenih financijskih instrumenata koji nije konačan primjenjuju se sljedeće metode pretvorbe:

(a) Budućnosnice

- obveznička budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna cijena referentne obveznice koja je najpovoljnija za isporuku
- kamatna budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora
- valutna budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora
- dionička budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna cijena temeljne dionice
- indeksna budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * razina indeksa

(b) Standardne opcije (kupljene/prodane opcije prodaje i opcije kupnje)

- standardna obveznička opcija: zamišljena vrijednost ugovora * tržišna vrijednost temeljne referentne obveznice * delta
- standardna dionička opcija: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna vrijednost temeljne dionice * delta
- standardna kamatna opcija: zamišljena vrijednost ugovora * delta
- standardna valutna opcija: zamišljena ugovorna vrijednost jedne ili više valutnih pozicija * delta
- standardna indeksna opcija: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * razina indeksa * delta
- standardna opcija na budućnosnicu: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna vrijednost temeljne imovine * delta
- standardna opcija za ugovor o razmjeni: pretvoreni iznos preuzete obveze referentnog ugovora o razmjeni * delta
- varanti i prava: broj dionica/obveznica * tržišna vrijednost temeljnog referentnog instrumenta * delta

(c) Ugovori o razmjeni

- standardni ugovori o razmjeni na fiksnu/promjenjivu kamatnu stopu i na stopu inflacije: zamišljena vrijednost ugovora
- valutni ugovori o razmjeni: zamišljena vrijednost jedne ili više valutnih pozicija
- međuvalutni kamatni ugovori o razmjeni: zamišljena vrijednost jedne ili više valutnih pozicija
- osnovni ugovori o razmjeni ukupnog prinosa: temeljna tržišna vrijednost referentne imovine
- složeni ugovori o razmjeni ukupnog prinosa (TRS): ukupna temeljna tržišna vrijednost obiju pozicija TRS-a
- ugovori o razmjeni na osnovu nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog subjekta:
 - pružatelj kreditne zaštite — viši iznos između tržišne vrijednosti temeljne referentne imovine i zamišljene vrijednosti ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza
 - primatelj kreditne zaštite — tržišna vrijednost temeljne referentne imovine
- ugovori za razlike: broj dionica/obveznica * tržišna vrijednost temeljnog referentnog instrumenta

(d) Forvardi

- valutni forvard: zamišljena vrijednost jedne ili više valutnih pozicija
- kamatni forvard: zamišljena vrijednost

(e) Izloženost uz financijsku polugu na indekse s ugrađenom financijskom polugom

Izvedenica koja omogućuje izloženost uz financijsku polugu na temeljni indeks ili indekse koji ugrađuju izloženost uz financijsku polugu svom portfelju mora na predmetnu imovinu primjenjivati standardni važeći pristup preuzetih obveza.

2. Na niže navedeni popis financijskih instrumenata koji ugrađuju izvedenice koji nije konačan, primjenjuju se sljedeće metode pretvorbe:

- zamjenjive obveznice: broj referentnih dionica * tržišna vrijednost temeljnih referentnih dionica * delta
- kreditni zapisi: tržišna vrijednost temeljne referentne imovine
- djelomično plaćeni vrijednosni papiri: broj dionica/obveznica * tržišna vrijednost temeljnih referentnih instrumenata
- varanti i prava: broj dionica/obveznica * tržišna vrijednost temeljnog referentnog instrumenta * delta

3. Popis primjera nestandardnih izvedenica uz odgovarajuću metodologiju preuzetih obveza koja se koristi:

- ugovori o razmjeni varijance: ugovori o razmjeni varijance su ugovori koji ulagatelju omogućuju izloženost varijanci (volatilnost na kvadrat) temeljne imovine i, posebno, trgovanje budućom realiziranom (ili povijesnom) volatilnošću u odnosu na trenutačnu impliciranu volatilnost. Sukladno tržišnoj praksi, izvršna cijena i zamišljena vrijednost varijance izražavaju se u smislu volatilnosti. Zamišljena vrijednost varijance određuje se kako slijedi:

$$\text{Zamišljena vrijednost varijance} = \frac{\text{zamišljena vrijednost vege}}{2 \times \text{izvršna cijena}_j}$$

Zamišljena vrijednost vege omogućuje teoretsko mjerenje dobiti ili gubitka koji proizlaze iz 1 % promjene volatilnosti.

Budući da realizirana volatilnost ne može biti manja od nule, poznat je maksimalan gubitak duge pozicije ugovora o razmjeni. Maksimalan gubitak po kratkoj poziciji često je ograničen uključivanjem gornje granice volatilnosti. Međutim, bez gornje granice za volatilnost potencijalni gubici za kratku poziciju ugovora o razmjeni su neograničeni.

Metodologija pretvorbe koju treba koristiti za određeni ugovor u trenutku t je:

zamišljena vrijednost varijance * (trenutačna) varijanća _{t} (bez gornje granice volatilnosti)

zamišljena vrijednost varijance * min [(trenutačna) varijanća _{t} gornja granica volatilnosti²] (s gornjom granicom volatilnosti)

pri čemu je (trenutačna) varijanća _{t} funkcija kvadrata realizirane i implicirane volatilnosti, odnosno točnije:

$$(\text{trenutačna}) \text{ varijanća}_t = \frac{t}{T} \times \text{realizirana volatilnost } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{implicirana volatilnost } (t,T)^2$$

- ugovori o razmjeni volatilnosti

Analogno ugovorima o razmjeni varijance, za ugovore o razmjeni volatilnosti trebala bi se primjenjivati sljedeća formula pretvorbe:

— zamišljena vrijednost vege * (trenutačna) volatilnoća _{t} (bez gornje granice volatilnosti)

— zamišljena vrijednost vege * min. [(trenutačna) volatilnoća _{t} ; gornja granica volatilnosti] (s gornjom granicom volatilnosti)

pri čemu je (trenutačna) volatilnoća _{t} funkcija realizirane i implicirane volatilnosti.

4. Opcije s dosegnutom/nedosegnutom (*knock-in knock-out*) granicom

Broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna vrijednost temeljnih dionica * delta

PRILOG III.

Pravila o netiranju trajanja

1. Kamatna izvedenica pretvara se u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini u skladu sa sljedećom metodologijom:

Istovjetna pozicija u temeljnoj imovini svakog kamatnog izvedenog financijskog instrumenta izračunava se kao njegovo trajanje podijeljeno s ciljanim trajanjem AIF-a i pomnoženo s istovjetnom pozicijom temeljne imovine:

$$\text{Istovjetna pozicija u temeljnoj imovini} = \frac{\text{trajanje}_{\text{FI}}}{\text{trajanje}_{\text{ciljano}}} \times \text{PV}_{\text{izvedenice}}$$

gdje je:

- $\text{trajanje}_{\text{FI}}$ je trajanje (osjetljivost tržišne vrijednosti izvedenog financijskog instrumenta na kretanja kamatne stope) kamatnog izvedenog financijskog instrumenta,
- $\text{trajanje}_{\text{ciljano}}$ je u svakom trenutku u skladu s investicijskom strategijom, pozicijama i očekivanom razinom rizika i inače se normalizira. Također je u skladu s trajanjem portfelja u uobičajenim tržišnim uvjetima,
- $\text{PV}_{\text{izvedenice}}$ je pretvorena vrijednost pozicije u izvedenici kako je utvrđeno u Prilogu II.

2. Istovjetne pozicije u temeljnoj imovini izračunate u skladu sa stavkom 1. netiraju se kako slijedi:

(a) Svaki kamatni izvedeni financijski instrument raspoređuje se u odgovarajući raspon dospijea prema sljedećoj tablici koja se temelji na dospijea:

Rasponi dospijea

1. 0–2 godine
2. 2–7 godina
3. 7–15 godina
4. > 15 godina

(b) Duge i kratke istovjetne pozicije u temeljnoj imovini netiraju se unutar svakog raspona dospijea. Iznos dugih pozicija koji se netira s kratkim pozicijama je netirani iznos za taj raspon dospijea.

(c) Počevši od raspona s najkraćim dospijecom, netirani iznosi između dvaju susjednih raspona dospijea izračunavaju se netiranjem iznosa preostale nenetirane duge (ili kratke) pozicije u rasponu dospijea (i) s iznosom preostale nenetirane kratke (duge) pozicije u rasponu dospijea (i + 1).

(d) Počevši od raspona s najkraćim dospijecom, netirani iznosi između dva udaljena raspona dospijea odvojena jednim rasponom izračunavaju se netiranjem iznosa preostale nenetirane duge (ili kratke) pozicije u rasponu dospijea (i) s iznosom preostale nenetirane kratke (duge) pozicije u rasponu dospijea (i + 2).

(e) Netirani iznos izračunava se između preostalih nenetiranih dugih i kratkih pozicija dva najudaljenija raspona dospijea.

3. AIF izračunava svoju izloženost kao sumu apsolutnih vrijednosti:

- 0 % netiranog iznosa za svaki raspon dospijea,
- 40 % netiranih iznosa između dva susjedna raspona dospijea (i) i (i + 1),
- 75 % netiranih iznosa između dva udaljena raspona dospijea odvojena jednim rasponom, što znači rasponi dospijea (i) i (i + 2),
- 100 % netiranih iznosa između dva najudaljenija raspona dospijea, i
- 100 % preostalih nenetiranih pozicija.

Obrasci za izvještavanje: UAIF

(članak 3. stavak 3. točka (d) i članak 24. Direktive 2011/61/EU)

Informacije specifične za UAIF koje je potrebno dostavljati

(članak 3. stavak 3. točka (d) i članak 24. točka (1) Direktive 2011/61/EU)

		Najvažnije tržište/instrument	Drugo najvažnije tržište/instrument	Treće najvažnije tržište/instrument	Četvrto najvažnije tržište/instrument	Peto najvažnije tržište/instrument
1	Glavna tržišta na kojima trguje u ime alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja					
2	Glavni instrumenti kojim trguje u ime alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja					
3	Vrijednost imovine pod upravljanjem za sve alternativne investicijske fondove kojima upravlja, izračunata kako je navedeno u članku 2.	U osnovnoj valuti (ako je ista za sve alternativne investicijske fondove)		U eurima		
Molimo, navedite službeni naziv, lokaciju i nadležnost nad tržištem						

Detaljan popis svih alternativnih investicijskih fondova kojima UAIF upravlja

koji se dostavljaju na zahtjev na kraju svakog tromjesečja

(članak 24. stavak 3. Direktive 2011/61/EU)

Ime AIF-a	Identifikacijska oznaka fonda					Datum osnivanja	Vrsta AIF-a (hedž fond, fond rizičnog kapitala, fond za ulaganje u nekretnine, fond fondova, drugo (*))	NVI	AIF u EU: Da/Ne

(*) Pod drugo, molimo navedite strategiju koja najbolje opisuje vrstu AIF-a.

Novčane vrijednosti trebale bi biti iskazane osnovnoj valuti AIF-a.

Obrazac za izvještavanje: AIF

(članak 3. stavak 3. točka (d) i članak 24. Direktive 2011/61/EU)

Informacije specifične za AIF koje je potrebno dostavljati

(članak 3. stavak 3. točka (d) i članak 24. točka (1) Direktive 2011/61/EU)

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Identifikacija AIF-a			
1	Ime AIF-a	AIF u EU: da/ne	
2	Upravitelj fonda <i>(službeni naziv i standardna oznaka, ako je dostupna)</i>	UAIF u EU: da/ne	
3	Identifikacijske oznake fonda, ako su primjenjive		
4	Datum osnivanja AIF-a		
5	Rezidentnost AIF-a		
6	Identifikacija glavnog brokera (glavnih brokera) AIF-a <i>(službeni naziv i standardna oznaka, ako je dostupna)</i>		
7	Osnovna valuta AIF-a u skladu sa standardom ISO 4217 i imovina pod upravljanjem, izračunata kako je navedeno u članku 2.	Valuta	Ukupna imovina pod upravljanjem
8	Nadležnost nad tri najvažnija izvora financiranja (bez udjela ili dionica AIF-a koje su kupili ulagatelji)		
9	Prevladavajuća vrsta AIF-a <i>(izберите jednu)</i>	hedž fond, fond rizičnog kapitala, fond za ulaganje u nekretnine, fond fondova, drugo niti jedan	
10	Raščlamba investicijskih strategija <i>(Dostavite raščlambu investicijskih strategija AIF-a ovisno o prevladavajućoj vrsti AIF-a odabranoj pod pitanjem 1. Za dodatne informacije o tome kako odgovoriti na ovo pitanje pogledajte upute)</i>		

Vrsta podataka	Iskazani podaci	
	Navedite strategiju koja najbolje opisuje strategiju AIF-a	Udio u NVI (%)
<p>(a) Strategije hedž fonda (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „hedž fond” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite strategije hedž fonda koje najbolje opisuju strategije AIF-a</p> <p>Dionički fond: Pretežno duge pozicije (<i>Long Bias</i>)</p> <p>Dionički fond: Duge/kratke pozicije (<i>Long/Short</i>)</p> <p>Dionički fond: Tržišno neutralne pozicije (<i>Market Neutral</i>)</p> <p>Dionički fond: Pretežno kratke pozicije (<i>Short Bias</i>)</p> <p>Fond relativne vrijednosti: Arbitraža dužničkih financijskih instrumenata (<i>Fixed Income Arbitrage</i>)</p> <p>Fond relativne vrijednosti: Arbitraža zamjenjivih obveznica (<i>Convertible Bonds Arbitrage</i>)</p> <p>Fond relativne vrijednosti: Arbitraža volatilnosti (<i>Volatility Arbitrage</i>)</p> <p>Fond čija strategija ovisi o događajima (<i>Event Driven</i>): Ulaganje u vrijednosne papire društava s poteškoćama u poslovanju/vrijednosne papire društava koja se restrukturiraju (<i>Distressed/Restructuring</i>)</p> <p>Fond čija strategija ovisi o događajima: Arbitraža rizika/arbitraža spajanja (<i>Risk Arbitrage/Merger Arbitrage</i>)</p> <p>Fond čija strategija ovisi o događajima: Ulaganje u vlasničke vrijednosne papire društava u posebnim situacijama (<i>Equity Special Situations</i>)</p> <p>Kreditni fond dugih/kratkih pozicija (<i>Credit Long/Short</i>)</p> <p>Kreditni fond za kredite osigurane imovinom (<i>Credit Asset Based Lending</i>)</p> <p>Makroekonomski fond (<i>Macro</i>)</p> <p>Fond budućnosnica (<i>Managed Futures</i>)/strategija za trgovanje robom (CTA): Temeljni</p> <p>Fond budućnosnica (<i>Managed Futures</i>)/strategija za trgovanje robom (CTA): Kvantitativan</p> <p>Hedž fond koji kombinira više strategija (<i>Multi-strategy hedge fund</i>)</p> <p>Hedž fond koji koristi druge strategije</p>		
<p>(b) Strategije fonda rizičnog kapitala (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „fond rizičnog kapitala” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite strategije fonda rizičnog kapitala, koje najbolje opisuju strategije AIF-a</p> <p>Fond poduzetničkog kapitala</p> <p>Fond rastućeg kapitala</p> <p>Fond mezanin kapitala</p> <p>Fond rizičnog kapitala koji kombinira više strategija</p> <p>Fond rizičnog kapitala koji koristi druge strategije</p>		

Vrsta podataka	Iskazani podaci	
<p>(c) Strategije fonda za ulaganje u nekretnine (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „Fond za ulaganje u nekretnine” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite strategije fonda za ulaganje u nekretnine koje najbolje opisuju strategije AIF-a</p> <p>Stambene nekretnine Poslovne nekretnine Industrijski objekti Fond za ulaganje u nekretnine koji kombinira više strategija Fond za ulaganje u nekretnine koji koristi druge strategije</p>		
<p>(d) Strategije fonda fondova (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „fond fondova” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite strategiju „fonda fondova” koja najbolje opisuje strategije AIF-a</p> <p>Fond hedž fondova Fond fondova rizičnog kapitala Drugi fond fondova</p>		
<p>(e) Druge strategije (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „drugu” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite „drugu” strategiju koje najbolje opisuje strategije AIF</p> <p>Robni fond Dionički fond Obveznički fond Infrastrukturni fond Drugi fond</p>		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Glavne izloženosti i najvažnije koncentracije			
11	Glavni instrumenti kojima AIF trguje		
	Vrsta instrumenta/oznaka instrumenta	Vrijednost (izračunata u skladu s člankom 3. direktive o UAIF-ima)	Duga/kratka pozicija
	Najvažniji instrument		
	Drugi najvažniji instrument		
	Treći najvažniji instrument		
	Četvrti najvažniji instrument		
	Peti najvažniji instrument		
12	Ključna zemljopisna područja		
	Navedite zemljopisnu raščlambu ulaganja AIF-a prema postotku ukupne neto vrijednosti imovine AIF-a	% NVI	
	Afrika		
	Azija i Pacifik (bez Srednjeg istoka)		
	Europa (EGP)		
	Europa (izvan EGP-a)		
	Srednji istok		
	Sjeverna Amerika		
	Južna Amerika		
	Nadnacionalna regija/regija s više država		

Vrsta podataka					Iskazani podaci		
13	10 glavnih izloženosti AIF-a na dan izvještavanja (najveće vrijednosti u apsolutnim iznosima):						
		Vrsta imovine/obveza	Naziv/opis imovine/obveza	Vrijednost (izračunata u skladu s člankom 3.)	% bruto tržišne vrijednosti	Duga/kratka pozicija	Druga ugovorna strana (prema potrebi)
	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
	6.						
	7.						
	8.						
	9.						
	10.						
14	5 najvažnijih koncentracija portfelja:						
		Vrsta imovine/obveza	Naziv/opis tržišta	Vrijednost ukupne izloženosti (izračunata u skladu s člankom 3.)	% bruto tržišne vrijednosti	Duga/kratka pozicija	Druga ugovorna strana (ako je relevantno)
	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
15	<p>Tipična veličina transakcije/pozicije (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „Fond rizičnog kapitala” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>	<p>[Odaberite jednu mogućnost]</p> <p>Vrlo mala Mala Niža srednja tržišna Viša srednja tržišna Velika kapitalizacija Vrlo velika kapitalizacija</p>	
16	<p>Glavna tržišta na kojima AIF trguje</p>		
	Molimo unesite ime i identifikacijsku oznaku (npr. kod MIC), ako postoji, tržišta s najvećom izloženosti		
	Molimo unesite ime i identifikacijsku oznaku (npr. kod MIC), ako postoji, tržišta s drugom najvećom izloženosti		
	Molimo unesite ime i identifikacijsku oznaku (npr. kod MIC), ako postoji, tržišta s trećom najvećom izloženosti		
17	<p>Koncentracija ulagatelja</p>		
	Navedite približan postotak imovine AIF-a koja je u vlasništvu pet vlasnika koji imaju najveći vlasnički udio u AIF-u (kao postotak postojećih udjela/dionica AIF-a; uvid u stvarne vlasnike ako su poznati ili ako je to moguće)		
	Raščlamba koncentracije ulagatelja prema statusu ulagatelja (procjena ako nisu dostupne točne informacije):	%	
	<ul style="list-style-type: none"> — Profesionalni ulagatelji (kako su utvrđeni u Direktivi 2004/39/EZ (MiFID)); — Mali ulagatelji: 		

Novčane vrijednosti moraju se iskazati u osnovnoj valuti AIF-a.

Informacije specifične za AIF koje se dostavljaju nadležnim tijelima

(članak 24. stavak 2. Direktive 2011/61/EU)

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
Identifikacija AIF			
1	Ime AIF-a	AIF u EU: da/ne	
2	Upravitelj fonda	UAIF u EU: da/ne	
1	Ime AIF-a		
2	Upravitelj fonda		
3	Identifikacijske oznake fonda, prema potrebi		
4	Datum osnivanja AIF-a		
5	Osnovna valuta AIF-a u skladu s normom ISO 4217 i imovina pod upravljanjem izračunata kako je navedeno u članku 2.	Valuta	Ukupna imovina pod upravljanjem
6	Identifikacija glavnog brokera (glavnih brokera) AIF-a		
7	Nadležnost nad tri najvažnija izvora financiranja		
Instrumenti s kojima se trguje i pojedinačna izloženost			
8	Pojedinačne izloženosti kojima trguje i glavne kategorije imovine u koje je AIF uložio izražene kao na dan izvještavanja:		
	(a) Vrijednosni papiri		Vrijednost duge pozicije
			Vrijednost kratke pozicije
	Novac i novčani ekvivalenti		
	<i>Od toga:</i>	<i>Certifikati o depozitu</i>	
		<i>Komercijalni zapisi</i>	
		<i>Drugi depoziti</i>	
		<i>Drugi novac i novčani ekvivalenti (bez državnih vrijednosnih papira)</i>	
	Uvršteni vlasnički vrijednosni papiri		
	<i>Od toga:</i>	<i>Izdani od strane financijskih institucija</i>	
		<i>Drugi uvršteni vlasnički instrumenti</i>	
	Neuvršteni vlasnički vrijednosni papiri		
	Korporativne obveznice koje nisu izdale financijske institucije		
	<i>Od toga:</i>	<i>Investicijski rejting</i>	

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
	Bez investicijskog rejtinga		
Korporativne obveznice koje nisu izdale financijske institucije			
Od toga:	Investicijski rejting		
	Bez investicijskog rejtinga		
Državne obveznice			
Od toga:	Obveznice država članica EU s dospeljem 0–1 godina		
	Obveznice država članica EU s dospeljem dužim od 1 godine		
	Obveznice država članica izvan G10 s dospeljem 0–1 godina		
	Obveznice država članica izvan G10 s dospeljem dužim od 1 godine		
Zamjenjive obveznice koje nisu izdale financijske institucije			
Od toga:	Investicijski rejting		
	Bez investicijskog rejtinga		
Zamjenjive obveznice koje su izdale financijske institucije			
Od toga:	Investicijski rejting		
	Bez investicijskog rejtinga		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Zajmovi			
Od toga:	Zajmovi s financijskom polugom		
	Drugi zajmovi		
Strukturirani/sekuritizirani proizvodi			
Od toga:	Vrijednosni papiri pokriveni imovinom (ABS)		
	Vrijednosni papiri pokriveni stambenim hipotekama (RMBS)		
	Vrijednosni papiri pokriveni hipotekama na poslovnim nekretninama (CMBS)		
	Vrijednosni papiri pokriveni hipotekama na nekretninama koje izdaju agencije (Agency MBS)		
	Komercijalni vrijednosni papiri pokriveni imovinom (ABCP)		
	Financijski instrumenti osigurani dužničkim financijskim instrumentima/Financijski instrumenti osigurani kreditima (CDO/CLO)		
	Strukturirani certifikati		
	Proizvodi kojima se trguje na burzi (ETP)		
	Drugo		
(b) Izvedenice		Vrijednost duge pozicije	Vrijednost kratke pozicije
Dioničke izvedenice			
Od toga:	Povezane s financijskim institucijama		
	Druge dioničke izvedenice		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Obvezničke izvedenice			
Ugovori o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (CDS)			
Od toga:	Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog subjekta koji se odnosi na financijske institucije		
	Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog subjekta koji se odnosi na države		
	Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog subjekta koji se odnosi na druge izdavatelje		
	Indeksni ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza		
	Egzotični (uključujući nastanak statusa neispunjavanja obveza po tranšama)		
		Bruto vrijednost	
Valutne izvedenice (u svrhe ulaganja)			
Kamatne izvedenice			
		Vrijednost duge pozicije	Vrijednost kratke pozicije
Robne izvedenice			
Od toga:	Energetika		
	Od toga:		
	— sirova nafta		
	— zemni plin		
	— električna energija		
	Plemeniti metali		
	Od toga: zlato		
	Druga roba		
	Od toga:		
	— industrijski metali		
	— stoka		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
	— poljoprivredni proizvodi		
Druge izvedenice			
(c) Fizička (stvarna/materijalna) imovina		Vrijednost duge pozicije	
Fizička: Nekretnine			
Od toga:	Stambene nekretnine		
	Poslovne nekretnine		
Fizička: Roba			
Fizička: Drvena građa			
Fizička: Umjetnički i kolekcionarski predmeti			
Fizička: Prijevozna sredstva			
Fizička: Drugo			
(d) Subjekti za zajednička ulaganja		Vrijednost duge pozicije	
Ulaganje u subjekt za zajednička ulaganja kojim upravlja UAIF			
Od toga:	Novčani fondovi i subjekti za zajednička ulaganja za upravljanje novčanim sredstvima		
	Fondovi kojima se trguje na burzi (ETF)		
	Drugi subjekti za zajednička ulaganja		
Ulaganje u subjekt za zajednička ulaganja kojim ne upravlja UAIF			
Od toga:	Novčani fondovi i subjekti za zajednička ulaganja za upravljanje novčanim sredstvima		
	Fondovi kojima se trguje na burzi (ETF)		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
		<i>Drugi subjekti za zajednička ulaganja</i>	
	(e) Ulaganja u druge vrste imovine		Vrijednost duge pozicije Vrijednost kratke pozicije
	Ukupno drugo		
9	Vrijednost prometa u svakoj vrsti imovine tijekom izvještajnih mjeseci		
	(a) Vrijednosni papiri		Tržišna vrijednost
	Novac i novčani ekvivalenti		
	Uvršteni vlasnički vrijednosni papiri		
	Neuvršteni vlasnički vrijednosni papiri		
	Korporativne obveznice koje nisu izdale financijske institucije		
	<i>Od toga:</i>	<i>Investicijski rejting</i>	
		<i>Bez investicijskog rejtinga</i>	
	Korporativne obveznice koje su izdale financijske institucije		
	Državne obveznice		
	<i>Od toga:</i>	<i>Obveznice država članica EU</i>	
		<i>Obveznice država koje nisu članice EU</i>	
	Zamjenjive obveznice		
	Zajmovi		
	Strukturirani/sekuritizirani proizvodi		

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
		Zamišljena vrijednost	Tržišna vrijednost
(b) Izvedenice			
Dioničke izvedenice			
Obvezničke izvedenice			
Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (CDS)			
Valutne izvedenice (u svrhe ulaganja)			
Kamatne izvedenice			
Robne izvedenice			
Druge izvedenice			
(c) Fizička (stvarna/materijalna) imovina		Tržišna vrijednost	
Fizička: Roba			
Fizička: Nekretnine			
Fizička: Drvena građa			
Fizička: Umjetnički i kolekcionarski predmeti			
Fizička: Prijevozna sredstva			
Fizička: Drugo			
(d) Subjekti za zajednička ulaganja			
(e) Druge vrste imovine			
Valuta izloženosti			

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
10	Ukupna vrijednost izloženosti duge i kratke pozicije (prije zaštite od tečajnih rizika) za sljedeće valutne skupine:	Vrijednost duge pozicije	Vrijednost kratke pozicije
	AUD		
	CAD		
	CHF		
	EUR		
	GBP		
	HKD		
	JPY		
	USD		
	Drugo		
11	Tipična veličina transakcije/pozicije (Popunite ovo pitanje ako ste gore odabrali „Fond rizičnog kapitala” kao prevladavajuću vrstu AIF-a).	[Izberite jednu mogućnost] Vrlo mala (< 5 m EUR) Mala (5 m EUR do < 25 m EUR) Niža srednja tržišna (25 m EUR do < 150 m EUR) Viša srednja tržišna (150 m EUR do 500 m EUR) Velika kapitalizacija (500 m EUR do 1 milijarde EUR) Vrlo velika kapitalizacija (1 milijarda EUR ili veća)	

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
12	Prevladavajući utjecaj (vidjeti članak 1. Direktive Vijeća 83/349/EEZ (SL L 193, 18.7.1983., str. 1.) <i>(Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „fond rizičnog kapitala” kao prevladavajuću vrstu AIF-a; molimo popunite za svako društvo nad kojim AIF ima prevladavajući utjecaj (ostavite prazno ako ne postoji), kako je utvrđeno u članku 1. Direktive 83/349/EEZ)</i>	Naziv	% prava glasa Vrsta transakcije

Profil rizičnosti AIF-a

	1. Profil tržišnog rizika		
13	Očekivani godišnji prinos od ulaganja/interna stopa rentabilnosti (IRR) u uobičajenim tržišnim uvjetima (u %)		
	Delta neto kapitala (Net Equity Delta)		
	Neto DV01:		
	Neto CS01:		
	2. Profil rizika druge ugovorne strane		
14	Mehanizmi trgovanja i poravnanja		
	(a) Procijenjen % (u pogledu tržišne vrijednosti) vrijednosnih papira kojima se trguje <i>(ostavite prazno ako se ne trguje nikakvim vrijednosnim papirima)</i>	%	
	Na uređenim burzama		
	Na neformalnim tržištima (OTC)		
	(b) Procijenjen % (u pogledu volumen trgovanja) izvedenica kojima se trguje <i>(ostavite prazno ako se ne trguje nikakvim izvedenicama)</i>	%	
	Na uređenim tržištima		
	Na neformalnim tržištima (OTC)		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
(c) Procijenjen % (u pogledu volumena trgovanja) poravnanih transakcija izvedenicama <i>(ostavite prazno ako se ne trguje nikakvim izvedenicama)</i>		%	
Preko središnje druge ugovorne strane			
Dvostrano			
(d) Procijenjen % (u pogledu tržišne vrijednosti) poravnanih repo transakcija <i>(ostavite prazno ako se ne trguje nikakvim izvedenicama)</i>		%	
Preko središnje druge ugovorne strane			
Dvostrano			
Trostrano			
15	Vrijednost kolaterala i drugih oblika kreditne zaštite koje je AIF dao svim drugim ugovornim stranama		
	(a) Vrijednost kolaterala danog u obliku novca i novčanih ekvivalenata		
	(b) Vrijednost kolaterala danog u obliku drugih vrijednosnih papira (bez novca i novčanih ekvivalenata)		
	(c) Vrijednost danog kolaterala i dane kreditne zaštite (uključujući nominalnu vrijednost akreditiva i slične kreditne zaštite trećim osobama)		
16	Od vrijednosti kolaterala i drugih oblika kreditne zaštite koju je fond koji podnosi izvješće dao drugim ugovornim stranama: koliki postotak su druge ugovorne strane ponovno stavile pod hipoteku?		
17	Pet najvećih izloženosti prema drugim ugovornim stranama (bez središnjih drugih ugovornih strana)		
	(a) Utvrdite pet najznačajnijih drugih ugovornih strana prema kojima AIF ima najveću neto kreditnu izloženost vrednovanu po tržišnoj vrijednosti, izmjerenu kao % NVI AIF-a.	<i>Ime</i>	<i>Skupna izloženost</i>
	Druga ugovorna strana 1		

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
	Druga ugovorna strana 2		
	Druga ugovorna strana 3		
	Druga ugovorna strana 4		
	Druga ugovorna strana 5		
	(b) Utvrdite pet najznačajnijih drugih ugovornih strana koji imaju najveću neto kreditnu izloženost prema AIF-u vrednovanu po tržišnoj vrijednosti, izmjerenu kao % NVI AIF-a.	<i>Ime</i>	<i>Ukupna izloženost</i>
	Druga ugovorna strana 1		
	Druga ugovorna strana 2		
	Druga ugovorna strana 3		
	Druga ugovorna strana 4		
	Druga ugovorna strana 5		
18	Izravno poravnanje preko središnjih drugih ugovornih strana		
	(a) Je li tijekom izvještajnog razdoblja AIF izvršio poravnanje bilo koje transakcije preko središnje druge ugovorne strane?	Da Ne (ako ne, preskočite ostatak pitanja i prijedite na pitanje 21.)	
	(b) Ako ste na pitanje 18(a) odgovorili s „da”, navedite tri najznačajnije središnje druge ugovorne strane u smislu neto kreditne izloženosti	<i>Ime</i>	<i>Vrijednost imovine koju drži</i>
	Središnja druga ugovorna strana 1 (ostavite prazno ako nije primjenjivo)		
	Središnja druga ugovorna strana 2 (ostavite prazno ako nije primjenjivo)		
	Središnja druga ugovorna strana 3 (ostavite prazno ako nije primjenjivo)		
	3. Profil likvidnosti		
	Profil likvidnosti portfelja		

	Vrsta podataka						Iskazani podaci	
19	Profil likvidnosti ulagatelja Postotak portfelja koji se može likvidirati u roku:							
	1 dan ili manje	2–7 dana	8–30 dana	31–90 dana	91–180 dana	181–365 dana	Više od 365 dana	
20	Vrijednost novčanih sredstava koja nisu opterećena							
	Profil likvidnosti ulagatelja							
21	Profil likvidnosti ulagatelja Postotak imovine ulagatelja koji se može isplatiti u roku (kao % NVI AIF-a):							
	1 dan ili manje	2–7 dana	8–30 dana	31–90 dana	91–180 dana	181–365 dana	Više od 365 dana	
22	Isplate ulagateljima							
	(a) Daje li AIF ulagateljima pravo na povlačenje/isplatu u redovnom tijeku poslovanja?						Da	Ne
	(b) Koja je učestalost isplata ulagateljima (u slučaju više rodova dionica i udjela, navedite najveći rod dionica prema NVI)?						[Odaberite jednu mogućnost] Dnevno Tjedno Svaka dva tjedna Mjesečno Tromjesečno Polugodišnje Godišnje Drugo Nije primjenjivo	
	(c) Koliko iznosi rok za prethodno obavješćivanje za ulagatelje u slučaju isplate u danima? (u slučaju više rodova dionica ili udjela, navedite ponderirani rok za prethodno obavješćivanje za svaku vrstu imovine)							

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
	(d) Koliko traje razdoblje zabrane raspolaganja instrumentima u danima (u slučaju više rodova dionica i udjela navedite ponderirani rok za prethodno obavješćivanje)?		
23	Posebne mjere i povlašten tretman		
	(a) Koliki postotak NVI AIF-a na dan izvještavanja podliježe sljedećim mjerama:	% NVI	
	Posebnim računima za odvajanje nelikvidne imovine		
	Privremenom ograničenju isplata		
	Obustavi trgovanja		
	Drugim mjerama za upravljanje nelikvidnom imovinom (navedite)	[Vrsta]	[%]
	(b) Navedite postotak neto vrijednosti imovine AIF-a za imovinu koja trenutno podliježe posebnim mjerama koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode na temelju članka 23. stavka 4. točke (a) direktive o UAIF-ima, uključujući one iz pitanja 25(a):		
	Posebne mjere kao % NVI		
	(c) Postoje li ulagatelji koji dobivaju povlašten tretman ili pravo na povlašten tretman (npr. u okviru dodatnog sporazuma) i stoga podliježu objavljivanju ulagateljima u AIF u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom (j) direktive o UAIF-ima?	(Da ali ne)	
	(d) Ako je odgovor na pitanje (c) „da”, navedite sve relevantne povlaštene tretmane:		
	U vezi s različitim objavljivanjem/izvještavanjem ulagatelja		
	U vezi s različitim uvjetima likvidnosti za ulagatelje		
	U vezi s različitim uvjetima u vezi naknada za ulagatelje		
	Druga vrsta povlaštenog tretmana koja nije gore navedena		

		Vrsta podataka						Iskazani podaci	
24	Navedite raščlambu vlasništva udjela u AIF-u po skupinama ulagatelja (kao % NVI imovine AIF-a; uvid u stvarne vlasnike, ako se oni znaju ili ako je to moguće)								
25	Financiranje likvidnosti								
	(a) Navedite ukupan iznos pozajmljivanja AIF-a i financiranja novčanim sredstvima koje je dostupno AIF-u (uključujući sve kreditne linije, povučene i nepovučene, po kojima je preuzeta obveza i po kojima nije, kao i moguće financiranje u utvrđenom roku)								
	(b) Podijelite iznos iz točke (a), na razdoblja navedena dolje, od najdužeg razdoblja za koje je vjerovnik ugovorno obvezan osigurati financiranje:								
	1 dan ili manje	2–7 dana	8–30 dana	31–90 dana	91–180 dana	181–365 dana	Više od 365 dana		
	4. Rizik pozajmljivanja i rizik izloženosti								
26	Vrijednost novčanih pozajmica ili pozajmljivanja vrijednosnih papira prema:								
	Neosigurane novčane pozajmice:								
	Osigurane novčane pozajmice – preko glavnog brokera:								
	Osigurane novčane pozajmice – preko (obratnog) repo ugovora:								
	Osigurane novčane pozajmice – preko drugog:								
27	Vrijednost pozajmljivanja ugrađenih u financijske instrumente								
	Izvedenice kojima se trguje na burzi: bruto izloženost umanjena za dostavljeni iznos nadoknade								
	Neuvrštene (OTC) izvedenice: bruto izloženost umanjena za dostavljeni iznos nadoknade								

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
28	Vrijednost vrijednosnih papira pozajmljenih za kratke pozicije:		
29	Bruto izloženost financijskih i, ovisno o slučaju, pravnih struktura koje AIF kontrolira, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 78. direktive o UAIF-ima		
	<i>Financijska i, ovisno o slučaju, pravna struktura</i>		
	<i>Financijska i, ovisno o slučaju, pravna struktura</i>		
	<i>Financijska i, ovisno o slučaju, pravna struktura</i>		
	...		
30	Financijska poluga AIF-a		
	(a) izračunata po bruto metodi		
	(b) izračunata po metodi preuzetih obveza		
	5. Operativni i drugi aspekti rizika		
31	Ukupan broj otvorenih pozicija		
32	Povijesni profil rizičnosti		
	(a) Bruto prinosi od ulaganja ili interna stopa rentabilnosti (IRR) AIF-a u izvještajnom razdoblju (u %, prije odbitka naknade za upravljanje i naknade za uspješnost)		
	Prvi mjesec izvještajnog razdoblja		
	Drugi mjesec izvještajnog razdoblja		
	...		
	...		
	Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja		
	(b) Neto prinosi od ulaganja ili interna stopa rentabilnosti (IRR) AIF-a u izvještajnom razdoblju (u %, nakon odbitka naknade za upravljanje i naknade za uspješnost)		
	Prvi mjesec izvještajnog razdoblja		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Drugi mjesec izvještajnog razdoblja			
...			
...			
Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja			
(c) Promjena neto vrijednosti imovine AIF-a u izvještajnom razdoblju (u %, uključujući učinak upisa i isplata)			
Prvi mjesec izvještajnog razdoblja			
Drugi mjesec izvještajnog razdoblja			
...			
...			
Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja			
(d) Upisi u izvještajnom razdoblju			
Prvi mjesec izvještajnog razdoblja			
Drugi mjesec izvještajnog razdoblja			
...			
...			
Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja			
(e) Isplate u izvještajnom razdoblju			
Prvi mjesec izvještajnog razdoblja			
Drugi mjesec izvještajnog razdoblja			
...			
...			
Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja			

Novčane vrijednosti iskazuju se u osnovnoj valuti AIF-a.

Rezultati testiranja otpornosti na stres

Molimo, navedite rezultate **testiranja otpornosti na stres**, provedenih u skladu s točkom (b) **članka 15. stavka 3. Direktive 2011/61/EU** [rizici povezani uz svaku poziciju ulagana AIF-a i njihovo ukupni učinak na portfelj AIF-a može se kontinuirano točno utvrditi, mjeriti, upravljati i pratiti, uključujući korištenjem odgovarajućih postupaka testiranja otpornosti na stres;] (slobodan tekst)

--

Novčane vrijednosti iskazuju se u osnovnoj valuti AIF-a.

Molimo, navedite **rezultate testiranja otpornosti na stres** provedenih u skladu s **drugim podstavkom članka 16. stavka 1. Direktive 2011/61/EU** [upravitelji alternativnih investicijskih fondova redovito provode testiranja otpornosti na stres, u uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti, što im omogućuju da procijene rizik likvidnosti AIF-a i da, shodno tome, prate rizik likvidnosti AIF-a.] (slobodan tekst)

--

Novčane vrijednosti iskazuju se u osnovnoj valuti AIF-a.

Informacije specifične za AIF koje je potrebno učiniti dostupnim nadležnim tijelima

(članak 24. stavka 4. Direktive 2011/61/EU)

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
1	Od vrijednosti kolaterala i drugih oblika kreditne zaštite koju je AIF dao drugim ugovornim stranama: koliki postotak su druge ugovorne strane ponovno stavile pod hipoteku?		
	Rizik pozajmljivanja i rizik izloženosti		
2	Vrijednost novčanih pozajmica ili pozajmljivanja vrijednosnih papira prema:		
	Neosigurane novčane pozajmice:		
	Osigurane novčane pozajmice – preko glavnog brokera:		
	Osigurane novčane pozajmice – preko (obratnog) repo ugovora:		
	Osigurane novčane pozajmice – preko drugog:		
3	Vrijednost pozajmljivanja ugrađenih u financijske instrumente		
	Izvedenice s kojima se trguje na burzi: bruto izloženost umanjena za dostavljeni iznos nadoknade		

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
	Neuvrštene (OTC) izvedenice: bruto izloženost umanjena za dostavljeni iznos nadoknade		
4	Pet najvećih izvora novčanih pozajmica ili pozajmljivanja vrijednosnih papira (kratke pozicije):		
	Najveći:		
	Drugi najveći:		
	Treći najveći:		
	Četvrti najveći:		
	Peti najveći:		
5	Vrijednost vrijednosnih papira pozajmljenih za kratke pozicije		
6	Bruto izloženost financijskih i, ovisno o slučaju, pravnih struktura koje kontrolira AIF, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 78. direktive o UAIF-ima		
	<i>Financijska i, ovisno slučaju, pravna struktura</i>		
	<i>Financijska i, ovisno slučaju, pravna struktura</i>		
	<i>Financijska i, ovisno slučaju, pravna struktura</i>		
	...		
7	Financijska poluga AIF-a:		
	(a) Bruto metoda		
	(b) Metoda preuzetih obveza		

Novčane vrijednosti iskazuju se u osnovnoj valuti AIF-a.

32013R0447

16.5.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 132/1

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 447/2013**od 15. svibnja 2013.****o utvrđivanju postupka za UAIF-ove koji odaberu da se na njih primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća**

EUROPSKA KOMISIJA,

postupak poput onog utvrđenog za UAIF-ove koji su obvezni zatražiti odobrenje za rad na temelju Direktive 2011/61/EU.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 3. stavak 5.,

budući da:

(1) U skladu s člankom 3. stavkom 4. Direktive 2011/61/EU, upravitelji alternativnih investicijskih fondova (UAIF) koji ispunjavaju uvjete predviđene u članku 3. stavku 2. te Direktive mogu odabrati da se na njih primjenjuju njezine odredbe kako bi mogli koristiti odobrena prava. Kad UAIF-i odaberu da se na njih primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU, ona se na njih primjenjuje u cijelosti.

(2) Direktivom 2011/61/EU predviđa se postupak izdavanja odobrenja za rad UAIF-ovima. Dokumenti i informacije koji se moraju dostaviti u okviru tog postupka sadrže potrebne detalje o UAIF-u koji je podnio zahtjev te bi se stoga isti dokumenti i postupak trebali koristiti u slučaju odabira UAIF-a da se na njega primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU. Ne postoje posebni razlozi svojstveni odabiru UAIF-a da se na njega primjenjuje Direktiva koji bi opravdali upotrebu drugog postupka osim onog koji se primjenjuje na UAIF-ove koji upravljaju imovinom iznad pragova predviđenih u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU. Slijedom toga, UAIF-ovi koji odaberu da se na njih primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU trebali bi slijediti isti

(3) UAIF-ovi koji mogu odabrati da se na njih primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU su UAIF-ovi koji su ranije registrirani u skladu s člankom 3. stavkom 3. Direktive 2011/61/EU ili su dobili odobrenje za rad kao društva za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire u skladu s Direktivom 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ⁽²⁾. Primjereno je izbjeći dvostruko izvješćivanje te uzeti u obzir dokumente i informacije koji su UAIF-ovi već dostavili nadležnim tijelima tijekom postupka registracije i izdavanja odobrenja za rad, pod uvjetom da su to ažurirani dokumenti i informacije.

(4) Nadležna bi tijela trebala ispitati zahtjev UAIF-a da se na njega primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU i izdati odobrenje za rad u tu svrhu pod istim uvjetima te nakon istog postupka kao u slučaju UAIF-ova čija imovina pod upravljanjem prelazi odgovarajuće pragove predviđene u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU.

(5) Važno je pojasniti odnos između postupka za one UAIF-ove koji odaberu da se na njih primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU i opoziva odobrenja za rad koje je izdano UAIF-ovima na temelju Direktive 2011/61/EU. UAIF koji je dobio odobrenje za rad na temelju Direktive 2011/61/EU, a čija imovina pod upravljanjem naknadno padne ispod pragova određenih u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU i dalje imaju odobrenje za rad te podliježu primjeni te Direktive u cijelosti sve do opoziva odobrenja za rad. Opoziv odobrenja za rad ne bi se trebao automatski pokrenuti padom vrijednosti imovine pod upravljanjem UAIF-a s odobrenjem za rad ispod odgovarajućeg praga, nego bi se trebao pokrenuti samo na zahtjev tog UAIF-a. Slijedom toga, UAIF ne bi trebao moći zatražiti da se na njega primjenjuju odredbe Direktive 2011/61/EU sve dok ima odobrenje za rad na temelju te Direktive, dok bi UAIF čije je odobrenje za rad

⁽¹⁾ SL L 174, 1.7.2011., str. 1.

⁽²⁾ SL L 302, 17.11.2009., str. 32.

opozvano nakon što je predao zahtjev još uvijek trebao moći ponovno zatražiti ponovnu primjenu odredaba Direktive 2011/61/EU.

- (6) Direktivom 2011/61/EU države se članice obvezuju na primjenu zakona i drugih propisa kojima se ta Direktiva prenosi od 22. srpnja 2013. Primjena ove Uredbe se stoga također odgađa do istog dana.
- (7) Mjere predviđene u ovoj Uredbi u skladu su s mišljenjem Europskog odbora za vrijednosne papire,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Postupak i uvjeti za odluku o primjeni Direktive 2011/61/EU

1. Upravitelj alternativnih investicijskih fondova (UAIF) koji ispunjava uvjete predviđene u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU i koji odabere da se na njega primjenjuju odredbe te Direktive dostavlja zahtjev za odobrenje za rad nadležnom tijelu svoje matične države članice.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2013.

Za zahtjev vrijedi isti postupak koji je predviđen u stavcima od 1. do 5. članka 7. Direktive 2011/61/EU te u mjerama usvojenima za njezinu provedbu.

2. Nadležno tijelo matične države članice može izuzeti UAIF iz stavka 1. iz dostavljanja informacija i dokumenata koji se zahtijevaju na temelju članka 7. te Direktive, pod uvjetom da su izuzete informacije i dokumenti ranije dostavljeni nadležnom tijelu s ciljem registracije u skladu s člankom 3. stavkom 3. te Direktive ili kao dio postupka izdavanja odobrenja za rad prema članku 5. Direktive 2009/65/EZ te pod uvjetom da su takve informacije i dokumenti ažurirani, što je UAIF potvrdio u pisanom obliku.

3. Nadležno tijelo matične države članice izdaje odobrenje za rad nakon postupka jednakog postupku koji je predviđen u stavcima od 1. do 5. članka 8. Direktive 2011/61/EU.

Članak 2.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova se Uredba primjenjuje od 22. srpnja 2013.

Za Komisiju
Predsjednik

José Manuel BARROSO

32013R0448

16.5.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 132/3

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 448/2013**od 15. svibnja 2013.****o utvrđivanju postupka za određivanje referentne države članice UAIF-a izvan EU-a u skladu s Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010⁽¹⁾, a posebno njezin članak 37. stavak 14.,

budući da:

- (1) U situacijama iz točke (b), točke (c) podtočke i., točaka (e) i (f) i točke (g) podtočke i. članka 37. stavka 4. Direktive 2011/61/EU, više od jedne države članice može se smatrati mogućom referentnom državom članicom upravitelja alternativnih investicijskih fondova (UAIF) izvan EU-a, koji namjerava upravljati alternativnim investicijskim fondovima (AIF-ovima) u EU-u ili, ovisno o slučaju, trgovati AIF-ovima kojima upravlja u Uniji. U takvim slučajevima UAIF izvan EU-a mora podnijeti zahtjev nadležnim tijelima tih država članica da odrede njegovu referentnu državu članicu. Uz zahtjev bi trebali biti priložene sve odgovarajuće informacije i potrebna dokumentacija za određivanje referentne države članice tog UAIF-a. Dotična nadležna tijela trebala bi donijeti zajedničku odluku za određivanje referentne države članice. Trebalo bi utvrditi postupak koji bi odgovarajuća nadležna tijela trebala poštovati pri određivanju referentne države članice. Dok je imenovanje referentne države članice zajednička odgovornost nadležnih tijela dotičnih država članica, Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA), uspostavljeno Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾, trebalo bi osigurati da sve moguće referentne države članice budu propisno uključene u takav postupak odlučivanja i pomažu u postizanju sporazuma.
- (2) Postupak za određivanje referentne države članice razlikuje se od postupka prijave za putovnicu na temelju Direktive 2011/61/EU. Nakon određivanja referentne države članice, dotični UAIF izvan EU-a mora nadležnom tijelu te države članice podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za rad prateći isti postupak i podliježući istim uvjetima koji se primjenjuju na UAIF-e na temelju članaka 7. i 8. Direktive 2011/61/EU.

- (3) Direktivom 2011/61/EU države članice obvezuju se na primjenu zakona i drugih propisa kojima se prenosi ta Direktiva od 22. srpnja 2013. Ne dovodeći u pitanje delegirane akte koji se zahtijevaju u članku 67. stavku 6. Direktive 2011/61/EU, primjena ove Uredbe se stoga također odgađa do istog dana.
- (4) Mjere predviđene u ovoj Uredbi u skladu su s mišljenjem Europskog odbora za vrijednosne papire,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

*Članak 1.***Postupak za određivanje referentne države članice između više mogućih referentnih država članica**

1. U slučaju kad upravitelj alternativnih investicijskih fondova (UAIF) izvan EU-a koji namjerava upravljati alternativnim investicijskim fondovima (AIF-ima) u EU, a da njima ne trguje, ili namjerava u Uniji trgovati AIF-ima kojima upravlja, podnese zahtjev da mu se odredi referentna država članica u skladu s drugim podstavkom članka 37. stavka 4. Direktive 2011/61/EU, taj se zahtjev u pisanom obliku upućuje svim nadležnim tijelima država članica koje su moguće referentne države članice. Zahtjev sadrži popis svih mogućih referentnih država članica.
2. Zahtjev UAIF-a izvan EU-a uključuje informacije i dokumentaciju potrebnu za određivanje referentne države članice.
3. U situaciji iz članka 37. stavka 4. točke (b) Direktive 2011/61/EU, takve informacije i dokumentacija sadrže:
 - (a) naznaku država članica u kojima su osnovani AIF-i kojima upravlja UAIF izvan EU-a;
 - (b) naznaku država članica u kojima UAIF izvan EU-a upravlja imovinom;
 - (c) vrijednost imovine pod upravljanjem UAIF izvan EU-a u različitim državama članicama.
4. U situaciji iz točke (c) podtočke i. članka 37. stavka 4. Direktive 2011/61/EU, takve informacije i dokumentacija sadrže:
 - (a) naznaku države članice u kojoj je osnovan AIF kojim upravlja UAIF izvan EU-a;
 - (b) naznaku država članica u kojima UAIF izvan EU-a namjerava trgovati AIF-om.

⁽¹⁾ SL L 174, 1.7.2011., str. 1.⁽²⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

5. U situacijama iz točke (e) i točke (g) podtočke i. članka 37. stavka 4. Direktive 2011/61/EU, takve informacije i dokumentacija sadrže:

- (a) naznaku država članica u kojima su osnovani AIF-i kojima upravlja UAIF izvan EU-a;
- (b) opis strategije trgovanja kojim je moguće dokazati namjeru UAIF-a izvan EU-a da trguje određenim AIF-om ili nekoliko AIF-ova u određenoj državi članici ili u nekoliko država članica, i da razvije učinkovito trgovanje u određenim državama članicama, navodeći najmanje sljedeće:
 - i. države članice u kojima će osobe koje distribuiraju udjele ili dionice AIF-a (i UAIF u slučaju da sam obavlja distribuiranje) nuditi udjele ili dionice AIF-ova, kojima upravlja UAIF, uključujući i očekivani udio ukupne ponude u Uniji u smislu imovine pod upravljanjem;
 - ii. procjene očekivanog broja ciljnih ulagatelja s boravištem u državama članicama u kojima UAIF namjerava trgovati svojim AIF-ima;
 - iii. službene jezike država članica na koje su prevedeni ili na koje će biti prevedeni dokumenti ponude i promidžbeni materijali;
 - iv. raspored aktivnosti trgovanja diljem država članica u kojima UAIF namjerava trgovati svojim AIF-ima, posebno uzimajući u obzir važnost i učestalost oglašavanja i prezentiranja.

6. U situaciji iz članka 37. stavka 4. točke (f) Direktive 2011/61/EU, takve informacije i dokumentacija sadrže informacije predviđene u stavku 5. točki (b) ovog članka.

7. Nadležna tijela kojima se UAIF izvan EU-a obrati kao nadležnim tijelima mogućih referentnih država članica odmah nakon primitka zahtjeva iz stavka 1. ovog članka, a najkasnije tri radna dana nakon primitka zahtjeva, kontaktiraju jedno drugo te Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) kako bi odlučila jesu li u skladu s člankom 37. stavkom 4. Direktive 2011/61/EU možda uključena i neka druga nadležna tijela u Uniji.

Na zahtjev ESMA-e, nadležna tijela ESMA-i odmah dostavljaju potpuni zahtjev koji je podnio UAIF izvan EU.

8. U slučaju kad se odluči da bi mogla biti uključena i druga nadležna tijela u Uniji, ESMA odmah obavješćuje ta nadležna tijela i osigurava da im se proslijedi potpuni zahtjev koji je podnio UAIF izvan EU.

9. Svako nadležno tijelo uključeno u taj postupak i ESMA mogu od UAIF-a izvan EU-a zatražiti odgovarajuće dodatne informacije i dokumentaciju potrebnu za određivanje referentne države članice.

Takav se zahtjev za dodatnim informacijama ili dokumentacijom sastavlja u pisanom obliku, uključuje razloge i istodobno se dostavlja svim ostalim dotičnim nadležnim tijelima i ESMA-i.

Nakon što nadležno tijelo ili ESMA prime zatražene dodatne informacije ili dokumentaciju, to nadležno tijelo te informacije ili dokumentaciju odmah prosljeđuje svim ostalim dotičnim nadležnim tijelima i ESMA-i, ovisno o pojedinom slučaju.

10. U roku od jednog tjedna nakon što nadležna tijela ili, kad je primjenljivo, bilo koje drugo nadležno tijelo u Uniji u skladu sa stavkom 8. primi zahtjev UAIF-a iz stavka 1., sva dotična nadležna tijela podnose jedna drugima i ESMA-i mišljenje u vezi s određivanjem odgovarajuće referentne države članice.

11. Nakon toga, sva nadležna tijela zajednički određuju referentnu državu članicu. Određivanje se provodi najkasnije mjesec dana nakon što nadležna tijela koja je naznačio UAIF izvan EU-a ili, prema potrebi, ostala nadležna tijela u Uniji u skladu sa stavkom 8. prime zahtjev tog UAIF-a.

U slučaju kad se zatraže dodatne informacije, rok naveden u prvom podstavku proširuje se tako da uključuje razdoblje između zahtjeva za dodatnim informacijama i dokumentacijom iz stavka 9. i primitka tih informacija ili dokumentacije.

12. ESMA pomaže odgovarajućim nadležnim tijelima i, kad je potrebno, olakšava određivanje referentne države članice u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

13. Nadležno tijelo države članice koja je određena kao referentna država članica pisanim putem i bez nepotrebnog odlaganja o određivanju obavješćuje UAIF-a izvan EU-a.

14. U slučaju da UAIF izvan EU-a koji je podnio zahtjev ne bude obaviješten o određivanju pisanim putem u roku od sedam dana od određivanja referentne države, ili ako odgovarajuća nadležna tijela ne odrede referentnu državu članicu unutar roka iz prvog podstavka stavka 11. ovog članka, UAIF izvan EU-a koji je podnio zahtjev može sam odabrati svoju referentnu državu članicu u skladu s kriterijima određenima u drugom podstavku članka 37. stavka 4. Direktive 2011/61/EU.

UAIF izvan EU-a odmah pisanim putem obavješćuje sva nadležna tijela kojima se izvorno obratio i ESMA-u o svom odabiru referentne države članice.

15. U slučaju kad se referentna država članica koju je odabrao UAIF izvan EU-a i referentna država članica koju su odredila nadležna tijela razlikuju, dotična nadležna tijela o određivanju obavješćuju UAIF-a izvan EU-a u najkraćem roku, ali najkasnije dva radna dana nakon što ih je UAIF u skladu sa stavkom 14. obavijestio o svom odabiru. U tom slučaju, mjerodavna je odluka nadležnih tijela.

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova se Uredba primjenjuje od 22. srpnja 2013.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2013.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

32013L0023

L 158/362

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

10.6.2013.

DIREKTIVA VIJEĆA 2013/23/EU**od 13. svibnja 2013.****o prilagođavanju određenih direktiva u području financijskih usluga zbog pristupanja Republike Hrvatske**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

(3) Direktive 73/239/EEZ ⁽¹⁾, 2002/83/EZ ⁽²⁾, 2005/68/EZ ⁽³⁾ i 2009/138/EZ ⁽⁴⁾ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

uzimajući u obzir Ugovor o pristupanju Hrvatske, a posebno njegov članak 3. stavak 4.,

Članak 1.

Direktive 73/239/EEZ, 2002/83/EZ, 2005/68/EZ i 2009/138/EZ mijenjaju se kako je određeno u Prilogu ovoj Direktivi.

uzimajući u obzir Akt o pristupanju Hrvatske, a posebno njegov članak 50.,

Članak 2.

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

1. Države članice najkasnije do datuma pristupanja Hrvatske Uniji donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

budući da:

One primjenjuju te odredbe od datuma pristupanja Hrvatske Uniji.

(1) U skladu s člankom 50. Akta o pristupanju Hrvatske, u slučaju kada akti institucija doneseni prije pristupanja zahtijevaju prilagodbu zbog pristupanja, a potrebne prilagodbe nisu predviđene u navedenom Aktu o pristupanju ili njegovim prilogima, Vijeće odlučujući kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije s tim ciljem donosi potrebne akte, ako izvorni akt nije donijela Komisija.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

(2) Završni akt konferencije na kojoj je sastavljen i donesen Ugovor o pristupanju Hrvatske ukazao je da su visoke ugovorne stranke postigle politički sporazum o nizu prilagodbi akata institucija koji su potrebni zbog pristupanja te su pozvale Vijeće i Komisiju da prije pristupanja usvoje ove prilagodbe, koje su dopunjene i ažurirane prema potrebi kako bi se uzeo u obzir razvoj prava Unije.

(1) Prva direktiva Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na pokretanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja (SL L 228, 16.8.1973., str. 3.).

(2) Direktiva 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (SL L 345, 19.12.2002., str. 1.).

(3) Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.).

(4) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu pod uvjetom stupanja na snagu Ugovora o pristupanju Hrvatske i od datuma njegovog stupanja na snagu.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. svibnja 2013.

Za Vijeće
Predsjednik
S. COVENEY

PRILOG

1. U članku 8. stavku 1. točki (a) Direktive 73/239/EEZ dodaje se sljedeće:
„— u slučaju Republike Hrvatske: ‚dioničko društvo‘, ‚društvo za uzajamno osiguranje‘.”
 2. Direktiva 2002/83/EZ mijenja se kako slijedi:
 - (a) u članku 6. stavku 1. točki (a) nakon unosa za Francusku Republiku umeće se sljedeće:
„— u slučaju Republike Hrvatske: ‚dioničko društvo‘, ‚društvo za uzajamno osiguranje‘;”;
 - (b) u članku 18. stavku 3. nakon pete alineje umeće se sljedeće:
„— 1. srpnja 2013. u slučaju društava kojima je izdano odobrenje za rad u Hrvatskoj, i”.
 3. U Prilogu I. Direktivi 2005/68/EZ nakon unosa za Francusku Republiku umeće se sljedeće:
„— u slučaju Republike Hrvatske: ‚dioničko društvo‘.”
 4. Direktiva 2009/138/EZ mijenja se kako slijedi:
 - (a) u prvom podstavku članka 73. stavka 5. umeće se sljedeća točka:
„(ea) 1. srpnja 2013. za društva koja su odobrenje dobila u Hrvatskoj;”;
 - (b) Prilog III. mijenja se kako slijedi:
 - i. u dijelu A umeće se sljedeća točka:
„(10.a) u slučaju Republike Hrvatske: ‚dioničko društvo‘, ‚društvo za uzajamno osiguranje‘;”;
 - ii. u dijelu B umeće se sljedeća točka:
„(10.a) u slučaju Republike Hrvatske: ‚dioničko društvo‘, ‚društvo za uzajamno osiguranje‘;”;
 - iii. u dijelu C umeće se sljedeća točka:
„(10.a) u slučaju Republike Hrvatske: ‚dioničko društvo‘.”
-

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije*, kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremljenih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: <http://europa.eu>

30. rujna 2013.
FX-AZ-13-377-HR-C

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR